

ÇALIŞMA **RAPORU**

MAYIS 2005-MAYIS 2008
ANKARA

KAMU EMEÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

**KESK'in Sesi Özel Eki
Çalışma Raporu
Haziran 2008**

**www.kesk.org.tr
kesk@kesk.org.tr**

**KESK Adına Sahibi:
İsmail Hakkı Tombul
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Hasan Hayır**

**Yönetim Yeri:
Çehre Sokak No:6/1 Gazi Osman
Paşa/ANKARA**

Tel: 0312 436 71 11 Fax: 0312 436 74 70

**Baskı: Mattek Matbaacılık
G.M.K Bulvarı 83/23 Maltepe/Ankara/Türkiye
0 312 229 15 02**

KESK 3. Olağan Genel Kurulu Gündemi

1. Yoklama ve Açılış
2. Divanın Oluşumu
3. Saygı Duruşu
4. Sinevizyon Gösterimi: KESK Tarihi
5. Genel Başkan Konuşması
6. Konukların Tanıtımı ve Konuşmaları
7. Karar Komisyonunun Oluşturulması
8. Çalışma Raporu, Mali Rapor, Denetleme Kurulu ve Disiplin Kurulu Raporlarının Okunması, Görüşülmesi ve Aklanması
9. Tahmini Bütçenin Görüşülmesi ve Oylanması
10. Genel Kurulda Alınacak Kararların Görüşülmesi
11. Yönetim, Denetleme ve Disiplin Kurulları Asıl ve Yedek Adaylarının Belirlenmesi
12. Dilek ve Temenniler
13. Seçimler
14. Kapanış

KESK YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Genel Başkan: İsmail Hakkı TOMBUL

Genel Sekreter: Abdurrahman DAŞDEMİR

Mali Sekreter: Dilek ADSAN

Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri: Fevzi AYBER

Basın-Yayın Sekreteri: Hasan HAYIR

Kadın Sekreteri: Sevgi GÖYÇE

Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri: Kamuran KARACA

KESK DENETLEME KURULU ÜYELERİ

Başkan: Mehmet KARTAL

Yazman: Mustafa KOL

Üye: Abdullah TUNALI

Üye: Ekber IŞIK

Üye: Nurcan OKCU

KESK DİSİPLİN KURULU ÜYELERİ

Başkan: Refik İMAMOĞLU

Yazman: Rıza EREL

Üye: Hüseyin COŞKUN

İÇİNDEKİLER

7	GİRİŞ: DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE YAŞANAN GELİŞMELER
8	Dünyada Yaşananlar
20	Türkiye Nereye Gidiyor?
34	AKP'nin Ekonomi Karnesi
43	1. BÖLÜM: TOPLU GÖRÜŞMELER
44	2005 Yılı Toplu Görüşmeleri: 5 YTL'nin Gücü
56	2006 Yılı Toplu Görüşmeleri: Masa(l)lar Onların, Sokaklar Bizim
66	2007 Yılı Toplu Görüşmeleri: Ortaoyununda Yeralmadık!
73	2. BÖLÜM: 2006'DAN 2008'E IMF BÜTÇELERİNDE EMEKÇİYE YER YOK
91	3. BÖLÜM: AKP'NİN SOSYAL YIKIM PLANI: SSGSS
111	4. BÖLÜM: SOSYAL GÜVENLİK KURUMU
115	5. BÖLÜM: BİR GASP HİKAYESİ: KONUT EDİNDİRME YARDIMI (KEY)
121	6. BÖLÜM: KAMU PERSONEL REJİMİ VE 4688 SAYILI YASA
127	7. BÖLÜM: EMEK PLATFORMU
131	8. BÖLÜM: 1 MAYIS 2006-2007-2008
132	1 Mayıs 2006: Emek Platformu'nun Çağrısı: Ayağa Kalk!
135	1 Mayıs 2007: 1977'nin 30. Yılında Taksim'deydik!
139	1 Mayıs 2008: Ayaklar Baş Olacak!
143	9. BÖLÜM: EĞİTİM VE ÖRGÜTLENME FAALİYETLERİ
169	10. BÖLÜM: DANIŞMA KURULU VE DANIŞMA MECLİSİ TOPLANTILARI
173	11. BÖLÜM: KONFERANS VE SEMPOZYUM
179	12. BÖLÜM: KESK'Lİ KADINLARIN MÜCADELESİ
223	13. BÖLÜM: HUKUK VE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ ÇALIŞMALARIMIZ
224	Sekreterlik Faaliyetleri
236	Hukuksal Çalışmalarımız
239	Sendikal Hak İhlalleri Tablosu
244	ITUC Hak İhlalleri Raporları
253	14. BÖLÜM: ULUSLARARASI İLİŞKİLER, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
254	ITUC ile İlişkiler
262	ETUC ile İlişkiler
272	Avrupa Sosyal Forumu

274	ILO İle İlişkiler
279	Katılım Sağlanan Toplantılar
289	15. BÖLÜM: BASIN YAYIN FAALİYETLERİ
290	Basın Yayın Alanındaki Çalışmalar
291	Basın Açıklamaları
306	KESK-AR Araştırmaları
308	Tekzipler
309	Yayınlarımız
313	16. BÖLÜM: DİĞER ETKİNLİKLER
321	17. BÖLÜM: RAPORLAR
322	Mali Rapor
344	Denetleme Kurulu Raporu
351	Disiplin Kurulu Raporu
353	EKLER-BELGELER
	Ek 1- 2005 Yılı Toplu Görüşmeleri
354	A- Emin Pazarıcı Köşe Yazısı: “5 YTL'nin Gücü”
355	B- Mutabakat Metni ve KESK'in Şerhi
357	C- Uzlaştırma Kuruluna Başvuru Dilekçemiz
363	D- Uzlaştırma Kurulu Kararı
366	E- Uzlaştırma Kurulu Kararına Karşı Dava Dilekçemiz
373	EK 2- 2007 Yılı Mali ve Sosyal Hak Taleplerimiz
374	EK 3- 2008 Yılı Mali ve Sosyal Hak Taleplerimiz
375	EK 4- KESK Dönemsel Mücadele Programı/Haziran 2005
382	EK 5- KESK Dönemsel Mücadele Programı/Haziran 2006
389	EK 6- KESK Dönemsel Mücadele Programı/Şubat 2007
396	EK 7- “Nasıl Bir Cumhurbaşkanı İstiyoruz” Gazete İlanı/Nisan 2007
398	EK 8- “Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe Mitingi” Konuşma Metni/17Aralık 2005
403	EK 9- “Özgür-Demokratik ve Eşitlikçi Bir Türkiye Mitingi” Konuşma Metni/3 Kasım 2007
409	EK 10- Medya Takip Raporu
415	EK 11- Afişlerimizden
425	EK 12- Bildirilerimizden
430	EK 13- Kokartlarımızdan

GİRİŞ:
DÜNYADA VE
TÜRKİYE'DE
YAŞANAN
GELİŞMELER

DÜNYADA YAŞANANLAR

a. Giriş: 2008 Yılı'nın Ortasında Dünya Manzarası

Yıl 2008... Irak, Afganistan ve Filistin'de devam eden işgal, Sudan, Etiyopya ve Sri Lanka'da şiddeti giderek artan iç savaşlar, aralarında Türkiye'nin de yer aldığı 25 ayrı ülkede devam eden silahlı çatışmalar... Birleşmiş milletlere üye 192 ülkenin 30'unun toprakları üzerinde bir biçimiyle savaş sürüyor. Ve her yıl yüz binlerce kişi bu savaşlardan ötürü hayatını kaybediyor. 2003 yılından bu yana devam eden Irak'taki savaş ve işgalde 1 milyon 200 bin kişinin hayatını kaybettiği tahmin ediliyor.

Yıl 2008... Birleşmiş Milletlerin yayınladığı verilere göre Dünya üzerinde 1 milyara yakın insan açlık çekiyor. Dünya nüfusunun neredeyse altıda biri, açlıkla burun buruna yaşamını sürdürüyor. Bu nüfusa yetersiz beslenme de eklendiğinde rakam 3 milyara yaklaşıyor, yani dünya nüfusunun neredeyse yarısı açlık ve yetersiz beslenmeyle karşı karşıya. Verilere göre, geçtiğimiz yıl günde ortalama 18 bin çocuk açlığın doğrudan ve dolaylı sonuçları nedeniyle hayatını kaybetti.

Yıl 2008... Atmosfere yayılan sera gazlarının artmasıyla birlikte yeryüzünün sıcaklığı yıldan yıla artarak küresel iklim değişiklikleri yaşanmaktadır. Kapitalizmin kar hırsı, çevreye zarar verici teknoloji, artan enerji kullanımı ve sanayileşme gibi nedenlerle dünyamız sonu kestirilemeyen bir yola girmiş durumda. 2007 yılı Şubatı'nda açıklanan BM raporuna göre yeryüzü sıcaklığı 2 derece daha arttığında, küresel anlamda bir tatlı su sıkıntısı başlayacak, 5 derece arttığında ise deniz seviyesi 70 metre yükselecek ve kıtlıklar başlayacak, 6 derece daha arttığında ise büyük çaplı göçler ve buna bağlı savaşlar kaçınılmaz hale gelecek.

Yıl 2008... Son yıllarda Dünya ekonomilerinde yaşanan genişlemelere rağmen işsizlik hızla artıyor. ILO'nun tahminlerine göre 2007'de 190 milyon olan dünya çapındaki işsiz sayısına, 2008 yılında iyimser bir tahminle en az 5 milyon kişi daha eklenecek.

Yıl 2008... Dünya üzerinde 100 milyonun üzerinde kronik olarak evsiz insan yaşıyor. Sanılanın aksine bu rakamın önemli bir kısmı başta ABD olmak üzere gelişmiş ülkelerde yaşamaktadır. Bu rakama her yıl 2 milyon insan daha eklenmektedir. Yaşanan her ekonomik kriz, her doğal felaket bu rakamı daha da arttırmaktadır.

Yıl 2008... Cinsel, etnik, dini, kültürel ve bölgesel ayrımcılık tüm dünyada yaygınlaşıyor. Ayrımcılığa maruz kalan kesimlerin gelirden, istihdamdan, sosyal ve siyasal haklardan kısacası yaşamın her alanından eşit olarak faydalanmasının önüne derin engeller çıkartılıyor. Dışlananlara yönelik yoğun bir şiddet uygulanıyor. Eşitlik ideallerinin yerini hızla derinleşen eşitsizlikler alıyor.

Bir ortaçağ manzarasından bahsediliyor gibi görünse de yıl 2008. Savaş, şiddet, işsizlik, yoksulluk, açlık, kıtlık, eşitsizlik ve türlü felaketler tüm dünyamızı etkisi altına almış bulunuyor. Kapitalizm insanlığı hızla karanlık bir geleceğe doğru sürüklüyor. Kar hırsı, bireycilik, liberalizm ve rant üzerine kurulmuş ekonomi politikaları yaşamlarımızı tehdit ediyor.

Ve direnenler de var bu karanlığa... Savaşa ve işgale karşı yıllardır meydanları dolduran savaş karşıtları, sosyal adaletsizliğe, açlığa ve yoksulluğa karşı sosyal forumlarla bir araya gelen alternatif küreselleşme hareketi, tarımda tahribata karşı direnen çiftçi hareketi, ayrımcılığa karşı eşitlik mücadelesi veren kadınlar, sömürüye karşı direnen emekçiler, hakları ve gelecekleri için mücadele veren gençler ve dünyanın dört bir yanında yaşanılabilir bir dünya için çaba harcayan milyonlarca kişi geleceğimiz için umut ışığıdır. Bu umudu yeşerteceğiz!

b. Bugüne Nasıl Geldik?

Kapitalizm bir krizler rejimidir. İnsanlığın ve toplumun doğal gelişiminin dışında yer alan işleyiş mantığı onu sürekli olarak krizlerle baş başa bırakmaktadır. Kapitalizm, bu kendi kendini tüketen işleyiş mantığı sonucu sürüklendiği krizlerden kurtulabilmek için yeniden ve farklı tarzlarda örgütlenmek zorundadır. Sermaye, özdeş toplumsal koşullar altında kendini sürekli var edemez. Yeniden üretimin devamlılığı için toplumsal yapıda ve ekonomik örgütlenmede değişim gereklidir. Yani kapitalizmde tek ve mutlak bir ekonomik-toplumsal yapı yoktur. Bunun yerine sermayenin belli bir konjonktürde ihtiyacı olduğu şekliyle inşa edilen farklı birikim rejimleri, ekonomi politikaları ve toplumsal yapılar vardır.

Serbest pazar ilişkileri, tam rekabet, piyasanın görünmez eli, bireysel çıkar, “bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler” gibi söylemler etrafında ortaya çıkan kapitalizm, bugüne dek değişik yüzleriyle dünya üzerinde egemen olmuş fakat temelinde yatan sömürü ve eşitsizlik ilişkilerinden hiçbir şey kaybetmemiştir.

Kapitalizmin zaman içerisinde yerleşiklik kazanarak dünya çapında yaygınlaşması, yaşanan krizlerin yarattığı tahribatların da yaygınlık kazanmasına neden olmuştur. Özellikle 20. yüzyıldan itibaren kapitalist ekonomik ilişkilerde yaşanan krizler, bu dönemde uygulanan yayılcı politikalar ve militarist politikalarla dünya çapında önemli alt üst oluşlara yol açmıştır.

Eşitsizlik ve sömürüye dayalı ekonomik işleyiş, siyasal alanda da kendine uygun devlet yapıları ve uluslararası sistem yaratmıştır. Bu sistem yağmayı, sömürüyü, savaşları ve işgalleri de adeta dünyanın kaderi haline getirmiştir. Emperyalist kapitalist ilişkilerin dünya çapındaki egemenliği aynı zamanda acının, gözyaşının, zulmün de hüküm sürdüğü bir dünya yaratmıştır. Bugün dünya çapında yaşadığımız sorunları, kapitalizmin genel karakterinden bağımsız düşünmek mümkün değildir.

Liberal kapitalizmin yüz yüze kaldığı 1929 bunalımına çözüm olarak ortaya atılan Keynesyen ekonomi politikaları, İkinci Dünya Savaşı sonrası döneme damgasını vurmuştur. Uzun yıllar boyunca devam eden toplumsal mücadelelerin kazanımları ve birbiri ardına kurulan halk demokrasilerinin de etkisiyle devletin ekonomik alandaki rolünün emekçiler ve yoksullar lehine artması ve sosyal politikaların ağırlık kazanması, bu döneme karakterini vermiştir.

Dünya çapında parlamenter demokrasi anlayışının yaygınlık kazandığı, hukuk devleti ilkesinin benimsendiği, refah toplumu olgusunun geliştiği bu dönem boyunca sendikal mücadele, yurttaş hakları, sosyal adalet gibi kavramlar öne çıkmıştır. 1970’lerin başına kadar süren bu zaman diliminde merkez kapitalist ülkelerden başlayarak emekçilerin yaşam koşullarında nispi bir iyileşme yaşanmış, örgütlü yapılar aracılığıyla siyasal yaşama müdahale etme olanakları gelişmiş ve yurttaşların sosyal hakları devlet tarafından sağlanmıştır.

Ne var ki, kapitalizmin çarpık doğasına sirayet etmiş kriz olgusu, sosyal devlet anlayışının da sonunu hazırlamıştır. Petrol fiyatlarındaki artışla birlikte tetiklenen kriz, kapitalizmin belli bir dönemine özgü sosyal politikaların, birikim rejiminin ve üretim organizasyonunun tasfiyesini de beraberinde getirmiştir.

1973-74’te gelişen krize üretilen neo-liberal yanıt, 1970’lerin sonundan itibaren başta İngiltere ve ABD olmak üzere tüm dünyada uygulamaya konulmuştur. Ülke içinde devletin ekonomik faaliyetlerden ve kamusal hizmetlerden el çektilmesi, dünya çapında ise sınırsız mal ve hizmet dolaşımı anlayışına

dayalı bu yeni anlayış, bilişim ve enformasyon teknolojilerinin de yardımıyla yepyeni bir hegemonik sistemin yerleşmesine neden olmuştur. Toplumun bütün olarak mutluluğunu, kalkınmasını ve refahını sağlamayı amaçlayan politikalar devre dışı bırakılarak, toplumun yalnızca stratejik öneme sahip teknelci kapitalist kesimlerinin çıkarları üzerine inşa edilmiş bu yeni hegemonya biçimi, küresel çapta bir yoksullaştırma ve yoksunlaştırma harekâtı olarak gelişmiştir. Bu ekonomik yapıya uygun siyasal ve toplumsal dönüşümler aracılığıyla, yeni bir iktidar bloğu yaratılmıştır.

Sermaye, küreselleşme ideolojisi ve neo-liberal politikalarla birlikte, önündeki tüm ulusal ve bölgesel sınırlandırmaları yok ederek fütursuzca ve sınırsızca dünyanın her yerini katederek kendini en kolay yeniden üretebildiği, sınai üretimin en karlı olduğu, emek gücünün en ucuz olduğu ve karlılığın en fazla olduğu alanları ele geçirebilmek için küresel bir organizasyon kurmuştur. Sermayenin ve metaların önündeki engeller kaldırılarak tüm dünya bir pazar haline getirilmiştir. Bu küresel kapitalizmin işleyişinin düzenini ve denetimini sağlayacak örgütlenmeler yaratılmıştır.

Teknolojik gelişmelerin yarattığı yeni imkanlarla beraber kapitalist üretimin temel sorunu olan “aşırı üretimin” kontrol altına alınmasını sağlayacak yenilikler ortaya çıkmıştır. Refah toplumu modelinin temelinde yatan geniş ölçekli fabrikalarda kitlesel üretime dayalı, stoklu Fordist üretim tarzının hantallığı yerine; küçük atölyelerde, esnek uzmanlaşmaya dayalı, stoksuz, anında (just-in-time) üretim modelinin yaygınlaşması kapitalist sistemin dönüşüm yaşamasına neden oldu.

Bilişim teknolojilerine dayalı üretim, eski tip büyük sanayilerin yerine geçerek üretim sürecindeki klasik işçi, sermayedar ilişkilerinin alt-üst olmasına neden oldu. Marka ve tasarım yaratımına dayalı üretim gelişti. Yüksek teknolojiye dayalı iletişim şebekeleriyle beraber, dev tekellerin yapıları da değişerek çok uluslu şirketler hüviyetine büründüler. Üretim ve pazar arasındaki geleneksel bağ koparak, emeğin en ucuz olduğu yerlerde kurulan üretim sahalarıyla, dünyanın her yerine dağılmış bir küresel pazar yaratıldı. Böylelikle Çok Uluslu Şirketler, sadece tasarım ve pazarlama süreçlerini merkezden kontrol ettikleri, emeğin baskısından azade ve yoğun sömürüye dayalı bir üretim ağı kurdular.

Gerek esnek çalışma ve uzmanlaşma gerekse taşeronlaştırma ve işsizleştirmeyle beraber geleneksel emek sürecinin tahrip edilmesiyle, sermaye dizginlerinden iyice boşalarak içinden geçtiğimiz küreselleşme sürecini emeğe yoğun bir baskı ve saldırı süreci haline getirdi.

Yaşanan dönüşüm sürecinden nasibini en çok ulus devletler almıştır. Ulus Devlet formu, küreselleşme sürecinde kapitalist sistemin esas aktörlerinden biri olma durumunu muhafaza etmektedir. Uluslararası alanda küresel sermaye gruplarının ilişkilerinin ve etkileşimlerinin yürütücü organı olma

vazifesini sürdürürken, ulusal alanda da ekonomilerin yeni küresel ekonomik düzene entegrasyonlarının sağlanmasında düzenleyici ve denetleyici işlev görmektedir. Küresel anlamda yeni bir kapitalist örgütlenmenin ortaya çıkışı ulusal alandaki kapitalist rejimlerde de dönüşümlere yol açmıştır. Tüm dünyanın bir pazar haline dönüştürülmesiyle beraber talep yaratıcı sosyal politikalar yerine arz yönlü para ekonomisi yeni dönemde temel ekonomik yönelim olmuştur.

Bu değişim, sosyal refah devleti döneminden farklı olarak, kamusal ihtiyaçların sunumunun devletin görevleri olarak görülmesinin yerine tüm kamusal işlerin tamamıyla piyasa ilişkilerine terk edilmesi anlamına gelmektedir. Pek çok alanda devlet koruması kaldırılmış, sübvansiyonlar kısılmış, sosyal politikalardan vazgeçilmiştir. Tüm bu düzenlemeler bizzat devlet eliyle yapılırken, devletin fonksiyonlarında da farklılaşmalar meydana gelmiştir.

Devlet, kamu otoritesi sıfatıyla yürüttüğü ekonomik faaliyetlerinden el çekerek bu alanları tamamıyla sermayenin inisiyatifine bıraktığı başta eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi kamusal hizmet alanlarını da piyasaya açmıştır. Büyük çaplı özelleştirme, ticarileştirme ve piyasalaştırma adımlarıyla gelişen bu süreç, toplumsal kesimlerin hizmetlere ulaşım olanakları arasındaki uçurumu derinleştirmiştir. Bir yanda özelleştirmeler yoluyla sermaye kesimlerine büyük çaplı kaynak aktarımları yaşanırken, diğer yandan emekçi ve yoksul kesimlerin sosyal hizmetlere erişimi kısıtlanmış ve büyük çaplı işsizliklere yol açmıştır. Sonuç olarak bu durum son yirmi yıl içerisinde dünyanın çeşitli bölgelerinde geniş çaplı sosyal kalkışmaların ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Büyük toplumsal kitleleri sistemden dışlayan ve örgütlenmesini engelleyen bu anlayış, dışlanan kesimlerin siyasete müdahalesinin olanaklarını da kısıtlayarak sistemi güvence altına almaya çalışmaktadır. Özellikle sendikalar, meslek odaları gibi toplumun örgütlü kesimlerinin siyasetle arasındaki bağı kesilerek, toplumun örgütlü kurumları aracılığıyla siyasete müdahale etmesinin yollarını tıkanmak istenmektedir. Deyim yerindeyse kitlesel bir depolitizasyon süreci yaratılmaya çalışılmaktadır. Bireyci ve cemaatçi bir yaşam tarzını kutsayan bu anlayış, ekonomi politikaları ile siyaset arasındaki bağı da görünmez kılmaya çalışarak kitlelerin “başka bir yaşam” umutlarını kırmayı amaçlamaktadır.

Merkez Kapitalist ülkelerde başlayan bu değişim ve dönüşümler hızla yaygınlaştırılarak, adeta tüm dünyanın iliklerine işlemiştir. Bu dönemin temel dinamiği olarak, Çok Uluslu Şirketlerin ve Avrupa Sanayicileri Yuvarlak Masası ve Bilderberg gibi üst kuruluşlarının dünya çapındaki faaliyetleri öne çıkarken, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası örgütler de sistemin işleyişinin güvencelerini pekiştirmek için çaba harcamaktadır. Bu kurumlar “borçlandırma”, “kuralsızlaştırma”, “yeniden yapılandırma” gibi

politikalarla geleneksel ekonomik yapıları tamamıyla bozuma uğratarak Uluslararası Sermayenin sınırsız sömürüsüne açık pazarlar haline dönüştürmektedir. “Gümrük duvarlarının kaldırılması”, “kotaların yıkılması”, “serbestleştirme”, “sermayenin sınırsız dolaşımı” gibi kavramlarla “akışkan ve şeffaf bir dünya portresi” sunmaya çalışılırken, emeğin dolaşımının önüne koydukları engellerle, fikri mülkiyet hakları ve patent gibi uygulamalarla bu akışkanlığın sadece belli kesimler için olduğunu gözler önüne sermektedir.

Küresel çapta uygulanan bu politikalar, 1990’lı yılların başlarında “Sosyalist Blok”un dağılmasıyla birlikte yeni bir aşamaya girmiştir. Önceleri daha çok ekonomik ilişkiler ve dayatmalar yoluyla yaygınlaştırılmaya ve benimsenilmeye çalışılan bu küresel hegemonik sistem, bu yeni evrede şiddet ve savaş politikalarıyla iç içe geçmiştir. Enerji kaynaklarının kontrolü yolundaki uluslararası rekabetin de önemli bir rol oynadığı bu dönem, yakın tarihimizin en kanlı çatışmalarına sahne olmuştur.

1991 yılında başlayan 1. Körfez Savaşı, Yugoslavya’nın dağılmasının ardından yaşanan savaşlar ve 1995 ve 1998’de NATO’nun Bosna ve Kosova’ya müdahalesi, 2001 yılında Afganistan’ın işgali ve 2003 yılında başlayan Irak’ın işgali içinden geçtiğimiz dönemin karakterinin şiddetle ne denli iç içe olduğunu göstermektedir.

Özellikle 1998 yılındaki Kosova müdahalesinde, herhangi bir BM kararına dayanmaksızın, NATO üyesi olmayan bir ülkeye gerçekleştirilen müdahale, uluslar arası hukukun tamamen askıya alındığı bir dönemde olduğumuzu göstermiştir. Zira hem Afganistan’ın hem de Irak’ın işgali herhangi biçimde uluslararası hukuka dayandırılma gereksinimi bile duyulmamıştır.

Görüldüğü gibi içinden geçtiğimiz küreselleşme süreci, ekonomik alanda olduğu gibi, uluslararası siyasal alanda da geçtiğimiz dönemin yapılarının aşındırıldığı ve kuralsızlaştırıldığı bir dönem olmuştur. İkinci Dünya Savaşı sonrasında Birleşmiş Milletler etrafında oluşturulan bir denge esasına dayalı İki Kutuplu Dünya’nın uluslararası ilişkiler düzeni yerine, bölgesel güç ilişkilerine dayalı yeni bir uluslar arası düzen kurumsallaştırılmaya çalışılmaktadır. Beklenmelidir ki, bu yeni düzen, ABD, AB, Çin, Japonya ve Rusya gibi bölgesel güçlerin ekonomik, siyasal ve askeri güçlerinin ve çıkarlarının bileşkesinin ürünü olacaktır.

c. Küresel Neo-Liberal Ekonomi Hızla Krize Sürükleniyor

1970’li yıllarda dünya çapında kapitalist ekonomilerin içinde girdiği krize çözüm olarak ortaya koyulan ve bir anlamda kapitalist ekonomik işleyişin yeniden orijinal “liberal” ilkelerine geri dönüşü esasına dayalı neo-liberal politikalar, aradan geçen 30 yıla yakın dönem içerisinde çok sayıda küresel krizle karşı karşıya kalmıştır. 1984 Latin Amerika Borç Krizi, 1987 ABD Borsa Krizi,

1993 Sterlin Krizi, 1994 Meksika/Türkiye Krizleri, 1997-1998 Doğu Asya Krizleri, 1998 Brezilya/Rusya Krizleri, 1999-2000 Arjantin Krizi, 200-2001 Türkiye Krizleri bu krizlerin başlıcaları olarak sayılabilir.

İçinden geçmekte olduğumuz 2001 yılı krizinden bu yana küresel ekonomide yaşanan genişleme ve büyümenin ardından 2008 yılı içerisinde de büyük bir ekonomik daralmanın yaşanacağını kabul etmeyen yoktur. Nitekim hem küresel ekonomik göstergeler hem de tek tek ülkelerin ekonomik beklentileri önemli bir krizin eşliğinde olduğumuzu göstermektedir.

1997-1998 Asya krizi, ülkeler arası sermaye akışlarında önemli bir dönüm noktasına işaret etmektedir. Asya Krizi'nden bu yana, çevre ülkelerin sürekli olarak cari işlem fazlaları vererek Metropol kapitalist ülkelerini bir anlamda finanse ettiği ekonomik model, Çin ve Petrol İhracatçısı ülkelerin yüksek performanslarıyla en yüksek noktasına ulaşmıştır. 2007 yılı itibariyle başta ABD olmak üzere dünya ekonomisinin metropolü, çevre ekonomilerin sermaye akımlarıyla ayakta durmaktadır.

Savaş ekonomisinin de etkisiyle özellikle ABD'deki aşırı tüketim nedeniyle yaşanan borçlanmanın sınır eşiklerine dayandığı söylenebilir. Yaşanan gerginlik, ABD'deki konut, banka ve sigorta sektörü gibi aşırı şişkin alanlarda yaşanacak ciddi krizlerin patlak vermesini olası hale getirmiştir. Uzun yıllar boyunca küresel ekonomiye egemen olan "dolar"ın basım haklarını elinde bulundurmanın avantajını kullanan ABD, bu avantajını daha fazla sürdürmeyecek durumdadır.

IMF ve Dünya bankası gibi kurumların mevcut ekonomik gerginliğe müdahale araçları bulunmamaktadır. Merkez-çevre arasındaki kaynak akışının ve borçlanma ilişkilerinin mevcut tablonun tam tersi olduğu dönemlerde daha rahat müdahale olanağı bulunan ve çözümlerini dayatabilen bu örgütlenmelerin, mevcut durumu aşacak finansman yaratma ve yönlendirme şansı bulunmamaktadır.

Bu küresel tablo içerisinde Türkiye'nin kendine özgü bir konumu vardır. Dünya'daki genel trend çevre ülkelerin yüksek "cari fazla" vermesi ve dışarıya kaynak aktarması yönüyle, Türkiye giderek daha fazla cari açık vermektedir. Bu durum, patlak verecek ilk küresel krizden en fazla etkilenecek ülkelerin başında Türkiye'nin geleceğinin işaretidir.

Küresel ekonominin sürdürülebilirliği önünde büyük bir tehdit haline gelen bu kriz beklentisi, ABD, AB ve Japonya gibi büyük ekonomileri durgunluğa itmiştir. Her üç ekonomi de 2007 yılı ortalarından itibaren büyüme kayıpları yaşamıştır. Bu durgunluk, hızla diğer ekonomilere de sıçramıştır. Türkiye de bu durgunluğu yakından hisseden ülkelerden biridir. AKP'nin övüncü olan "sözde" büyüme rakamlarının aşağı inmesi bunun en temel göstergesidir.

d. ABD'nin Küresel Hegemonyası Aşınıyor!

Kapitalizmin altın çağı olarak adlandırılan İkinci Dünya Savaşı sonrası dönem, ABD hegemonyasının da dünya çapında en güçlü olarak hissedildiği dönem olmuştur. Ekonomi politikasından, yaşam tarzına, siyasal yönlendiricilikten askeri güce kadar her alanda kapitalist ülkelerin tamamı üzerinde bir hegemonya tesis etmişti. Bu dönemde ABD, kapitalist yaşam tarzının simgesi ve kapitalist ülkelerin dünya çapındaki hamisi konumunda oldu.

Vietnam Savaşı ve 1968 Hareketi'yle birlikte ABD Hegemonyası sorgulanmaya ve dünya çapında itibar yitirmeye başlasa da, neo-liberal küreselleşme ideolojisinin Amerikan yaşam tarzıyla eklenmesiyle 2000'li yıllara kadar uzanan dönemde ABD, küresel anlamdaki hegemonyasını, askeri ve politik araçlara daha çok yoğunlaşarak sürdürmeyi başardı.

1990'lardan itibaren Avrupa Birliği ülkelerinin ve Japonya'nın ekonomik anlamda hızlı bir gelişme göstermesi, Sosyalist Bloğun dağılmasıyla ABD'nin Kapitalist Bloğun hamiliği sıfatının ortadan kalkması ekonomik ve siyasal alanda ABD Hegemonyasını büyük oranda tahrip eden süreçler olmuştur.

Ekonomik ve siyasal alanda yaşanan bu gerilemeyi telafi edebilmek amacıyla ABD askeri gücünü ön plana çıkartmıştır. Bu dönemden itibaren çeşitli askeri/savunma doktrinleriyle dünya siyasetinde egemen olmaya çalışan ABD, bu doğrultuda savaşlar çıkartmayı göze almıştır.

Bu noktadan bakıldığında 11 Eylül 2001 tarihinde İkiz Kulelere yapılan saldırılar önemli bir eşik olarak görülmelidir. Bu saldırılar bir yandan ABD'nin mutlak egemenliğini sorgulanır hale getirirken, diğer yandan da, ABD için küresel anlamda bir şiddet politikası yürütebilmesi için de zemin hazırlamıştır. Saldırıların ardından kışkırtılan "terör" söylemi, ABD'nin askeri üstünlüğünü siyasal alanda da kullanabileceği bir dünya ortamı hazırlamıştır. Nitekim hegemonyasının ortadan kalkmaya başladığı bir dönemde tüm dünyayı "Büyük Ortadoğu Projesi"ne ikna etmeye çalışması, bu söylemin bir sonucudur.

11 Eylül eylemiyle beraber küreselleşmenin çirkin yüzü erken bir doğum yaşamıştır. Her bir yanından kana bulanmış, yoksulluk ve sefaletle iç içe bir geleceğin küreselleşmenin gerçek yüzü olduğu bu saldırılarla beraber ortaya çıkmıştır. 60'lı yıllardan itibaren dile getirilmeye başlayan, azınlık hakları, insan hakları, kimlik politikaları, kadın haklarının genişletilmesi gibi konuları kendisine eklemleyerek siyaset dışı bir özgürleşme ve demokratikleşme söylemi ortaya koymaya çalışan küreselleşme ideolojisinin cilası bu tarihten itibaren iyiden iyiye dökülmüştür. 11 Eylül sonrasında demokrasi, insan hakları ve özgürlük gibi sözde küreselleşme değerleri rafa kaldırılarak, teknolojinin son olanaklarının kullanıldığı bir otoriter rejim ortaya çıkmıştır. ABD'nin siyasal ve askeri baskısı altında biçimlenen bu dönemde, küresel kapitalist ilişkilere eklenmek konusunda istekli görünmeyen ülke ve bölgelere çeşitli

bahanelerle doğrudan askeri müdahaleler ve işgaller gerçekleştirilmiştir.

Irak savaşında ve sonrasındaki işgal dönemindeki ABD'nin askeri etkinliğinin soru işaretleri yaratmış olması Bush çizgisinin sürdürülebilirliğini imkansız hale getirmiştir. Gerçekle hiçbir ilişkisi olmadığı ABD mercileri tarafından bile itiraf edilmek durumunda kalınan gerekçelerle başlatılan Irak Savaşı, ABD'nin bölgedeki etkinliğini arttırmış olsa da, dünya çapındaki otoritesine büyük bir darbe vurmuştur.

Kasım 2008'de gerçekleştirilecek olan ABD'nin başkanlık seçimleri ve yeni seçilecek Başkanın önüne koyacağı strateji, başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünya siyaseti açısından büyük önem taşımaktadır.

e. Ortadoğu'da Sular Durulmuyor

ABD'nin 11 Eylül Saldırıları bahane ederek Afganistan'a gerçekleştirdiği müdahale ve hemen ertesinde "kitle imha silahları ürettiği" iddiasıyla 2003 yılında Irak'a gerçekleştirdiği müdahale, Ortadoğu coğrafyasını içinden çıkılması güç bir bataklığa çevirmiştir. Irak'taki fiili askeri işgalin son 5 yılı süresinde 1 milyon 200 bin Iraklı'nın öldüğü sanılmaktadır. Aynı dönemde ölen ABD askeri sayısı ise 4 binin üzerindedir. ABD'nin işgalinin sonuçları yaşanan ölümlerle sınırlı değildir. ABD işgali, Irak'ta büyük bir iç savaş başlatmıştır. Irak'ın güney bölgelerinde Şii ve Sünni nüfus arasında yaşanan iç savaşta her gün onlarca kişi hayatını kaybetmektedir. ABD, sözde "özgürlük ve demokrasi" vaadiyle girdiği Irak'ta hiç bitmeyen kan ve gözyaşı çağlayanı yaratmıştır.

ABD'nin Ortadoğu'daki planları kuşkusuz Irak'la sınırlı değildir. ABD'nin yıllardır üzerinden çalıştığı, 2004 yılında ise G8 ülkelerine kabul ettirdiği "Büyük Ortadoğu Projesi" önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerin rehberi niteliğindedir.

Büyük Ortadoğu Projesi, ABD'nin batıda Fas, Moritanya, doğuda Orta Asya ve Moğolistan, kuzeyde Kafkasya ve Türkiye, güneyde Arap Dünyası'ndan Somali'ye kadar uzanan bir coğrafyada yer alan ülkelere yönelik siyasi, hukuki, bilgi/egitim, ekonomi, sosyal ve güvenlik boyutlarını içeren kapsamlı bir "İslam Coğrafyası" dönüşüm stratejisinin adıdır. ABD'nin küresel egemen güç olma stratejisinin ve enerji kaynaklarının kontrolünü elinde bulundurma hesaplarının ürünü olan bu strateji, bölgede küresel sisteme uyumlu olmayan aktörlerin ve ülkelerin çeşitli biçimlerde zorla dönüştürülmesini öngörmektedir. Dönüştürme potansiyeli olduğunu düşündüğü ülkelerde (Türkiye gibi) dini/islamiyeti bu stratejinin en önemli aracı yapmaktadır. Bu durum bölgenin kapitalist ilişkilerin içine daha çok sürüklenmesiyle birlikte, muhafazakârlığın dozunun da artmasına neden olmaktadır. Böylece bölgede kapitalizm ve din, sömürü yarışında birbirlerine arka çıkmaktadır.

ABD'nin bölge ülkelerine bakışının temel ayracı, ülkelerin bu planda edindiği konumla yakından ilgilidir. ABD, Ortadoğu coğrafyasında yıllardır önemli çatışma konuları olan İsrail-Filistin Sorunu'nu ve Kürt Sorunu'nu kendi planına eklemeyerek çözüme yolunda adımlarını yoğunlaştırmıştır. ABD'nin bu yönelimi, bu sorunların tarafı olan devletlerin gün geçtikçe daha fazla ABD'ye yaklaşması sonucunu doğurmuştur.

İsrail bu yakınlığın verdiği cesaretle 2006 yılında Lübnan'a saldırmış ve Filistin üzerindeki baskılarını daha da yoğunlaştırmıştır. Lübnan'da beklenmediği bir direnişle karşılaşarak askeri itibarına leke düşüren İsrail, bunun hıncını Filistin topraklarında yaşayanlardan çıkartmaktadır. Filistin'de Hamas ve FKÖ arasında yaşanan iktidar krizinden de faydalanan İsrail, işgal bölgelerini sağlamlaştırdığı gibi, Filistinlilerin ülke toprakları dışarıyla ilişkisini de büyük oranda kopartmıştır.

İsrail bir yandan Lübnan ve Filistin'e yönelik operasyonlarını Hizbullah ve Hamas'a yönelik operasyonlar olarak göstermeye çalışarak, konuyu bir tür "güvenlik" meselesi haline getirmeye çalışmaktadır. Böylelikle 60 yıla yakın bir zamandır sürdürdüğü işgali olağanlaştırmaktadır. Bu meşrulaştırma çabasının sonuç verdiğini, özellikle son zamanlarda Türkiye aracılığıyla Suriye'yle yürüttüğü görüşmelerden çıkarsayabiliriz. İsrail uzun yıllar sonra Arap Dünyasıyla arasında bir ilişki tesis etmeyi başarmak üzeredir.

f. AB Önemli Bir Dönemeçte

2. Dünya Savaşı sonrasında sanayi bakımından önemli iki temel hammadde olan kömür ve çelik sektörünü güçlendirmek ve bunları uluslarüstü bir otorite ile kontrol etmek amacıyla 1951'de kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nun aradan geçen zaman içinde yaşadığı dönüşümlerle şekillenen Avrupa Birliği önemli bir dönemeçten geçmektedir.

1957 yılında imzalanan Roma Anlaşmasıyla oluşturulan Avrupa Ekonomik Topluluğu'yla Gümrük Birliğini sağlayan ülkeler, zaman içinde ekonomik entegrasyon kadar siyasal birlik konusunda da önemli adımlar atmıştır. Sosyalist Bloğun dağılmasıyla siyasal yönü ağırlık kazanan topluluk, 1992 yılındaki Maastricht Anlaşmasıyla Avrupa Birliği adını almıştır. Bu dönemden sonra AB, ekonomik, sosyal ve siyasal olarak güçlü bir birlik oluşturma yolunda önemli adımlar atmıştır. 1999 ve 2003 yıllarındaki Amsterdam ve Nice anlaşmalarıyla Avrupa Birliği, bazı üyeler dışında parasal birliğe girmiş, Ortak Dışişleri ve Güvenlik Politikasını benimsemiş, Adalet ve İçişlerinde, suçla ilişkin konularda Polis ve Hukuk işbirliğine karar vermiştir.

Geçtiğimiz yıllar içerisindeki genişleme hamleleriyle üye sayısını iki katına çıkaran AB, iç işleyişini düzenlemek ve siyasal birlik yolunda ileri bir adım atabilmek amacıyla uzun tartışmaların ardından bir Avrupa Anayasası hazırlamıştı. Avrupalı emekçilerin uzun yıllar süren mücadelelerindeki kazanımları

görmezden gelen, emekçilerin alın terleriyle inşa edilen değerleri yok sayan, yurttaşlık ilişkilerini bozuma uğratan, sermaye için dikensiz bir gül bahçesi yaratmayı amaçlayan AB Anayasası 2005 yılında Fransa ve Hollanda'da yapılan referandumlarda reddedildi.

Bu referandumlar, uzun yıllar boyunca halk katılımından ve denetiminde uzak bir biçimde teknokratlar ve bürokratlar eliyle birlik inşa etme çabasında-kilere adeta soğuk bir duş etkisi yarattı. Emeğin evrensel değerlerini, kendi bürokratik yapısına mal etmeye çalışan Avrupa Birliği, bu referandumların ardından Avrupa Anayasası'nı apar topar geri çekmek zorunda kalmıştır. Sosyal hakları görmezden gelen Anayasa'nın halk tarafından reddedilmesi üzerine Avrupa Birliği bürokratları yeniden kendi bildikleri usule yönelerek, halkı işin içine dahil etmeksizin antlaşmalar usulüyle süreci işletme yoluna dönmüşlerdir.

2007 yılı Aralık ayında imzalanan Lizbon Anlaşması Avrupa Birliğinin bundan sonraki dönemi açısından en önemli belge niteliğindedir. Sıkı bir siyasal birlik yerine, yeniden karşılıklı anlaşmalar yoluna yönelen AB, ortak bayrak ve marş gibi simgesel birlik öğelerini bir kenara bırakmışlardır. Bunun yerine Lizbon Anlaşmasıyla "yönetişim", "esnek güvenlik", "uzmanlaşma", "şirket sorumluluğu" gibi söylemlerle neo-liberalizmin dayanağını güçlendirip yaygınlaştırmayı önüne koyan bir politik hatta yönelmiştir.

Anayasa Tartışmaları ve sonrası izlenen siyaset, Avrupa Birliğinin "demokratik niteliği"nin ortaya serilmesi bakımından oldukça öğretici olmuştur. Anayasa Metnine sosyal hakların sokulmamış olması ve neo-liberalizmin mutlak olarak dayatılması bir yana, halkın demokratik katılımına yönelik sınırlamalar, Avrupa Birliğinin özünü açıkça ortaya sermektedir.

g. Küremizin Sorunları

Geçtiğimiz yıllar içinde dünya gündemine damgasını vuran en önemli iki sorun "küresel ısınma" ve "gıda kıtlığı" olmuştur. Her iki sorunun kaynağında yatan ortak olgu ise, kapitalist üretim ilişkilerinin doğrudan birer sonucu olmalarıdır.

Dünya çapındaki fosil yakıtlara dayalı enerji kullanım miktarında yaşanan büyük artış ve atmosfere salınan gazların etkisiyle dünya yüzeyi ısınmakta ve mevsimsel değişiklikler yaşanmaktadır. Kapitalizmin üretim biçiminin yarattığı çevresel tahribatın belki de en ölümcüllerinden biri olarak karşımıza çıkacak olan Küresel Isınma, daha şimdiden dünya üzerindeki kullanılabilir tatlı su kaynaklarını ciddi biçimde azaltmaya başlamıştır.

Bölgesel iklim değişiklikleri ve özellikle de sıcaklık artışı dünyanın biyolojik zenginliğini tehdit ettiği gibi, insanların yaşamlarını da tehdit etmektedir. Yaşanan iklim değişiklikleri besin üretimi, içme suyu kaynakları ve sürdürülebilir

kalkınma için zararlı sonuçlar doğurmaya başlamıştır. Deniz seviyesinin yükselmesi, aşırı doğa olayları ve çölleşme, özellikle yoksul ülkelerde yaşayan milyonlarca insan için büyük bir tehlike oluşturmaktadır.

2008 yılı başlarında patlak veren gıda krizi, bir süreden beri devam eden krizin, görünür hale gelmesidir. Zira dünya nüfusunun yarısı açlık ve yetersiz beslenme anlamında hep gıda krizi yaşamaktadır. Bu kavramın bu yıl ağırlıklı biçimde gündeme oturması, sorunun dünyanın zengin kabul edilen ülkelerinin alt ve orta gelir gruplarını da etkileyecek biçimde yaygınlaşması nedeniyledir. Açlığın asıl sebebi yeterince gıda üretilmemesi değildir. Toplam gıda üretimi insanlığın gereksinimlerinin üstündedir. Sorun gıdaya ulaşmada yaşanan sıkıntı, gelir dağılımındaki adaletsizlik ve temel bir insan hakkı kabul edilmesi gereken besinin diğer ticari metalar gibi kabul edilmesinde yatmaktadır.

Petrol fiyatlarındaki artışın gübre ve ulaşım giderlerine yansımaları, genetiği değiştirilmiş tohumların yeniden üretimi imkansız kılması, hububatın önemli bir kısmının bio-yakıt için kullanılması, küçük çiftçiliğin tasfiye edilmesi gibi gerekçelerle gıda fiyatlarında yaşanan artış büyük çaplı toplumsal sonuçlar doğurmuştur. Dünya çapındaki eşitsiz ve adaletsiz gelir dağılımı insanların en temel yaşam maddelerine erişiminde bile derin farklılıklar yaratmıştır. Zengin ülkeler daralan üretimde daha fazla hububat depolarken, yoksul ülkeler açlığın eşliğine gelmiştir. Mısır, Kamerun, Haiti ve Burkina Faso'da yaşanan büyük çaplı "ekmek" isyanları dünyamızın geleceği açısından endişe vericidir. Bu ayaklanmalar küresel sermayeyi bile endişelendirmiş olmalı ki, IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar bile yaşanan olaylar için tedbir çağrılarında bulunmuştur.

TÜRKİYE NEREYE GİDİYOR?

a. Giriş: Türkiye'nin Hiç Bitmeyen Krizi

Türkiye'nin siyasal ve ekonomik tarihi, kuruluşundan itibaren iç içe olduğu dünya kapitalizminin genel gidişatıyla büyük paralellikler göstermektedir. Cumhuriyetin ilk dönemlerinde kapitalist ekonomilerin içinde bulunduğu kriz ve savaş durumu Türkiye'nin ekonomik ve siyasal inşasını ne denli etkilediyse, İkinci Dünya Savaşı sonrası gelişen dünya konjonktürü ve nihayeti 1980'li yıllardan bu yana kök salan neo-liberal küreselleşme süreci de Türkiye'nin ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel yaşamında derin etkiler yaratmıştır.

Türkiye'nin dünyada yaşanan gelişmelere eklemlenmesi, doğrudan ve kesintisiz bir süreç olmamıştır. Bilakis bu süreç, bağımlılık ilişkilerine has krizlerle, kesintilerle, kopmalarla ve yukardan aşağı müdahalelerle ilerlemektedir. Bu nedenle, Türkiye'nin kendine özgü tarihsel, toplumsal, sınıfsal yapısına özgü çelişkilerle, kapitalist ekonomik ilişkilerin içsel krizlerinin iç içe girmesiyle oluşan tarihimiz, büyük çalkantılarla doludur.

Türkiye'de kapitalizmin, emperyalizmle bağımlılık ilişkisi içerisinde inşa edilmiş olması nedeniyle, burjuvazi ile devlet arasında dolayimsız bir icra birliği yoktur. Sermayenin farklı fraksiyonları arasındaki rekabetin yanı sıra, Türkiye'de sivil ve askeri bürokrasinin de devlet yapısı içinde görece özerk bir güç elde etmiş olması, devlet iktidarı üzerinde süregelen bir çekişme ve çatışmayı doğurmaktadır. Bu çekişme ve çatışma, kimi zaman büyük krizlere yol açmaktadır.

Kriz dönemlerinden çıkış, hegemonik odağın uzun erimli çıkarlarıyla, diğer odakların kısa dönemli çıkarları arasındaki uzlaşmayla mümkün olmaktadır. Böylesi bir uzlaşma ise sürekli ve düzenli bir istikrar değil, pamuk ipliğine

bağlı bir toplumsal ve sınıfsal yapıyı doğurmaktadır. Her bir sermaye grubu ve güç odağı fırsatını buldukça kendi manevra alanını genişletecek girişimlerde bulunmaktadır. Bu girişimler yeni krizleri tetiklemekte, ekonomik ve toplumsal yapı sürekli bir altüst yaşamaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da siyasal yapıların arkasındaki halk desteği de değişken karakterdedir. Bir seçimde iktidar olan bir partinin hemen ertesi seçimlerde baraja bile yaklaşamamasının altında yatan temel olgu da Türkiye'nin bu kendine özgü yapısıdır.

Devletin ve egemen bloğun yapısının iliklerine işlemiş olan bu çatışmalı karakter, Türkiye'nin demokratikleşmesi önündeki en başat engellerden biri olmuştur. En temel demokratik hak ve özgürlükler bile tanınmayarak, toplumsal muhalefetin güçlü bir konuma gelmesi engellenmeye çalışılmaktadır. Bu nedenle emekçilerin örgütlenme, grev, toplu sözleşme gibi sendikal hakları sınırlandırılmakta, siyasete örgütlü yapılarıyla katılımlarına izin verilmemektedir.

Buna rağmen, cumhuriyetin kuruluş yıllarından itibaren emekçiler hem ekonomik demokratik hakları için hem de daha yaşanabilir bir ülke için yılmadan mücadele etmektedir. Emekçilerin ve toplumsal muhalefetin yükselen sesini bastırabilmek için bugüne kadar çok çeşitli baskı ve zor yöntemlerine başvurulmuştur.

Bugün ülkemize egemen olan neo-liberal ekonomik politikaların yaşama geçirilebilmesi de, bahsi geçen baskı ve zorun en yoğun uygulandığı 12 Eylül Askeri Darbesiyle emekçilerin ve toplumsal muhalefetin zapturapt altına alınmasıyla mümkün olmuştur. Türkiye'de neo-liberalizmin ilk adımı olan 24 Ocak Kararlarının uygulamaya konulması bizatihi 12 Eylül Cuntasının eliyle olmuştur.

12 Eylül darbesi bir yandan toplumsal muhalefetin tüm seslerini akıl almaz bir şiddetle bastırırken, diğer yandan da neo-liberalizmin ihtiyaçları doğrultusunda adımlar atmıştır.

Bu dönemden itibaren serbest piyasacı ekonomik modelin hakim kılınmasıyla, tüm toplumsal yapımızda hızlı bir değişim yaşanmaya başlanmıştır. Ortaya konulan yeni gelir ve paylaşım politikaları, toplumsal dokumuza sirayet ederek, ekonomik ilişkilerin yanı sıra ideolojik, sosyal, kültürel hatta ahlaksal bir yozlaşma süreci yaşanmıştır.

Bugün yüz yüze olduğumuz pek çok gündelik sosyal ve siyasal sorunun temelinde 12 Eylül döneminin yasaları, uygulamaları, dayatmaları ve ideolojisi yatmaktadır. Bu nedenle 12 Eylül Askeri darbesiyle hesaplaşmadan, cuntacılar başta olmak üzere o dönemin tüm sorumluları yargılanmadan, Anayasa'dan başlayarak 12 Eylül Hukuku tümüyle yaşamlarımızdan çıkarılmadan gerçek anlamda bir demokratikleşme ve özgürlüklerden konuşmak mümkün olmayacaktır.

b. Darbenin İkiz Çocukları: Piyasacılık ve Muhafazakârlık

Türkiye’de neo-liberalizmin miladı olarak 24 Ocak Kararları gösterilir. IMF’in dayatmalarıyla Süleyman Demirel’in azınlık hükümeti tarafından alınan ve asıl mimarlarından biri dönemin “Koltuksuz Bakanı” Turgut Özal olan bu kararlar, son 28 yılımıza damgasını vuran pek çok uygulamanın başlangıcını oluşturur. İç pazara dönük ithal ikameci model yerine, ihracata yönelik sanayileşme; para, kur ve faiz politikalarında serbestleşme; sübvansiyonların kısılması; kamu harcamalarının kısılması; yabancı sermayeyi özendirici uygulamaların yapılması gibi hedefleri önüne koyan bu kararların gerçek anlamda uygulanması ise darbeden sonra gerçekleşen seçimlerde iktidara gelen Özal’ı yıllara rastlayacaktır.

Darbenin toplumsal muhalefeti ortadan kaldırmasıyla, neo-liberal saldırı programı pervasızca uygulamaya konulmuştur. Bu politikalar Türkiye’nin küresel kapitalizme entegrasyonunun da aracı olmuştur. 80’li yıllar boyunca temelleri atılan neo-liberal ekonomik modelin gerekleri günümüze kadar gelen tüm hükümetler tarafından da harfiyen uygulanmıştır. Türkiye bir yandan serbest pazar, özelleştirme, yabancı sermaye, piyasalaşma gibi kavramlarla tanışırken diğer yandan da bireycilik, rüşvet, yolsuzluk, rant, kara para gibi kavramlarla da iç içe girmiştir.

Ekonomik programının IMF tarafından belirlendiği bu yıllar içerisinde Türkiye krizlerden kurtulamamıştır. 1980’li yıllarda ekonomide yaşanan görece genişlemenin ardından, 1994, 1999, 2000 ve 2001 yıllarında büyük çaplı krizler yaşanmıştır. Trajiktir ki, neo-liberal IMF programlarının ürünü olarak ortaya çıkan bu krizlerden sonra bu programların uygulamaları daha da yaygınlaştırılmış ve derinleştirilmiştir. Türkiye 1998-2008 yılları arasını kapsayan 10 yıllık sürekli IMF gözetimindeki döneminin sonunda yine bir krizin eşliğindedir.

12 Eylül, piyasacılığa doğru atılan büyük bir adım olduğu kadar, toplumsal yaşamın muhafazakar dönüşümü yönünde de atılan büyük bir adım olmuştur. 60’lı yıllardan itibaren Türkiye’de yaygınlık kazanmaya başlayan özgürlükçü, eşitlikçi, toplumcu ve demokratik düşünceleri bastırabilmek 12 Eylül Cuntası’nın en önemli gündemlerinden biri olmuştur. Bu dönemde bir yandan toplumun örgütlü kesimleri bir biçimde tasfiye edilirken, diğer yandan da güçlü bir karşı ideolojik saldırı başlatılmıştır. Toplumculuk yerine bireycilik, eşitlik yerine fırsatçılık, dayanışma yerine bencillik ve kariyerizm yüceltilmiştir.

Bu dönemin resmi ideolojisi ise Türk-İslam Sentezi olmuştur. Irkçı milliyetçilik ile İslami muhafazakarlığı birarada ele alarak, bu sentez üzerine tarih ve toplum inşa etme çabası olarak değerlendirilebilecek bu ideoloji, yazılı tarihten popüler kültüre, eğitim sisteminden gündelik yaşama kadar her alana yerleştirilmiştir. İmam Hatip Okulları 1970’lerin örgütlü yapıları yerine

Türk-İslam sentezi anlayışıyla bütünleşmiş cemaat ve tarikat yapıları ikame edilmiştir. Ekonomik ve sosyal alandan çekilen devlet desteği, bu tür ilişkiler ağına devredilmiştir.

Darbe ürünü olan bu hızlı muhafazakârlaşma, giderek 12 Eylül Hukukunun sınırlarını bile zorlar hale gelmiştir. Tarikat ve cemaatler, kendi ekonomik ilişkilerini ve ticaret ağlarını genişleterek önemli bir sermaye çevresi oluşturmuştur. 1990'lı yıllardan itibaren kitlesel bir siyasal hareket haline dönüşen bu kesimler, o dönemden itibaren sadece toplumsal yapıların değil, belediyelerden başlayarak devlet mekanizmalarının da en derinlerine kadar nüfuz etmiştir.

22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan seçimlerde yüzde 47'lik bir oy oranına ulaşan Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP), böylesi bir siyasal, sosyal, ekonomik ve ideolojik gelişimin ürünüdür. Rejimi özgürlükçü ve demokratik fikirler karşısında korumak(!) amacıyla desteklenip kökleştirilen Türk-İslam sentezi anlayışı bugün rejim karşıtı olarak görülen siyasal odakların güç kazandığı zemin olmuştur. Piyasacılık ve muhafazakârlığı yerleştirmek amacını güden 12 Eylül Askeri Darbesi'nin iddialarını en üst seviyede sahiplenip uygulayan AKP 28 yıldır ekilen tohumların hasatını yapmaktadır. AKP, bir yandan küreselleşme sürecinin dayattığı neo-liberal ekonomik programı harfiyen hayata geçirirken, diğer yandan da muhafazakâr İslamcı ideolojinin yaşam biçimini olağanlaştırmaya ve yaygınlaştırmaya çalışmaktadır.

Görüldüğü gibi, AKP'nin 22 Temmuz'da sandığa yansıyan oy oranı, ne beş yıllık iktidar performansı ile ne de seçim stratejisiyle açıklanabilir. Dolayısıyla AKP'ye ve onun temsil ettiği siyaset tarzına karşı muhalefet kapatma davalarıyla ya da söylem mücadeleleriyle yürütülemez. Yapılması gereken, toplumsal yapının tüm gözeneklerine sirayet etmiş bu muhafazakâr, cemaatçi ve çıkarıcı ilişkiler ağına karşı emekten, özgürlüklerden ve toplumdan yana bir yaşam tarzının filizlenmesinin mücadelesinin verilmesidir.

c. Türkiye Siyasetinin Çalkantılı Yılları

Konfederasyonumuzun bir önceki Genel Kurulu'ndan bu yana geçen 3 yıllık zaman dilimi, Türkiye siyasal ve toplumsal tarihinin en özgün dönemeçlerinden birine sahne olmuştur:

Yükselen ırkçığın körüklediği saldırı ve linç zihniyeti; Danıştay Saldırısı; Hrant Dink'e yönelik suikast; Dink için düzenlenen yüz binlerce kişilik sessiz cenaze töreni; Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde ortaya çıkan hukuki kaos; milyonlarca insanın katıldığı Cumhuriyet Mitingleri; 27 Nisan 2007 gecesi Genelkurmay Başkanlığı tarafından yayınlanan e-muhtıra; Anayasa Mahkemesi'nin Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turunu iptal etmesi; 22 Temmuz'da yapılan erken seçimler; Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilerek Çankaya Köşkü'ne çıkması; Sınır ötesi Operasyonlar; Türban Meselesi;

Ergenekon Davası; AKP'ye açılan kapatma davası; SSGSS Yasasına karşı yapılan kitlesel eylemler...

3 yıl gibi kısa bir süre içerisinde bunca çarpıcı olayın birbirini izleyerek meydana gelmiş olması Türkiye'de siyasetin ne denli kronik bir kriz içerisinde olduğunun apaçık göstergesidir. Krize emekten ve demokrasiden yana sol bir alternatif çözümün ortaya konulamamış olması, kriz sürecinin özgürlüklerin kısıtlandığı, demokratik teamüllerin askıya alındığı, sosyal haklarımız budandığı bir süreçle iç içe büyümesine neden olmaktadır.

Bu krizin ortaya çıkardığı kaotik durum, siyasal ve toplumsal alanın çeşitli biçimlerle manipüle ve provoke edilmesine uygun bir zemin yaratmaktadır. Gerçekle yalanın iç içe girdiği, simgelerin ve yansımaların değerlerinin arttığı bir dönem oluşmaktadır. Bu dönemler karakterine sinen bu yanılısamadan ötürü milliyetçi ve mukaddesatçı fikirlerin ve hareketlerin kendilerini yeniden üretme olanaklarını da sağlamaktadır.

Geçtiğimiz dönemde yaşadığımız deneyimler göstermiştir ki, oynak ve spekülatif siyasal zemin, emek mücadelesinin ve gerçek anlamda toplumsal muhalefetin üzerinde yürüdüğü dinamikleri de sallamakta ve sarsmaktadır. Böylesi dönemlerde, sınıf mücadelesinin yerine komplo teorileri ikame edilerek gerçek toplumsal özneler figüranlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Geçtiğimiz yıl içerisinde belki de Cumhuriyet Tarihinin en kitlesel mitinglerinin yapılmış olmasına rağmen, yarattığı toplumsal ve siyasal etkinin bu denli sınırlı kalmasının altında yatan temel neden, siyasal/toplumsal mücadelenin üzerine inşa edildiği bu kaygan zemindir.

Geçtiğimiz dönem içerisinde başta KESK olmak üzere pek çok emek ve meslek örgütü, siyasal alandaki yaşanan bu bulanıklık içerisinde haksız eleştirilere hedef olmuştur. Milliyetçi muhafazakâr kesimler dünya görüşleri nedeniyle zaten KESK'i hedef alırken, kuruluşundan bu yana KESK'le yakın değerleri "savunan" bazı kesimlerin de tersten bu koroya katılması, sadece KESK'in değil, Türkiye'nin siyasal tarihinin de ibret verici olaylarından biri olmuştur.

KESK'i parçalamaya ve küçültmeye çalışan anlayışlar bu dönemde adeta "fırsatı ganimet" bilerek, KESK'e saldırmıştır. Tüm bu saldırılara rağmen, KESK kendi duruşunu korumayı bilmiştir.

KESK'in bu süreçler içerisinde emekten, özgürlükten, demokrasiden, laiklikten, bağımsızlıktan ve barıştan yana tavrını ısrarla muhafaza etmeye çalışmasının değeri daha şimdiden ortaya çıkmışsa da, ilerleyen dönemlerde çok daha artacaktır.

d. Kışkırtılan Milliyetçilik, Bastırılan Demokrasi: Linç Kültürü Türkiye'yi Teslim Alıyor

1990'lardan itibaren yükselen ve kitleselleşen milliyetçiliğin toplumsal yapıda yarattığı kırılmanın boyutları, son 3 yılda yaşanan gelişmeler topluca dikkate alındığında ürkütücü bir manzara ortaya çıkarmaktadır. 1960'lı yıllarda kabarmaya başlayan emekten ve özgürlükten yana toplumsal hareketler karşısında ABD desteğiyle örgütlenen milliyetçi hareket, 1990'lardan itibaren bir dönüşüm yaşamış ve siyasal-toplumsal zeminlerini oldukça genişletmiştir.

Merkezdeki siyasal partilerin izledikleri politikaların sürekli ekonomik krizler doğurması ve daha da önemlisi Kürt Sorunu etrafında gelişen gerilimlerin etkisiyle MHP, Ülkü Ocakları ve daha genel olarak milliyetçi düşünce geniş bir toplumsal tabanla ilişkilendi. Türk-İslam sentezi ideolojisinin etkisi ve bu ideolojinin etkisindeki bürokratik kadroların desteğiyle devletin ve toplumun tüm tabakalarında yaygınlaşma imkânı doğdu. Aynı anda hem bürokrasiyle, hem derin devletle, hem iş çevreleriyle, hem mafyatik örgütlenmelerle ilişkide olmanın avantajlarını yaşayan milliyetçi düşünce giderek artan bir popülerliğe erişti.

Lise koridorlarından atari salonlarına, üniversite kantinlerinden kahvehanelere, futbol sahalarından dizi filmlere kadar gündelik yaşamın her alanına sızan ve sızdığı her alanı şiddet ve tahammülsüzlükle dolduran milliyetçi düşünce, son yıllarda iyiden iyiye toplumu cenderesi altına almıştır. Geçmişte milliyetçi düşünce belirli bir kesime ait bir ideoloji iken, giderek Türkiye'de yaşayan birçok kesimin "amentüsü" olmak zorundaymış gibi görülür olmuştur. Milliyetçiliğin doğallaştırılması ve yurttaşlık ile özdeşleştirilmesi, bu fikri taşımayan herkesi "sözde yurttaş" haline getiren bir dönüşümü beraberinde getirmiştir.

Genelkurmay Başkanı ağzından sarf edilen "Sözde yurttaş" tanımlaması, Türkiye'deki milliyetçilik algısı bakımından önemli kırılma noktalarından biri olmuştur. Bu nitelemeyle birlikte belirli bir ırktan olmayan, belirli bir milliyetçi ideolojiye tabi olmayan herkesin yurttaşlığı yani ülkeyle kurucu bağı "lafta" kalan bir statüye itilmiştir. Devletle yurttaşları arasındaki kurucu bağı bu denli aşındırılmasını izleyecek bir sonraki adım, "sözde yurttaşların" yurttaş olmaktan kaynaklanan en temel haklarının bile sorgulanır hale gelmesidir.

Geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde Kürt yurttaşlarımıza karşı girişilen pek çok saldırı ve linçin arka planında yatan kırılma, devlet söylemindeki bu dönüşüm olmuştur. İzmir'in Kemalpaşa İlçesinin Bağyurdu beldesinde yaşayan Kürtlere yönelik toplu saldırılar ve akabinde Kürt yurttaşlarımızın beldeden göçe zorlanması, Sakarya'da Ahmet Kaya tişörtü giyen gençlere yönelik linç girişimi, İzmir'in merkezinde bir dernek tarafından açılan ve valiliğin göz yumduğu "Kürt nüfus artışı durdurulsun" talepli imza standı, Sakarya'da DTP'nin Barış

Gecesine yönelik saldırı girişimi ve en sonu Balıkesir’de bindikleri dolmuşta Kürtçe konuşan iki inşaat işçisine yönelik linç girişimi yaşadığımız sürecin dehşetini gözler önüne sermektedir.

80’lerin ortalarından bu yana süren çatışmalara rağmen, Türkiye genelinde Türk ve Kürt kökenli yurttaşlar arasında son yıllara kadar herhangi bir çatışma yaşanmazken, son birkaç yılda bu durumun değişim göstermesi, Kürt Sorunu’nun çözümünün giderek daha acil bir gündem haline geldiğini göstermektedir. Bugüne kadar yüzlerce yıldır barış içinde yan yana yaşamakla övünülen kardeşlik kültürü yerine, birbirinin etnik kökeni nedeniyle komşusuyla kavgaya tutuşan bir toplumsal yapıya doğru sürüklenmeye çalışılıyor. Türkiye’yi “Balkanlaşma” tehdidiyle baş başa bırakan bu ırkçı ideolojiye karşı “birarada yaşam” ideolojisini egemen kılmak, Türkiye’deki tüm emek ve demokrasi güçlerinin en önemli görevlerinden biridir.

Cumhuriyet tarihimiz boyunca bir tür feodal artık, aşiret direnci, eşkıyalık, yabancı kışkırtması, asayiş meselesi ya da bölgesel geri kalmışlık gibi sorunlar çerçevesinde ele alınmaya çalışılan Kürt Sorunu, Türkiye’nin en temel meselelerinden biri olmaya devam ediyor. Sorunun adını koymaktan bile kaçınan inkarcı yaklaşımlar, Kürt Sorununu şiddetle ve askeri tedbirlerle “halletme” uğraşında olmuş fakat gelinen aşamada sorun çözümsüzlük noktasına varmıştır.

Kürt Sorunu’nu demokratik bir perspektifle ele almayan, Türkiye’de yaşayan tüm kesimlerin kendisini rahatça ifade edebileceği, dilini özgürce konuşabileceği, kültürünü korkusuzca yaşayabileceği, inancını gizlemeden taşıyabileceği bir ülke yaratma gayretinde olmayan hiçbir siyasetin Kürt Sorunu’na çözüm üretme şansı yoktur.

AKP, geçtiğimiz dönem içerisinde tıpkı kendinden önceki hükümetler gibi sorunun özüne inememiştir. Sınır ötesi operasyonla, askeri tedbirlerle ya da göstermelik bölgesel ekonomik teşviklerle sorunun üstünün örtülebileceği yanılgısına kapılmıştır. Bu bakış açısı, sorunu çözemediği gibi, ırkçı milliyetçiliği de yeniden ürettiği için Türkiye’yi karanlığa doğru sürüklemektedir.

Kürt Sorunu demokratik ve barışçıl bir çözümle ele alınmadığı sürece, Türkiye’deki anti demokratik uygulamalara da yataklık yapmaktadır. Tamamıyla keyfi olarak tanımlanan “güvenlik tehdidi”, özgürlüklerin tamamıyla asıya alınabildiği otoriter ve baskıcı bir devlet mekanizması ortaya çıkardığı gibi, evrensel insan hakları değerleriyle bağdaşmayacak olayların yaşanmasına da zemin hazırlamaktadır. Devlet içerisinde yer etmiş çetelerden, Şemdinli Vakası’yla apaçık ortaya serilen karanlık tertiplere, işkenceden kişisel hak ve özgürlüklerin çiğnemesine kadar pek çok sorun, bu mesele etrafında oluşan kirli ortamdaki beslenmektedir.

Türkiye’de barış içinde kardeşçe birarada yaşama imkanını tehdit eden

bu kirlenme karşısında emek ve demokrasi güçlerinin hayata geçireceği barış ve demokrasi politikaları, Türkiye için nefes alma imkanı yaratmaktadır. Geçtiğimiz dönemde bu durumun en açık biçimde ortaya çıktığı süreç, 3 Kasım 2007 tarihinde KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla örgütlenen "Özgür, Demokratik ve Eşitlikçi Türkiye" mitingi olmuştur. O dönemde ülkemizin tamamında estirilen milliyetçi histeri ve linç çağrıları, ilköğretim okullarına kadar sirayet etmiş, 14-15 yaşlarında öğrencilerin sokaklarda şiddet çağrısı yapan sloganlarla yürüdüğü günler yaşanmıştır. Herkesin savaştan ve şiddetten bahsettiği bir dönemde gerçekleştirilen bu miting barıştan, kardeşlikten ve demokrasiden yana gür bir sesi meydanlara taşımıştır. Miting, sokakların linç güruhlarından geri alınmasını sağlamış ve sonrasında yükselecek olan sokak muhalefeti için cesaret ve özgüven sağlamıştır.

Son yıllarda kışkırtılan milliyetçiliğin Türkiye'yi ne hale getirebileceğine dair en travmatik örneklerden birisi de Hrant Dink'in uğradığı suikast sonucu hayatını yitmesi oldu. Dink cinayetinin failinin olayın üzerinden birkaç saat geçmesinin ardından yakalanmış olmasına rağmen, olayın görüldüğü kadar "basit", "münferit" ve "bireysel" olmadığı aradan geçen zaman içinde ortaya çıkmıştır.

Hrant Dink'e yönelik suikastın arkasında ihmal, kışkırtma, suistimal, çete, görevi kötüye kullanma gibi çok çeşitli olgular tespit edilebilecek olsa da, Dink suikastını yol açan temel neden yukarıdaki paragraflarda anlatılmaya çalışılan milliyetçi histerinin toplumu esir almış olmasıdır. Farklılıklara ve çeşitliliğe karşı hoşgörü yerine düşmanlığın kışkırtılması, şiddetle yüklü eylemlere devlet tarafından açıkça göz yumulmasının böylesi bir sonuca götüreceğini kestirmek için kâhin olmaya gerek yoktu.

Türkiye'nin kendi tarihiyle barışmamasının daha da ötesinde tarihsel olayları gündelik politikaların malzemesi olarak kullanma gayretinin milliyetçilikle birleştiğinde ne gibi sonuçlar doğurabileceğinin en acı biçimde deneyimlediğimiz bir üç yıl yaşadık. Özellikle Kürt Sorunu ve Ermeni Meselesi etrafında yaşadığımız bu ruh hali, Ermeni Konferansının basılması, katılımcılara yumurta atılması, Orhan Pamuk ve Elif Şafak gibi iki değerli yazar ve aydınımızın mahkeme koridorlarından saldırıya uğraması gibi kitlesel hezeyanlardan, Trabzon'da Rahip Andrea Santoro'nun 17 yaşında birisi tarafından öldürülmesi, Malatya'da Hristiyan yurttaşlarımızın çalıştığı Zirve yayın evinin basılarak içerdekilerin boğazlarının kesilerek öldürülmesi gibi "bireysel" hezeyanlara ve katliamlara yol açmıştır.

Yaptığı her konuşmada, yazdığı her yazıda Türkiyelilik vurgusunu, tarihle barışma meselesini öne çıkartan, barışın, kültürel çeşitliliğin ve birarada yaşamın temsilcisi olan Hrant Dink'e yönelik suikast toplumsal belleğimize ve genetiğimize yönelik ciddi bir darbe olmuştur. Zira olayın sembolik yanının taşıdığı öneminin büyüklüğü cenazesinin görkeminden bile anlaşılabilir. Ne

var ki, milliyetçi histeri daha mezarının toprağı atılmadan yeniden kendini üreterek “Hepimiz Hrant’ız, Hepimiz Ermeni’yiz” sloganına saldırmış, “beyaz bere” modası yaygınlaştırılmıştır.

AKP Hükümeti uyguladığı politikalarla milliyetçi söylemin yeniden üretilmesine hizmet etmiştir. Özellikle Türk Ceza Kanununun 301. maddesi çerçevesinde açılan davalarla pek çok aydın ve düşünür milliyetçi kesimlerin hedefi haline getirilmiş, “düşünce suçluluğu” söylemi yaygınlaştırılmıştır. İktidarı döneminde çok sayıda aydın ve sanatçının yargılanmasına neden olan, çok sayıda basın yayın organına eleştirilerden ötürü hakaret davaları açan, sendikaları kapatma girişiminde bulunan, çalışanların sendikal hak ve özgürlüklerini ayaklar altına alan, düşünce ifade ve örgütlenme özgürlüğünü görmezden gelen AKP, Kapatma Davasının ardından birden bire 301. Maddeyi aklına getirerek bu konuda düzenlemeler yapmıştır.

Demokrasiye, Özgürlüklere, Eşitliğe, Bağımsızlığa ve Laikliğe Sahip Çıktık!

Geçtiğimiz dönem içerisinde yaşadığımız önemli toplumsal-siyasal çalkantıların merkezinde yer alan siyasal figür hiç kuşkusuz iktidardaki AKP oldu. IMF talimatlarını harfiyen yerine getirerek uyguladığı neo-liberal politikalar emekçilerin hayatını iyiden iyiye zorlaştırırken, muhafazakâr dünya görüşüyle de halkın önemli bir kesiminin gündelik yaşamı üzerinde önemli bir tehdit oluşturmuştur.

Tüm devlet kademelerinde gerici kadrolaşma, eğitim müfredatının bilim dışı hurafelerle doldurulması, kamusal alanın dinsel esaslara göre düzenlenmeye çalışılması, Cumhurbaşkanlığı seçimi sırasındaki uzlaşmaz tutum, türban meselesi etrafında yaşanan gerilim ve daha pek çok olay, AKP’yi gerginliklerin ve rahatsızlığın merkezine oturtmuştur.

Siyasal partilerden sivil toplum kuruluşlarına, Genelkurmay Başkanlığından medyaya kadar toplumun çok çeşitli kesimlerinin doğrudan taraf olduğu bu gerilimler, geçtiğimiz yıl içerisinde büyük çaplı bir toplumsal saflaşma yaşanmasına neden olmuştur. Saflaşmanın bir tarafı AKP’yi “rejim tehdidi” bir unsur olarak ele alırken, diğer taraf ise AKP’nin aldığı oylarla uyguladığı politikaların demokrasinin gereği olarak değerlendirilmesi gerektiğini ileri sürmüştür.

Bu gerginliklerin doruğa çıktığı dönem, hiç kuşkusuz 2007 yılı Mayıs ayında yapılması gereken Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesindeki süreç olmuştur. Seçimlere aylar kala başlayan süreçte: “halkın yüzde 65’inin iradesinin yansımadağı meclisin seçeceği cumhurbaşkanının meşruiyeti”, “eşi türbanlı birisinin Cumhurbaşkanlığı makamına oturmasının doğru olmayacağı”, “seçimin geçerli olması için salt çoğunluk olan 367 sayısına ihtiyaç olduğu”, “Cumhurbaşkanı adayının daha önceki dönemlerdeki laiklik karşıtı söylemleri” gibi

çok farklı boyutlarda tartışmalar yürütülmüştür. AKP, bu dönemde toplumsal uzlaşma arayışı yerine, kendi programını hayata geçirme yönünde davranmış ve krizi derinleştirmiştir.

Bu dönemdeki olaylar arasında üzerinde en fazla durulması gereken olanı, milyonlarca insanı sokaklara döken “Cumhuriyet Mitingleri”dir. 14 Nisan 2007 tarihinde Ankara Tandoğan’da yapılan mitingle başlayan ve daha sonra İstanbul ve İzmir başta olmak üzere çok sayıda ilde tekrarlanan mitinglere milyonlarca insan katıldı. AKP karşıtlığı üzerine inşa edilen ve siyasal partiler yerine Atatürkçü Düşünce Derneği ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği gibi sivil toplum örgütleri kanalıyla örgütlenen mitinglerde yapılan konuşmalarda AKP karşıtlığı, ordu sevgisi, “ABD ve AB karşıtlığı” mitinglerin temel vurgusunu oluşturdu.

KESK bu dönemde yurttaşların önemli bir kısmının gündelik yaşamları üzerinde hissettikleri tehdit algısının ciddiye alınması gerektiğinin altını çizmiştir. Konfederasyonumuz, hem kendi kurumsal kimliğiyle hem de özellikle TMMOB ve TTB ile birlikte yaptığı basın açıklamalarıyla ve gazetelere verdiği ilanlarla Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde açığa çıkan toplumsal gerilime ilişkin tavrını açıkça ortaya koymuştur.

KESK, TMMOB ve TTB’nin çok sayıda ulusal gazeteye verdiği **“Biz Neo-liberalizme, Gericiliğe ve Irkçılığa Karşı Emekten Ve Halktan Yana Tavrı Alacak, Bir Cumhurbaşkanı İstiyoruz”** başlıklı ilanda, AKP’nin toplumsal uzlaşmaya varmaksızın kendi başına Cumhurbaşkanlığını belirleme çabaları eleştirilirken, bunun karşısında yer alan kesimlerin antidemokratik zihniyeti de eleştirmiştir. Cumhurbaşkanlığı seçimleri etrafında tartışılan meselenin özünün 12 Eylül’le birlikte topluma empoze edilen muhafazakârlaşmaya dayandığını ve çözümün topyekun demokratikleşme yolunda adımlarla aşılabileceği ısrarla vurgulanmıştır.

Ortak metinde cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili şu ifadeler yer verilmiştir: *“12 Eylül Anayasası’nda Kenan Evren için belirlenen ‘Cumhurbaşkanı’nın görev, yetki ve sorumlulukları’ demokratik parlamenter sistemle uyumsuzdur. Yetkileri tartışılmadan, bu yetkileri kimin kullanacağını tartışmak da, yetkileri kullanmaya talip olmak da kabul edilebilir bir durum değildir ve sorunu çözmeyecektir. Anayasa değişikliğine gidilerek, Cumhurbaşkanı’nın yetkileri sınırlandırılmalıdır.*

Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde sorun laiklik ekseninde ‘Rejim Sorunu’ olarak sunulmakta, konu Recep Tayyip Erdoğan ismine indirgenerek tartışılmaktadır. Oysa toplumun muhafazakârlaştırılması, 12 Eylül’ün ortaya koyduğu politikaların doğrudan bir sonucudur. Bu politikaları sistematik biçimde uygulayarak ‘Siyasal İslam’ın gelişmesine katkı sunanların bugün laiklikten söz etmesi ironiktir. Oysa laiklik karşıtları ile mücadele 12 Eylül ile hesaplasmaktan geçmektedir.

Biz gericilik ve gericiliğin beslendiği 12 Eylül uygulamalarının devamından yana olanlar arasında bir tercih yapmayacağız. Başta 12 Eylül olmak üzere bütün darbelerin öncelikli mağduru emekçiler ve halk olmuştur. Anti demokratik yönelimlerin karşısında olmak her demokratın öncelikli görevidir.”

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine ilişkin tartışmalar toplumun tüm kesimlerine yayıldığı bir dönemde 27 Nisan 2007 gecesi Genelkurmay Başkanlığına ait internet sitesinden yayınlanan bildiri, tartışmanın merkezine oturmuştur. Medya’da yer alan bazı olaylara ilişkin kaygıların dile getirildiği basın açıklamasının son kısmında “*Son günlerde, Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde öne çıkan sorun, laikliğin tartışılması konusuna odaklanmış durumdadır. Bu durum, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından endişe ile izlenmektedir. Unutulmalıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetleri bu tartışmalarda taraftır ve laikliğin kesin savunucusudur. Ayrıca, Türk Silahlı Kuvvetleri yapılmakta olan tartışmaların ve olumsuz yöndeki yorumların kesin olarak karşısındadır, gerektiğinde tavrını ve davranışlarını açık ve net bir şekilde ortaya koyacaktır. Bundan kimsenin şüphesinin olmaması gerekir. Türk Silahlı Kuvvetleri, bu niteliklerin korunması için kendisine kanunlarla verilmiş olan açık görevleri eksiksiz yerine getirme konusundaki sarsılmaz kararlılığını muhafaza etmektedir ve bu kararlılığa olan bağlılığı ile inancı kesindir.*” ifadeleri yer almaktadır. Bu ifadeler basın açıklamasını bir muhtıra hüviyeti kazandırmıştır. İnternet sitesinden verilen bu muhtıra, “e-muhtıra” olarak demokrasi tarihimize kayıt düşülmüştür.

KESK, Genelkurmay Başkanlığı tarafından yapılan bu açıklamayı, demokrasiden ve özgürlüklerden yana tavrını koruyarak eleştirmiştir. 28 Nisan 2007 tarihinde “**Tek Çözüm Eşit, Özgür ve Demokratik Türkiye**” başlığıyla yaptığımız basın açıklamasında şöyle denilmiştir: “*Genelkurmay Başkanlığı tarafından Cuma gece yarısı internet sitesi aracılığıyla duyurulan bildiri, demokratik değerlerle bağdaştırılamaz. Demokrasi dışı bir müdahale ve sivil siyasetin üzerine herhangi bir vesayet anlayışı hiçbir biçimiyle kabul edilemez.*”

Türkiye'nin demokratikleşme yönünde adımlar atması önündeki en büyük engel 12 Eylül Darbesi'yle hesaplaşamamasıdır. Unutulmamalıdır ki Siyasal İslam 12 Eylül'ün yarattığı ortamdan beslenmiştir.

AKP'nin halkın yüzde 75'ini görmezden gelerek Cumhurbaşkanı seçme gayreti de demokratik bir tutum değildir. Bu anti demokratik sürecin yegâne çözümü, demokrasiyi askıya almak değil, halkı siyasetin esas öznesi haline getirmektir. Gericiliğe ve Darbeciliğe karşı tek seçenek eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye'dir.”

KESK, bu dönemde demokrasi, özgürlük, bağımsızlık ve eşitlik kavramlarına sahip çıktığı kadar “laiklik” kavramına da sahip çıkmış ve 12 Eylül ürünü olan Sünni-İslam merkezli laiklik anlayışını eleştirmiştir. Toplumsal yaşamın hiçbir alanında dinsel referanslı ayrımcılığın ve baskının yaşanmaması için

kamu iradesinin gereken önlemleri alması gerektiğini vurgulamıştır. Her türden kültür, inanç ve inançsızlık, birisi diğerinin önüne geçirilmeden, hiçbirisi ötekileştirilmeden özgürce yaşanabileceği bir Türkiye talebini dile getirmiştir.

22 Temmuz Seçimleri ve AKP Karşıtı Muhalefetin Zemini

2000 yılının Kasım ve 2001 yılının Şubat aylarındaki krizlerin ardından 2002 yılında yapılan “3 Kasım Seçimleri”nde kuruluşunun daha birinci yılında iktidara gelen AKP, 2007 yılının 22 Temmuzunda yapılan erken genel seçimlerde yüzde 47’lik bir oy oranına ulaştı. 2001 yılı krizinin ardından dünya ekonomisinde yaşanan genişlemenin ve konjonktürel büyümenin etkisiyle ekonomide oldukça rahat günler yaşayan AKP, krizlerden canına tak etmiş Türkiye halkına “istikrar” vaadiyle büyük bir seçim zaferi yaşadı.

IMF ile 1998 yılında imzalanan ve kesintisiz 10 yıl boyunca tüm ekonomik hayatımızı belirleyen stand-by anlaşmalarının sadık bir uygulayıcısı olan AKP, bu dönem içerisinde enflasyonla mücadele etmek, faiz dışı fazla hedefini tutturmak, kamu harcamalarını kısmak, büyüme sağlamak adları altında ekonominin tüm yükünü emekçilerin sırtına bindirmekten kaçınmadı. Kamusal alanın tasfiyesini, özelleştirmelerin tamamlanmasını ve küresel ekonomiye tam entegrasyonu sağlamayı önüne koyan AKP, bu politikaların toplumsal sonuçlarını düşünmeksizin hareket ederek, Türkiye’yi sonu belirsiz bir geleceğe sürükledi.

3 Kasım 2002 seçimlerinde yüzde 10’luk seçim barajının etkisiyle seçmenlerin yüzde 65’inin iradesinin meclise yansımamasının demokrasi açısından yarattığı zafiyet, 5 yıl boyunca emek ve demokrasi güçlerinin temel söylemlerinden biri olmuştu. 22 Temmuz Seçimleri, bir önceki seçimlerdeki “meclisin temsil yeteneği” üzerine tartışmalara son verdiği söylenebilir. Zira AKP, 22 Temmuz seçimlerini ardından bir önceki dönemden çok daha “keskin” bir politik hat izleyerek, muhafazakar tabanının beklentilerini yerine getirmeyi daha öncelikli hale getirmiştir.

Cumhurbaşkanlığına Abdullah Gül’ün seçilmesiyle başlayan AKP’nin yeni döneminde, AKP, Meclis çoğunluğunu oluşturmanın yanı sıra yasalar üzerindeki veto tehdidini de ortadan kaldırarak geniş bir hareket imkanı kazandı. Bu rahatlığa Anayasanın Cumhurbaşkanına tanıdığı geniş yetkilerin avantajını da ekleyerek YÖK’ten Yüksek mahkemelere kadar pek çok alanda önemli kadroları belirleme olanağı kazandı.

AKP bu süreçte daha önce çeşitli defalar veto edilen yasaları bir çırpıda yasalastırma şansı bulduğu gibi, daha öncesinde teklif bile edemediği, “Üniversitelerde Türban Serbestliği” sağlayan yasal düzenlemeleri de yasalastırdı. Ne var ki bu yasa Anayasa Mahkemesinden geri dönmüştür.

AKP'nin iktidar dönemi boyunca en istikrarlı politikası emekçilerin haklarına yönelik saldırıları olmuştur. Özellikle enflasyonla mücadele adı altında kamu emekçilerinin ücretlerine yönelik baskı bu dönemdeki temel ekonomi siyasetlerinden biri olmuştur. Enflasyon hedeflerini düşük tutarak, enflasyon sepeti ve rakamları üzerinde keyfi oynamalar yaparak, büyümeden kamu emekçilerine pay ayırmayarak emekçilerin insanca yaşayacakları bir ücret almaları daima engellenmiştir.

AKP'nin emekçi karşıtı tutumu, sadece kamu sektöründe değil, özel sektördeki işverenlere de cesaret vermiştir. Maaş artışından, sosyal yardımlara, iş güvenliğinden iş güvencesine kadar pek çok konuda işçiler hak kayıplarına uğramıştır. Bu dönem içerisinde pek çok toplu iş sözleşmesi anlaşmazlıkla sonuçlanmış ya da işveren dayatmasıyla bağtlanmıştır. Sendikasız, iş güvencesiz, sigortasız çalıştırma yönünde baskılar artmıştır.

AKP'nin emekçi karşıtı uygulamaları sonucunda Türkiye'nin pek çok yerinde grevler yaygınlaşmıştır. AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılında 62 işyerinde grev varken, 2007 yılı itibariyle grevdeki işyeri sayısı 793 olmuştur. Greve katılan işçi sayısı da aynı dönemde 4.618'den, 25.920'ye çıkmıştır.

AKP'nin ekonomik alanda sıkıntı yaşamaya başladığı dönem olan 2008 başı, aynı zamanda iktidar dönemi boyunca AKP'yi en zor durumda bırakan toplumsal eylemlerin de başladığı döneme denk gelmiştir. Daha önce meclisten geçen fakat kimi maddelerinin yürürlüğü Anayasa Mahkemesi tarafından durdurulan 5510 Sayılı SSGSS yasasında değişiklikler öngören yasal düzenleme karşısında verilen mücadele, AKP'nin hegemonik siyasetini büyük oranda kırmıştır.

2007 Ekim ayından itibaren KESK'in öncülüğünde yükseltilmeye başlayan SSGSS karşıtı muhalefet özellikle Ocak ve Şubat aylarından tüm Türkiye'de büyük bir kamuoyu desteği sağlamıştır. Bunun sonucunda uzun bir süreden beri toplanmayan Emek Platformu da bir araya gelerek yasa karşısında ortak eylem kararı almıştır. Yasa karşısında yapılan bütün eylemler, büyük bir kitlesellik kazanmıştır. AKP yasayı bir biçimde meclisten geçirmeyi başarsa da, kamuoyunda mahkum olmaktan kurtulamamıştır.

AKP'nin yıpranan hegemonyasına bir darbe de 1 Mayıs'ta İstanbul Taksim Meydanını emekçilere açmama direktmesi üzerine vurulmuştur. 1 Mayıs'a haftalar öncesinde başlayan tartışmalara 1 Mayıs günü İstanbul sokaklarında yaşanan polis şiddeti de eklenince AKP'nin demokrasi, özgürlükler ve insan hakları konusunda oluşturmaya çalıştığı imaj da yerle bir olmuştur. Kapatma Davası'nın akabinde Avrupa Birliğine ve iç kamuoyuna yönelik göstermelik demokratik adımları dayanaksız kalmıştır.

Yurdun dört bir yanına yayılan grevler, Tuzla'da yaşanan cinayetlere seyirci kalınması, tarım ürünlerinde yaşanan büyük fiyat dalgalanmaları, hızla

yükselen enflasyon, artan işsizlik, iflas eden şirketler, kredi borcuna teslim olmuş geniş yığınlar, geleceğine güvenle bakamayan topyekûn bir halk, AKP'nin geleceğini de tehdit eden en önemli güç haline gelmiştir. AKP'nin geniş kitleler nezdinde yaşadığı bu itibar ve güven kaybı, kendisine açılan Kapatma Davasından çok daha ciddi toplumsal ve siyasal sonuçlara yol açacağı benzetilmektedir.

AKP, 22 Temmuz seçimlerden sonraki en önemli sınavlarından birini Anayasa konusunda vermiştir. 12 Eylül Darbesi'nin ürünü olan mevcut Anayasanın yerine "sivil" bir anayasa hazırlanması fikriyle ortaya çıkan ve seçimlerden sonra hızla bu alanda yoğunlaşan AKP, bu meseleyi adeta sumen altı yapmıştır. AKP'nin Türban Sorunu'ndan ibaret gördüğü özgürlük anlayışıyla, meclisteki sandalye sayısından ibaret gördüğü demokrasi anlayışına teslim edilmiş bir Anayasa düzenlemesi yapılmak istenmektedir. Bu durum, bizim için asla kabul edilemeyecek olsa da, 12 Eylül Anayasası'nın değişmesi yolunda yıllardır dile getirdiğimiz talebimiz doğrultusunda bir imkan ortaya çıkması umut vericidir. KESK ve birlikte davrandığı çeşitli emek ve meslek örgütleri, "Yeni Anayasa" tartışmalarına ve çalışmalarına taleplerimiz üzerinden müdahildir. Sendikal alanda ve gündelik hayatta demokratik ve özgürlükçü bir anayasal düzenleme için etkin bir taraf olmaya devam edecektir.

AKP'nin kamuoyuna yansıyan ilk taslağı beklendiği gibi neo-liberal ve muhafazakâr bir Anayasa Modeli ortaya koysa da, KESK ve birlikte davrandığı emek ve meslek örgütleri, bu yaklaşımı aşan bir perspektifle tartışmalara taraf olmak için gayret göstermiştir. AKP, ihtiyacı olduğu konularda kısmi değişikliklerle yetinerek Anayasa değişikliği konusunda pragmatist ve takiyeci tavrını bir kez daha açığa çıkartmıştır.

AKP'NİN EKONOMİ KARNESİ

a. Giriş: Pembe Düşten Kabusa

Türkiye ekonomisi 30 yıla dayanan yapısal uyum politikalarının sonucunda neo-liberal küreselleşmeye büyük oranda entegre olmuş durumdadır. Yasal yönetsel çerçeve IMF, Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının yönlendiriciliğinde ve direktifleri çerçevesinde şekillenmeye devam etmektedir.

2008 yılında finans piyasalarında yaşanan ve etkisini reel sektör üzerinde hissettiren kriz, Türkiye gibi yüksek düzeyde cari açığa ve borç stokuna sahip, kırılgan ekonomiler açısından büyük bir tehdittir. Konut sektörü, konut kredilerinde yaşanan geri ödeme problemi ile sarsılmıştır. Bu durum ABD ekonomisini durağanlığa doğru sürüklemektedir. Türkiye ekonomisinin kaderi ABD ekonomisinde yaşanan ve giderek dünya geneline yayılan mali krizin etkisine bağlı durumdadır.

Artan gıda ve hammadde fiyatları, petrol fiyatlarında yaşanan tırmanış, krizin derinleşmesi konusunda endişeleri artırmaktadır. Bununla birlikte Türkiye AKP'nin kapatma davası ile tırmanışa geçen siyasi çalkantının ekonomik alana hiç şüphe yok ki etkisi olumsuz olacaktır.

Türkiye'de kamu sektörünün borçlanma gereği kamu hizmetlerinden vazgeçme pahasına aşağıya çekilirken, devlet destekli özel sektör borçları tırmanışa geçmiştir. Ekonominin finansmanı büyük oranda borç ve yok pahasına elden çıkarılan kamu iktisadi kuruluşlarının satışlarından elde edilen özelleştirme gelirlerine dayandırılmaktadır.

Hükümet bir yandan gelir üzerinden elde edilen vergileri aşağı çekerken, diğer yandan özelleştirme dışında yeni kaynak arayışlarına yönelmiştir. Bun-

lar arasında en çapıcı olanı hiç şüphe yok ki, işsizlik fonunda biriken yüklü miktardır. 5763 sayılı yasa ile işsizlik fonunda biriken para, Hükümet tarafından farklı ad ve gerekçelerle kullanıma açılmıştır. KEY hesapları konusunda da hükümet emekçilerin birikimlerinin önemli kısmına el koyacaktır.

Yukarı da çizilen tablo, AKP hükümetlerinin başarı adı altında sunduğu uygulamalarının arka planını oluşturmaktadır.

Enflasyon, büyüme oranları, refah düzeyi, işsizlik vb. pek çok alanda Türkiye açısından umutlu bir tablodan söz etmek mümkün değildir. Hükümet kimi istatistiksel yöntemlerle başarısızlığını gizlemeye çalışmakta, temel verilerde değişikliklere gitmekte, yeni seriler oluşturmakta ve geçmişle mukayese yapma olanaklarını ortadan kaldırmaktadır. Bunun sonucunda Türkiye İstatistik Kurumu'na karşı bu süreçte ciddi bir güven kaybı oluşmuştur.

Bu konuda Bağımsız Sosyal Bilimciler tarafından yapılan değerlendirme katılmamak mümkün değildir: *“Ulusal istatistik kuruluşlarının makul aralıklarla hesap yön-temlerini gözden geçirerek zaman serilerini yenilemeleri sıra dışı olaylar değildir; TÜİK'in yaptığı da bu açıdan istisna sayılmama-ıdır. Ancak TÜİK'in faaliyet programı önceliklerini iktidar için olumlu izlenimler yaratacak alanlara (örneğin kişi başına gelirleri şişiren yeni ulusal gelir serisine, TÜFE ve ÜFE mal bileşiminde enflasyon hızının daha düşük hesaplanması-na yol açan düzelt-melere, v.b.) yöneltmesi, fakat yetersizlik ve tutarsızlıkları aşikâr olan sınaî üretim, istihdam ve verimlilik istatistiklerini düzelt-meye yanaşmaması ağır bir görev kusurudur.*

Yeni ulusal gelir serilerinin ilanı ile birlikte hâsıla ve harcama zaman serilerinin hiç değilse (TÜİK'in öncülü DİE'nin son yöntem değişikliklerini yaptığı) 1987 yılına kadar geriye gidilerek revize edilmesi, yeni gelir serileriyle paralel olarak şişen sabit yatırım harcamalarının hangi sektörlerde gerçekleştiğinin belirlenmesi TÜİK için ahlaki bir sorumluluktur. TÜİK bu ahlaki sorumluluğun gereğini yeri-ne getirmemiş, zaman serilerinde yarattığı bu yeni kopuklukla toplumsal belleği örselemiş, orta ve uzun vadeli makroekonomik ve sektörel analizlerle uğraşan araştırmacıların ve iktisat politi-kası yapımcılarının ufku-nu karartmıştır.”

Ekonominin Genel Görünümü

2001 yılından bu yana büyüme eğilimi gösteren Türkiye ekonomisi, 2004 yılından bu yana ise bir düşüşe geçmiştir. Yüksek borçlanma ve özelleştirmeler sonucu sağlanan sıcak para akışının şişirdiği bu büyüme oranları, Türkiye ekonomisinin IMF güdümündeki kesintisiz son 10 yıllık dönemi açısından kriz sonrası yılları işaret etmektedir. Büyüme oranlarına dair gerçekçi bir değerlendirme ancak ve ancak farklı hükümetlerle de olsa tek bir ekonomik programın uygulandığı 10 yıllık süreçle birlikte yapılabilir.

Stand-By anlaşmaları IMF programları sonucu Türkiye ekonomisi son 10 yıllık süreçte ortalama olarak yalnızca yüzde 4,2'lik bir büyüme gerçekleştirmiştir. Bu oran Doğu ve Güneydoğu Asya ile karşılaştırıldığında oldukça düşüktür. (büyüme oranları bu bölgeler için sırası ile yüzde 8,2, yüzde 6,1'dir) Aynı dönemde Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da ortalama büyüme ise 4,3 düzeyindedir.

2001 krizi sonrası dönemi karakterize eden temel unsular, sürekli artan cari açık, özelleştirmelerin tetiklediği yüksek düzeydeki yabancı sermaye girişi ve borçlardaki yükseliştir.

Hazine Müsteşarlığı verilerine göre AKP hükümeti döneminde (2002–2007) iç borçlar yüzde 70, dış borç ise yüzde 90 oranında artış gösterdi. Bu verilere göre AKP hükümeti döneminde toplam borç stoku 242 milyon YTL arttı. Toplam Borç stoku 2007 yılı için 544 milyon YTL'ye yükseldi. Aynı dönem için GSMH ise 856 milyon YTL olarak gerçekleşti ve AKP dönemindeki büyüme oranı 506 milyon YTL oldu.

İşsizlik Ürkütücü Boyutta

Borç miktarlarındaki yıllık bütçe büyüklüklerini geçen bu artış, işsizlik rakamları açısından da görünmeyen bir düzeye ulaştı. 2002 yılından bu yana gerçek işsizlik oranı yüzde 14'den yüzde 16'ya çıktı. İş bulma umudu olmayan, işe başlamaya hazır ancak iş aramayanların resmi olarak işsiz sayılmıyor, bu durum kamuoyunu yanıltmaktadır Bu kesimler dahil edildiğinde toplam işgücünün 25 milyonu aşmaktadır. AKP Hükümeti 4 milyonunun üzerindeki işsiz iş olanağı yaratmak bir yana, mevcut iş olanaklarını da azaltmaktadır. Kamuda istihdam açığı bu dönemde devasa boyutlara ulaşmış durumdadır.

Kamuda istihdam düzeyi işgücünde artışa paralel bir yükseliş gösterseydi, bu durum 606 bin kişiye yeni iş olanağı anlamına gelecek ve geniş anlamda işsizlik oranı yüzde 16'dan yüzde 14'e düşecekti.

Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS) 2007 Nüfus Sayımı sonuçlarına göre ve TÜİK tarafından açıklanan işsiz sayısı 2006 ve 2007 yılı verileri üzerinden yaklaşık 150 bin azaltılmıştır. TÜİK büyük bir ciddiyetsizlikle, bir önceki nüfus projeksiyonuna dayalı seriyi kesintiye uğratmış ve önceki seriler ile karşılaştırma olanağını ortadan kaldırmıştır. Yeni bir seriyi geçildikten sonra, bir süre daha bir önceki serinin devam ettirilmesi doğru bir yaklaşım olacaktır. Ancak hükümetin beklentilerine dönük olarak sayılarla oynamayı seven TÜİK, geçmişle bağlarını kopartmayı, yeni seriler, indeksler hazırlamayı bir gelenek haline getirmiştir.

Türkiye'nin kamu istihdamı alanında çok ciddi bir daralma yaşanmaktadır. Kamuda mali disiplin adı altında yürütülen politikalar işsizliği körükleyen araçlardan biri haline gelmiştir. Öğretmen, doktor, hemşire başta olmak üzere

re kamuda ciddi bir personel ihtiyacı varken, aynı dönem için kamuda atıpk istihdam biçimleri de dahil edildiğinde, yüzde 10'luk bir daralma gerçekleşmiştir. Buna karşın işgücü (çalışmaya hazır olup iş aramayanlarla birlikte) yüzde 9'luk bir yükseliş gösterdi. Kamuda istihdam düzeyi işgücünde artışa paralel bir yükseliş gösterseydi, bu durum 606 bin kişiye yeni iş olanağı anlamına gelecek ve işsizlik oranı yüzde 16'dan yüzde 14'e düşecekti.

Kamuda yürütülen sıkı mali politikaların bir başka sonucu ise, genç ve eğitilmiş işgücünün işsizlikle karşı karşıya bırakılmasıdır. 2002 yılında kamu emekçilerinin yüzde 42'si 30 yaş ve altı iken, bugün bu oran yüzde 30 seviyesine inmiş durumdadır. Bundan 5 yıl önce 996 bin kamu emekçisi 30 yaşından küçükken bugün bu sayı 739 bin düzeyindedir. Buna karşın Kamu Personeli Seçme Sınavına başvuran yaklaşık 350 bin yükseköğretim ve üniversite mezunundan sadece yüzde 3'ü kamu emekçisi olma şansı yakalayabilmiştir. Öte yandan 812 bin ortaöğretim mezununun yüzde 1'i bile kamuda istihdam olanağı bulamamıştır.

İşsizlik oranlarındaki yükselişin arka planında yatan temel unsur yeni liberal ekonomi politikalar oluşturmaktadır. Son 5 yıllık süreçte kamuda artan ihtiyaca rağmen yeterli sayıda personelin istihdam edilmemesidir. Kamuda istihdam edilen kişi sayısındaki düşüş bunun göstergelerinden biridir. Kamu kurum ve kuruluşlarında yaş ortalaması hızla artmaktadır. KPSS sınavı kapısını aşındıran yüzbinlerce üniversite mezununun yalnızca yüzde 3'lük bir bölümü kendine kamuda yer bulabilmektedir. Buna karşın kamuda kural dışı, iş güvencesiz hatta kayıt dışı istihdam biçimlerinin yaygınlaştığı gözlemlenmektedir.

Türkiye Kamu Yatırımı Fakiri

Yukarıda istihdam alanında temel problemlerden biri olarak tanımlanan kamunun istihdamdan çekilmesi, kamu yatırımlarının giderek erimesi ile bağlantılıdır. Türkiye, merkezi yönetim bütçesinden yaptığı yatırım harcamasının milli gelire oranı bakımından Avusturya, Almanya, Danimarka, İngiltere, Belçika gibi altyapısını büyük oranda tamamlamış ülkelerden daha çok pay ayırırken, alt yapı ihtiyacı fazla olan ve kalkınmakta olan ülkelerin gerisinde kalmaktadır.

Merkezi Yönetim Bütçe içerisinde Sermaye Giderleri başlığı altındaki yatırımlara milli gelirinden en yüksek payı ayıran ülke yüzde 5 ile Çek Cumhuriyeti olurken, bu ülkeyi yüzde 4 üzeri pay ayıran Lüksembourg, Macaristan, Malta ve Polonya izlemektedir. Milli Gelirinin yüzde 3-4 arasındaki kısmını bu kaleme ayıran ülkeler İspanya, İrlanda, Yunanistan, Fransa, Slovenya, Kıbrıs, Hollanda, İsveç, Estonya. 2-3 arası pay ayıran ülkeler ise, İtalya, Portekiz ve Finlandiya'dır.

Söz konusu yatırımların Milli Gelir içerisindeki payı Avrupa Birliği 27 ülke-

si için 2006 yılında ortalama yüzde 2,5 iken, Türkiye için ise 2006 yılında bu oran yüzde 2,1 olarak gerçekleşti. 2007 yılında yüzde 1,8 olarak belirlenen bu oranın 2008 yılı için yüzde 1,6'ya çekilmesi gündemdedir. 2006 yılında merkezi yönetim bütçesi içerisindeki yatırımların miktarı 12 milyar 98 milyon YTL iken, 2007 yılında 11 milyar 688 milyon olarak belirlenmişti. 2008 yılı için ise bu miktarın 11 milyar 776 milyon YTL olması hedeflenmektedir. Buna göre 2008 yılı bütçesinde sermaye giderleri başlığındaki yatırımların miktarı 2006 yılının gerisinde kalmaktadır.

Yatırımların bütçe içerisindeki payı son 25 yılda çok ciddi bir biçimde azalmıştır. Bu oran 1980'li yıllarda ortalama yüzde 20, 1990'lı yıllarda ortalama yüzde 9 iken, 2000'li yıllarda yüzde 5'ler düzeyine inmiştir. 2008 bütçesindeki hedef ise yüzde 5,3'tür.

Toplam KİT'ler, belediyeler, döner sermaye vb. kapsamındaki yatırımlar ile birlikte toplam kamu sabit sermaye yatırımlarının da 2008 yılında geriye çekilmesi hedeflenmektedir. 2007 yılında sabit sermaye yatırımlarının miktarı toplam kamu için 33 milyar 435 milyon YTL iken, 2008 yılında bu miktarın 33 milyar 371 milyon YTL olması amaçlanmaktadır.

Bir yandan kamu kaynakları kısılrken, diğer yerdan özel sektör teşvik edilerek, toplumun malı olan kamu varlıkları sermaye kesimlerine transfer edilmektedir. Maliye Bakanı tarafından yapılan açıklamaya göre 2003 yılından bu yana 399 adet hazineye ait taşınmazlarda sermayedarlara bedelsiz devir ve bedelsiz irtifak hakkı tesisi işlemleri gerçekleştirilmiştir.

Özelleştirmeler Dört Nala

Türkiye'de Özelleştirme Yüksek Kurulu, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ve Özelleştirme Fonu adı altında kurulan kurumlar aracılığıyla yürütülen özelleştirme uygulamaları sonucunda 20 yıl içerisinde 200'ün üzerinde KİT, kamu işletmesi vasfından çıkartılarak özelleştirilmiştir. Bu özelleştirmelerin en büyük kalemlerini oluşturan Türk Telekom, PETKİM, TÜPRAŞ gibi Dünya çapında önemli işletmeler son 3 yıl içerisinde gerçekleşmiştir. AKP son 3 yıl içerisinde 1985'ten 2005'e kadar gerçekleşen özelleştirmelerin toplamından çok daha büyük çaplı özelleştirmeler yapmıştır.

Özelleştirme İdaresinin resmi raporlarına göre 1986 ile 2005 yılları arasındaki 20 yıllık dönemde gerçekleştirilen özelleştirmelerde yaklaşık 12 milyar dolar gelir elde edilirken, bu gelirin yalnızca yarısı yaklaşık 6 milyar dolarlık kısmı hazineye aktarılmıştır. Aradaki fark ise, özelleştirmelerin finansmanına, satışların reklamına ve ağırlıklı olarak da faiz ödemelerine aktarılmıştır. Yani özelleştirme süreci, özel kesimlere kaynak aktarımı süreci olarak işlemiştir. Devlet, kamudan topladığı vergilerle ürettiği zenginlikleri, faiz ödemelerinin finansmanı için kullanmıştır. Son üç yılda gerçekleşen özelleştirmelerden ise AKP 20 milyar dolarlık bir varlığı sermayeye aktarmıştır.

Özelleştirmelerin en yakından etkilediği toplumsal kesimler, doğrudan özelleştirilen kurumlarda çalışan emekçiler olmuştur. Bu kurumların özel sektöre geçmesiyle birlikte çalışanların her türlü sosyal ve sendikal hakkı budanmıştır. Özelleştirilen işletmelerde çalışanlara dayatılan sendikasızlaştırma, emekçilerin örgütlü gücüne büyük darbe vurarak, yaşanan emek sömürünü arttırmıştır. Bu kurumlarda memur statüsünde çalışanlar da bu uygulamalardan etkilenmiş, iş güvencesiz çalışma tehdidiyle baş başa bırakılmıştır. Özellikle Türk Telekom'un özelleştirilmesi sürecinde binlerce Kamu Emekçisi sözleşmeli statüye geçirilerek gelecekları ellerinden alınmıştır.

Türkiye'de eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik gibi alanlardaki kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi ise biraz daha farklı bir seyir izlemiştir. Bu alandaki özelleştirme pratikleri iki bölümde ele almak uygun olacaktır. Hizmetten faydalananlarla ilgili kısım ve hizmeti sunanlarla ilgili kısım. Bu iki ayrı kısım birbirini tamamlayan bir sürecin farklı tarafları konumundadır.

İlk olarak hizmetten faydalanmayla ilgili kısma bakacak olursak eğer, burada yaşananların, genel olarak neo-liberal zihniyetin genel yansımaları olduğunu kolaylıkla söyleyebiliriz. İkinci Dünya savaşında 1970'lerin sonuna kadar neredeyse mutlak bir kabul olarak görülen "eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik gibi hizmetlerin sosyal birer hak olduğu ve devlet tarafından karşılanması gerektiği" anlayışı tamamen ortadan kalkarak, bu alanların da piyasa süreçlerine dahil edilmesi anlayışı yerleşiklik kazanmıştır. Üniversite harçlarının artırılmasıyla başlayan bu süreç, özel üniversitelerin desteklenmesiyle devam etmiş, lise ve ilköğretimde de özel okulların planlı olarak desteklenmiştir.

Sağlık alanında da benzer bir tablo görülmektedir. 1990'lı yıllardan itibaren özel hastanelerin ve özel sağlık kurumlarının sayısı hızla artırılmış, kamu hastanelerindeki hizmet kalitesi düşürülerek hastaneler, özel kurumlara yönlendirilmiştir. Buna paralel olarak özel sigortacılık anlayışı ortaya çıkartılmış ve özel emeklilik imkânları yaratılmıştır. Sağlık ve sosyal güvenlik alanında yaşanan bu dönüşümün en büyük ver radikal adımı ise SSGSS yasasıdır. Bu yasayla sağlığın finansman modeli tamamıyla değiştirilerek genel bütçe yerine katılım esasına dayalı bir finansman modeli yerleştirilmek istenmektedir. Sağlık Ocaklarının kapatılması, aile hekimliği gibi uygulamalarla da desteklenen bu uygulamayla sağlık hizmetleri tamamıyla piyasalaştırılmış olacaktır.

Kamu hizmetlerindeki özelleştirmelerin diğer yüzünde ise bu hizmeti sunan kurumların ve personelin durumu yer almaktadır. Neo-liberal dönemle birlikte bu alanda çalışan personelin statü profilleri de değişmeye başlamıştır. Bu alanda var olan iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına yönelik uygulamalar başat hale gelmiştir. Bu uygulamaların sonucu olarak son yıllarda neredeyse devletin hiçbir kurumuna kadrolu eleman istihdamı yapılmaz olmuştur. Sözleşmeli ve iş güvencesiz istihdam modelleri başta eğitim ve sağlık kurum-

ları olmak üzere hızla yaygınlaştırılmaktadır. Üniversitelerde, okullarda ve hastanelerde temizlik ve güvenlik hizmetlerinin özelleştirilmesiyle başlayan bu süreç öğretmenlerin, öğretim elemanlarının, hemşirelerin ve doktorların da sözleşmeli statüyle istihdam edilmesine kadar varmıştır.

Özelleştirme zihniyetinin ürünü olarak Kamu hizmetlerinde uygulanan bu istihdam modeli kamu hizmetlerini kalitesinin de düşmesine neden olmuştur. Döner sermaye, performansa dayalı ücretlendirme gibi isimler altında yaşanan ticarileşme, çalışanlar arasındaki işbirliği ve dayanışma ilişkilerini olumsuz etkilemiş, herkesi birbirinin rakibi haline getirmiştir.

AKP bu hızlı özelleştirme sürecini hızlandırabilmek için, her yıl merkezi bütçeden eğitim ve sağlık alanına ayırdığı payı daha da düşürmektedir. Buna göre 2008 bütçesinde eğitime yapılacak sabit sermaye yatırımı kamuda yüzde 5,5 azaltılırken, özel sektör yatırımları kamu destekli olarak yüzde 26 artmıştır. Sağlıkta sabit sermaye yatırımları kamu için yüzde 1 azalırken, özel sektörde yüzde 15 artmaktadır. Sağlık alanına yapılan 3 yatırımın ikisi özel sektör tarafından gerçekleştirilmektedir.

Kamu hizmetleri alanındaki bu dönüşümün en radikal biçimi ise Kamu Personel Rejimi yasası olacaktır. Bu yasayla hükümet, kamu hizmetleri alanında çalışan tüm emekçilerin iş güvencesini ortadan kaldıracak ve bu alanı da piyasa süreçlerinin bir parçası haline getirecektir.

Sonuç olarak kamu yatırımcılığı aşamalı olarak terk edilerek, kamusal hizmetler özel sektör eli ile gerçekleştirmesinin bir aracı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Hastane, Okul, Yol, Su pek çok alanda ciddi yatırımlara ihtiyaç duyulmaktadır. Kamu yatırımcılığının terk edilmesi ve ihale düzeniyle halkın parasının çarçur edilmektedir. Yatırımların sürdürülmesi özel sektörün insafına ve kar hırsına terk edilmektedir. Halktan toplanan vergilerle oluşan kaynakların büyük bir kısmı faiz harcamaları ile rant kesimlerine akarken, kamu asli işlevleri olan alt yapı yatırımlarını da ihale ekonomisine teslim etmektedir.

Kaynaklar Sermayeye Akıyor

Uygulanan yeni liberal politikaların sonuçlar, gelir dağılımında yarattığı uçurumlarla kendini gösteriyor. Son 4 yılda zenginler servetine servet karken, kamu emekçileri ve geniş halk yığınları yoksullukla mücadele etmek zorunda kaldı. 2002 yılı Aralık ayından 2007 Ağustos ayına kadar 1 milyon YTL ve üzerindeki banka hesaplarının değeri cari fiyatlarla yaklaşık 4 kat artış gösterirken, reel ücretler yerinde saydı.

Söz konusu dönemde dar gelirlili aylık geliri ile geçinemeyen, tüketici kredilerine ve kredi kartına doğru hızlı yöneliş, borçları devasa oranlarda arttırdı. 2002 Aralık ayında Tüketici kredileri ile kredi kartı borçlarının toplam miktarı

6 milyar 605 milyon iken, 2007 Ağustos ayında bu miktar yaklaşık 13 kat artarak 84 milyar YTL'ye ulaştı. Aynı dönemde ödenmeyen kredi kartı borcu da 9,5 kat artarak 278 milyon YTL'den 2 milyar 637 YTL'ye yükseldi. Borcunu ödemediği için takibe uğrayan kişi sayısı 200 bini buldu.

Oluşan tüketici kredisi ve kredi kartı borçlarının miktarı kamu emekçilerine ayrılan bir yıllık kaynağın yaklaşık 2 katı düzeyindedir. Bu dönemde kamu emekçilerinin ücretleri kira, ekmek gibi en temel harcama kalemleri karşısında ciddi kayıplar yaşarken, enflasyon karşısında da yerinde saydı. Reel ücretlerde ki artış oranı yüzde 2 gibi komik bir oranda kaldı. Cari fiyatlarla artış ise yüzde 65 düzeyinde gerçekleşti.

Buna karşın banka hesabı 1 milyon YTL'nin üstünde olan banka müşterilerinin toplam serveti 33 milyar YTL'den 4 kat artış göstererek 131 milyar YTL'ye ulaştı. Ağustos 2007 itibari ile bu serveti 19.075 mudi paylaştı. Bu miktar toplam servetin yüzde 39'unu oluşturuyor. Aralık 2002'de bu oran yüzde 24'tü. Mudi başına servet bu grup için 6 milyon 887 milyon YTL oldu. Banka hesabı 250 bin ile 1 milyon YTL arasında olan mudi sayısı ise 94 bin 14 olarak gerçekleşti. Bu grupta ortalama servet 503 bin YTL'yi bulurken, 2002 Aralık ayından bu yana 2,6 kat artış gerçekleşti. Hesabı 250 bin YTL'nin üstünde olan 113 bin mudi toplam servetin yüzde 53'üne sahip oldu.

10 bin YTL'den az hesaba sahip olanların toplam serveti aynı dönem için sadece yüzde 18'lik artış gösterirken, toplam servetin yalnızca yüzde 8'i bu grubun elinde kaldı. 2002 Aralık ayında bu oran yüzde 18 düzeyindeydi. Yani dar gelirli birikim yapamaz hale gelirken, zengin daha da zenginleşti. Geline noktada 3 milyon mudi toplam servetin yüzde 92'sine sahip durumda.

Gelir dağılımındaki bozukluğun önemli göstergelerinden birinin bankalarda oluşan birikimlerdir. Son 5 yıllık zaman diliminde bir yandan geniş halk yığınlarının borç yükü artmış, diğer yandan ise küçük bir azınlık servetine servet katmıştır.

Çarpıtılan Enflasyon Yoksullaştırıyor

Enflasyon, fiyatlar genel düzeyinin etkili bir şekilde devamlı yükselmesi nedeniyle paranın sürekli olarak değer kaybetmesi, bunun sonucu olarak da tüketicilerin satın alma gücünü yitirmesi olarak tanımlanmaktadır. [1] Bu tanım çerçevesinde enflasyon çeşitli mal ve hizmetlerin fiyatlarında yaşanan artış veya düşüşlerin ortalama olarak yansımaları temsil etmektedir. Fiyatlardaki eğilimin tespit edilmesi için kullanım yaygınlığı olan çeşitli mal ve hizmetlerde ki değişimler izlenmekte ve fiyat indeksi oluşturulmaktadır. Türkiye'de Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından oluşturulmuş Üretici ve Tüketici Fiyat Endeksleri bulunmaktadır. Söz konusu indeksler, fiyat hareketlerinin takibi, ücret ve maaş artışlarının belirlenmesi, hayat pahalılığının ölçülmesi gibi pek çok alanda kullanılmaktadır.

Dolayısı ile enflasyondaki hareketler doğrudan doğruya alım gücüne etki eden bir role sahiptir. Bu çerçevede emekçiler açısından temel sorun enflasyon oranlarının yüksekliği değil, ücret artışlarının enflasyon artışlarını ne ölçüde karşılayıp karşılamadığıdır. Yüksek enflasyona dayalı büyüme modelinin tercih edildiği 80-90'lı yıllarda enflasyonun ücretleri eritmenin bir aracı olarak kullanıldığı bilinmektedir. Ancak yüksek enflasyona rağmen, ücret artışlarının enflasyonun üzerinde seyrettiği ve reel ücretlerle alım gücünde ciddi yükselişlerin yaşandığı dönemler de olmuştur. Son dönemde yaşadığımız düşük enflasyon ortamında da kimi sektörlerde reel ücretlerde ciddi gerilemelerin yaşanması enflasyon ve refah arasındaki ilişkiyi değerlendirmek açısından önemlidir.

Açıklanan enflasyon rakamları Türkiye geneline göre ortalama olarak belirlenmektedir. Buna karşın enflasyon oranları yaşanan il, gelir düzeyi ve gelir getirici faaliyete göre farklılık gösterebilmektedir. Ayrıca enflasyondaki artışların gerçek enflasyonu yansıtmadığı da açıktır, TÜİK harcama kalıbındaki madde ağırlıklarını değiştirme konusunda inisiyatif sahibi kılınmıştır.

Nitekim kamu emekçilerinin ücretlerinin belirlenmesinde enflasyon hedeflemesinin dikkate alınmakta, enflasyon farkları, 6 ay sonunda emekçilere yansıtılmaktadır. Bunun ise mali açısından kayıplara yol açtığı açıktır. Halkın enflasyonu ile gerçek enflasyon arasında önemli farkların olduğu artık kamuoyunda genel kabul gören bir olgudur ve düşük enflasyon oranları ile kamu emekçisinin yoksulluğu ölçülemez hale gelmiştir.

1. BÖLÜM:
TOPLU
GÖRÜŞMELER

2005 YILI TOPLU GÖRÜŞMELERİ: “5 YTL’NİN GÜCÜ”

2005 yılı Toplu Görüşme süreci başlamadan önce Konfederasyonumuz, 2006 yılı için önereceği TİS taleplerini yenilemiş ve bu ekseninde sürece hazırlanmıştır. Sendikalarımızın TİS önerileri alınarak 2006 yılı için TİS önerilerimiz bir kitapçık haline getirilmiştir.

44

2005 Yılı Toplu Görüşme süreci öncesi her yıl olduğu gibi, Konfederasyonumuz Yüksek İdari Kurul Toplantısına katılarak, 2005 yılı görüşmelerinin toplu iş sözleşmesi biçiminde yapılması gerektiğini belirtmiş ve bu kapsamda gündem önerilerini sunmuştur. YİK toplantısında gündemle ilgili ortaklaşma sağlanamamıştır. Konfederasyonumuzun gündem önerileri muhalefet şerhi konularak sunulmuştur.

2005 Yılı toplu görüşme süreci öncesi Konfederasyonumuz Başbakanlığa yazılı olarak başvurarak bu sürecin toplu sözleşme biçiminde yürütülmesi ile ilgili gerekli ikazları yapmıştır. Bu süreçle ilgili başlattığımız yargı süreci devam etmektedir.

2005 yılı toplu görüşmelerine hizmet kollarında yetki alan Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen ve Kültür Sanat-Sen ile birlikte katılım sağlanmıştır. Toplu görüşme heyeti olarak Genel Başkanımız İ. Hakkı TOMBUL, Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaattin DİNÇER, Tüm Bel-Sen Genel Başkanı Vicdan BAYKARA, Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı Kemal SEVGİSUNAR, TİS, Hukuk ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran KARACA, Hukuk Danışmanımız Av. Öztürk TÜRKDOĞAN, Danışmanız Serkan ÖNGEL katılmışlardır.

2005 yılında Toplu Sözleşme ve Grev hakkımızı kullanma irademizi ortaya koyduk. Bu nedenle Konfederasyonumuz bu süreci, 15–30 Ağustos tarihleri arasındaki bir dönem olarak değil, Aralık ayı sonuna kadar sürecek

bir mücadele dönemi olarak değerlendirdi. Toplu Görüşmeler öncesinde çeşitli hazırlıklar yapıldı.

Bu çerçevede;

13 Ağustos 2005 Cumartesi günü; Konfederasyonumuza bağlı Sendikaların Genel Başkanları ile birlikte Basın Toplantısı yapıldı.

15 Ağustos 2005 Pazartesi Günü; Çankaya Belediyesi önünde yapılan etkinliğin ardından bildiri dağıtıldı. TİS taleplerimizi içeren basın açıklaması yapıldı.

Aynı gün Yüksel Caddesi'nde yapılan yürüyüş ardından kürsü kuruldu ve toplu görüşmelere giden heyet uğurlandı. Heyet uğurlandıktan sonra kurulan kürsü aracılığıyla halka bildiri dağıtımı yapıldı.

17 Ağustos 2005 Çarşamba Günü; 17 Ağustos depremi yıldönümü ile birleştirilerek basın açıklaması yapıldı. 19 Ağustos 2005 Cuma Günü Kızılay-Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapıldı.

22 Ağustos 2005 Pazartesi günü Milli Eğitim Bakanlığı önünde basın açıklaması ve bildiri dağıtımı yapıldı.

24 Ağustos 2005 Çarşamba günü Ankara Numune Hastanesi önünde kadın emekçilerin taleplerini içeren basın açıklaması yapıldı.

26 Ağustos 2005 Cuma günü DSİ Genel Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapıldı.

29 Ağustos 2005 Pazartesi günü Ankara-Çatalhan Defterdarlık Ek Binası önünde basın açıklaması yapıldı.

31 Ağustos 2005 Çarşamba Günü Başbakanlık önünde basın açıklaması yapıldı.

Ankara'da hangi işkoluna bağlı işyeri önünde eylem ve etkinlik yapılacak ise, aynı gün ve saatte tüm illerde Şubeler Platformu inisiyatifinde, izdüşümüne denk düşen işyeri önünde veya illerdeki Şubeler Platformunun belirlediği yer ve saatte kitlesel gösteriler yapıldı.

Ortak bir pankart hazırlanarak tüm şubelere asıldı. Bütün illerde kitle örgütleri, sendikalar ile örgütlü kurum ve kuruluşlar ziyaret edilerek destek ve katılım çağrıları yapılmıştır. Taleplerimizin tüm emekçilerce sahiplendirilmesine dönük çalışma yürütülmüştür.

Tüm illerde yerel basın ve medya organları –araçları bu sürecin değerlendirilmesi için girişimlerde bulunulmuştur.

2005 Toplu görüşmeler öncesinde mevcut TİS taslağımızda yer alan talepleri ve maliyetleri kamuoyuna açıklandı.

Başlıca taleplerimiz

En düşük ücretli kamu emekçisinin ücreti 950 ytl olsun,
Kira yardımı olarak 260 YTL ödensin,
Her çocuk için aylık 105 YTL yardım verilsin,
Aile yardımı 171 YTL olsun,
Eşit işe eşit ücret kararname (631 sy. Khk) tüm kamu çalışanlarına uygulansın,
Doğum yardımı 950 YTL olsun,
Tüm kamu çalışanlarına ulaşım ve yiyecek yardımı yapılsın,
Yılda iki maaş ikramiye verilsin,
Sonbaharda bir kez 1140 YTL yakacak yardımı verilsin,
Harcırah 45 YTL olsun.

Taleplerimizin Bütçeye Etkisi

TALEP	Bütçete Etkisi (Milyar YTL)
Temel Ücret	7,99
Kira Ödeneği	4,06
Çocuk Ödeneği	1,79
Aile Ödeneği	0,96
Eşit İşe Eşit Ücret	1,80
Doğum Ödeneği	0,03
Yiyecek Ödeneği	1,50
Ulaşım Ödeneği	1,00
İkramiye	2,82
Yakacak Ödeneği	1,76
Harcırah	1,08
Toplam	24,79

Görüşmeler Hakkında Genel Bilgiler

Hükümetle yürüttüğümüz görüşmelerin ilk toplantısında; Toplantı başlamadan önce T. Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız, görüşmelere sendikalar adına başkanlık etme ve toplantıyı, Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin ile birlikte yönetme talebinde bulunmuştur. Bu talebe tepki gösteren Başba-

kan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin, toplantıya ara vermiştir.

Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, gerek Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in toplantıya ara vermesini, gerekse T. Kamu-Sen'in heyete başkanlık etme konusundaki ısrarını eleştirmiştir. Genel Başkanımız, 2 milyon kamu emekçisini, ailelerini, emeklileri ilgilendiren görüşme sürecine bu biçimde ara verilemeyeceğini; toplu pazarlığa ara verebilecek bir durumun henüz oluşmadığını vurgulayarak; Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin'i masaya davet etmiştir.

Genel Başkanımız, kendisinin başkanlık ettiği KESK heyetinin, KESK ve üye sendikalar adına toplu pazarlık sürecine dahil olduğunu ve temsil yetkisinin kendisinde bulunduğunu ifade ederek; kendisi dışında hiç kimsenin, KESK ve üye sendikalar adına söz hakkı olmadığını vurgulamıştır.

Yapılan konuşmalardan sonra gündem şu şekilde belirlenmiştir.

- 1) Tanışma
- 2) 2004 yılında mutabakata varılan hususların değerlendirilmesi (Sendikal ve demokratik hakların değerlendirilmesi bu gündem içine alınmıştır)
- 3) Mali ve sosyal Haklar (Eşit işe eşit ücret talebi, reel kayıplar ve temel ücretin belirlenmesi ile ilgili gündem ile sosyal güvenlik hakları ile ilgili hususlar, bu gündem içine alınmıştır.)
- 4) Hizmet kollarının öznel taleplerinin görüşülmesi
- 5) KEY hesapları ve nemalarda yaşanan sorunların görüşülmesi
- 6) Özelleştirme ve özelleştirilen kuruluşlardaki kamu emekçilerinin sorunlarının görüşülmesi
- 7) Çalışma şartları ve çalışma yaşamında kadına yönelik ayrımcılığın giderilmesi başlığı altında,
 - a) Personel kanun taslağı ile ilgili bilgi verilmesi
 - b) Ayrımcılığın önlenmesi, istihdamda kadın-erkek eşitliğinin sağlanması,
 - c) Sicil affı ile sürgün uygulamalarının görüşülmesi
 - d) Belediyede çalışan kamu emekçilerinin aylıklarının devlet tarafından ve zamanında verilmesi gibi diğer hususların görüşülmesine karar verilmiştir.

Genel Başkanımız, gündem başlıklarının belirlenmesi sırasında özellikle Kamu Personel Rejimi konusunun gündem maddesi olarak ele alınmaması gerektiğini belirterek; kamu emekçilerinin iş güvencesini tehdit eden, esnek istihdamı öngören ve performans ücreti getiren herhangi bir tasarıyı kabul

etmeyeceğimizi vurgulamıştır. Yine kamu emekçilerinin toplu sözleşme ve grev hakkının Anayasa'nın 90. maddesine ve uluslar arası sözleşmelere göre var olduğunu, toplu görüşme sisteminin fiili olarak iflas ettiğini vurgulayarak; 98 ve 87 sayılı ILO sözleşmelerinin artık iç hukuk oluşturduğunu ve yeni bir düzenleme yapılmasına gerek olmadan, bu masanın toplu pazarlık masası olarak kabul edilmesi gerektiğine işaret etmiştir. Bu masaya toplu pazarlık çağrısı yapılarak oturulması gerektiğini vurgulayan Genel Başkanımız, 3 yıldır yürütülen toplu görüşmelerin, son söz hakkını Bakanlar Kurulu'na bırakması nedeniyle masayı anlamsızlaştırdığını ifade etmiştir.

Genel Başkanımız seyyanen zam tartışmalarına ilişkin ise, “bizim 15 yıldır söylediğimiz, kamu emekçileri arasındaki ücret adaletsizliğinin giderilmesi anlamında önemlidir, ancak bunun kime ve nasıl verileceği sorunu, bu masanın konusudur ve bizimle tartışılmalıdır.” demiştir.

Konfederasyonumuz, kaynakların dağılımındaki çarpıklığı rakamlarla göz önüne sererek; iç borç faizlerine aktarılan kaynaklarla kamu emekçilerine ayrılan kaynaklar arasındaki farkın, bir tercih sorunu olduğunu vurgulamıştır. Ekonomik büyümenin ücretlere yansımadığını ifade eden Genel Başkanımız, “Kaynak yok diyorsunuz. 3 aylık faiz dışı fazla miktarıyla, kamu emekçilerine 400 milyon seyyanen zam yapabilirsiniz. Bugün kamu emekçilerinin % 50'si 550–800 YTL arasında alıyor. DİE harcama araştırmasının sonuçlarına göre Türkiye'de ortalama bir aile 889 YTL harcamaktadır. Kamu emekçilerinin ortalama ücreti ise 700 YTL civarındadır. Kamu emekçileri Türkiye ortalamasının altında da ücretle geçmektedir. Sorun çok alanın az alması konusu değildir. Az olanının nasıl rahatlayacağı konusudur. Eşit işe eşit ücret bu anlamıyla önemlidir. Ancak tüm bu düzenlemeler emekli maaşlarına da yansımalıdır.” demiştir. Sosyal haklardaki düşük miktarları örneklerle ortaya koyan Genel Başkanımız, iş güvencesi, esnek istihdam gibi konuların hayati önem taşıdığını tekrar vurgulamıştır.

Konfederasyonumuz, özelleştirmelerin Türkiye'de “sosyal bir yara” haline geldiğini vurgulayarak, TELEKOM örneğinde olduğu gibi kimi kurum ve kuruluşların yerli ve yabancı tekellere peşkeş çekildiğini belirtmiştir. Özelleştirmenin ekonomik talan yaratmakla kalmadığını; kamu emekçilerini de mağdur ettiğini, 6–7 bin kamu emekçisinin statülerinin belli olmadığını ifade etmiş ve bu konuda ciddi düzenlemelerin yapılması gerektiğini vurgulamıştır.

Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in kamu personel rejimi yasa taslağını masaya getireceği konusundaki açıklaması ve konfederasyonları Türk-İş örneğini göstererek uzlaşmaya çağıran tutumu üzerine Genel Başkanımız özetle; “biz herhangi bir şey istemeye değil, hak ve çıkarlarımızı almaya geliyoruz. Bugüne kadar görüşlerimiz şekli olarak alınıyor, ama taleplerimiz yasalara giydirilmiyor. Eğer taslakta, iş güvencemizle, esnek istihdam, performans dayalı ücretlendirme varsa bunu kabul edemeyiz. Tabii ki mevcut

kamu personel rejiminden de yana değiliz. Ciddi bir değışime ihtiyaç var. Sizinle değışimin hangi temellerinde olacağı konusunda anlaşıyoruz. Diliyoruz ki grevli ve toplu sözleşme hakkını içeren, iş güvenceli demokratik bir personel rejimi hayata geçsin. Kamu personel rejimi tartışmalarında, tasarrının mevcut halinde ısrar edilirse, meşru ve demokratik hakkımızı kullanacağımızdan hiç kimsenin kuşkusunu olmasın“ demıştır.

Görüşmeler sonucunda;

- a) 2004 yılında mutabakata varılan 50 madde ile ilgili olarak komisyonun rapor hazırlamasına,
- b) Mali ve sosyal haklarla ilgili olarak kamu işveren kurulunun iki gün içerisinde konfederasyon taleplerini değerlendirerek kendi hazırlığını yapmasına,
- c) İki günden sonra Konfederasyon temsilcileri ile birlikte ortak çalışma yürüterek, hazırlayacakları raporun görüşme masasına sunulmasına
- d) Diğer gündem maddelerinin bu raporlarla birlikte daha sonra görüşülmesine,
- e) Toplantıya, 22 Ağustos 2005 tarihinde, saat 15.00’de devam edilmesine karar verilmiştir.

Toplu pazarlık sürecinin 3. toplantısı 22 Ağustos 2005 tarihinde Başbakanlık 2 No’lu toplantı salonunda başlamıştır. Toplantıya bir önceki oturumdaki gündem başlıkları üzerinden devam edilmiştir.

Komisyon toplantılarının sonuçları değerlendirilmiştir. Bir önceki toplu pazarlık sürecindeki mutabakat metninde yer alan hükümlerin gerçekleşip gerçekleşmediğine dair oluşturulan komisyon raporunda yer alan “personel rejimi içinde değerlendirilecektir” ibaresi tartışılmıştır. Bu ibarenin raporda yer alması durumunda tarafımızca imzalanmayacağı Kamu İşveren Tarafına bildirilmiştir. Bakanın söz konusu hükümlerin kamu personel rejimi içinde değerlendirileceği konusundaki açıklamaları tepki ile karşılanmıştır. Kamu Personel Rejimi ile ilgili herhangi bir komisyonda yer almayacağımız vurgulanarak bu gündemin toplu pazarlık sürecinde yer almaması gerektiği, kamu emekçilerinin iş güvencesini tehdit eden bu yasa tasarısı konusundaki duyarlılığımızın bilindiği, yasanın gündeme geldiği andan itibaren en sert cevabın verileceği vurgulanmıştır. Söz konusu mutabakat metninde yer alan hükümlerin büyük kısmının gerçekleştirilmediğine işaret edilerek, bu durumun önemli bir problem olduğunun altı çizilmiştir. Sendikal mücadele işine son verilen ve memnu hakkı iade edilen ama göreve başlayamayan kamu emekçilerinin durumuna ve sürgün ayıbına dikkat çekilerek bu konuda taleplerimizde ısrarlı olduğumuz vurgulanmıştır.

Bakan, Grev ve Toplu sözleşme konusunu yeni Anayasa değişiklikleri

içinde değerlendirdiklerini ifade etmiştir. Bunun üzerine Grev ve Toplusözleşme hakkı için Anayasa'da bir değişikliğe gerek olmadığına, Anayasanın 90. maddesine göre bu hakkımızın zaten anayasal bir hak olduğunun altı çizilmiştir. Anayasa değişikliği konusunda olayı sadece birkaç maddedeki değişiklik olarak görmediğimiz altı çizilerek, 12 Eylül hukukunun hala yürürlükte olduğuna işaret edilmiş ve köklü bir değişikliğe ihtiyaç olduğuna dikkat çekilmiştir. Kamu-Sen ise 12 Eylül Anayasasını savunur bir noktada durmuştur.

Mali ve sosyal haklar komisyonu üzerinde görüşmelere devam edilerek konfederasyonların taleplerinin ne kadara denk geldiği Maliye Bakanlığı yetkililerince ifade edilmiştir. Ücret artışı olarak ilk altı ay % 2,5, ikinci altı ay %2,5 teklifi gelmiştir. Bu öneriyi kabul etmemizin mümkün olmadığı açık ve net olarak ifade edilerek, temel ücret konusundaki talebimizde ısrarımızın sürdüğü, kaynak konusunda farklı önerilerimiz olduğu söylenmiş bu konudaki görüşlerimizi ifade edeceğimiz belirtildi. Siyasi iradenin söz konusu artışlar konusundaki önerisini beklediğimiz ifade edildi. Mali haklar dışında diğer gündemlerde de hazırlık yapılması gereği vurgulandı. Yetkili sendikalarımız da kendi özgün taleplerinin gündeme getirilmesi konusunda ısrarcı olunmuştur.

Toplu pazarlık sürecinin 4. toplantısı 24 Ağustos 2005 tarihinde saat 10.00'da Başbakanlık 2 No'lu toplantı salonunda başlamıştır.

İlk gündem hizmet kollarına yönelik taleplerin görüşülmesi olarak belirlendi. Gündem çerçevesinde;

Konfederasyonumuz, işkollarına ilişkin taleplerin masaya sunulan TİS taslağı içinde yer aldığını ifade edilerek, eğitim sisteminin ve eğitim emekçilerinin sorunları hakkında geniş bir bilgi verilmiştir. Kadrolaşma, Eğitim Sen Tüzüğü'ndeki Ana Dilde Eğitim konusuna müdahale, atama ve sürgünler, Şanlıurfa Valisi'ni kamu emekçilerine yönelik tutumu, eğitime hazırlık ödeneği, eğitim ve öğretim tazminatı konuları, eğitime hazırlık ödeneğinden hizmetli ve memurların yararlandırılması ve barış ortamının sağlanmasına yönelik çalışmalar hakkındaki taleplerimiz iletilmiştir.

Ayrıca, Belediyelerde yapılan toplu sözleşmelerin Anayasa'nın 90. maddesine rağmen engellenmeye çalışıldığına işaret edilerek, bu konudaki işçileri Bakanlık Genelgesi'nin derhal kaldırılmasını talep edilmiştir. Belediyelerde yaşanan sendikal baskılara ve taraf tutmalara dikkat çekilerek, bu hususun giderilmesi gerektiğini ifade edilmiştir. Bazı belediyelerde çalışanların ücretlerinin düzenli ödenmesi konusundaki taleplerimiz bir kez daha ısrarla vurgulanmıştır. Ayrıca zabıta ve itfaiyeciler konusundaki öznel sorunlara işaret edilerek, yerel yönetim çalışanlarına tazminat talep edilmiştir. Yerel yönetim çalışanlarının sorunlarına ilişkin geniş bir dosya bakana sunulmuştur.

Daha sonra, Kültür ve Turizm Bakanlığı'na ayrılan kaynak miktarının bü-

yük oranda azaltılarak nerdeyse yok düzeyine indirildiği, oysa kültür ve turizm alanındaki üretilen hizmetle ülkeye büyük bir kaynak girişi sağlandığı, bu orantısızlığın uygulanan hükümet politikalarıyla doğru orantılı olduğu ifade edilmiştir. Personel yetersizliği, düşük ücret politikaları, ücret adaletsizliği ve taşeronlaştırma uygulamalarına, hizmet kolundaki emekçilerin görev tanımlarının karmaşıklığına işaret edilerek, sorunlar kapsamlı bir biçimde gündeme getirilmiştir.

Konfederasyonumuz, sendikaların sunumları bittikten sonra “yetkili” olmadığı işkolları ile ilgili diğer sendika başkanlarının sunumlarında gördüğü kimi eksikliklere değinmiş ve sendikalarımızın bu hususlarla ilgili politikalarına uygun taleplerini de gündeme getirmiştir. Aynı zamanda emeklilerin talepleri ile bu masadan elde edilecek hakların, emeklilere de yansıtılması gerektiğini vurgulamıştır. Şanlıurfa valisinin sendikalarımız yöneticilerine yönelik girişimleri, yaptırdığı sürgünleri gündeme getiren Genel Başkanımız, bunun çok ciddi bir sendikal hak ihlali olduğunun altını çizmiştir. Ş. Urfa Valisinin hukuk dışı tutumlarını kabul edilemez bulduğumuz vurgulanırken, sorunun bir an önce çözülmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Konfederasyonumuz aynı zamanda sağlık sisteminde yaşanan aksaklıkları, performansa dayalı döner sermaye uygulamasının yarattığı sorunlara dikkat çekmiştir. Maliye Bakanlığı’nda sendikal faaliyetlerinden dolayı ceza alan kamu emekçilerinin ek ödemelerinin kesilmesini, başta eğitim ve sağlık olmak üzere kamu kesimindeki yoğun personel eksikliğini, memnu haklarını alan kamu emekçilerinin görevlerine başlatılmaması sorununu gündeme getirerek, görüşlerimizi ifade edilmiştir.

Bakan sendikaların hizmet kollarına özgü taleplerini değerlendireceğini, esasında bu hususların çoğunun kurum idari kurullarında çözülmesi gerektiğini, kurum idari kurullarının daha işlevli hale getirilmesi için çalışma yapılması gerektiğini belirterek, sendikaların yazılı olarak verdikleri dosyaları ilgili Bakanlık veya genel müdürlüklere bir üst yazıyla göndererek, sorunların çözülmesini isteyeceğini ifade etmiştir. Gündemin özelleştirme uygulamalarıyla ilgili maddesine geçildiğinde, Konfederasyonumuzun da talebiyle bu konuda bir komisyon kurulmasına, bir sonraki toplantıda komisyon raporunun değerlendirilmesiyle ilgili karar alınarak, özelleştirme ile ilgili komisyon kurulmuştur. Ayrıca gündemin çalışma şartlarına ilişkin diğer hususlar gündeminin alt başlıklarıyla (özellikle çalışma yaşamında kadına yönelik ayrımcılığın giderilmesine yönelik) ilgili olarak çalışma yapmak üzere ayrı bir komisyon kurulması önerimiz kabul edilerek, bu hususta bir komisyon kurulmasına ve raporunun bir sonraki toplantıya değerlendirilmesine karar verilmiştir. Daha sonra mali ve sosyal haklara ilişkin gündeme tekrar geçilmiştir.

Bakan; 2006 için daha önce açıkladıkları 2,700 katrilyonluk payı 477 trilyon düzeyinde artırarak 3,177 katrilyona çıkardıklarını belirtmiştir. Bu ra-

kamın da 2006 için toplam % 3 ücret artışı (yüzde 1.5+1.5) ve ek ödeme almayan 1 milyon 377 bin kamu emekçisine ilk altı ay 40'ar, ikinci altı ay 80'er (40+40) milyon olmak üzere ek ödeme verilerek dağıtılacağı ifade edilmiştir. Buna göre tüm kamu emekçileri için maaş artışı yüzde 1.5+1.5 olduğundan, bu miktar emekliliğe yansımayaacaktır. Ek ödemeler, emekliliğe yansımayaacaktır. Ek ödeme, Ocak 2006 tarihinden itibaren her ay maaşla birlikte ayrı bir kalem olarak ödenecektir.

Konfederasyonumuz, bu ücret artışı önerisinin kamu emekçilerinin beklentilerinin çok altında olduğunu, bu teklifi kabul etmemizin mümkün olmadığını vurgulamıştır. Ek ödeme önerisinin sorunu çözecek teklif olmadığı ifade edilmiştir. Toplantı çıkışında basına yapılan açıklamada, tüm kamu emekçilerine ve emeklilere insanca yaşanacak ücret talep ettiğimiz, diğer kamu emekçilerinden alarak diğerlerine aktarmanın doğru olmadığı vurgulanarak tüm kamu emekçileri sorunlarına sahip çıkmak için alanlara çıkmaya davet edilmiştir.

Toplu pazarlık sürecinin beşincisi 29 Ağustos 2005 tarihinde Başbakanlık toplantı salonunda başlamıştır. Bir önceki toplantıda oluşturulan komisyonların raporlarının değerlendirilmesi birinci gündem maddesi olarak belirlenmiştir.

Gündem maddelerine geçilmeden önce Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, toplantı öncesinde yapılan eylem sırasında emniyet güçlerinin anti-demokratik ve şiddet içeren tutumunu eleştirmiştir. Genel Başkanımız, Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in Eğitim-Sen davası ile ilgili açıklamasından duyulan rahatsızlığı dile getirerek, yargı süreci tamamlanmamış bir konuda yapılan açıklamanın yargıya müdahale anlamına geleceğine dikkat çekmiştir.

Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaattin Dinçer ise, Bakanın konuşmasının, kamuoyuna Eğitim-Sen'in kapatıldığı şeklinde yansıdığını; bu durum nedeniyle üyelerin bakanı protesto ettiklerini, söz konusu durumun bakan tarafından düzeltilmesi gerektiğini belirtmiştir. Bakan, sözlerinin basına yanlış ve eksik aksettirildiğini belirterek, beyanının sonunda "Eğitim-Sen kapatılmamıştır" dediğini ifade etmiştir.

Daha sonra komisyon raporlarının görüşülmesine geçilmiştir. Özelleştirme ve özelleştirme sonucu mağdur olan kamu emekçilerinin sorunları ile ilgili komisyon raporu görüşülürken, Genel Başkanımız özelleştirme politikalarından vazgeçilmesi gerektiğini belirten bir konuşma yapmıştır. Daha sonra 11 maddelik komisyon raporu madde madde görüşülmüştür. Raporun birkaç maddelik kısmının Devlet Personel Başkanlığı tarafından çeşitli idari tedbirlerle yerine getirileceği, diğer maddelerle ilgili ise teknik çalışmaların devam ettirilerek, sonuçlandırılması kararlaştırılmıştır. Komisyon raporu bittikten sonra, oturuma ara verilmiştir. Oturum arasında Konfederasyon başkanları

ile Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı M. Ali Şahin, Başbakanla görüşmeye gitmişlerdir.

Başbakanla yapılan görüşmede, Memur-Sen tarafından kamu emekçileri için istenen ödeneğin 4 milyar YTL olarak telaffuz edilmesi üzerine; Başbakan, 3 milyar 177 milyon YTL'lik ayrılan kaynağı, belli bir miktar daha artırabileceklerini, ancak bu rakamın 4 milyar YTL'den daha az bir rakam olacağını ifade etmiştir. Başbakan, konfederasyonların taleplerinden geri adım atmasını istemiştir. Genel Başkanımız, söz konusu rakamın KESK'in talebinin çok altında kaldığını ifade ederek, kabul edilmesinin mümkün görünmediğini belirtmiş ve heyetle bu durumu görüşeceğini ifade etmiştir. Kamu-Sen ve Memur-Sen ise teklife ılımlı baktıklarını yansıtmışlardır. Genel Başkanımız ayrıca Eğitim Öğretim Tazminatından faydalanamayan eğitim işkolundaki memur ve hizmetlilerin de bu haktan faydalanması gerektiğini; belediyelerle toplu sözleşme yapan Tüm Bel-Sen sendikamızın bu hakkının çeşitli gerekçelerle engellenmesi konusunu, Sağlık Bakanlığı'nda uygulanan performans dayalı döner sermaye uygulamasının sağlığı paralı hale getirdiğini ve sağlık emekçileri arasında ücret adaletsizliği yarattığını ifade etmiştir. Başbakan söz konusu konularda gereğinin yapılması için adımların atılacağını taahhüt etmiştir.

Başbakanla görüşmeden sonra Görüşme Heyetimiz durumu KESK Yönetim Kurulu'na ileterek, Yönetim Kurulu'nun kararı doğrultusunda kendi içinde bir değerlendirme yapmıştır. Buna göre söz konusu rakamın KESK'in taleplerinin revize edilmesini gerektirecek bir düzeyde olmadığı değerlendirilmiştir.

Oturum arasından sonra, bakanla bir araya gelinerek çeşitli konularda görüşmeler yapılmıştır. Bakan teklifin 3 milyar 790 YTL olduğunu ifade etmiştir. Konfederasyonumuz bu teklifin kamu emekçilerinin sorularını çözmekten uzak olduğunu belirtmiş, sosyal denge tazminatı ile ücret adaletsizliğinin giderilmesinde bir adım atıldığını, ancak bu durumun emekliliğe yansımaması nedeniyle beraberinde yeni sorunlar getireceğini ifade etmiştir. Konfederasyonumuz, rakamın KESK'in kabul edebileceği bir düzeye çekilmesini teklif etmiştir. Kamu-Sen ve Memur-Sen ise, ek ödemedeki (döner sermayeden ek ödeme dahil) faydalanmayan 1 milyon 377 bin kişiye yansıyacak biçimde ilk altı ay 40, ikinci altı ay 40 YTL biçiminde tazminat verilmesi, ayrıca ilk altı ay % 2,5 + % 2,5 ücret artışı, aile yardımı katsayısının 1250'den 1450'ye çıkarılması, 399 Sayılı KHK'ye tabi sözleşmeli personelin ücret skalasına ilişkin ayarlamalar ile sosyal yardımlar konusunda ilgili kamu idareleri tarafından çalışma yapılması konularında uzlaşmaya varmıştır. Ayrıca T. Kamu-Sen ve Memur-Sen, "sendika üyesi olan personele, sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi" konusunda teklifte bulunmuş; Kamu İşveren

Kurulu da bu teklifi kabul etmiştir.

Teklifin yapıldığı sırada Genel Başkanımız, böyle bir durumun gerçekleşmesi halinde işveren devletin sendikalar üzerindeki etkisinin giderek artacağı ve belirleyici hale geleceğini, “sendikacılığın” böyle önerilerle “kurtarılmayacağını”, her şeyden önemlisi de böyle bir durumun sendikal anlayışımıza ters olduğunu, sendikaların sadece ücret pazarlığı yapan kurumlar değil, aynı zamanda emek ve demokrasi mücadelesi veren örgütler olduğunu belirterek, öneriye karşı çıkmıştır.

Konfederasyonumuz ayrıca toplu pazarlık sürecinin her aşamasında kaynak diye bir sorunun değil, tercihler diye bir sorununun olduğunu, hükümetin tercihini rant ve finans çevrelerinden değil, emekçilerden ve halktan yana kullanması gerektiğini ifade etmiştir. Konfederasyonumuzun kararlı tutumu hükümeti yeni bir teklifle gelmeye zorlamış, ancak gelen teklif hükümetin IMF tarafından çizilen sınırın ötesine geçemediğini göstermiştir.

Söz konusu teklifin kamu emekçilerinin sorunlarına yeterli yanıt üretemeyeceğinden hareketle, Konfederasyonumuz mali ve sosyal haklar konusunda bir mutabakata varmayı doğru bulmamıştır.

Ayrıca Bakanla yapılan görüşmede, Şanlıurfa’da yaşanan sürgünler ve sendikalara çıkartılan güçlüklerle ilgili olarak Şanlıurfa valisi ile bir görüşmenin sağlanması konusunda gereğinin yapılması istenmiştir. Diğer yandan memnu haklarının iadesi kararı alarak, göreve başvurmak isteyen eski üyelerimizden oluşan 24 kişilik liste Bakana verilerek, bunların geçen yılki mutabakat ve Başbakanlığın 2005/14 sayılı Genelgesi’ne istinaden yeniden atanmalarının sağlanması istenmiştir.

Bakanla görüşmeden sonra toplugörüşmeye devam edilmiş ve çalışma şartları ile istihdamda kadın-erkek eşitliği konusunda oluşturulan komisyon raporu hakkında heyete bilgi verilmiştir.

Toplantı sonunda konfederasyonumuz,

1) Toplu görüşme mutabakat metninin 1. maddesinde yer alan yüzde 2.5+yüzde 2.5’luk genel artış oranının yetersiz olduğunu,

2) 2. maddesinde yer alan ek ödeme alamayan kurumlarda çalışan 1.377 bin kamu emekçisine Ocak ayından itibaren 40 YTL ve Temmuz ayından itibaren bu meblağa 40 YTL daha ilave edilerek, 80 YTL’lik denge tazminatının “eşit işe eşit ücreti” sağlamaya ve temel ücretin çok altında kaldığı için yeterli bulmadığından,

3) Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemenin, işveren-devletin sendikalar üzerindeki etkisini artıracığından dolayı, **kabul etmemiştir.**

Bunun dışında kalan;

- 1) Aile yardımı ödeneği gösterge rakamının 1250'den 1450'ye çıkarılmasını,
- 2) 399 Sayılı KHK'ye tabi sözleşmeli personelin ücret skalasına ilişkin ayarlamalar ile sosyal yardımlar konusunda ilgili kamu idareleri tarafından çalışma yapılmasını kabul ederek,

Kabul etmediği hususlarla ilgili olarak Uzlaştırma Kurulu'na başvuru hakkını saklı tuttuğunu beyan eden şerhi ile imzalamıştır. Ayrıca varılan mutabakat gereği hizmet kolları itibariyle yetkili sendikalarca karşılaşılan sorunlara ilişkin olarak iletilen talepler ve çalışma şartlarını ilgilendiren talepleri içeren rapor üzerinde, toplu görüşme tutanakları göz önünde bulundurulmak suretiyle komisyon çalışmalarına devam edilmesi, özelleştirme uygulamalarının sonuçlarıyla ilgili komisyon raporundaki tespitlerin toplantı tutanakları göz önünde tutularak takip edilmesi de kararlaştırılmıştır.

Konfederasyonumuz süresi içerisinde Uzlaştırma Kurulu'na başvurarak, muhalefet şerhinde belirtilen hususlar doğrultusunda Uzlaştırma Kurulu'nun karar almasını ve bu doğrultuda Kamu İşveren Kurulu ile yeni bir toplantı yapılmasını hedeflemiştir. Ancak Uzlaştırma Kurulu, Kamu İşveren Kurulu, Kamu Sen ve Memur Sen'in imzalamış olduğu Mutabakatı boşa düşürmemek için hukuka açıkça aykırı bir biçimde başvurumuzu işleme koymamıştır.

Bunun üzerine Ankara İş Mahkemesi'ne dava açılmıştır. Ankara İş Mahkemesi de davamızı 4688 sayılı yasanın tüm yetkiyi Bakanlar Kurulu'na vermesine kendisine gerekçe yaparak Uzlaştırma Kurulu kararı'nın esasta bir şey değiştirmeyeceğini belirtip davamızı reddetmiştir. Dava temyiz edilmiştir. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi 2005/37815E, 2005/40663K sayılı ve 29.12.2005 tarihli kararı ile Ankara 10. İş Mahkemesi'nin 17.10.2005 günlü 2005/1168-1101 sayılı kararını onamıştır. İç hukuk yolları tüketildiği için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurulmuştur. Davamız AHİM'in 9932/07 başvuru no'lu kaydında İkinci Daire'de devam etmektedir.

Sendika üyesi kamu görevlilerine sendika aidatına denk gelecek biçimde 5 YTL verilmesi 2005 yılı toplu görüşmelerinin en önemli olayı olmuştur. AKP Hükümeti'nin sendikaları parasal destekle kendine muhalif örgüt olmaktan çıkarma çabası yıla damgasını vurmuştur. Kamu Sen ve Memur Sen, mücadeleden eden örgütümüze karşı hükümet ve devletin sunduğu mali imkânları kullanmayı bir fırsat bilmiştir. AKP Hükümeti ile Memur Sen ve Kamu Sen KESK'e karşı açık bir ittifak yapmışlardır. 5 YTL'nin bağımsız ve tarafsız sendikacılık anlayışına verdiği zararı kamuoyuna açıklamamız sonucunda Ana Muhalefet Partisi CHP 5 YTL verilmesini sağlayan yasanın iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştur.

2006 YILI TOPLU GÖRÜŞMELERİ: MASA(L)LAR ONLARIN, SOKAKLAR BİZİM!

2006 yılı toplu Görüşme süreci başlamadan önce Konfederasyonumuz, 2007 yılı için önereceği TİS taleplerini yenilemiş ve bu ekseninde sürece hazırlanmıştır. Sendikalarımızın TİS önerileri alınarak 2007 yılı için TİS önerilerimiz bir kitapçık haline getirilmiştir.

2006 Yılı Toplu Görüşme süreci öncesi her yıl olduğu gibi, Konfederasyonumuz Yüksek İdari Kurul Toplantısına katılarak, 2006 yılı görüşmelerinin toplu iş sözleşmesi biçiminde yapılması gerektiğini belirtmiş ve bu kapsamda gündem önerilerini sunmuştur. YİK toplantısında gündemle ilgili ortaklaşma sağlanamamıştır. Konfederasyonumuzun gündem önerileri muhalefet şerhi konularak sunulmuştur.

2006 yılı toplu görüşmelerine hizmet kollarında yetki alan Kültür Sanat-Sen ile birlikte katılım sağlanmıştır. Toplu görüşme heyeti olarak Genel Başkanımız İ. Hakkı TOMBUL, Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı Kemal SEVGİSUNAR, TİS, Hukuk ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran KARACA, Hukuk Danışmanımız Av. Öztürk TÜRKDOĞAN, Danışmanımız Serkan ÖNGEL, Uzmanımız İsmet ASLAN katılmışlardır. 2006 yılında Tüm Bel-Sen sendikamızın yetkisinin elinden alınması ile ilgili gerekli yargı süreci işletilmiş, Konfederasyonumuz ve Sendikalarımız Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na karşı gerekli tepkileri göstermişlerdir. Tepki ve girişimlerimizden sonra Bakanlık sendikaların üye sayılarının objektif bir biçimde belirlenmesini sağlayacak hizmet kolu yönetmeliğinde değişikliğe gitmiştir.

Yapılacak toplu görüşmelerin bir "Oyalamaca" olduğunun açığa çıkarılması, deşifre edilmesi ve artık bu "ortaoyunun" sonlandırılması için neler ya-

pılabileceğine ilişkin güçlü bir ön hazırlık süreci yapılması gerekliliği ortaya konarak sürece başlanmıştır.

Yönetim Kurulumuzun, 17 – 18 Haziran 2006 tarihleri arasında yapılan Danışma Meclisi perspektifi ışığında hazırlamış olduğu 2006 yılı Mücadele Programı'na uygun olarak toplu görüşmeler süreci için bir Eylem Takvimi belirlenmiştir. Buna göre;

Konfederasyonumuz tarafından hazırlanan ve tüm illere gönderilecek olan TİS taleplerimizin yazılı olduğu kitapçık, 01 Ağustos 2006 tarihinden itibaren tüm işyerlerimizde dağıtılmıştır.

Yine Konfederasyonumuz tarafından hazırlanan afişler, öncelikle işyerlerine olmak üzere emekçilerin yoğun olduğu mekânlara asılmıştır.

Dönemsel Mücadele Programımızın yazılı olduğu KESK'in SESİ özel sayısı ve yine hazırlanan bildirimler kapsamında aydınlatma çalışmalarına ağırlık verilmiştir. Tüm illerde, yerel basın ve medya organlarından yararlanılarak taleplerimiz en geniş kamuoyuna taşınması için çaba gösterilmiştir.

Aynı çerçevede, 9 Ağustos 2006 tarihinde Genel Sekreterimiz tarafından, sendikalarımızın Genel Sekreterleri ile “2006 Toplu Görüşmelerine Yaklaşımımız ve Yapılacak Hazırlıklar” gündemli bir toplantı yapılmıştır.

15 Ağustos 2006 günü toplu görüşmeye katılacak KESK heyeti, Başkanlığa kadar kitlesel uğurlama ile gönderilmiştir.

Aynı gün yurt çapında, tüm işyerlerinde özel sayılar dağıtılmıştır.

15–30 Ağustos 2006 tarihleri arasında ise kokartlar takılmıştır.

Görüşmeler Hakkında Genel Bilgiler

15 Ağustos 2006 tarihinde başlayan toplu görüşmelerle ilgili yaşanan gelişmelerde;

Kamu İşveren Kurulunun Konfederasyonumuzun heyetini 5 kişiyle sınırlandırmaya dönük yaklaşımı nedeniyle konfederasyonumuz heyeti toplantı açılışına bu sorunun giderilebilmesi için katılamamıştır. Kamu İşveren Kurulunu temsilen bakan Mehmet Ali Şahin'in açış konuşmasından sonra Konfederasyonumuz basın önünde açıklama yaparak bu sınırlandırma yaklaşımını eleştirmiş, sorunun sayı olmadığını, hükümetin KESK'in muhalefetini çeşitli şekilsel sınırlamalarla engellemesini kınamıştır. Genel Başkanımızın Bakanla görüşmesinden sonra toplu görüşmelere katılarak bu husus içeride de ifade edilmiştir. Teknik heyetin sınırlandırılmasına dönük sorun görüşülerek çözülmüştür.

Görüşmeler başladığında açılan usul tartışmasında Kamu Sen'in konfederasyon ve sendikalar adına heyet başkanı olarak görüşmeleri yürütme is-

teği konfederasyonumuzun ve Memur Sen'in karşı çıkması ve böyle bir usul olmaması nedeni ile kabul edilmemiştir. Ancak Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin'in olumsuz tutumu, bu usul tartışmasının açılmasına sebep olmuştur. Konfederasyonumuz bu durumu toplu görüşmelerde hükümetin Türkiye Kamu Sen'i yedeğe alma isteğini açığa vurarak KESK'e karşı bir manevra olarak değerlendirmiştir.

Konfederasyonumuz önceden bildirdiği gündemleri alt başlıklarla beraber kamu işveren kuruluna sunmuştur.

Gündem şu şekilde belirlenmiştir.

1. Bir önceki dönemde kararlaştırılan hususların değerlendirilmesi
2. Kamu çalışanları arasındaki ücret farklılıkları ile kurumlar arasındaki dengesizliğin giderilmesi
3. Kamu görevlilerinin mali ve sosyal haklarının görüşülmesi
4. Konfederasyonumuzun talepleri de dikkate alınmak suretiyle belirlenen diğer konuların görüşülmesi
 - a) Kamu görevlilerinin sosyal güvenlik ve sağlık hakları ile ilgili hususların görüşülmesi
 - b) Hizmet kolları itibarıyla sendikalarca iletilecek diğer sorun ve aksaklıkların görüşülerek değerlendirilmesi
 - c) Sendikal ve demokratik haklar
 - d) Özelleştirilen kuruluşlardan nakle tabi tutulan personelin durumunun görüşülmesi
 - e) Kamuda çalışan kadınların haklarının iyileştirilmesi
 - f) KEY hesaplarının tavsiyesinin görüşülmesi
 - g) Kamu görevlilerinin çalışma koşullarıyla ilgili hususlar ile mesleki eğitimlerinin geliştirilmesi

Gündemler belirlendikten sonra Konfederasyon Başkanları, genel bir değerlendirme yaparak sunuş konuşması yapmışlardır. Konfederasyon Başkanımız konuşmasında 2005 mutabakatının iflasla sonuçlandığını, kamu emekçilerinin oluşan reel kayıplarının en az %10 olduğunu, bu durumdan hükümet ve mutabakat imzalayan konfederasyonların sorumlu olduğunu, hükümetin uyguladığı sıkı mali politikalarla yoksulluğu arttırdığını, bütçenin gerçekleşen rakamlarının Kamu emekçilerine yeterli miktarda zam yapılabileceğini gösterdiğini, hükümetin siyasi tercihini kamu emekçilerinden yana yapması halinde kamu emekçilerinin hak ve çıkarları doğrultusunda bir uzlaşma ortamının yaratılabileceğini ifade etmiş ve toplu sözleşme ve grev hakkımızın olduğunu ve bu hakkın kullanılacağını ve hükümetin anti demokratik tutumunun değişmesi

gerektiğini, Eğitim Sen ve Tüm Bel Sen'in yetkilerinin kaybettirilmesine rağmen KESK'in fiili ve meşru mücadele anlayışının devam edeceğini söylemiştir. Başkanımız konuşmasında KESK'in hükümetin arzu ettiği olgunluğu değil kamu emekçilerinin kararlılığını göstereceğini, en az ücretin 1050 YTL olmasını, 300 YTL kira yardımı ile sosyal hakların iyileştirilmesini ve diğer taleplerimizi özetleyerek bunlar için mücadele edeceğini de ifade etmiştir.

Gündem maddelerine geçilerek, 2006 için hükümet tarafından verilen %2,5 +2,5' luk zam değerlendirilmesine geçilmiştir. Bakan hükümetin siyasi bir irade göstererek 2006'ın ilk 6 ayı için enflasyon artışından kaynaklı %2,38' lik kaybın 1 Temmuz 2006 dan itibaren karşılanacağını ifade etmiştir. Konfederasyonumuz, hükümetin enflasyon kaybını telafi etmeyi kabul etmesini olumlu; ancak miktarı oldukça yetersiz bulmuştur. Çünkü 2006 yılında ekonomide meydana gelen dalgalanma yüzünden her türlü mal ve hizmete %10 un üzerinde zam yapıldığını, kamu emekçilerinin büyümeden kaynaklı refah payı artışının vermediğini ve yıl sonu tahminlerine göre reel kaybın en az %10 olacağını belirterek 2006 yılı için ilk altı ayda %5 ikinci altı ayda %5 olmak üzere %10 ek zam yapılması halinde bunu kabul edebileceğini açıklamıştır. T Kamu Sen %2,38' lik enflasyon farkının 1 Nisan 2006 dan itibaren verilmesi halinde kabul edeceğini belirtmiştir. Memur Sen de bu rakama itiraz etmeyerek enflasyon artışının olduğu aylardan itibaren yansıtılmasını önermiştir. Görüşmeler bu noktada herhangi bir ilerleme sağlanamaması üzerine 17 Ağustos 2006 Perşembe günü toplanmak üzere toplantı sona ermiştir.

Toplu Sözleşme görüşmelerinin ikinci gününde toplantıya girilmeden önce dışarıda basına açıklama yapılarak; Başbakan Yardımcısı M. Ali Şahin ile KAMU-SEN Başkanı Bircan AKYILDIZ'ın, diğer konfederasyonlardan ayrı olarak bakan ile ortak basın açıklaması yapması tutumunun altında yatan nedenin KAMU-SEN' in meşruyeti hükümetle uzlaşmada aradığı, hükümetin ise istediği şartları kabul ettirebileceği bir konfederasyon bulma çabası olarak değerlendirilmiş, bu durum eleştirilmiş, kamu emekçilerinin gerçek temsilcisinin konfederasyonumuz olduğu gerçeği bir kez daha ifade edilmiştir.

Toplantı açılışından sonra bir önceki toplantıdan kalındığı yerden devam edilmiştir.

Hükümet 2006 yılının ilk altı ayı enflasyon farkı olan %2,38'lik ek zammı 1 Temmuz'dan itibaren verebileceğini tekrarlamıştır.

Başbakan yrd. M. Ali Şahin geçen yıl KESK'in muhalefetine rağmen yapılan mutabakat metninde ek zam veya enflasyon farkı verileceğine dair bir hüküm bulunmadığını, dolayısıyla bunun kendisi tarafından verildiğini belirtmiştir.

T. Kamu Sen ve Memur Sen bu duruma sessiz kalmıştır. % 2.38'lik oranı hiç artış önermeden kabul etmişlerdir. Sadece bu ek zammın 1 Nisan'dan

itibaren uygulanmasını talep etmişlerdir.

Konfederasyonumuz 2006 yılı için yaşanan %10'luk reel kaybın, enflasyon artışından ve büyümeden pay verilmemesinden kaynaklandığını belirterek ilk altı ay için %5 ikinci altı ay için %5 ek zam talebinde ısrarcı olmuştur. Ayrıca geçen yılki mutabakatı imzalamadığını dolayısıyla böyle bir talepte bulunma hakkı olduğunu dile getirmişti.

M . Ali Şahin'in %10 ek zam talebimize ilişkin "dayanaksız ve mantıksız" açıklamasına da cevap verilmiş, Bakanın bu tutumu eleştirilmiş, özellikle büyümeden niçin emekçilere pay verilmediği sorusuna Bakan ve müsteşarlar cevap verememiştir.

Ayrıca KESK'in talep ettiği %10 ile ilgili gerekli teknik açıklamalar yapılmış bunun gerçekte yaşanan enflasyon (dövizdeki dalgalanmanın yarattığı zam dalgası, her türlü mal ve hizmetin %10 ile %30 arasında zam yapıldığı bir dönemde) ile ilgili bir rakam olduğu ifade edilmiştir.

Hükümetin %2.38'lik ek zam önerisi ile ilgili görüşmeler sonraki toplantılarda değerlendirilmek üzere bir başka gündeme geçilmiştir.

Bir önceki yıl şerhimize rağmen mutabakata varılan hususlardan biri de 40+40 YTL olarak bilinen ek ödeme konusudur. Bu hususla ilgili olarak uygulamada ortaya çıkan sorunlar ile bu ek ödemeyi alamayanlarla ilgili olarak gerekli tespitleri yapacak ve çözüm önerilerini sunacak her iki taraftan dörder kişinin katılımıyla bir ön çalışma grubu kurulmasına karar verilmiştir. Ön çalışma grubu çalışmalarını birkaç içerisinde tamamlayarak raporunu Toplu Görüşme Heyetine vermesi benimsenmiştir.

Aile yardımı ile ilgili olarak mutabakatın yerine getirildiği ancak sözleşmeli personelin aile yardımından yararlandırılması sorununun devam ettiği ifade edilmiştir.

Geçen yıl açıkça karşı çıkmamız ve bu konuda şerhimize rağmen "Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi" ile ilgili yapılan yasal değişikliğin sendikaları işveren devletin müdahalesine açık hale getireceği, bu durumun Türkiye'de ilk kez yaşandığı ve emek hareketi açısından olumsuz bir durum olduğu ve ILO sözleşmelerine açıkça aykırı olduğu, ETUC'un bu konuda hükümeti uyardığı Genel Başkanımız tarafından açıkça dile getirilmiştir. Kamu Sen ve Memur Sen; KESK'e karşı mücadele karşılığında bu durumu savunmaya devam etmişlerdir.

Geçen yıl mutabakata varılan hususlardan biri de 399 sayılı KHK'ya tabi sözleşmeli personelin ücret skalasına ilişkin ayarlamalar ile sosyal yardımlar konusunda yapılan çalışmaların değerlendirilmesidir.

Bu hususla ilgili yaşanan sorunları tespit etmek ve çözüm önerilerinde

bulunmak üzere kamu işveren tarafından 6, konfederasyonlardan da altı kişi olmak üzere 12 kişilik bir ön çalışma grubu oluşturulmasına karar verilmiştir. Ön çalışma grubu çalışmalarını birkaç gün içinde bitirerek raporunu T. Görüşme heyetine sunmasına karar verilmiştir.

Geçen yıl mutabakata varılan hususlardan bir diğeri de, hizmet kolları itibarıyla yetkili sendikalarca karşılaşılan sorunlara ilişkin olarak iletilen taleplerin, çalışma şartları taleplerini ilgilendiren raporla ilgili olarak komisyonun çalışmalarına devam etmesi ve özelleştirme uygulamalarının sonuçlarıyla ilgili komisyon raporundaki tespitlerin takip edilmesi konusu ele alınmıştır.

Bu hususla ilgili olarak kamu işveren kurumu yapılan çalışmaları anlatmıştır.

Buna göre;

1-) Yetkili sendikalar tarafından hizmet kollarını ilgilendiren talepler Devlet Personel Başkanlığı tarafından 30 Eylül 2005 tarihinde ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına gönderildiği,

2-) Çalışma şartlarını ilgilendiren hususlarla ilgili raporda belirtilen 16 konu başlığının kamu işveren kurulu temsilcileri tarafından değerlendirilerek çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarına yazılar yazıldığı, bir çok hususun mevzuat değişikliği gerektirdiği dolayısıyla herhangi bir işlem yapılmadığı,

3-) Özelleştirme uygulamaları sonucu personel sorunlarına ilişkin taleplerle ilgili de somut bir çalışma yapılmadığı kamu işveren kurulu temsilcilerinin ifade edilmiştir.

Yukarıda belirtilen komisyon çalışmalarıyla ilgili olarak kamu işveren kurulunun tek taraflı bir çalışma yürüttüğü, konfederasyonları bu çalışmaya katmadıkları gibi, yapıldığı söylenen çalışmalar hakkında bilgi dahi verilmediği eleştirisi konfederasyonlarca yapılmıştır. Başbakan Yrd. M. Ali Şahin eleştiriler karşısında, 4688 sayılı kanunun Toplu Görüşme tanımını hatırlatarak kanunen yapılması gereken çalışmaların sınırlı olduğunu, bunun dışındaki hususların konfederasyonlara yardımcı olunması amacıyla kendisi tarafından yapılmak istendiğini belirterek, bunları yapmayabileceğini de ifade etmiştir.

Konfederasyon Başkanımız bu durumu sert şekilde eleştirerek, görüşmelerin Bakanın şahsında hükümeti temsilen kamu işveren kurulu ile yapıldığını, mutabakata varılan hususların yerine getirilmesinin anayasanın 90. maddesi gereğince ILO'nun 151, 87 ve 98 sayılı Sözleşmelerine göre zorunlu olduğu belirtilmiş, Bakanın bu anti demokratik tutumundan vazgeçmesi istenmiştir.

Bu görüşmelerin sonucunda, Konfederasyonumuz tarafından hükümetin Kamu emekçilerinin mali ve sosyal haklarıyla ilgili olarak Salı günü yapılacak toplantıya somut teklifleri getirmesi istenmiştir.

Toplantı bitiminde Konfederasyon Başkanımız tarafından Başbakan Yrd.

M. Ali Şahin'e 1. gün toplu görüşmeler sonunda T. Kamu Sen Başkanıyla basın önünde ortak açıklama yapmasının doğru olmadığı, bu durumun tarafgirlik yarattığı belirtilmiş ve bu tutumundan vazgeçmesi gerektiği ve ortak açıklamanın üç konfederasyon başkanı ile birlikte yapılması gerektiği söylenmiştir. Bu husus görüşmeler sonrasında Genel Başkanımız tarafında basınla da paylaşılmıştır.

Bakanın "bu hususu değerlendireceğini" söylemesinden sonra, T. Kamu Sen Başkanı, bakanın odasına giderek ortak basın açıklaması yapmak için yarım saat orada beklemiştir. Başbakan Yrd. M. Ali Şahin, bir kez daha bu olumsuz tavrını -toplantıda durumu düşünceğini söylemesine rağmen devam ettirmiş- ve T. Kamu Sen'i yedeğe alma isteğini sürdürmüştür.

Görüşmelerin üçüncü oturumuna denk gelecek şekilde bir eylem düzenlenmiştir. Kitlemiz 22 Ağustos 2006 Salı günü saat 13:00'de YKM önünde toplanarak KESK heyetini kitlesel olarak Başbakanlığa kadar uğurlamıştır. Heyetimiz görüşmeye girdikten sonra, kitlemiz YKM önünde bulunan Milli Müdafaa Caddesine dönerek oturma eylemi başlatmıştır. Oturma eylemi coşkulu geçmiş, eylemde, konser, şiir dinletisi, slâyt gösterimi gibi etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Kitlemizle birlikte yapılan değerlendirmeler sonucunda da artık toplu görüşmeler mekanizmasının iflas ettiği ve KESK olarak buna ortak olmamamız gerektiği sonucuna varılmıştır.

Yöneticilerimiz ve illerden temsili olarak gelen üyelerimiz, 23 Ağustos 2006 Çarşamba günü Ankara'ya ulaşmıştır. Kızılay Milli Müdafaa Caddesi'nde saat 15.00 ile 23.00 arasında coşkulu ve kararlı bir şekilde oturma eylemi yapılmıştır. Oturma Eylemi başlatıldığında Toplu Görüşmelerin 4. Oturumuna Konfederasyonumuz heyeti binlerce yönetici ve üyelerimiz tarafından, Kızılay Milli Müdafaa Caddesi önünden Başbakanlık yeni bina önüne kadar coşkulu bir yürüyüş yapılarak uğurlanmıştır.

4. Oturum başladıktan sonra geçen yıl mutabakata varılan hususlardan olan, ek ödeme ile ilgili yaşanan sorunları tespit etmek ve çözüm önerilerinde bulunmak amacıyla kurulmuş bulunan komisyonun raporunun görüşülmesine geçilmiştir. Komisyon raporunun görüşmesi uzayınca Konfederasyon Başkanımız söz alarak, aşağıda yer alan hususları özetleyerek toplu görüşmelerin Hükümetin tutumu nedeniyle anlamsızlaştığını, yeni bir öneri getirilmediğini belirtmiş ve bu orta oyununa daha fazla dahil olamayacağımızı belirterek heyetimizin masadan çekildiğini bildirmiştir.

Masadan çekilmeden önce mali ve sosyal haklarla ilgili 22 maddelik talebimiz ile 4. gündem ile ilgili olarak çalışma koşullarını ilgilendiren diğer taleplerimizi içeren dosyayı Bakan Mehmet Ali ŞAHİN'e sunmuştur.

Toplantı, heyetimizin çıkışı için kısa bir süre durmuş ve ardından diğer

Konfederasyonlar görüşmeye devam etmiştir.

Toplantı çıkışında Genel Başkanımız basına bilgi vererek gerekçelerimizi sıralamış, kamu emekçilerinin fiili ve meşru mücadelesinin KESK tarafından devam ettirileceğini açıklamıştır. Ayrılış gerekçelerimiz basına yazılı olarak verilmiştir.

Çekilme Gerekçelerimiz

1- Hükümet'in, toplu sözleşme ve grev hakkımızı engellemeye çalıştığı, bu konuda kendi sözlerini bile yerine getirmeme konusundaki ısrarını sürdürdüğü, emekçileri 'toplu görüşmeler' adı altında bir gösteriyle oyalamaya devam ettiği için,

2- AKP hükümetinin kamu emekçilerinin GSYİH'den aldıkları payın giderek düşürülmesini benimseyen ve emekçilerin insanca yaşayacak bir ücret alması yerine tahmin edilen enflasyon rakamları kadar zam yapma anlayışından vazgeçmediği; bu zammı da bir lütufmuş gibi kamuoyuna sunduğu ve pazarlık masası dışında başbakanın tek yanlı insafına bıraktığı için,

3- Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) kanunu ile tüm yurttaşların sosyal güvenlik hakkını mezarda emekliliğe, sağlık hakkını 'paran kadar sağlığa' dönüştüren, eğitimde kadrolaşmada ısrarlı olan ve özel eğitimi teşvik eden Yeni-liberal AKP zihniyetinin amansızca devam ettiği için,

4- Personel Kanun Taslağı yerine hazırlanan Devlet Memurları Kanun Taslağı'nda da iş güvencesini ortadan kaldırarak, esnek ve sözleşmeli bir çalışma hayatını emekçilere dayatmaya devam ettiği için,

5- Kamu istihdamında kadına yönelik ayrımcılığın devam ettiği gerçeğini görmezden gelerek, bu konuda hiçbir ciddi adım atmadığı için,

6- Enflasyon farkı ve büyümeden kaynaklı olarak 2006 için %10'luk ek zam yapılması bu zammın emeklilere de yansıtılması konusundaki haklı talebimizi yerine getirmediği için,

7- Geçen sene toplu görüşmelerde kurullara ve komisyonlara havale edilen sorunların hiçbirinde herhangi bir sonuç alınmadığı için,

8- 2 milyon kamu emekçisinin meşru ve haklı taleplerini savunan, meşruiyetini devletten değil kamu emekçisinden alan KESK'e karşı, yandaş sendikalar ile birlikte tavrı geliştirmeye, engellemeye yönelik çabalardan vazgeçmediği için,

9- Geçen sene KESK'in şerh koymasına rağmen 5YTL sendika aidatının devlet tarafından ödenmesini kabul ederek sendikaları işveren devletin müdahalesine açık hale getiren tavrını sürdürdüğü ve yeni 5 YTL'lerin pazar-

lığını yapmaya devam ettiği için,

10- Bütçede kaynak yok demesine rağmen istediği alanlar için kaynak bulan ve bunu kadrolaşmanın bir aracı olarak kullandığı için,

11- IMF politikalarına teslim olarak çalışan- çalışmayan tüm kesimleri ve emeklileri açlık ve yoksulluk sınırında yaşamaya mahkûm ettiği için,

12- Kamu hizmetlerinin ve kamu emekçilerinin tasfiyesinin aracı olan özelleştirme uygulamalarını devam ettirdiği, özelleştirmeler nedeni ile mağdur olan memur- işçi- sözleşmeli- geçici personelin sorunlarını çözmediği için,

KESK illerden gelen örgüt yöneticilerinin görüş ve önerileri doğrultusunda aldığı kararla 'Toplu Görüşme' olarak ifade edilen ortaoyununun figüranı olmayı reddederek, 'Masa'dan' çekilme kararı almıştır. KESK, hükümeti ve yandaş konfederasyonları bu orta oyununda baş başa bırakmıştır.

Heyetimizi toplu görüşmeye uğurlayan yönetici ve üyelerimiz, “**TOPLU SÖZLEŞME HAKKIMIZI KULLANACAĞIZ**” ibareli dövizlerle heyetimizi Olgunlar Sokak'ta kitlesel olarak karşılamış, sloganlar eşliğinde Milli Müdafaa caddesine yürüyüş yapılmıştır. Burada yapılan basın açıklaması ile yeni bir mücadele sürecine gireceğimizin kararlığı kitlemizle paylaşılmıştır.

Bu süre içinde; 22 Ağustos 2006 Salı günü ve 23 Ağustos 2006 Çarşamba günü Genel Merkezlerimiz ve Ankara Şubelerimiz gece-gündüz açık tutulmuştur.

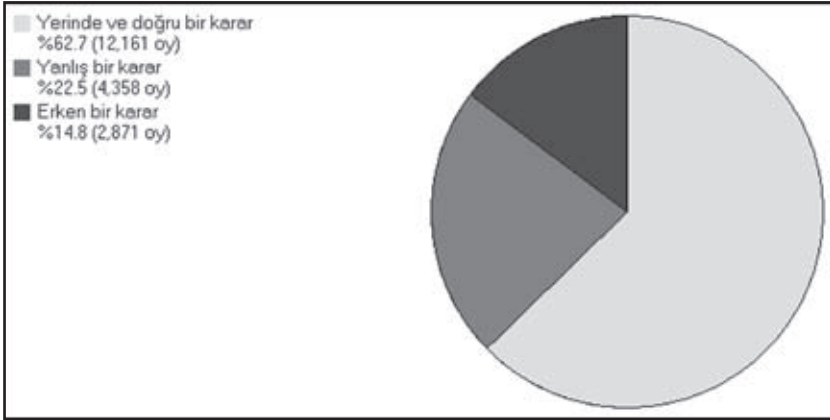
24 Ağustos 2006 tarihinde, İç Kale Oteli'nde “Anayasa'nın 90. Maddesi TİS ve Grev Hakkı” konulu Konferans yapıldı. Bu konferansta, Anayasa'nın 90. maddesi akademisyenler, hukukçular ve sendikacılar tarafından tartışıldı. Konferans daha sonra kitaplaştırılarak çok geniş bir kesime dağıtılmıştır. Bu konferansla; TİS ve grev hakkımızın var olduğu, uluslararası sözleşmelerle bunun teminat altına alındığı, ama siyasi iktidarın bu hakkımızı kullanmamızı engellediği gerçeğini başta üniversiteler, yargı ve milletvekilleri olmak üzere sendikalar dışındaki kesimlere anlatılması amaçlanmıştır.

29 Ağustos 2006 günü tüm illerde alan eylemleri yapıldı. Ankara'da ise 29.08.2006 Salı günü, saat 12.30'da Kurtuluş Parkı'nın Kolej Kavşağı'nda toplanılıp Ziya Gökalp Caddesine doğru yürüyüş yapıldı. Bu eylem öncesi, KESK ve bağlı sendikalarımızın MYK üyeleri illere giderek ön çalışmaya katılmışlar ve illerdeki basın açıklamalarında yer almışlardır.

Ayrıca bu dönemde; tüm illerdeki KESK Şubeler Platformları, TİS hakkını kullanmak için talepleri öne çıkararak, üyeler ve diğer emekçilerle buluşturacak şekilde, yerlerinde özgülüne uygun inisiyatif kullanarak işyeri eylem ve etkinlikleri örgütlemişlerdir. 2005 yılı Toplu Görüşmeleri döneminde şubelere

asılmak üzere hazırlanan ve taleplerimizin yer aldığı pankartlar, 15–30 Ağustos tarihleri arasında şube binalarına asılmıştır.

KESK'in görüşme masasından çekilmesi kamu emekçilerinden büyük destek aldı. Bu destek, işyerlerinden, kamu emekçilerinin yoğun takip ettiği internet sitelerine kadar yansıdı. Bu dönemde memurlar.net internet sitesinde yapılan "KESK'in toplu görüşmelerden çekilme tavrını nasıl değerlendiriyor sunuz?" başlıklı ankete 3 günde 19.390 kişi oy kullanmış ve bu oyların yarısından fazlası, KESK'in çekilmesinin yerinde ve doğru bir karar olduğunu söylemiştir.

Grafik 1: 25 Ağustos 2006 tarihinde www.memurlar.net sitesi tarafından düzenlenen anket

2007 YILI TOPLU GÖRÜŞMELERİ: ORTAOYUNUNDA YER ALMADIK!

2007 yılı toplu Görüşme süreci başlamadan önce Konfederasyonumuz, 2008 yılı için önereceği TİS taleplerini yenilemiş ve bu ekseninde sürece hazırlanmıştır. Sendikalarımızın TİS önerileri alınarak 2008 yılı için TİS önerilerimiz bir kitapçık haline getirilmiştir.

2007 Yılı Toplu Görüşme süreci öncesi her yıl olduğu gibi, Konfederasyonumuz Yüksek İdari Kurul Toplantısına katılarak, 2007 yılı görüşmelerinin toplu iş sözleşmesi biçiminde yapılması gerektiğini belirtmiş ve bu kapsamda gündem önerilerini sunmuştur. YİK toplantısında gündemle ilgili ortaklaşma sağlanamamıştır. Konfederasyonumuzun gündem önerileri muhalefet şerhi konularak sunulmuştur.

Geçen yıl yapılan 5. Toplu görüşmelerde; artık bu mekanizmanın iflas ettiğini, kamu emekçilerine bir şey kazandırmadığını, son sözü Hükümetin söylediğini, dolayısıyla kamu emekçilerinin taleplerinin dikkate alınmadığını belirterek, diğer gerekçelerimizle birlikte toplu görüşmeden çekildiğimizi ilan etmiştik. Geride bıraktığımız bir yıl içinde başta AİHM Kararları olmak üzere, TİS ve grev hakkımızın hayata geçirilmesinin gerekliliğine dikkat çeken kararlara rağmen bir gelişme olmamıştır. Hükümete yaptığımız tüm çağrılar yanıtız bırakılmıştır.

2008 yılı için Toplu Sözleşme yapma çağrılarımız 1 yıl boyunca sürdürülmüş ve ilgili tüm platformlarda geri çekilme gerekçelerimiz ifade edilerek hükümetin gereklerini yerine getirmesini talep edilmiştir. Toplu görüşmeler sürecinde yakınlaşırken çalışmalarımızı hızlandırılmıştır.

Bunun için öncelikle sendikalarımızın alan sorunlarını ele alıp gündem

oluşturmak üzere Sendikalarımızın Hukuk ve TİS Sekreterleri ile 13.07.2007 Cuma günü bir toplantı yapılmıştır. Yine 26 Temmuz 2007 Perşembe günü, “Siyasal Süreç, Örgütsel Durum, ‘Toplu Görüşme Sürecine’ Yaklaşım ve Planlama” gündemiyle Danışma Meclisi Toplantısı yapılmıştır.

Danışma Meclisi Toplantısı sonrası da toplu sözleşme ısrarımızın devam edeceği kamuoyu ile paylaşılmıştır. Hükümet ile Toplu Sözleşme yapılmadığı sürece önümüzdeki dönemde de Toplu Görüşmelerle Kamu Emekçilerinin oyalanmasına ve aldatılmasına ortak olmayacağımız net olarak ifade edilmiştir.

Eylem ve Etkinlikler

Ağustos ayı süresince örgütsel hazırlıkların zamanında yapılması ve yapacağımız eylem ve etkinliklere kitlesel katılımın sağlanması için eylem takvimi hazırlanmıştır.

Bu dönemde:

2008 TİS Taleplerimizi içeren çalışma e-posta yoluyla Genel Merkezlere gönderilmiştir.

KESK’in Sesi Gazetesi ve KESK’in Sesi özel sayısı (bildiri) işyerlerinde yaygın olarak dağıtılmış ve “2008 TİS Taleplerimizi içeren Kitapçık” ile birlikte bilgilendirme/aydınlatma aracı olarak değerlendirilmiştir. Tüm illerde yerel basın ve medya organlarından yararlanılarak taleplerimiz en geniş kamuoyuna taşınmaya çalışılmıştır.

Toplu Sözleşme Taleplerimizle ilgili olarak 13 Ağustos 2007 tarihinde, Ankara’da basın toplantısı yapıldı. Basının yoğun ilgi gösterdiği bu toplantıda hazırlanan “İnsanca Yaşam İçin toplu Sözleşmeye Yürüyoruz” başlıklı slayt gösterisi sunumu yapılmıştır.

Toplu sözleşme yapmak üzere Konfederasyonumuz adına Genel Başkanı İsmail H. TOMBUL, TİS ve Hukuk Sekreterimiz Kamuran KARACA, Kültür Sanat Sen Genel Başkanı Kemal SEVGİSUNAR, Konfederasyonumuz Hukuk Danışmanı Av. Öztürk TÜRKDOĞAN ve uzmanımız İsmet ASLAN görevlendirilmişlerdir.

Genel Merkezlere bildirdiğimiz eylem programı çerçevesinde 15 Ağustos 2007 günü, Danışma Meclisi üyeleri ve Ankara kitlesi ile birlikte saat 13.30’da Kızılay YKM önünde toplanıp Başbakanlık önüne yürüyüş yapılmış, burada yapılan açıklamadan sonra heyetimiz görüşmelerin yapılacağı Başbakanlık C kapısına gitmiştir. Konfederasyon Başkanımız basına, toplu sözleşme hakkımızın kullanılması ile ilgili açıklama yapmıştır.

Açıklamada; KESK’in geçen yıl toplu görüşmelerden çekilme gerekçesinin ortadan kalkmadığı, toplu görüşmede kalıp görüşmeyi sürdüren Kon-

federasyonların herhangi bir hak elde edemediği, AKP hükümetinin kamu çalışanlarının toplu sözleşme ve grev hakkını inkâr ettiği, kamu çalışanlarının toplu sözleşme hakkının kullanılmasını sağlamak ve bu konuda hükümete demokratik yolla baskı yapmak için görüşmelere katılmayacağı, toplu görüşmelerin toplu sözleşme düzeninde yapılacağı açıklanması halinde bunun değerlendirileceği belirtilmiştir. Ayrıca, KESK'in Başbakanlığa yaptığı toplu sözleşme çağrısına yanıt verilmediği ve bunun kamu emekçilerinin çıkarlarının ve taleplerinin önemsenmediği anlamına geleceği ifade edilmiştir. Açıklamada diğer konfederasyonlara da çağrı yapılarak, KESK ile birlikte tavır almaya davet edilmiştir. Bu açıklamadan sonra KESK heyeti, danışman ve uzman dışında Başbakanlık önünden ayrılmıştır.

Heyette yer alan hukuk danışmanımız ve uzmanımız toplu görüşmenin yapıldığı salona giderek taleplerimizi içeren dosyayı Başbakan Yardımcısı Sayın Mehmet Ali Şahin'e iletmış, Sayın Şahin'in heyetin niçin görüşmelere katılmayacağına dair sorusunu, yukarıda belirtilen gerekçeler doğrultusunda açıklamış ve toplantı salonundan ayrılmıştır.

21 Ağustos 2007 Salı günü "Sözleşmeli Çalışmaya Hayır, İş Güvenceli ve Kadrolu İstihdam" talebi ile Ankara YKM önünde saat: 12.30'da Sözleşmeli çalışanlar (4/B, 4/C, iş-görev talep edip de ataması yapılmayanlar vb.), emekliler, mağdur olan diğer kesimlerle birlikte basın açıklaması yapılmıştır.

24 Ağustos 2007 Cuma günü illerde, Konfederasyonumuz yöneticileri ve Sendikalarımızın Genel Başkanlarının da katıldığı basın açıklamaları yapılmıştır. Tüm illerde yapılan basın açıklamalarına, 4/B, 4/C vb. gibi sözleşmeli çalışanlar ile İş Güvenceli ve Kadrolu İstihdam talep edilen tüm kesimlerin katılımı için çalışmalar yapılmıştır.

Danışma Meclisi Üyeleri, 27-29 Ağustos 2007 tarihleri arasında İstanbul'dan Ankara'ya "İNSANCA YAŞAM İÇİN TOPLU SÖZLEŞMEYE YÜRÜYÜRÜZ" temalı yürüyüş gerçekleştirmiştir.

İstanbul Bakırköy Meydanı'nda yapılan uğurlama ile başlayan yürüyüşte sırasıyla Gebze, Kocaeli, Bursa ve Eskişehir şehir merkezleri ziyaret edilmiş ve buralarda çok sayıda etkinlik gerçekleştirilmiştir.

Yürüyüş, tüm illerdeki şubelerimizden en az 2'şer şube yöneticimizin katıldığı Ankara'daki kitlesel buluşma ile sonlandırılmıştır.

Ayrıca eylem takvimine bağlı kalarak bu dönemde; tüm illerdeki Şubeler Platformları, TİS hakkını kullanmak için taleplerimizi üyelerimiz, emekliler ve diğer emekçilerle birlikte buluşturacak şekilde, yerlerinde özgül şartlara uygun inisiyatif kullanarak işyeri eylem ve etkinlikleri için çalışma gerçekleştirilmiştir.

KESK, toplu görüşmelere katılmayacağını açıklayarak, ortaoyununu bir

kez daha deşifre ederken, diğer konfederasyonlar, tüm çağrılarımıza rağmen masada kalmayı tercih etmişlerdir.

KESK'in katılmayı reddettiği toplu görüşmeler boyunca AKP Hükümeti kamu emekçileriyle adeta dalga geçmiştir. Hükümet, IMF'yle yaptığı anlaşmalar doğrultusunda oluşturduğu Orta Vadeli Mali Plan çerçevesinde öngördüğu zammı önererek, kamu emekçilerini bir kez daha sefalete mahkûm etmiştir.

29.08.2007 tarihli Kamu İşveren Kurulu ile yetkili sendika ve Konfederasyonlardan T. Kamu Sen ve Memur Sen arasında imzalanan Mutabakatsızlık Tutanağına göre hükümetin önerdiği taban aylığa 10 YTL'lik artış, yüzde 2+2'lik zam ve 20+20 YTL'lik ek ödemelere göre, şu an 744 YTL olan en düşük memur maaşı Ocak 2008'de 787 YTL, Temmuz 2008'de ise 821 YTL olacaktır. Altı aylık dönemler için yaklaşık 40'ar milyonluk bir maaş artışına tekabül eden bu zamların günlüğü 1,43 YTL'ye gelmektedir.

Konfederasyonumuz, böyle bir masada oturmayı kamu emekçileri açısından uygun bulmadı. Diğer Konfederasyonlar ise o masanın ortağı olmayı tercih ettiler.

İşveren Parasıyla Sendikal Mücadele Olmaz!

Sonucunda gördük ki, o masada pazarlığı edilen tek şey, sendika aidat yardımlarının 10 YTL'ye çıkartılması olmuştur. Kamu emekçilerinin yaşam düzeyinin iyileştirilmesi amacıyla oturlan masadan, sendika aidatlarına zam alınarak kalkılması yüz kızartıcıdır.

Masada emekçilerin haklarının korunup geliştirilmesi bir yana, kazanılmış hakları bile tartışma konusu haline getirilmiştir. 2006 ve 2007 yıllarında AİHM'in Türkiye'nin AİHS'in 11. maddesini ihlal ettiğine dair verdiği iki kararda da kamu emekçilerinin toplu sözleşme ve grev hakkının olduğu net bir şekilde vurgulanmıştır. Görüşmelere katılan konfederasyonların bu hakkımızı anayasa değişikliği şartına bağlamak isteyen hükümetle hemfikir olması, durumun vahametini göstermektedir.

Ortaya çıkan bu durum, kamu emekçileri açısından üzücüdür ve asla kabul edilemez. Hükümetin, 15 gün boyunca kamuoyunu oyaladıktan sonra kamu emekçilerinin taleplerini umursamayan bir zam önerisi yapması, AKP'nin emekçilere karşı tutumunun görülmesi açısından ibret vericidir.

Görüşmeler sırasındaki açıklamalarında çalışanlar arasındaki gelir adaletsizliğinin kaldırılması, eşit işe eşit ücret uygulanması, 360 YTL'lik ek ödeme yapılması gibi söylemlerle sahte bir beklenti yaratan hükümet, söylediklerinin arkasında bile durmayarak adeta kamuoyuyla alay etmiştir. Dahası verdiği bu sözleri Kamu Personel Rejimi yasasına bağlayarak emekçilere adeta şantaj yapmıştır.

Toplu Görüşme sürecinde, sürecin başlangıcından sonuna değin, TİS ve Grev haklarımızı kullanılabilir hale getirmek için defalarca ortak eylem çağrısında bulunduğumuz Kamu Sen ve Memur Sen ortak eylem çağrılarımızın hiçbirine yanıt vermemiştir. Toplu Görüşme masasında Sendika aidat yardımlarını 10 YTL'ye çıkarma pazarlıkları yapan bu Konfederasyonlar, emekçilerin insanca yaşayacak bir ücret taleplerini dile getirmemiştir.

Masada kalarak emekçilerin hak ettiği zammı alma umutlarını söndürenler, Hükümetin yüzde 2+2'lik zam önerisini de kabul ederek adeta kamu emekçilerine ihanet etmişlerdir.

Hükümet ile yapılan Toplu Görüşmelerde 15 gün boyunca Kamu Emekçilerini oyaladıktan sonra, parçası oldukları oyunu "Uzlaştırma Kurulu"nda da sürdürmüşlerdir. Her iki Konfederasyon da uzlaştırma kurulunda hükümetin yüzde 2+2'lik önerisini kabul ettiklerini açıkça dile getirmişler ve bu durum Uzlaştırma Kurulu tutanaklarına kaydedilmiştir.

Kamu emekçileri, kendilerini sefalet ücretlerine mahkum eden AKP Hükümetini de, hükümete destek olan Konfederasyonları da asla unutmayacak, affetmeyecektir.

2007 yılı toplu görüşmelerinde masaya hiç oturmuyarak, bütün enerjinin sokak eylemlerine ayrılmış olması, bu dönemde KESK'in sokaklardaki etkinliğini arttırdı. Diğer Konfederasyonlar, 15 gün boyunca hükümetle oyalanırken, KESK'in başta Grev ve Toplu Sözleşme haklarımız ve sözleşmeli personelin durumu olmak üzere kamu emekçilerinin öncelikli talepleri doğrultusunda gösterdiği mücadeleci tavır, taraflı tarafsız her kesimin büyük sempatisine neden olmuştur.

Toplu görüşme masasından çık çıka 2+2'lik bir zam çıkmış olması ise KESK'in öngörülerinde ne denli haklı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Emekçiler de, Gazeteciler de, Masadakiler de KESK'i Haklı Buldu!

Toplu görüşmeler sürecinde kamuoyu, görüşme masasını değil KESK'i izledi. Daha görüşmeler başlamadan söylediğimiz, "Bu görüşme masasından emekçiler yararına birşey çıkmaz" sözümüz, görüşmeler sonucunda haklılığını gösterdi.

Sabah Gazetesi yazarlarından Meliha Okur, 23 Ağustos 2007 tarihli yazısında Hükümetin görmezden geldiği Toplu Sözleşme hakkımızı yazıyordu.

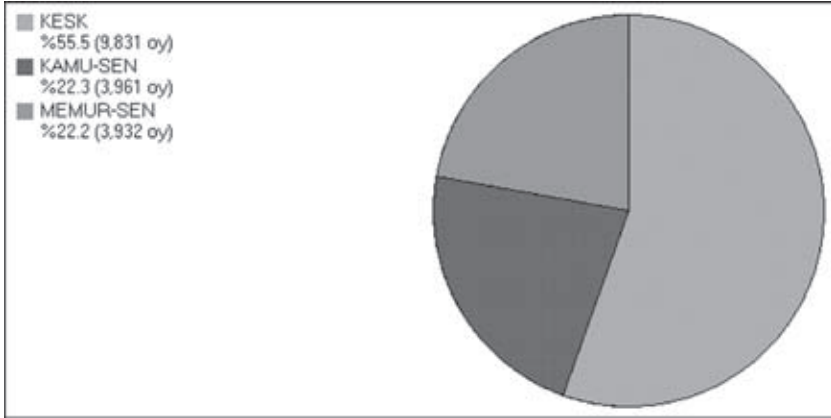
Güneş Gazetesi'nden Rıza Zelyut ise 24 Ağustos 2007 tarihli yazısında diğer konfederasyonların yüzdelerle zam peşindeyken, KESK'in toplu sözleşme talebine dikkati çekiyordu.

Milliyet Gazetesi yazarı Melih Aşık ise 2 Eylül 2007 tarihli köşesinde söz-

leşme masasındaki konfederasyonların 10 YTL'lik sendika payı ısrarını eleştiriyordu.

Ve nihayet 1 Eylül 2007 tarihli Evrensel Gazetesi'ndeki Toplu Görüşme haberi bu olaya son noktayı koydu. Habere göre toplu görüşme masasındaki Konfederasyon yetkilileri, Hükümetin uzlaşmaz tavrına karşılık en doğru tutumu KESK'in aldığını kendileri de itiraf ediyorlardı.

Tıpkı 2006 yılındaki toplu görüşmeden çekilme kararımız gibi, 2007'deki masaya oturmama kararımız hakkında yapılan anketlerde de emekçiler, KESK'i haklı bulup desteklediler. memurlar.net internet sitesinin düzenlediği "2007 yılı toplu görüşmeleri boyunca, hangi konfederasyonun tavrını beğendiniz?" başlıklı ankete katılan 17.724 kişi, ezici bir çoğunlukla "KESK" yanıtını vermiştir.

Grafik 2: 26 Eylül 2007 tarihinde www.memurlar.net sitesi tarafından düzenlenen anket

**İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN
TOPLU SÖZLEŞMEYE
YÜRÜYORUZ!**

KESK

EMEKÇİLERİNİN SENDİKASI
KONFEDERASYONU

2. BÖLÜM:
2006'DAN
2008'E...
IMF
BÜTÇELERİNDE
EMEKÇİYE
YER
YOK

2006'DAN 2008'E IMF BÜTÇELERİNDE EMEKÇİYE YER YOK

IMF ile 1998'de yapılan 17. stand by anlaşması, daha o bitmeden 2002'de gelen 18. Stand by ve bunun akabinde gelen 2005 yılı stand by anlaşmaları, son 10 yılımızı kesintisiz olarak IMF gözetiminde geçirmemize neden oldu. Bu 10 yıl içerisindeki tüm bütçe hazırlıkları IMF bürokratları eşliğinde yapıldı ve her stand by gözden geçirmesi aynı zamanda bütçelerin de gözden geçirme yani karne dönemleri oldu.

Bütçenin şekillenişinde emek örgütlerinin ve geniş halk yığınlarının taleplerine kulak tıkayan hükümet, sürecin her aşamasında IMF ile eşgüdümlü hareket etmiştir. Bütçeler, uluslar arası tekellerin, büyük sermaye gruplarının ve rant çevrelerinin talepleri çerçevesinde şekillenmektedir.

Konfederasyonumuz kuruluşundan bu yana bütçe süreçlerine müdahil olma gayretinde olmuştur. Dolayısıyla konfederasyonumuzun kavgası sadece hükümetlerle değil, ekonominin idaresini ele alan ulus üstü finans kuruluşlarıdır.

IMF direktifleri ile hazırlanan 2006-2007 ve 2008 bütçeleri, faiz ödemelerine verdiği öncelik ve kamu harcamalarını aşağı çekmek amaçları ile birbirlerinin kopyası niteliğindedir. dolayısıyla, herbirini ayrı ayrı değerlendirmek yerine, tümü üzerinden bir değerlendirmeye gitmek ve güncel sonuçları üzerine yorum yapmak daha toparlayıcı olacaktır.

AKP hükümeti, IMF'ye teslimiyet bayrağını eline almış, sermaye çevrelerini heyecandıran emek düşmanı politikaları birbiri ardına hayata geçirmektedir.

2006-2007 ve 2008 Bütçelerini kalın çizgilerle, son 10 yılın bütçeleri ile ayıştıracak herhangi bir veri yoktur. Emekçilerin ve geniş halk kesimlerinin sırtındaki vergi yükü ağırlığını korumaktadır. Özel sektöre kaynak transferi ve vergi indirimleri, faiz ödemelerinde sermayeye kesintisiz sadakat, sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesi, kamu kaynaklarının ve arazilerinin yağma ettirilmesi, sosyal devlet yerine yurttaşın dilenci konumuna getirilmesi gibi özel-likler aynen korunmaktadır.

Maliye Bakanı Sayın Kemal Unakıtan, ne zaman emekçiler bir talepte bulunsa “kaynak yok ki verelim” demektedir. Bu gerekçe AKP hükümetleri tarafından temel bir argüman olarak sürekli kullanıldı ve kullanılmaya devam etmektedir. Bu nedenle kaynakların belirtildiği ve nerelere harcadığının belgesi olan bütçelerin iyi irdelenmesi gerçeği de açığa çıkartacaktır.

Ekonomide Kırılganlık

AKP Hükümeti, 2002 krizinin ardından dünya çapında yaşanan ekonomik genişlemenin bütün avantajlarını kullanarak, görece rahat bir ekonomik konjonktürden faydalandı. Küresel ekonomide yaşanan likidite bolluğu, küresel etkilere açık ve yüksek cari açığı ile kırılgan bir yapıya sahip olan Türkiye ekonomisinin krize yatkın yapısında kurtarıcı bir rol oynadı. Ancak uluslar arası piyasalardaki en ufak dalgalanma Türkiye ekonomisi açısından küçük çaplı tsunamiler yaratmıştır.

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan 2008 Mali Yılı Bütçe Sunuş konuşmasında “Bütçelerimiz ne kadar sağlam, öngörülebilir ve güvenilir ise küresel dünyanın etkin bir üyesi olan ülkemizin küresel ekonomi içindeki yeri de o derece güçlü ve sağlam olacaktır”¹ demektedir, ardından “Dünya ekonomisi bir belirsizlik dönemi içindedir. İleride ne olacağını tahmin etmek güçtür. Bu bakımdan bizim gibi ülkelerin gelişmeleri yakından takip etmesi gerektiğini özellikle belirtmek istiyorum. Bu nedenle, ABD, AB ve Japonya merkez bankalarının alacağı kararları izlemeye değer buluyorum. Bu kararlar, dünya ekonomisinin bundan sonra izleyeceği seyir açısından önemlidir” diyerek, küresel ekonomilerin etkilerini izlemek gereğine işaret etmektedir.

Unakıtan, “...ülkemiz dış piyasalardaki hareketlerden etkilenebilmektedir. Bu, bizim iç dinamikleri yerine oturmuş ve küresel olaylardan etkilenen bir dünya ülkesi olduğumuzu göstermektedir” diyerek, ülkenin ekonomik kırılganlığını ve küresel piyasalara bağımlılığını bir başarı olarak gördüğünü ortaya koymakta ve küresel etkilerden korunmanın yolunu “yapısal reformlara, mali disipline ve özelleştirmelere devam etmek”te aramaktadır.²

Gerçektende Türkiye yüksek cari açığı ile küresel etkilerden en fazla etkilenen ülkelerden biri konumundadır. Dünya ekonomisi ABD’de başlayan

1 Unakıtan, Kemal “2008 Bütçe Sunuş Konuşması (TBMM Genel Kurul)”, www.sgb.gov.tr/Files/2008-Plan%20butce.pdf [Erişim: 25/12/2007] s.7

2 a.g.e s.9

ve İngiltere'ye sıçrayan Mortgage krizi ile sallanmakta, ekonomik durağanlık tehlikesi yayılmaktadır. Dolayısı ile küresel ölçekte yaşanacak en küçük bir kriz, Türkiye ekonomisinde bütçe dengelerini ve hedefleri büyük oranda sarsacaktır. AKP hükümeti tarafından başarı olarak sunulan ve gerçekliği kamuoyu tarafından sürekli sorgulanan değerlendirmelerin risk olgusu karşısında fazla bir direnci yoktur.

Bütçeler, Rantiyeye ve Sermayedara Çalışıyor

Unakıtan, "Bütçeler hükümetlerin bir yıl içinde millete sunacağı hizmetleri, izleyeceği ekonomik ve sosyal politikaları ortaya koyarlar. Bütçeler, Devletin nerelere ne kadar kaynak ayıracağını ve nerelerden ne kadar kaynak toplayacağını gösterirler. Ekonomideki ağırlıkları ölçüsünde ekonominin gidişatını belirlerler. Bir ülkedeki ekonomik faaliyet düzeyi, bütçelerle şekillenir" derken uygulamaya konulacak bütçenin önemine dikkat çekmektedir.

Gerçektende bütçe kaynakların dağılımını ortaya koyan temel bir belgedir. 2008 yılı bütçesi bu biçimiyle ele alındığında önceki bütçeler gibi, sabit ya da değişken kamu kaynaklarının belli kesimlere transfer işlevi göreceğinin de belgesidir.

2002-2007 yılları arasında ödenen faiz miktarı toplamı 300 milyar YTL'yi aşmış durumdadır. Bu da kişi başına son 6 yılda 4.000 YTL'yi aşan miktarda faiz ödediğimizi göstermektedir. Halkın vergileri ile oluşan kaynaklar oluk oluk faiz ödemelerine gitmektedir. Yatırımlar için aynı dönemde yapılan harcama ise sadece 48 milyar 21 milyon YTL'dir. Yani faize yapılan ödemeler ile son 6 yılda yatırımların 6 katından fazlasını gerçekleştirmek mümkündür.

Zenginler, Servetlerine Servet Kattı

Bütçelerin sermaye ve rant çevrelerine kaynak aktaran yapısı Türkiye'deki servet dağılımına da doğrudan etki etmektedir. Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu Banka Mevduat Hesapları istatistikleri, TÜİK, Maliye Bakanlığı verileri ve KESK veritabanı üzerinden yaptığımız hesaplamalara göre, 2002 yılı Aralık ayından 2007 Ağustos ayına kadar 1 milyon YTL ve üzerindeki banka hesaplarının değeri cari fiyatlarla yaklaşık 4 kat artış gösterdi.

Dar gelirlili aylık geliri ile geçinemeyen, tüketici kredilerine ve kredi kartına doğru hızlı yöneliş, borçları devasa oranlarda arttırdı. 2002 Aralık ayında Tüketici kredileri ile kredi kartı borçlarının toplam miktarı 6 milyar 605 milyon iken, 2007 Ağustos ayında bu miktar yaklaşık 13 kat artarak 84 milyar YTL'ye ulaştı. Aynı dönemde ödenmeyen kredi kartı borcu da 9,5 kat artarak 278 milyon YTL'den 2 milyar 637 YTL'ye yükseldi. Borcunu ödemediği için takibe uğrayan kişi sayısı 200 bini buldu.

Oluşan tüketici kredisi ve kredi kartı borçlarının miktarı kamu emekçile-

rine ayrılan bir yıllık kaynağın yaklaşık 2 katı düzeyinde. Bu dönemde kamu emekçilerinin ücretleri kira, ekmek gibi en temel harcama kalemleri karşısında ciddi kayıplar yaşarken, enflasyon karşısında da yerinde saydı. Reel ücretlerde ki artış oranı yüzde 2 gibi komik bir oranda kaldı. Cari fiyatlarla artış ise yüzde 65 düzeyinde gerçekleşti.

113 Bin Kişi Toplam Servetin Yarisına Sahip

Buna karşın banka hesabı 1 milyon YTL'nin üstünde olan banka müşterilerinin toplam serveti 33 milyar YTL'den 4 kat artış göstererek 131 milyar YTL'ye ulaştı. Ağustos 2007 itibari ile bu serveti 19.075 mudi paylaştı. Bu miktar toplam servetin yüzde 39'unu oluşturuyor. Aralık 2002'de bu oran yüzde 24'tü. Mudi başına servet bu grup için 6 milyon 887 milyon YTL oldu. Banka hesabı 250 bin ile 1 milyon YTL arasında olan mudi sayısı ise 94 bin 14 olarak gerçekleşti. Bu grupta ortalama servet 503 bin YTL'yi bulurken, 2002 Aralık ayından bu yana 2,6 kat artış gerçekleşti. Hesabı 250 bin YTL'nin üstünde olan 113 bin mudi toplam servetin yüzde 53'üne sahip oldu.

Buna karşın 10 bin YTL'den az hesaba sahip olanların toplam serveti aynı dönem için sadece yüzde 18'lik artış gösterirken, toplam servetin yalnızca yüzde 8'i bu grubun elinde kaldı. 2002 Aralık ayında bu oran yüzde 18 düzeyindeydi. Yani dar gelirli birikim yapamaz hale gelirken, zengin daha da zenginleşti. Gelinen noktada 3 milyon mudi toplam servetin yüzde 92'sine sahip durumda.

Milyon YTL	10 Bin YTL'ye Kadar	10 Bin-50 Bin YTL Arası	50 Bin-250 Bin YTL Arası	250 bin-1 milyon YTL Arası	1 Milyon YTL Üzeri	Toplam	Tüketici Kredisi ve Kredi Kartı	Ort. Ücr.
Ara.02	25.116	28.879	32.258	18.201	33.520	137.973	6.605	568
Ara.03	24.687	31.666	34.534	18.917	45.507	155.312	12.843	618
Ara.04	29.183	38.369	40.816	22.423	60.274	191.065	26.448	702
Ara.05	25.378	46.421	50.811	32.497	96.382	251.490	45.535	779
Ara.06	26.910	53.385	65.336	41.726	120.291	307.647	69.101	834
Ağu.07	28.058	57.626	74.337	47.301	131.373	338.696	84.130	939
Mudi sayısı (Aralık 2007)/ Milyon	68,9451	2,356043	0,678045	0,094018	0,019075	72,0923		
Mudi başına düşen servet (YTL) ort.	390	22.659	96.359	443.805	6.306.190	4.267		

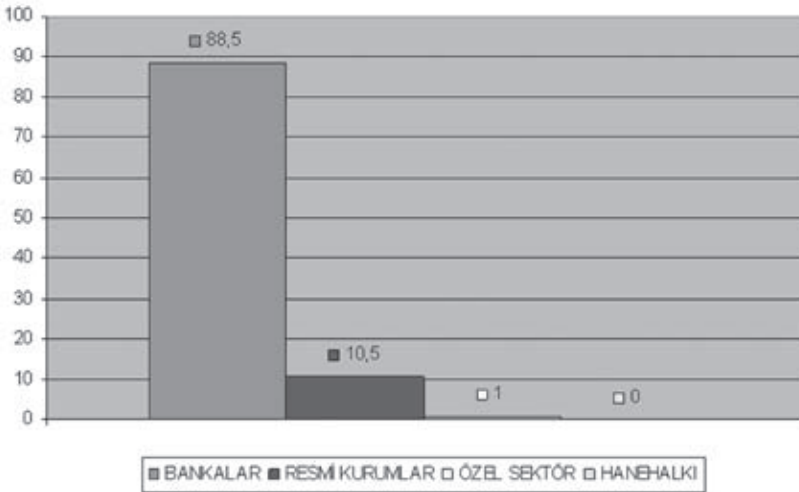
Tablo 1 - Banka Hesaplarındaki bulunan yatırımların dağılımı

Bütçenin Önceliği Faiz Ödemeleri

Bu gerçekliğe karşın Bütçede kamu kaynakları, iç ve dış borç faiz ödemeleri ile yağma ettirilmeye devam ediliyor. 2008 yılı için ön görülen faiz ödemesinin miktarı 56 milyar YTL'yi buluyor. 2007 yılına göre bu yüzde 14,3'lük bir artış demektir. Buna karşın personel harcamalarının yüzde 10,3, yatırım harcamalarının binde 7 artış göstermesi beklenmektedir. Yani faiz harcamalarının bütçe içindeki ağırlığı artırmaktadır. 2008 yılı ile birlikte son 3 yıllık faiz ödemesinin tutarı 151 milyar YTL'yi bulmaktadır.

Bununla birlikte iç ve dış borç stoku hızla yükselmeye devam ediyor. 2000 yılında 119 milyar dolar olan dış borç stoku 6 yıllık dönemde yüzde 73 artış göstererek 206 milyar dolara yükseldi. İç borç stoku 2000 yılında 54 milyar YTL iken, bu miktar 251 milyar YTL'ye (200 milyar dolara) ulaştı. Borç stoku toplamı 450 milyar doları bulurken bu miktar 2008 yılı Merkezi Yönetim Bütçesi hedefinin yaklaşık 2 katı düzeyindedir.

İÇ BORÇ FAİZİNDEN FAYDALANAN KESİMLER (%)

Grafik 1 - Kaynak: Hazine Müsteşarlığı, <http://www.hazine.gov.tr/stat/83y-2007.htm> ERİŞİM: [30/11/2007]

İç borç faizinden faydalananlar kimler diye bakıldığında, yüzde 88,5'lik kısmının bankalar olduğu görülmektedir. Yani ülke kaynaklarının büyük bir kısmı iç borç faizleri yolu ile bankalara aktarılmaktadır. Bugün için faizden beslenen çok önemli bir kesimin varlığı söz konusu.

Görüldüğü gibi faiz giderleri, gelirlerinin büyük kısmını ödediğimiz vergilerden oluşan bütçenin içinde kara bir delik olarak durmaktadır. AKP, IMF güdümlü diğer hükümetler gibi, faizden beslenen çıkar çevrelerine yaslanmaktadır. Dolayısıyla faiz giderleri konusunda herhangi bir düzenlemeyi söz konusu dahi etmemektedir. Oysa faiz ödemeleri konusunda yapılacak bir dü-

zenleme bütçede büyük bir rahatlama sağlayacak ve temel kamu hizmetleri ile yatırıma daha fazla kaynak aktarmanın yolunu açabilecektir.

Hükümet böyle bir tercih yerine bütçeyi baskı altında tutmakta, kamu hizmetlerinin niteliksizleşmesi, personele duyulan ihtiyacın kronikleşmesi ve yatırımların durması pahasına faiz ödemelerine dokunmamaktadır. Kamu emekçilerinin bütün itirazlarına rağmen, Tasarrufa Teşvik Fonunda biriken paralarının geri ödemelerini zamana yaymasını bilen hükümet, aynı şeyi iç ve dış borçlar içinde yapabilir. Ancak bu sınıfsal bir tercihtir. AKP kendisini iktidara taşıyan rant çevrelerine, uluslararası tekellere ve tefeci örgütlere sırtını dönmektense, yoksul halk kitlelerine sırtını dönmeyi tercih etmektedir.

Kamuya Yatırım Yok!

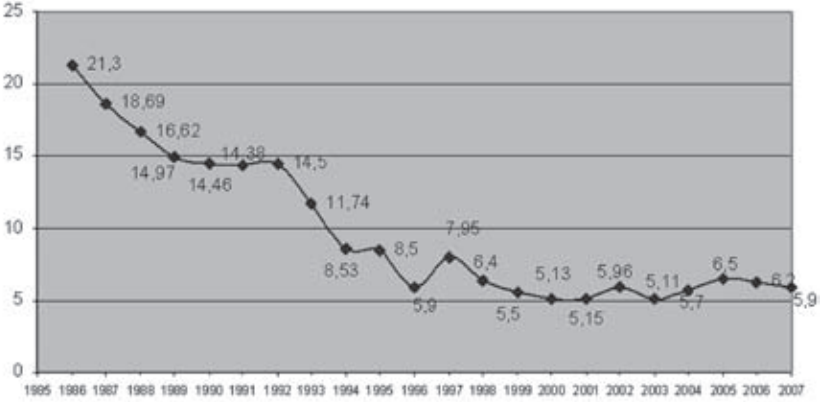
Avrupa Birliği İstatistik Kurumu (EUROSTAT) Hükümet Konsolide Bütçe İstatistikleri, 2006-2007-2008 yılı Programı, DPT ve BUMKO verileri ile 2008 Merkezi Yönetim Bütçe Taslağı dikkate alınarak yaptığımız araştırma sonuçlarına göre Türkiye, merkezi yönetim bütçesinden yaptığı yatırım harcamasının milli gelire oranı bakımından Avusturya, Almanya, Danimarka, İngiltere, Belçika gibi altyapısını büyük oranda tamamlamış ülkelerden daha çok pay ayırırken, alt yapı ihtiyacı fazla olan ve kalkınmakta olan ülkelerin gerisinde kalmaktadır.

Bütçe içerisinde Sermaye Giderleri başlığı altındaki yatırımlara milli gelirden en yüksek payı ayıran ülke yüzde 5 ile Çek Cumhuriyeti olurken, bu ülkeyi yüzde 4 üzeri pay ayıran Lüksemburg, Macaristan, Malta ve Polonya izlemektedir. Milli Gelirinin yüzde 3-4 arasındaki kısmını bu kaleme ayıran ülkeler İspanya, İrlanda, Yunanistan, Fransa, Slovenya, Kıbrıs, Hollanda, İsveç, Estonya'dır. Yüzde 2-3 arası pay ayıran ülkeler ise, İtalya, Portekiz ve Finlandiya'dır.

Söz konusu yatırımların Milli Gelir içerisindeki payı Avrupa Birliği 27 ülkesi için 2006 yılında ortalama yüzde 2,5, Türkiye için ise 2006 yılında yüzde 2,1 olarak gerçekleşti. 2007 yılında yüzde 1,8 olarak belirlenen bu oranın 2008 yılı için yüzde 1,6'ya çekilmesi gündemdedir. 2006 yılında merkezi yönetim bütçesi içerisindeki yatırımların miktarı 12 milyar 98 milyon YTL iken, 2007 yılında 11 milyar 688 milyon olarak belirlenmiştir. 2008 yılı için ise bu miktarın 11 milyar 776 milyon YTL olması hedefleniyor. Buna göre 2008 yılı bütçesinde sermaye giderleri başlığındaki yatırımların miktarı 2006 yılının da gerisinde kalıyor.

Yatırımların bütçe içerisindeki payı son 25 yılda çok ciddi bir biçimde azalmıştır. Bu oran 1980'li yıllarda ortalama yüzde 20, 1990'lı yıllarda ortalama yüzde 9 iken, 2000'li yıllarda yüzde 5'ler düzeyine inmiştir. 2008 bütçesindeki hedef ise yüzde 5,3'tür.

Bütçeden Yatırıma Ayrılan Pay (%)

Grafik 2 - Kaynak: 2006, 2007, 2008 Merkezi Yönetim Bütçesi TBMM Genel Kurul Sunuş Konuşmaları, DPT Bütçe İstatistikleri

KİT'ler, belediyeler, döner sermaye vb. kapsamındaki yatırımlar ile birlikte toplam kamu sabit sermaye yatırımlarının da 2008 yılında geriye çekilmesi hedefleniyor. 2007 yılında sabit sermaye yatırımlarının miktarı toplam kamu için 33 milyar 435 milyon YTL iken, 2008 yılında bu miktarın 33 milyar 371 milyon YTL olması amaçlanıyor.

Bir yandan kamu kaynakları kısırlırken, diğer yerdan özel sektör teşvik edilerek, toplumun malı olan kamu varlıkları sermaye kesimlerine transfer ediliyor. Maliye Bakanı tarafından yapılan açıklamaya göre 2003 yılından bu yana 399 adet hazineye ait taşınmazlarda sermayedarlara bedelsiz devir ve bedelsiz irtifak hakkı tesisi işlemleri gerçekleştirilmiştir.

Eğitim ve Sağlık Hızla Piyasaya Terkediliyor

Yatırımların dağılımının gösterdiği bir başka gerçek ise, ticaret konusu olmaması ve para kazanma hırsına teslim edilmemesi gereken iki önemli sektörün, eğitimin ve sağlığın aşamalı olarak özelleştirilmesi çalışmalarıdır. Kamunun bu alanlara yatırımları azalırken, kamuya maliyetini artırmak adına özel sektör teşvik ediliyor. Buna göre 2008 bütçesinde eğitime yapılacak sabit sermaye yatırımı kamuda yüzde 5,5 azaltılırken, özel sektör yatırımları kamu destekli olarak yüzde 26 artmaktadır. Sağlıkta sabit sermaye yatırımları kamu için yüzde 1 azalırken, özel sektörde yüzde 15 artıyor. Sağlık alanına yapılan 3 yatırımın ikisi özel sektör tarafından gerçekleştiriliyor.³

Öğrencilerin eğitim sisteminin finansmanına daha fazla katılması ve eğitim alanında özel sektörün teşvik politikasının sürdürülmesi, 2008 bütçesinin

3 Resmi Gazete, "2008 Yılı Programı", 28 Ekim 2007, sayı.26684 mükerrer, s.48-59 çeşitli tablolar. (Türkiye Kamu Yatırımı Fakiri bölümünde yer alan kaynaksız bilgiler için)

temel karakterlerinden birini oluşturmaktadır. Benzer bir biçimde sağlık alanında da özel sağlık kurumları teşvik edilmekte, sosyal güvenlik reformunun tamamlanması, kamu emekçilerinin iş güvencesinin ortadan kaldırılmasını amaçlayan kamu personel yasasının çıkartılması, özelleştirme uygulamalarıyla kamu kaynaklarının yağmalanmasına devam edilmesi, özel sektörün kamu yatırımları alanında payının artırılması hedeflenmektedir.

Kamu Harcamalarının Payı Sistematik Olarak Düşürülüyor

Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH), ülke ekonomilerinde belirli bir dönem içinde üretilen nihai mal ve hizmet değerlerinin toplamıdır. Kamu harcamaları ise, kamunun (eğitim, sağlık vb.) asli ve sürekli işlevlerinin sürdürülebilmesi için yapılan mal ve hizmet üretimini, transferleri ve yatırımları göstermektedir.

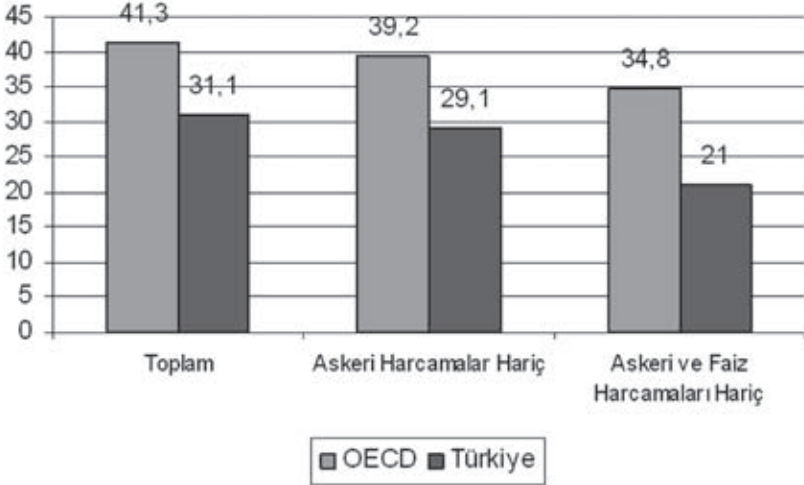
Bütçenin GSMH içindeki payının küçülmesi kamunun temel mal ve hizmet üretimi için yaptığı harcamaların toplam harcamalar içindeki payının da kısılması anlamına gelmektedir. Kayıt dışı sektörün ağırlığının giderek arttığı ülkemizde GSMH oranlarının gerçek rakamları göstermediği bir gerçektir. Dolayısıyla kamunun toplam GSMH içindeki payı gerçekten daha fazla görünmektedir.

1990'lı yıllar boyunca konsolide bütçenin GSMH içindeki oranının yükseldiği görülmektedir. Ancak kamu sektörü için bu artış mal ve hizmet üretimine dayanmamaktadır. Bütçe içinde faiz ödemelerinin giderek yükselmesi mal ve hizmet üretimini sıkıştırmakta, konsolide bütçenin payında üretime dayanan bir oransal artışa neden olmaktadır. Konsolide bütçenin önemli bir kısmını oluşturan bu kalem, devletin çok yüksek faizlerle borçlanarak rant geliri ile beslenen küçük bir azınlığa para transfer etmesi işlevi görmüştür. Yıllardır büyük sermaye çevrelerinin gelirlerinin önemli bir kısmı üretime değil faiz gelirlerine dayanmıştır. Dolayısıyla bütçe içinde faiz döngüsü kamu hizmetlerine değil bu kesimleri besleyerek emekçiler ve yoksulların eğitim, sağlık başta olmak üzere kamu hizmetlerinden mahrum olmasına yol açmıştır.

OECD ülkelerinde kamu harcamalarının Gayri Safi Yurt İçi Hâsıla içindeki ortalamasının yüzde 41,3 olduğunu görülmektedir. Türkiye'de ise Merkezi Yönetim Bütçesi için 2008 yılı hedefine göre; bütçe giderlerinin GSMH'ya oranı yüzde 31,4'ten yüzde 31,1'e düşmektedir.⁴ 2008 yılında faiz hariç kamu harcamalarının oranı ise yüzde 23 civarında olacaktır. Askeri harcamaları da düşüğünde bu oran yaklaşık yüzde 21'dir. OECD ortalamasında ise bu oran 34,8'dir. Türkiye kamu harcamalarına son derece az kaynak ayırmaktadır. Kamu harcamalarına ayrılan payın az olması, yetersiz sayıda okul, hastane, doktor, öğretmen, fabrika, yol ve iş demektir. Aşağıdaki tabloda kamu harcamalarında OECD ve Türkiye ortalamaları karşılaştırılmıştır. (Bkz. Grafik 3)

⁴ Unakitan, Kemal "2008 Bütçe Sunuş Konuşması (TBMM Genel Kurul)", www.sgb.gov.tr/Files/2008-Plan%20butce.pdf [Erişim: 25/12/2007]

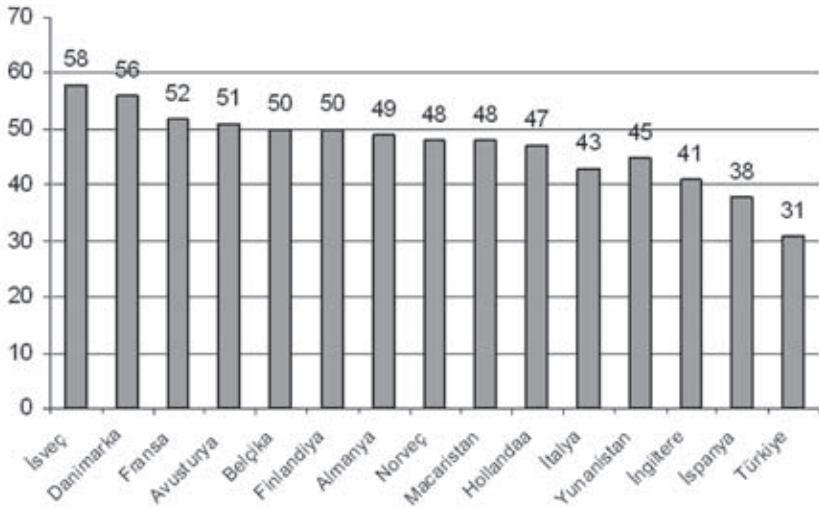
Kamu Harcamalarının Bütçe İçerisindeki Payı (%)

Grafik 3 - Kaynak: OECD, 2008 yılı bütçe sunuş konuşması

Yukarda ki şekilde görüldüğü gibi Türkiye'de askeri ve faiz harcamaları hariç kamu harcamalarının GSYİH oranı OECD ortalamasının çok altında kalmaktadır. Türkiye'nin üyesi olmayı hedeflediği Avrupa Birliği ülkelerinde ise kamu harcamalarına OECD ortalamasının üzerinde bir pay ayırmaktadır. (Bkz. Grafik 4)

Seçilmiş Ülkelerde Kamu Harcamalarının GSMH Oranı (%)

Grafik 3 - Kaynak: OECD

Kamu Emekçisine Kaynak Yok!

Kamunun niteliksizleştirilmesi sürecinin en önemli ayağını kamu emekçilerinin ücretlerinin baskı altında tutulması oluşturmaktadır. Kamu emekçilerinin bütçeden ve GSYİH'dan aldığı pay azaltılmaktadır.

Bütçeden personele ayrılan pay 1992 yılında yüzde 41,74 düzeyinde iken, bu oranın 2008 yılı için sosyal güvenlik primi -devlet primi dahil- yüzde 24,75 hariç yüzde 21,87 olması hedeflenmektedir. Türkiye, kamu emekçisine milli gelirinden en az pay ayıran ülke konumundadır. Avrupa- 27 ülkeleri için kamu çalışanlarının GSMH içindeki payı 2006 yılı için yüzde 10,67 iken, Türkiye'de bu oran yüzde 6,55 olarak gerçekleşti. Yani Avrupa-27 ülkeleri için GSMH içinde kamu çalışanlarına ayrılan pay, Türkiye'dekinden 1,63 kat daha fazla oldu.

2006 yılı için kamu çalışanlarına ekonomiden en büyük pay ayıran ülke yüzde 17,36'lık oranla Danimarka oldu. Bu oran Türkiye'de ki payın 2,6 katıdır. Danimarka'yı yüzde 16,06 ile İsveç takip ediyor. Türkiye'nin ayırdığı payın iki katından fazla pay ayıran diğer ülkeler ve oranları ise sırasıyla, Kıbrıs Rum Kesimi yüzde 14,79, Portekiz 14,53, Malta 13,85, Finlandiya 13,84, Fransa 13,14.

2008 Merkezi Yönetim Bütçesi tasarısına göre personel giderlerinin payının GSMH'ya oranının yüzde 6,79 olarak belirlendiği görülüyor. Türkiye artan kamu çalışanı ihtiyacına, çalışanların içinde bulunduğu sıkıntılara rağmen personel giderlerini baskı altına almaya devam ediyor.

ÜLKELER	Personel Giderleri/ GSMH (%) 2006 Yılı Verileri	Türkiye'ye Oran (kat)
Danimarka	17,06	2,60
İsveç	16,06	2,45
Kıbrıs	14,79	2,26
Portekiz	14,53	2,22
Malta	13,85	2,11
Finlandiya	13,84	2,11
Fransa	13,14	2,01
Norveç	12,79	1,95
Slovenya	12,08	1,84
Macaristan	12,07	1,84
Belçika	12	1,83
Yunanistan	11,95	1,82
İngiltere	11,22	1,71
İtalya	11,05	1,69
Avrupa-27	10,67	1,63

Litvanya	10,14	1,55
İspanya	10,01	1,53
Polonya	9,74	1,49
ABD	9,66	1,47
Hollanda	9,43	1,44
Türkiye	6,55	1

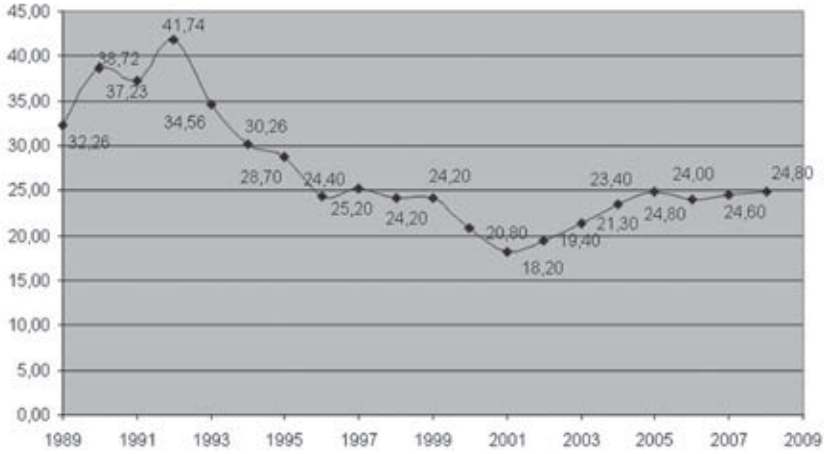
Tablo 2 - Diğer ülkelerle karşılaştırma olanağı olması amacıyla hesaplamada Türkiye için 2006 yılı verileri temel alınmıştır.

Ücretler Hep Baskı Altında

Kamunun niteliksizleştirilmesi sürecinin en önemli ayağını kamu emekçilerinin ücretlerinin baskı altında tutulması oluşturmaktadır. Kamu emekçilerinin bütçeden ve GSYİH'dan aldığı pay azaltılmaktadır.

Bütçeden personele ayrılan pay 1992 yılında yüzde 41,74 düzeyinde iken bu oranın 2008 yılı için yüzde 24,8 olması hedeflenmektedir.

Personel Harcamalarının Toplam İçindeki Payı (%)

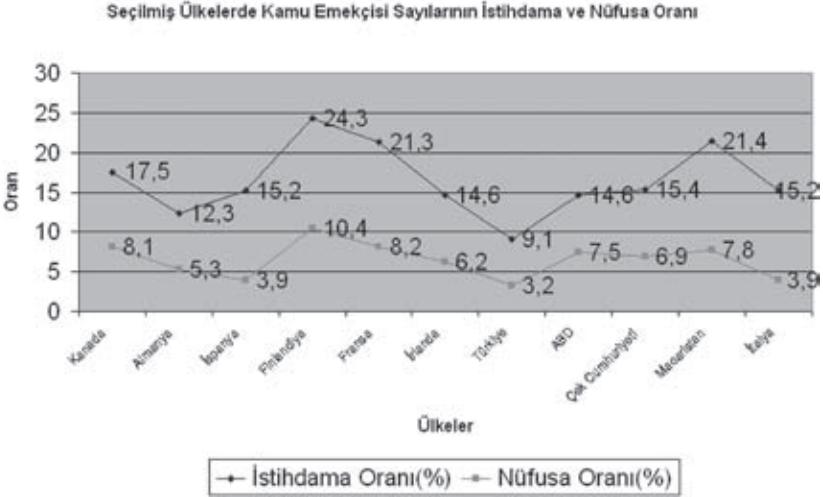
Grafik 5 - Kaynak: 2006 Merkezi Yönetim Bütçe Tasarısı Gerekçesi, 2007 ve 2008 Merkezi Yönetim Bütçe Sunuş Konuşması

Yetersiz ve Kural Dışı İstihdam

2008 Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 22. maddesinde “personel açıktan atamaları ile konsolide bütçe dışındaki kurum ve kuruluşlardan yapılacak memur nakillerinin toplamının emeklilik, istifa, ölüm ve nakil sonucu ayrılan personel sayısının yüzde ellisini aşamaz” denmektedir. Bu kadro sayısının azalması anlamına geliyor. Yani kamuda istihdam politikası halkın ihtiyaçları üzerinden değil, halka sıkı, sermayeye esnek mali politikaların ihtiyaçları

üzerinden yürütülüyor.

Kamu çalışanına yapılan harcamanın fazladan bir yük olmadığını, kamu hizmetinin asli unsurunun yeterli çalışanın istihdamından geçtiğini belirlemek gerekiyor. Bu çerçevede kaynak yokluğu iddiası ile çocukların öğretmensiz, halkın hemşiresiz, doktorsuz kaldığını personel azlığı, düşük ücret, sağlıksız çalışma koşulları nedeni ile kamu çalışanlarının yeterli düzeyde hizmet üretmediğini biliyoruz.

Grafik 6 - Kaynak: OECD

Yetersiz istihdama rağmen Türkiye'de kamu emekçilerinin sayısı fazla olduğu demagojisi yapılmaya devam edilmektedir. Oysa OECD ülkelerinde kamu emekçilerinin nüfusa ve toplam istihdama oranlarına baktığımızda, Türkiye'de kamu çalışanı sayısının ne kadar düşük düzeyde kaldığını daha açık bir biçimde görebiliyoruz. Örneğin, Finlandiya, Fransa ve Macaristan gibi ülkelerde toplam istihdam içinde kamu çalışanlarının oranı yüzde 20'lerin üzerindeyken, Türkiye'de bu oran sadece yüzde 9 düzeyinde kalmaktadır.

Ekonomi Büyürken Kamu Emekçilerini Ücretleri Yerinde Saydı

2002 yılında 498 YTL olan kamu emekçisi ortalama çıplak ücreti, 2007 yılında ortalama 921 YTL olurken, ücretlerdeki artış yüzde 87 olarak gerçekleşti.

Aynı dönemde enflasyon artışı da yüzde 85 düzeyinde kaldı. Buna göre kamu emekçilerinin gerçek ücretlerinde ciddi bir artış yaşanmazken, Gayri Safi Milli Hasıla aynı dönemde yüzde 40 oranında artış gösterdi.

YIL-LAR	TÜFE (ORT)	TÜFE İN-DEKSİ	ORTA-LAMA ÜCRET	ORTALAMA ÜCRET İNDEKSİ	REEL ÜCRET İNDEKSİ	GSMH BÜYÜME ORANI	GSMH İNDEKSİ
2002	45	100	498	100	100	8	100
2003	25	125	618	124	99	6	106
2004	11	139	702	141	102	10	116
2005	10	153	774	155	102	8	125
2006	10	167	833	167	100	6	133
2007	9	182	921	185	102	5	140

Tablo 3 - Kaynak: TÜİK, DPT, Maliye Bakanlığı verileri, KESK veritabanı, Hesaplama tazminatlar ve aile yardımı hariç tutulmuştur.

Yukarıdaki tabloda (Tablo 3); TÜFE ortalama indeksi için 2002 yılı 100 alınırken, bu oran 2003 yılında 125, 2004 yılında 139, 2005 yılında 153, 2006 yılında 167, 2007 yılında 185 olarak gerçekleşmiştir. Ortalama ücretler ve ortalama ücret indeksi ise yıllara göre 2002 yılı için 498 YTL, 100, 2003 yılı için 618 YTL, 124, 2004 yılı için 701,5 YTL, 141, 2005 yılı için 774 YTL, 155, 2006 yılı için 833 YTL, 2007 için 921 YTL olmuştur.

Sonuç olarak 2002 yılında 100 olan reel ücret, 2003 yılında 99, 2004 yılında 102, 2005 yılında 102, 2006 yılında 100, 2007 yılında 102 olarak gerçekleşti. Yani reel ücretler yerinde saydı. Buna karşın GSMH ve GSMH indeksi yıllara göre, 2002 için yüzde 7,9, 100, 2003 yılı için yüzde 5,9, 106, 2004 yılı için yüzde 9,9, 116, 2005 yılı için yüzde 7,6, 125, 2006 yılı için yüzde 6, 2007 için yüzde 5 oldu. Sonuç olarak ekonomik büyümeden kamu emekçisi pay alamadı.

Eğer kamu emekçilerinin reel ücretleri Türkiye ekonomisi oranında büyüseydi 2006 yılında ortalama bir kamu emekçisinin 921 YTL olan çıplak ücreti yaklaşık 1.265 YTL olacaktı.

Vergi Adaletsizliği Bütçelerin Kronik Hastalığı

Bir ülke de uygulanan vergi politikası o ülkede hangi kesimlerin kayırdığını gelirler konusunda hangi sınıflara yaslanıldığını göstermektedir. 2006-2007 ve 2008 bütçeleri, önceki bütçeler gibi büyük sermaye kesimlerini, zenginleri kollayan, emekçiyi, yoksulu ise ezen bir öze sahiptir.

Kayıt dışı ekonominin yüksek boyutlarda gezdiği, vergi kaçırmanın bir gelenek haline aldığı ve vergi afları ile ödüllendirildiği Türkiye ekonomisinde, gelirler politikası emekçilerin üzerine yıkılmış durumda. Yüzde 60'ı bulan kayıt

dışı çalışma konusunda ise gerekli tedbirler alınmamaktadır.

2008 yılı Merkezi Yönetim Bütçesinde 171 Milyar YTL vergi geliri beklenmektedir. Vergi gelirlerinin büyük bir kısmını dolaylı vergiler oluşturuyor. Mal ve Hizmetler üzerinden alınan dolaylı vergiler tüm kesimlere gelir düzeylerine bakılmaksızın aynı miktarda alınan vergilerdir. Vergi politikası açısından mal ve hizmetlerden alınan vergiler aynı zamanda sınıfsal bir tercihe işaret etmektedir. Gelir dağılımının nispeten daha düzgün olduğu ülkelerde dolaylı vergilerin oranı çok daha düşüktür. Dolaylı vergilerin toplam vergi gelirin oranı OECD ülkelerinde ortalama yüzde 30 iken, ülkemizde bu oran 2007 bütçesinde yüzde 70 gibi rekor bir düzeyde tespit edilmiştir.

Maliye Bakanı bütçe sunuş konuşmasında, “2006 yılı başından itibaren yürürlüğe giren yeni Kurumlar Vergisi Kanunu ile vergi oranı yüzde 30’dan yüzde 20’ye indirilmiştir. Böylece kurum kazançları üzerindeki vergi yükü de yüzde 45’ten yüzde 34’e düşmüştür. Benzer şekilde Gelir Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle Gelir Vergisi tarife yapısı 4’e indirilmiş, en yüksek vergi oranı ise yüzde 45’ten yüzde 35’e çekilmiştir” demektedir. Kurumlar vergisinde ciddi bir indirime gidildiği gerçektir. Türkiye Koçlardan, Sabancılardan alınan kurumlar vergisi bakımından geçen sene yapılan indirimle OECD ülkeleri arasında en düşük düzeye sahip olan ülke konumuna gelmiştir.

Hükümet halkın sırtındaki vergi yükünü artırırken, sermaye üzerindeki vergileri indirmekte, sonrada “vergileri indiren hükümet olarak tarihe geçtik!” diyebilmektedir.

Emekten Yana Bütçe, Demokratik Türkiye

Görülebileceği üzere, son 3 yıldır hazırlanan bütçelerde emekçiye yer yoktur. IMF’nin buyrukları doğrultusunda hazırlanan bütçelerin temel hedefi, faizlerin zamanında ödenmesi, kamu yatırımlarının kısılarak bu alanların piyasaya açılmasıdır.

Kamu emekçilerini yoksulluğa, halkı kamu hizmetlerinden yoksunluğa terk eden bu bütçeler karşısında KESK yıllardır aralık aylarında Bütçe Eylemleri yapmaktadır.

Bu eylemlerin temel talepleri şöyledir:

Kamu kaynaklarının kimlerden toplanacağına ve kaynakların öncelikli olarak hangi alanlara yönlendirileceğine halkın katılımı ile karar verilmelidir. Emekten yana bir bütçe mümkündür.

Böyle bir bütçenin hayata geçirilmesi için öncelikle IMF ve Dünya Bankasının “Yapısal Uyum ve İstikrar Programları” reddedilmelidir. Ülke ekonomisiyle ilgili alınan bütün kararlar, başta emek örgütleri olmak üzere toplumun örgütlü kesimlerinin katılımıyla oluşturulmalıdır.

IMF ile yapılan Stand-by anlaşması derhal iptal edilmeli, iç ve dış borçlar yeniden yapılandırılarak ekonominin öncelikleri çalışanlar lehine yeniden düzenlenmeli, yatırımı, istihdamı ve büyümeyi esas alan bir ekonomik yapı oluşturulmalıdır.

Özelleştirme ve sosyal tesislerin satılması uygulamalarına son verilmiştir.

Kayıt dışı ekonomi derhal kayıt altına alınmalı, kaçak işçi çalıştırma, vergi kaçırma gibi suçlara ağır yaptırımlar getirilmeli, vergi denetimi artırılmalıdır.

Vergi kaçırmayı özendiren ve ödüllendiren, yüksek gelir gruplarının lehine olan vergi aflarına son verilmeli, finansal işlemler, faiz gelirleri üzerindeki vergiler arttırılmalıdır. Emekçiler ve küçük esnaf üzerindeki vergi yükü azaltılmalı, sermaye üzerindeki vergi yükü artırılmalıdır.

Gelir dağılımında adaletsizliğe neden olan vergi gelirleri içindeki dolaylı vergilerin payı azaltılmalıdır. Asgari ücret yoksulluk sınırı dikkate alınarak belirlenmeli ve vergiden muaf tutulmalıdır. Zenginlere servet vergisi uygulanmalıdır.

Kamunun müdahale alanları genişletilmeli, kamu harcamaları toplumsal yarar doğrultusunda yükseltilerek bütçe şekillendirilmelidir. Büyüme ve istihdamı arttırmak için kamunun yatırımcı niteliği hatırlanmalıdır.

Bütçenin hazırlanmasında demokratik süreçler işlemeli, sendikalar, demokratik kitle örgütleri bütçe hazırlık süreçlerinde yer almalıdır. Halkın bütçe öncelikleri konusunda kararlara katılımını sağlayacak mekanizmalar geliştirilmelidir.

Kamu çalışanlarının başta ücretleri olmak üzere bütün hakları toplu pazarlık süreciyle belirlenmeli; siyasi iktidar, KESK ile derhal toplu sözleşme masasına oturmalıdır.

Kaynakları faiz olarak sermayeye aktaran değil, kamu hizmeti üreten bir bütçe oluşturulmalıdır.

Silahlanma, şiddet ve savaş politikalarına dayanan bütçe anlayışından vazgeçilmeli, askeri harcamalar denetim altına alınmalı, fon uygulamalarına son verilmelidir.

Eğitime ve sağlığa ayrılan pay ihtiyaçlar çerçevesinde yeniden belirlenerek artırılmalıdır.

Kamu hizmetlerinin eşit, ücretsiz, nitelikli ve herkese ulaşılabilir olması sağlanmalıdır.

Kamuda istihdam eksikliği; kadrolu, iş güvenceli çalışma üzerinden ihtiyaç çerçevesinde derhal giderilmelidir.

KİT'ler ve sosyal güvenlik kuruluşları çalışanların denetiminde yeniden yapılandırılmalı, prim ödemeksizin sağlık hizmetlerinden herkesin eşit olarak yararlanması sağlanmalıdır.

Bütçe, gelir dağılımını bozucu değil, gelir dağılımındaki adaletsizliği giderici bir işleve sahip olmalıdır.

Kamuda reform adı altında gündeme getirilen yasalar geri çekilmeli, sosyal devleti ve demokratikleşmeyi güçlendiren, emekçilerin haklarını geliştirici yeni bir reform için, sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla çalışmalar başlatılmalıdır.

3. BÖLÜM:

**AKP'İN
SOSYAL
YIKIM
PLANI:
SOSYAL
SİGORTALAR
VE GENEL
SAĞLIK
SİGORTASI
(SSGSS)
YASASI**

MECLİS'E ÇA

SOSYAL GÜVENLİK YASA
%99.4 HAYI

ALKTAN GEÇMEYEN YA
ECLİS'TEN GEÇER M

MF iradesi değ
ALK İRADES

SSGSS'YE İLİŞKİN GENEL DEĞERLENDİRME

Nereden Çıktı Bu Yasa?

Türkiye'nin gündemine ilk olarak 16 Kasım 2002 tarihinde AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın açıkladığı "Acil Eylem Planı" ile giren Sosyal Güvenlik Reformu ve Genel Sağlık Sigortası gibi kavramlar, o günden bu yana gündemden düşmedi. AKP söz konusu düzenlemeleri, IMF ile yürüttüğü tüm müzakerelerin, niyet mektuplarının, gözden geçirmelerin ve stand-by anlaşmalarının temel pazarlık meselesi haline getirerek, sosyal haklarımızı kredi karşılığında pazarlamıştır.

2005 yılı Mayıs'ında IMF ile AKP Hükümeti arasında imzalanan 19. Stand-By Anlaşması'nın gereği olarak, emek ve meslek örgütlerinin görüş ve eleştirileri umursanmaksızın hazırlanan SSGSS Yasa Tasarısı 2006 yılında yasalaştırılmış, fakat Anayasa Mahkemesi tarafından bazı maddeleri iptal edilmiştir.

Gündeme geldiği günden itibaren Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'na karşı Konfederasyonumuz kararlı, mücadeleci ve tutarlı mücadelesini ısrarla sürdürmüştür. Öyle ki, birçok tasarıyı hızla komisyondan geçirip TBMM Genel Kurulu'nda gündeme alan ve yasalaştıran AKP Hükümeti, SS ve GSS Yasası sürecinde oldukça zorlanmıştır.

Yasanın ilk halinin 5489 sayılı Yasa olarak TBMM'nde kabul edilmesinin ardından; KESK, DİSK, TTB ve TMMOB olarak ortak hazırladığımız ve Cumhurbaşkanına sunduğumuz dosya dikkate alınmış ve yasanın ilk hali (19.04.2006 tarih ve 5489 sayılı yasa) veto edilmişti. Cumhurbaşkanı tarafından yeniden görüşülmek üzere TBMM'ne geri gönderilen yasa değiştirilmeden 5510 sayılı Yasa olarak kabul edilmişti.

01.01.2007 tarihinde yürürlüğe girmesi beklenen Yasa ile ilgili olarak Cum-

hurbaşkanı ile 118 milletvekili tarafından Anayasa'ya aykırılık ileri sürülerek, Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmuştu. Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarihli kararı ile Anayasa'ya aykırılık savlarının 24'ünü tamamen veya kısmen kabul ederek, bazı maddelerin yürürlüğünü durdurmuş, 8'ini ise reddetmişti. Ağırlıklı olarak kamu çalışanları yönünden iptal edilen maddeler arasında 7 madde serbest çalışanlar, 5 madde de işçiler yönünden getirilen düzenlemeleri kapsamaktaydı.

Anayasa Mahkemesi'nin 31.12.2006 günü gerekçeli kararını açıklamasının ardından, 2007 Bütçe Kanunu'na konulan bir hüküm ile 5510 sayılı Yasa'nın uygulanması önce 01.07.2007, daha sonra, 01.01.2008 tarihine ertelenmişti.

59. Hükümet döneminde “Sosyal Güvenlik Reformu” adı altında sürdürülen çalışmaların her aşamasında, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası ile ilgili görüş, değerlendirme, öneri ve istemlerimiz Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na, Sosyal Güvenlik Kurumu'na, TBMM Komisyonlarına birçok kez iletilmiştir.

Yine uzun süredir biraraya gelemeyen Emek Platformu, bu yasaya karşı çeşitli kereler toplanmış, eylem ve etkinlikler gerçekleştirmiştir. Ancak, başta Emek Platformu içinde ortaklaştığımız konular olmak üzere, 5510 sayılı yasadaki değişiklik yapan 5754 sayılı yasanın hazırlanış aşamasında da gerek Konfederasyonumuzun gerekse de Emek Platformunun istemleri göz önüne alınmamış, kısmi bazı değişikliklerle yetinilmiştir. Bunda bazı Konfederasyonların Hükümete destek veren tutumları da etkili olmuştur.

Bugüne dek AKP Hükümetleri, “kamunun yeniden yapılandırılması”, “sağlıkta dönüşüm projesi”, “sosyal güvenlik reformu” olarak adlandırdığı projelerle, gerçekte kamusal hizmetleri ve sosyal hakları tasfiye eden ve çoğunluğun çıkarları ile çatışan piyasacı düzenlemeleri kararlılıkla uygulamayı sürdürmüştür. Katılımcılık ve sosyal diyaloga vurgu yapılan ancak, tek yanlı bilgi aktarımının ötesine geçmeyen süreçler, uygulamaların taraplara dayatılmasıyla sonlanmıştır.

60. Hükümetin devlet anlayışı da önceki hükümetler gibi, sosyal devleti dışlayan, “düzenleyici – piyasacı devlet”i önceleyen bir yaklaşıma dayanmaktadır. Sosyal devlet, toplumsal eşitsizlikleri ortadan kaldırmak amaçlı olduğu halde, düzenleyici – piyasacı devletin amacı, piyasa mekanizmasına dayanan bir sistemi işler kılmak, devleti piyasanın gereklerine göre yönetmektir. Bu nedenle 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası da, 60. Hükümet tarafından hazırlanan bu yasadaki değişiklik öngören taslak metin de, “düzenleyici-piyasacı” devlet anlayışına dayanmaktadır.

Gerçekte yeni kanun, bir yenilik taşımamaktadır. Sosyal güvenlik harcamalarını kara delik olarak gören, sosyal güvenlik kurumlarını işletmeye dö-

nüştüren, sosyal hakları “gelir artırıcı, gider azaltıcı” bir finansman anlayışı ile kısıtlayan, sağlık hakkını kar alanına devreden, sosyal devlet karşıtı ve piyasacı yaklaşım geçerliliğini sürdürmektedir. Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda bir düzenleme yapmak yerine, daha önce eksik bırakılan kimi teknik sorunların giderilmesi ve bazı konularda daha önce yapılmış olan düzenlemelerin aşırıya kaçıldığı düşüncesiyle geri alınması öncelikli olarak gözetilmiştir.

5510 sayılı Yasa, yurttaşların geleceğini ve sağlık gereksinimlerini güvence altına alarak, onların onurlu yaşama hakkını gerçekleştiren ve gelecek kaygısı duymaksızın güvenli bir toplum içinde yaşadıkları duygusunu ve güvencini pekiştiren sosyal politikaların önemli bir bölümünü oluşturan sosyal sigortalar ve sağlık haklarını, yeniden düzenlemiştir. Yeni düzenleme ile sosyal devletin güvencesinde olan “hak” anlayışının yerini, takdire dayalı “sıradan bir yardım anlayışı” almıştır. Sosyal güvende 5510 sayılı Yasa ile getirilen ve bir dönüşümü yansıtan bu model, Dünya Bankası ve IMF’nin sosyal hakları ve sosyal güvenliği mali piyasalara terk eden modelidir. 5510 sayılı Yasa’da olduğu gibi, değişiklik öngören taslak metinde de korunan bu yaklaşımın, daha önce uygulanan ülkelerde olduğu gibi, Türkiye’de de başarılı olma olanağı yoktur.

IMF, Dünya Bankası, DTÖ gibi uluslararası finans kuruluşları sağlık sektörünün tüm bileşenlerinin daha fazla kar anlayışına uygun olarak dönüştürülmesini istemektedir. 5510 sayılı Yasa ile bu istek yaşama geçirilmek istenmiştir. Bu Yasa’da değişiklik öngören yeni yaklaşım da sosyal hukuk devleti ilkesine aykırı olarak, sosyal güvenlik haklarında yapılmış olan düzenlemeleri daha da geriye taşıyarak, bu amaca hizmet etmeyi sürdürmektedir.

Anayasa Mahkemesi, çeşitli kararlarında, Anayasa’nın 2. maddesinde yer alan sosyal devlet ilkesinin anlamını açıklığa kavuşturmuştur. 1961 Anayasası döneminde verilen bir karara göre, “demokratik sosyal hukuk devleti, insan hak ve özgürlüklerine saygı gösteren, ferdin huzur ve refahını gerçekleştiren ve teminat altına alan, kişi ile toplum arasında denge kuran, emek ve sermaye ilişkilerini dengeli olarak düzenleyen, çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için sosyal, ekonomik ve mali önlemler olarak çalışanları koruyan, işsizliği önleyici ve milli gelirin adalete uygun dağılmasını sağlayıcı önlemleri alan, adaletli bir hukuk düzenini kuran ve bunu devam ettirmeye kendini yükümlü sayan.... devlet demektir.... Anayasa, devleti işverenle işçi arasında ekonomik ve sosyal bir denge kurmak, sermayenin emeği ve emeğin sermayeyi sömürmesini önleyici tedbirler almakla yükümlü tutmuştur” (AYMK. 26-27.9. 1967, E. 1963/336, K. 1967/29, AMKD, S: 6, 26-27). Bu kararda, sosyal devlete özgü olarak, emek-sermaye dengesi, çalışanların insanca yaşaması, işsizliğin önlenmesi ve ulusal gelirin adaletli dağılımı, unsurları ön plana çıkmaktadır.

Anayasa Mahkemesi'nin 1982 Anayasası ile ilgili olarak verdiği bir kararda, sosyal devlet ilkesinin, Anayasa'nın 5. maddesi ile de bağlantısı kurularak, sosyal adalet, sosyal güvenlik ve insan onuruna uygun biçimde yaşama unsurları ön plana çıkarılmıştır. Bu yöndeki karara göre, "devletin temel amaç ve görevleri arasında insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak, kişiyi mutlu kılmak, onların hayat mücadelesini kolaylaştırmak, insan haysiyetine uygun bir ortam içinde yaşamalarını sağlamak gibi hususlar da yer alırlar. Gerçekten, yarattığı gelecek güvencesiyle bu mutluluğa hizmet eden araçlardan biri de kişinin sosyal güvenliğinin temin edilmiş olmasıdır" (AYMK., 21.10. 1986, E. 1986/ 16, K. 1986/ 25, AMKD., S: 22, 290-291).

Başka bir kararında Anayasa Mahkemesi sosyal devleti şöyle tanımlamaktadır: "Sosyal hukuk devleti, güçsüzleri güçlüler karşısında koruyarak gerçek eşitliği yani sosyal adaleti ve toplumsal dengeyi sağlamakla yükümlü devlet demektir... Hukuk devletinin amaçladığı kişinin korunması, toplumda sosyal güvenliğin ve sosyal adaletin sağlanması yoluyla gerçekleştirilebilir... Anayasa'nın, Cumhuriyetin nitelikleri arasında yer verdiği sosyal hukuk devletinin dayanaklarından birini oluşturan sosyal güvenlik kavramının içerdiği temel esas ve ilkeleri uyarınca toplumda yoksul ve muhtaç insanlara Devletçe yardım edilerek onlara insan onuruna yaraşır asgari yaşam düzeyi sağlanması, böylece, sosyal adaletin ve sosyal devlet ilkelerinin gerçekleşmesine elverişli ortamın yaratılması" gerekir (26.10.1988, E. 1988/ 19, K. 1988/ 33, AMKD, S: 24, 451-452).

Anayasa Mahkemesi, sosyal güvenliği, Anayasa'nın 17. maddesinde düzenlenen "yaşama hakkı " ile bağlantılandırmıştır. Anayasa Mahkemesi'ne göre, " hukuk devletinin amaç edindiği yaşama hakkının korunması, sosyal güvenliğin sağlanmasıyla gerçekleşecektir. Sosyal güvenliği sağlayacak olan kuruluşların yasal düzenlemeleri 'yaşama hakkı ile maddi ve manevi varlığı koruma haklarını zedeleyecek veya ortadan kaldıracak hükümler içermemesi gerekir". Bu gerekçeyle Anayasa Mahkemesi, 506 sayılı Kanununun 34. maddesinde öngörülen ve sosyal sigortalılara yapılacak sağlık yardımını 18 ayla sınırlayan hükmünü, "sağlık yardımı sonunda henüz iyileşmemiş ve tedavisi sürmekte olan kişinin gerek yaşama hakkının gerekse maddi ve manevi varlığını koruma hakkının özünü zedeler bir nitelik taşıdığından Anayasa'nın 17. maddesine aykırı" görmüştür. Bu karar, sosyal güvenlik hakkı çerçevesinde yapılacak sağlık yardımlarının, Anayasa'nın 65. maddesindeki sınırlamaya tabi olamayacağını söylemektedir. Bu nokta, Anayasa Mahkemesi'nin kararında açıkça belirtilmiştir: "Anayasa'nın 60. maddesi kişilere sosyal güvenlik hakkını vermekle birlikte ikinci fıkrasında bunun için alınacak tedbirleri devlete görev olarak verirken 65. madde ile de bu göreve bazı sınırlamalar getirmiştir. Ancak, 60. maddede belirtilen bu sosyal hak, yine Anayasa'nın 17. maddesinde düzenlenen 'yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma....

hakkı' ile çok sıkı bağlantı içindedir. Dolayısıyla devlet ekonomik ve sosyal alandaki görevlerini yerine getirirken uygulayacağı sınırlamalarda 'yaşama hakkını' ortadan kaldıran düzenlemeler yapamayacaktır" (AYMK., 17.1.1991, E. 1990/ 27, K. 1991/ 2, AMKD, S: 27, C:1, 13-39).

Anayasa Mahkemesi'nin bu kararları uyarınca, sosyal devleti, sosyal adalet ve sosyal güvenliği sağlamak ve herkes için insan onuruna yaraşır asgari bir yaşam düzeyini gerçekleştirmekle yükümlü devlet olarak tanımlamak olanaklıdır. Oysa 5510 sayılı yasa ve bu yasadaki değişiklik öngören taslak ile biçimlenen Dünya Bankası ve IMF Modeline dayalı Sosyal Güvenlik Reformu" sosyal devleti ve sosyal güvenlik hakkını tümüyle reddetmekte, bireyi geleceği yasalarla güvence altında olan bir yurttaş yerine, yazgısını mali piyasaların gücünün belirlediği edilgen bir nesneye dönüştürmektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin 5510 sayılı Yasa ile ilgili olarak verdiği 15.12.2006 tarihli 2006/111-112 sayılı iptal kararının Genel Değerlendirme bölümünde şu saptamalar yer almaktadır.

“ ...

Sosyal güvenlik, bireylerin istek ve iradeleri dışında oluşan sosyal risklerin, kendilerinin ve geçindirmekle yükümlü oldukları kişilerin üzerlerindeki gelir azaltıcı ve harcama artırıcı etkilerini en aza indirmek, ayrıca sağlıklı ve asgari hayat standardını güvence altına alabilmektir. Bu güvencenin gerçekleştirilebilmesi için sosyal güvenlik kuruluşları oluşturularak, kişilerin yaşlılık, hastalık, malûllük, kaza ve ölüm gibi sosyal risklere karşı asgari yaşam düzeylerinin korunması amaçlanmaktadır.

...

Kişilere sağlanan bu anayasal güvencelerin yaşama geçirilebilmesi için Devlet tüm çalışanlara sosyal güvenlik hakkını sağlamak ve bunun için gerekli önlemleri almakla yükümlüdür. Ancak, bu doğrultuda düzenlemeler yapılırken, sosyal güvenlik hakkından yararlanacak olanların hukuksal konumları gözetilerek aynı statüde bulunmayanların bu statülerinin gerekli kıldığı kurallara bağlı tutulmaları Anayasa'nın 10. maddesinde belirtilen kanun önünde eşitlik ilkesinin doğal bir sonucudur. Bu ilke, hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır. Yasa önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmez. Durumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve uygulamaları gerektirebilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'da öngörülen eşitlik ilkesi zedelenmez.

...

Anayasa Mahkemesi'nin önceki kararlarında da belirtildiği gibi, memur statüsü ile emekli statüsü arasında organik bir bağ bulunduğundan memur statüsünde yapılan değişiklikler doğal olarak emekli statüsünde de etkisini göstermektedir. Bu nedenle memurun sosyal güvenlik haklarından biri olarak emeklilik de Anayasa'nın 128. maddesinde belirtilen memurların ve diğer kamu görevlilerinin "diğer özlük işleri" kapsamında aynı yasal güvence içindedir.

...

Tarihi süreç içinde geçmişi "sosyal sigorta"dan çok daha eskilere dayanan ve memurların sosyal güvenlik hakkının en önemli güvencesi olan emekli maaşı, önceki hizmetler de gözetilerek verildiğinden, devletin mali olanaklarının yeterliliği ve adil ölçüler içinde görevlerinin niteliğine uygun olmalıdır. Hukuk sistemimizde de bugüne kadar emekli maaşının hesaplanmasında, belirtilen özellikler dikkate alınarak hizmet süresi, yaş, görevin önemi, alınan ve alınmakta olan maaşlar ve kesenekler gibi unsurların etkili olduğu görülmektedir.

Yasa koyucunun Anayasa'nın 7. maddesi uyarınca sahip olduğu genel düzenleme yetkisi kapsamında bulunan konuların, 128. maddede özel olarak vurgulanarak yasa ile yapılmasının Anayasa buyruğu haline getirilmesi, Devletin en temel işlevlerinden olan kamu hizmetinin görülmesindeki yeri tartışmasız olan kamu görevlileri için statülerine, yaptıkları görevin gereklerine uygun, emeklileri için de önceki statüleri ile uyumlu ayrı yasal düzenleme yapılmasını gerekli kılmaktadır. Ancak, düzenlemenin aynı hukuksal konumda bulunmayanların bu özelliklerini ve farklılıklarını yansıtmak koşuluyla aynı veya başka bir yasa içinde yapılması hususu kuşkusuz yasa koyucunun takdirinde içindedir.

...

Belirtilen nedenlerle, 5510 sayılı Yasa'da, aynı hukuksal konumda bulunmayan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile bunlar dışında kalan sigortalıların yukarıda belirtilen özellikleri gözetilmeksizin aynı sisteme bağlı tutulması, Anayasa'nın 2., 10. ve 128. maddelerine aykırıdır. Dava konusu düzenlemelerin memurlar ve diğer kamu görevlileri yönünden iptali gerekir.

...

5510 sayılı Yasa ile sağlık hizmetlerinin yaygın bir şekilde görülebilmelerini sağlamak amacıyla genel sağlık sigortası kurulması öngörülmüştür. Yasa'nın genel gerekçesinde beş farklı emeklilik rejiminin aktüeryal olarak hak ve yükümlülüklerin eşit olacağı tek bir emeklilik rejimine dönüştürülmesinin planlandığı, buna koşut olarak sağlık hizmetlerinin düzenlenmesinde

de aynı anlayışın esas alındığı anlaşılmaktadır. Oysa yukarıda da belirtildiği gibi memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yürüttükleri kamu hizmetine bağlı olarak hukuksal konumları, diğer çalışanlardan bir çok bakımdan farklılıklar göstermektedir.

Çalışmakta olanları ve emeklileri kapsayan genel sağlık sigortasından yararlanma hakkı da, Anayasa'nın 128. maddesinde memurlar ve diğer kamu görevlileri için yasayla düzenlenmesi öngörülen haklar arasında bulunduğundan, üstlendikleri kamu hizmetinin aksamadan yürütülmesi ve hizmet alanlar yönünden de olumsuzluklar yaşanmaması için bu hususların da memurların diğer hakları gibi onlara ilişkin düzenleme içinde ayrıca yer alması Anayasal bir gerekliliktir.

Açıklanan nedenlerle genel sağlık sigortası kapsamındaki dava konusu kurallar belirtilen özellikleri taşınamaması nedeniyle memurlar ve diğer kamu görevlileri yönünden Anayasa'nın 2., 10. ve 128. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

..."

denilmektedir.

Öte yandan, gerekçeli kararda kamu görevlileri ile ilgili durumun tanımlanmasının ardından, "Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'da öngörülen eşitlik ilkesi zedelenmez. Çalışma yaşamında kimilerinin hukuksal konularından kaynaklanan değişik kurallara bağlı tutulmaları, diğer çalışanlardan ayrıcalıklı duruma gelmeleri anlamına gelmez. Yaptıkları işin özelliği nedeniyle aynı kurallara bağlı tutulamayanlar için de koşut düzenlemeler getirilerek ekonomik ve mali haklar yönünden eşitlik sağlanabilir." İfadesine de yer verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin gerekçeli kararı Hükümeti bağlayan ve düzenleme yapması gereken konular için iki ana yönelim tanımlamıştır: Kamu çalışanlarının hukuksal statüsünün, 5510 sayılı Yasada belirlenenden farklı bir düzenleme gerektirmesi ve diğer sigortalılar için norm ve standart birliğinin gözetilmesi.

Anayasa Mahkemesi kararı, memurlar ve diğer kamu görevlileri açısından sosyal güvenlik ve sağlık yönünden Anayasanın 128. maddesine uygun olarak gerekli güvenceleri kapsayan ayrı bir yasa yapılması veya aynı yasa içinde ayrı bir bölümde ayrı düzenleme yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle, 5510 sayılı yasada değişiklik yapan 5754 sayılı Yasa'da Anayasa Mahkemesi kararlarına uygunluk sağlanabilmesi için kamu görevlilerinin durumunun ayrı bir bölümde düzenlenmesi gerekirdi.

Anayasa Mahkemesi kararındaki diğer önemli konu da, kamu görevlileri için anayasal güvence altında bulunan ve korunan hakların koşut bir biçimde

tüm çalışanlara tanınması ile ekonomik ve mali haklar yönünden, çalışanlar arasında eşitlik sağlanmasıdır.

Sosyal sigortalar ile ilgili olarak, kamu görevlileri açısından yapılan bu değerlendirme ile Anayasa Mahkemesi, kamu çalışanlarının kazanılmış haklarını korurken, Hükümete de tüm çalışanlar için uygulaması gereken norm ve standartların alt sınırını işaret etmiştir.

Karar sonucu ortaya çıkan yeni durumda, sosyal güvenlik reformunun dayandırıldığı temel gerekçeler ortadan kalkmıştır. Emeklilik yaşı, emekliliğe esas prim ödeme gün sayısı, emekli aylıklarının hesaplanma yöntemi, emeklilerin refaktan pay almalarına olanak verecek emeklilik geliri, herkese gereksinimi kadar erişilebilir sağlık hakkı gibi konularda yasa çalışmalarını sırasında ısrarla gündeme getirdiğimiz ve dikkate alınmayan hak taleplerimiz, Anayasa Mahkemesi'nin tanımladığı koşullarda, çalışanlar arasında ayırım yapmayacak biçimde karşılanmamıştır. Hükümet, emekçiler arasında ayırım yapamaz, yapmamalıdır.

Oysa değişiklik yasası, bu anlayışı gözetmeden üstelik Anayasa Mahkemesi kararının tersine bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Memurlar ve kamu görevlileri, 5510 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten önce ve sonra çalışanlar olarak ayrılmakta ve farklı hükümlere tabi tutulmaları öngörülmektedir. Bu durumda, bir yandan 5510 sayılı yasa yürürlüğe girmeden önce görevde bulunan memurların haklarının korunduğu görüntüsü yaratılmakta; diğer yandan da daha sonra çalışmaya başlayanlar için Anayasa Mahkemesi kararında belirtilen gerekçeye aykırı olarak, Anayasa'nın 128. maddesine açıkça aykırı bir düzenleme yapılmıştır. Böylece, Anayasa'ya açıkça aykırı ve iptal edilmesi güçlü bir olasılık olan, bir düzenleme yapılmıştır.

Yasada yeniden düzenlenen bazı maddeler de yeni sorunlara neden olacak ve kabul edilemez niteliktedir.

Şöyle ki:

Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği ve yeniden düzenlenmesi gereken konulardan biri olan, emekli aylıklarının belirlenmesi ve artışların hesaplanmasında kullanılan güncelleme katsayısı bu nitelikte bir düzenlemedir.

Yasada, güncelleme katsayısının TÜFE artışının tamamı ve GSYİH'nin yüzde 30'unun 1 tam sayısına eklenmesi yoluyla belirlenmesi öngörülmektedir. Bu hesaplamada ulusal gelir artışının neden yüzde 30'unun alındığı sorusunun yanıtı, sosyal devlet ve gelirin adil dağılımını gerçekleştirmeyi amaçlayan bir anlayışı yansıtmaktan uzaktır. Bu uygulama, gelir dağılımının emekten yana bozulduğu ve sermayeden yana bir gelir dağılımı politikasının sürekliliği anlamına gelmektedir. Yıllardır gerçekleşen TÜFE artış oranları ile en az üç kat artan reel faiz oranlarının karşılaştırılması, bu konuyu netleştiren en somut göstergedir. TÜFE'nin belirlenme yöntemi de bu parametreyi ayrıca

tartışmalı kılmaktadır. Güncelleme katsayısı için belirlenen bu yöntem, adil olmayan bir uygulama olduğu gibi, sosyal güvenliğin asgari hayat standardını sağlamadaki rolünü de görmemek anlamına gelir. Bu durum Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararına açıkça aykırıdır.

5510 sayılı Yasa TBMM'nde görüşülürken, halkın yüzde 99'u "hayır" oyu vererek reddetmiştir. Anayasa Mahkemesi'nin kararı da bu Yasa hükümlerinin, "genel" nitelikte ve "eşitlik" temelinde uygulanma olanağını ortadan kaldırmıştır. Anayasa Mahkemesi'nin kamu çalışanları açısından iptal ettiği sağlıkla ilgili hükümler, gerçekte tüm çalışanların sağlık hakkının çerçevesini tanımlamaktadır.

Bugün gelinen noktada, bu yasanın belirlediği sistem üzerinden bir "reform" tartışması yapmanın olanağı yoktur. Bu yasa, çalışanları tutsak edecek, kazanımlarını ortadan kaldıracak, çalışanlar arasında ve kuşaklar arasında eşitsizlikleri derinleştirecek, toplumsal hak karşıtı bir yaklaşımın ürünüdür. Sağlık hakkının herkesin ulaşabildiği bir toplumsal hak olarak düzenlenmesi yerine, taleplerimizin tam karşıtı sınırsız bir özelleştirme ve bir ticaret konusu olarak tasarlanması anlayışı sürmüştür.

Bu anlayış, yasanın yürürlüğe girmesini bile beklemeden tebliğlerle uygulamaya da dönüştürülmüştür ve kararlılıkla uygulanmaktadır. Bu alanda kısa dönemli, geçici ve kaynakları hızla tükettiği için kısıtlanması kaçınılmaz olan uygulamalar, halkın çaresizliği ve beklentileri istismar edilerek, halk aldatılarak yürütülmektedir. Sağlık alanındaki bu geçici tablosunun bedeli bugün halktan gizlenmektedir. Gelecekte, Yasanın uygulanmasıyla, ortaya çıkacak olan ilk sonuç, sağlık alanındaki aşırı harcamalar ileri sürülerek, sağlık hakkının kısıtlanması olacaktır.

Bugün, sosyal güvenlik ve sağlık hakkının karşılanması konusunda ülkenin tüm emekçilerinin ve halkımızın ihtiyacı olan bir sosyal güvenlik sisteminin yeniden tasarlanması ve uygulanması için dayatılan bu sistemin dışında akılcı bir yaklaşıma gerek vardır.

Anayasa Mahkemesi, iptal kararlarıyla "Sosyal Güvenlik Reformu"nu yok saymıştır. 5510 sayılı Yasayı yürürlükten kaldırarak, toplumun tüm kesimlerinin oluru da alacak "gerçek bir reform"a dönüştürmek için bu bir fırsat olarak değerlendirilmelidir.

Anayasa Mahkemesi'nin gerekçeli kararı, tüm çalışanlar yönünden yorumlanmalıdır. Eski memur- yeni memur tanımlarıyla, iptal kararının amacını aşmak ve kararın sonuçlarını yok saymak doğrultusundaki düzenlemeler yerine, gerçek reform niteliği olan bir yasa için çalışmalar sürdürülmelidir. Kaldı ki, yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce çalışan memurların haklarını korumanın, Anayasa Mahkemesi kararına uygunluk sağlamaya yetmeyeceği; memurların anayasadan kaynaklanan hakları bulunduğu sürece yasanın

yürürlük tarihinden sonra memur olarak çalışmaya başlayanların statülerinin değişmeyeceği; ancak bu doğrultudaki bir düzenlemenin anayasaya aykırı niteliğinin süreceği unutulmamalıdır.

Bu süreçte, sosyal güvenlik sistemimizin öncelikli sorunu olarak yaşanan emeklilerin içinde bulunduğu ağırlaşan koşullara temel çözümler üretilmesi gereklidir. Sosyal güvenlik sisteminin iyileşmesi, gelir-harcama arasında kurulan ekonomik dengeden ve Sosyal Güvenlik Kurumun kar-zarar tablosuna indirgenmiş işletmecilik anlayışından daha fazlasını ifade etmektedir. Sistemin bir bütün olarak iyileştirilmesi amaç olmalıdır. Bu kapsamda, eski emeklilerin aylıkları ile ilgili olarak insanca yaşama koşullarına ulaşmayı gözetilen bir düzenleme mutlaka yapılmalıdır.

Norm ve standart birliği, tüm sigortalıları “en az”da değil, toplumsal uzlaşmayla belirlenecek sosyal devlet ilkesine uygunluk temelinde en üstte eşitlemeyi hedefleyen bir düzlemde sağlanmalıdır. Yoksulların yoksullukta eşitliği değil, çalışanların hak temelinde eşitliği hedeflenmelidir.

Sağlık, her yurttaş için eşitlik ve hak temelinde erişilebilecek ve yararlanabilecek bir kamu hizmeti olarak düzenlenmelidir. Piyasa kurallarının belirleyici olacağı bir sağlık sisteminden vazgeçilmelidir. Bu sistemin uygulandığı başka ülkelerde iflas etmiş olduğu unutulmamalıdır. Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik koşullar, işsizlik, kayıt dışı çalışanların oranı ve bölgesel eşitsizlikler bu sistemin işleyişine engeldir. Halkın sağlığını kaybetmesi anlamına gelecek bu model yerine, genel vergilerden karşılanacak bir sağlık sistemini gerçekleştirmek gereklidir.

Yasanın, yeniden hazırlanması aşamasında DB modelleri yerine bu alandaki tüm ulusal bilgi ve birikimlerden yararlanmalı; borç yönetimi politikaları değil toplumun gereksinimleri hedeflenmeli; IMF'nin öncelikleri yerine toplumsal öncelikler ve kamu yararı gözetilmelidir.

Bu doğrultuda, bütçeler IMF için “faiz dışı fazla” hedefi yerine, halk için “sosyal güvenlik fazlası” hedeflenerek bağlanmalıdır.

Hükümet'in sosyal politikalar olarak yaygınlaştırdığı ve siyasallaştırdığı uygulamalar, sosyal devlet kurallarına göre yürütülmelidir. Kamu kaynakları ile sürdürülen ve denetlenemeyen süreçlerde planlanan ve gerçekleştirilen harcamalara dayanan bu uygulamaların, geçici ve keyfi niteliğinden arındırılması gereklidir. Bu yardım ve olanaklar ihtiyaç duyan herkese, eşit ve nesnel ölçütlere göre ulaştırılmalı, uygulama siyasal bir organizasyon ve yararlanma görüntüsünden çıkarılmalıdır.

Sosyal yardımlar yasa ile düzenlenmeli, iane ve bağışlama görüntüsü yerine, yurttaşların devletten isteme hakkı kapsamında bir hak boyutuna taşınmalı ve sosyal devletin gerektirdiği kurumsal ilişkiler aracılığıyla uygulanmalıdır.

Sosyal Sigorta Hakları Daha Da Geriye Çekilmiştir

Yasa, memurlar ve diğer kamu görevlileri yönünden ayrı bir bölümde ya da ayrı bir yasa olarak düzenlenmediğinden ve eski-yeni memur ayırımına dayalı bir düzenleme içerdiğinden, genel olarak Anayasa Mahkemesi kararına uygunluk taşımamaktadır. Öte yandan, sosyal sigortalarla ilgili olarak gerçekleştirilen kimi düzenlemeler de öncekinden bile daha geri ve kabul edilemez niteliktedir.

Gerek 5510 sayılı kanun, gerekse de değişiklik yasasında emekli yaşının 65'e çıkarılmasının, prim ödeme gün sayısının 7200'e çıkarılmasının, aylık bağlama oranlarının düşürülmesinin kabul edilemeyeceğini, bu durumun kayıt dışı ekonominin çok yüksek oranda olduğu Türkiye için uygulanamaz bir modeldir.

BM Ekonomik ve Sosyal Komitenin yaşlı kişilerin ekonomik sosyal ve kültürel hakları ile ilgili 1995 yılındaki 13. oturumunda kabul ettiği 6 nolu genel yorumun 26. paragrafında, sosyal güvenlik ifadesinin zımnen bir kişinin kendi kontrolü altında olmayan nedenlerden ötürü geçim aracını kaybetmesiyle ilgili tüm riskleri kapsamaya gerektiği ifade edilmiştir. Aynı yorumun 28. paragrafında, devletlerin emeklilik yaşını belirlerken, yaşlı kişilerin sahip oldukları meslekleri ve çalışabilirlik durumlarını göz önünde bulunduracak ve demografik, ekonomik ve sosyal unsurları tam anlamıyla gözetecek bir esneklik sağlamaya çağırılmaktadır. Yorumun 30. paragrafında, katkı ödemelerini tamamlamamış, emekli aylığına ya da başka türden bir sosyal güvenlik ödeneğine hak kazanamamış ve başka hiçbir gelir kaynağı olmayan tüm yaşlı kişilere katkı ödemesi gerektirmeden yaşlılık aylığı ya da benzeri destekleri sağlamaya gerektiği belirtilmiştir.

5510 sayılı yasada emeklilik yaşının 65 olarak belirlenmesinin hukuka uygun bulunması BM Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesinin 9. maddesindeki sosyal güvenlik hakkına aykırıdır. Türkiye gibi doğumda yaşam beklentisinin düşük olduğu ülkelerde ekonomik ve sosyal faktörler gözetenmeden yüksek emeklilik yaşı belirlenmesi sosyal güvenlik hakkına aykırıdır. BM komitesinin genel yorum beyanları sözleşmenin uygulanmasında devletleri bağlayıcı niteliktedir.

1- Yasanın 1. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 3.maddesinin birinci fıkrasının 29 numaralı bendinde güncellenme katsayısı yeniden düzenlenmiştir. Emekli aylıklarının hesaplanmasında kullanılan güncelleme katsayısı eski düzenlemede her yılın kasım ayına ait ortalama prime esas günlük kazancın, bir önceki yılın aynı ayına ait ortalama prime esas günlük kazançla göre değişim oranı ile her yılın Aralık ayına göre açıklanan TÜFE deki değişim oranına göre belirlenirken, yeni düzenlemede Aralık ayında açıklanan TÜFE'ye, o yılın büyüme hızının yüzde

30'unun eklenerek hesaplanacak olmasıdır. Tasarıda, güncelleme katsayısının TÜFE artışının tamamı ve GSYİH'nin yüzde 30'unun 1 tam sayısına eklenmesi yoluyla belirlenmesi öngörülmektedir. Bu hesaplamada ulusal gelir artışının neden yüzde 30'unun alındığı sorusunun yanıtı, sosyal devlet ve gelirin adil dağılımını gerçekleştirmeyi amaçlayan bir anlayışı yansıtmaktan uzaktır. Bu uygulama, gelir dağılımının emekten yana bozulduğu ve sermayeden yana bir gelir dağılımı politikasının sürekliliği anlamına gelmektedir. Yıllardır gerçekleşen TÜFE artış oranları ile en az üç kat artan reel faiz oranlarının karşılaştırılması, bu konuyu netleştiren en somut göstergedir. TÜFE'nin belirlenme yöntemi de bu parametreyi ayrıca tartışmalı kılmaktadır. Güncelleme katsayısı için belirlenen bu yöntem, adil olmayan bir uygulama olduğu gibi, sosyal güvenliğin asgari hayat standardını sağlamadaki rolünü de görmemek anlamına gelir. Bu durum Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararına açıkça aykırıdır.

2- Yasada kamu idarelerinde görev yapan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili iptal edilen 4. maddesinin c bendi, aynı biçimde korunmuştur. Yasanın geçici maddelerinde bu yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce görevde olan memurlar ve diğer kamu görevlilerinin 5434 sayılı Yasaya tabi olacağı, bu yasa yürürlüğe girdikten sonra göreve başlayacak olan memurlar ve diğer kamu görevlilerinin bu yasaya tabi oldukları belirtilmiştir. Ancak, 5510 sayılı yasanın bazı hükümlerinin halen çalışan memurlar ve diğer kamu görevlilerine doğrudan doğruya uygulanacak olması daha şimdiden hak kayıplarının başlayacağını göstermektedir. Bu düzenleme ve yaklaşım, Anayasa Mahkemesi kararına açıkça aykırıdır.

3- Yasanın 11. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 18.maddesinin son fıkrası ile geçici iş göremezlik ödeneği yatarak tedavilerde günlük kazancın yarısı, ayaktan tedavilerde ise üçte ikisi olarak ödeneceği belirtilmektedir. Çalışanlar açısından bu durum yatarak tedavilerde hak kaybına neden olacağından, düzenlemenin değiştirilmesi gerekmektedir.

4- Yasanın 14. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 26. maddesinin ikinci fıkrasının b bendi ile mevcut uygulamada malullük sigortasından yararlanmak için beş yıllık hizmet süresi ve 900 günlük prim gün sayısı yeterli iken bu sürelerin iki katına çıkarılması açık bir hak kaybıdır. Kazanılmış hakların korunması gerekmektedir. Ayrıca malullük gibi çalışamayacak durumda olan çalışanların sosyal güvencelerinin korunması için koşulların iyileştirilmesi yerine yasa ile ağırlaştırılması, sosyal devlet ilkesine açıkça aykırıdır

5- Yasanın 16. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 28. maddesi ile emeklilik yaşının kademeli olarak 65'e yükseltilmesi ve prim ödeme gün sayısının artırılması yukarıda etraflıca açık-

landığı gibi Türkiye'nin sosyal ve ekonomik gelişme durumu ile demografik durumuna uygun düşmemektedir. Burada da sosyal devlet ilkesi gözetilmeden çalışanların aleyhine bir düzenleme mevcuttur.

6- Yasanın 17. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 29. maddesinin üçüncü fıkrası ile emekli aylığı bağlama oranları düşürülmektedir. Bu yasa yürürlüğe girdikten sonra göreve başlayacak kamu görevlilerinin de aylık bağlama oranlarının düşürüleceği ile ilgili düzenleme yapılmıştır. Memurlar arasında öncelik-sonralık ayrımı yapılarak, hak mahrumiyetine sebep olunması Anayasaya aykırıdır.

7- Yasanın 20. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 32. maddesinin ikinci fıkrasının a bendi yeniden düzenlenmiştir. Ölüm aylığı bağlama şartı 900 günden 1800 güne çıkarılmıştır. Bu düzenleme hak kaybına neden olmaktadır.

8- Yasanın 23. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 37. maddesinde değişiklik yapılmıştır. Eski düzenlemede erkek çocuklar içinde evlenme ödeneği söz konusu iken ve 5434 Sayılı Yasada, anaya da ödenmekte iken yeni düzenlemede kız çocuklarına ödeme yapılması öngörülmektedir.

9- Yasanın 25. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 40. maddesinde fiili hizmet süresi zammı çalışanların aleyhine, kapsamı ve süresi daraltılarak yeniden düzenlenmiştir. Anayasa Mahkemesi kararı dikkate alınarak, 5434 sayılı kanunla sağlanan hakların aynen korunması gerekmektedir.

Yıpranma payı olarak da bilinen Fiili hizmet süresi zammı kapsamındaki iş yeri ve işler ile kapsamdaki sigortalılarda değişiklik yapılmıştır. Yeni düzenlemede hem sigortalılar açısından hem de eklenecek gün sayıları bakımından bir daraltma yaşanmıştır. Aralarında basım ve gazetecilik işyerinde çalışanlar, Basın Kanununa göre çalışanlar, basın kartı sahibi iken kamu kurumlarında mesleği ile ilgili istihdam edilenler, havayollarında uçucu personel, lokomotif makinistleri, infaz koruma memurları, Posta dağıtıcıları, TRT'de haber hizmetinde çalışanlar, Ziraî Mücadele ve karantina teşkilatında çalışanlar, Devlet Tiyatrosu Sanatçıları, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası, deniz üstünde çalışan gemi çalışanlarının 360 günlük hizmetlerinin karşılığı 90 günlük fiili hizmet süresi zammı yeni düzenlemede kaldırılmıştır. Taslakta TSK'daki subay, astsubay, uzman Jandarma ve uzman erbaşlar, Emniyet görevlileri ile MİT mensuplarının, dalgıçların 90 günlük, yer altı işlerinde çalışanların 180 günlük fiili hizmet zammı ise eski haliyle korunmuştur. Çeşitli kimyasal maddelerle çalışanların fiili hizmet süreleri 10-30 gün arası indirilmiştir.

Yeni düzenlemede ayrıca itfaiye veya yangın söndürme işlerinde yangın

söndürmede çalışanlara da 60 günlük fiili hizmet süresi zammı getirilmiştir. Burada arama ,kurtarma ve ilk müdahale işlerinde çalışanların kapsama alınmaması ve sürenin 90 gün olmaması eksiklidir.

Kamu çalışanları ile yapılan görüşmeler sonrasında 2004 yılı Toplu Görüşme Mutabakat metninde yer alması nedeniyle 5510 sayılı yasanın ilk halinde düzenlenen fiili hizmet zammı süresinde posta dağıtıcılarının 90 günlük fiili hizmet süresi zammının kaldırılması toplu sözleşme hukukuna da aykırı bir düzenlemedir. Ayrıca tıpkı polisler gibi riskli görev yapan zabıta memurlarına fiili hizmet süresi öngörülmemesi de yadırganacak bir durumdur.

Yasada mevcut durumdan geriye gidilerek, Fiili Hizmet Zammından yararlanabilmek için 3600 gün (10 yıl) fiilen çalışma şartı getirilmektedir. Yine Emniyet, MIT ve TSK dışındakilere fiili Hizmet Süresi zammının 8 yıl yerine 5 yılı geçemeyeceği hükmü getirilmiştir.

5434 sayılı kanundaki fiili hizmet zammından yararlanmak için fiilen çalışma şartı aranmadığı halde 5510 sayılı yasa ile getirilmesi Anayasa mahkemesi kararına aykırıdır.

Fiili hizmet zammının kapsamına alınması gereken çok sayıda işyeri ve çalışanın bu yasada yer almaması ise eşitlik ilkesine aykırıdır.

10- Yasanın 35. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 55. maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelen fıkrada asgari emekli aylığının mevcut uygulamanın neredeyse üçte birine indirilmesi sosyal devlet ilkesi açısından kabul edilemez.

11- Yasanın 38. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 60. maddesinin birinci fıkrasının c bendinin 1 nolu alt bendi ile sadece asgari ücretin üçte birinden az geliri olanların priminin kurum tarafından karşılanacağı hususu düzenlenmiştir. Genel Sağlık Sigortalısı sayılmak için gelirin tespitinde aile içindeki kişi başı gelirin esas alınması kriteri yerine aileden bağımsız olarak kişinin gelirinin esas alınması gerekmektedir. Reşit olmuş ancak aile içinde yaşayan bireylerin ailedeki diğer fertlerin gelirleri nedeniyle Genel Sağlık Sigortası primi ödemek zorunda kalması hakkaniyete uymamaktadır. Bu nedenle öncelikle bireyin müstakil gelirinin esas alınması gerekir. Ayrıca asgari ücretin üçte birinden az geliri olan bireylerin priminin devlet tarafından ödenecek olması yanında asgari ücretin üçte biri ile asgari ücret arasında geliri olanların durumunun prime bağlanması sosyal devlet ilkesi ile bağdaşmamaktadır. Bu nedenle asgari ücretten az geliri olanların Genel Sağlık Sigortası priminin devlet tarafından ödenmesi sağlık hakkının da gereğidir. Yasanın bu düzenlemesi yeniden gözden geçirilmelidir.

12- Yasanın 40. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanunun 63. maddesinde katkı payı ve temel teminat paketi uygulamasına imkan verecek düzenlemeler bulunmaktadır. Dış protez tedavi-

lerindeki yaş sınırının kaldırılması ve protez bedellerinin kurum tarafından ödenmesi sağlık hakkı açısından gereklidir. Ayrıca 5510 sayılı yasanın 63. maddesinin ikinci fıkrasında yapılan düzenleme ile “Temel Teminat Paketi” uygulamasına geçileceği aşikardır. Bu model tipik bir kasko modelidir. Vatandaşların bu modelden zarar görmemesi için sağlık hakkı ihlaline yol açmayacak biçimde fıkranın yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

13- Yasanın 43. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanununun 68. maddesindeki katkı paylarının devlet memurları için de alınacak olması mevcut hakların kaybı anlamına gelmektedir.

14- Yasanın 44. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanununun 72. maddesinin dördüncü fıkrasında Kurumun ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile dernek, vakıf, federasyon ve konfederasyonların görüşlerini almasını zorunlu hale getirecek düzenleme yerine kurumun takdirine bırakılan düzenleme yapılmıştır.

15- Yasanın 47. maddesi ile değiştirilmek istenen 31.05.2006 tarihli ve 5510 sayılı kanununun 80. maddesinin üçüncü fıkrasının göre halen görevde olan memurlar ve diğer kamu görevlilerinin döner sermayeden ek ödemelerinden emekli karşılık ve keseneklerinin alınmayacağı anlaşılmaktadır. Bu durum emeklilik açısından ciddi sorunlara neden olacaktır. Halen maaşının birkaç katı döner sermayeden ek ödeme alan çalışanın emekli olduğunda ciddi bir gelir kaybı ile karşılaşması sorunu doğuracaktır. Bu hususun giderilmesi gerekirken, bunun görmezden gelinmesi bu alandaki sorunların büyümesine neden olacaktır.

Genel Sağlık Sigortası İle “Paran Kadar Sağlık” Anlayışı Getirilmektedir

Sosyal devletin temelini oluşturan sosyal güvenlik hizmetleri sayesinde kişilerin gelir düzeyi ne olursa olsun sağlık hizmetinden yararlanabilmeleri sağlanmıştır. Ancak 5510 sayılı Yasa ile sağlık hizmetlerinin sosyal devlet anlayışı çerçevesinde sunulmasından vazgeçildiği görülmektedir. Bu durum ise finansmanda yaşanan güçlüklerle açıklanmaya çalışılmaktadır.

Genel olarak ülkelerin sağlık finansmanınının 3 şekilde sağlandığı görülmektedir. Bunlar;

- a) özel finansman,
- b) kamu sağlık sigortacılığı,
- c) genel vergilerden oluşturulan ulusal sağlık sistemleridir.

a)- Özel finansman; özel sigortacılık uygulamalarını ve hizmeti kullanım anında kullanıcı tarafından yapılan ek ödemeleri temel alan bir sistemdir. Dünya Sağlık Örgütü'nün de belirlediği gibi toplumda parası olan, ayrıcalıklı

toplum kesimlerinin ayrıcalıklı gereksinimlerine yanıt vermek üzere ortaya çıkan bir sistemdir.

b)-Kamu sağlık sigortacılığı sistemi; Hükümetin kaynak yetersizliği, bütçe açıkları gerekçesiyle dar gelirlili ve yoksul toplum kesimlerinden prim ve ek ödeme temelinde oluşturduğu zorunlu kamu sigortacılığı sistemidir. Hükümetlerin uyguladığı ekonomik ve sosyal politik tercihler nedeniyle sayıları hızla artan az gelirlili ve yoksul toplum kesimlerinin yaşadığı koşullar nedeniyle yüksek sağlık taleplerini prim ve ek ödeme vb. zorunluluklar ile kontrol altına almayı hedefleyen bir sistemdir.

Bu sigorta sisteminde uygulanan prim ödemesi ile genel vergiler dışında sağlık için bir tür özel ek vergi getirilmektedir. Bu ek vergi anlayışı geniş halk kesimleri üzerine ek bir finansman yükü daha ilave edeceğinden olumsuz tablo daha da ağırlaşmaktadır. 5510 Sayılı Kanun ile benimsenen bu sistemin, kendisine kaynak olarak dar gelirlileri ve yoksulları belirlemesi sistemin açmazını oluşturmaktadır.

Bu sigorta modeli, toplumun sağlık verilerinde iyileşmeyi sağlayamadığından etkinliği de tartışma konusudur. Zira kamu sigortası sistemleri, kaynakları daha fazla oranda tedavi edici hizmetlere yönlendiren yapısal bir özelliğe sahiptir. Genel olarak hükümetlerin sağlıktaki popülist politikaları ile halkın tedavi edici sağlık hizmetlerine tercih eğilimi birleştiren bir sistemdir. Sigorta uygulamasıyla oluşturulan kaynağın tedavi edici sağlık hizmetlerine yönlendirilmesi, halkın doğal tedavi yönelimli tercihi ile birleştiğinde koruyucu sağlık hizmetleri iyice zayıflamaktadır.

c)- Genel vergilerden oluşturulan ulusal sağlık sistemleri; kamusal finansman ile sağlık hizmetlerinin bir bütün olarak kamusal bir anlayışla sunulmasını birleştiren bir sistemdir.

Sağlık sistemini geliştirip etkin kılmak ve tüm toplum kesimlerinin gereksinimlerine eşit olarak yanıt üretmek, adaletli bir vergi sistemine dayalı genel bütçeden finanse edilen bir sistemle mümkündür. Özellikle gelir dağılımının ileri derecede bozulduğu ülkelerde az gelirlili ve yoksul kesimleri koruyan, gelir dağılımını düzeltme aracı olarak sosyal güvenliği genel bütçeden karşılayan bir sisteme ihtiyaç bulunmaktadır.

Genel vergilerle finanse edilen ulusal sağlık sisteminde, finansmanla hizmet üretiminin entegre biçimde sunulması ve sağlık hizmetlerinin de koruyucu ve tedavi edici olarak bu sistem içinde entegre edilmesi, etkinliği daha da arttırmaktadır. Böylelikle, merkezi yürütme aygıtı, kaynakları hangi sorunlara, hangi alanlara kaydıracağına karar verme, koruyucu ve tedavi edici hizmetleri, birinci basamakla diğer basamakları uygun noktada dengeleyebilme şansına sahip olabilmektedir.

Deneyimler ve araştırmaların gösterdiği sonuca göre bu sistem sigorta

modeline göre daha eşitlikçi, daha etkin, koruyucu sağlık hizmetleri ile birinci basamağı öncelendiği için daha az maliyetli bir sistemdir. Ne var ki, Genel Sağlık Sigortası ile herkesin sosyal güvence altına alınacağı, tek çatı ile sağlık hizmet sunumundaki eşitsizliklerin sona erdirileceği, hekim hasta arasındaki para ilişkisi kaldırılacağı belirtilmiş olmasına karşın, sağlık hizmetlerinin ticarileştirilmesinin önünde önemli bir engel olarak görüldüğünden olsa gerek 5510 sayılı Yasada bu sistem benimsenmemiştir.

5510 Sayılı Kanununda düzenlenen Genel Sağlık Sigortası sistemi ile kişilere sağlık haklarının gereği olarak sağlık hizmeti sağlanması değil prim temelinde sağlık yardımında bulunulması ve geri kalanın da katılım payıyla tamamlanması öngörülmüştür. Yasada sınırlı yardım, “temel teminat paketi” anlayışı benimsenmiştir. Oysa sağlık hizmetleri; koruyucu sağlık hizmetleri, tedavi hizmetleri ve rehabilitasyon hizmetleri olarak bütüncül bir yapı gösterir. Kişilerin hastalık öncesi alacakları hizmet ile hastalıklarında ulaşacakları tedavi hizmetleri ve ihtiyaç durumunda da tedavi sonu rehabilitasyon hizmetleri bir bütünsellik içindedir. Bu bütünselliği ortadan kaldıran ve her bir hizmet sunumunu da kendi içinde parçalara ayırıştıran bir sağlık yardımı anlayışı sağlık hizmet etkinliğini olumsuz etkileyecektir.

5510 Sayılı Yasa’da teminat kapsamındaki sağlık hizmetlerinin sayılarak belirlenmesi yöntemine gidilmesi, bazı sağlık hizmetlerinin başından itibaren kapsam dışında bırakılması, kapsamdaki hizmetlerin, hangi tedavi yöntemleri ve ne kadar süre ile verileceğinin de Kurum’ca belirlenmesi kabul edilmiştir. Üstelik daha önce metinde yer alan Kurumun bu amaçla bilimsel komisyonlar kuracağı yönündeki düzenleme de ortadan kaldırılarak bu yetkinin bilimsel ölçütleri olmadan da kullanılabilmesine olanak sağlanmıştır.

Bu düzenleme, sağlık hizmetinin bir hak olarak görülmediğini, verilecek hizmetin kapsamının yürütme tarafından daraltılabileceğini ortaya koymaktadır. Hangi sağlık hizmetlerinin kapsam içinde olduğu belirsiz olan maliyet-fayda, maliyet-etkinlik ve benzeri ölçütler temelinde belirlenecek sağlık hizmetlerinin sunulması, zaten sağlıkta var olan eşitsizlikleri daha da artırıp pekiştirecektir.

GSS gibi tamamen finansmana dayalı bir modelin Türkiye’de uygulanma şansının olmadığını, bu sistemin kısa vadede GSYİH’nın %12.5’ine mal olacağı ve %9 finansman açığı vereceğini Çalışma Bakanlığı istatistiklerinden anlamaktayız. Böyle bir durum ortaya çıktığında ise yurttaşlardan daha çok katkı payı ve daha az sağlık hizmeti ile sorun çözülmeye çalışılacak ve tam bir kaos olacaktır.

Bu nedenle yol yakınken, “5510 sayılı yasa geri çekilerek”, sağlık hizmetini kamu eli ile herkese eşit, nitelikli, ulaşılabilir ve genel vergilerden karşılanacak şekilde verecek bir model oluşturulmalıdır.

Genel Sonuç

5510 sayılı yasada değişiklik öngören 5754 sayılı yasa ile yapılan düzenlemelerin kabul edilmesi mümkün değildir. Taslak bu haliyle sağlık ve sosyal güvenlik hakkını karşılamadığı gibi, Anayasa Mahkemesi kararına da aykırıdır. Konfederasyonumuz halkın ve çalışanların sağlık ve sosyal güvenlik hakkını tam olarak karşılayan yeni bir yasa yapılmasından yana olmuş, bundan sonra da bu ısrarını sürdürecektir. Konfederasyonumuz ayırım yapılmaksızın tüm çalışanların ve emeklilerin en üst seviyede sağlık ve sosyal güvenlik hakkından yararlandırılarak, “norm ve standart birliğinin” sağlanması yanadır.

MECLİS'E ÇAĞRI

SOSYAL GÜVENLİK YASASINA
%99.4 HAYIR!

HALKTAN GEÇMEYEN 'YASA'
MECLİS'TEN GEÇER Mİ?

İMF iradesi değil
HALK İRADESİ

MECLİS

İMF

MECLİS

MECLİS

4. BÖLÜM:

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU (SGK)

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU (SGK) ÜZERİNE

Bilindiği gibi, 16.05.2006 tarihinde kabul edilen 5502 Sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu ile Sosyal Sigortalar Kurumu, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur birleştirilmiştir.

5502 Sayılı Yasada Sosyal Güvenlik Kurumunun organları Genel Kurul, Yönetim Kurulu ve Başkanlık olarak tanımlanmış olup, Genel Kurula diğer sosyal tarafların yanı sıra en fazla üyeye sahip ilk üç kamu görevlileri sendikası konfederasyonları tarafından belirlenen 9 temsilcinin katılması ve Kurumun en yüksek karar organı olan Yönetim Kurulunda kamu görevlilerini temsilen bir üyenin bulunması öngörülmüştür.

Halen Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulunda Kurum Başkan Vekili, Maliye Bakanlığı ile Hazine Müsteşarlığı adına atanan birer üye ile sosyal tarafları temsilen işçi, işveren, Esnaf, memur ve emekli temsilcileri bulunmaktadır.

Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) 1. Olağanüstü Genel Kurulu'nun 24.11.2006 tarihinde yapılacağı kesinleşmesi üzerine konu MYK'da değerlendirilmiştir. Yine 14.11.2006 tarihinde tutum belirlenmesi amacıyla Sendikalarımızdan görüş istenmiştir.

Yapılan değerlendirmeler sonrasında geçmiş örnekler ve genel tutumumuz ışığında Genel Kurul'a katılım ve Yönetim Kurulu'na adaylık kararlaştırılmıştır. SGK'daki temsiliyetimiz, KESK'in temel ilkeleri ve belirlenen ortak tutum üzerinden şekillenmiştir.

Genel Kurul'da, SGK Yönetim Kurulu'nda kamu emekçilerini temsil edecek asil üye için Konfederasyonumuz adına Hasan HAYIR ve Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan AKYILDIZ, yedek üyelik için Memur-Sen adına Yusuf

YAZGAN aday olmuşlardır.

Seçim sonucunda asil üyeliğe Hasan HAYIR ve yedek üyeliğe Yusuf YAZGAN seçilmişlerdir. Seçim sonrasında yenilgiye uğrayan Kamu-Sen, Konfederasyonumuz adına yönetim kurulu üyesi olan Hasan Hayır ve KESK hakkında yoğun bir karalama ve iftira kampanyası başlatmıştır. Bu kampanyaya karşı hukuki girişimler başlatılmış ve bazıları sonuçlanarak ilgili kişiler tazminata mahkûm olmuştur.

Kurumdaki temsiliyetimizin yarattığı olanaklar, öncelikle alanda örgütlü sendikamız Büro Emekçileri Sendikası (BES) olmak üzere emek ve meslek örgütleriyle de paylaşılmıştır.

Örneğin;

■ Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'nın yürürlüğe koyduğu ve sonrasında da SGK'nun 15 Haziran 2007 tarihinden geçerli olmak üzere 25 Mayıs 2007 tarihinde yayınladığı "Sağlık Uygulama Tebliği"ne karşı, bu tebliğin yürürlüğünün durdurulması ve iptali istemiyle sendikamız SES'in önerileri doğrultusunda KESK ve TTB'nin ortaklaşması sonrasında TTB üzerinden Danıştay'a dava açılmıştır. Danıştay 10. Dairesi, Sağlık Uygulama Tebliği (SUT) doğrultusunda uygulamaya konan "paket ücret" uygulamasının yürütmesini durdurmuştur.

■ Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulu, 16 Mayıs 2007 tarihi itibariyle SSK- Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'a ait 410 adet gayrimenkulün hazineye devredilerek, Maliye Bakanlığı tarafından satışını öngören bir karar almıştır. KESK olarak, Sosyal Güvenlik Kurumu Yönetim Kurulu'ndaki temsilcimiz aracılığıyla bu karara şerh konuldu.

■ SGK Yönetim Kurulunun kararının iptali için Konfederasyonumuz KESK ve Büro Emekçileri Sendikası Genel Merkezi adına Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesine dava açılmıştır.

Bu arada Yönetim Kurulu, ek bir kararla, satışa sunulan gayri-menkullerin önemli bir bölümünü Maliye'ye satılmak üzere bildirilen taşınmaz listesinden çıkarma kararı almıştır.

■ SGK Yönetim Kurulu bir Emekli Sandığı gayrimenkulü olan Bursa Çelik Palas Oteli'nin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı eliyle satılmasına karar vermiştir. Bursa Çelik Palas Oteli, daha önce de özelleştirmeye konu olmuş, bir dizi hukuki problem nedeniyle bu gerçekleştirilememiş ve bir Emekli Sandığı iştiraki olan EMEK İnşaat AŞ tarafından işletilmeye başlanmıştı.

Temsilcimiz aracılığıyla bu karara da şerh konulmuş, söz konusu kararın iptali ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığının bu konudaki işlemlerinin durdurulması için KESK ve BES olarak dava açılmıştır.

■ Sağlık Uygulama Tebliği'ne benzer bir uygulama da Emekli Sandığı'nda

çalışan yaklaşık 170 personelin SSK'ya bağlı bir birime nakledilmesi kararı olmuştur. 5502 sayılı yasaya dayanarak yapılan bu uygulama da Anayasa Mahkemesi'nin iptal gerekçesine aykırı olup dava açılmıştır. İdare Mahkemesi nakle söz konusu olan personelin bireysel başvurusu üzerine dava açılması gerektiğine karar vermiştir.

■ “Sosyal Güvenlik Kontrol Memurları Yönetmeliği” ile kurumun Kontrol Memurlarına geniş yetkiler verilerek kayıt dışının önlenmesi, işverenlerden prim alacaklarının hızlı ve çabuk tahsil edilmesi, sendikasız ve sigortasız çalıştırmanın cezai şartlara bağlanarak denetim altına alınması amaçlanmıştır. Bu yönetmelikteki eksikliklerle ilgili olarak BES sendikamız dava açmıştır.

■ “Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nun Görev, Yetki, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik” çıkarılmış, bu kurulda kurumsal olarak Türk Tabipler Birliği'nin temsil edileceği yönetmelik maddesi olarak yazılmıştır.

■ “Sosyal Güvenlik Kurumu Sicil Amirleri Yönetmeliği ve Sosyal Güvenlik Kurumu Disiplin Amirleri Yönetmeliği” kabul edilmiştir. Bu yönetmeliklerde tarif edilen her düzeydeki disiplin ve sicil kurullarına dosyası görüşülen kamu çalışanınin üyesi olduğu sendikanın temsilcisinin bulunması zorunlu hale getirilmiştir.

■ “Sosyal Güvenlik Kurumu İkramiye Usul ve Esasları”nı belirleyen yönetmelik çıkarılmıştır. Daha önce SSK, BAĞ-KUR ve Emekli Sandığı'nda var olan yönetmelikler uyarı ve kınama cezasını alanların ikramiyelerinden kesintiler yapılmasını içeriyordu. Yeni düzenleme ile KESK üyelerinin sık sık maruz kaldığı uyarı ve kınama cezası alanların ikramiyesinin kesilmesi yönetmelikten çıkarılmıştır.

■ Bu dönemde kurum çalışanlarının özlük hakları ve kurum mevzuatı ile ilgili çıkarılan yönetmeliklerde çalışanlar lehine düzenlemelerin yer alması sağlanmış, Büro Emekçileri Sendikası (BES) Genel Merkezi bünyesinde oluşturulan komisyon tarafından üretilen önerilen Yönetim Kurulu gündemine taşınmıştır..

■ Yönetim Kurulu gündemlerine kurum ve çalışanlar lehine taraf olunmuş, çalışanların talepleri olanaklar ölçüsünde yerine getirilmeye çalışılmıştır.

SGK Yönetim Kurulu'ndaki çalışmalar, KESK'in ve BES'in oluşturdukları komisyonlar ve danışmanın önerileri üzerinden şekillenmiştir. Çıkarılan düzenlemeler ve yapılan tüm çalışmalarda çalışanların ve toplumun çıkarları esas alınmıştır.

Yine katılıma açık, özerk ve demokratik bir kurum oluşturulması için çaba içinde olunmuş, yapılan çalışmalar hakkında düzenli olarak örgüt bilgilendirilmiştir.

**5. BÖLÜM:
BİR
GASP
HİKAYESİ:
KONUT
EDİNDİRME
YARDIMI
(KEY)**

KEY HESAPLARININ TASFİYESİNE İLİŞKİN

KEY Nedir?

Konut Edindirme Yardımı (KEY); 11/11/1986 tarihli ve 3320 sayılı Memurlar ve İşçiler ile Bunların Emeklilerine Konut Edindirme Yardımı Yapılması Hakkında Kanun ile uygulamaya konulmuştur.

116

KEY paraları, 3320 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen kişiler (aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununa göre almakta olan Devlet memurları ile diğer kamu görevlilerine kanunla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak kurulan kuruluşlarda çalışanlara ve T.C. Emekli Sandığından emekli, adi malullük ve vazife malullüğü aylığı almakta olanlar, 10 veya 10'dan fazla işçi çalıştıran işyerlerinde çalışan işçiler, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu ile aynı Kanunun geçici 20 nci maddesine tabi ve 23/1/1968 tarihli ve 991 sayılı Kanuna göre yaşlılık ve malullük aylığı bağlanmış olanlar) için, çalıştıkları kurumlar tarafından Türkiye Emlak Kredi Bankasında Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığı adına açılmış olan hesaba yatırılmıştır.

KEY, 01/01/1987 ile 31/12/1995 tarihleri arasında yapılmıştır.

1987 yılında yardım miktarı 3.500 TL ile 16.000 TL arasında iken bitim tarihi olan 1995 yılında bu miktarlar 17.500 TL ile 80.000 TL arasında değişmekte idi.

26/11/1999 tarihli ve 588 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 3320 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmış ve KEY hesabı karşılığı olarak, hesapta bulunan toplam miktar değerinde Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketine ait gayrimenkullerin, Emlak Konut Anonim Şirketine aynı sermaye olarak dev-

redilmesi suretiyle Bankadaki KEY hesabı kapatılmıştır.

KEY hesabı karşılığında aynı sermaye konulan Emlak Konut Anonim Şirketinin dönüşümü sonucunda kurulacak Gayrimenkul Yatırım Ortaklığından KEY hak sahiplerine hisse senedi verilmesi suretiyle KEY hak sahiplerinin alacaklarının itfası amaçlanmıştır.

Ancak, 588 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve ilgili mevzuat (2/5/2000 tarihli ve 2000/575 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, 19/10/2000 ve 23/3/2001 tarihli tebliğler) ile oluşturulan, hak sahiplerine hisse senedi verilmesi suretiyle hak sahiplerinin alacaklarının itfası sistemi aradan geçen yıllara rağmen sonuçlanamamıştır.

31.12.1996 Tarihi itibariyle KEY Kaynak ve Kullanımları

(Kümülatif, Milyar TL)

A. KAYNAKLAR	
1. Anapara	19.122
2. Mevduat Faizi	69.928
3. Yatırım Geliri	4.365
4. Menkul kıymet değişim farkı	41.764
TOPLAM (A)	135.179
B.1. Ödemeler	
1. Hak sahiplerine Ödemeler	1.315
2. Kurumlara iade	254
3. Emlakbank Komisyonları	7.190
TOPLAM (B.1)	8.759
B.2. Nemalandırma	
1. Emlakbank vadesiz hesapları	81.541
2. KEY Yatırımları	44.880
a. KOF Menkulleri	22.350
b. TOKİ Menkulleri	20.400
c. TEAŞ Menkulleri	3.130
TOPLAM (B.2)	126.421

(Kaynak: 97 Türk-İş Yılıığı)

Devletin Nema Hesabı (Milyar TL)

Fiili Durum	1995 sonu mevcudu	1996 M. Faiz Oranı	1996 yılı neması	1996 yılı mevcudu
	83.765	%50.9	42.656	126.421

Olması Gereken Nema Hesabı (Milyar TL)

Mevduat Faiz Ortalaması	Önceki Yıl sonu mevcudu	Faiz Oranı	Yıl neması	Yıl mevcudu
1996	83.765	%97.8	81.922	165.687
1997	165.687	%90	149.118	314.805
1998	314.805	%100	314.805	629.610
1999	629.610	%100	629.610	1.259.220

1999 yılı sonu itibari ile KEY hesaplarında olması gereken paranın 1.259.220 milyar TL'dir.

Yasa Tasarısı, KEY hesaplarının değerinin çok altında ödeneceğini öngörmektedir.

Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının 4. maddesinde, hak sahiplerinin alacaklarının nemalandırma usulü düzenlenmektedir. Nemalandırma hususunda 1/1/1987 ilâ 29/12/1999 tarihleri arasındaki dönem için T. Emlak Bankası A.Ş.'nin 6 aylık vadeli mevduat faizinin bileşik usulde uygulanması öngörülmektedir.

29/12/1999 tarihinden sonraki dönem için Emlak Konut Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı'nın net aktif değerinin % 60,96'sının 588 sayılı Kanun Hükmünde Kararname uyarınca T. Emlak Bankası A.Ş. tarafından aynı sermaye olarak EGYO'ya devredilen taşınmaz karşılığı 395.751.717,17 YTL'ye oranı esas alınmaktadır. Şu anda TOKİ'ye bağlı olan EGYO'nun değerinin yaklaşık 3 milyar YTL olduğu yönünde açıklamalar bulunmaktadır. Bunun da %60,96'sı 1,828 milyar YTL'ye denk gelmektedir.

Bu durumda; Yasa tasarısına göre 2000 yılından önceki hesaplar Emlak Bankasının mevduat faiz oranına göre belirlenecektir. Buna göre Emlak Bankasının 1996 yılı mevduat faiz oranı %50.9 olup, bu oranın 1997, 1998,1999 için aynı tutarsak 1999 yılı sonu itibari ile hesapta 412 milyon YTL olacağı tahmin edilmektedir.

Ancak banka ortalama mevduat faizi uygulandığında bu rakamın 1.259 milyon YTL olması gerekecektir.

Bu durumda;

a- Emlak bankası mevduat faizi düşük tutulursa toplam tutar $412+1.828=2.240$ milyon YTL üzerinden kişi başına 373 YTL dağıtılır.

b- Emlak bankası faiz oranı ortalama üzerinden hesaplanırsa toplam tutar $1.259+1.828=3.087$ milyon YTL üzerinden kişi başına 514 YTL dağıtılır.

c- Yasa tasarısına göre dağıtılacak miktar 6 milyon kişi için ortalama 373 YTL ile 514 YTL arasında değişecektir.

KEY Hesapları gerçek değeri üzerinden ödenmelidir.

1- Yasa tasarısında belirtilen miktarlar, KEY hesaplarının içinin boşaltıldığı göstermektedir. Yasa Tasarısı TBMM Plan ve Bütçe Komisyonunda sosyal taraflar çağrılmadan apar topar görüşülerek Genel Kurul'a sevk edilmiştir. Nitekim 2002 yılından bu tarafa geçen Toplu Görüşmelerde de sıkça dile getirmemize rağmen AKP Hükümeti görüşlerimizi almadan Tasarırı hazırlayarak meclise göndermiştir. Tüm bunlar göstermektedir ki KEY Hesapları kamuoyunun dikkatinden kaçırılmıştır.

2- İçi boşaltılan KEY hesapları ile ilgili olarak hükümetlerin sorumluluğu bulunmaktadır. Bu paralar batık Emlak bank ile beraber nerelere veya kimlere gitmiştir. AKP Hükümetinin bu konuyu aydınlatma gibi bir derdi olmamıştır.

3- 1999 yılı sonu itibari ile emekçiler ve emeklilerinin alması gereken KEY paralarının toplam tutarına mevduat faizini bileşik şekilde uyguladığımızda, 2006 yılı sonu itibari ile toplam KEY büyüklüğünün 9,8 katrilyon TL olduğu görülmektedir. Bu rakam KEY soygununun ne kadar büyük olduğunu göstermektedir.

OLMASI GEREKEN NEMA HESABI (Milyar TL)

Mevduat Faiz Ortalaması	Önceki Yıl sonu mevcudu	Faiz Oranı	Yıl neması	Yıl mevcudu
2000	1.259.220	%40	503.688	1.762.908
2001	1.762.908	%50	881.454	2.644.362
2002	2.644.362	%60	1.586.617	4.230.979
2003	4.230.979	%40	1.692.391	5.923.370
2004	5.923.370	%22	1.303.141	7.226.511
2005	7.226.511	%16	1.156.241	8.382.752
2006	8.382.752	%18	1.508.895	9.891.647

4- 1987 ile 1995 sonu itibari ile yaklaşık 6 milyon kişinin bu yardımdan yararlanacağını düşünürsek, bugün (2006) itibari ile kişi başına 1.650,00 YTL

alacağı bulunmaktadır.

5- KEY Hesaplarına Hazine bonusu faizi uyguladığımızda ise 2006 yılı sonu itibari ile yaklaşık 15 milyar YTL hesapta para toplanabilecektir. Bu durumda da kişi başına 2.500,00 YTL ödenebilecekti.

Emekçilere yapılan konut yardımları, onlar adına sorumsuzca ve keyfice düşük tutarda nemalandırılarak, emekçilerin büyük hak kayıplarına neden olunmuştur. İç borç faiz oranları (hazine bonusu faizi), emekçilerin konut yardımlarına da uygulanarak nemalandırılmalıdır. Bu alacakların gerçek değerleri üzerinden biran önce ödenmesi için ısrarımız devam edecektir.

4688'E
HAYIR!
ORTAK
GÜTLENME
YASASI
TIYORUZ!
E S K

6. BÖLÜM:

**KAMU
PERSONEL
REJİMİ
VE
4688
SAYILI
YASA**

KAMU PERSONEL REJİMİ

AKP hükümetlerinin iktidara geldiği 2003 yılından itibaren sıkça gündeme getirilmek istenen Kamu Personel Rejimi ile ilgili taslak çalışmalar Konfederasyonumuzun ısrarlı ve kararlı tutumları sayesinde tasarı haline getirilememiştir.

2005 yılı Toplu Görüşmelerinde taslak olarak dağıtılan Kamu Personel Kanun Tasarı Taslağı, kamu emekçilerini sözleşmeli statüde çalıştırıp iş güvencesini ortadan kaldıran, hizmet alımı ve taşeron çalıştırmayı neredeyse ana çalışma biçimi haline getiren, performansa dayalı ücret sistemini öngören, fazla çalışmayı olağan hale getirip ücretlendirmeyi ortadan kaldıran, sosyal hakları yok eden ve en önemlisi de toplu sözleşme ve grev hakkını tanımayan niteliği itibarı ile kabul edilemez bulunmuştur. Bu taslak üzerindeki tartışmalardan kendine yeterince destek bulamayan hükümet, 2006 yılında öz itibarıyla aynı niteliği taşıyan ve ismini Devlet Memurları Kanun Tasarı Taslağı olarak ortaya koyduğu Taslağı tartıştırmak istemiştir. Bu taslak da yeterince destek bulmamıştır. Ancak Hükümetin tek bir kanunla değiştirmek istediği Personel Rejimi 3 yıllık süre içerisinde parça parça hayata geçirilmeye başlanmıştır.

1- 657 sayılı yasanın 4/B maddesine göre sözleşmeli çalıştırma AKP Hükümetlerinin ana çalıştırma biçimi haline gelmiştir. Halen kamuda 100 bin üzerinde 4/B statüsünde çalışan sözleşmeli personel bulunmaktadır.

2- Özelleştirme sonucu, işten atılarak mağdur edilen yaklaşık 22.000 işçi 657 sayılı yasanın 4/C maddesine göre "geçici personel" statüsünde çalıştırılmaktadır.

3- Özellikle sağlık kurum ve kuruluşlarında dışarıdan hizmet alımı yoluyla sağlık hizmeti sunulmaya başlanmıştır. Bu şekilde ihale ile iş alan şirket elemanı olarak çalışan binlerce sağlık personeli bulunmaktadır.

4- 657 sayılı yasanın 36. maddesi uyarınca temizlik-bakım ve onarım işlerinde çalıştırılan taşeron firma işçilerinin çalışma alanları ve sayıları giderek artmıştır. Bu rakamın 300.000'e yaklaştığı ifade edilmektedir.

5- Sağlık Bakanlığı ile üniversite hastanelerinde performans dayalı döner sermayeden ek ödeme uygulaması neredeyse kurumsallaşmıştır. Bu kurumlarda çalışan yaklaşık 400 bin kişi maaşı dışında aldığı ek ödemeleri performansa göre her ay değişen oranlarda almaktadır.

6- Tüm kamu emekçileri açısından değişik adlar altında alınan ek ödemeler emekliliğe yansıtılmadığından sosyal güvenlik açısından ciddi sorunlar doğurmaktadır.

7- Gelir Vergisi Kanunu değiştirilerek ikili tarife kaldırılmış, kamu emekçilerinden daha fazla vergi alınması yoluna gidilmiştir.

Konfederasyonumuz, her platform ve her fırsatta AKP Hükümetlerinin iş güvencesine dayalı, çalışanların ortak örgütlenebildiği, toplu sözleşme ve grev hakkının kullanılabilirdiği bir çalışma yaşamı ve ilişkileri kurulması gerektiğini ifade etmiş, bunun mücadelesini vermiştir. Bu sürecin daha da kötüye varmaması Konfederasyonumuzun bu kararlı mücadelesi ile mümkün olmuştur.

4688 SAYILI YASA

Geçtiğimiz dönem içerisinde 4688 sayılı yasada iki kez değişiklikler yapılmış, Mayıs 2008 tarihi itibarıyla de 2004 yılında olduğu gibi sadece uygulamada karşılaşılan sorunları giderme amaçlı ve Hükümeti ILO toplantılarında rahatlatmak şeklinde kısmi bazı değişiklik çalışmaları yapılmıştır.

Temmuz 2006 tarihinde yapılan değişikliklerle 4688 sayılı kanunun 25. maddesi değiştirilerek aidatların brüt ücret üzerinden alınması sağlanmış, kanuna geçici madde eklenerek Sendika Genel Kurullarında tüzük değişikliği yapılınca kadar aidatla ilgili karar almak üzere sendika yönetim kurullarına yetki verilmiştir.

Şubat 2007 tarihinde yapılan değişikliklerle 4688 sayılı kanunun 38. maddesindeki para cezası miktarı Ceza Kanunu'na uyumlu hale getirilmiştir.

Mayıs 2008 tarihinde 4688 sayılı kanunla ilgili değişiklik çalışmaları yapmak üzere Üçlü Danışma Kurulu toplantıya çağırılmıştır. Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız bu hususla ilgili düşüncemizi aşağıdaki gibi ifade etmiştir:

“Bundan önceki Üçlü Danışma Kurulu Toplantılarında dile getirdiğimiz hususlardan en önemlisi kamu görevlilerinin toplu Pazarlık ve Grev hakkından yararlanmasıyla ilgili hükümete yapmış olduğumuz çağrılardır. Ancak, bugüne değin bu çağrılara olumlu bir yanıt verilmemiştir. Kaldı ki, Hükümetin

2004 yılı toplu görüşmelerinde, kamu görevlilerinin toplu pazarlık hakkından yararlandırılması ile ilgili yazılı ve sözlü taahhüdü de 4 yıldır yerine getirilmemektedir. Konfederasyonumuz kamu görevlilerinin toplu pazarlık ve grev hakkından yararlandırılması gerektiğini her fırsatta dile getirmektedir.

Gaziantep Belediyesi ile Tüm Bel Sen arasında 1993 yılında yapılan toplu sözleşmenin uygulanmaması nedeni ile iç hukuk tüketilmiş ve AİHM'e başvurulmuştu. AİHM'in 34503/97 sayılı Demir ve Baykara - Türkiye davasında 21 Kasım 2006 günü verdiği kararda, yapılan toplu sözleşmenin İLO sözleşmeleri uyarınca kabul edilmesi ve gereğinin yerine getirilmesi belirtilmiş olup, Türkiye'nin AİHM'in 11. maddesini ihlal ettiği sonucuna varılmıştır. Bu karardan sonra kamu emekçilerinin toplu pazarlık ve grev hakkı tartışmasının bittiğini, sadece buna uygun adımların atılması gerektiğini belirtmek isteriz.

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun sendikal hak ihlallerine kaynaklık eden içeriği, sadece Türkiye'de değil, uluslararası alanda da eleştiri konusudur. İLO örgütlenme özgürlüğü ve uzmanlar komitesi raporlarında isabetle belirtildiği gibi bu yasa, 87, 98 ve 151 Sayılı İLO sözleşmelerini ihlal etmektedir.

Anayasanın 90. maddesinde yapılan değişiklikle, temel hak ve özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerle mevcut yasalar arasında herhangi bir çelişki söz konusu olduğunda, uluslararası sözleşmelerin esas alınacağı Anayasa hükmü haline getirildi. 87, 98 ve 151 Sayılı İLO sözleşmeleri ile 4688 Sayılı Yasa arasında çok ciddi bir çelişki olduğu bilinmektedir. Anayasa değişikliğiyle birlikte artık 87, 98 ve 151 Sayılı İLO sözleşmelerinin esas alınması gerekmektedir.

Hükümet tarafından hazırlanan 4688 sayılı kanunun 3. ve 15. maddelerinde değişiklik öngören tasarı taslağı, 4688 sayılı kanunun İLO Sözleşmelerine bir bütün olarak uyumunu öngörmediğinden tarafımızca kabul edilemez.

İLO Uzmanlar Komitesinin 87 sayılı İLO Sözleşmesi uyarınca 2007 yılı Türkiye Gözlem Raporuna baktığımızda;

1- 4688 sayılı kanunun 3. ve 15. maddelerinin örgütlenme hakkını kısıtladığı,

2- 4688 sayılı kanunun 5. maddesindeki hizmet kollarının gözden geçirilmesi ve sınırlamaların kaldırılması,

3- 4688 sayılı kanunun 18. maddesinin sendika yöneticilerine yeterince güvence vermemesi,

4- 4688 sayılı kanunun 6. maddesindeki müdahaleye imkan veren düzenleme nedeni ile sendika ve konfederasyon tüzüklerine yapılan müdahalelerden vazgeçilmesi,

5- 4688 sayılı kanunun 10. maddesindeki (seçimler nedeni ile görevin-

den aday olan sendika yöneticilerinin görevde kalmasının sağlanması ve bu hususun sendikaya bırakılması) kısıtlamaların kaldırılması,

6- 4688 sayılı kanunun 35. maddesinin değiştirilerek, kamu hizmetinde grev hakkının tanınması

gibi 4688 sayılı kanunda çok sayıda değişiklik yapılması talep edilmektedir.

ILO Uzmanlar Komitesinin 98 sayılı İLO Sözleşmesi uyarınca Türkiye ile ilgili 2006 yılı değerlendirmesinde;

1- 4688 sayılı kanunun 18. maddesinin sendika karşıtı ayrımcı fiillere karşı yeterli koruma sağlamadığı,

2- 4688 sayılı kanunun 3/h, 28, 32.33.ve 34 maddelerinin kamu hizmetinde toplu pazarlığın yapılmasına engel teşkil ettiği

tespitleri yapılmaktadır.

Bu taleplerden sadece bir tanesinin Tasarı Taslağında ele alınıp, diğerlerinin görülmemesi kabul edilemez. Kaldı ki, işveren vekili konumundaki birçok kamu görevlisinin toplu sözleşme ve grev hakkının kullanılmadığı bir ortamda sendikaya üye olmalarının önünün açılması Hükümetle aynı siyasi çizgide bulunan Konfederasyon ve sendikaları avantajlı duruma getirecektir. Bu durumda da ortaya çıkabilecek sendikal baskı ve kayırmalar daha fazla soruna neden olacaktır.

Konfederasyonumuz bütünlüklü olarak ILO sözleşmelerinin öngördüğü bir yeni yasadan yanadır. Toplu sözleşme ve grev hakkının kullanılmadığı bir ortamda 4688 sayılı yasada yapılacak değişiklikler, sadece ILO Konferanslarına yönelik taktik bir adım olarak kalacaktır.

Genel Başkanımız ayrıca tüm emekçilerin ortak örgütlenmesi önündeki engellerin kaldırılması gerektiğini de ifade etmiştir.

4688 sayılı yasa ile ilgili değişiklik çalışmaları yapmak üzere Çalışma ve Sosyal güvenlik Bakanlığı teknik komiteyi toplantıya çağırmıştır. Bu toplantıda da Konfederasyonumuzun yukarıdaki açık bir şekilde ifade edilmiş, ancak toplu sözleşmeli ve grevli yeni bir yasa yapılması halinde yazılı öneri sunacağımız ifade edilmiştir.

4688'E
HAYIR!
ORTAK
ÖRGÜTLENME
YASASI
İSTİYORUZ!

K E S K

SAĞLIK
HAKTIR
TILAMAZ
EMEK PLATFORMU

7. BÖLÜM:

**EMEK
PLATFORMU**

EMEK PLATFORMU: KARARSIZ, GÖNÜLSÜZ BİRLİKTELİK

DSP, MHP ve ANAP tarafından oluşturulan 57. Hükümet döneminde gündeme gelen Yeni Sosyal Güvenlik Yasasına karşı 14 Temmuz 1999 tarihinde 17 Emek ve Meslek Örgütü tarafından oluşturulan EMEK Platformu, 14 Mart'ta yapılan eylemle bir kez daha gündeme geldi. Kurulduğu dönemde ciddi eylemlere imza atan EMEK Platformu, özellikle AKP hükümeti iktidara geldikten sonra hızlı bir kan kaybına uğramıştı.

Emek Platformu, esnek çalışmayı öngören ve çeşitli hak kayıplarına yol açan Mayıs 2003 tarihli İş Kanunu'na ve emeklilik ve sağlık hakları alanında önemli hak kayıpları getiren Haziran 2006 tarihli Sosyal Güvenlik Yasası'na karşı ortak ve güçlü bir mücadele ortaya koyamamıştı.

Emek Platformunu oluşturan örgütlerin farklılıklarından dolayı, kimi örgütlerin iktidarla girdikleri yakın ilişkiler nedeniyle, Emek Platformuna yönelik yaklaşımlarda da farklılıklar ortaya çıkmış, bütünsel bir mücadele anlayışı zedelenmiştir. Önümüzdeki dönemde bu açıdan Emek Platformu'nun misyonu ve geleceğinin yeniden tartışmaya açılacağı bir süreç olacaktır.

Geçtiğimiz dönem boyunca Emek Platformu Başkanlar Kurulu değişik süreçlerde ve gündemlerde bir araya gelerek oluşturulan bu gönüllü birlikteliği sürdürmeye çalışmıştır. Konfederasyonumuz, Emek Platformuna eleştirel yaklaşmakla birlikte emekçilerin ortak mücadele hattının gerekliliğine verdiği önemden hareketle; Platformda daha mücadeleci ve daha kararlı bir yapının oluşturulması için yerel örgütlerin ve pratiklerin geliştirilmesi için süreç boyunca katkı sunmaya çalışmıştır.

Eşit Özgür Demokratik bir Türkiye yaratma mücadelesinde benzeri yak-

laşım lar içinde olduğumuz başta DiSK, TMMOB ve TTB gibi örgütlerle oluşturulan yakın ilişkiler ve örgütlenen eylemler sürece müdahale noktasında önemli katkılar sunmuştur.

Emek Platformu'nun bu dönem içerisindeki en büyük etkinliği 13-14 Mart 2008 tarihlerinde yapılan eylemler olmuştur. Platform, başta KESK olmak üzere çeşitli örgütlerin ve tabandan gelen baskılar sonucunda 10 Mart 2008 tarihinde yeniden toplanarak SSGSS'ye karşı ortak mücadele kararı almıştır.

Bu toplantıdan sonra yapılan ortak açıklama şöyle oldu:

“Emek Platformu Başkanlar Kurulu, Platformu oluşturan tüm kuruluşların katılımıyla 10 Mart 2008 tarihinde saat 15.00'te TÜRK-İŞ Genel Merkezi'nde toplanmış, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısına ilişkin değerlendirmeler yapmış ve tasarıya karşı geliştirilecek tavrı belirlemiştir.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu, Yasa Tasarısı'nın çalışanlar emekliler, dul ve yetimleri için ağır hak kayıplarına neden olduğu tespitini yapmış, emeklilik ve sağlık alanında köklü değişiklikler yapan ve kazanılmış hakları geriye götüren tasarımı sosyal devlet ilkesine aykırı olarak değerlendirmiştir.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu, Hükümetin Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı ile ilgili olarak örgütlerimizin görüş ve önerilerini dikkate almadığı ve tasarının çalışanların koşulları ve ülke gerçekleri ile örtüşmediği sonucuna varmıştır. Emek Platformu Başkanlar Kurulu, bu tasarının yasalaşmaması gerektiği kararına vararak tasarıya karşı ortak eylem kararı almıştır.”

Alınan eylem kararının en önemlisi, 14 Mart 2008 tarihinde yapılan 2 saatlik iş bırakma eylemidir. Emek Platformu bileşeni 17 örgüte üye emekçilerin 14 Mart 2008 tarihinde yaptığı 2 saatlik “çalışmama” eylemi, tüm Türkiye çapında büyük bir coşku ve katılımı ile gerçekleştirilmiştir.

Ankara, İstanbul, İzmir başta olmak üzere tüm illerde saat 10.00 ile 12.00 arasında eyleme katılan emekçilerin gerçekleştirdikleri yürüyüşlere 100 binlerce kişi katıldı. Yapılan eyleme büyük destek veren halk da yürüyüşlere alkışlarıyla destek verdiler ve SSGSS yasasına karşı geleceklerine sahip çıktılar.

Türkiye çapında 10.00-12.00 saatleri arasında gerçekleştirilen eylem çerçevesinde belediye hizmetlerine ara verilirken, şehir içi ulaşım durdu ve temizlik hizmetleri yapılmadı. Demiryollarında banliyö trenlerinin seferleri iki saat süreyle durdurulurken, atölyelerde çalışma yapılmadı. Bakım ve onarım çalışmalarına ara verildi.

Öğretmenler iki saat süreyle derse germedi ve eylem nedeniyle eğitime iki saat ara verildi. Hastanelerde doktorlar, eylem süresince acil vakalar dışında

hizmet vermedi.

Petro kimya sektöründe aralarında TPAO, Tüpraş, BOTAŞ, Petkim gibi iş yerlerinin de bulunduğu 85 işyerinde çalışmalar iki saat süreyle durdu.

Eylem kapsamında, Haydarpaşa Garı'ndan Ankara'ya hareket etmesi gereken "Başkent Ekspresi" saat 12.00'ye kadar rötâr yaptı. Gar çalışanlarının eylemi sebebiyle Başkent Ekspresi'nin saat 12.00'de Ankara'ya hareket edeceği, yolcuların isterlerse biletlerini kesintisiz olarak iade edebilecekleri anons edildi.

Büyük kentlerde yapılan alan eylemlerine çok sayıda emekçi katılırken, en kitlesel eylem İzmir'de gerçekleşti. Konak Meydanı'nda düzenlenen eyleme 50 binin üzerinde emekçi katıldı.

Emek Platformu'nun Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı yaptığı 2 saatlik iş bırakma eylemi kapsamında Ankara'daki KESK'e bağlı sendikalar Numune Hastanesi'nden Sağlık Bakanlığı'na kadar yürüdüler.

Yüzbinlerce emekçinin katıldığı 14 Mart eyleminin ardından AKP Hükümeti, yasada bazı değişikliklere gitmek zorunda kalmıştır.

Ne var ki sonrası süreçte yasaya ve AKP Hükümetine karşı muhalefetin sürdürülmesi noktasında Emek Platformu içerisinde yine bir uzlaşmaya varılamamıştır. 14 Mart eylemi, emekçilerin ortak mücadelesinin gücünün ortaya konulması bakımında önemli bir deneyim yaratmıştır. Her ne kadar Emek Platformu ortak bir eylemlilik süreci sürdüremese de, platform üyesi örgütlere üye emekçiler, alanlarda yan yana gelmeyi başarmıştır.

8. BÖLÜM:

1 MAYIS

2006

2007

2008

1 MAYIS 2006 EMEK PLATFORMU'NUN ÇAĞRISI: AYAĞA KALK!

KESK, DİSK, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, TMMOB, TTB'nin içinde yer aldığı Emek Platformu teknik komitesinin organize ettiği 1 Mayıs 2006, Ankara mitingi Ankara Tandoğan Meydanı'nda gerçekleştirildi. Emek Platformu tarafından organize edilen İstanbul 1 Mayıs etkinlikleri ise İstanbul/Kadıköy'de yapıldı.

Her iki etkinlik de MYK üyelerimiz tarafından organize ve takip edildi. Diğer tüm illerdeki 1 Mayıs'ın en coşkulu şekilde kutlanması için çalışmalar yapıldı.

EMEK Platformu tarafından yayınlanan 1 Mayıs Çağrısında şu ifadeler yer aldı:

1 MAYIS BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ'NDE YİNE ALANLARDAYIZ !

İşçiler, kamu emekçileri, emekliler, işsizler, yoksullar, kadınlar, gençler,
İşgale, sermayenin küresel saldırılarına, yoksulluğa ve küresel sömürüye
'hayır' diyenler,

Kardeşçe bir arada yaşamak isteyenler,

Eşit, özgür, adaletli ve demokratik bir Türkiye hedefleyenler,

ÇAĞRIMIZ SİZEDİR!

120 yıldır emekçilerin ve halkın taleplerini 1 Mayıs'ta daha kararlı, daha güçlü ve daha kitlesel seslendirme çağrısıdır !

Barış, demokrasi ve birlik için dayanışma ve ortak mücadele çağrısıdır!

Ve çağırımız, tüm yetkilileredir; bu sese kulak verin çağrısıdır.

Ortadoğu halkları zengin enerji kaynaklarına sahip olmak suçmuş gibi beldelini kan ve gözyaşı ile ödüyorlar.

ABD emperyalizmi, dünya çapında egemenliğini güçlendirmek, enerji kaynaklarına sahip olmak ve neo-liberal küreselleşmeyi sağlamak için zora, şiddete ve işgale başvurmaktan çekinmiyor.

Afganistan, Filistin ve Irak kaynıyor; halkların yaşadığı acılar, insanlık tarihine kara bir leke gibi düşüyor. ABD, şimdi de Suriye ve İran'ı hedef göstererek, bölgede yeni çatışmalara zemin hazırlıyor.

ABD ve çıkar odaklarının, Türkiye'yi çatışma ortamının bir taşeronu haline getirme oyunları sürüyor. Demokrasiden korkanlar, gerilim ve çatışmadan rant sağlamak isteyenler, huzursuzluğu körükleyenler, halka ve emekçilere kirli bir senaryo yazıyorlar.

Küresel sermayenin kısıkcındaki ülkemiz, her gün daha fazla işsizliğe, yoksulluğa ve güvencesizliğe sürükleniyor. Yıllardan beri ülke kaynakları, yağma ve talan politikalarıyla uluslar arası sermayeye açılıyor. Özelleştirme politikalarıyla fabrikalar kapatılıyor ya da sermayeye peşkeş çekiliyor.

Devleti küçültme adı altında başta eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik olmak üzere, kamu hizmetleri tasfiye edilmek, paralı hale getirilmek isteniyor.

Sağlımız küresel sermaye tekellerine peşkeş çekiliyor.

Getirilen yasa ile prim borcu olanların sağlık hizmeti alması zorlaşıyor.

Emekli maaşları düşürülüyor.

Ekonomiye IMF yön veriyor, hükümet emekçilerin ve halkın taleplerini dikkate almıyor.

Giderek artan borçlarla tarım can çekişiyor, esnaf kan ağlıyor, emekliler çile çekiyor, ücretler geriletiliyor, sosyal haklarımıza yönelik saldırılar devam ediyor. Daha fazla sömürmek için örgütsüz ve güvencesiz bir çalışma yaşamı isteniyor.

Büyüyen ekonomik tahribatla birlikte demokratikleşme sorunları da sürüyor.

12 Eylül hukuku varlığını sürdürürken, demokratik hukuk devleti olmanın gerektirdiği köklü adımlar atılmıyor.

Hak ve özgürlüklere ilişkin taleplerin önü kesilmek isteniyor. Hem yasalar, hem de uygulamalar temel hak ve özgürlüklere ilişkin sorunlara kaynaklık ediyor. Özgürlükçü, bağımsız, demokratik ve barış içinde yaşayan bir Türkiye

talebimiz devam ediyor.

DEĞİŞTİREBİLİRİZ! ÇÖZÜM ELİMİZDE;

Eşitlikçi, özgürlükçü, bağımsız ve demokratik bir Türkiye hayal değil!

1 Mayıs'ta, Mücadelemizi, birliğimizi ve dayanışmamızı güçlendirerek, alanları doldurarak, haklı taleplerimizi bir kez daha savunacağız:

- Ülkemizde ve bölgemizde barış ve kardeşlik güçlendirilmelidir. Sorunların diyalog ve barışçıl çözümü için, bütün taraflar sorumlu davranmalıdır.

- Her alanda tam bir demokratikleşme sağlanmalı, demokratik hukuk devleti önündeki yasal ve uygulamadan kaynaklı engeller kaldırılmalıdır.

- Örgütlenme ve düşünce özgürlüğünün önündeki engeller kaldırılmalıdır. Herkesin düşüncesini özgürce ifade edebilme, yaşama, çalışma ve eğitim özgürlüğü genişletilmelidir. Siyasetin katılımcı ve çoğulcu bir yapıya kavuşabilmesinin ve örgütlü toplumun yolu açılmalıdır.

- Sendikal hak ve özgürlükler önündeki tüm engeller, bütün anti-demokratik hükümler kaldırılmalı, demokratik bir çalışma düzeni kurulmalıdır.

- Kamu emekçilerinin toplu sözleşmeli ve grevli sendikal hak ve özgürlükleri ile siyaset yapma haklarının önündeki engeller kaldırılmalı, kamu emekçilerine yönelik baskı ve sürgün politikalarından vazgeçilmelidir.

- IMF ile yapılan bütün anlaşmalar iptal edilmeli, borçlar yeniden yapılandırılmalıdır. Ekonomik tercihler üretimi, yatırımı ve istihdamı esas almalıdır.

- Özelleştirmeler ve kamu hizmetlerinin küçültülmesi girişimleri derhal durdurulmalı, eğitim, sağlık ve sosyal güvenliğe ayrılan paylar artırılmalıdır.

- Reform adı altında emeklilik ve sağlık haklarını ticarileştirme, emekli yaşını ve prim ödeme sürelerini artırma, emekli aylıklarını düşürme girişimlerinden vazgeçilmelidir.

- Kayıtdışı ekonomi kayıt altına alınmalı; Asgari ücret insanca yaşayacak bir düzeyde belirlenerek, vergi dışı bırakılmalıdır. Kamu çalışanlarına yönelik tek yanlı ücret politikalarından vazgeçilmelidir. Adil bir vergi reformu derhal yapılmalıdır.

- Çocuk işçiliği ve istismarına son verilmeli, çalışma yaşamındaki her türlü ayrımcılığa son verilmelidir. Özürlülere hayatın her alanına daha fazla katılma olanağı yaratılmalıdır.

Emek Platformu, son dönemde tırmanma eğiliminde olan, terör ve şiddet olaylarını ve ülkede yükselen gerilimi kaygı ile takip etmektedir.

Emek Platformu, kimden gelirse gelsin, terör ve şiddete karşıdır.

Şiddet ve şiddetin yarattığı gerilim, toplumu sarsmakta, toplumda öfke ve nefret duygularını yaygınlaştırmakta ve linç girişimlerinin tırmanmasına neden olmaktadır.

Silahların konuştuğu yerde demokratik çözümler gündeme gelemez. Herkesin, tartışmalara şiddetten uzak özgür bir zeminde ve özgür bir zihinle katılımı gerekmektedir.

Çok yönlü, acil ve öncelikli çözümler üretmek, herkesin onurlu bir yaşam sürme özgürlüğünü sağlayacak siyasi çözümlere ve yaklaşımlara ihtiyaç vardır.

Kitlelerin sindirilmesi için yaygınlaştırılan korkunun ve paranoyanın ege- men olduğu çözümler yerine, hukukun, demokrasinin ve özgüvenin etkin ol- duğu sağlıklı çözümlere ihtiyaç vardır.

- Adalet, Barış Ve Özgürlük
- Eşit Paylaşım,
- İş, Gelir Ve İstihdam Güvencesi
- Parasız Sağlık, Parasız Eğitim
- Ve 1 Mayıs'ın Resmi Tatil Olması İçin Alanlardayız.

Yaşasın 1 Mayıs

Yaşasın İşçi Sınıfının Birlik Mücadele Ve Dayanışması

EMEK PLATFORMU

1 MAYIS 2007

1977'İN 30. YILDÖNÜMÜNDE TAKSİM MEYDANI'NDAYDIK

1 Mayıs 2007, 1977'de yaşanan karanlık tertibin 30. yıldönümü olması nedeniyle Türkiye'deki emek mücadelesi açısından kendine özgü anlamlar taşımaktadır. KESK ve DİSK bu anlamlı günde, 1977'nin 30. yıldönümün- de 30 yıl önce Meydan'da hayatlarını kaybeden arkadaşlarımız için 1 Mayıs 2007'yi Taksim Meydanı'nda kutlama kararı aldılar.

1 Mayıs'ta Taksim'de olma fikri, emek ve demokrasi güçleri tarafından coşku ve heyecanla karşılandı. Demokratik kitle örgütlerinden siyasi partilere uzanan geniş bir kesim, KESK ve DİSK'le birlikte Taksim Meydanı'nda çıkma

kararı aldılar.

KESK ve DİSK tarafından yapılan ortak çağrı şöyleydi:

1 MAYIS'TA TAKSİM'DEYİZ!

İşçilerin, emekçilerin ve ezilenlerin uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı kutlama ve 1 Mayıs 1977 katliamının 30. yıldönümünde yitirdiklerimizi anma çalışmalarımız devam etmektedir.

Bütün dünyada bayram havasında geçen 1 Mayıs, ne yazık ki ülkemizde uzun yıllardır gerilimler yaratılarak, kutlamalara gölge düşürülerek, çeşitli vesileler öne sürülerek engellenmek istenmektedir. Biz biliyoruz ki burada asıl hedeflenen şey, demokrasi ve özgürlükler mücadelesinin engellenmesi, birlik ve dayanışmamızın önüne set çekilerek, özgürlük ve demokrasi güçlerinin halkla bağlarının koparılarak zayıflatılmak istenmesidir. Bu oyunları, bu yıl da boşa çıkartarak, 1 Mayıs'ı hakettiği anlam ve önemle kutlamakta kararlıyız.

30 yıl önce, 1 Mayıs 1977'de bu meydanda, üzerlerinde oynanan oyundan habersiz, bir hukuk devletinde yaşadıklarına duydukları inanç ve güvenle kaygı duymadan, bir bayram sevinci yaşarken yaşamlarını yitiren 36 yurttaşımıza, yakınlarına ve işçi sınıfına, demokrasi adına toplum olarak ve vicdanen borçluyuz.

Bu yıl, bu borcumuzu ödemek, yarım kalmış bir sevinci tamamlamak, kaybettiklerimizin yaşıyor olsalardı duyacakları coşkuyu sürdürmek, 1 Mayıs geleneğini yasaklardan arındırmak için emekçilerin önlerine konan engelleri, yasakları aşarak, Taksim Alanı'nda olacağız.

Ancak, bu demokratik istemimizin siyasi iktidar tarafından yeterince anlaşıldığından ve beklentilerimizin karşılanması için gerekli duyarlılığın gösterildiğinden söz edebilmenin koşulları yoktur.

Gerek dünya kamuoyu karşısında ve gerekse ülkemizde, hükümet çevrelerinden veya üst düzey devlet görevlilerinden kim ağzını açarsa açsın, ülkemizdeki demokratikleşmeden, hak ve özgürlüklerin genişlemesinden vs. dem vuruyor.

Oysa,

* 1 Mayıs 1977'de Taksim'de 1 Mayıs bayramını kutlayan 500 bin kişiye saldıran 36 yurttaşımızın ölümüne neden olan olaylar aydınlatılmadan

* Dünyanın pek çok ülkesinde bayram olarak kutlanan 1 Mayıs'ı ülkemizde de bayram ilan etmeden,

* 1 Mayıs kutlamalarını demokrasi mücadelesinin sesi olan, ülkenin en seçkin sendika ve örgütlerince bugün en anlamlı yerde kutlamamıza olanak tanınmadan "demokratikleşmeden" söz edilemez.

Çünkü 1977 1 Mayıs, aydınlatılmayan tüm siyasal cinayetlerin, Maraş, Çorum, 16 Mart'ta üniversite gençlerinin üzerine bomba atılması gibi katliamların başlangıcıdır. Kim ne derse desin, ister derin devlet, ister kontrgerilla, ister çete... Bütün bunlar aydınlığa çıkarılmadan ülkemizde gerçek bir demokrasiden bahsedilmesinin olanağı yoktur, olamaz!

Bu nedenlerle, toplumsal hassasiyetlerin tepe noktalarda yaşadığı günümüz koşullarında;

- 1 Mayıs'ın İŞÇİ SINIFININ BAYRAMI olarak TBMM'de ilan edilmesi,
- 1977 suçlarının ortaya çıkarılması ve yargılanması için TBMM Araştırma Komisyonu'nun kurulmasını talep ediyoruz.

Bu taleplerimizin gerçekleşmesi, toplumumuzun büyük çoğunluğunda olumlu karşılanacak ve bugüne kadar gerginlik ve 'tabu' olan bir sorun çözümlenmiş olacaktır.

1 Mayıs, bu görev ve sorumluluk duygusuyla emek hareketinin uluslararası birlik, dayanışma, mücadele ve direniş günü olarak en geniş katılımı Taksim'de kutlanacaktır.

2007 1 Mayıs'ı, ülkemizde yaşanan toplumsal sorunlara "dur" demek için, haklarımıza, ekmeğimize ve daha da önemlisi geleceğimize sahip çıkmamız için meydanları dolduracağımız bir gündür.

Yer, Taksim'dir!

Şekli ise, BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMADIR!

Biz, aşağıda imzası olan demokrasi güçleri 1 Mayıs'ı birlikte örgütleyecek; hakettiği anlam ve önemle Taksim'de kutlayacağız.

Buradan, başta diğer işçi konfederasyonları ve üyeleri olmak üzere, bütün halkımızı, emek dostlarını, özgür ve demokratik bir ülke özlemi içinde olan herkesi 1 Mayıs'a davet ediyor, 1 Mayıs 2007 günü Taksim'de yapılacak 1 Mayıs kutlamalarında aramızda görmek istiyoruz.

- İnsanca Yaşam, İnsanca Düzen İçin
- Halkların Kardeşliği Ve Birarada Yaşamak İçin
- Yoksulluk, Adaletsizlik Ve Sömürüye Karşı
- Parasız Eğitim, Parasız Sağlık İçin
- Neoliberalizm Ve Irkçılığa Karşı
- İşsizlik, Özelleştirme Ve Taşeronlaştırmaya Karşı
- İşçilerin, Emekçilerin Ve Ezilenlerin Birliği İçin
- Her Tür Ayrımcılığa Karşı Eşitlik Ve Özgürlük İçin

- Tecrite Ve F-Tipi Cezaevlerine Karşı
- Savaşa, İşgale Ve İşbirlikçiliğe Karşı
- 12 Eylül Darbecilerinin Yargılanması İçin
- Ülkemize Sahip Çıkmak İçin
- 1 Mayıs 1977 Katliamı Dosyasının Açılması İçin
- 1 Mayıs'ın Resmi Tatil İlan Edilmesi İçin

1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

KESK-DİSK

1 Mayıs'ı Coşkuyla kitlesele olarak Taksim'de kutlamak üzere yapılan hazırlıklar tamamlanmış ve Türkiye'nin çeşitli illerinden gelecek katılımcılarla birlikte Dolmabahçe'den Taksim'e yürümek üzere karar verilmiştir.

Ne var ki, 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na çıkmak isteyen emekçiler o gün gördükleri her yerde saldırıya uğramıştır. Emekçilerin en doğal demokratik haklarını kullanmalarını engel olmak için günlerdir ortamı geren açıklamalar yapan AKP hükümetinin İstanbul valisi, sabahın erken saatlerinden itibaren Taksim ve civarında terör estirerek adeta sıkıyönetim ilan etmiştir.

Sokağa çıkan herkes gözaltına alınmış, vapur ve toplu ulaşım araçları seferleri kaldırılmış, okullar tatil edilmiştir. Polis toplanmaya çalışan her gruba gaz bombalarıyla saldırarak İstanbul'un göbeğinde savaş alanlarını aratmayan manzaraların doğmasına neden olmuştur. 27 Nisan 2007'de Genelkurmay tarafından yapılan basın açıklamasının muhtıra olup olmadığı halen tartışıldığı bugünlerde, 1 Mayıs itibarıyla darbe günlerini aratmayan saatler yaşanmıştır. Hükümet ve ordu her konuda nerdeyse kavga içinde iken, emekçilerin 1 Mayıs anma etkinliklerini bastırma, engelleme ve en demokratik haklarını kullandırmama noktasında uzlaştıkları görülmüştür. Polis gücüne ek olarak binlerce asker de İstanbul'da görevlendirilmiştir.

KESK Genel Sekreteri Abdurrahman DAŞDEMİR ve Kadın Sekreteri Sevgi GÖYÇE, DİSK Genel Sekreteri Musa ÇAM, Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza KÜÇÜKOSMANOĞLU, Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Sekreteri Arzu ÇERKEZOĞLU, TMMOB Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin YEŞİL başta olmak üzere 50 kadar sendika yöneticisi arkadaşımız ile siyasi parti ve kitle örgütlerinin yöneticileri, sabah saat 7.30'da Beşiktaş'tan 1 Mayıs toplanma alanı olan İnönü Stadyumu önlerine geldiklerinde binlerce çevik polis tarafından durdurularak saldırıya uğramış, dövülerek gözaltına alınmışlardır. 1 Mayıs 2007'de İstanbul'da gözaltına alınan kişi sayısı bini aşmıştır.

Ankara ve çevre illerden Taksim'e gelmek isteyen emekçiler de saldırılar-

dan nasiplerini almıştır. Gebze ve Kocaeli'nden İstanbul'a giden dört otobüs saldırıya uğramış, camlar kırılarak otobüslerin içine gaz bombaları atılmıştır. Ayşe ARAPGÖZ adındaki bir emekçi hastaneye kaldırılmıştır. İstanbul'a girişler yasaklanmış, gelenler geri dönmeye zorlanmıştır.

Fakat emekçilerin kararlı direnişi sonuç vermiş ve binlerce kişi 1 Mayıs 1977'nin 30. yılında Taksim Meydanı'na çıkmayı başarmıştır. Anita çiçek bırakan kalabalık, bir süre sonra yeniden polis saldırısına uğramıştır. Olaylarla ilgili olarak KESK ve diğer demokratik kitle örgütleri İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü hakkında suç duyurusunda bulunmuştur.

1 MAYIS 2008 AYAKLAR BAŞ OLACAK!

1 Mayıs 2008, AKP'nin gerçek yüzünün en açık haliyle ortaya serildiği tarih olmuştur. KESK, DİSK ve TÜRK-İŞ tarafından Nisan Ayı başlarında yapılan ortak açıklama ile 1 Mayıs'ın Taksim Meydanı'nda kutlanacağı ifade edilmiştir.

Yapılan ortak açıklama şöyledir:

SOSYAL ADALET, EŞİTLİK, BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ için 1 Mayıs'ta TAKSİM'deyiz!

Biz, milyonlarca işçiyi, emekçiyi ve çalışanı temsil eden Türkiye'nin emek örgütleri olarak;

Biz, sosyal adalet, sosyal güvenlik, sosyal hak; insanca bir yaşam ve çalışma hakkı isteyen milyonların umudu olarak;

Biz, yüz milyonlarca emekçiyi temsil eden küresel sendikal hareketin, Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu ITUC'un üyeleri olarak;

Biz, TÜRK-İŞ, DİSK, KESK olarak,

SOSYAL ADALET, EŞİTLİK, BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ için 1 Mayıs 2008'de omuz omuza olacağız.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününü; emeğin bayramı 1 Mayıs'ı birlikte kutlayacağız.

1 Mayıs 2008'i, emekçilerin 12 Eylül 1980 darbesinden sonra en ağır saldırılarla karşı karşıya olduğu günlerde karşıyoruz. Hükümet, sermayenin bir dediğini iki etmezken emekçilerin kazanılmış hakları tek tek budanıyor. Hükümet, ülkemizi küresel sermayenin dikensiz gül bahçesi yapmak için elinden

geleni yapıyor.

Sosyal güvenlik ve sağlık haklarımız büyük bir saldırıyla karşı karşıya. Cumhuriyetimizin en büyük kazanımlarından biri olan sosyal hukuk devleti ilkesi hiçe sayılarak; IMF'nin istekleri doğrultusunda hazırlanan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) Yasa Tasarısı sağlığı özelleştirmeyi, ticarileştirmeyi ve piyasalaştırmayı hedefliyor.

SSGSS 12 Eylül'den bu yana işçilerin, emekçilerin karşılaştıkları en kapsamlı emek karşıtı harekâttir. Amaç sosyal devleti ortadan kaldırmak, her şeyi özelleştirmektir.

1 Mayıs 2008'i AKP hükümetinin özelleştirmede sınır tanımadığı koşullarda karşılıyoruz. Hükümet kamunun elinde ne varsa satmaya kararlı; sadece kamu işletmeleri değil, kamu hizmetleri de adım adım özelleştiriliyor. Sağlık ve eğitim alanında kamu hizmeti adım adım tasfiye ediliyor, taşeron ve alt işverenler yoluyla kamu hizmeti özelleştiriliyor. SSGSS de özelleştirme harekâtının bir parçasıdır.

1 Mayıs 2008'i güvencesiz, kuralsız çalışmanın yaygınlaştığı koşullarda karşılıyoruz. Emekçilerin yarısı kayıt dışında çalışıyor. Esnek, güvencesiz ve kuralsız çalışma kural haline geliyor. İş kazası adı verilen iş cinayetleri durmak bilmiyor.

19. yüzyılın vahşi kapitalizmine benzeyen çalışma koşulları yaygınlaşıyor. Sömürü ve yoksulluk giderek artıyor.

Siyasal iktidarın IMF ve Dünya Bankası'nın talepleri doğrultusunda gerçekleştirdiği ekonomik politikalar ve ABD'nin Ortadoğu'da izlediği savaş ve baskı politikaları ülkemizi emperyalizmin dayatmalarıyla yüz yüze bırakıyor.

Bir gecede bir kalem darbesiyle "Milli Gelir"i birkaç bin dolar artıranların dünyası ile emekçilerin dünyası çok farklı. Onlar yüksek buldukları emekli maaşlarını düşürmekle meşgul. Onlar yüksek buldukları asgari ücreti "bölgesel asgari ücret" adı altında düşürmekle meşgul. Onlar "istihdam paketi" adı altında kıdem tazminatı hakkını ortadan kaldırmakla meşgul.

1 Mayıs 2008'de bizler, emek örgütleri kendi gündemimizi haykıracağız.

Duymayanlar için sesimizi daha da yükselteceğiz.

Biz biliyoruz ki kendi gündemi olmayanlar başkalarının gündeminin bir parçası olurlar.

1 Mayıs 2008'de bizim gündemimiz sosyal adalet, eşitlik ve demokrasidir.

1 Mayıs 2008'de, başını ABD'nin çektiği emperyalist politikalara karşı bağımsızlık mücadelemizi yükselteceğiz.

1 Mayıs 2008’de 12 Eylül Anayasasına ve 12 Eylül’ün sendikal yasaları ve yasaklarına karşı “artık yeter” diyeceğiz.

Gerçek demokrasi ve özgürlük için çifte standartlara hayır diyeceğiz.

Uluslararası Çalışma Örgütü’nün sözleşmelerinin gereğinin bir an önce yapılması için, Anayasanın 90. Maddesinin uygulanması için sesimizi yükselteceğiz.

Grevlerin yasaklanmadığı, sendikalı işçilerin işten atılmadığı, sendikaların ve partilerin kapatılmadığı gerçek bir demokrasi için sesimizi yükselteceğiz.

Tüm çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendikal haklara sahip oldukları özgürlükçü bir demokrasi için sesimizi yükselteceğiz.

Demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti için; demokratik, laik ve sosyal bir cumhuriyet için sesimizi yükselteceğiz.

Ne demokrasiden, ne laiklikten, ne de sosyal devletten vazgeçeceğiz!

Ülkemizi yeni-liberalizme, paranın padişahlığına ve küresel sermayeye terk etmeyeceğiz.

Sermayenin küresel saldırısına karşı sesimizi küresel sendikal hareketin sesine katacağiz.

Sosyal güvenlik ve sağlık haklarımızdan vazgeçmeyeceğiz. Sağlık ve sosyal güvenlik satılık değildir.

İş güvencesini ortadan kaldıracak “Kamu Personel Yasası”nın çıkarılmasına izin vermeyeceğiz. Kamuda “reform” adı altında gündeme getirilen yasalar geri çekilmelidir!

Kıdem tazminatı hakkımızdan vazgeçmeyeceğiz. Hükümetin işçi haklarını gasp etme girişimi karşısında tek yumruk, tek ses olacağız.

Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya ve güvencesiz çalışmaya dur diyeceğiz.

Biz biliyoruz: Biz karşı çıkarsak yapamazlar!

Gücümüzün farkındayız, omuz omuzayız.

Bizler, ülkemizin emek örgütleri TÜRK-İŞ, DİSK, KESK olarak 1 Mayıs 2008’de SOSYAL ADALET, EŞİTLİK, BAĞIMSIZLIK, ÖZGÜRLÜK, BARIŞ VE DEMOKRASİ İÇİN Taksim’deyiz.

KESK, DİSK, TÜRK-İŞ

SSGSS Yasasına karşı verilen mücadelenin ardından emekçilerin taleplerini daha gür yükseltmek için verilen bu ortak karar karşısında, AKP Hükümeti

büyük bir telaş yaşamıştır. AKP, 1 Mayıs'ı ve 1 Mayıs Meydanlarını emekçilere yasaklayabilmek için öyle gerekçeler üretmiş, öyle laflar etmiştir ki emekçilerin öfkesini kazandığı gibi komik durumlara da düşmüştür. 1 Mayıs'ı tatil ilan etmenin maliyetinin 2 Milyar YTL olduğu, Türkiye'de zaten çok sayıda tatil olduğu gibi gerçeklerle uzaktan yakından ilgisi olmayan gerekçeler AKP'nin konuya olan yaklaşımının ciddiyetsizliğini ve samimiyetsizliğini göstermiştir.

Aynı AKP 1 Mayıs'ın Taksim Meydanında kutlanmasına önce Başbakanın "Ayakların başları yönettiği bir yerde kıyamet kopar" lafıyla karşı çıkmış ardından, "Taksim'e çıkmak Anayasaya karşı gelmektir"e kadar uzanan demerçlerle adeta emekçiler terörize edilmeye çalışılmıştır. "Provokasyon olacağı" iddialarıyla, emekçilerin demokratik talepleri göz ardı edilmiştir.

Hükümetin bu emekçi düşmanı tavrına karşı özellikle HAK İŞ ve Memur Sen adeta AKP'nin elini kolaylaştırmaya çalışmıştır. 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanında kutlamak için ısrarcı olan KESK, DİSK ve TÜRK-İŞ'i suçlayıcı açıklamalar yapmaktan geri durmayan bu sendikalar, emekten yana mı, hükümetten yana mı olduklarını açıkça belli etmişlerdir.

Hükümetin provokasyondan bu denli emin konuşması boşuna değilmiş. 1 Mayıs'ta İstanbul'da gerçek anlamda bir polis provokasyonu gerçekleşti ve bayramlarını kutlamak için toplanmaya çalışan emekçiler, görüldükleri her yerde gaz bombaları, tazyikli su ve polis coplarıyla karşılandılar.

1 Mayıs'ta İstanbul sokaklarında ortaya çıkan görüntüler darbe günlerini aratmayacak denli hukuk dışı ve şiddetli olmuştur.

Vali'nin günler öncesinde tehdit ettiği gibi uygulanan "şiddet" sonucunda 530 kişi dövülerek gözaltına alınmış, binlerce kişi çeşitli biçimlerde yaralanmış, DİSK Binasına ve ÖDP İl Örgütü'ne gaz bombalarıyla müdahale edilmiş, savaş dönemlerinde bile eşine rastlanmayacak biçimde Şişli Etfal Hastanesine gaz bombası atılmış, turistler dahil sokaklarda yürüyen herkese ölçsüz biçimde şiddet uygulanmıştır.

1 Mayıs'ta yaşanan görüntülerin tüm ülkede infial yaratması ve AKP'nin demokrasi cilasının dökülmesi karşısında başta Başbakan olmak üzere hükümet suçu emekçilere, konfederasyonlara atma çabası ve telaşı içine girmiştir.

Başbakan "Polis görevini yaptı" diyerek, ortaya konulan şiddetin sorumluluğunu üstlenmiştir. Bu ülkenin yurttaşlarına bu zulmü reva gören AKP için yolun sonu görünmüştür. Çünkü dayak yiyen, gazla zehirlenen ve plastik mermilerle yaralananlar sadece oradaki emekçiler değil, tüm Türkiye halkı olmuştur.

9. BÖLÜM:

EĞİTİM VE ÖRGÜTLENME FAALİYETLERİ

EĞİTİM VE ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARI

• II. Olağan Genel Kurulumuzun ardından her işkolunun kendi özelinde geliştirdiği eylem ve etkinlikleri ortaklaştırmak amacıyla, sendikalarımız yönetim kurulu üyelerinden birer kişinin katılmasının talep edildiği bir toplantı çağrısı yapıldı. KESK binasında yapılan toplantıda, eylem ve etkinliklerin Konfederasyonumuz bütünlüğü içinde ortaklaştırılması ve toplam eylem gücünün açığa çıkarılması üzerinde duruldu ve programlar alındı. İşkollarının eylem programları bütün örgüte ortaklaşılması talebiyle iletildi.

• 25 Mayıs 2005 tarihinde Sendikamız EĞİTİM SEN yönelik açılan davanın Yargıtay Hukuk Genel Kurul'unda görüşülmeye başlanacak olması nedeniyle, sendikamızın öncesinde başlattığı eylem ve etkinliklere Konfederasyonumuz bütünselliği içerisinde sahiplenildi, örgütsel bütünlük içinde katılım sağlandı.

• 24 Mayıs 2005 tarihinde Sendikamız ESM'nin Eti Seydişehir Alüminyum tesislerinde yaşanan olaylarla ilgili olarak gerçekleştirileceği destek ziyaretine Sendikalarımızın duyarlılık göstermesi için çağrı yapıldı.

• 25 Mayıs 2005 tarihinde Yargıtay Hukuk Genel Kurul'unda Eğitim Sen hakkında Ankara 2. İş Mahkemesi tarafından açılan davanın bozulması üzerine, Sendikamızın tüm illerde yapacağı basın açıklamalarına kitlesel katılım sağlandı.

• 26 Mayıs-3 Haziran 2005 tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan, SES'in başlattığı SSGSS Yasa Tasarısına karşı eylem ve etkinliklere örgütümüzün katılımının sağlanması için çağrı yapıldı.

• Özellikle Eğitim-Sen'e yönelik saldırı, kapsamlı bir değerlendirmeye ele alındı. Sendikalarımızın bütün güçleriyle Eğitim-Sen'in eylem ve etkinlikleriyle-

le bütünleşmesi kararı örgütümüze iletildi.

- Genel Kurul kararımız doğrultusunda Yönetim Kurulumuz, 2 Haziran 2005 tarihinde Urfa'da toplandı. Aynı gün Valilik önünde yol kapatılarak oturma eylemi ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

- 29 Ağustos 2005 tarihinde "İncirlik kapatılsın" talebiyle yapılan eyleme, bölge şubelerinin katılımı çağırısı yapıldı. Genel Başkanımız, Genel Kurul kararımız doğrultusunda İncirlik'te yapılan eyleme katıldı.

- SES'in sağlık hakkının tasfiyesine ve GSS' ye yönelik 26 Mayıs-3 Haziran 2005 tarihlerinde gerçekleştirdiği İzmir-Ankara yürüyüşünün İzmir'den başlatıldığı eyleme Genel Başkanımız ve Genel Sekreterimiz katıldı.

- Eğitim-Sen'in kapatılması davasıyla ilgili 04-05 Haziran 2005 tarihinde düzenlenen bölge mitinglerine katılım sağlandı. Genel Başkanımız Ankara'da, Genel Sekreterimiz Diyarbakır ve Van'da, Mali Sekreterimiz Ş. Urfa'da, Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Samsun'da, Kadın Sekreterimiz İstanbul'da, Hukuk, TİS ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Adana'da yapılan bölge mitinglerine katıldı.

- Eğitim-Sen'e yönelik kapatma davası ile ilgili olarak 20 Haziran 2005 tarihinde Meclis'te grubu bulunan partiler ve ilgili komisyonlarla görüşmeler yapılarak, yasa değişikliği yapılması talep edildi.

- Eğitim-Sen'in kapatılmasına yönelik demokratik tepkilerin ifade edilmesi amacıyla aydın, yazar, akademisyen ve sanatçılardan toplanan imzalar, 11 Haziran 2005 tarihinde İstiklal Caddesinde yapılan yürüyüşün ardından Başbakan'a gönderildi.

- Urfa'daki sürgünlerle ilgili olarak 28 Haziran 2008 tarihinde İçişleri Bakanlığı'na ve Urfa Valiliği'ne protesto faksı gönderme eylemi gerçekleştirildi. Yine aynı konuya ilişkin olarak ilgili Bakanlıklar düzeyinde girişimlerde bulunuldu. İçişleri Bakanı ile Urfa Valisinin tutumu ve sürgünler üzerine görüşüldü.

- 8 Haziran 2005 tarihinde, KESK'te sendikalarımızın örgütlenme sekreterleri ile örgütsel sorunların değerlendirilmesi ve yetki sürecine ilişkin olarak toplantı düzenlenmiştir.

- 9 Haziran 2005 tarihinde KESK'te sendikalarımızın eğitim sekreterleri ile eğitim programlarının planlanmasına ilişkin olarak bir toplantı düzenlenmiştir.

- Sendikamız Haber Sen'in Türk Telekom AŞ'nin özelleştirilmesini engellemek amacıyla işkoluna ve kamuoyuna yönelik gerçekleştirdiği eylem ve etkinliklere kitlesel katılım ve destek sağlandı.

- Seydişehir Alüminyum İşçilerinin 10 Haziran 2005 Cuma günü Ankara'da

yaptıkları mitinge Sendikalarımızın Ankara Şubeleri'nin katılımı sağlandı.

- DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın üyelerinin işten atılması ve sendikal örgütlenmenin tasfiyesine karşı işyeri önünde 13.06.2005 tarihinde başlattığı direnişe ve faks çekme eylemine destek sağlandı.

- 14 Haziran 2005 tarihinde KESK'te, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü Temsilcisi Çiğdem Ünal, Hoolanda ISAG (İşçi Sağlığı ve Güvenliği) Projesi temsilcisi Paul Bienans ve Hak-İş Danışmanı Osman Yıldız'ın katılımıyla ISAG Projesi hakkında Genel Başkanımız, Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz ve Basın Yayın Sekreterimiz ile birlikte bir toplantı düzenlenmiştir.

- İşçi sınıfının 15-16 Haziran direnişininin 35. yılı nedeniyle DİSK'in 13-16 Haziran 2005 tarihleri arasında düzenlediği "Sendikal Hak ve Özgürlükler yürüyüşü"ne kitlesel katılım ve destek için örgüte çağrı yapıldı.

- 17 Haziran 2005 tarihinde Olağanüstü Danışma Meclisi toplantısı; "Bilgilendirme, Örgütsel Sorunlar ve Yetki Süreci, Saldırı Yasaları ve Örgütsel Tutum, Mali Durum" gündemleriyle toplandı.

- 17-18 Haziran 2005 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilen "İşyerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Konusunda İşçilerin Temsil, Bilgilendirilme ve Danışılma Haklarının Örgütlenmesi ve Hayata Geçirilmesi" konulu Konferansa katılım sağlandı.

- 21 Haziran 2005 tarihinde BTS'nin, Haydarpaşa Tren Garı, Limanı ve çevresinin halkın kullanımına kapatılmasına karşı düzenlediği eyleme katılım sağlanmıştır.

- Tarım Orkam Sen'in 21 Haziran 2005'de Orman Bakanlığı önünde, Çevre Kanunu tasarısından "ek ödeme" maddesinin kaldırılmasına yönelik düzenlediği eyleme katılım sağlandı.

- 22 Haziran 2005 tarihinde İHD'nin başlattığı "Barış Yürüyüşü"ne katılım çağrısı yapıldı.

- 21 Haziran 2005'de SES'in Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasasına ilişkin TBMM önünde düzenlediği eyleme katılım sağlanmıştır.

- 23 Haziran 2005 tarihinde Haber Sen'in Türk Telekom'un özelleştirilmesine karşı düzenlediği basın açıklamasına KESK MYK'sı katılmıştır.

- 23 Haziran 2005 tarihinde Yapı Yol Sen'e karşı Nisan ayında gerçekleştirilen açık grevi nedeniyle açılan davanın duruşmasına katılım sağlanmıştır.

- 24 Haziran 2005 günü "Örgütlü Toplum, Demokratik Türkiye" için Sendikalarımızın Ankara Şubelerinin de katılımıyla Eğitim Sen'in kapatılmasına karşı Ankara'da dövizlerle zincir oluşturuldu.

- 24 Haziran 2005 tarihinde Haber Sen'in Türk Telekom'un özelleştirilmesine karşı Özelleştirme İdaresi Başkanlığına düzenlediği yürüyüşe Sendikalarımızın katılımı sağlandı.
- 24 Haziran 2005 tarihinde, 17 Haziran 2005'te gerçekleştirilen Danışma Kurulu toplantısında ifade edilen görüş ve öneriler çerçevesinde Mücadele Programı hazırlanarak Genel Merkezlere iletilmiştir.
- 28 Haziran 2005 tarihinde, Şanlıurfa sendika yöneticileri ve üyelerinden 18 kişinin sürgün edilmesine karşı hazırlanan protesto metni Sendikalarımız ve şubelerince Şanlıurfa Valiliğine ve İçişleri Bakanlığına gönderildi.
- 30 Haziran 2005 tarihinde ESM yöneticileri ve KESK Başkanı ve MYK' sı Seydişehir Eti Alüminyum fabrikasının kapatılmasına karşı Seydişehir'e giderek destek ziyareti gerçekleştirmiştir.
- 1 Temmuz 2005 tarihinde Haber Sen'in Telekom'un özelleştirilmesine karşı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önünde gerçekleştirdiği eyleme katılım çağrısı yapılmış, KESK MYK' sı da katılmıştır.
- 1 Temmuz 2005 tarihinde Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'na karşı düzenlenen protesto faks metni, Sendikalarımız tarafından TBMM Başkanlığına, Plan ve Bütçe Komisyonuna, AKP Grup Başkanlığına ve AKP Genel Merkezine gönderilmiştir.
- 11-14 Temmuz 2005 tarihleri arasında, Filistin'de yaşanan işgale karşı "siz de katılın" sloganı ile İstanbul, Ankara, İzmit, Bolu ve Adana'da gerçekleştirilen Filistin Kervanı'na katılım çağrısı yapıldı.
- Maliye Bakanlığı'nın 2005 yılı ikinci yarısı için belirlediği zam oranlarını protesto etmek amacıyla tüm illerde 15 Temmuz 2005 Cuma günü öğle saatlerinde gerçekleştirilen basın açıklamaları ve bordro yakma eylemi gerçekleştirildi.
- 20 Temmuz 2005 tarihinde, Uğur Kaymaz'ın öldürülmesi ile ilgili davayı izlemek için KESK MYK üyeleri Eskişehir'e gitmiştir.
- 21 Temmuz 2005 tarihinde, Haber Sen İzmir 5 nolu Şube Başkanı Ali Yılbaş ve Şube Sekreteri Varol Çini'nin sürgün edilmesine karşı İzmir'de düzenlenecek basın açıklamasına katılım için çağrıda bulunuldu.
- 22 Temmuz 2005 tarihinde "Hızlı Tren Faciasının" yıldönümü nedeniyle TCDD'nin özelleştirilmesine karşı BTS'nin düzenlediği basın açıklamasına katılım sağlandı.
- 22 Temmuz 2005 tarihinde Mücadele Programına ilişkin olarak KESK'te Genel Örgütlenme Sekreterleri ile toplantı düzenlendi.
- 15 Ağustos 2005 tarihinde başlayan Toplu Görüşmeler sürecini kapsayan, 15 Ağustos-8 Eylül 2005 tarihleri arasında eylem ve etkinlikler takvimi

çıkarılarak örgüte gönderildi.

- 15 Ağustos 2005 tarihinde Çankaya Belediyesi önünde TİS taleplerini içeren bir basın açıklaması düzenlenmiş, ardından Yüksel Caddesinde kürsü kurulmuştur. Yine aynı çerçevede; 17 Ağustos 2005 Çarşamba günü 17 Ağustos Depremi'nin yıldönümü ile birleştirilerek Bayındırlık Bakanlığı önünde basın açıklaması yapıldı. 19 Ağustos 2005 tarihinde Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü önünde, 22 Ağustos 2005 tarihinde Milli eğitim Bakanlığı önünde, 24 Ağustos 2005 tarihinde Ankara Numune Hastanesi önünde (Kadınların talepleri ile birleştirilerek), 26 Ağustos 2005 tarihinde DSİ Genel Müdürlüğü önünde, 29 Ağustos 2005 tarihinde Ankara/Çatalhan Defterdarlık Ek Binası önünde, 31 Ağustos 2005 tarihinde Başbakanlık önünde basın açıklamaları yapılmıştır. Yine 3 Eylül 2005 tarihinde Danışma Kurulu üyeleriyle YKM önünde ve 8 Eylül 2005 tarihinde Ankara/Kolej kavşağındaki yürüyüş ardından basın açıklamaları gerçekleştirilmiştir.

- 1 Eylül dünya Barış günü dolayısıyla yapılacak eylem ve etkinliklere etkili düzeyde katılım sağlanması için çağrı yapıldı.

- Kürt sorununun barışçıl bir ortamda demokratik yollardan çözümü için, Konfederasyonumuzun girişimleriyle içinde Genel Başkanımız, DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ, TMMOB Başkanı Mehmet SOĞANCI, TTB 2. Başkanı Dr. Metin BAKKALCI, T.Diş Hekimleri Birliği Merkez Konsey üyesi Süha ALPAY'ın katılımıyla oluşturulan heyetin TBMM Başkanı Bülent ARINÇ'la 1 Eylül 2005 tarihinde yaptığı görüşme sonrasında Ankara'da yapılan basın açıklamasına Ankara şubelerimizin kitlesel katılımı sağlandı.

- 9–10 Eylül 2005 tarihleri arasında KESK Danışma Kurulu; "Bilgilendirme, Siyasal Süreç ve Toplu Görüşme Sürecinin Değerlendirilmesi, Önümüzdeki Mücadele Süreci (Kamu Personel Yasası, SS ve GSS Yasasına İlişkin Gelişmeler ve Örgütsel Tutumumuz, 2006 Yılı Bütçesi, Örgütlenme Faaliyetleri, Eylemler vb.)" gündemleriyle toplandı.

- 12 Eylül 2005 tarihinde KESK Kocaeli Şubeler Platformunun düzenlediği "Kocaeli Halkı TÜPRAŞ İçin Yürüyor" mitingine katılım sağlandı.

- 16 Eylül 2005 tarihinde KESK'te, sendikalarımızın MYK üyeleri ile il gezileri programına ilişkin bir toplantı yapıldı.

- 19-30 Eylül 2005 tarihleri arasında Konfederasyonumuzun ve sendikalarımızın MYK üyelerinin katılımı ile 39 ili kapsayan il gezileri yapıldı. İl gezileri sonrası illerde yapılan tespitler, eleştiriler, öneriler, MYK üyelerinin gözlem ve izlenimleri ile yapılan toplantıları, işyeri gezilerini ve çalışmalarını belirten çizelgeli dosya Danışma Meclisi üyelerine dağıtıldı ve Danışma Meclisinde değerlendirildi.

- 8 Ekim 2005 tarihinde TMMOB tarafından Ankara'da düzenlenen

mitinge katılım sağlandı.

- 12 Ekim 2005 tarihinde Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı hakkında Emek Platformu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu ile görüşüldü.
- 17 Ekim 2005 tarihinde KESK Danışma Meclisi toplantısı yapıldı.
- 27 Ekim 2005 tarihinde Eğitim-Sen kapatılmasına ilişkin Ankara 2. İş Mahkemesinde görülen duruşmaya katılım sağlandı.
- 11 Kasım 2005 tarihinde sendikalarımızın Eğitim ve Örgütlenme Sekreterleri ile KESK'te toplantı yapıldı.
- 09 Kasım 2005 tarihinde Şemdinli'de meydana gelen, toplumun tüm kesimlerinde infiale yol açan olay karşısında olayın failleri ve arka planı hakkında basın açıklaması yapılmış, diğer kurumlarla ortak heyet oluşturulmuş ve olay karşısındaki kaygılarımız ve taleplerimiz İçişleri Bakanlığı'na vekâlet eden Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül ile görüşülerek aktarılmıştır.
- Sendikamız HABER SEN'in T. Telekom'un özelleştirilmesine karşı 11 Kasım 2005 Cuma günü tüm illerde AKP il binalarına çelenk bırakma ve basın açıklamalarına Konfederasyonumuz bütünlüğü içinde katılım sağlandı.
- 12 Kasım 2005 tarihinde Diyarbakır Demokratik Kitle ve Sivil Toplum Örgütlerinin ortak organize ettiği Kürt Sorununun Demokratik Çözümü mitingine katılım sağlandı.
- Şemdinli Olaylarını incelemek ve rapor hazırlamak üzere Konfederasyonumuzun girişimiyle içinde DİSK, HAK-İŞ, TMMOB, TTB gibi emek örgütleri ile 30'a yakın aydın, sanatçı ve gazeteciden oluşan heyet 02 Aralık 2005 Cuma günü Van üzerinden Hakkari ve Şemdinli'ye geçerek incelemelerde bulundular.
- 15 Kasım 2005 tarihinde İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Göksel Kalaycı'nın öldürülmesi nedeniyle TTB tarafından "Nereye Gidiyoruz?" sorusuna yanıt olma amacıyla düzenlenen "düşünme eylemine" destek verildi.
- 19 Kasım 2005 tarihinde Halkevlerinin düzenlediği "Parasız Eğitim, Parasız Sağlık" yürüyüşüne destek verildi.
- 20 Kasım 2005 tarihinde Aile Hekimliğine karşı Düzce'de bir miting düzenlendi. Düzenlenen mitinge çevre illerden katılım sağlandı.
- 22 Kasım 2005 tarihinde Emekli-Sen'in düzenlediği TBMM yürüyüşüne destek verildi.
- Sendikamız EĞİTİM SEN'in, 24-25-26 Kasım 2005 tarihlerinde "Ör-

gütlü Toplum, Demokratik Türkiye, İnsanca Yaşam İçin Eğitimcilerin Büyük yürüyüşü” sloganıyla gerçekleştirdikleri eyleme katılım sağlandı.

- 1 Aralık 2005 tarihinde KESK’te, 17 Aralık Mitingi çalışmaları için sendikaların Genel Örgütlenme Sekreterleri ile toplantı yapıldı.
- 8 Aralık 2005 tarihinde KESK’in kuruluşunun 10. yıldönümü kutlandı.
- 9 Aralık 2005 Sivas KESK Şubeler Platformunun düzenlediği “KESK’in Mücadele Tarihi ve Kamu Yönetimi Temel Kanunu” konulu panele Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz katıldı.
- 17 Aralık 2005 tarihinde Ankara’da, KESK, DİSK, TMMOB ve TTB’nin çağrıcısı olduğu “Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe” mitingi düzenlendi.
- 24 Aralık 2005 Cumartesi günü Tunceli’de yapılmak istenen mitingin Valilik tarafından yasaklanmasını protesto etmek ve sürgün edilen yönetici ve üyelerimize destek vermek amacıyla Tunceli’de basın açıklaması yapıldı.
- 6 Ocak 2006 Cuma günü tüm illerde “Sefalet Ücreti Değil, Toplu Sözleşme” sloganı ile basın açıklamaları ardından bordro yakma eylemi gerçekleştirildi.
- 17 Ocak 2006 tarihinde KESK Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.
- 23 Ocak 2006 tarihinde İçişleri Bakanlığı önünde kadına yönelik cinsiyetçi bakış açısını onaylayan Trabzon Valisini protesto etmek için bir basın açıklaması yapıldı. İçişleri Bakanlığına verilen dilekçeler üzerine, Trabzon Valiliği, kurumlarına göndermiş olduğu genelgeyi geri çekti ve kamuda çalışan kadınlar aleyhine dilekçe veren dernek hakkında soruşturma başlattı.
- 15 Şubat 2006 tarihinde Prof. Dr. İbrahim KABOĞLU ve Prof. Dr. Baskın ORAN’ın İnsan Hakları Raporu nedeniyle yargılandıkları duruşmaya Basın Yayın Sekreterimiz, Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katıldı.
- 23 Şubat 2006 Perşembe günü; “Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması Hakkındaki kanun Tasarısı”nın TBMM’ne sevk edilmesi üzerine bu ayrımcılığı ve kayırmacılığı protesto ederek, tüm kamu emekçilerinin ücretlerinin artırılması talebiyle illerde merkezi yerlerde basın açıklamaları yapılarak işyerleri ve uygun alanlarda bilgilendirici açıklamalar yapıldı.
- Her yıl Nisan ayında yapılması gereken Danışma Kurulu Toplantımız, örgütsel ihtiyaçlarımız ve Danışma Meclisi’nin önerisi üzerine öne çekilerek 24–25 Şubat 2006 tarihlerinde; “Geçmiş Süreç, Örgütlenme ve Yetki Süreci, 2006 toplu Görüşme Sürecine Yaklaşımımız, Güncel Sorunlar ve Öneriler (Sürgünler ve cezalar, yasalar, olanakların ortaklaştırılması vb.)

gündemleriyle gerçekleştirilmiştir.

- 27 Şubat 2006 tarihinde Emek Platformu bileşenleri olarak “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası” yasa tasarısına karşı milletvekillerine faks çekme eylemi gerçekleştirilmiştir.

- 9 Mart 2006 tarihinde SSGSS Yasa Tasarisına karşı etkin bir biçimde durmayı hedefleyen kapsamlı bir program çıkarılmış, Sendika Genel Merkezlerimize gönderilmiştir.

- 21 Mart 2006 NEWROZ’u, Türkiye’nin birçok ilinde eylem ve etkinliklerle kutlandı. Sendikalarımız, tüm eylem ve etkinliklerde yer almıştır.

- SS ve GSS Yasasına yönelik olarak KESK MYK üyeleri, 14/24 Mart 2006 tarihleri arasında İl Gezileri Programı kapsamında 18 ilde çalışmalar yapmıştır.

- 3 Nisan 2006 tarihinde Danışma Meclisi Olağanüstü Toplantısı; “SSGSS Yasa Tasarısı, Referandum, 2006 ve Sonraki Süreç / Örgütlenme Çalışmaları/ 1 Mayıs/Avrupa Sosyal Forumu Hazırlıkları” gündemiyle toplanmıştır.

- SSGSS Yasa Tasarisına ilişkin Referandum 2006 sonuçları ve taleplerimiz, 10 Nisan 2006 tarihinde 4 çağrıcı örgütün merkez yöneticileri tarafından TBMM’ne ileildi. Yapılan basın açıklaması ile hükümet uyarıldı.

- SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı 15 Nisan 2006 Cumartesi günü, saat 12.30’da tüm illerde AKP il binaları önüne siyah çelenk bırakılarak yapılan basın açıklamaları ardından oturma eylemi gerçekleştirildi.

- SSGSS Yasa Tasarisının TBMM Genel Kurulu’nda görüşülmesi üzerine KESK Danışma Kurulu üyelerimiz, DİSK, TTB, TMMOB’un illerden gelen temsilcileri ve KESK İl Temsilcilik Başkanlarımız 18 Nisan 2006 tarihinde Ankara’da, önlükler, flama ve dövizlerle Ankara’da SSK Genel Müdürlüğü önünde buluşarak TBMM önüne zincirli yürüyüş yapıldı. Sembolik oy torbaları TBMM önüne konularak basın açıklaması yapıldı. Aynı gün çeşitli illerde AKP il binaları önüne oy torbaları kondu, basın açıklamaları yapıldı.

- KESK, DİSK, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, TMMOB, TTB’nin içinde yer aldığı EP teknik komitesinin organize ettiği 1 Mayıs 2006 Ankara mitingi Ankara Tandoğan Meydanı’nda gerçekleştirildi. Yine İstanbul 1 Mayıs 2006 etkinlikleri İstanbul/Kadıköy’de yapıldı. Her iki etkinlik de MYK üyelerimiz tarafından organize ve takip edildi. Diğer tüm illerdeki 1 Mayıs’ın en coşkulu şekilde kutlanması için çalışmalar yapıldı.

- 4–6 Mayıs 2006 tarihinde, Muğla Üniversitesi Atatürk Kültür Merkezi’nde gerçekleşen “AB Sürecinde Türkiye’de Sendikalar: Sorunlar ve Çözüm Önerileri Uluslar arası Sempozyumu”na Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz katıldı.

- 4–7 Mayıs 2007 tarihleri arasında gerçekleşen Avrupa Sosyal Forumu'nda aşağıdaki seminer konuları için ETUC bünyesindeki sendikalarla ortaklaşmıştır.

- İstihdam Politikaları, İşsizlik ve İşsizliğin emek örgütlerine Yansıması

- Sağlıkta Özelleştirme ve Sosyal Güvenlik

- Eğitim Hakkı

- Emek örgütlerinin Kalıcı Barış ve Demokrasinin Kazanılmasındaki Rolü

- Yükselen Milliyetçilik, Göç ve Emek Örgütlerinin Rolü

- Emek Örgütlerinin Neo-Liberalizme Karşı Mücadelesi ve Ortak Sendikalar Mücadelenin Örülmesi

- Yerel yönetimler ve Demokrasi

- Ayrıca Eğitim-Sen Eğitim Network'u; Neo-Liberalizm ve Eğitim, Çalışma koşulları, Ücretler ve Esnekleştirme konularında iki sunuş yapmıştır. Yine KESK olarak, gençlik örgütlerinin katıldığı tartışmada moderatörlük yapmıştır. Avrupa Sosyal Forumu'na yaklaşık 90 kişilik KESK üyesi ve yöneticileriyle katılım sağlanmıştır.

- KESK, İHD, TTB ve TİHV'in ortak düzenlemiş olduğu ULUSLAR ARASI CEZAEVLERİ KONFERANSI 13–14 Mayıs 2006 tarihlerinde Ankara, Hacı Bektaş-ı Veli Anadolu Kültür Vakfı Salonu'nda gerçekleştirildi.

- Çevre sorunlarına ilişkin tüm etkinlikler takip edildi. KESK adına görevlendirmeler yapıldı.

- Yetki dönemi kapsamında üye sayılarının belirlenmesi amacıyla sendikalarımızla koordineli bir çalışma yürütülmüştür. Sendikalarımıza yönelik haksızlıklara karşı KESK merkezli müdahaleler yapılmıştır.

- SSGSS YASASI'nın Cumhurbaşkanı tarafından veto edilerek yeniden görüşülmek üzere TBMM'ne gönderilmesi üzerine SSGSS'ye karşı ve demokratik hak ve özgürlükleri sınırlamayı, giderek yok etmeyi hedefleyen Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nın TBMM'de ilgili komisyonlarda görüşülmeye başlanması üzerine 13.05.2006 tarihinde Eylem Takvimi çıkarılarak örgüte gönderilmiştir.

- SSGSS Yasasının tümüyle geri çekilmesi talebiyle; 23 Mayıs 2006 Salı günü tüm işyerlerinde ve işyeri önlerinde oturma eylemi yapılarak bildiriler okundu.

- Sendikamız EĞİTİM SEN'İN 26–27–28 Mayıs 2006 tarihlerinde "Baskı- Sürgün, Kadrolaşma Değil, Demokratik Bir Yaşam İstiyoruz" yürüyü-

şüne Konfederasyonumuz bütünselliği içerisinde ve yine karşılamada Ankara şubelerimizin katılımı sağlandı.

- SSGSS Yasasına karşı 30 Mayıs 2006 tarihinde KESK kitleleri, Ziya Gökalp Caddesinde toplanarak TBMM'ye yürüdü. Yürüyüş öncesi polislerin engellemesi ve saldırısı oldu. Saldırıya rağmen TBMM'ne yürüdü. EP birleşenleriyle birlikte TBMM Dikmen kapısı önünde toplandı, basın açıklaması yapıldı.

- DİSK'e bağlı Emekli-Sen'in Ankara, İstanbul, İzmir, Kocaeli, Antalya, Edirne, Samsun, Mersin ve Gaziantep'te 2-3 Haziran 2006 tarihlerinde "İnsanca Yaşam İçin Toplu Sözleşme" adıyla 9 ilde yaptığı oturma eylemine destek sağlandı.

- Nükleer Karşıtı Platformu'nun 5 Haziran Dünya Çevre Günü'ne yönelik olarak, 4 Haziran 2006 tarihinde Ankara'da yaptığı kitlesel basın açıklamasına katılım sağlandı.

- Atatürk Orman Çiftliği'nin bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmesini hedefleyen Yasa Tasarısı'nın TBMM gündemine alınması üzerine, Sendikamız Tarım Orkam Sen'in de içinde bulunduğu "AOÇ Girişimi"nin 6 Haziran 2006'da yapacağı eyleme katılım sağlanması için Sendikalarımızın Ankara Şubelerine çağrı yapıldı.

- Sendikamız HABER SEN'in TRT'deki baskı, sansür ve kadrolaşma politikalarına karşı 7 Haziran 2006 Çarşamba günü TRT İstanbul Radyosu önünde yaptığı basın açıklamasına Sendikalarımızın İstanbul Şubelerinin katılımı sağlandı.

- 15 Haziran 2006 Perşembe günü tüm illerde "Ücret Adaletsizliğine Hayır. Enflasyondan Kaynaklı Ücret Kaybımız Giderilsin! Ek Zam İstiyoruz" konulu basın açıklamaları yapıldı.

- 17-18 Haziran 2006 tarihlerinde; "Geçmiş sürecin Değerlendirilmesi, Örgütlenme ve Yetki Süreci, KESK'in Yaptığı ya da Katılımcısı/Çağrıcısı Olduğu Eylem ve Etkinlikler, Önümüzdeki Süreç (TİS Süreci, Dönemsel Programa İlişkin Öneriler)" gündemiyle Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

- Yapı Yol-Sen'in "İnsanca Yaşanacak Adil Ücret Eylem Programı" çerçevesinde 22 Haziran 2006 Perşembe günü Bayındırlık ve İskân Bakanlığı önünde yaptığı basın açıklamasına katılım sağlandı.

- 29 Haziran 2006 ve 13 Temmuz 2006 tarihlerinde, Diyarbakır'da tutuklanan Tüm Bel Sen Şube Başkanı ve Tes-İş 1 Nolu Şube Başkanının duruşmalarına KESK ve Sendikalarımızın MYK üyeleri katıldı.

- 30 Haziran 2006 tarihinde, Sendikamız SES'in hazırladığı Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde örgütlenme ve hak alma mücadelesi veren emekçilerin taleplerini içeren faks metninin Genel Merkez, şube ve temsilci-

liklerden imzalanarak Ç.Ü Rektörlüğü'ne gönderilmesi için çağrı yapıldı.

- 17-18 Haziran 2006 tarihinde yapılan Danışma Meclisi perspektifi ışığında hazırlanan Mücadele Programı, 3 Temmuz 2006'da örgüte gönderildi.

- 5 Temmuz 2006 tarihinde TÜM BEL-SEN'in yetki sürecinde yapılan hak ihlallerini protesto amaçlı ÇSGB önünde yaptığı basın açıklamasına katılım sağlandı.

- Nükleer Karşıtı Platformu'nun 7 Temmuz 2006 tarihinde Ankara'da yaptığı basın açıklamasına katılım sağlandı.

- Atama ve Nakil Yönetmeliği'nde Yapılan Değişikliklere Karşı, SES'in 3 Ağustos 2006 tarihinde yaptığı basın açıklamasına katılım sağlandı.

- 24.07.2006 tarihinde sendikalarımızın 2006 yılı üye sayıları bilgileri istendi. Bilgiler tanzim edilerek çıkarılan çizelge Ağustos 2006 tarihinde sendikalarımıza gönderilmiştir.

- 14 Temmuz 2006 Cuma günü tüm illerde "Ücret Adaletsizliğine Hayır, Ek Zam İstiyoruz" talepli yapılan basın açıklamalarına Konfederasyonumuzdan ve Sendikalarımızın MYK üyelerinden görevlendirmeler yapılarak katılım sağlandı.

- 17 Temmuz 2006 tarihinde; Dönemsel mücadele Programında açıklanan çerçevede 15-30 Ağustos 2006 tarihinde hayata geçirilecek eylem takvimi örgüte gönderildi.

- 18 Temmuz 2006 tarihinde; Limter-İş Sendikası Genel Başkanı ve eğitim Uzmanının 20 Temmuz 2006'da yapılacak duruşmasına İstanbul ve çevre illerden şubelerimizin katılım sağlaması için çağrı yapıldı.

- 26 Temmuz 2006 tarihinde Amerika destekli İsrail saldırganlığına karşı ve Lübnan ve Filistin halkıyla dayanışma amacıyla başta Ankara, İstanbul, Adana ve İzmir olmak üzere tüm illerde kitlesel basın açıklamaları yapılmıştır.

- 6 Ağustos 2006 tarihinde içinde Sendikamız ESM'nin de bulunduğu Nükleer Karşıtı Platform tarafından organize edilen ve Genel Başkanımızın da konuşmacı olarak yer aldığı, Mersin-Akkuyu'da yapılan etkinliğe Sendikalarımızın Mersin ve Ankara şube ve temsilciliklerinin destek ve katılımı için çağrı yapıldı.

- 17 Ağustos 2006 tarihinde KESK MYK üyeleri ve Ankara Şubeler Platformu üyeleri ile birlikte açık grevinde bulunan Yapı Yol Sen üyeleri ziyaret edildi.

- 18.08.2006 tarihinde TİS sürecine ilişkin 22-23 Ağustos'ta hayata geçirilecek Eylem Programı örgüte gönderildi.

- 19.08.2007 tarihinde Temmuz ayı itibariyle sendikalarımızın üye dağılım çizelgesi sendikalarımıza gönderildi.
- Konfederasyonumuzun çağrısıyla, İstanbul Şubeler Platformu'nun organize ettiği "İRAK-FİLİSTİN-LÜBNAN İŞGAL ALTINDA, ABD VE İSRAİL'İ DURDURALIM" mitingi 20 Ağustos 2006 tarihinde İstanbul Kadıköy Meydanı'nda yapıldı. Mitinge Genel Başkan ve MYK üyeleri katıldı.
- Hükümetin, Toplu görüşmelerin 4. oturumunu tek taraflı olarak bir gün ertelemesi üzerine, 22 Ağustos 2006 itibarıyla yapılması planlanan eylem bir gün sonrasına ertelenmiştir.
- İllerden gelen kitlemiz, 23 Ağustos 2006 tarihinde saat 15.00'de YKM önünde toplandı. Oturma eylemi başlatıldı. Akşam 22:00'a kadar devam eden oturma eylemi süresince sine vizyon gösterisi, şiir ve müzik dinletisi yapıldı.
- 24 Ağustos 2006 tarihinde kitlemiz yeniden YKM önünde toplandı. KESK heyeti Başbakanlık önüne kadar uğurlandı. Ardından Milli Müdafaa Caddesi'ne dönüldü, oturma eylemine devam edildi. KESK heyetinin dönüşü ve toplu görüşmelerden çekilme gerekçelerimiz basın açıklaması ile duyurulduktan sonra, yöneticilerimiz illere döndü.
- 23-24 Ağustos 2006 tarihlerinde Genel Merkezimiz ve Ankara şubelerimiz açık tutuldu.
- 25 Ağustos 2006 tarihinde Ankara İç Kale Oteli'nde "Anayasa'nın 90. Maddesi – TİS ve Grev Hakkı" konulu, bir konferans düzenlendi.
- Toplu Görüşmelerin son günü olan 29 Ağustos 2006 günü tüm illerde basın açıklaması yapıldı. Ankara'da Kurtuluş Parkı'nın Kolej Kavşağı'nda toplanarak Ziya Gökalp Caddesi'ne doğru yürüyüşe yapıldı. 29 Ağustos 2006 tarihinde diğer illerde yapılan basın açıklamalarına ise KESK MYK üyeleri ile sendikalarımızın genel başkanları katılmışlardır.
- 1 EYLÜL 2006 Dünya Barış Günü Eylem ve Etkinliklerinde sendikalarımız, düzenleyici ve örgütleyici olmuşlardır. Düzenleyicisi ve örgütleyicisi olunmayan yerlerde ise katılım sağlanmıştır.
- 1.09.2006 tarihinde 12 Eylül Darbesinin 26. yıldönümünde "Darbeciler Yargılsın, 12 Eylül Hukukuna Son Verilmelidir" talebiyle emek ve demokrasi örgütleri tarafından yapılacak çeşitli eylem ve etkinliklere katılım sağlanmıştır.
- BES'in 4 Eylül 2006 tarihinde İzmir'den başlattığı yürüyüş 6 Eylül 2006 tarihinde Ankara'da karşılandı, kitlesel basın açıklaması yapıldı.
- Basın-İş Sendikasının basın emekçilerinin Fiili hizmet Süresi Zammının ellerinden alınması karşı gerçekleştirdikleri protesto faksı eylemine

destek sağlandı.

- AKP Hükümeti'nin "Barış Gücü"ne asker gönderilmesine ilişkin tezkereyi TBMM Genel Kurulu'na getirmesi üzerine 4 Eylül 2006 tarihinde "İsrail'i Durduralım, İsrail Askeri Olmayacağız" şiarıyla Ankara'da diğer emek örgütleri, siyasi partiler ve kitle örgütleriyle ortak bir miting gerçekleştirildi.

- Sendikamız SES'in "Aile Hekimliği Uygulamalarını Durdurmak, Sağlık Ocaklarımıza Sahip Çıkmak" amacıyla 16 Eylül 2006 tarihinde Edirne'de, 23 Eylül 2006 tarihinde Samsun'da gerçekleştirdiği bölgesel mitinglere sendikalarımızın çevre il, şube ve temsilciliklerinin katılımı sağlandı.

- Dönemsel Mücadele Programı 2. Dönem İl Gezilerinin 1. aşaması, 19 Eylül – 13 Ekim 2006 tarihleri arasında gerçekleştirildi. "Güçlü Örgüt – Kitlesele Mücadele" hedefine ulaşmayı esas alan bu gezilerde, toplam 36 il gezilmiştir. . Bu il gezileri, Ankara, İstanbul ve İzmir'de 3 gün olmak üzere diğer illerde de 2'şer günlük çalışmalar olarak yürütülmüştür. Yaklaşık 18–20 bin emekçi ile buluşma gerçekleşmiştir. Bu il gezilerine Konfederasyonumuzun MYK üyeleri dışında sendikalarımızın MYK üyelerinden 55 kişi katılmıştır.

- Sendikamız EĞİTİM-SEN'in 15–30 Eylül 2006 tarihleri arasında yürüttüğü "EĞİTİME YETERLİ BÜTÇE, OKULUMA ÖDENEK İSTİYORUM" kampanyası çerçevesindeki imza kampanyasına destek sağlanmış, diğer sendikalarımızın bu kampanyaya katılımı için çağrı yapılmıştır.

- Konfederasyonumuzun fahri üyesi, DİSK'e bağlı EMEKLİ SEN'İN 7 Ekim 2006 tarihinde Ankara'da yaptığı "YETER ARTIK, BIÇAK KEMİĞE DAYANDI" mitingine katılım sağlandı.

- TMMOB'un 14 Ekim 2006 tarihinde gerçekleştirdiği "Ankara Mitingi"ne katılım sağlandı.

- 20 Ekim 2006 tarihinde Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

- 30 Ekim 2006 tarihinde yaşanan İstanbul/Beykoz, Batman, Diyarbakır, Mersin, Urfa, Antalya ve Şırnak illerinde yaşanan sel felaketi ile ilgili KESK Şubeler Platformu üzerinden bölgelerde yardımın sağlanması için dayanışma ağı oluşturulmaya çalışıldı.

- 4 Kasım 2006 Cumartesi günü yapılan SES ADIYAMAN Bölge Mitingine çevre illerin katılımı sağlanmıştır.

- 9 Kasım 2006 tarihinde, sendikamız Yapı Yol-Sen'in Bayındırlık ve İskân Bakanlığı önünde yaptığı kitlesele basın açıklamasına katılım sağlandı.

- 9 Kasım 2006 tarihinde "Sendikalarımızın İl Gezileri Programı ve Eylem programına ilişkin olarak" Örgütlenme Sekreterleri toplantısı yapılmıştır.

- 13 Kasım 2006 tarihinde, sendikamız SES'in 2 koldan başlattı-

ği “Herşeyin Başı Sağlık, Sağlıkta Yıkımı Durduralım” Ankara Yürüyüşü iki koldan başladı. 17 Kasım 2006 tarihinde Ankara Sağlık Bakanlığı önünde yapılan eyleme katılım sağlandı. SES Edirne yürüyüş kolu çıkışına Kadın Sekreterimiz, VAN Yürüyüş kolu çıkışına ise Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz katılmıştır.

- 13 Kasım – 1 Aralık 2006 tarihlerinde Türkiye genelinde, iş yerlerinde “2007 Bütçesine Hayır” Referandumu yapıldı.

- 14 Kasım 2006 tarihinde, sendikamız Kültür Sanat-Sen’in “Ek Tazminat Ücreti Hakkımızdır, İstiyoruz” konulu basın açıklamasına katılım sağlandı.

- 21.11.2006 tarihinde, Sendikamız SES’in 26 Kasım 2006 tarihinde İzmir’de “Sağlık Haktır, Sağlıkta Yıkımı Durduralım” şiarıyla yapacağı bölgesel mitinge başta İzmir olmak üzere çevre il, şube ve temsilciliklerinin katılımı için çağrı yapıldı.

- 23 Kasım 2006 tarihinde, sendikamız Tüm Bel-Sen’in, zabıta ve itfaiye çalışanlarının sorunlarına yönelik toplanan imzaların TBMM’ye sunulması ve Bütçe görüşmelerine ilişkin olarak yaptığı basın açıklamasına katıldı.

- 5-6-7-8 Aralık 2006 tarihlerinde KESK MYK üyeleri; Ankara, İstanbul, Adana, Diyarbakır, Van, Mersin, Bursa, Antalya Samsun ve Zonguldak illerinde 14 Aralık Eylemi Hazırlıklarına katılmışlar ve çalışmalar yürütmüşlerdir.

- 9 Aralık 2006 tarihinde Bartın’da düzenlenen “Kamu Yönetimi, SSGSS ve 14 Aralık Eylemi” konulu panele Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz katıldı.

- 13 Aralık 2006 tarihinde, sendikamız Yapı Yol-Sen’in iş yavaşlatma eylemine katılım sağlandı.

- 14 Aralık 2006 tarihinde, Türkiye genelinde “İnsanca Yaşam İçin 14 Aralık’ta Hizmet Üretmeyeceğiz” eylemi yapılmıştır. İllerde yapılan eylemlere; Ankara’da Genel Başkanımız, İzmir’de Genel Sekreterimiz, Diyarbakır’da Mali Sekreterimiz, Kocaeli’nde Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz, Adana’da Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz, İstanbul’da Kadın Sekreterimiz ve Samsun’da Basın Yayın Sekreterimiz katılmıştır.

- 12–13 Ocak 2007 tarihinde, Belediye İş Genel Merkezi’nde; “Geçmiş sürecin değerlendirmesi, Örgütsel Durum, Referandum ve 14 Aralık Eylemi, Önümüzdeki Süreç, Örgütlenme, Eylem ve Etkinlikler (8 Mart, Irak İşgalinin Yıldönümü, 1 Mayıs, SS GSS vb.)” gündemleriyle Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

- 20–21 Ocak 2007 tarihinde, İstanbul’da Gıda-İş tarafından düzenlenen uluslararası konferansa Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz ile Kadın

Sekreterimiz katıldı.

- 19 OCAK 2007 tarihinde uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitiren Hrant Dink'in 23 Ocak 2007 tarihinde yapılan cenaze törenine katılım sağlanması için çalışmalar yapıldı.

- 27-28 Ocak 2007 tarihinde "Geçmiş Sürecin Değerlendirilmesi, Örgütsel Durum, Geçmiş Dönemin mücadele Programı (Eylem ve Etkinlikler Dâhil), Önümüzdeki süreç (Demokratikleşme Mücadelesi, Seçimler vb.), Örgütlenme, Önümüzdeki Dönemin Mücadele Programı İçin Görüş ve Öneriler (TİS Süreci, DMK ve SSGSS Gibi Yasal Düzenlemeler, Eylem ve Etkinlikler)" gündemleriyle KESK Danışma Kurulu gerçekleştirilmiştir.

- Sendikamız Yapı Yol Sen'in TBMM gündeminde olan "İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun Tasarısı"na karşı 08. 02. 2007 Perşembe günü, İller Bankası Genel Müdürlüğü Opera Binası önünde yaptığı basın açıklamasına katılım sağlandı.

- 27/28 OCAK 2007 tarihlerinde yapılan KESK 5. Dönem 3. Danışma Kurulu Toplantısı sonuçları, 10 ŞUBAT 2007 tarihinde örgütümüze gönderilmiştir.

- Sendikalarımızın örgütlenme sekreterleri ile 15 Şubat 2007 Perşembe günü saat 14.00'de "Mevcut Örgütsel Durum (Sayısal Verileri İçeren), Önümüzdeki Dönemin Örgütlenme Programı" gündemleriyle toplantı yapıldı.

- Danışma Kurulumuzda da önerilmesi ve ihtiyaç duyulması üzerine, sendikalarımızın eğitim çalışmaları ve bu konuda Konfederasyonumuzla koordinasyon sağlanması konusunda 21 Şubat 2007 Çarşamba günü saat 15.00'de Genel Merkezimizde GENEL EĞİTİM SEKRETERLERİ TOPLANTISI yapılmıştır. Bu toplantıda sendikalarımızın halen sürdürdükleri ve önümüzdeki dönem yapacakları eğitim çalışmalarına ilişkin proje-program bilgileri hakkında değerlendirmeler yapılmıştır.

- 23 Şubat 2007'de Dönemsel Mücadele Programı örgüte gönderildi.

- 23.02.2007 tarihinde Ortadoğu halklarının Barış-Kardeşlik-Özgürlük Bayramı olan Newroz'u kutlama etkinliklerine, günün anlam ve önemine uygun, etkili ve örgütsel katılımın sağlanması için örgüte çağrı yapıldı.

- Sendikamız SES'in, sağlıkta yaşanan yıkıma karşı; TTB, Diş Hekimleri Birliği ve DİSK/Devrimci Sağlık-İş ile birlikte 1 Mart 2007 tarihinde başlattığı etkinliklere katılım sağlandı.

- KESK, DİSK, TMMOB, TTB, TDB, TEB, TMMMO, İstanbul Barosu, İstanbul Veteriner Hekimler Odasından oluşan emek örgütleri; ABD'nin Ortadoğu'dan çekilmesi, Irak'ta süren işgalin son bulması, savaşın ve ölümlerin durdurulması için, 20 Mart 2007 tarihinde saat 20.00'de "SAVAŞA DUR DE!!! BİR SES VER, BİR İŞİK YAK" etkinliği ile son bulacak bir kampanya

başlattı. Kampanya ile ilgili; İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Diyarbakır, Samsun, Kocaeli, Bursa, Eskişehir ve Gaziantep illerinde kitle toplantıları yapıldı.

- Barış ve Adalet Koalisyonu'nun; 17 Mart 2007 Cumartesi saat 13.00'de, İstanbul-Kadıköy'de, ve Ankara-Kızılay'da Irak'taki işgale karşı KÜRESEL EYLEM gününde gerçekleştirdiği mitinge, İstanbul Şubelerimizin ve Ankara Şubelerimizin katılımı sağlandı. Çevre illerdeki şubelerimizin de katılım sağlaması duyarlılığı için yazı yazıldı.

- 20 Mart 2007 Salı günü saat 20.00'de başta Ankara ve İstanbul olmak üzere çeşitli illerde yani ABD'nin Irak'ı bombalamaya başladığı gün ve saatte, meşaleler yakılıp düdükler çalınarak "BİR IŞIK YAKACAK, BİR SES VERECEK ve SAVAŞA DUR diyeceğiz" etkinlikleri gerçekleştirildi.

- 26 Mart 2007 Pazartesi günü saat:16.00'da KESK Genel Merkezinde Sendikalarımızın Genel Örgütlenme Sekreterleri ile "Örgütsel Durum Değerlendirmesi (Sayısal Verileri İçeren), Döneme İlişkin Öneriler ve Alınacak Önlemler" gündemleriyle toplantı yapıldı.

- Sendikamız KÜLTÜR SANAT-SEN'in; 27.03.2007 Salı günü saat 12.30'da Ankara'da Bakanlık Opera Binası önünde, Dünya Tiyatrolar günü nedeniyle yapacağı basın açıklamasına Ankara şubelerimizin katılımı sağlandı.

- 3 Nisan 2007 tarihinde Eğitim Sen'in 7 – 8 Nisan 2007 tarihlerinde Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde "İnsanca Yaşam, Demokratik Türkiye" şiarı düzenleyeceği alan eylemlerine katılım sağlanması ve dayanışma gösterilmesi için emek ve meslek örgütleri, siyasi partiler ve diğer demokratik kitle örgütleri merkez yönetimleri ile görüşmeler yapıldı ve destek çağrısında bulunuldu.

- Sendikamız BES'in, 7 Nisan 2007 Cumartesi günü "EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET VE İŞ GÜVENCEMİZİ İSTİYORUZ" talebiyle yapacağı merkezi Ankara eylemine tüm sendikalarımızın kitlesel katılımı için çağrı yapıldı ve KESK MYK'sı katıldı.

- Sendikamız EĞİTİM SEN'in, 7/8 Nisan 2007 tarihlerinde "İNSANCA YAŞAM, DEMOKRATİK TÜRKİYE" başlığıyla gerçekleştirdiği Bölge Mitingleri'ne MYK olarak katılım sağlandı. Güçlü geçmesi için görevlendirmeler yapıldı.

- Danışma Meclisi, 10 Nisan 2007 Salı günü, "Örgütlenme Çalışmaları ve 1 Mayıs" gündemiyle toplandı.

- Sendikamız YAPI YOL SEN'in, 12 Nisan 2007 Perşembe günü "İNSANCA YAŞANACAK ADİL ÜCRET" talebiyle otoyol ve köprülerde yaptığı iş yavaşlatma, diğer işyerlerinde iş bırakma eylemine katılım sağlandı. Yapılan

basın açıklamasına Genel Başkan ve MYK üyeleri katıldı.

- 25.04.2007 tarihinde, “YOKSULLUĞA, IRKÇILIĞA VE GERİCİLİĞE TESLİM OLMAYACAĞIZ” şiarıyla bütün illerde kutlanacak olan 1 Mayıs için; İstanbul, Ankara, İzmir ve Batman illerine MYK görevlendirmesi yapılarak etkin, güçlü ve coşkulu bir katılım için çağrı yapıldı.

- 28 Nisan 2007 tarihinde Sendikamız ESM ve SES’in de bileşiminde yer aldığı NÜKLEER KARŞITI PLATFORM’un; Ankara ve İstanbul’da yaptığı basın açıklaması ve etkinliklere katılım sağlandı.

- 3 MAYIS 2007 Perşembe günü saat 15.30’da KESK Genel Merkezi’nde, sendikalarımızın Örgütlenme Sekreterleri ile “Örgütlenme Çalışmalarında Son Durumun Değerlendirilmesi ve Yetki Belirlemelerinde Müdahalemiz, Alınacak Önlemler” gündemiyle bir toplantı yapıldı.

- 18 MAYIS 2007 Cuma günü “Örgütlenme Dönem Değerlendirmesi Önümüzdeki Süreç” gündemiyle Olağanüstü Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

- Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyesi Selim Tulumtaş’ın işyerinden sürgün edilmesi ile ilgili Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası ve İnşaat Mühendisleri Odası Genel Merkezi tarafından 6 Haziran 2007 Çarşamba günü saat: 13.00’da TCDD Genel Müdürlüğü önünde yapılan ortak bir basın açıklamasına katılım sağlandı.

- 13 Haziran 2007 tarihinde; 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan Genel Seçimler öncesinde, siyasi partilerin yöneticileri ve milletvekili adaylarının; sendikalarımızı, sendikalarımızın il/ilçelerdeki şube ve temsilciliklerini ziyaret edebilecekleri ve destek taleplerinde bulunabilecekleri gözetilerek taleplerimizin gündeme getirilmesi ve kamuoyuna yansıtılması amacıyla “Tahhütname” metni hazırlanıp örgüte gönderildi. Seçim sürecinde bu metin gelen siyasi parti yönetici, temsilci ve milletvekili adaylarına imzalatıldı

- Ülkemizin ve halklarımızın umudu ve aydınlık geleceği aydın, yazar ve sanatçıların da içinde olduğu 37 insanımızın ırkçı-gerici güçlerce katledilişinin 14. yıldönümünde hayatını kaybedenleri anmak, benzeri cinayet ve katliamların yaşanmayacağı özgür, demokratik, laik bir ülke şiarıyla Sivas’ta, 2 Temmuz 2007 Pazartesi günü gerçekleştirilen mitinge Konfederasyonumuz merkezi düzeyde katılmıştır. Çevre illerin katılımı sağlanmıştır.

- Hrant DİNK’in katledilmesiyle ilgili açılan davanın 2 Temmuz 2007 Pazartesi günü, saat 9.30’da Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi’nde yapılan ilk duruşmasına katılım sağlandı.

- Kamu emekçilerinin enflasyon nedeniyle ortaya çıkan ücret kayıplarının karşılanmasına dönük 13 Temmuz 2007 Cuma günü tüm illerde; “Yoksulluğa Hayır, Ek Zam İstiyoruz” talepli bordo yakma eylemi ve basın

açıklamaları yapıldı.

- 26 Temmuz 2007 Perşembe günü “Siyasal Süreç, Örgütsel Durum, “Toplu Görüşme Sürecine Yaklaşım ve Planlama” gündemli Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

- 08.08.2007 tarihinde TİS sürecinde uygulanacak olan Eylem Takvimi çıkarılarak örgüte gönderildi. Bu kapsamda; 13 Ağustos 2007 tarihinde Ankara’da basın toplantısı yapıldı. 15 Ağustos 2007 günü Danışma Meclisi üyeleriyle Ankara kitlesinin de katılımıyla kitlesel basın açıklaması gerçekleştirildi. 21 Ağustos 2007 Salı günü “Sözleşmeli Çalışmaya Hayır, Kadrolu ve İş Güvenceli İstihdam” talebiyle mağdur kişilerle (4/B, 4/C vb.) birlikte Ankara’da bir eylem gerçekleştirildi. 24 Ağustos 2007 Cuma günü tüm illerde taleplerimizi gündemleştiren basın açıklamaları yapıldı. Bu açıklamalara MYK üyeleri de katıldı. Tüm illerde yapılacak olan basın açıklamalarına, 4/B, 4/C vb. gibi sözleşmeli çalışanlar ile İş Güvenceli ve Kadrolu İstihdam talep eden tüm mağdur kesimleri katmak için çaba gösterildi. Danışma Meclisi Üyeleri, 27–29 Ağustos 2007 tarihleri arasında İstanbul’dan Ankara’ya “İN-SANCA YAŞAM İÇİN TOPLU SÖZLEŞMEYE YÜRÜYÖRÜZ” temalı yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşe; Danışma Meclisi üyeleri dışında tüm illerdeki şubelerimizden en az 2’şer şube yöneticimiz katılmıştır. Ayrıca eylem takvimine bağlı kalarak bu dönemde; tüm illerdeki Şubeler Platformları, TİS hakkını kullanmak için taleplerimizi üyelerimiz, emekliler ve diğer emekçilerle birlikte buluşturacak şekilde, yerellerinde özgül şartlara uygun inisiyatif kullanarak işyeri eylem ve etkinlikler örgütlemiştir.

- Tüm illerde kutlanacak olan 1 EYLÜL 2007 DÜNYA BARIŞ GÜNÜ etkinlikleri için Sendikalarımızın illerdeki şube ve temsilciliklerin diğer emek örgütleri ile birlikte bu eylemlerin düzenleyicisi ve örgütleyicileri olmaları, aktif katılım sağlamaları için çağrı yapıldı.

- 18 Eylül 2007 Salı günü, bazı sendikalarımızın talepleri doğrultusunda kurumlardaki işkolu değişiklikleri, hizmet kollarının birleştirilmesi vb. nedenlerden kaynaklı sorunları görüşmek, çözüme yönelik politikaları oluşturmak üzere; sendikalarımızdan BTS, HABER-SEN, YAPI YOL-SEN, ESM ve TARIM ORKAM-SEN Genel sekreterleri ile Örgütlenme Sekreterlerinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda; “Konuya ilişkin KESK’in ortak hukuk oluşturması, Bakanlıkların düzenleme yapmadan önce KESK’in önleyici müdahalede bulunması, KESK MYK’sının toplantıda yapılan değerlendirmelere ilişkin kararlar alması, zamanında uyarıcı müdahaleler yapması” hususlarında ortak fikre ulaşıldı.

- 4 Ekim 2007 Perşembe günü DANIŞMA MECLİSİ Toplantısı, “Bilgilendirme-Değerlendirme, Anayasa Tartışmaları ve Tutumumuz, SS ve GSS ve Kamu Personeli Yasası’na İlişkin Hükümetin Hazırlıkları ve Alınması Gereken Önlemler, Örgütsel Sorunlar ve Sendikalarımızın Taleplerine İlişkin

Yapacaklarımız, İl Gezileri” gündemiyle toplanmıştır.

- DİSK’e bağlı Emekli Sen’in kapatılması için İçişleri Bakanlığı tarafından davanın yenilenmesi talebi nedeniyle 09 EKİM 2007 tarihinde Emekli Sen’in kapatılmasına ilişkin davanın duruşması öncesi, Davanın geri çekilmesi için Emekli Sen’in İçişleri Bakanlığı’na, 01–05 EKİM 2007 tarihleri arasında faks gönderme kararına destek sağlanmıştır.

- 16 Ekim 2007 tarihinde başlayıp, 26 Ekim 2007 tarihinde sona eren 2 (iki) haftalık İL GEZİLERİ PROGRAMI ve görevlendirme çizelgesi çıkarılarak örgüte gönderilmiş ve il gezileri yapılmıştır.

- 22 Ekim 2007 tarihinde 3 Kasım mitingi ile ilgili 26 Ekim 2007 tarihinde Türk Tabipleri Birliği Genel Merkezi’nde demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve sendikalarla katılım biçimi üzerinden toplantı yapılmıştır.

- Sendikamız BES üye ve yöneticilerinden 15 arkadaşımız aleyhine açılan davanın 27.11.2007 tarihinde yapılan ilk duruşmasına katılım sağlanmıştır.

- 3 Kasım’da 2007 tarihinde “Özgür, Demokratik ve Eşitlikçi Bir Türkiye” mitingi yapıldı. 3 Kasım 2007 Cumartesi günü illerden gelen onbinlerce emekçi, Hipodrom önünde toplanarak buradan Sıhhiye Meydanına yürüdü. Sıhhiye Meydanı’nı dolduran on binlerce emekçi AKP’nin savaş yanlısı ve neo liberal politikalarını teşhir ederek bir arada yaşama taleplerini dile getirdiler. Bu miting, demokratik taleplerin ve halkların kardeşçe bir arada yaşama istemlerinin boğulmak, muhalefetin susturulmak istendiği bir dönemde gerçekleştirilmesi açısından ırkçı-şoven gösterileri sona erdirmiştir.

- Sendikamız TÜM BEL SEN’in; Konfederasyonumuzun yürüttüğü hak ve özgürlükler mücadelesini etkisizleştirme ve engellemeye dönük Çankaya’ya Belediyesi’nin geliştirdiği çeşitli baskılara karşı 29 Kasım 2007 tarihinde Çankaya Belediyesi önünde gerçekleştirdiği kitlesel basın açıklamasına katılım sağlandı.

- SS ve GSS Tasarısı karşısındaki tutumumuzu belirlemek için 20 Kasım 2007 Salı günü saat: 13.00’te Eğitim Sen Genel Merkezi Toplantı Salonunda, tek gündemli olarak Olağanüstü Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

- 5510 sayılı yasada değişiklik öngören taslak metinde risk altındaki mesleklerde çalışan birçok emekçinin Fiili Hizmet Süresi Zammı ellerinden alınmaktadır. Buna dönük olarak Basın-İş Sendikası’nın gerçekleştirdiği protesto faksı eylemine destek olunmuştur.

- Konfederasyonumuzun yürüttüğü hak ve özgürlükler mücadelesini etkisizleştirme ve engellemeye dönük çeşitli baskı ve girişimlerden biri de son dönemlerde Çankaya Belediye Başkanı tarafından sendikamız Tüm Bel Sen ve üyelerine dönük baskı yoluyla istifa ettirme çabaları olmuştur. Bu saldırı ve

baskılara karşı, sendikamız Tüm Bel-Sen'in 29 Kasım 2007 Perşembe günü, Çankaya Belediyesi önünde gerçekleştirdiği kitlesel basın açıklamasına katılım sağlandı.

- SS ve GSS Yasa Tasarısına dönük olarak; 3 Aralık 2007 tarihinde İMO'da yapılan 14 sendika ve meslek örgütünün katıldığı toplantıda yasa tasarısına yönelik değerlendirme ve eylem önerilerimiz açıklanmıştır.

- 8 Aralık 2007'de hem birçok ilde hem de merkezi olarak Konfederasyonumuzun kuruluş yıldönümü etkinlikleri yapıldı.

- Sendikamız BES'in, 11 Aralık 2007 Salı günü, TBMM Dikmen Kapısı'nda bütçe ile ilgili yaptığı basın açıklamasına katılım sağlanmıştır.

- SS ve GSS Yasa Tasarısı'na karşı 14 Aralık 2007 Cuma günü tüm illerde, şubeler platformlarının belirlediği yer ve saatte, halka yönelik kitlesel bildiri dağıtılıp basın açıklamaları yapıldı.

- Sendikamız EĞİTİM SEN'in, 18.12.2007 Salı günü "Ek Ders Ücreti Kayıplarının Son Bulması" talebiyle gerçekleştirdiği hizmet üretmeme eylemini KESK bütünselliği içinde destek çağrısı yapıldı.

- Sendikamız SES'in, 27.12.2007 Perşembe günü, Sağlık Bakanlığı önünde SS ve GSS Yasası ile ilgili yaptığı basın açıklamasına katılım sağlandı.

- DİSK'e bağlı EMEKLİ-SEN'in Aralık 2007'de başlattığı Örgütlenme Kampanyası'na talepte bulunduğu bazı illerde örgütlenme çalışmalarını kolaylaştırıcı destek sunulması için örgüte çağrı yapıldı.

- Hükümetin SSGSS Yasa Tasarısı'na ilişkin düzenlemelerdeki ısrarı üzerine emek ve meslek örgütleri, TTB'de yapmış oldukları toplantıda bir eylem takvimi taslağı çıkararak diğer örgütlere de sunmuşlardır. Bu çerçevede; 15 Ocak 2008 tarihinde İstanbul'dan yola çıkan "Herkesi Sağlık ve Güvenli Gelecek İçin Yürüyoruz" yürüyüş kolu Kocaeli, Bursa, Eskişehir illerine uğrayıp buralarda kitlesel karşılandıktan sonra 17 Ocak 2008 tarihinde Ankara kitlesiyle Ankara Kurtuluş Parkı'nda buluştu. Buradan yapılan yürüyüşle TBMM önüne gidilip burada örgüt başkanlarının katıldığı bir basın açıklaması yapıldı. 10 Ocak 2008 Perşembe günü, tüm illerde kitlesel olarak basın bildiri dağıtılmıştır. 16 Ocak 2008 Çarşamba günü ise tüm illerde (Ankara hariç) alan etkinlikleri yapılmıştır.

- 3. Olağan Genel Kurul sürecine girmemizden dolayı, 10.01.2008 tarihinde 3. Olağan Genel Kurul delege dağılımları belirlenerek Sendikalarımıza bildirildi.

- Hrant Dink'in katledilişinin 1. yılı nedeniyle düzenlenen etkinlikler çerçevesinde, "Hrant İçin, Adalet İçin" şiarıyla 19 Ocak 2008 Cumartesi günü saat: 15.00'de, AGOS Gazetesi önünde yapılan anmaya katılım sağlandı.

- Dünya Sosyal Forumu'nun kararı doğrultusunda; şiddete, sömürüye, ayrımcılığa, yoksulluğa, açlığa, çevrenin tahribatına, neo liberalizme, savaşa ve ırkçılığa karşı "Başka Bir Dünya Mümkün" demek için Türkiye Sosyal Forumu tarafından Küresel Eylem Günü kapsamında 26 OCAK 2008 tarihinde tüm dünyada eş zamanlı olarak yapılan Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana'da kitlesel basın açıklamalarına katılım sağlandı.

- Sendikamız SES'in, güvencesiz çalıştırmaya (4/B, 4924 vb.) karşı "Kadrolu İş, Güvenceli Gelecek" şiarıyla gerçekleştirdiği kampanya çerçevesinde 12 Ocak 2008'de Sağlık Bakanlığı önünde yapılan basın açıklamasına Sendikalarımızın Ankara Şubeleri'nin katılımı sağlanmıştır.

- Sendikamız SES'in, SES MYK üyesi Meryem ÖZSÖĞÜT'ün bir an önce mahkeme önüne çıkarılması için başlattığı Adalet Bakanlığı'na faks çekme eylemine 21.01.2008 tarihinde katılım sağlanmıştır.

- ADANA'da oluşturulan "Herkes Sağık Güvenli Gelecek Platformu" SS ve GSS Yasası'na karşı 3 ŞUBAT 2008 günü gerçekleştirdiği mitinge çevre illerin de katılımı sağlanmıştır.

- Sendikamız BTS, 24–25–26 Ocak 2008 tarihlerinde Marmaray Projesi'nin hatalı güzergâhı ve yapılan yanlışları kamuoyuna duyurmak amacıyla "YÜZYILIN PROJESİ 'MARMARAY' YÜZYILIN YANLIŞI OLMASIN" adıyla gerçekleştirdiği "Rayda Yürüyüş" etkinliğine Sendikalarımızın İstanbul Şubelerinin katılımı sağlanmıştır.

- Sendikamız YAPI-YOL SEN'in, 24 Ocak 2008 tarihinde Tapu ve Kadastro çalışanlarının sorunları hakkında yaptığı basın açıklamasına Sendikalarımızın Ankara Şubeleri'nin kitlesel katılımı sağlanmıştır.

- 1 Şubat 2008 tarihinde saat 12.30'da Ankara Yüksel Caddesi'nde, SES MYK üyemiz Meryem Özsöğüt'ün serbest bırakılması talebiyle kitlesel basın açıklaması yapıldı.

- 21 Şubat 2008 tarihinde Sendikamız Yapı Yol Sen tarafından düzenlenen basın açıklamasına Sendika Genel Merkezlerimizin ve Ankara Şubelerinin katılımı sağlandı.

- Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetleri, yaşanan süreç ve çalışma koşulları karşısında DİSK'in 27 Şubat 2008 tarihinde gerçekleştirdiği, "Tuzla Tersanelerinde Kamp Kuruyoruz. DİSK Başkanlar Kurulu 24 Saat Oturma Grevinde" eylemine Sendikalarımızın İstanbul Şubelerinin katılımı sağlandı. Eyleme Genel Başkanımız ve MYK üyelerimiz de katılmıştır.

- SS ve GSS Yasası, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmeye devam etmesi karşısında KESK, DİSK, TÜRK-İŞ, TTB, TMMOB, Diş Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, TÜRMÖB, BASK ve BAĞ-KUR Emeklileri Derneği'nin de dahil olduğu örgütlerin almış olduğu kararlar haya-

ta geçirildi. Buna göre; Tüm illerde ortak platformlar üzerinden panel, forum türü aydınlatma-bilgilendirme çalışmaları yapıldı. Merkezi ya da yerel olarak SS ve GSS Yasası'na karşı tutumu açıklayan bildiriler hazırlanarak iş yerlerine ve halka dağıtıldı. Televizyon programlarına ağırlık verildi. 20 Şubat 2008 Çarşamba günü bütün illerde; sevk vb. yöntemler de kullanılarak illerde oluşturulan platformların belirledikleri herhangi bir sağlık kurumunun önünde saat: 11.30'da alan eylemleri yapıldı. Yerel platformların oluşturulmadığı illerde özel çaba sarf edildi.

- “Türbanın” Yüksek Öğretim Kurumlarında serbest hale getirilmesini amaçlayan Anayasa değişikliğiyle ilgili DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin ortak görüşlerinin kamuoyuyla paylaşılması amacıyla Meclis Önünde dört örgüt üyeleriyle birlikte 6 Şubat 2008 Çarşamba günü yapılan basın açıklamasına Genel Merkez yöneticilerimiz ve sendikalarımızın Ankara Şubeleri'nin katılımı sağlandı.

- Sendikamız Yapı-Yol Sen'in, 12 Mart 2008 Çarşamba günü otoyol ve köprülerde iş yavaşlatma, Tapu Sicil ve Kadastro, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, İller Bankası ve Karayolları Genel Müdürlüklerinde ise “İnsanca Yaşanacak Bir Ücret” talebiyle gerçekleştirdiği iş bırakma eylemine katılım sağlandı.

- Emek Platformu Başkanlar Kurulu 10 Mart 2008'de toplanarak SSGSS'ye ilişkin bir eylem takvimi çıkarmıştır. Eylem kararları çağırıcı kurumların Genel Başkanlarının katıldığı bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurulmuştur. Bu doğrultuda 13 Mart 2008 tarihinde tüm illerde basın açıklamaları yapılmıştır. Ortak afiş ve bildiriler tüm illerde yaygın olarak dağıtılmış, bilgilendirme çalışmaları yürütülmüştür. 14 Mart 2008 tarihinde tüm illerde iki saatlik işbırakma eylemi gerçekleştirilmiştir.

- Emek Platformu kararı doğrultusunda 14 Mart 2008 tarihinde Ankara Başkent Elektrik önünde yapılan basın açıklamasına kitlesel katılım sağlandı.

- 15 Mart 2008 tarihinde Irak işgalinin 5. Yıldönümü nedeniyle İstanbul'da düzenlenen mitinge katılım sağlandı.

- Oldukça coşkulu geçen 2008 yılı Newroz kutlamalarına katılım sağlandı.

- Mart/Haziran 2008 döneminde bütünlüklü bir örgütlenme çalışmasının uygulanabilmesi amacıyla Sendikalarımızın Genel Örgütlenme Sekreterleriyle 26 Mart 2008 Çarşamba günü Saat: 14.30'da KESK Genel Merkezi'nde toplantı yapılmıştır.

- Sendikamız BTS'nin bazı üyeleri hakkında TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen 7. Ulaşım Kongresi'ne sundukları bi-

limsel bir bildiri nedeniyle TCDD Genel Müdürlüğünce soruşturma açılması üzerine, Sendikamız BTS'nin 20.03.2008 Perşembe günü gerçekleştirdiği Faks çekme eylemine katılım sağlanmıştır. Yine aynı konuya ilişkin olarak Sendikamız BTS'nin, 25 Mart 2008 Salı günü saat 12.30'da TCDD Genel Müdürlüğü Protokol Kapısı önünde yaptığı basın açıklamasına Sendikalarımızın Ankara Şubeleri'nin katılımı sağlanmıştır.

- SSGSS Yasa Tasarısının 27 Mart 2008 Perşembe günü TBMM Genel Kurulu'na getirilmesi üzerine aynı gün tüm illerde alan eylemleri gerçekleştirilmiştir.

- 2954 Sayılı TRT Yasası'nda değişiklikler içeren Yasa Tasarısının TBMM'ne gönderilmesi üzerine Sendikamız HABER-SEN'in 22-23 Mart 2008 tarihlerinde başlattığı imza kampanyasına katılım sağlandı.

- SS ve GSS Yasa Tasarısı TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanması üzerine 27 Mart 2008 Perşembe günü yapılan Emek Platformu' toplantısında eylem önerilerimizin Emek Platformu'nun ortak kararı haline getirilememiştir. Bu nedenle ortaklaştığımız örgütlerle (KESK, DİSK, TMMOB, TTB ve TDB) birlikte bir eylem takvimi çıkarılmış ve örgüte gönderilmiştir. Bu çerçevede; 1 Nisan 2008 Salı günü saat 14.00'ten itibaren tüm illerde, işyerlerinden çıkılarak (vizite vb. olanaklar kullanılarak) kitlesel alan eylemleri gerçekleştirildi. Aynı gün Ankara'da saat 14.00'te TBMM Dikmen Kapısı önünde; çağırıcı örgütlerin yöneticileri, üyeleri ve Ankara'daki tüm toplum kesimleri ile bir araya gelerek ortak açıklama yaptılar. 02 Nisan 2008 Çarşamba günü saat 13.00'de TBMM Dikmen Kapısı önünde; KESK'in de içinde yer aldığı "SOSYAL HAKLAR İÇİN KADIN PLATFORMU" oturma eylemi yaptı. 6 Nisan 2008 Pazar günü saat 14.00'te İstanbul Kadıköy Meydanı'nda, "Herkes Sağık, Güvenli Gelecek Platformu" nun organize ettiği bir miting gerçekleştirildi. Bu mitinge çevre/yakın illerin katılımı sağlandı.

- Sendikamız SES MYK üyesi Meryem ÖZSÖĞÜT'ün dayanağı olmayan suçlamalarla tutuklu kalmasını protesto etmek, serbest bırakılması ve adil yargılanması talebiyle SES'in 7 Nisan 2008 Pazartesi günü Güvenpark, Adalet Bakanlığı önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasına katılım sağlandı.

- Sendikamız Eğitim Sen'in 12 Nisan 2008 Cumartesi günü İzmir, Adana, Diyarbakır, Van, Samsun ve 19 Nisan 2008 Cumartesi günü Ankara'da gerçekleştirdiği Bölge Mitingleri'ne katılım sağlandı.

- Toplumun örgütlü kesimlerinin, emek ve meslek örgütlerinin bütün itirazlarına rağmen SSGSS Yasa Tasarısı'nın TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmesi üzerine, daha önce ortaklaştığımız örgütlerle birlikte 10 Nisan 2008 tarihinde TBMM Dikmen Kapısı önünde toplanılarak kitlesel basın açıklaması yapıldı.

- 15.04.2008 tarihinde SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı tüm illerde "Oylarınızla Geleceğimizle Oynadığınızın Farkında Mısınız?" başlığı ile TBMM Başkanlığı'na faks çekme eylemi gerçekleştirildi.
- DİSK'e bağlı Emekli Sen'in 20 Nisan 2008 tarihinde Ankara'da gerçekleştirdiği Mitinge katılım sağlandı.
- Konfederasyonumuz Yönetim Kurulu Üyeleri; KESK'in gündemindeki konularda karşılıklı bilgilendirmelerde bulunmak ve 1 Mayıs hazırlıkları için 23-30 Nisan 2008 tarihlerinde İl Gezileri yaptı.
- 1 Mayıs 2008 bütün illerde yaygın ve kitlesel olarak kutlandı. Bunun yanı sıra KESK'in çağrısı üzerine İstanbul/Taksim'de merkezi miting yapılması için Konfederasyonumuz; DİSK, TÜRK-İŞ ve 100'e yakın kurum organize komitesi. "HERKES İÇİN SOSYAL ADALET, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK, BARIŞ!" sloganıyla Taksim için hazırlıklar yaptı. 1 Mayıs öncesinde AKP hükümeti emekçiler üzerinden gözdağı vererek güç gösterisine soyundu. 1 Mayıs'a oldukça gergin bir atmosferde girildi. Ancak emekçiler hükümetin tehditleri karşısında en demokratik haklarını kullanacaklarını belirterek kararlılıklarını devam ettirdiler. 1 Mayıs günü, sabahın erken saatlerinde DİSK merkez binası önünde ilk saldırı yapıldı. Ardından Taksim civarındaki tüm sokak ve caddelerde devlet terörü uygulandı. Yüzlerce emekçi gözaltına alındı, onlarca yaralandı. Öğle saatlerine kadar emekçiler Taksim alanına girmek için mücadele ettiler. Ancak Hükümetin ciddi bir provokasyon içinde olduğu iyice netleşince, Tertip Komitesi durumu protesto ederek sadece temsili bir heyetin Taksim Meydanına gitmesi dayatmasını kabul etmediklerini kamuoyuna açıkladı. 1 Mayıs 2008'de, Hükümetin emek düşmanı ve sermaye yanlısı politikaları en yalın haliyle açığa çıkarılarak teşhir edildi.
- Her yıl 15 Mayıs itibarıyla başlayan üye sayılarının tespiti sürecinin sağlıklı yürütülmesi amacıyla sendikalarımıza bilgilendirme yazıları gönderildi.
- 23-25 Mayıs 2008 tarihlerinde Balıkesir-Gönen'de Birleşik Metal-İş Sendikası Tesisleri'nde gerçekleştirilen Uluslar arası Sendikal Konferans'a örgütsel katılım sağlandı.
- 08.01.2008 tarihinde bir basın açıklamasına katıldığı gerekçesiyle hukuk dışı şekilde gözaltına alınan ve sonrasında tutuklanan SES MYK Üyemiz Meryem ÖZSÖĞÜT'ün 15 Mayıs 2008 tarihinde yapılan 3. duruşmasına, duruşma öncesi gerçekleştirilen basın açıklamasına ve 12 Mart Hemşireler günü vesilesiyle kart gönderilmesi etkinliğine katılım sağlandı.
- Yürütmesinde Konfederasyonumuz Genel Sekreteri'nin de bulunduğu Türkiye Barış Meclisi'nin 1 Haziran 2008 tarihinde İstanbul Kadıköy Meydanı'nda gerçekleştirdiği; Kürt sorununun barışçıl ve demokratik çözümü

için “Yeter Çözüm İstiyoruz” Mitingi’ne katılım sağlandı. Miting katılım düzeyi, coşku ve içerdiği mesajlar itibariyle amacına ulaşmış, sorunun çözümü konusunda umutları yeşertmiştir.

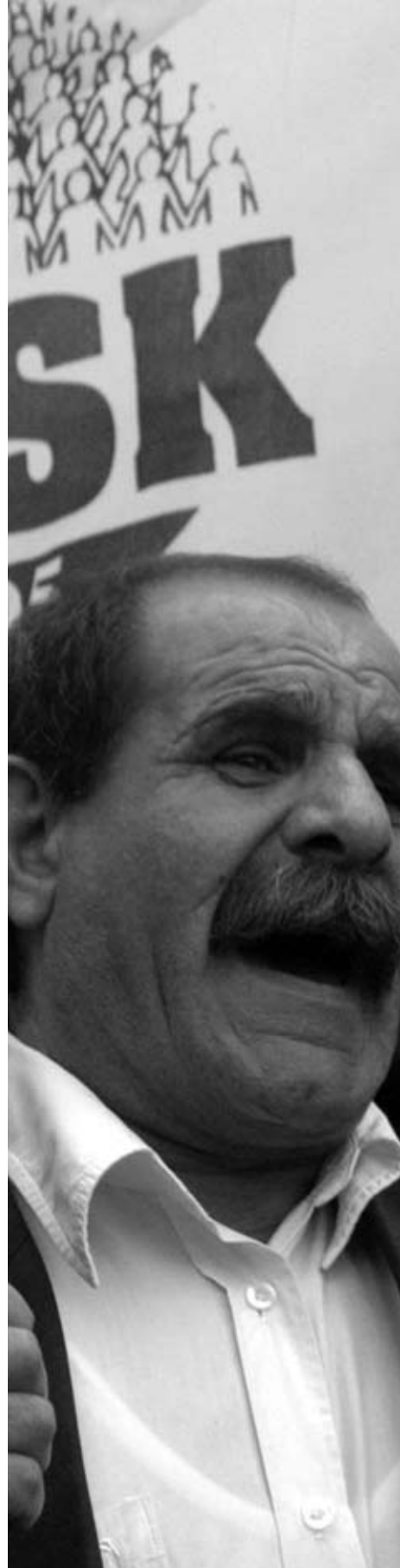
- Sendikamız BES’in “Eşit İşe Eşit Ücret” talebiyle 6 Haziran 2008 tarihinde Maliye Bakanlığı önünde gerçekleştirdiği Merkezi Ankara eylemine katılım sağlandı.

- 7 Haziran 2008 tarihinde Van Şubeler Platformu’nun organize ettiği “Emekçiler Van’a Yürüyor” mitingine katılım sağlanması için çağrı yapıldı.

- 15-16 Haziran Direnişi’nin 38. Yıldönümü nedeniyle Grev ve Direniş yerlerindeki açıklamalar ile diğer etkinliklere kitlesel katılım çağrısı yapıldı.

- 03.06.2008 tarihinde sendikalarımıza yazı yazılarak “RESMİ MUTA-BAKAT METİNLERİ” ön bilgileri çerçevesinde sendika üye bilgileri istendi.

10. BÖLÜM:
DANIŞMA
KURULU
VE DANIŞMA
MECLİSİ
TOPLANTILARI

DANIŞMA KURULU

Tüzüğümüzün 19. Maddesinde yer alan ve konfederasyon Yönetim Kurulu ile Konfederasyona bağlı sendikaların Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve bağlı sendikaların şube başkanlarından oluşan Danışma Kurulumuz, demokratik işleyişimizin olmazsa olmaz organlarından biridir.

Bu dönem içerisinde yapılan Danışma Kurulu Toplantılarında yapılan görüşmeler ve alınan kararlar, Konfederasyonumuzun eylem ve faaliyetlerinin yönlendirilmesi bakımından oldukça faydalı olmuştur.

Gerçekleştirilen Danışma Kurulu Toplantıları:

■ 9–10 Eylül 2005 tarihleri arasında KESK Danışma Kurulu; “Bilgilendirme, Siyasal Süreç ve Toplu Görüşme Sürecinin Değerlendirilmesi, Önümüzdeki Mücadele Süreci (Kamu Personel Yasası, SS ve GSS Yasasına İlişkin Gelişmeler ve Örgütsel Tutumumuz, 2006 Yılı Bütçesi, Örgütlenme Faaliyetleri, Eylemler vb.)” gündemleriyle toplandı.

■ 24–25 Şubat 2006 tarihlerinde; “Geçmiş Süreç, Örgütlenme ve Yetki Süreci, 2006 toplu Görüşme Sürecine Yaklaşımımız, Güncel Sorunlar ve Öneriler (Sürgünler ve cezalar, yasalar, olanakların ortaklaştırılması vb.)” gündemleriyle Danışma Kurulu Toplantısı gerçekleştirildi.

■ 27–28 Ocak 2007 tarihinde “Geçmiş Sürecin Değerlendirilmesi, Örgütsel Durum, Geçmiş Dönemin Mücadele Programı (Eylem ve Etkinlikler Dâhil), Önümüzdeki süreç (Demokratikleşme Mücadelesi, Seçimler vb.), Örgütlenme, Önümüzdeki Dönemin Mücadele Programı İçin Görüş ve Öneriler (TİS Süreci, DMK ve SSGSS Gibi Yasal Düzenlemeler, Eylem ve Etkinlikler)” gündemleriyle KESK Danışma Kurulu gerçekleştirildi.

DANIŞMA MECLİSİ

Tüzüğümüzün 20. maddesinde yer alan ve konfederasyonumuz yönetim kurulu ile konfederasyona bağlı sendikalarımızın Merkez Yönetim Kurulu üyelerinden oluşın Danışın Meclisimizde yürütölen tartışınlar, Konfederasyonumuzun gündelik faaliyetlerinin sağlıklı işlenmesi bakımından önemli bir işlev görmüşür.

Toplu Görüşme stratejilerinden, kampanyalara, önemli güncel kararlara ve eylemlere kadar pek çok faaliyet, bu toplantılarda ele alınarak mümkün olduğunca katılımcı bir demokratik süreç işletilmiştir.

Gerçekleştirilen Danışın Meclisi Toplantıları:

■ 17 Haziran 2005 tarihinde Olağanüstü Danışın Meclisi toplantısı; “Bilgilendirme, Örgütsel Sorunlar ve Yetki Süreci, Saldırı Yasaları ve Örgütsel Tutum, Mali Durum” gündemleriyle toplandı.

■ 24 Haziran 2005 tarihinde, 17 Haziran 2005’te gerçekleştirilen Olağanüstü Danışın Meclisi toplantısında ifade edilen görüş ve öneriler çerçevesinde Mücadele Programı hazırlanarak Genel Merkezlere iletildi.

■ 17 Ekim 2005 tarihinde İl Gezileri ve Değerlendirme ve Önümüzdeki Süreç gündemli KESK Danışın Meclisi toplantısı yapıldı.

■ 17 Ocak 2006 tarihinde geçmiş sürecin değerlendirilmesi, önümüzdeki sürece ilişkin; siyasal süreç, örgütlenme, yasalara karşı tutum ve sürgünler gündemli KESK Danışın Meclisi Toplantısı yapıldı.

■ 3 Nisan 2006 tarihinde Danışın Meclisi Olağanüstü Toplantısı; “SSGSS Yasa Tasarısı, Referandum, 2006 ve Sonraki Süreç/Örgütlenme Çalışınları/ 1 Mayıs/Avrupa Sosyal Forumu Hazırlıkları” gündemiyle toplandı.

■ 17–18 Haziran 2006 tarihlerinde; “Geçmiş sürecin Değerlendirilmesi, Örgütlenme ve Yetki Süreci, KESK’in Yaptığı ya da Katılımcısı/Çağırıcısı Olduğu Eylem ve Etkinlikler, Önümüzdeki Süreç (TİS Süreci, Dönemsel Program İlişkin Öneriler)” gündemiyle Danışın Meclisi Toplantısı yapıldı.

■ 20 Ekim 2006 tarihinde Toplu Görüşme Süreci ve İl Gezilerinin Değerlendirilmesi ve Önümüzdeki Dönem Programımızın Örgütlenmesi gündemli Danışın Meclisi Toplantısı yapıldı.

■ 12–13 Ocak 2007 tarihinde, Belediye İş Genel Merkezi’nde; “Geçmiş sürecin değerlendirmesi, Örgütsel Durum, Referandum ve 14 Aralık Eylemi, Önümüzdeki Süreç, Örgütlenme, Eylem ve Etkinlikler (8 Mart, Irak İşgalinin Yıldönümü, 1 Mayıs, SS GSS vb.)” gündemleriyle Danışın Meclisi Toplantısı

yapıldı.

■ 10 Nisan 2007 tarihinde “Örgütlenme Çalışmaları ve 1 Mayıs” gündemli KESK Danışma Meclisi toplantısı yapıldı.

■ 18 Mayıs 2007 tarihinde “Örgütlenme Dönem Değerlendirmesi Önümüzdeki Süreç” gündemli Olağanüstü Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

■ 26 Temmuz 2007 Perşembe günü “Siyasal Süreç, Örgütsel Durum, “Toplu Görüşme Sürecine Yaklaşım ve Planlama” gündemli Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı

■ 4 Ekim 2007 tarihinde “Bilgilendirme-Değerlendirme, Anayasa Tartışmaları ve Tutumumuz, SS ve GSS ve Kamu Personeli Yasası’na İlişkin Hükümetin Hazırlıkları ve Alınması Gereken Önlemler, Örgütsel Sorunlar ve Sendikalarımızın Taleplerine İlişkin Yapacaklarımız, İl Gezileri” gündemiyle KESK Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

■ SSGSS Tasarısı karşısındaki tutumumuzu belirlemek için 20 Kasım 2007 tarihinde tek gündemli olarak Olağanüstü Danışma Meclisi Toplantısı yapıldı.

11. BÖLÜM:
**KONFERANS
VE SEMPOZYUM**

ANAYASA'NIN 90. MADDESİ TİS VE GREV HAKKI 25 AĞUSTOS 2006 - ANKARA

174

Kamu emekçilerinin yüz yıllık mücadelesi, Konfederasyonumuzun son on altı yıllık sendikal hak ve özgürlükler mücadelesiyle önemli deneyimleri bünyesine katmıştır. Fiili ve meşru mücadele anlayışımız, bugüne kadarki tüm hak ve kazanımların sağlayıcısı olmuştur. Fiili ve meşru mücadele ile kurduğumuz sendikalarımızı tanımak zorunda kalan siyasi iktidarlar; örgütlülüğün, sendikal hak ve kazanımların içeri boşaltmanın, etkisizleştirmenin ve sınırlandırmanın bir aracı olarak önümüze 4688 sayılı yasayı koydular.

2001 yılında yürürlüğe giren 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu, toplu sözleşme ve grev hakkına yer vermediği gibi, sendika üyeliğini darlaştıran, sendikaların iç işleyişine müdahale eden, mücadelemizi sınırlandırmak isteyen bir mantıkla hazırlanmıştır. Bu ve diğer anti demokratik yasalara karşı bugüne kadar yürüttüğümüz mücadele, yeni bir mücadele sürecinin başlatılmasını zorunlu kılmıştır.

Yeni süreç; TİS hakkını kullanılabilir kılmak için, hükümeti TİS yapmaya zorlama sürecidir. Çünkü kamu emekçilerinin Grev ve TİS hakkı vardır.

2004 yılında yapılan Anayasanın 90. maddesinin değiştirilmesi, uluslar arası sözleşmelerin pratikte uygulanması zorunluluğunu hukuki açıdan da sağlam bir zemine oturtmuştu. Ancak kendi döneminde bu değişikliği gerçekleştiren AKP hükümeti, verdiği sözleri de bir yana bırakarak, "Toplu Görüşme" denen tek yanlı, sonucu baştan belli mekanizmada ısrar etmektedir.

Bu yıl beşincisi yapılan Toplu görüşmelerin dördüncü oturumunda, yani 24 Ağustos 2006'da çekildik. Çekilme Deklarasyonumuzda gerekçelerimizi çok net olarak ifade etmiştik. Bununla yetinmenin doğru olmayacağı açıktı.

Kamu emekçilerinin yıllardır TİS ve grev hakkı için sürdürdüğü haklı mücadelesinin, meşru ve hukuki temellerini tartışmak üzere bir konferansın düzenlenmesi ihtiyacını hissettik. Anayasa'ya ve uluslararası normlara da dayanan, kamu emekçilerinin TİS ve grev hakkı, geniş katılımlı bir platformda tartışılması amacıyla 25 Ağustos 2006 tarihinde "Anayasa'nın 90. Maddesi, TİS ve Grev Hakkı" başlıklı konferans düzenledik.

KESK Yönetim Kurulu Üyeleri Fevzi Ayber ve Kamuran Karaca ile KESK Uzmanları İsmet Aslan, Zeynep Ekin Aklar, Özge Berber Ağtaş'tan oluşan düzenlem kurulunun yoğun çabalarıyla gerçekleşen Konferans'a ilgi yoğun oldu.

TBMM bünyesinde yer alan siyasi partilerin grup başkan vekilliklerine, Anayasa Komisyonu, Adalet Komisyonu ve Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu üyesi milletvekilliklerine, yüksek yargı organlarına, siyasi partilere, konfederasyonlara, meslek odalarına, kitle örgütlerine, hukukçulara ve akademisyenlere konferansımıza katılmaları konusunda çağrıda bulduk. Çağrımıza olumlu yanıt verenlerle bu konferansta verimli tartışmalar yapıldı.

KESK Genel Başkanı İsmail H. Tombul'un yaptığı açılış konuşmasının ardından TODAİE Öğretim Üyesi Prof Dr. Mesut Gülmez tarafından yapılan Sunuş konuşması konuyu çerçevesini çizerek tartışmaya uygun zemin hazırlandı.

sunuş konuşmasının ardından Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok, Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Hak-İş Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Aslan, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Prof Dr Gencay Gürsoy konuyu farklı boyutlarıyla ele alan konuşmalar yaptılar.

Konferansın ikinci kısmında ise oturum Başkanlığını Prof Dr. Mesut Gülmez'in yaptığı panel gerçekleştirildi. Panelistler, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof Dr İbrahim Kaboğlu, AKP Ankara Milletvekili ve aynı zamanda Meclis Anayasa Komisyonu Üyesi Ersönmez Yarbay, CHP Niğde Milletvekili ve yine Meclis Anayasa Komisyonu Üyesi Orhan Eraslan ile Yargıçlar ve Savcılar Birliği Başkanı Ömer Faruk Eminağaoğulları oldu.

"ANAYASA'NIN 90. MADDESİ, TİS VE GREV HAKKI" başlıklı Konferansımızda yapılan değerlendirme, görüş ve tespitler, iddialarımızın doğruluğunu bilimsel açıdan da bir kez daha teyit etti. İddialarımızın, taleplerimizin meş-

ruiyeti üzerinden hukuki dayanaklarının daha iyi anlaşılmasına vesile oldu. Önümüzdeki süreç açısından çok önemli katkılar sundu.

Oldukça verimli tartışmaların yaşandığı konferans kayıtları emekçilere, sendikalara, bilim insanlarına, hukukçulara, kitle örgütlerine ve de siyasi çevrelere kaynak olabilmesi amacıyla kitaplaştırıldı.

KADIN SEMPOZYUMU

“YOK EDİLEN AYRIMCILIK DEĞİL, HAKLARIMIZ! SEÇENEĞİMİZ VAR!”

15-16 MART 2008

KESK’li kadınlar, 8 Mart Kadınların Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü etkinlikleri çerçevesinde, 15-16 Mart 2008 tarihinde Eğitim Sen Genel Merkezi konferans salonunda “Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Haklarımız.. Seçeneğimiz Var..” konulu bir sempozyum düzenledi.

Türkiye’nin farklı şehirlerinden Sendika genel merkezlerimizden ve şubelerinden 200’ün üstünde kadının, akademisyenlerin ve milletvekillerinin de katılımcı olduğu sempozyumda iki gün boyunca istihdamda, sosyal güvenlikte, uluslar arası sendikal yaşamda , toplumsal muhalefet hareketlerinde kadınların yeri, farklı statüdeki çalışma biçiminin yarattığı sorunlar ve bu sorunların örgütlenmeye yansımaları ile mücadele deneyimleri tartışıldı.

“Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Haklarımız..Seçeneğimiz Var!” konulu bir sempozyum KESK Kadın Sekreteri Sevgi Göyçe’nin açılış konuşması ile başladı. Ardından sempozyumumuza katılan sayın Gaye Erbatır konu ile ilgili kısa bir konuşma gerçekleştirdi.. Açılış konuşmalarının ardından kolaylaştırıcılığını Eğitim-Sen MYK üyesi Elif Akgül’ün yaptığı “Toplumsal Cinsiyet Açısından İstihdam ve Sosyal Güvenlik Politikalarının Kadınlar üzerinde etkisi” konulu ilk oturumda Prof. Dr. Gülay Toksöz’ün ILO için de hazırladığı “Toplumsal Cinsiyet Perspektifinden İş gücü Piyasasında Kadın” konulu araştırmasını sundu. Sayın Toksöz’ün sunumunun ardından Yrd. Doç. Dr. İpek İlkaracan “ Bakım Hizmetlerinin Sunumu ve İstihdam Politikalarına Yansıması” konulu bir sunum gerçekleştirmiştir. Oturumun son sunumunu ise sayın Serap Güre “Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı Kadınlara Nasıl Bir ‘Güvenlik’ Sunuyor?” başlığı altında gerçekleştirmiştir.

15 Mart 2008 tarihinde gerçekleşen SES MYK üyesi Şükran Doğan’ın kolaylaştırıcı olduğu ikinci oturumun konu ise “Avrupa’da ve Türkiye’de Top-

lumsal Muhalefet ve Sendikal Hareketin karşılaştırmalı olarak Kadın Sorunu-na Yaklaşımı”ydı. Oturumda Birleşik Metal –İş Uluslar arası İlişkiler Uzmanı Gaye Yılmaz “ Sendikal Hareketin Yaklaşımı” konulu,

Sosyal İş Eski Yönetim Kurulu Üyesi Ecehan Balta “Toplumsal Muhalefe-tin Yaklaşımı” konulu sunumlarını katılımcılarla paylaştılar.

16 Mart 2008 tarihinde ise ilk olarak KESK Mali Sekreteri Dilek Adsan’ın kolaylaştırıcı olduğu İş kollarında farklı statüdeki çalışma biçiminin yarattığı sorunlar ve örgütlenmeye yansımaları” konulu oturum gerçekleştirilmiştir. Bu Oturumda EĞİTİM-SEN adına Elif Akgül, SES adına İlnur Başer, BES adı-na Elveda Demirel, TÜM BEL SEN adına Sevgi Bağcılar, BTS adına Ayten Bozkurt, HABER SEN adına Emire Özkoç, ESM adına Şenay Sabah Kıyan , KÜLTÜR SANAT SEN adına Aygül Öncel ve TARIM ORKAM SEN adına Şenay Elhüseyini sendika genel merkezlerini temsilen konu ile ilgili sunum yapmışlardır.

BES MYK üyesi Elveda Demirel’in kolaylaştırıcı olduğu sempozyumun son oturumunda “Farklı statüde çalışanların sendikal hareketten beklentileri ve mücadele deneyimleri” başlığı altında alandan gelen kadın arkadaşlar kendi yaşadıkları yada gözlemleri çerçevesinde sunum yapmışlardır. “Dershane Öğretmelerinin Çalışma Koşulları ve Örgütlenme Deneyimleri” konusunda sunum yapan Handan Çağlayan’ın ardından , Esin Yelekçi “Özelleştirme Sonrası Kurum Değiştirenler” in, Sultan Kunduracı, “Sözleşmeli Öğretme-ler” in, Fatma Işık, “Sağlık İş Kolunda 4 / B’li çalışanlar”ı yaşadığı sorunları katılımcılarla paylaşmışlardır.

Oturumların sonunda gerçekleşen tartışmalar ve sempozyumun katılımcılarının paylaştıkları düşünceleri sempozyumun içeriğinin zenginleşmesine katkı sunmuştur.

KESK Kadın Sempozyumunda yürütülen tartışmalar ve aktarılan müca-dele deneyimleri kitaplaştırılmıştır.

12. BÖLÜM:

KESK'Lİ KADINLARIN MÜCADELESİ

KADIN MÜCADELESİ VE KESK

13-14-15 Mayıs 2005 tarihlerinde düzenlenen II. Olağan Genel Kurulumunun aldığı aşağıda belirtilen Kongre kararı çerçevesinde; bu dönem boyunca KESK Kadın Sekreterliği kadın mücadelesinin hatlarını oluşturmuştur. Kongre kararı ve geçen dönemin kadın çalışmalarının sürekliliği ile aynı doğrultuda örgütlenme çalışması yürütmüş ve kamu emekçisi kadınlar dahil tüm kadın emekçilerin mücadelelerini yükseltmeyi şiar edinmiştir.

Kongre Kararı:

Karar No 18: KESK, kadınların çalışma yaşamında ve bütün sosyal alanlarda sömürülmesine ve ezilmesine neden olan sisteme ve erkek egemen anlayışa karşı eşit ilişkiler üzerinden kurulan yaşanabilir bir Türkiye ve dünya için yasal ve hukuksal düzenlemelerin yapılması, kadınların eşitlik mücadelesinin önündeki engellerin kaldırılması ve kendi örgütsel süreçlerinde gerekli düzenlemeleri yaparak temsiliyetinin sağlanmasını, diğer kadın örgütleri ile dayanışma içinde sosyal, siyasal ve ekonomik yaşamın yeniden kurulması için mücadele eder. Bu nedenle;

- 1- *Kadınların sendikal faaliyete katılmasının önünü açmak için komisyon veya daireler oluşturulmalı*
- 2- *KESK, 2. Kadın Kurultay kararlarını yaşama geçirmeye yönelik plan, program ve projeler geliştirerek hayata geçirmelidir.*
- 3- *Sendikal organlarda, karar süreçleri ve yönetim organlarında kadınların aktif olarak yer almasını sağlayacak pozitif eylem ve etkinlik mekanizmaları geliştirilmeli*

4- Kadınlar için eğitim çalışmaları, yönetici kadın yetiştirmeye yönelik eğitim çalışmaları, bilinçlenmeye dönük sempozyum, forum vb. etkinlikler organize edilmelidir.

5- KESK Genel Merkezinde kadın sekreterliğine bağlı çalışacak çalışma hayatında ayrımcılığın takibi için bir komisyon oluşturulmalıdır. Toplumda cinsiyetçi iş bölümünün cinsiyetçi kültür ve egemenliğinin sorgulanarak eşit haklı ve eşit ücretli çalışma haklarının korunması ve geliştirilmesi için program ve projeler oluşturulmalıdır.

6- İşyerinde yaşanan taciz sorunu karşısında kadın üyelere hukuki destek sağlanmalıdır.

7- Kadın üyelerimizi aktif olarak sendikal çalışmaya dâhil etmek, sendika ile bütünleşmesini sağlamak için kampanyalar örgütlenmelidir.

8- Yerel ve uluslararası düzeyde oluşturulan özgün kadın dayanışma platformlarında yer alınmalı

9- 8 Mart, 21 Mart, 1 Mayıs gibi önemli günlerin ücretli izin olması için kampanyalar örgütlenmelidir.

KESK Kadın sekreterliğinin yukarıda belirtilen Kongre kararı doğrultusunda gerçekleştirdiği çalışmalar:

Kampanya: “Eşitlik Haklarımızı ve Geleceğimizi İstiyoruz, Yarın Değil Bugün”

Konfederasyonumuz, 2006 yılında kamu emekçisi kadınlara yönelik “Eşitlik Haklarımızı ve Geleceğimizi İstiyoruz, Yarın Değil Bugün...!” başlıklı kampanyasını yürütmüştür. Kampanyanın gerekçesi, hedefleri ve talepleri aşağıda belirtilmiştir.

Kampanyanın Gerekçesi:

İkinci Kadın Kurultayımızda yaptığımız tespitlere göre sermayenin küreselleşmesi ve uygulanan neo-liberal politikalar, ülkeler, bölgeler, sınıflar ve cinsler arasındaki eşitsizliklerin ve ayrımcılığı derinleştirmiştir. Kadınların büyük çoğunluğu bu süreci ekonomik olarak yoksullaşma, dışlanma, emeklerinin ve varlıklarının görülmemesi biçiminde yaşıyorlar. Son yıllarda Türkiye’de ki kadın emeğinin, istihdamdaki oranı %23'lere gerilerken; kadınlar kayıt dışı sektörlerde serbest ticaret bölgelerinde ucuz ve güvencesiz koşullarda çalışıyorlar ve bunun olumsuz sonuçlarını zaman zaman canlarıyla ödüyorlar.

Kamuda çalışanların yaklaşık %34’ü kadındır. Yine sektörel anlamda bazı işkollarında kadın oranı oldukça yüksektir. Cinsiyetçi politikalar kadınları yok

sayıyor, yedek işgücü olarak görüyor, işyerine şiddete ve tacize maruz kalıyor, bilgi ve birikimi yeterli olduğu halde terfi ve atamalarda mağdur oluyor, yükselemiyor. Bugün kamu kurum ve kuruluşlarının üst yönetimlerinde kadınlar yok denecek kadar azdır. Yine Hükümet ILO sözleşmelerindeki eşitlik politikalarına çekince koyarak, kadınların hak ve çıkarlarını gömemezlikten geliyor. Kadının işgücüne katılım oranı 80'lerde yüzde 40 iken, şimdi dramatik bir biçimde yüzde 23'e düşmüştür. 1964 yılında ILO tarafından kabul edilen 1977 yılında Türkiye'nin onayladığı "122 Sayılı İstihdam Politikası Sözleşmesi", sözleşmeyi onaylayan ülkelerin kadın istihdamına özel önem vermesi gerektiği açısından önemlidir. İstihdamda işe almada kadın-erkek eşitliğinin sağlanacağı bu sözleşmede ifade ediliyor. Fakat bu sözleşmeye rağmen kamuda üst düzey yönetimlerde kadın yok denecek kadar azdır.

Yine Hükümet tarafından çıkarılması öngörülen Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı, Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı en çok kadınları mağdur edecektir. Güvencesiz ve olumsuz iş koşullarında çalışan kadınlar için emeklilik bir hayal olacaktır. Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi temel hizmetlere kadınlar daha zor ulaşacaktır.

Yukarıda saydığımız birçok neden kadınların sendikal mücadeleye katılımı için bizlere görev yüklemektedir. Kısaca sendikalarımızın kongre kararları gereği, kadınların kadın olmaktan kaynaklanan sorunlarına sahip çıkmak, cins ayrımcı politikalara karşı mücadele etmek en temel görevlerindedir. Bir bütün olarak örgütümüzün kampanyayı sahiplenmesi, kadınların sendikal mücadeleye katılımının önünü açacak, sendikalarımızı ve kadınları güçlendirecektir.

Kampanyanın Hedefleri

1. Sendikalarımızdaki kadın üye sayısını %20 arttırmak.
2. Özel ve kamusal alanda ekonomik, sosyal ve siyasal düzenlemelerdeki eşitsizlik ve cinsiyet ayrımcı politikaları açığa çıkarma ve bilinç oluşturmak.
3. Cinsiyetçi düzenleme ve uygulamalara karşı kamu emekçisi kadınlar arasında dayanışmayı geliştirme ve güçlendirmek.
4. Kadınların ortak ve özgür talepleri ile eğitim, panel, sempozyumlarla toplumsal bilinci geliştirme, gibi sendikal faaliyetleri içerir.

Kampanyanın Talepleri

1. En az 50 çalışanın bulunduğu işyerlerinde ve 50'den az çalışanın bulunduğu işyerleri için çalışma alanına yakın ortak bebek bakım üniteleri ve kreşler açılmalıdır. (Bu hizmet SHÇEK bünyesinde verilmelidir. Kreşler ücretsiz ve SHÇEK yönetmeliğine uygun düzenlenmelidir. Gece çalışması olan ve vardiyalı işyerlerindeki kreşler 24 saat açık olacak biçimde düzenlenmelidir. Hükümet, kreşlerin açılmadığı durumlarda geçici önlem olarak kreş ücretini

karşılmalıdır.)

2. Doğumdan dolayı ücretsiz izne ayrılan kamu çalışanı kadınların, izinde geçen süreleri emekli kesenekleri devlet tarafından ödenmeli ve emeklilikten sayılmalıdır.

3. İşe almada, terfi ve yükselmelerde olumlu ayrımcılığın uygulanması, kadın istihdamını arttırmaya yönelik istihdam politikalarının oluşturulması yönünde somut adımlar atmalıdır.

4. İşyerinde cinsel tacizin; “Kişilik haklarını tehdit eden ve zedeleyen, belli bir cinsiyete mensup olma sebebiyle cinsel nitelikte veya başka türlü davranış şeklinde, özellikle üst yöneticiler ve mesai arkadaşları tarafından yapılan, arzu edilmeyen ve kabul edilemez söz, tutum ve davranışlar, cinsel tacizdir.” biçiminde yasal tanımı yapılmalıdır. Cinsel taciz konusu mesleki eğitimlerin bir parçası olmalı; koruyucu tedbirler alınmalı ve yasal yaptırımların uygulanmasında mağdurun şikayeti yeterli olmalıdır.

5. Bütün kadın kamu çalışanlarına yönelik mesai saatleri içerisinde düzenli “Kadın Sağlığı” eğitimleri verilmelidir.

6. ILO'nun “Aile Sorumlulukları Olan Kadın ve Erkek İşçilere Fırsat ve Davranış Eşitliği Sağlanması”na İlişkin 156 sayılı sözleşmesi ülkemiz tarafından bir an önce onaylanmalı ve hayata geçirilmelidir.

7. Anayasadaki “aile” tanımı, boşanmış ve çocuğuyla yaşayan kadınları kapsayacak biçimde genişletilerek yeniden düzenlenmelidir.

8. Yargı mensuplarına, güvenlik güçlerine, sağlık görevlilerine, öğretmenlere, sosyal hizmet uzmanlarına, psikologlara, hukukçulara, kadın ve çocuklara karşı şiddet konusunda zorunlu hizmet içi eğitim verilmeli, seminerlerle desteklenmelidir.

9. Hükümet, belediyelerin görev ve sorumluluklarını içeren 5393 sayılı yasanın “Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 50 bini geçen belediyeler, kadın ve çocuklar için koruma evleri açar” maddesi doğrultusunda, sığınma evlerini uluslar arası standartlara göre inşa edip bakımının yapılarak, uygulamaya geçirilmesi için gerekli önlemleri almalıdır.

10. 8 Mart'ta kamu emekçisi kadınlar ücretli izinli sayılmalıdır.

Kampanya çerçevesinde oluşturulan ve KESK kadın talepleri süreç içinde yapılan örgütlenme çalışmaları ve olumlu sonuçları dikkate alarak sürekli güncellenmiştir.

Bu kampanya çerçevesinde Kampanyanın basına ve medyaya duyurulması için çalışmalar yapılmış, kampanyamız diğer emek örgütleri ve kadın örgütleri ile paylaşılmıştır . Kampanyanın talepleri kadın milletvekillerine ve Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanına gönderilmek amacıyla örgütte

imzaya açılmıştır. Kampanyanın ana hedefini vurgulayan afiş, bildiri ve “Eşitlik Haklarımı İstiyorum, Yarın Değil Bugün” yazılı kokart çıkartılmış ve örgüt ile paylaşılmıştır. Mayıs – Haziran 2006 döneminde illerde postane önlerinde taleplerimizle ilgili mektuplar yapılan basın açıklamasıyla birlikte kadın milletvekillerine gönderilmiştir.

30 Mayıs 2006 tarihinde yapılan basın açıklaması şöyledir:

►► **Eşitlik Haklarımı İstiyorum, Yarın Değil Bugün**

Bugün eşitlik haklarımızı ve geleceğimizi istemek için Meclisin önündeyiz. Anayasa'nın 10. maddesinden doğan eşitlik haklarımızı kullanmak istiyoruz. Bu hak, ertelenemez ve yarına devredilemez! Ekonomik, sosyal, siyasal bütün alanlarda eşitlik talebi haklı, meşru ve insani bir taleptir.

Dünün acımasız sömürü koşulları bugün daha acımasız. İşyerleri kadınlar için daha da güvenliksiz. Sermaye muhafazakar siyaseti arkasına alarak, cinsiyetçiliği yeniden üretiyor. İşgücü hızla kadınlaşıyor. Buna rağmen kadınların işgücüne katılımı dünden bugüne %23'lere kadar düşmüştür. Bu dramatik bir tablodur.

Kamuda çalışanların %34'ü kadındır. Yine sektörel anlamda bazı işkolalarında kadın oranı oldukça yüksektir. Buna rağmen çalışma yaşamında kadınlar ayrımcılığa uğruyor, kadın emeği yok sayılıyor. Bilgi birikimi ve eğitimi yeterli olduğu halde, terfi ve atamalarda mağdur oluyor, yükselmiyor. Kamuda üst düzey yöneticilerin 3164'ü erkek iken, kadınların sayısı 1436'dır. Müsteşar, müsteşar yardımcısı, genel müdür gibi karar organları içinde ise kadınlar hemen hemen yok denecek kadar azdır.

Soruyoruz sizlere ve Hükümete, sizce bu adil mi?

ILO'nun 122 Sayılı İstihdam Politikası Sözleşmesi gereği işe alım ve yükselmelerde eşitlik ilkesinin gözetilmesine vurgu yapılmasına rağmen, yukarıdaki tablo canımızı acıtıyor.

Cinsiyet ayrımcılığı yetmiyormuş gibi, Hükümetin bugün Meclis gündemine getirdiği Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısıyla binlerce kadın için emeklilik ve sağlık hakkına ulaşmak hayal oluyor.

Yasa tasarısı derhal geri çekilmelidir.

Kapatılma tehdidiyle karşı karşıya olan kreşler yaygınlaştırılmalıdır.

Doğumdan dolayı ücretsiz izne ayrılan kamu çalışanı kadınların, izinde geçen süreleri emeklilikten sayılmalıdır.

İşe almada, terfi ve yükselmelerde olumlu ayrımcılık uygulanmalıdır.

İşyerinde cinsel tacizin; “Kişilik haklarını tehdit eden ve zedeleyen, belli bir cinsiyete mensup olma sebebiyle cinsel nitelikte veya başka türlü davran-

nış şeklinde, özellikle üst yöneticiler ve mesai arkadaşları tarafından yapılan, arzu edilmeyen ve kabul edilemez söz, tutum ve davranışlar, cinsel tacizdir” biçiminde yasal tanımı yapılmalıdır. Cinsel taciz konusu mesleki eğitimlerin bir parçası olmalı; koruyucu tedbirler alınmalı ve yasal yaptırımların uygulanmasında mağdurun şikayeti yeterli olmalıdır.

5393 sayılı Belediyeler Yasası gereği sığınma evleri derhal açılmalıdır.

ILO'nun “Aile Sorumlulukları Olan Kadın ve Erkek İşçilere Fırsat ve Davranış Eşitliği Sağlanması”na İlişkin 156 sayılı sözleşmesi ülkemiz tarafından bir an önce onaylanmalı ve hayata geçirilmelidir.

8 Mart'ta kamu emekçisi kadınlar ücretli izinli sayılmalıdır.

Taleplerimiz işkollarımızda imzaya açıldı. Önümüzdeki günlerde taleplerimizi Çalışma Bakanlığına vereceğiz. İşyerlerinde onlarca kadın bu sorunlarımıza dikkat çekmek için kadın milletvekillerine kendi yazdıkları mektupları gönderecekler. Biz de kadın milletvekillerini ziyaret ederek dosyalarımızı sunacağız. Kadın milletvekilleri, kadınların sorunlarını görsünler ve çözüm iradesi geliştirsinler istiyoruz.

Çünkü biz eşitlik haklarımızı ve geleceğimizi istiyoruz. Yarın değil, bugün!

Süreç içinde birçok ilde kadın toplantıları yapılmıştır. Kampanya çerçevesinde yürütülen etkinlikler olumlu sonuç vermiş, Başbakanlık tarafından 25 Temmuz 2006 tarihinde kadına yönelik şiddetin önlenmesine dönük genelge yayınlanmıştır. Kampanyamız ile ilgili 8 Kasım 2006 tarihinde Kadından ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı ile heyet olarak bir görüşme yapılmış, bu görüşmeye Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreteri Sevgi Göyçe katılmıştır.

Görüşmede kamuda çalışan kadınların yükselmeler ve terfilerde uğradıkları ayrımcılığa karşı cinsiyetçi iş bölümünün, cinsiyetçi kültür ve egemenliğin sorgulanarak eşit haklı ve eşit ücretli çalışma haklarının korunması ve geliştirilmesi için programlar oluşturulması, yönetim kademelerinde kadınların yer alabilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılması, çalışan kadınların güçlendirilmesine ilişkin iş yerlerinde kreşlerin açılması ve yaygınlaştırılması, sınıf ve rehber öğretmenlerinin süt izinlerine yönelik sorunların giderilmesi, ücretsiz doğum izinleri sürelerinin emeklilikten sayılması, cinsel tacizin iş güvenliği kapsamında değerlendirilmesi, boşanmış ve çocuğu ile yaşayan kadının aile yardımından yararlanması gibi taleplerin yanı sıra, sözleşmeli çalışan kadınların sorunlarına dikkat çekilmiştir.

Bakan, Eşitlik Haklarını İstiyorum Kampanyası'nı olumlu bulduğunu ifade ederek, ücretsiz doğum izinlerinin emeklilik hizmet sürelerinden sayılması,

eşinden boşanan ve çocukların velayetini alan kadınların aile yardımı alması konusunda ve süt izinlerindeki sorunların giderilmesi için girişimde bulunacağını taahhüt etmiştir. Bunun üzerine 9 Kasım 2006 tarihinde “Bakan Söz Verdi. Taleplerimizin Takipçisiyiz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır. 23–27 Kasım tarihlerinde kampanya çerçevesinde kadına yönelik şiddete karşı iş yerlerinde kurdeleler takılarak, kokartlar ve bildiriler dağıtılmıştır.

27 Kasım 2006 tarihinde, kampanya altında, PTT Başmüdürlüğü önünde, İstanbul’da Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe’nin ve KESK’li kadınların katılımı ile basın açıklaması yapılmıştır. Mart 2007’ye kadar geçen sürede kampanya çerçevesinde illerde, iş yerlerinde kampanyanın taleplerine yönelik çeşitli çalışmalar örgütlenmiş ve 8 Mart haftasında kampanya çerçevesinde illerden Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı’na ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na taleplerimizi içeren mektuplar gönderilmiştir. Bakanlıklara gönderilen mektup örneği aşağıdadır:

» **Sayın Nimet ÇUBUKÇU,**

Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı,

Biz kamuda çalışan kadınlar; toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve kamuda kadına yönelik ayrımcılığın ortadan kalkması için hükümetlere önemli görevler düştüğünü biliyoruz.

Sizinle KESK’li kadınlar adına yaptığımız görüşmede, size kamuda çalışan kadınların sorunlarını ve taleplerini iletmiştik. Siz de kadınların hak ve özgürlüklerindeki ilerlemenin, toplumsal gelişmenin göstergesi olduğunu ve gerekliliği değişikliklerin yapılması için çaba harcayacağınızı ifade etmişsiniz. Bu nedenle 8 Mart haftasında gerekli değişikliklerin yapılması için taleplerimizi bir kez daha size hatırlatmak istedik

Taleplerimiz:

1. Ücretsiz doğum iznine ayrılan kadınların izinde geçen süreleri emeklilikten sayılmalıdır. Emeklilik keseneği iş veren tarafından karşılanmalı ve kademe ilerlemesi kesintiye uğramamalıdır.

2. İş yerlerinde kreş ve çocuk bakım ünitelerinin açılmalıdır.

3. Boşanmış ve çocuğu ile yaşayan kadınlara verilen çocuk yardımı günün ekonomik koşullarına göre düzenlenmeli ve kadınların aile yardımından yararlanmalarını sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır.

4. Kamuda terfi ve yükselmelerde kadına yönelik ayrımcılığın ortadan kalkması için gereken önlemler alınmalıdır.

Biz kamuda çalışan kadınlar, taleplerimizin gerçekleşmesi için, Hükümetinizin ve Bakanlığınızın kadınlardan yana kadınlar için gerekli düzenlemeleri

yapmasını bekliyoruz.

► Sayın Murat BAŞESGİOĞLU

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı,

Biz kamuda çalışan kadınlar; toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve kamuda kadına yönelik ayrımcılığın ortadan kalkması için hükümetlere önemli görevler düştüğünü biliyoruz.

Konfederasyonumuzun da üye olduğu ITUC(Uluslar arası Sendikalar Konfederasyonu), İLO'nun 183 sayılı Sözleşmesinin ve 191 sayılı önerisinin onaylanması için küresel çapta bir kampanya başlatmıştır. ITUC'un belirttiğine göre bu sözleşmeyi ve öneriyi onaylayan son 18 ülke, Arnavutluk, Avusturya, Belarus, Belize, Bulgaristan, Küba, Kıbrıs, Macaristan, İtalya, Litvanya, Moldova, Romanya, Slovakya'dır. Türkiye ise bu sözleşmeleri hala imzalamamıştır.

Bu sözleşmelerin Türkiye tarafından imzalanması; kadınları güçlendirecek, istihdamda eşitlik için önemli bir adım olacak, kadınların hak ve özgürlüklerinde ilerleme sağlayacak ve toplumsal gelişmenin göstergesi olacaktır.

Bu nedenle, Bakanlığınızdan İLO'nun "Aile Sorumlulukları Olan Kadın ve Erkek İşçilere Fırsat ve Davranış Eşitliği Sağlanması"na ilişkin 156 sayılı sözleşmesinin ve İLO'nun "Annelerin Korunmasına" ilişkin 183 sayılı sözleşmesinin ve 191 sayılı önerisinin ülkemiz tarafından onaylanması ve uygulanması için gerekli çalışmalarını yapmasını talep ediyoruz.

25 Kasım ve 8 Mart Çalışmaları

KESK'li kadınlar kadın mücadelesinin sadece kamu emekçisi kadınların mücadelesi ve talepleri ile değil emek ve değer üreten tüm kadınların mücadelesi ve talepleri ile yükseltilebileceğinin bilincindedirler. Bu perspektiften hareketle 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde ve 8 Mart Kadınların Uluslar Arası Dayanışma ve Mücadele Günü'nde illerde ve işyerlerinde basın açıklamaları, paneller, söyleşiler ve benzeri etkinlikler örgütlemekle birlikte diğer kadın kurum ve kuruluşlarıyla birlikte ortak faaliyetler yürütmüşlerdir.

■ 25 Kasım 2005 tarihinde Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla KESK'li kadınlar illerinde ve şubelerinde çeşitli etkinlikler düzenlemiş, KESK Kadın Sekreterliği Genel Merkez yöneticisi kadınların ve Kadın Sekreterlerin katılımı ile bir basın toplantısı düzenlemiştir. "Şiddeti Onaylama Karşı Çık" afişi bastırıldı.

►► Şiddeti Onaylama Karşı Çık! (25 Kasım 2005)

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele gününde dünyanın her yerinde binlerce kadın, kadına yönelik şiddete karşı sesini yükselterek, hükümetlerden beklentilerini dile getirecekler. Biz Kamu emekçisi kadınlarda 25 Kasım'da işyerlerimizde kadına yönelik şiddeti kınayan taleplerimizi ifade eden bildiriler okuyacağız. Taleplerimizi ve hükümetten beklentilerimizi sizlerle paylaşmak istedik.

Kadınlar yoksulluğu daha şiddetli yaşıyor!

Sermaye birikim modelindeki değişim ve AKP hükümeti eliyle uygulanan neo-liberal politikalar kadına yönelik eşitsizlik ve ayrımcılığı derinleştiriyor, şiddeti yaygınlaştırıyor. Özelleştirme programlarıyla eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi temel kamusal hizmetlerin piyasaya devredilmesi kadınların bu hizmetlere ulaşımını güçleştiriyor. Küreselleşmenin olumsuz etkileriyle kadınların yoksulluğu artıyor, toplumun dışına itiliyor, istihdam politikalarında kadın emeğini görünmez kılıyor, ucuz güvencesiz işlerde çalışmak zorunda kalıyor. İşsizlik korkusu kadınların taciz ve şiddetten kaçınmalarını ve korunmalarını son derece zorlaştırıyor.

Şiddet, kadının hak arama arzusunu zayıflatıyor!

Eşitsiz ve cinsiyetçi güç ilişkilerinden beslenen ve kendini yeniden üreten şiddetin bildik hüzünlü öyküleri geleneksel ön kabuller devlet ve toplumun duyarsızlığı ile büyüyor. Yalnızca kadının bedenine zarar vermiyor, kadınların öz saygısını, ihlale direnme ve hak arama arzusunu da zayıflatıyor, yok ediyor. Kadının ikinci sınıf sayılması ve şiddete uğraması bütün kültürlerde kadınlar tarafından bile yaygın ve doğal kabul ediliyor.

Şiddet doğal ve kaçınılmaz değildir!

Şiddet, kadını doğrudan ikincilleştiren, hayatın her alanında erkekle eşit olduğunu reddeden ayrımcılıktan besleniyor ve ayrımcılığı güçlendiriyor. Kadına yönelik şiddet ve şiddet tehdidi kadınların kamusal yaşama katılımını engelleyen korku duvarları oluşturur. Dünyada ve ülkemizde her üç kadından biri hayatlarının bir döneminde şiddete maruz kalıyor. Barışta ve savaşta kadınlar sadece kadın oldukları için dayak yiyor, saldırıya uğruyor, sakat kalıyor, tecavüze uğruyor, töre ve namus adına öldürülüyor, işkence görüyor. Şiddet dinsel, geleneksel önyargılarla, cinsiyet ayrımcı politikalarla meşrulaştırılıyor.

Kadına yönelik şiddete karşı devlet yükümlülüklerini yerine getirmelidir!

Uluslararası Af Örgütü evde ve toplumda kadına yönelik şiddet eylemlerini devletin sorumlu olduğu işkence olarak niteler. Kadına yönelik şiddet insan hakları ihlalidir. İnsan hakları; kadın ve erkeklerin eşitlik içinde aynı haklara sahip olduğu beyanını içerir. Kadına yönelik şiddeti önleme devlet politikası

olmalıdır. Hükümetler ve yerel yetkililer gerekli hukuki yasal tedbirleri almalıdır.

İşyerinde cinsel taciz onurlu çalışma hakkının ihlalidir.

İşyerinde sarkıntılıklara itiraz eden kadın, özel sektörde işten atılır. Kamu sektöründe ise ya istifaya zorlanır ya da başka bir birime atanır. Cinsel tacize uğramamak için kadının tıpkı sokakta olduğu gibi işyerinde de her an tetikte olup, soğuk savaş vermesi gerekir. Bu nedenle taciz, işyeri sağlığı ve güvenliği açısından suç kapsamı içerisinde değerlendirilmelidir.

Hükümetler kadınların çalışma yaşamına katılımını kolaylaştıran istihdam politikaları benimsemelidir. Kamusal hizmetlerin sermayeye devrini öngören yasal düzenlemelerden vazgeçmelidir.

Hükümetler, kadının yoksulluğunu giderecek önlemleri almalıdır. Cinsiyet ayrımcı politikalar, yasalar ve uygulamalar kaldırılmalı, kadınlara pozitif destek sağlayacak eylem planları hazırlanmalıdır.

Yerelerde bağımsız kadın sığınma evleri açılmalı, sağlık görevlileri, öğretmenler, sosyal hizmet uzmanları, polisler gibi meslek gruplarının eğitim programlarında kadın ve çocuklara karşı şiddet konusu yer almalıdır.

Şiddet kurbanı kadınlara yönelik ücretsiz tıbbi yardım, yasal destek ve danışmanlık sağlayacak özel prosedürler oluşturulmalıdır.

Göç eden kadınlar ve kaçak çalıştırılan yabancı uyruklu kadınlara yönelik politikalar geliştirilmeli, hak ihlalleri önlenmelidir.

Biz kamu emekçisi kadınlar, kadınların üretim süreçlerine dahil edildiği tam istihdam politikalarının uygulandığı, kadınların eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi temel hizmetlere ücretsiz ulaşabildiği, onurlu ve demokratik çalışma yaşamının uygulandığı bütün insanların cinsiyet, etnik köken, ulusal ve dinsel kimlik, cinsel yönelimine bakılmaksızın aynı hak ve özgürlüklerden yararlandığı, özgürlükçü, eşitlikçi, demokratik bir Türkiye için mücadele etmeye devam edeceğiz.

Kadına yönelik şiddet önlenabilir! Yeter ki susmayalım, sessiz kalmayalım, karşı çıkalım!

■ 2006 yılının 25 Kasım'ı "Eşitlik Haklarımızı ve Geleceğimizi İstiyoruz" kampanyası çerçevesinde çeşitli etkinliklerle örgütlenmiştir. 27 Kasım 2006 tarihinde İstanbul'da PTT önünde Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe KESK'li kadınların katılımı ile konuyla ilgili bir basın açıklaması yapmıştır.

■ 25 Kasım haftasında Sivas'taki etkinliklere Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe, Diyarbakır'daki panele Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır. Aynı kapsamda 26 Kasım 2006 tarihinde İstanbul'da İşçi Kardeşliği Partisi

tarafından düzenlenen Filistinli Kadınlarla Dayanışma Konferansına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır.

25 Kasım 2006 ve 27 Kasım 2006 tarihlerinde yapılan basın açıklaması:

► **Şiddet Kaçınılmaz ve Doğal Değildir (25 Kasım 2006)**

Bugün 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü. Bugün dünyanın dört bir yanındaki kadınlar şiddette hayır demek için, dayanışma için seslerini yükseltiyorlar.

Dünyada ve ülkemizde her üç kadından biri hayatlarının bir döneminde şiddete uğruyor.

Başbakanlık Kadının Statüsünü ve Sorunları Genel Müdürlüğüncce yapılan araştırmaya göre; Ülkemizde aile içi suçların %87'si kadınlara karşı işleniyor. Kadınların %34'ü fiziksel, %53'ü ise sözlü şiddet görüyor. Kadınların Sosyal Hayatını Araştırma ve İnceleme Derneğinin açıkladığı verilere göre ,kadınların en büyük sorunu dayak.Evliliklerinin ilk üç yılında üniversiteli kadınların %73'ü,gecekondu ve kırsalda yaşayan kadınların %89'u şiddete maruz kalıyor. Erkeklerin %45'i kadının kendisine itaat etmemesi durumunda dövme ve tecavüzü hak görüyor.

Uluslararası Af Örgütünün raporunda ise tüm dünyada şiddetin kadını sokakta,yatak odasında,hatta savaş alanlarında bulunduğu ve kadınların acımasız bir şiddete hedef kaldıkları belirtiliyor.

Çalışma yaşamında hizmet üreten kadınların cinsel tacize ve şiddete uğramamak için tıpkı sokakta olduğu gibi iş yerinde de her an tetikte olup,soğuk savaş vermesi gerekiyor. İş yerinde taciz ve şiddet yalnızca kadınların öz saygısını zedelemiyor, ayrıca ihlale direnme ve hak arama arzusunu da zayıflatıyor.

İş yerinde taciz,onurlu çalışma hakkının ihlalidir!

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Dvlet Sorumluluklarını Yerine Getirmelidir

Biz kamuda çalışan kadınlar, kadının ezilmişliğini sorgulamak,güç ilişkilerinden beslenen şiddetin her türünü mahkum etmek,kadın emeğini yok sayan ikincilleştiren sömürüye karşı çıkmak için"25 Kasım Kadına Karşı Şiddete Hayır Günü'nü "de sesimizi yükseltiyoruz.

İnsanlığın yarısını oluşturuyoruz.Her türlü şiddetten arındırılmış ortamda eşit ve özgür yurttaşlar olarak yaşamak ve çalışmak istiyoruz.Bizler hiç kimsenin mülkü olmak, alınıp-satılan meta olarak görülmek,sömürüye maruz kalmak istemiyoruz.

İnsanlık onurunu güvenceye alan kollektif ve bireysel hak ve özgürlüklerden insan onuruna yaraşır biçimde yararlanmak istiyoruz.

Bizler bedenimizle ve geleceğimizle ilgili kararlarda seçim yapma hakkı,bedensel bütünlüğümüze saygı ,sürekli istihdam,nitelikli eğitim,mesleki öğrenim,sağlık hizmetlerine ulaşım,yaşlılıkta güvence,politik karar organlarında söz sahibi olmak istiyoruz. Bizler anne,eş,işçi olmadan önce üreten ve değer yaratan eşit haklara sahip yurttaşlarız.

Adil ve eşit ücret,güvenceli ve sağlıklı koşullarda,onurumuza saygı gösterildiği bir ortamda çalışma hakkına ulaşmak için örgütleniyoruz. Hiçbir gelenek-görenek, ideoloji, din, ekonomik-politik sistem bizlerin töre ve namus adına öldürülmemizi, siyasal ve sosyal yaşamdan dışlanmamızı, emeğimizin ikincilleştirilmesini haklı gösteremez.

Bizler,bütün insanların cinsiyet,etnik köken,ulusul ve dinsel kimlik,cinsel yönelimine bakılmaksızın eşit hak ve özgürlüklerden yararlandığı demokratik çalışma hayatı, kadınların eşitlik hakları ve demokratik bir Türkiye için mücadele edeceğiz.

Son yıllarda kadına yönelik şiddetin ortadan kaldırılması ve yasalar önünde cinsiyet eşitliğinin sağlanması için yürütülen mücadeleler sonuç vermeye başlamıştır.

CEDAW sözleşmesi, Anayasanın 90. maddesinde ki değişiklikle kadın-erkek eşitliği yönünde çok güçlü hukuki zemin oluşturmuştur.

Anayasanın 10. maddesindeki değişiklik kadınlara-erkeğin her alanda eşit haklara ve eşit olanaklara kavuşması için devleti sorumlu kılmıştır.

26.09.2004 tarihinde kabul edilen ve Haziran 2005 'de yürürlüğe giren Türk Ceza Yasası erkeğin ve toplumun tasarrufunda bulunan kadın bedeni ve ruhsal bütünlüğünü "bireyin hak ve özgürlükleri" kapsamında değerlendirmiştir.

2003 yılında yürürlüğe giren 4857 sayılı iş kanununa iş ilişkilerinde cinsiyet nedeniyle ayırım yapılamayacağı belirlenmiş, doğum, emzirme vb. konularda koruyucu düzenlemelere yer verilmiştir.

En son 4 Temmuz 2006'da yayınlanan Başbakanlık Genelgesi ile de "Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele" devlet politikası haline gelmiştir.

Bütün bu yasal düzenlemelerin çalışma yaşamı, sosyal ve siyasal yaşamda gerçek kılınmasını ve etkili bir şekilde izlenmesini istiyoruz. Çünkü şiddetle mücadelenin kalıcı olabilmesi toplumsal cinsiyet eşitliği ile mümkündür. Cinsiyet ayrımcılığı ve güç ilişkilerindeki eşitsizlik şiddeti besleyen ve yeniden üreten en önemli nedendir. Nitekim Dünya Ekonomik Forumu, "Toplumsal Cinsiyet Uçurumu Raporu"na göre Türkiye incelemeye alınan 58 ülke arasında toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda 57.dir.

O halde cinsiyet eşitliğini sağlayacak mekanizmalara ihtiyaç vardır. Bu konuda en büyük sorumluluk devletindir.

Kadınların dünyada çalışma yaşamına katılımlarının artması ile cinsiyet eşitliğinin geliştirilmesi daha da önem kazanmıştır. Çalışma yaşamında kadınlar çoğu zaman cinsiyetleri, medeni durumları ya da aile sorumlulukları nedeni ile ayrımcılığa tabii tutuluyorlar.

Kadınlar, tüm dünyada ve ülkemizde "bakım ekonomisi"nden sorumlu olmayı sürdürüyor. Bilgi, beceri veya yaşam boyu öğrenme ile ilgili olanaklardan daha az yararlanıyor. Ülkemizde yönetici pozisyonundaki kadın oranı %1 düzeyinde ve karar organlarında yer alamıyor. Terfilerde ayrımcılığa tabii tutuluyor, geleneksel cinsiyetçi değer yargıları nedeniyle terfiye hazırlama amacıyla yapılan eğitim programlarına kadınlar tercih edilmiyor. İş yerlerinde kadınların yaşamlarını kolaylaştıracak "kreş, bakım üniteleri" gibi sosyal önlemler alınmıyor.

Çalışma yaşamındaki eşitsizliklere dikkat çekmek için bugün işyerlerimizde biz kadınlar "Eşitlik Haklarımızı ve Geleceği İstiyoruz. Yarın Değil Bugün!" kokartları takıyoruz.

Bizler eşit haklı yurttaşlar olarak eşitlik mücadelesini hayatın her alanında sürdürmeye devam edeceğiz.

Haklarımızı Ertelemeyeceğiz.

■ 2007 yılının 25 Kasım etkinlikleri çerçevesinde KESK'İN SESİ özel sayısı çıkartılmıştır. Örgüte gönderilen KESK'in SESİ KESK'li kadınlar tarafından illerde ve iş yerlerinde dağıtılmıştır. 25 Kasım günü nedeniyle kadın örgütleri tarafından Batman'da düzenlenen panele Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

► **Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü (Bildiri 25 Kasım 2007)**

Kadına Yönelik Şiddet Evrenseldir...!

Pekin Deklarasyonu kadınlara yönelik şiddeti şöyle tanımlar:

"Kadınlara yönelik şiddet terimi, kadının fiziksel, cinsel veya psikolojik zarar görmesiyle veya acı çekmesiyle sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel olan, bu tip hareketlerin tehdidini, baskıyı yada özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren, ister toplum önünde ister özel hayatta meydana gelmiş olsun, cinsiyete dayalı her tür şiddet anlamına gelir"

Kadınlara yönelik şiddet, kadınların insan haklarını ihlal eder ve temel öz-

gürlüklerini engeller. Kadınlara yönelik şiddetin biçimleri şunlardır: aile içinde meydana gelen fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet, evlilikte tecavüz, kız çocuklarının cinsel istismarı, zorla evlendirme, tecavüz, işyerinde cinsel taciz, kadın bedeninin zorla sömürülmesi, töre cinayetleri, devletin yürüttüğü veya göz yumduğu fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet; silahlı çatışma durumlarında cinayet, sistematik tecavüz, cinsel kölelik ve gebeliğe zorlama.

Kadına yönelik şiddetin evrenselliği ve yaygınlığı korkutucu boyutlarda...

Dünyada;

- Cinayete kurban giden kadınların % 70'i kocaları tarafından öldürülüyor
- Her yıl 5 ile 15 yaşları arasında olan 2 milyon kız çocuğu fuhuşa zorlanıyor.
- Kadınların fuhuşa zorlanmasıyla ortaya çıkan ticaretin boyutu 7 milyar dolar.
- ABD'de her 90 saniyede bir kadın tecavüze uğruyor, her yıl 4 bin kadın dövülerek öldürülüyor.
- Pakistan'da ev kadınlarının %99'u çalışan kadınların % 77'si dayak yiyor.
- Fransa'da kadınların % 95'i şiddete maruz kalıyor, 2 bin 500 kadın tecavüze uğruyor.
- 135 milyon kadın sünnet ediliyor ve bu sayı her yıl 2 milyon artıyor.
- Tecavüze uğrayan kadınların büyük bölümü namus adına kendi yakınları tarafından öldürülüyor.

Türkiye'de 1994'ten sonra "Türkiye'de Kadına Yönelik Şiddet" konusunda yapılan ilk kapsamlı araştırmaya göre:

- Her üç kadından biri fiziksel şiddet görüyor ve her on kadından dokuzu "Haklı görülebilecek dayak yoktur" şeklinde düşünüyor.
- Eşinden dayak yiyen kadınların yarısı bu durumdan kimseye bahsetmiyor.
- Yükseköğrenim görmüş her altı erkekten biri eşine fiziksel şiddet uyguluyor.
- Aileye eşlerinden daha çok gelir getiren her üç kadından ikisi şiddete maruz kalıyor.
- Okuma yazma bilmeyen kadınların %43'ü, yüksek öğrenim görmüş kadınların %12'si en az bir kez fiziksel şiddet gördüğünü söylüyor.

Kadınlar şiddetin önlenmesinde "Sorumluluk, devletindir" diyor...!

- Kadınların yüzde 70-85'i devletin erkeklerin eşlerine uyguladığı şiddeti engelleyebileceğini ancak bu sorumluluğu yerine getirmediğini düşünüyor.
- Kadınların büyük çoğunluğu "aile içi şiddet"i aile içinde çözülmesi gereken bir mesele olarak algılamıyor ve hükümete, yerel yönetimlere, devlet kurumlarına, yasalara ve mahkemelere bu alana müdahale etme konusunda önemli sorumluluklar yüklediğini düşünüyor.
- Kadınların yüzde 92'si mahkemelerin şiddet uygulayan erkeklere ceza vermesini istiyor.
- Kadınların yüzde 85'i Türkiye'deki sığınakların sayısının yeterli olmadığını düşünüyor, yüzde 87'si vergilerinin sığınak açmak için kullanılmasını onaylıyor.

Devlet yasalarda ve eylemlerinde kadına yönelik şiddetin her biçimin temel insan haklarının ihlali olduğunu ve herhangi bir gelenek, din, kültürel davranış veya politik güçten dolayı meşru görülemeyeceğini tanımalıdır...! Devlet, özel ve kamusal alandaki her türlü şiddet eylemini açıkça kınamalı ve gereken önlemleri almalıdır..!

Kadına yönelik şiddet, ayrımcılığı güçlendirir...!

Kadına yönelik şiddet, güç ilişkilerinden besleniyor ve ayrımcılığı güçlendiriyor. Cinsiyet ayrımcı politikalarla beslenen şiddet, dinsel, geleneksel ön yargılarla pekiştiriliyor, yasalar eliyle de meşrulaştırılıyor. Kadınlar; politik görüşlerinden, cinsel tercihlerinden, etnik kökenlerinden, farklı inanç ve düşüncelerinden dolayı şiddete daha fazla uğruyor. Kadınlar, töre ve namus cinayetlerine maruz kalırken, devlet ise kadına yönelik şiddeti sadece töre ve namus cinayetlerine indiriyor, özel ve kamusal alanı tahrip eden şiddeti görmezden geliyor. Şiddet yalnızca bedenlere zarar vermiyor, kadınların öz saygısını, ihlalle direnme ve hak arama arzusunu zayıflatıyor veya yok ediyor.

Kadınlar, savaşı değil; yaşamı ve barışı savunmalıdır...!

Kadına yönelik şiddetin en yoğun yaşandığı süreçlerden biri de hiç şüphe yok ki savaşlardır. Savaşlarda, kadınlar ve kız çocukları sırf cinsiyetlerinden ötürü sayısız fiziksel ve cinsel şiddet eylemlerine maruz kalıyorlar. Tecavüz bir savaş taktiği, bilinçli bir politika olarak otoriteler tarafından kullanılıyor ve teşvik ediliyor. Savaşın bir sonucu olarak göç olgusu da en çok kadını etkiliyor. Göç etmek zorunda kalan kadınlar, mülteci kamplarında cinsel ve fiziksel şiddet ile karşılaşılıyorlar.

Kadınlar toplumsal kimliği nedeniyle savaşa karşıdır.

Irkçı ve şovenist dalga; şiddetin en görünür yüzlerinden biridir ve kadınlar bunun farkında olmalıdır...!

Son dönemlerde Türkiye'deki en önemli şiddet göstergelerinden biri de

linç kültürüdür. Otoriterler tarafından beslenen ve bilinçli olarak engellenmeyen bu linç kültürü, yapısal nedenlerle toplumsal bir histeriye dönüşerek sokağa hakim olmuştur. Sokaklarda yükselen şiddet gösterileri arkasına gericiliği de alarak toplumsal yaşamı parçalamaktadır. Kadınları kamusal alandan dışlayarak , özel alana hapsedmektedir. Çünkü biz kadınlar şiddetin ve silahların teslim aldığı bir gelecek değil umut dolu bir yarınlar istiyoruz. Toplumsal yaşama nüfuz etmiş cinsiyetçi anlayış; ancak böyle bir mücadele hattı ile aşılabilir.

Kadınlar, kardeşlikten, barıştan ve bir arada yaşamdan yana tutum almalı; militarist değil barışçıl bir dilin bu topraklarda yeşertilmesi için çaba harcamalıdır.

Kadınlar, eşitlikçi, özgürlükçü ve demokratik bir Anayasadan yanadır...

Anayasa tartışmalarında kadınlar, sürece müdahil olarak toplumsal cinsiyet eşitlik politikalarının Anayasa içerisinde yer alması için sözlerini birleştiriyorlar. Çünkü Anayasalar temel toplumsal belgelerdir, yasalara ruhunu verir ve yasalar toplumsal yaşamı belirler. Kadınlar eşitlikçi bir Türkiye talebi ile Anayasa metinlerine en açık biçimiyle eşitlik talebinin yerleşmesinin öncülüğünü yapıyorlar. Biz kadınlar, özel ve kamusal alanda olduğu gibi Anayasa'da da toplumsal cinsiyet eşitliği için mücadele ediyoruz.

Kadınlar, eşitsiz güç ve iktidar ilişkilerinin şiddeti ürettiğinin farkındalar.

Şiddetin sosyal dinamikleri işsizlik, yoksulluk ve göçtür....!

Ülkemizde ve dünyada uygulanan yeni liberal politikalar kamusal hak ve özgürlükleri, tasfiye etmekte, hak kavramını yıpratmaktadır. Eğitim, sağlık, sosyal güvelik özelleştirilmekte, SSGSS yasa tasarısı ile kadınlar için emeklilik ve sağlık hakkı tasfiye edilmektedir. Yoksulun yoksulu olan kadınların emeği değersizleşmekte, ikincilleştirilmektedir. Çünkü mülkiyet ve kaynaklar üzerinde daha az denetime sahibiz, ücretlerimiz daha düşük, istihdam koşullarımız daha güvencesiz. Şiddete tok, ekmeğe aç yaşayan biz kadınlar, işsizlik, yoksulluk ve göç sorunun çözümü ile şiddetin önlenebileceğini biliyoruz. Kamusal bir dönüşüm bir programının uygulandığı eşit yurttaşlar olarak emeğimizin değerinin verildiği bir ülkenin yaratılması için sendikalarda örgütlenmeye ve mücadelemizi yükseltmeye ihtiyacımız vardır.

Kadınlar, ezilmişlikten özgürleşene kadar mücadele edecekler.

8 Mart 2006

Uygulanan neo-liberal politikalarla bugün binlerce kadın, kayıt dışı sektörlerde düşük ücretle, düşük statüyle, sosyal güvenlikten yoksun ve sendikasız olarak çalışmaktadırlar. Acımasız sömürü koşulları zaman zaman kadınların yaşamına mal olmaktadır. Bunun en acı örneği 29 Aralık 2005 tarihinde

Bursa'da tekstil fabrikasında çıkan yangında 5 kadın işçinin yanarak hayatlarını kaybetmesidir.

Bu nedenle 8 Mart Kadınların Uluslar arası Birlik ve Dayanışma Günü etkinliklerinin planlaması için 24 Ocak 2006 tarihinde toplanan KESK ve Genel Merkez Yöneticisi kadınlar, üretim sürecindeki kadın emeğine ve sorunlarımıza dikkat çekmek için 2006 yılının 8 Mart'ını Bursa'da yanarak ölen kadınlara atfetmiştir.

Bu çerçevede KESK'li kadınlar, 5 Mart 2006 tarihinde Bursa'da demokratik kitle örgütlerinden meslek odalarından, çeşitli siyasi partilerden ve sendikalardan kadınların ortaklaşa düzenlediği "Kozanı Del Haydi Sen de Gel!" Mitingine katılım sağlamıştır. Ayrıca Bursa Şubeler Platformundan kadınlar tarafından düzenlenen etkinlikler kapsamında 8 Mart 2006 tarihinde ise Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe'nin ve sendikalarımızın Genel Merkez Yöneticisi kadınların katılımıyla Bursa Çalı Sanayi Bölgesi'ne gidilerek bir basın açıklaması yapılmıştır.

►► **Fabrika'da Yanan Biziz (8 Mart 2006)**

8 Mart 1857'de Newyork'ta fabrika yangınında ölen 129 dokuma işçisi kadınla, 2006 Türkiye'sin de yanarak yaşamını kaybeden beş kadın işçinin yaşamlarının kesişmesi bir trajedidir. Birbirinden bir yarı küre, 149 yıllık sözde gelişme ile ayrılan Newyork ve Bursa yangınları arasındaki paralellik ürperticidir. Sanki zaman geçmemiş, yer değiştirmiştir.

Dünün acımasız sömürü koşulları bugün daha acımasız, işyerleri kadınlar için daha güvenliksizdir. Sermaye muhafazakar siyaseti arkasına alarak cinsiyetçiliği yeniden üretiyor. İşgücü hızla kadınlaşıyor. Kırdı ve kentte yoksul hanelerden çıkarak, çalışmak zorunda kalan eğitimsiz ve vasıfsız genç kadın emeği, sermayenin ihtiyaç duyduğu düzensiz, güvencesiz ve ucuz işgücüne denk düşüyor. Bugün binlerce kadın kayıt dışı sektörlerde gıda-tekstil, oyuncak ve elektronik sanayinde düşük ücret, düşük statü, sosyal güvenceden yoksun ve sendikasız çalışıyor. Evde parça başı, esnek ve kuralısız çalışma biçimleriyle kadınların toplumsal rolleri pekiştiriliyor. Kadınlar çalışma yaşamında ayrımcılığa uğruyor, eğitim-sağlık-sosyal güvenlik gibi temel hizmetlere ulaşamıyor.

ILO verilerine göre dünyada kayıt dışı 2000'den fazla işyerinde çalışan 27 milyon işçinin yüzde 70'i kadındır. Kara para ve kayıt dışı sektör cenneti Türkiye'de 3 milyon 927 bin kadın kayıt dışı çalışmaktadır. Bu toplam işgücünün yüzde 37'sini oluşturmaktadır. SSK verilerine göre 6 milyon çalışan kadının sadece yüzde 18'i sosyal güvenlik kapsamındadır.

Hükümetin önümüzdeki günlerde gündeme getireceği Sosyal Güvenlik ve

Sağlıkta Dönüşüm Yasası ile prim ödeme gün sayısı 9 bin güne, emeklilik yaşı 68'e yükseltilecek. Bu yasa ile geçici kısmi zamanlı çalışan kadınlar için emeklilik hayal olacak. Hükümet yasa tasarısını derhal geri çekmeli, kayıt dışı çalışma kayıt altına alınmalı, tam istihdam politikaları uygulanmalıdır.

Bizler sorumluluklarını ve sorunlarını bilen kadınlarız. Bilgeliğimize ve yarınlarmıza sahip çıkıyoruz. Bizler; kendi tarihimizi yangınlarda yazdık. Emeli ucuz iş gücü olarak görülen, yaşamın kıyasına itilenleriz. Ekonomik, sosyal ve siyasal yaşamda ayrımcılığa uğrayanlarız.

Asırlar boyunca şiddete uğradık, töre ve namus cinayetlerinde öldürüldük, işkence gördük.

Tecavüze uğradık, yok sayıldık, dayak yedik, katliamlar yaşadık.

Bedenimiz metalaştı, cinsel-kültürel aşağılanmaya uğradık. Ama şiddete ve yoksulluğa teslim olmadık. İsyan ettik, isyanımızın izlerini bıraktık. Güvenli işyerlerinin, sokakların ve evlerin mücadelesini verdik. Bugün, dünden daha güçlü ve örgütlüyüz. İşimize, geleceğimize, iş güvencemize sahip çıkıyoruz. Sendikaların kadınlarla, kadınların ise sendikayla daha güçlü olduğunu biliyoruz.

Sendikasız, sigortasız ve kaçak çalışmanın sonucu yaşamını kaybeden Ayşe, Gülden, Sadife, Necla ve Sevgi'yi bir kez daha saygıyla anıyoruz. Anıları ışığımız olacaktır. Buradan çalışma hakları ellerinden alınan, işlerine geri dönmek için 44 gündür fabrika önünde bekleyen BPO işçisi kadınların yanına gidiyoruz. Asla yalnız kalmayacağız, dayanışma içinde olacağız ve hayat bizden yana olacak.

■ 8 Mart haftasında Mali Sekreterimiz Dilek Adsan, emekçi kadınların sorunları ile ilgili Diyarbakır'da düzenlenen panele ve TV programına katılmıştır. KESK'li kadınlar ayrıca Amargi Kadın Dayanışma Kooperatifi'nin 10 Mart 2006 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirdiği "Bir Düş, Bir Mektup, Bir Yolculuk..." etkinliğine katılım sağlamıştır.

■ 8 Mart kapsamında Avrupa Komisyonu Bilgi Alış Verişi Teknik Destek Aracı tarafından, 6 Mart 2006 tarihinde Ankara'da İstihdam, Sosyal İşler ve Eşit Fırsatlar Genel Müdürlüğü işbirliği ile gerçekleşen "Türkiye'de Kadınlar ve Eşit Fırsatlar" konulu bir seminer düzenlemiştir. Seminere KESK adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır

8 Mart 2007

Bursa'da yanarak ölen 5 kadın işçinin acısı hala sürmekteyken 7 Şubat 2007 tarihinde ise bu sefer Türkiye'nin bir başka ucunda Urfa'da tarım işçisi kadınların geçirdikleri kaza sonucu hayatlarını kaybetmeleri ile sarsıldı.

KESK Kadın Sekreterimizin konuyla ilgili basın açıklaması aşağıdadır:

►► Ceylanpınar'da Ölen de Biziz (8 Şubat 2007)

2 gün önce, Urfa'nın Ceylanpınar ilçesinde elim bir kazaya tanıklık ettik. Yaşları 12-15 arasında değişen çoğunluğunu kadınların oluşturduğu 40'a yakın tarım işçisini taşıyan kamyonunun dereye düşmesiyle 2 kadın yaşamını yitirirken, 9 tarım işçisi hala kayıp.

Acımız büyüktür. Bu olay; yoksulluğu, mağduriyeti en acımasızca yaşayan tarım işçilerinin çalışma koşullarını ve istihdam politikalarını bir kez daha sorgulamamıza neden olmuştur.

Türkiye genelinde, istihdama katılanların % 58,5' i tarımda çalışmaktadır. Toplamda %49 olan kayıt dışı istihdam oranı tarımda %88'e ulaşıyor. Bugün istihdam edilen 5 milyon 931 kadın, toplam istihdamının %26'sını oluştururken, yine kadınlarda kayıt dışı istihdam oranı %66'dır. Tarımda, ücretsiz aile işçisi olarak çalışan kadınların oranı ise %68'e yükselmiştir. Tarım sektöründe 100 kadından sadece 1'i sosyal güvenlik kapsamında. Resmi belgelere yansıyan bu yüzdelik ifadeler sadece rakamdan ibaret değildir. Bu rakamların her biri çalışan, emeği ile geçinen, çocuklarına, ailesine ve kendine insanca yaşam sağlamaya çalışan kadınlardır, yani çoğunluktur. Bu çoğunluğun isimleri ise sadece fabrika yangınları olduğunda, tarlada çapaya giderken trafik kazaları olduğunda anılıyor.

Tarımda istihdamın yarısını oluşturan kadınlar, tarımın belleği olan kadınlar aynı zamanda tarımda emek sömürsüne en çok maruz olanlar. Hasadın ve besinlerin üretiminin adsız kahramanlarıdır kadınlar, ilk akla gelenlerdir. Tarlada ürünü kaldıran, toprağı ekime hazırlayan, ağır iş yükü altında ezilen, çocuk yaşta elleri nasır tutan; ama günlük sadece 5 ile 7 YTL arasında değişen yevmiyeyle çalışan kadınlardır. Üretiminden elde edilen kazanımdan pay alamayan kadınlardır. Ürettiği değerler, milli gelir hesaplarına yansımayan kadınlardır.

Öfkemiz acımız kadar büyük. İstihdam alanındaki eşitsizlikler gün geçtikçe daha da derinleşiyor. Kadın emeği ucuz, kadın emeği güvencesiz, kadının emeği sosyal güvenlikten yoksun. Bizleri güvencesizliğe mahkum eden, emeğimizi değersiz ve ucuz gören bu istihdam politikaları değişmeli, güvenceli çalışma, eşit koşullarda istihdam, iş güvenliği ve sağlığı sağlanmalıdır. Çalışma hayatındaki güvencesiz ve sağlıksız koşullarda çalışan ve toplam oranı %71'e ulaşan kadınlar sosyal güvenlik kapsamına alınmalıdır. Hükümete, bu talepleri yerine getirmesinin bir görev olduğunu bir kez daha hatırlatmak istiyoruz.

Urfa'nın Ceylanpınar ilçesinde yaşları 12-15 arası değişen çoğunluğu ka-

dın ve çocuklardan oluşan tarım işçilerinin yaşadığı kaza bizlere bir kez daha tarım işçisi kadınların canları pahasına nasıl bir emek sömürüsüne kaldıklarını gösterdi. Taşeron firmanın ucuz emek ve daha fazla kar hırsı 10 kadına mezar oldu. Çünkü Kadınlar ve çalışması yasak yaşta çocuklar hayatları hiçe sayılarak 44 kişi kamyon kasasında çalıştıkları yere taşınıyordu.

■ Tarım iş kolunda ki sömürü ve çalışma koşullarına dikkat çekmek ,tarım işçisi kadınların yalnız olmadıklarını hissettirmek ve acılarını paylaşmak için biz KESK'li kadınlar olarak bu 8 Mart'ı insanca yaşam için günlük 5-7 lira yevmiye ile güvencesiz çalışan tarım işçisi kadınlara attı.

■ 7 Mart 2007 Çarşamba günü, Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ve Mali Sekreterimiz Dilek Adsan ve Sendika Genel Merkezlerimizin kadın yöneticileri hayatlarını kaybeden tarım işçisi kadınların yakınlarının acılarını paylaşmak ve onlara destek vermek için Urfa Ceylanpınar'a gitmişlerdir ve yapılan basın açıklaması ile 8 Mart'ı tarım işçisi kadınlara attediklerini bir kez daha dile getirmişlerdir. KESK Kadın Sekreterliği ayrıca ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder'ı ve ITUC Eşitlik Ofisi Direktörü P. Kamalam'ı konuyla ilgili bilgilendirmiştir.

► **Fabrika'da Yanan, Ceylanpınar'da Boğulan Biziz. Siyasette ve İstihdamda Eşitlik İçin Mücadele Ediyoruz (8 Mart 2007)**

Kadınlar ve erkekler arasındaki eşitliğin yaşama geçirilmesi, gerçek demokrasie giden sürecin ayrılmaz bir parçasıdır. Cinsler arasındaki eşitlik, kadın ve erkeğin yaşam fırsatlarını eşit kullanmasını ve toplumsal adaletin gerçekleşmesini sağlar.

Bizler, üreten ve değer yaratan yurttaşlarız. Bilgimiz, yeteneklerimiz, sağduyumuz, aklımız, emeğimiz ve yaratıcılığımız toplumsal, kültürel, ekonomik koşulların hızla iyileşmesi ve insanileşmesi için gereklidir. Bu nedenle tüm karar organlarında kadınların yer alması toplumsal barış ve insani gelişme için bir zorunluluktur.

Bizler kuşatılmışlığı, şiddeti, ayrımcılığı derinden yaşayanlarız. İş yerinde ayrımcılığa uğrayan, terfi ve yükselmelerde görmezden gelinenleriz. Fabrikada, tarlada, evde kısaca hayatın her alanında üreten ama siyasette, karar organlarında, istihdamda yok sayılanlarız.

Bizler, bedenimize, cinsiyetimize ve sağlığımıza saygı istiyoruz.

Bizler, çalışan kadınların insan haklarını istiyoruz.

Bizler, insanca yaşam ve eşit koşullarda çalışmak istiyoruz

Bizler, güvence istiyoruz, koruma istiyoruz ve hak kayıplarına uğramak istemiyoruz.

Kadınlar Siyasette Temsil Edilmiyor...! Siyasete Katılamıyor...!

Parlamentoda kadın temsil oranı %4,36 dır. Bu temsil oranıyla Türkiye 119 ülke arasında 103.sıradadır. Bu gerçeğe rağmen parlamentoda bulunan siyasi partiler, siyasi partiler ve seçim yasalarında kadın erkek eşitliğine yönelik her hangi bir özel önlem almak için çaba harcamamıştır. Bu geleneksel siyaset tarzı; kadının siyasete katılımını zorlamakta, kadınların siyasetin öznesi olmalarını engellemektedir. Bizler, bu noktada nüfusun yarısını yok sayan parlamentodaki siyasi partilerin ve hükümetin samimiyetini sorguluyoruz.

Kadınların İşgücüne Katılımı Düşmeye Devam Ediyor, Bu Düşüş Kalıcılaşıyor..!

TÜİK'in 2000 yılı verilerine göre kadın istihdam oranı %26,7'dir. Kadınların işgücüne katılımı nüfusun oldukça gerisindedir.

Kamuda toplam 2.863.000 çalışanın 646.000'i kadındır. Kamuda çalışan kadınların %70'i üniversite mezunu olmasına rağmen kadınlar, yönetim kademelerinde yok denecek kadar azdır.Üst düzeyde kadın yönetici oranı %11.8 iken orta düzeyde yönetici oranı %27,1'dir. Kadınlar işe alımlarda ve terfilerde ciddi bir ayrımcılığa uğramaktadırlar. Çalışma hayatında eşit değerdeki işe eşit ücret uygulaması işlememektedir. Ücret farklılığı %40'lara ulaşmaktadır. Cinsiyetçi iş bölümüyle; sınıf öğretmenliği, hemşirelik gibi meslekler kadınlaşmakta, toplumsal görünürlüğü zayıflamaktadır.

Bizler, kamuda ve istihdam politikalarında ayrımcılığa hayır diyoruz! Hükümetten ve bakanlıklardan; kadınların önündeki engellerin kalkması için özel önlemler almasını talep ediyoruz. Kadınların çalışma hayatındaki yaşamlarını kolaylaştıracak İLO'nun 183 sayılı "Annelik Koruması" sözleşmesini ve ilgili 191 sayılı tavsiye kararını ve 156 sayılı "Aile Sorumluluğu Olan Kadın ve Erkek İşçiler İçin Fırsat ve Davranış Eşitliği" imzalamasını istiyoruz. Bu sözleşmeleri en son 14 ülke daha imzaladı. ITUC bünyesinde yürüttüğümüz bu mücadele Türkiyeli bütün kadınların mücadelesi olduğuna dikkat çekmek istiyoruz.

Tarım İşçisi Kadınlar Yalnız Değildir...!

Geçen yıl Bursa'da fabrika yangınında ölen kadınları andık. Kadınların trajedisi bu sene de devam ediyor. Dünün acımasız sömürü koşulları bugün daha acımasız. Geçtiğimiz Şubat ayında Urfa ilinin Ceylanpınar ilçesinde yaşları 12-15 arası değişen çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan tarım işçilerinin yaşadığı kaza,yüzümüzü bu alana dönmemize neden oldu. Taşeron firmanın ucuz emek daha fazla kar hırsı on kadına mezar olmuştu.İnsanca yaşam için günlük 5-7 lira yevmiye ile güvencesiz çalışan tarım işçilerinin dramı, günlük haberler içerisinde iki gün konuşulduktan sonra gündemden düştü. Hafızalarımızda ise onların acıları kaldı.

Bugün buradayız; çünkü çoğunluğu kadın olan tarım işçilerinin acılarına tanıklık etmek istiyoruz.

Ülkemizde tarım işçilerinin çoğunluğunu yani %51,6'sını kadınlar oluşturuyor. Kayıt dışı çalışan kadın oranı ise %88. Resmi verilerde görüldüğü gibi tarımı belirleyen ucuz ve güvencesiz kadın emeğidir. Tarımda son yıllarda hükümet eliyle çıkarılan yasalarla tarıma destekler kaldırılıyor, özelleştirme programları devreye sokuluyor. Türkiye çok uluslu şirketlerin engelsiz pazarı haline getiriliyor. Çok uluslu şirketler toplumsal yararı gözetmeden ürün yelpazesini belirliyor. KİGEM gibi kamu kuruluşları taşeron şirketler aracılığı ile hizmet satın alıyor. Esnek, kuralsız ve güvencesiz çalışma tarım alanını belirliyor.

Tarım işçisi kadınlar toprağın ve hasadın adsız kahramanlarıdır. Toprağın dilini ilk onlar çözmüşlerdir. Şifayı ilk onlar dağıtmışlardır. Çalıştıkları resmi rakamlarda görülen ürettiği değerler resmi rakamlara yansımayanlardır. Töre namus adına öldürülen ,eğitim ve sağlık gibi temel hizmetlere ulaşamayanlardır.

Bizler asırlar boyu şiddete uğradık, töre ve namus cinayetinde öldürüldük, cinsel kültürel aşağılanmaya uğradık, işkence gördük, savaşların mağduru olduk, katliamlar yaşadık.İsyan ettik, isyanımızın izlerini bıraktık.Güvenli işyerlerinin, sokakların ve evlerin mücadelesini verdik. Her alanda eşitliğin ,özgürlüğün ve barışın sesi olduk.

Bizler, 2007 8 Mart'ını tarım işçisi kadınlara; Emine'ye, Zehra'ya, Hatice'ye Sidar'a, Naile'ye, Zehra'ya, Hatun'a, Fatma'ya, Hurfe'ye, Anut'a adıyoruz. Onlar güvenli işyerleri, insanca yaşam, değeri verilen emek mücadelemizde yaşatacağız. Yaşasın 8 Mart, Yaşasın Mücadelemiz...

» Siyasette Temsil, İstihdamda Eşitlik İstiyoruz... (Bildiri-8 Mart 2007)

Emekleri tarihe gömülü biz kadınlar yüzyıllardır eşitsizliği yaşıyoruz. Bizler, istihdam alanında hep ikinciliz, işe alınırken en son tercih ediliyor işten çıkarmalarda hep ilk tercih ediliyoruz, biz kadınlar sosyal güvenceden yoksunuz, biz kadınlar hala yedek ve ucuz işgücüyüz, biz kadınlar kayıt dışı alanlarda çalışıyoruz, biz kadınlar ücretsiz aile işçisiyiz, biz kadınlar toplumun yarısını oluşturuyoruz ama siyasette temsil edilmiyoruz, biz kadınlar sözleşimizi dile getiremiyoruz, biz kadınlar sendikasızız, biz kadınlar yaşamın her alanında cinsel tacize, şiddete ve tecavüze uğruyoruz, biz kadınlar işsiziz, biz kadınlar yoksuluz, biz kadınlar cinsiyetçi işbölümünün ağırlığını taşıyoruz, biz kadınlar emeği görülmevenleriz...

Son yapılan araştırmalara göre;

- Nüfusun (2000 yılı) %49,3'ünü kadınlar oluşturuyor.
- Türkiye genelinde, kent ve kırsal yaşamı toplamında erkeklerin istihdam oranı % 72,2 iken, kadınların ise sadece % 24,8.
- Tarım sektöründe erkeklerin istihdam oranı % 21,7 iken, kadınların ise % 51,6.
- Hizmetler sektöründe kadınların istihdam oranı % 33,3 iken erkeklerin ise %50,2.
- Kayıtlı çalışan kadınlarından ücretsiz aile işçisi kadınların oranı %70.
- Kadınların %37,1'i hem çalışıp hem çocuklarına kendisi bakıyor.
- Kadınların % 2,6'sı çocuk sahibi olduktan sonra işlerini bırakıyor.
- Kadınlar erkeklerden %12 ila %60 arasında daha az ücret alıyorlar.
- Kadınların, %19,4'ü okuma-yazma bilmiyor.
- Lise ve dengi okullardan mezun olan kadınların oranı %10,6 ve yükseköğretimden mezun olan kadınların oranı ise %3,9.
- Kadınlar malların yalnız %8'ine sahipler.
- Türkiye'de 2002 genel seçimleri sonucunda, meclisteki kadın milletvekili sayısı 24, kadınların parlamentoda temsil oranı ise % 4,4.
- 2004 belediye seçimlerinde seçilmiş olan kadın belediye başkanı sayısı 18, yerel yönetimlerde kadınların temsil oranı ise % 0,56.

Tüm bunlar ekonomik, politik, kültürel düzenlemelerin bir sonucu. Oysa biz kadınlar, emeğimizle, bedenimizle, sözümüzle, yüreğimizle, birikimimizle, deneyimizle, yarattığımız değerlerle var olan kadınlarız. Tüm bu değerleri koruyabilmek, geliştirebilmek adına siyasette temsil, istihdamda eşitlik istiyoruz...!

Siyasette Kadın Yok...!

Türkiye'de var olan seçim sistemi, siyasi partiler yasası ve kadınlara uygulanan pozitif ayrımcı önlemlerin yetersizliği ve gönüllülüğe dayanıyor olması sonucu bu tablo karşımıza çıkıyor. Oysa ki siyasette temsil ve kadınların hak ve özgürlüklerindeki ilerleme, bir ülkenin toplumsal kalkınmışlığının en önemli göstergelerinden biri, o ülkenin demokrasi gelişmişliğinin önemli bir ölçütüdür. Özellikle biz kadınların siyasete katılımının önündeki en büyük engellerden biri ekonomik koşullar diğeri ise devlet memurlarına getirilen siyaset yasağıdır. Bu göstergeler aslında, toplumda mevcut güç ve iktidar ilişkilerinin dışında kalan, sömürülen, ezilen, dışlanan, ötekileştirilen kesimlerin temsil yetlerinin bir başka yüzünü de oluşturuyor. Toplumun ve siyasetin tüm alanlarında bu sorunla en çok karşı karşıya kalanları ise biz kadınlar oluşturu-

ruyoruz. Biz kadınların temsilini kolaylaştıran pozitif ayrımcılık olanaklarının da içerildiği , demokratik bir seçim sistemi için mücadele etmeliyiz.

Neo-Liberal Politikalar Kadınları Eziyor ...!

Sermayenin küreselleşmesi ve uygulanan neo-liberal politikalar; ülkeler, bölgeler, sınıflar ve cinsler arasındaki eşitsizlikleri ve ayrımcılığı daha da derinleştiriyor. Biz kadınların büyük çoğunluğu yoksullaşıyoruz, dışlanıyoruz, emeklerimiz ve varlıklarımız görülmüyor hatta zaman zaman bunun bedelini canlarımızla ödüyoruz.

Üretimde Varız, Hak ve Özgürlüklerde Yokuz...!

Çalışma yaşamında eşitsizliği ortadan kaldırmak ve kadınlar için fırsat eşitliğinin yaratılması için;

ILO'nun;

156 sayılı, aile sorumlulukları olan erkek ve kadın işçilere fırsat ve davranış eşitliği sağlanmasına ilişkin sözleşmesi,

183 sayılı annelik koruması sözleşmesi,

191 sayılı tavsiye kararı onaylanmalı ve uygulanmalıdır.

İstihdamda ve ücretlerde kadın-erkek eşitliği sağlanmalıdır.

Yükselmelerde ve terfilerde yüzde 30 oranında pozitif destek sağlanmalıdır.

Kapatılan kreşler açılmalı; en az 50 çalışanın bulunduğu işyerlerinde gündüz çocuk bakım evi ve 50'den az çalışanın bulunduğu işyerleri için çalışma alanına yakın ortak bebek bakım üniteleri ve kreşler açılmalıdır.

Kamu emekçilerinden çocuğu dünyaya gelenlere temel ücret tutarında doğum yardımı yapılmalı; eşlerden her ikisinin de kamuda çalışması halinde bu yardım kadına verilmelidir.

Doğumdan dolayı ücretsiz izne ayrılan kamu çalışanı kadınların, izinde geçen süreleri emekli kesenekleri devlet tarafından ödenmesi koşuluyla emeklilikten sayılmalıdır.

Kamu çalışanı kadınlara, mesai saatleri içinde "kadın sağlığı" eğitimleri verilmelidir.

Sendikalarda kadınların iradesini açığa çıkartacak politikalar, destek programları yaşam bulmalı, özel fonlar oluşturulmalıdır.

Toplu sözleşmeli/grevli sendikal hak ve özgürlüklerimiz önündeki engeller kaldırılmalı, sendikal faaliyetler üzerindeki baskılar son bulmalıdır.

8 Mart'ta kamu emekçisi kadınlar ücretli izinli sayılmalıdır.

Mücadele Ediyoruz, Mutlaka Kazanacağız...!

Dünya çapında 62 milyonu aşkın kadın sendika üyesi. Çünkü sendikalar çalışan kadınların tek, en geniş ve en kapsayıcı sesi. Bu nedenle, biz kadınlar her yerde mücadele ederek tüm eşitsizlikleri ortadan kaldırmak için dayanışmalı ve örgütlenmeliyiz.

Yaşanan tüm cinsiyetçi politikalara karşı, ortak sözümüzü yaratmalı ve direngi noktaları olmalıyız. Toplumunu dönüştürme irademizle sendikalı olmalıyız. Ayrımcılığa karşı sesimizi yükseltmek için, haklarımızı örgütlü olarak savunabilmek için sendikalı olmalıyız.

Dünya'da ve Türkiye'de kadın hareketi yükselmeye devam ediyor. Çünkü biz kadınlar adil, eşit, özgür, dayanışmacı ve barış içinde yaşayacağımız bir dünyayı yaratmak için kurtuluşumuzun kendi ellerimizde olduğunu biliyoruz. Bu nedenle biz kadınlar; siyasette temsil ve istihdamda eşitlik için yola çıktık. Bize dayatılan yoksulluğu ve şiddeti kabul etmiyoruz.

Adaletsizliğe, baskılara, savaşa, işgale ve sömürüye boyun eğmeyeceğiz. İkinci sınıf görülmeye, cinsiyet ayrımcılığına, farklılıklarımızın yok sayılmasına karşıyız. Bunun için 8 Mart'ta alanlardayız. Hayatı kadınlardan yana değiştirmek için mücadele etmeye devam edeceğiz. Yalnızca 8 Martlarda değil her gün, her yerde mücadele etmeye devam edeceğiz..!

Yaşasın 8 Mart, Yaşasın Mücadelemiz!

■ 8 Mart haftası ayrıca kampanya çerçevesinde çeşitli etkinlikler örgütlenmiş ve güncellenen kampanya talepleri, Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakan'ı Nimet Çubukçu'ya ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu'na gönderilmiştir. (bkz.Kampanya)

■ 8 Mart haftasında Eğitim-Sen tarafından Diyarbakır'da düzenlenen etkinliğe ve Batman'da düzenlenen mitinge Konfederasyonumuz adına Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır. Ayrıca 10 Mart'ta Malatya'da kadın platformu tarafından düzenlenen panele ve 11 Mart'ta Gün TV tarafından düzenlenen programa Konfederasyonumuz Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

8 Mart 2008

2008'in 8 Mart'ı SSGSS yasa tasarısının ve sözde istihdam paketinin gündemde olduğu bir döneme denk gelmiştir. Bu nedenle kamu emekçisi kadınlar süreç boyunca sosyal güvenlik hakları için, emeklilik hakları, gelecekleri için alanlardaydı. KESK Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe'nin 8 Mart basın açıklaması aşağıdadır:

►► **Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Haklarımız (8 Mart 2008)**

"İstihdam Paketi", istihdamı artırmak iddiasıyla (!) işyerlerindeki bebek emzirme ünitelerini ve kreşleri kapatıyor...

Sosyal güvenlik yasasıyla bizleri güvencesizliğe mahkum ediyor...

Haklarımıza sahip çıkacak gücümüz ,yaşamı yeniden kuracak birikimimiz var...

Sosyal Güvenlik ve Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası, kadınların sağlık güvencesini ve emeklilik hakkını ortadan kaldırırken, emzirme ödeneğini de düşürüyor. Kadınların kazanılmış sosyal hakları sadece SSGSS ile değil sözde "İstihdam Paketi" ile de yok ediliyor. Bu yasal düzenleme ile kadınların istihdamını arttıran değil kadınları çalışma yaşamından daha da uzaklaştıracak, çalışan kadınlara "eve dönüş" yolunu açacak düzenlemeler yapılıyor.

Hükümet son yaptığı düzenlemelerle cinsiyetçi muhafazakar anlayışı kurumsallaştırıyor Kadınların sosyal hakları tırpanlanarak, onlara evin yolu gösteriliyor. Hükümet, ayrımcılığı değil sosyal haklarımızı yok ederek bizi yoksunluğa ve yoksulluğa mahkum ediyor. Çünkü uygulanan yeni liberal politikalarla hükümet, işsizliği,gelir dağılımındaki adaletsizliği derinleştiren sonuçlar üretirken işgücünü koruyan yasal düzenlemeleri kaldırılmakta, gevşetmektedir. Esnek ve kurlsız çalışma yaygınlaşmakta ,sosyal devletin kazanımları arasında yer alan çocuk,hasta ve yaşlı bakımı v.s gibi hizmetler tasfiye edilerek kadın emeğine yüklenmektedir. Kadınların toplumsal olarak karşılıksız ve görünmez olan hane içi emekleri; çocukluktan başlayarak eğitim-öğretim hizmetlerinden yararlanmada ,üretken kaynaklara ulaşmada ,kariyer ve meslek edinmede dezavantajlı konuma sürüklenmektedir.

Bakanlar Kurulu'na sunulan İstihdam Paketi, istihdamı artırmanın yolunu, işyerlerindeki emzirme ünitelerini ve kreşleri kapatmakta arıyor. Bu durumda annelik ile çalışma arasında tercihe yapmaya zorlanacak olan çalışan anneler, çocuklarına bakmak için işten ayrılacaklar. Kreş zorunluluğu toplumsal cinsiyet ayrımcılığı nedeniyle çocuk bakımı üzerine yüklenen kadınların, istihdama katılabilmesi için önemli bir araçtır. Çocuk bakımının sadece kadının yükümlülüğü olmadığını, dolayısıyla kreş açma zorunluluğunun kadın çalışan sayısına değil, kadın-erkek çalışan sayısına bağlanması gerekmektedir.

İstihdam paketinde:

- Kamu ve özel sektörde işyerlerinde kreş açma zorunluluğunun kaldırılması,
- Esnek çalışma sisteminin yaygınlaştırılması ve koşullarının kolaylaştırılması,

- 50'den fazla işçi çalıştıran işyerlerinde eski hükümlü çalıştırma yükümlülüğünün kaldırılması,

- Özürlü istihdam primlerini işveren yerine devlet veya Hazine'nin karşılayacak olması

kadınların yok sayıldığıının en somut göstergeleridir.

Özellikle de esnek çalışma sisteminin yaygınlaştırılması ile kadınları, kayıt dışı istihdamda olduğu gibi kayıt içi istihdamda da çalışma saatleri ve ücretler açısından güvencesiz bırakacaktır.

Türkiye'de resmi verilere göre, 19 milyon çalışabilir durumdaki kadınlar 11 milyonu çalışma yaşamına dâhil. Hükümetin, sözde "İstihdam Paketi"nin kreşleri kapatması durumunda 8 milyon çalışan kadının durumu belirsizleşecektir. Çocuklarını özel kreşlere veremeyen çalışan kadınlar, tercih yapmak zorunda bırakılacak. Bu durumda tek seçeneği bulunan kadın, çocuğunun bakımını üstlenmek için işinden ayrılacak.

Hükümet, sözde "İstihdam Paketi"ni yeniden gözden geçirmeli, gerçekte kadınların istihdamını arttıracak düzenlemeler yapmalıdır. Kayıt dışı istihdam kayıt altına alınmalı, kamu eliyle bebek bakım üniteleri ve kreşler kapatılmak yerine yaygınlaştırmalı, yerel yönetimlere bebek ünitelerinin ve kreşlerin açılması ile ilgili görev verilmelidir

Sosyal Sigorta ve Genel Sağlık Sigortası Yasası ile sigortalı kadın çalışanların kazanılmış hakları tasfiye edilmektedir.

- Yeni Yasayla, sürekli is göremezlik gelirindeki alt sinir uygulaması kaldırıldığından, iş kazasına uğrayıp meslekte kazanma gücünü %10 veya daha yüksek oranda kaybeden kadın sigortalılara, 01.01.2007 tarihinden itibaren bağlanacak gelir tutarı daha az olacaktır.

- 1965 yılından bu yana kadın sigortalılar, erkek sigortalılara göre daha erken emekli olma hakkına sahipti. Yeni Yasa ile emeklilik yaşı tam aylıkta, kadın sigortalılarda 58'den kademeli olarak 65'e, kısmi aylıkta da 68'e yükseltilmiştir. Bu değişiklikle kadınların, erkek sigortalılara göre, 2 yıl daha erken emekli olma hakkı da kaldırılacaktır

- Emeklilik aylığını hakketmede prime gün sayısı tüm sigortalılarla birlikte, kadın sigortalılar için de tam aylıkta 7000 günden 9000 güne, kısmi aylıkta ise 4500 günden 5400 güne yükseltilmiştir.

- Malullük aylığı bağlanması için gereken sigortalılık süresi, 5 yıldan 10 yıla çıkartılmıştır.

- Aylık bağlanacak çocuğu bulunmayan ve çalışan dul esin olum aylığı bağlama oranı %75'ten %50'ye düşürülmüştür.

- Sigortalı olarak çalışmakta iken ölen sigortalının esine, sigortalılık su-

resi dikkate alınmaksızın, cenaze yardımı yapılmakta iken, Yeni Yasaya göre ölen sigortalı için 360 gün prim ödeme şartı öngörülmüştür.

● Sigortalının aile bireyleri hiçbir ücret ödemediği yatarak tedavileri olurken, yeni Yasaya göre sigortalı ile aile bireylerinden, otelcilik hizmeti bedeli ve muayene ücreti adı altında fark ücret alınması öngörülmüştür.

● Hazırlanan ilk taslakta emzirme ödeneği altı ay boyunca asgari ücretin 1/3 oranında verilecekti; sonrasında bu oran 1/10'a düşürülmüştü. Son değişiklik ile ise sadece 1 ay asgari ücretin 1/3 oranında ödenmesi öngörülmüştü.

Çalışan kadınların önemli bir bölümü yasal korumanın yetersiz kaldığı, sosyal korumanın hemen hemen hiç olmadığı, kayıt dışı çalışmanın ve güvencesizliğin ileri safhada olduğu alanlarda çalışmaktadır. Bu tespit de görüldüğü gibi kadınların insana yakışır iş gelirlerini ve önündeki fırsatları artırma, güvenlik gibi temel sorunları aşabilmek için toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik arayışlardaki mücadele deneyimlerini zenginleştirmeye ihtiyaçları vardır. Aksi takdirde yoksulluğun feminizasyonu ve kadınların yoksullaşması devam edecektir.

Biz kamuda çalışan kadınlar sosyal haklarımızın tasfiyesine sessiz kalmayacağız. Kamusal ve özel alanda, eşitlikçi ve özgürlükçü düzenlemelerin yapıldığı, şiddetten arınmış hayatın özlemini taşıyoruz. Yoksulluğa dur demek için, şiddetten arınmış onurlu bir yaşam için, sosyal haklarımıza sahip çıkmak için 8 Mart'ta alanlarda olacağız.

Yaşasın 8 Mart, Yaşasın Mücadelemiz!

■ 8 Mart kapsamında Sur İçi Belediyesinde düzenlenen basın açıklamasına Konfederasyonumuz adına Mali sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır

■ KESK'li kadınlar, 8 Mart Kadınların Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü etkinlikleri çerçevesinde, 15-16 Mart 2008 tarihinde Eğitim Sen Genel Merkezi konferans salonunda "Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Haklarımız.. Seçeneğimiz Var.." konulu bir sempozyum düzenledi.

NOVAMED'li Kadınların Onurlu Direnişi ve Zaferi

Antalya Serbest Bölge içinde faaliyet gösteren, Merkezi Almanya'da bulunan NOVAMED Firmasında çalışan Türk-İş'e bağlı Petrol İş sendikasına üye 81 kadın işçi; öncelikle kadın olmalarından kaynaklanan çeşitli zorluklarla karşı karşıya bırakılmalarından (hamilelik tarihinin patron tarafından belirlenmesi ve sıraya konulması, tuvalet süresinin işveren tarafından belirlenmesi gibi insan haklarına aykırı uygulamalardan) ve sendikal haklarının engellenmesinden dolayı bir yılı aşkın süredir yürüttükleri grevlerinin sonunda direndiler, yılmadılar ve zafere ulaştılar.

Konfederasyonumuz KESK'in de içinde olduğu birçok emek örgütü, kadın örgütü, siyasi partilerin oluşturduğu Novamed'li Kadınlarla Dayanışma Platformu süreç boyunca Novamed'li kadınları desteklemek için başta İstanbul, Ankara ve Antalya'da olmak üzere bir çok etkinlik ve eylem örgütlemiş ve basın açıklamaları ile dayanışma zeminleri yaratılmıştır. 26 Eylül 2007 tarihinde grevlerinin 1. yılında Novamed'li kadınlara destek olmak için Antalya'ya gitmiştir. Aynı tarihte Petrol-İş tarafından Novamed Grevi ile ilgili düzenlenen seminere Konfederasyonumuz adına Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

KESK Kadın Sekreterliği olarak Novamedli kadınların grevlerine destek için Konfederasyonumuz KESK'in üyesi olduğu ITUC ve ETUC kadın komitesine gönderdiğimiz gönderdiği Novamed'li Kadınlarla dayanışma Çağrısı sonucunda da dünyanın dört bir yanından Novamed'li kadınlara destek mesajları gelmiştir. Sendikalar, Novamedli kadınlarla dayanışma içerisinde olduklarını ve grevlerini sonuna kadar desteklediklerini dile getirmişlerdir. ITUC ve ETUC kadın Komitelerinin 26 Eylül 2007 tarihinde Konfederasyonumuz aracılığıyla Novamed'li kadınlara ilettikleri destek mektubu aşağıdadır:

► **ITUC ve ETUC Kadın Komitelerinden Novamedli kadınlara destek mektubu (26 Eylül 2007)**

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu Kadın Komitesi (ITUC) ve Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC), Novamedli kadınların 1 yıldır Türkiye'nin Antalya kentinde sürdürdükleri grevi sonuna kadar desteklediğini ve ordaki kadınlarla dayanışma içerisinde olduklarını ifade etmektedirler.

ITUC ve ETUC, kadın işçilere yönelik AB Temel haklar şartında belirtilen insan haklarını, Avrupa Konseyi'nin Sosyal Şartını ve ILO'nun sözleşmelerini ihlal eden insanlık dışı tüm uygulamaları kınamaktadır.

Kadın komiteleri kadın işçilerin onurunu çok ciddi şekilde zedeleyen bu uygulamalar karşısında ve sırf cinsiyetlerinden dolayı ayrımcılığa uğramalarından dolayı ciddi şekilde şok olmuşlardır.

Anladığımız kadarıyla, Novamedin sahibi adı Fresenius Medical Care olan ve toplumsal cinsiyet eşitliği, sendikal haklar ve toplu pazarlık hakları konularında Avrupa ve ILO standartlarından ve değerlerinden tam olarak haberdar olması gereken ve işçilerin kendi özgür iradeleri ile seçtikleri sendika ile pazarlık yapmayı reddettiğinden hesap vermesi gereken bir Alman şirketi.

Bizler her şeyden önce kadın işçilere yönelik ayrımcılığın ve tacizin son bulmasını, kadın işçilerin onurlarına tekrar saygı duyulmasını ve tüm haklarının iade edilmesini talep ediyoruz. İkinci olarak, işverenlerden sendikayı tanımalarını ve biran önce tüm işçilerin istihdamını garanti altına alan uygun

bir düzenleme için müzakereleri başlatmalarını talep ediyoruz.

Viviane Goergen (ETUC Kadın Komitesi Başkanı)

Diana Holland (ITUC Kadın Komitesi Başkanı)

Dünya Kadın Yürüyüşü: Kaldığı Yerden Yeniden

Dünya Kadın Yürüyüşü, 163 ülkeden ve bölgeden 5500 katılımcı grubu içeriyor. 2000 yılı Dünya Kadın Yürüyüşü inisiyatifi, aradan geçen beş yıldan sonra, 2005 yılında uluslararası bir eylem ve hareket olarak yeniden örgütlendi.

Dünya Kadın Yürüyüşü, 8 Mart 2005 tarihinde Brezilya'dan yola çıktı. 8 Mart-17 Ekim 2005 tarihlerinde 53 ülkede konakladı ve yürüyüş sırasında parçaların eklenmesiyle Küresel Dayanışma Yorganı oluşturuldu. DKY, 17 Ekim 2005 tarihinde Burkina Faso'da sona ermiştir.

DKY Türkiye ağıının örgütlenme sürecinde Konfederasyonumuz bir çok ilde şubeler platformu çağrısıyla DKY inisiyatifleri oluşturmuştur. Süreç içinde diğer örgütlü kadın kurumları ile bir araya gelerek ortaya konulan Türkiye'li kadınların talepleri, 6 Mayıs 2005 tarihinde TBMM Başkan Yardımcısına iletilerek, kadınlardan yana değişim için gereken siyasal yaptırım gücünün kullanılması talep edildi.

Yürüyüşün Türkiye ayağı ise 9-10 Mayıs 2005 tarihinde İstanbul'da gerçekleşmiştir. Yunanistan, Kanada, Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Bulgaristan, Azerbaycan'dan ve Türkiye'nin çeşitli illerinden binlerce kadının katıldığı ve örgütlediği bir çok etkinlik gerçekleşmiştir. Yürüyüşün diğer ayağı ise 11-12 Mayıs 2008 tarihinde Yunanistan'da gerçekleşmiştir.

Yaklaşık 45 KESK'li kadının aralarında bulunduğu bir çok kadın otobüslerle Selanik'e giderek dayanışma yorganını Yunanistan'lı kadınlara devretmişler ve oradaki etkinliklere katılım sağlamışlardır. KESK'li kadınlar bu süreçte aktif katılım sağlayarak sürecin Türkiye'deki en önemli örgütsel ayaklarından birini oluşturmuştur. Süreç boyunca dünya kadınlarıyla birleşik bir mücadelenin bir parçası olduğu vurgulanmış, eylemlerde "İnsanlık İçin Küresel Kadın Şartı"nın talepleri kamuoyuna deklare edilmiştir. Yürüyüş sonrası, 22 Temmuz 2005 tarihinde Dünya Kadın Yürüyüşü Türkiye ayağında yapılan eylem ve etkinlikleri değerlendirmek için Kadın Sekreterleri ile KESK'te bir toplantı düzenlenmiştir.

17 Ekim 2005 tarihinde Yoksullukla Mücadele günü nedeniyle Dünya Kadın Yürüyüşü Ankara Ağı tarafından TBMM önünde basın açıklaması yapılmıştır. 2-3-4 Aralık 2005 tarihlerinde ise Avrupa Kadın Koordinasyo-

nu İstanbul'da toplanmıştır. Toplantıda DKY değerlendirilmesi yapılmış ve ASF'de yer alacak kadın sorunlarına ilişkin tartışma başlıkları belirlenmiştir. Toplantıya KESK Merkezi Kadın Komisyonu üyesi, Genel Merkezlerdeki kadın yöneticiler katılım sağlamıştır.

Ayrıca 2006 yılında Atina'da gerçekleşen IV. Avrupa Sosyal Forum'una Dünya Kadın Yürüyüşünün nasıl dahil olacağına ilişkin tartışmalar yapılmıştır. Bununla birlikte, kadın haklarını savunmak için değil ama aynı zamanda kadına karşı şiddeti ve yoksulluğu ortadan kaldırmak için, gıda egemenliğine/tahakkümüne karşı yürütülen 2007 Via Campesina kampanyasının aktif katılımcıları olacaklarını deklare etmişlerdir.

►► 2005 Yılı Dünya Kadın Yürüyüşü Türkiye Talepleri

2005 Yılı Dünya Kadın Yürüyüşü'ne dahil olan ülkemizdeki kadın çevreleri ve karma örgütlerin oluşturduğu "2005 Yılı Dünya Kadın Yürüyüşü Türkiye Ağı" olarak, karşı karşıya kaldığımız sorunların çözümü için, öncelikle siyasi iradenin harekete geçmesi gerektiğini savunuyoruz.

Ülkemizde kadınların karşı karşıya kaldığı sorun alanlarına bakıldığında, durumun hiç de iç açıcı olmadığını görüyoruz. Bazı veriler bile, ekonomik, siyasal ve sosyal alanlarda can yakıcı bir dizi sorunun kadınların insan haklarını ciddi bir biçimde ihlal ettiğini gösteriyor:

Tüm kadınların dörtte biri şiddete uğruyor,

Her dört diz çocuktan biri cinsel şiddete uğruyor,

Son 4 yılda işlenen namus cinayeti sayısı 50'nin üzerinde.

Cinayet sonucu ölen kadınların yüzde 40-70'i eşleri tarafından öldürülüyor,

Kadının dış görünüşü ve davranışlarının tecavüze yolaçağını düşünen polis, hakim ve savcılarının sayısı hiç de az değil,

TBMM'de 4.37'lik kadın temsil oranıyla dünya sıralamasının sonlarında yer buluyor,

Son yerel seçimlerde sadece bir kadın, il belediye başkanı seçilebildi,

Kamu sektöründe çalışanların sadece yüzde 23'ü, özel sektör çalışanlarının ise sadece yüzde 16'sı kadın,

Ücretsiz aile işçisi olan kadınların oranı yüzde 51'i buluyor,

Kayıt-dışı sektörde çalışanların yüzde 56'sı kadın ve hiçbir güvenceleri yok,

Toplam kırsal nüfus içinde okur yazar olmayan kadın oranı yüzde 30.4.

Toplumsal yaşamın her alanında kadına yönelik eşitsizlik, ayrımcılık ve şiddet var.

Kadınların karşı karşıya kaldığı yoksulluğun, şiddetin ve ayrımcılığın önlenebileceğine; eşit, özgür ve adaletli bir yaşamın mümkün olduğuna inanıyoruz.

2005 Yılı Dünya Kadın Yürüyüşü Türkiye Ağı olarak, aşağıdaki taleplerle hareket ediyoruz. Taleplerimizin hayata geçirilmesi için kararlı olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz:

Kadınların yoksulluğu önenebilir...

1) IMF ve Dünya Bankası programlarından vazgeçilerek; yoksulları ve kadınları hedefleyen sosyal bir program yürürlüğe konulmalıdır. Kaynaklar, borç faizleri ve silahlanma giderleri yerine yoksullar ve kadınlar için kullanılmalıdır.

2) Kadınların başta eğitim ve sağlık hizmetleri olmak üzere kamu hizmetlerinden ücretsiz, kolay ve nitelikli bir biçimde yararlanmaları sağlanmalı; kamu hizmetlerini ticarileştiren girişimlerden vazgeçilmelidir.

3) Çocuk ve yaşlıların bakımı gibi hizmetler, devletin “sosyal yükümlülüğü” olarak kabul edilmeli ve bu hizmetlere yönelik bütçe payları artırılmalı; ev işlerinin toplumsallaşması sağlanmalıdır.

4) Kayıt-dışı ekonomi önlenmeli; ağırlıklı olarak kadın ve çocukların çalıştığı kayıt dışı sektörlerde (eve iş verme, evde hizmetçilik ve gündelikçilik, çocuk bakıcılığı, işyerlerinin temizliği) koruyucu yasaların çıkarılması ve sosyal güvenceye kavuşturulmaları konusunda politikalar geliştirilmelidir.

5) Kadınların emeklilik yaşını yükselten, prim ödeme sürelerini artıran ve emekli aylıklarını düşüren yasal düzenlemelerden vazgeçilmelidir.

6) Gizli işsiz, ücretsiz aile işçisi konumunda, sosyal güvenceden yoksun olarak tarımda çalışan kadınların emeğinin görünür kılınmasına ilişkin politikalar geliştirilmelidir.

7) Ev kadınları ve işsiz kadınlar işsizlik sigortası kapsamına alınmalı; işsizlik sigortasından yararlanma koşulları kolaylaştırılmalıdır.

8) 50 kişiden fazla insan çalıştıran kamu-özel işyerlerinde asgari yüzde 30 kadın çalıştırma şartı getirilmelidir.

9) Göçeden kadınların kentlerde yaşadığı ekonomik, sosyal ve psikolojik tahribata karşı rehabilitasyon çalışmaları yapılmalı; sosyal, kültürel faaliyet ve eğitim alanlarının geliştirilmesi için politikalar üretilmelidir.

10) Göçeden kadınlara yönelik iş garantili beceri ve mesleki kurslar düzenlenmeli ve bu eğitimler yaygınlaştırılmalıdır.

Çalışma yaşamında ayrımcılığa son...

1) Kadın emeğinin ikincil ve geçici emek olarak görülmesini engelleyecek politikalar geliştirilmeli; cinsiyetçi olmayan istihdam politikaları ile birlikte kadınların iş güvenceli iş olanaklarına sahip olması sağlanmalıdır.

2) Kadınların erkeklerden daha düşük ücretlerle ve örgütsüz çalıştırılmaları engellenmelidir.

3) Çalışma Yaşamına ilişkin yürürlükte olan yasalarda kadına yönelik negatif ayrımcılık taşıyan hükümler kaldırılmalıdır. Performans sistemi gibi bireysel rekabeti esas alan ve kadınlara yönelik ayrımcılığı derinleştiren uygulamalardan vazgeçilmelidir.

4) Cinsiyetçi işbölümüne hizmet eden yasal düzenlemeler kaldırılmalı; cinsiyetçi iş bölümünün pekişmesine hizmet eden erkek egemen anlayışa karşı bilinç yükseltici eğitim çalışmaları yapılmalı, kadına yönelik pozitif destek politikaları oluşturulmalıdır.

5) Kadınların bilgi, mesleki yeterliliklerini geliştirmelerini sağlayacak hizmet içi ve mesleki eğitimden daha fazla oranda yararlanmaları ve dolaşısıyla terfi olanaklarının artırılması sağlanmalıdır. Kadın hakları, meslek içi eğitimlerin bir konusu haline getirilmelidir.

6) İşe alımlarda, yükselme ve terfilerde kadınlara yüzde 30 oranında pozitif destek sağlanmalıdır.

7) Hamile kadınların çalışma koşulları iyileştirilmeli; ücretsiz doğum izinleri toplam 24 haftaya çıkarılmalıdır. Kadınlar, hamillilik ve doğum izni süresince ekonomik, sosyal ve özlük haklarında kayba uğramamalı, işyeri ve çalışma koşullarında aleyhte veya rızası dışında değişiklik yapılmamalıdır.

8) Çalışanların cinsiyetine ve sayısına bakılmaksızın, ücretsiz okul öncesi kurumların açılması; bunların giderlerinin işveren/devlet tarafından karşılanması sağlanmalıdır.

9) ILO'nun; Analığın Korunmasına ilişkin 183, çalışan kadına izin olanağı için 140, iş ve aile sorumluluğunun paylaşılmasına ilişkin 156, sosyal güvenlik haklarının korunmasına yönelik 157, istihdamın teşviki ve işsizliğe karşı korunmaya ilişkin 168 sayılı sözleşmeleri onaylanmalı ve iç hukuka yansıtılmalıdır.

10) 0-6 yaş grubu çocuklar için en az 50 çalışanın bulunduğu işyerlerinde ve 50'den az çalışanın bulunduğu işyerleri için çalışma alanına yakın ve ücretsiz ortak bebek bakım üniteleri ve kreşler açılmalıdır.

11) Haftalık çalışma süresi 35 saate düşürülmelidir.

12) 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde ücretli izin kullanılmalıdır.

Cinsiyet ayrımcı kültüre son...

1) Hükümet, herkes için eşit hak ve eşit korunma vaadeden İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ni, tüm kadınlar için gerçek kılacağına dair taahhütte bulunmalıdır.

2) Eğitim sistemi içindeki tüm kitaplardaki kadınlara yönelik ayrımcı ifadeler, rol modeller kaldırılarak, eşitlikçi bir anlayış benimsenmelidir. Kadının insan hakları konusunda materyaller hazırlanarak öğrencilere ve ailelerine dağıtılmalıdır.

3) Eğitim fakülteleri ders programlarına toplumsal cinsiyet konusu eklenmelidir.

4) Kız çocuklarının eğitim olanaklarından yararlanabilmesi için; ailelerin eğitimi, kontenjan, teşvik, vs. politikalar benimsenmeli, meslek okullarında her iki cinse de eşit kontenjan ayrılmalıdır.

5) Kadın bedeninin kitle iletişim araçları eliyle ticari bir obje olarak kullanılması, tüketim kültürünün bir nesnesi haline getirilmesi ve kadınlara yönelik negatif ayrımcılığın körüklenmesi önlenmelidir.

6) Erkek egemen kültürün bir ürünü olarak kadını ve cinselliğini aşağılayan, cinsiyet ayrımcılığı yapan, zorunlu rollere iten dildeki her türlü deyim, atasözü, ibare vs. kullanımı engellenmelidir.

7) Kadınlar üzerindeki kültürel baskıya son verilmeli; çok kimlikli, çok kültürlü, özgürlükçü ve demokratik bir yaşam esas alınmalıdır.

Kadınların siyasete katılımını sağlamak mümkün...

1) Birleşmiş Milletler "Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi-CEDAW" ile BM'nin PEKİN+5" özel oturumunda kabul edilen sonuç bildirgesi doğrultusunda Anayasal ve yasal değişiklikler gerçekleştirilmelidir.

2) Kadınlar için her alanda fırsat eşitliği sağlanana kadar gerekli olan destekleyici özel önlemleri, olumlu ayrımcılığı temel alan bir Eşitlik Çerçeve Yasası, kadın gruplarının ve örgütlerinin katılımı ile çıkarılmalıdır.

3) Siyasi partiler ve seçim yasaları demokratikleşmeli; siyaset toplum-sallaşmalı ve kadınların siyasi partilerde ve TBMM'nde yer almalarını sağlayacak demokratik katılım mekanizmaları, pozitif destek politikaları ve yüzde 30'dan az olmayacak biçimde kota uygulamaları geliştirilmelidir.

4) Yerel yönetimlerde kadın temsiline sağlanabilmesi için yerel kadın meclisleri oluşturulmalı; bu meclislerde, belediye meclis üyesi kadınlar, sendikalar ,DKÖ'ler den kadınların katılımı sağlanmalıdır.

5) Siyasi partilerin program ve tüzüklerinde kadınlar aleyhine ayrımcı

ifadelere, hükümlere yer verilmesi engellenmelidir.

6) TBMM çatısı altında kadınlara yönelik ayrımcı, aşağılayıcı söz, tutum ve davranışlara karşı yaptırım getirilmelidir. Kadının insan haklarını içeren eğitim programları hazırlanarak, milletvekillerinin bu eğitimlere katılmaları sağlanmalıdır. TBMM bünyesinde, kadın-erkek eşitlik daimi komisyonu oluşturulmalıdır.

Kadına yönelik şiddetle mücadele bir devlet politikası olmalı...

1) Savaş, işgal ve çatışma ortamlarının kadınları çok daha olumsuz etkilediği gerçeğinden hareketle; ABD'nin Ortadoğu'daki işgal politikalarına karşı çıkılmalı ve ülkemiz hiçbir biçimde işgalin ve olası çatışmaların bir parçası olmamalıdır.

2) Devlet, kadınlara yönelik her türlü şiddet eylemini ve ayrımcılığı, Birleşmiş Milletler'in kabul ettiği şekliyle tanımlamalı ve açık bir biçimde kınmalıdır. Şiddete karşı varolan yasaların hayat bulabilmesi için tedbirler geliştirilmelidir.

3) Şiddet bütün kadınları olumsuz etkilemekle birlikte; ülkemizde farklı kimlik ve kültürden kadınlar, ekonomik, siyasal ve kültürel nedenlerden kaynaklı olarak şiddetin değişik biçimlerine daha yoğun maruz kalmaktadır. Bu nedenle hak ve özgürlüklerin kullanımı devlet tarafından güvence altına alınmalı; eşitlikçi, özgürlükçü ve çoğulcu bir anlayışla hareket edilmelidir.

4) Kadınlara yönelik şiddete karşı her türlü yasal korunma sağlanmalı; yerelerde bağımsız kadın sığınma ve dayanışma evleri, psikolojik ve hukuki destek merkezleri açılmalıdır. Bu hizmetlerin giderleri devlet tarafından karşılanmalı; hizmetlerin geliştirilmesi ve sunumunda özerklik esas alınmalıdır.

5) Kent planlamasında, sokak ve parkların iyi aydınlatılması, telefon kulübelerinin sıklaştırılması gibi kadına karşı şiddet konusunda duyarlı bir bakışın yer alması sağlanmalıdır.

6) Sağlık görevlileri, öğretmenler, sosyal hizmet uzmanları, psikologlar, çocuk gelişimi uzmanları, polisler gibi meslek gruplarının eğitim programlarında, kadın ve çocuklara karşı şiddet konusu yer almalıdır. Şiddete karşı duyarlılık hizmet içi eğitim ve seminerlerle desteklenmelidir.

7) Şiddete uğrayan kadınların, hak arama sürecinde daha fazla ihlale maruz kalmamaları sağlanmalı, hukuki prosedürler kolaylaştırılmalı ve emniyet, yargı ve sağlık görevlileri bu konuda eğitilmelidir.

8) Kadına yönelik şiddete karşı toplumsal duyarlılığın artırılması için araştırma, kitap ve dergi yayıncılığı özendirilmeli, eğitim müfredatlarına toplumsal cinsiyet ve şiddet eğitimleri eklenmelidir.

9) Şiddet kurbanı kadınlara yönelik ücretsiz tıbbi yardım, yasal destek

ve danışmanlık sağlayabilecek özel birimler ve prosedürler oluşturulmalıdır.

10) Şiddet kurbanı kadınlar ve ona bağımlı olanlar başta tazminat olmak üzere çeşitli telafi ve sosyal yardım haklarına sahip olmalıdır.

11) Devlet, yaşlı ve fiziksel engelli kadınların toplumsal yaşamın her alanına katılımını sağlayacak güvence, teşvik ve koruma programlarını hayata geçirmelidir.

12) Kaçak çalıştırılan yabancı uyruklu kadınlara yönelik politikalar geliştirilmeli; hak ihlalleri önlenmelidir.

13) Kadın ticareti yasaklanmalı, kadın ticaretinden mağdur olan kadınlara yasalarda ve uygulamada suçlu yerine insan hakları ihlalleri kurbanları olarak bakılmalıdır.

14) Her türlü kitle iletişim araçlarında mevcut şiddet unsuru taşıyan ve bunları özendiren yayınlar engellenmeli; "kadın, toplumsal cinsiyet ve kadına yönelik şiddet" konularında programların yapılması sağlanmalıdır.

15) Hükümet, gözetiminde cinsel taciz ve işkence şikayetlerini yok saymamalı; insan hakları ihlallerinin son bulması için irade göstermelidir.

16) İşyerinde cinsel taciz olayında kadının beyanı esas alınmalı ve İş Kanunu'nun uygulanması sağlanmalıdır.

17) Silahlanmaya ayrılan bütçe kaynakları azaltılmalı; bireysel silahsızlanmanın sağlanmasına yönelik yasal tedbirler geliştirilmelidir.

18) TCK da kadına yönelik şiddeti engelleyecek caydırıcı maddeler yer almalı; namus ailede kadına şiddet uygulayan erkek, mağdur kadının şikayeti olmadan da cezalandırılmalı, namus cinayetlerinin önlenmesi için bütünlüklü bir devlet politikası hayata geçirilmelidir.

DKY, 10-13 Aralık 2006 tarihinde Brezilya'nın Sao Paulo kentinde Uluslararası Komite toplantısını gerçekleştirmiştir. Toplantıda DKY 2007-2010 dönemi Stratejik Planını belirlenmiştir. Bu plan DKY'nin iki temasını (yoksulluğa ve kadına yönelik şiddete karşı mücadeleyi) dört eylem odağı etrafında geliştirmeyi hedeflemiştir: hayatlarımız ve bedenlerimiz üzerindeki kontrolün bir aracı olan kadına yönelik şiddet; barış ve sivilleşme; kadın emeği; ortak menfaat ve kaynaklara erişim.

Aynı zamanda, bu plan Uluslararası Sekreteryâ, Uluslar arası Komite, çalışma grupları ve kolektifler ve Bölgesel Koordinasyonlar da dahil olmak üzere örgütsel yapısını güçlendirmeyi hedeflemektedir. Bu plan çerçevesinde, belirlenen ana temalarda uluslar arası etkinlik ve eylem planlaması oluşturulmuştur.

Diğer Kadın Etkinlikleri

Töre ve Namus Cinayetlerine Son!

8 Eylül 2006 tarihinde Ankara'da, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü tarafından gerçekleştirilen 2006/17 sayılı Başbakanlık genelgesi gereğince kadına yönelik şiddet, töre/namus cinayetleri konusundaki çözüm önerilerinin hayata geçirilmesin ilişkin sorumlu/işbirliği kuruluşlarının temsilcilerinin katıldığı toplantıya Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katıldı. Sevgi Göyçe'nin KESK'li kadınlar adına toplantıya sunduğu rapor aşağıdadır:

► Töre ve Namus Cinayetleri Önlenebilir

Töre ve namus cinayetleri önlenemez; ancak toplumsal ve sosyal dokuyu radikal bir tarzda yeniden sorgulamak ve değiştirmek için bütünlüklü bir irade oluşturmak gerekir. Dünyanın her yerinde kadınlar namus adına öldürülmektedir. Davranışlarıyla aileleri ve topluma utanç kaynağı olmakla suçlanmaktadır. Bu erkek komşusuyla sohbet etmekten, evlilik dışı cinsel ilişkiye girmeye kadar farklılık gösterebilir. Yani kadın, tanınan ve kabul gören toplumsal ve geleneksel ilişkilerin dışına çıktığı anda öldürülmeyi hak etmektedir. Buradaki tek yanlı algılayış olan kadının cinsel davranış kurallarını ihlal etmesi, namusu kirletme nedeni olarak görülmektedir. Namus, aile üyelerinin aşağılanması bir gereksesidir. Üzerine şüphe düşen kadın kendini savunamaz. Aileye düşen görev ise kirlenen aile onurunu temizlemektir. Başka bir sosyal alternatif yoktur, temizlemenin yolu da ölümdür. Kadın birey değildir, ailenin malıdır. Sahiplik hakları gereği kadının ortadan kaldırılmasıyla ailenin iffetini temizlemektedir. Namus ve töre cinayetlerinde kadın suçlu taraftır, erkek ise namusunu kaybeden mağdurdur. Toplum da mağdurdan yana taraf olarak mağduru korumakta ve sahiplenmektedir. Bu nedenle töre ve namus cinayetleri aslında birer yagsız infazdır.

Kadının insan olarak hakları toplumda görünür değildir ve yoktur. Bu ihlal ırk, etnik köken veya sınıf temelli ayrımcılıkla birleşerek daha fazla ihlale yol açmaktadır. Yoksulluk, eğitimsizlik ve sağlıkta eşitsizlik kadına yönelik ihlalleri pekiştirmektedir. Türkiye'deki toplumsal doku töre ve namus cinayetlerini beslemektedir. Kadınların çoğu, kendilerine verilen toplumsal rolleri sorgulamamakta, rolünü eleştiren, sorgulayan ve değiştiren kadınları ise dışlamaktadır.

Yapılan araştırmalarda, kadınların da töre ve namus adına işlenen cinayetleri desteklediği görülmektedir. Dicle Üniversitesi'nin yaptığı araştırmaya göre 430 kişinin % 84'ü eşini aldatan kadının cezalandırılması gerektiğini düşünmekte, % 37'si ise ceza yöntemi olarak "direk öldürülmeli" demektedir.

Yapılan araştırmalardan birkaç örnek vermek istiyoruz.

Veriler:

- İngiliz yayın kuruluğu BBC, haberlerinde Türkiye’de her yıl 60 kadının ‘namus’ cinayetlerinde hayatını kaybettiğini belirtti.

- 4,5 milyon nüfusu olan Norveç’te yılda 50 kadının partneri tarafından öldürüldüğünü, 70 milyonluk Türkiye’de ise bu rakamın 300 olarak bildirilirdilmesi Türkiye’de yeteri kadar istatistiksel veri olmadığına ve cinayetlere intihar, kaza süsü verildiğinin bir göstergesidir.

- Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Daire Başkanlığı tarafından son 6 yılda bu kapsamda işlenen cinayetlerin tespiti için "Töre ve Namus Cinayetleri" başlığıyla hazırlanan raporda, bu sürede meydana gelen 91 töre cinayetinin % 29’unun nedenini "namus" gerekçesinin oluşturduğu belirtilirken, kadına yönelik şiddetin 212 olayla en fazla Marmara Bölgesi’nde tespit edildiği, bunu 208 olayla Ege Bölgesi’nin izlediği belirtildi.

- Emniyet Genel Müdürlüğü raporunun dışında, Diyarbakır Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı tarafından da bir araştırmanın yapıldığını bildiren Prof. Dr. Toygar, Katılanların % 78’i erkek, % 22’sinin kadın olduğu bu ankete katılan 430 kişiden % 37,4’ünün namus cinayetini onayladıklarını ortaya çıktı. Çalışmaya katılanların % 21,6’sı öldürme dışında, kulak kesme, burun kesme, saç kazıma gibi cezaların verilmesini ve bunu kocasının vermesini istemiş. Bununla beraber, Türkiye’deki 14 kadın sığınma evinin Avrupa standartlarına uymadığını, ekonomik sıkıntılar nedeniyle normal işlevlerini yapamadığını belirtti. . Doğuda yüzde 90 töre ve namus cinayetlerinin nedeni, baba veya erkek kardeşin gösterdiği, veya uygun gördüğü kişiyle kızın evlenmeyi ret etmesi olarak gösteriliyor.

- Diyarbakır Barosu’nun 1999-2005 yılları arasındaki davalar üzerinde yaptığı araştırmaya göre, namus gerekçesiyle 50 kişi öldürüldüğü. 46 dava dosyasında ise "ağır tahrik" unsurunun bulunduğu tespit edilmiştir.

- Van Kadın Derneği’nin raporu bölgedeki kadınların intihar nedenini ise şöyle açıklıyor: Ailesi tarafından suçlanan kadın öldürülmek yerine intihara zorlanıyor. Çünkü töre cinayetinin cezası müebbet hapis! VAKAD’a göre, intiharlar yeni Türk Ceza Yasası’nın yürürlüğe girmesiyle arttı. 10-15 yaş arası kadın intiharları, yani çocuk intiharları çok fazla olmaya başladı. Okula giden kız sayısının artması da bu nedenlerin arasında görülebilmektedir. Verilen eğitimlerde ve alınan başvurularda kız çocukların enesest yaşamaları, enesest bölgede çok fazla olduğunun bir göstergesidir. Bununla ilgili kadınlar bir şey yapamıyor; adliyeye gidemiyorlar, şikayet de edemiyorlar, bunun verdiği bunalımla kadın bir şekilde intihara itilebiliyor.

- VAKAD’ın verilerine göre 2005 yılında 45, 2006 yılının ilk beş aylık

döneminde ise 22 kadın intihar etti.

- KAMER'in araştırmasına göre, Güneydoğu'da son 3 yılda 85 kadının namus gerekçesiyle öldürülme tehlikesiyle karşı karşıya kaldığı belirtildi.

- BM Nüfus Fonu Türkiye Temsilciliği'nin 11 Temmuz Dünya Nüfus Günü nedeniyle yayınladığı bildiriye göre; Türkiye'de son 5 yılda 3 gazeteye yansıyan töre/namus cinayetleri üzerine bir araştırma sonucunda 59 cinayet kaydedildiği belirtildi.

Sosyo ekonomik yapı ile töre ve namus cinayetleri arasında yakın bir ilişki vardır, kadına yönelik cinayetlerde genellikle kutsallık iç içe geçmiştir. Cinayetleri destekleyen değerler, bu iç içe geçmiş karma kültür üzerinde kendini yeniden üretmektedir. Kültür ve gelenekler, kadın erkek eşitliğini engellemek ve kadınların ikincil statüsünü muhafaza etmek için birtakım ölçüler belirlemektedir.

Bu ölçüleri zorlayan, aşan ya da aştığı zannedilen kadınların cezalandırılmaları gerekmektedir. Esas olan; kadının itaat etmesini, boyun eğmesini sağlamaktır. Dolayısıyla, her namus cinayetinin arkasında bir bekaret sorunu veya ailenin onayı olmadan yaşanmış "yasak ilişki" diye tabir edilen bir cinsel ilişki aramak, sorunun gerçek sebeplerini tam olarak yansıtmamaktadır.

Köyden kente göç ile düzgün-doğrusal olarak artan bir modernleşme her zaman gerçekleşmektedir. Kent ortamında kendini gerçekleştirme ve kimlik bunalımı yaşayan insanlar "namus", "kızlık", "bekâret" gibi soyut değerleri kutsallaştırarak bunlar için yakınlarını rahatlıkla öldürebilmektedirler. O halde toplumsal kültürü, gelenekselliği ve kutsallığı sorgulayan bir pozisyonda durmak zorundayız.

Genelde din olgusunun erkek egemenliğini yeniden üreten, kadını kimliksizleştirien tarzda yorumlanması sonucunda kadına biçilen misyon ve rolle bu cinayetlere kutsal bir hava verilmektedir. Toplumdaki erkek egemen düzen, sosyal-kültürel-ekonomik-siyasi uygulamalarla yukardan aşağıya devlet nezrinde yeniden üretilmekte, gelenek gibi kabul edilmekte ve uygulamadaki yasalarla pekiştirilmektedir. Toplumun bütün dokularını saran kolektif bir kimlik yaratılmaktadır.

Sonuç yerine

Öncelikle yapılması gereken ; kadınların erkeklerle eşit hakları olduğunu inkar eden ve bireysel tatmin veya siyasi amaçlar nedeniyle kadınların bedenleri üzerinde şiddet uygulanmasını meşru gören kültürel anlayışın ters yüz edilemesi gerekmektedir. Kadınların, eşit haklara sahip bireyler olduğu vurgusunun yanında bütünlüklü eşitlik politikaları geliştirmesi gerekmektedir.

Bunun için, eşit işe eşit ücret, eğitim, iş ve sağlık hizmetlerine daha kolay ulaşım, mülk edinebilme olanaklarının yaratılması gibi ekonomik, sosyal ve

siyasal yaşamda köklü değişiklere ihtiyaç vardır. Bir yandan devlet nezninde yukardan aşağıya doğru üretilecek adımların atılması gerekmekte, diğer yandan da kadınların kamusal yaşama katılımını kolaylaştıracak yerel düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Çünkü devlet, herhangi bir kişinin haklarından mahrum eden özel kişilerden o kişiyi koruma sağlamayı sistematik olarak başaramadığı taktirde suç ortağı olarak sorumlu tutulur.

Bu nedenle töre ve namus cinayetelerini sadece feodal değerlerle ve bireylerin eğitimsizliği ile açıklamak, devletin hiçbir sorumluluğu olmadığı vurgusunu üretir ki bu da sorunu çözmez. Çünkü devletin, kadınların eşit eğitim, barınma, gıda, iş ve resmi devlet gücüne erişme olanağına sahip olmalarını sağlamadaki başarısızlığı; devletin kadınlara yönelik ihlallerdeki sorumluluğunun bir diğer yüzüdür.

Özellikle yoksul ve sosyal anlamda marjinal olan kadınların işkence ve kötü muameleye uğrama olasılığı yüksektir. Genelde kadına yönelik ayrımcılık, sadece kadın oldukları için bireylerin temel insan haklarının reddidir. Töre ve namus cinayetleri ve kadına yönelik şiddet sıklıkla erkek aile bireyleri ve eşleri tarafından uygulanmaktadır.

Milyonlarca kadın için ev bir sığınak değil, dehşet yuvasıdır. Bu nedenle, özel alanın yeniden tarif edilmesi gerekmektedir. Bu da Milli Eğitim Bakanlığı'nın cinsiyetçi rol dağılımının yapıldığı kitaplarla mümkün değildir.

Kadına yönelik şiddetin değerlendirmesinde bir başka önemli unsur ise medyadır. Televizyon programlarında, basında, gazetelerde ve bunun gibi medyanın tüm unsurlarında yer alan ve töre ve namus cinayetlerini gelenek-selleştiren, kadınları suçlu onları öldüren erkeği ve aileyi mağdur gören ve özeldede töre ve namus cinayetlerini olumlu gösteren bu zihniyetçi yaklaşımlardan ve söylemlerden vazgeçilmelidir.

Eleştirel, kadının sorunlarını kadın hakları gözünden değerlendiren, olumlu adımların atılmasına destek veren, toplumu değiştirmeyi amaç edinen yaklaşımlar benimsenmeli ve pratikte uygulanmalıdır.

Son süreçte, mecliste bulunan duyarlı kimi kadın milletvekillerinin çabaları ve kadın örgütlerinin mücadelesiyle yasalarda olumlu değişiklikler yapılmıştır; ancak bu değişiklikler yeterli değildir. Çünkü Namus cinayetleri faillerinin Ceza Yasasında öngörülen "ağır tahrik"e indirimden yararlanamayacakları açıkça belirtilmiyor.

Kadının özgürlüğü, kadın sorununun toplumsallaşması, siyasallaşması ve kadın bakış açısının toplumun tüm katmanları tarafından içselleştirmesiyle mümkündür. Bunun en etkili yollarından biri ise, kadının karar organlarının tümünde temsil edilmesini sağlamak ve bunu pozitif ayrımcı uygulamalarla pekiştirmektir.

Cinsiyetçi Muhafazakar Bakış Kamuda Kurumlaşıyor!

AKP Hükümetinin cinsiyetçi ve muhafazakar bakış açısı mülki amirleri aracılığıyla kurumsallaştırılıyor. Kadını aşağılayan, ikinci sınıf gören bu anlayış, Trabzon Valiliği aracılığıyla bir kez daha ortaya konulmuştur. Trabzon Valiliği, Edebi Koruma Derneği'nin kamuda çalışan kadınları aşağılayan dilekçesini işleme koyarak tüm kurum ve kuruluşlara gereken işlemleri yapması için uyarıda bulunmuştur. Trabzon Valiliğini, İçişleri Bakanlığı'na şikayet etmek üzere KESK'li kadınlar 23 Ocak 2006 Pazartesi günü saat 11.00'de İçişleri Bakanlığı'nın önünde bir basın açıklaması yapmıştır.

Katılım Sağlanan Seminerler, Paneller, Seminerler ve Toplantılar

- 25 Mayıs 2005 tarihinde Kadın Adayları Destekleme ve Eğitim Derneği (KA-DER) tarafından Ankara'da düzenlenen "Siyasette Kadın Kotası" başlıklı toplantıya KESK'li kadınlar olarak katılım sağlanmıştır.

- 2 Eylül 2005 tarihinde Didim'de yapılan "Kadınlar Barış İstiyor" konulu etkinliklere ve panele KESK Kadın Sekreterimiz katılmıştır.

- 19-20 Eylül 2005 tarihleri arasında Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe, Bükreş'te gerçekleştirilen ayrımcılığa karşı AB politikalarının irdelendiği uluslararası bir seminere katıldı.

- 9 Eylül 2006 tarihinde İstanbul'da Heinrich Böll Stiftung Derneği tarafından gerçekleşen "Cinsiyetler arası Demokrasi ve Çalışma Hayatı" konulu atölye çalışmasına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katıldı.

- 24 Şubat 2007 tarihinde İstanbul'da gerçekleşen Kadın Emegi ve İstihdamını Girişimi (KEİG) tarafından düzenlenen toplantıya Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır.

- 28 Şubat 2007 tarihinde Ankara'da İRİS Eşitlik Gözlem Grubu tarafından düzenlenen, "Kamu Sektöründe Yönetim Kademelerinde Kadınlar" konulu araştırma sonuçlarının sunulduğu toplantıya konuşması olarak Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır.

- 13-14 Mart 2007 tarihlerinde Diyarbakır'da gerçekleşen, Uluslar arası Kadın Konferansı'na konuşmacı olarak Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ve Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

- 9-10 Nisan 2007 tarihinde KESK'li kadınlar Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen CEDAW Altıncı Ülke Raporu Hazırlık toplantısında oluşturulan çalışma gruplarına katılmıştır.

- 29 Mayıs 2007 tarihinde, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen "Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Geliştirilmesi" projesinin bileşenlerin-

den biri olan Ulusal Eylem Planının oluşturulması kapsamında Hollanda'dan gelen bir yetkili ve KSGM uzmanı Konfederasyonumuzu, görüşlerini almak için ziyaret etmiştir. Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ve Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber'in de katıldığı bir toplantı düzenlenmiştir.

- 25 Haziran 2007 tarihinde KSGM tarafından "Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Geliştirilmesi" Eşleştirme Projesi kapsamında düzenlenen "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Kurumu Taslak Modeli Oluşturulması" seminerine katılım sağlanmıştır.

- 15 Eylül 2007 tarihinde İstanbul'da DİSK tarafından düzenlenen "Kadın ve Sendikalar" konulu seminere Konfederasyonumuz adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır.

- 25-26-27 Eylül 2007 tarihlerinde, KSGM'nin Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Geliştirilmesi" Eşleştirme Projesi kapsamında düzenlediği "Eğitici Eğitim" programına Konfederasyonumuz adına Kültür-Sanat Sen üyesi Esin Yeleği katılmıştır.

- 30 Eylül 2007 tarihinde, KESK'li kadınların da içinde olduğu bir çok kadının aktivist 2005'te Bursa'da beş kadın işçinin yanarak hayatını kaybetmesi üzerine açılan davada fabrika sahibinin aldığı 10 yıl hapis cezasının para cezasına çevrilmesini protesto etmek için İstanbul'da Galatasaray Postanesi önünde bir basın açıklaması yapmıştır.

- KESK; DİSK, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, İsveç'ten TCO ve LO konfederasyonları ile ortaklaşa yürütüle "Çalışma Hayatında Kadın-Erkek Eşitliği ve İş Sağlığı İş Güvenliği Üzerine Eğitim" çalışmasının 1-5 Ekim 2007 tarihlerinde gerçekleşen ilk seminerinde KESK adına kadın-erkek eşitliği konusunda Kadın sekreterimiz Sevgi Göyçe Konfederasyonumuzun cinsiyet eşitliğine bakışını ve yaşanan deneyimleri içeren bir sunum yapmıştır.

- 5-6 Kasım 2007 tarihinde İstanbul'da Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı tarafından düzenlenen "Ayrımcılığın belgelenmesi: veri toplamının önemi" konulu seminere KESK adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katıldı.

- 12-13 Ocak 2008 tarihinde EĞİTİM-SEN tarafından düzenlenen "Eğitim ve Bilim İş Kolunda Çalışan Kadınların Sosyal Hakları ve İş Güvencesi" başlıklı sempozyuma Konfederasyonumuz adına konuşmacı olarak KESK Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır.

- 29 Ocak 2008 tarihinde Anayasa, SSGSS ve Türban konusunda sivil toplum ve demokratik kitle örgütlerinden ve çeşitli siyasi partilerden kadınların ve kadın örgütlerinin katıldığı DTP grup toplantısına görüş bildirmek üzere KESK adına Mali sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

- 2 Mart 2008 tarihinde Urfa/ Ceylanpınar'da düzenlenen mevsimlik ka-

dın işçiler konulu belgesel film gösterimine KESK adına Mali sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

- 5 Nisan 2008 tarihinde İstanbul'da düzenlenen Kadın Emeği Kurultayına KESK adına katılan Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe "Kapitalist Küreselleşme Sürecinde Üretimdeki Değişim ve Kadın Emeği" başlıklı bir sunum yapmıştır.

13. BÖLÜM:

**HUKUK
VE TOPLU
İŞ
SÖZLEŞMESİ
ÇALIŞMALARIMIZ**

SEKRETERLİK FAALİYETLERİ

● Eğitim-Sen'e yönelik kapatma davası ile ilgili olarak uluslar arası düzeyde ve hükümet nezdinde girişimler yapılmıştır.

● Yüksek İdari Kurul toplantısına katılan Konfederasyonumuz heyeti, temel taleplerimizi ve eleştirilerimizi kurulda ifade etti.

● 31 Mayıs–16 Haziran 2005 tarihleri arasında 93. ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) Konferansı Genevre'de gerçekleştirilmiştir. Konferans KESK Başkanı katılmıştır. ILO'nun uluslar arası konferansında bu yıl, zorla çalıştırma uygulamaları, yeni iş olanaklarının yaratılması, çalışma yaşamında güvenliğin sağlanması ve ILO Genel Müdürü Juan Somavia tarafından "küresel iş krizi" olarak tanımlanan sorunun aşılması için yapılması gerekenler tartışılmıştır. ILO Sözleşmelerinin uygulanmasına yönelik ülkelerin tartışıldığı Standartların Uygulanması Komitesi'de Türkiye gündeminde, komitenin işçi temsilcisi Tom Etty 4688 sayılı yasanın toplu sözleşme ve grev hakkının tanınmamasını, kamu emekçilerine yönelik sendikal hak ihlallerini eleştirmiş, Eğitim Davasının ILO Uzmanlar Komitesi tarafından dikkatle izlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Komitenin toplantısında Eğitim Sene yönelik açılan kapatma davasının sendika özgürlüğüne yönelik temel bir ihlal olduğu belirtilmiştir. Konferansta Eğitim Sen davasına ilişkin olarak ICFTU (Dünya Hür Sendikalar Konfederasyonu) Sendikal Haklar Birimi Başkanı ve Eğitim Enternasyonal'i (EI) temsilci ile görüşülmüştür.

● Sendikalarımız TİS ve hukuk sekreterleriyle toplantılar gerçekleştirildi.

● Konfederasyonumuz, Eğitim-Sen davasıyla ilgili olarak üyesi olduğumuz ICFTU ve ETUC'u bilgilendirdi. Bu çerçevede, 17 Ağustos 2005

tarihinde, ICFTU Genel Sekreteri Guy Ryder'a, ETUC Genel Sekreteri John Monks'a ve ILO Genel Direktörü Juan Somavia Yargıtay'ın Eğitim Sen davasına ilişkin verdiği gerekçeli kararı ve davanın seyrini içeren bilgi metinleri gönderilmiştir. ETUC ve ICFTU Genel Sekreterlikleri bu metnin bir örneğini AB Genişlemeden Sorumlu Komisyon Üyesi Olli Rehn'e, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyon Üyesi Gil Roble'e iletmış ve Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a ve Devlet Bakanı M. Ali Şahin'e protesto metinleri göndermiştir. Olli Rehn bu metuba istinaden ETUC Genel Sekreteri John Monks'a gönderdiği metinde, Eğitim Sen davasının sendikal özgürlükler bağlamında Kasım ayında açıklanacak Komisyon Raporunda inceleneceğini belirtmiştir.

- 20 Haziran 2005 günü Eğitim Sen'e yönelik kapatılma davasına ilişkin olarak CHP Grup Başkan Vekili ile görüşülmüştür.
- 2 Temmuz 2005 tarihinde KESK'te, üye sendikaların Hukuk Sekreterleri ile Etik Sözleşmesi görüşülmek üzere bir toplantı düzenlenmiştir.
- Toplu görüşmeler öncesinde ve dönemsel program kapsamında sendikalarımızın Merkez Yönetim Kurulları ile Genel Merkezlerde ayrı ayrı görüşmeler yapılmıştır.
- 27 Temmuz 2005 tarihinde KESK'te, toplu sözleşmelere ilişkin olarak TİS Sekreterleri ile bir toplantı düzenlenmiştir.
- 7 Ağustos 2005 tarihinde toplu sözleşmelere ilişkin durum tespiti yapmak için Tüm Bel Sen'in Otel İçkale'de düzenlediği kahvaltılı basın toplantısına Genel Başkanımız ve MYK üyeleri katılmıştır.
- 8 Ağustos 2005 tarihinde KESK'te, Konfederasyonların Hukuk ve TİS Sekreterleri ile toplu gündemi ortaklaştırma konulu basına açık bir toplantı düzenlenmiştir.
- 11 Ağustos 2005 tarihinde KESK'te toplu sözleşme sürecine ilişkin olarak sendika başkanları ile bir toplantı düzenlenmiştir.
- 12 Ağustos 2005 tarihinde Konfederasyonların Hukuk ve TİS Sekreterleri ile toplu sözleşmelere ilişkin olarak bir toplantı yapılmıştır.
- 14 Ağustos 2005 tarihinde, 15 Ağustos 2005'te hükümetle başlayacak olan toplu sözleşme görüşmelerine ilişkin olarak, ETUC (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) Genel Sekreteri John Monks'a ve ICFTU (Dünya Hür Sendikalar Konfederasyonu) Genel Sekreteri Guy Ryder'a, toplu sözleşmelere ilişkin ve uluslar arası sözleşmelerin uygulanmasına yönelik taleplerimizi içeren bir bilgilendirme mektubu gönderilmiştir. ICFTU Sendikal Haklar Birimi mektubumuzu dikkate alarak, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a, Devlet Bakanı M. Ali Şahin'e ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu'na ILO Sözleşmelerinin uygulanmasının önemine ilişkin mektup göndermiştir.

● 17 Ağustos 2005 tarihinde, ICFTU Genel SEKRETERİ Guy Ryder'a, ETUC Genel Sekreteri John Monks'a ve ILO Genel Direktörü Juan Somavia Yargıtay'ın Eğitim Sen davasına ilişkin verdiği gerekçeli kararı ve davanın seyrini içeren bilgi metinleri gönderilmiştir. ETUC ve ICFTU Genel Sekreterlikleri bu metnin bir örneğini AB Genişlemeden Sorumlu Komisyon Üyesi Olli Rehn'e, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyon Üyesi Gil Roble'e iletmış ve Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a ve Devlet Bakanı M. Ali Şahin'e protesto metinleri göndermiştir. Olli Rehn bu metuba istinaden ETUC Genel Sekreteri John Monks'a gönderdiği metinde, Eğitim Sen davasının sendikal özgürlükler bağlamında Kasım ayında açıklanacak Komisyon Raporunda inceleneceğini belirtmiştir.

● KESK 1 Eylül 2005 tarihinde, toplu görüşmeler sonunda imzalanan mutabakat metnine koydukları şerh nedeniyle Uzlaştırma Kurulu'na başvurdu.

● 8 Eylül 2005 Perşembe günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde Uzlaştırma Kurulu kararını protesto içerikli bir basın açıklaması yapıldı.

● 13 Eylül 2005 tarihinde Uzlaştırma Kurulu kararının iptali istemiyle dava açıldı ve Adliye binası önünde basın açıklaması yapıldı.

● 19 Ekim 2005 tarihinde Genel Sekreterimiz KESK'te, Ankara 10. İş Mahkemesinin Uzlaştırma Kurulu kararına ilişkin basın toplantısı düzenlendi.

● 22 Ekim 2005 tarihinde sendikalarımızın hukuk sekreterleri ile KESK'te, Kamu Personel Yasa Tasarısı Taslağı hakkında bir toplantı yapıldı.

● 27-29 Ekim 2005 tarihleri arasında Brüksel'de gerçekleşen ETUC Ulusal Uyum Komisyon Toplantısına, KESK MYK üyeleri katıldı.

● 27 Kasım 2005 tarihinde sendikalarımızın hukuk sekreterleri ile Konfederasyonumuzun avukatları Sosyal Güvenlik ve GSS'ye ilişkin bir toplantı yaptı.

● 29 Kasım 2005 tarihinde Eğitim-Sen eylemine yönelik polis baskısı konusunda ETUC ve ICFTU nezdinde girişimlerde bulunuldu. Bunun sonucunda, 2 Aralık 2005 tarihinde, ICFTU (Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Genel Sekreteri Guy Ryder tarafından, Başbakan Tayyip Erdoğan'a, Eğitim-Sen'in "Büyük Eğitimci Yürüyüşü"ne yönelik polis baskısını eleştiren bir protesto mektubu gönderildi.

● 9 Aralık 2005 tarihinde, toplu görüşme süreci, memnu hakların iadesi, sürgünler ve Kamu Personel Yasası hakkında, Genel Başkanımız ve Genel Sekreterimiz Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin ile görüştü.

● 9 Aralık 2005 tarihinde KESK'in kuruluş yıldönümü etkinlikleri kapsa-

mında Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz İzmir'deki toplantıya katıldı.

- 14 Aralık 2005 tarihinde KESK'te, sendikalarımızın Hukuk ve TİS Sekreterleri ile Kamu Personel Yasasının genel değerlendirmesi için bir toplantı yapıldı.

- 29 Aralık 2005 tarihinde Tüm-Bel Sen'in Ulukışla Belediyesi ile yaptığı toplu sözleşmeye ilişkin düzenlediği basın toplantısına Genel Başkanımız, Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz, Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz ve Basın Yayın Sekreterimiz katıldı.

- 4-6 Ocak 2006 tarihlerinde Maliye Bakanlığında ek ödemelere ilişkin yapılan toplantılara Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katıldı.

- 5 Ocak 2006 tarihinde Tüm Bel-Sen Genel Merkezinde, Ek Ödeme Kanun Taslağı hakkında Hukuk ve TİS sekreterleri toplantısı yapıldı.

- 19-20 Ocak 2006 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilen Sosyal Diyalog Kapasite Gelişimi Atölye Çalışmasına Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katıldı.

- 3 Şubat 2006 tarihinde memnu haklarını alanların göreve iadesi konusunda Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca ve Av. Öztürk Türkdoğan, Devlet Bakanı M. Ali Şahin'in danışmanı ile görüştü.

- 8 Şubat 2006 tarihinde Konfederasyonumuzun ve sendikalarımızın tüzüklerinde yapılması istenen değişikliklere ilişkin, Genel Başkanımız, Genel Sekreterimiz ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu ile görüşüldü.

- 8 Şubat 2006 tarihinde Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz ve KESK Avukatları, TCK 236 ve 260. maddelerine ilişkin olarak Anayasa Mahkemesi Raportörü ile görüştüler.

- 8 Şubat 2006 tarihinde Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz, F tipi cezaevlerine ve tecrit uygulamalarına ilişkin oluşturulan heyet ile birlikte Adalet Bakanlığı nezdinde görüşmeler yaptı.

- 11 Şubat 2006 tarihinde yapılan Türkiye Sosyal Forumu III. Hazırlık toplantısına Genel Başkanımız ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katıldı.

- 17 Şubat 2006 tarihinde Yapı Yol Sen Genel Merkezinde sendikalarımızın avukatları ile hukuksal sorunlara ilişkin bir toplantı yapıldı.

- 18 Şubat 2006 tarihinde Halkevlerinin kuruluş etkinliğine Basın-Yayın ve Hukuk, TİS, Uluslararası İlişkiler Sekreterlerimiz katıldı.

- AHİM; Tüm Haber-Sen'in kapatılması kararı konusunda açılmış olan

dava sonucunda kapatma kararını iptal etmiştir. Buna ilişkin olarak KESK'te 22 Şubat 2006 tarihinde basın toplantısı düzenlendi.

- 28 Şubat 2006 tarihinde CHP'nin Meclis Plan Bütçe Komisyonu toplantısına Memur-Sen ve BASK ile birlikte katılındı. Burada 40 + 40 YTL ek ödemeleri yasa çalışmasına yönelik önerilerimiz iletildi.

- 7 Mart 2006 tarihinde Memur Sicil Affı yasa çalışması için Meclis Hukuk Komisyonu üyesi Orhan Eraslan'a taleplerimiz TİS, Hukuk Sekreterimiz Kamuran Karaca ve hukuk danışmanımız tarafından iletildi.

- 8 Mart 2006 tarihinde, KESK Tüzüğü'nün değiştirilmesine ilişkin Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından KESK'e gönderilen yazının bir kopyası ve SES'in tüzüğünde değiştirilmesi istenen maddeler ETUC Genel Sekreteri John Monks'a iletilmiştir.

- TBMM Plan Bütçe komisyonu'nda görüşülerek kabul edilen "Ek ödemelerle ilgili" değerlendirme çalışması yapmak üzere sendikalarımızın Genel Hukuk ve TİS sekreterleriyle 7 Mart 2006 tarihinde TİS, Hukuk Sekreterimiz başkanlığında SES Genel Merkezi'nde toplantı yapılmıştır.

- 1 Nisan 2006 tarihinde Eğitim-Sen Malatya şubesinin düzenlediği SSGSS konulu panele TİS, Hukuk ve Uluslar arası ilişkiler Sekreterimiz katılmıştır.

- 10 Nisan 2006 tarihinde Genel Başkan ve TİS, Hukuk Sekreterlerimizin katılımı ile KESK, DİSK, TTB, TMMOB olarak TBMM'ne gidilerek SSGSS, 1 Mayıs, 5 YTL ve Disiplin Cezalarının affına ilişkin konularda CHP, AKP ve ANAP grup Başkanvekilleriyle görüşüldü.

- 13 Nisan 2006 tarihinde TİS, Hukuk Sekreterimiz, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Tüketici Konsey toplantısına katıldı.

- 25 Nisan 2006 tarihinde SSGSS, Sürgünler, Kadrolaşma başta olmak üzere çeşitli konularda Konfederasyonumuzun görüşleri Cumhurbaşkanına sunuldu.

- Sendika avukatlarımızla planlı toplantılar kapsamındaki ortak toplantının ikincisi 28 Nisan 2006 tarihinde Eğitim-Sen Genel Merkezi'nde gerçekleştirildi.

- 4-7 Mayıs 2006 tarihleri arasında Atina'da yapılan olan Avrupa Sosyal Forumu'na Genel Başkanımız, Genel Sekreterimiz, Mali Sekreterimiz, Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz, Basın Yayın Sekreterimiz ve Kadın Sekreterimiz katıldı.

- 11 Mayıs 2006 tarihinde İşveç Sendikası TCO Konfederasyonumuzu ziyaret etmiş, birlikte yapılabilecek çalışmalar değerlendirilmiştir.

- 23 Mayıs 2006 tarihinde TİS, Hukuk Sekreterimiz ve hukukçularımız

Telekom'un sendikal örgütlenme alanı dışına çıkarılması nedeniyle Çalışma Genel Müdürü ile bir görüşme yapmıştır.

- 6 Haziran 2006 tarihinde 40 + 40'larda kapsam dışı kalanlar (657, 1 ve 2 sayılı cetvel dışında kalanlar) için, düzeltme istemli yazılı önerilerimiz Meclis grup başkanvekillerine iletildi.

- 12–16 Haziran 2006 tarihleri arasında Granable/ Fransa'da gerçekleşen Fransız Demokratik Emek Konfederasyonunun (CFDT) 46. Olağan Kongresi'ne Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katıldı.

- 19 Haziran 2006 tarihinde KESK MYK olarak Başbakan Yardımcısı M. Ali Şahin ile “sendikal mücadele önündeki engeller ve toplu görüşme dönemine ilişkin” bir görüşme yapıldı.

- 2005 Toplu görüşmelerinin konularından biri olan “Özelleştirme Uygulamaları Sonucu Personel Sorunlarına İlişkin Talepler” konusunda işverence gerekli çalışma yapılmayıp 22.06.2006 tarihinde göstermelik olarak yapılan toplantı tutanağına şerh konulmuştur.

- TİS süreciyle ilgili olarak, 26 Haziran 2006 Perşembe günü, TİS ve Hukuk Sekreterleriyle KESK Genel Merkezi'nde toplantı yapıldı.

- 10 Temmuz 2006 tarihinde KESK MYK olarak Anayasa'nın 90. maddesi, toplu sözleşme ve grev hakkına ilişkin konularda Anayasa Mahkemesi Başkanı ile bir görüşme yapıldı.

- 12 Temmuz 2006 tarihinde TİS ve Grev Hakkına ilişkin MYK olarak YÖK Başkanı ile görüşme yapıldı. 13 Temmuz Perşembe günü de aynı konularda Danıştay Başkanı ile görüşüldü.

- 27 Temmuz 2006 tarihinde, 2006 Toplu Görüşme süreci öncesinde Tüm Bel Sen'in maruz kaldığı hak ihlalini dile getiren metin ETUC Genel Sekreteri John Monks'a, ICFTU Genel Sekreteri Guy Ryder'a ve ICFTU Sendikal Haklar Bölümü Direktörü Hanek Kuczkiewicz'e iletilmiştir.

- 11 Ağustos 2006 tarihinde Doç. Dr. Aziz Konukman ve sendika uzmanlarımızın katılımı ile Toplu Görüşmelere hazırlık toplantısı yapıldı.

- 14 Ağustos 2006 tarihinde MYK üyelerimiz CHP ziyaret ederek TİS ve Grev Hakkına ilişkin görüşlerimizi aktardılar. Görüşme sonrası Cevdet Selvi ile birlikte basın toplantısı yapıldı.

- Ek Ödeme ile ilgili Ön Çalışma Grubuna sunulmak üzere sendikalarımızın bu hususlarla ilgili yaşanan sorunları ve çözüm önerilerini hazırlamak için TİS-Hukuk Sekreterleri, sendika hukukçuları ve uzmanlarıyla 18 Ağustos 2006 tarihinde toplantı yapıldı.

- Toplu Görüşmelerin her oturumu sonrasında örgüte bilgilendirme yazıları gönderildi.

● 2 Eylül 2006 tarihinde Türkiye’de yasalardaki ve uygulamadaki hak ihlallerini içeren metin, İLO Standartlar Uygulama Komitesi’ne, Genel Müdür Juan Somavia adına gönderildi.

● 8 Eylül 2006 tarihinde, KESK Genel Merkezi’nde Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonunun talebi üzerine gerçekleşen toplantıya, Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonu temsilcileri ile birlikte Genel Başkanımız, Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz ve Hukuk Danışmanımız katıldı. Kasım ayında açıklanmış olan AB İlerleme Raporu üzerine; Kamu emekçilerinin sendikal hakları ve 2006 Toplu Görüşme sürecine ilişkin KESK’in önerilerini ve değerlendirilmesini içeren bir rapor sunuldu.

● 13 Eylül 2006 tarihinde, daha önce Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonuna sunulan metin ETUC Genel Sekreteri John Monks’a ve AB’nin Genişlemeden sorumlu Komiseri Olli Rehn’e iletilmiştir.

● 14 Aralık 2006 tarihinde gerçekleştirdiğimiz iş bırakma eylemi sürecinde Kırklareli’nde SES üyesi 16 kişi hakkında dava açılmıştı. SES Kırklareli şubemizin talebi üzerine, Tekirdağ, Edirne ve İstanbul şubelerimizden birer kişinin 20 Eylül 2007 tarihinde gerçekleşecek olan mahkemeye katılarak destek sunmaları sağlandı.

● “Devlet Memurları Kanun Tasarısı Taslağı”nın yeniden gündeme gelmesi üzerine, 2 Kasım 2006 tarihinde kanun taslağı ile ilgili tespitleri ortaklaşa için Genel Merkezlerimizin TİS, Hukuk Sekreterleri ve uzmanlarıyla KESK Genel Merkezi’nde toplantı yapıldı.

● 28.12.2006 Perşembe günü yapılan Üçlü Danışma Kurulu Toplantısı’na Genel Başkanımız, Hukuk ve TİS Sekreterimiz ve Hukuk Danışmanımız Öztürk Türkoğan katılmıştır. Toplantıda 5510 sayılı SSGSS yasası ile ilgili son gelişmeler değerlendirilmiştir.

● 15 Ocak 2007 tarihinde, ITUC Sendikal Hak İhlalleri Araştırması için hazırlanan rapor ITUC’a gönderildi.

● 22 Ocak 2007 tarihinde 14 Aralık 2006 Eylemi nedeniyle gönderilen para cezaları ve soruşturmalara karşı başvurulacak hukuksal yollar ve 2006 yılı hak ihlalleri raporunu değerlendirmek üzere sendikalarımızın Genel Merkez hukuk sekreterleri ve sendika avukatlarıyla genel merkezimizde toplantı yapıldı.

● 13 Mart 2007 tarihinde, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığı’na ve CHP Grup Başkanvekilliği’ne,(?) 657 sayılı kanuna tabi 4/B ve 4/C’liler, 4924 sayılı kanuna tabi olanlar ve 657 sayılı kanunun 86. maddesine tabi olarak çalışanlar ile geçici mahiyette görev yapan sağlık personelinin kadroya alınması için gerekli yasal değişiklik yapılması talebimize dair görüşlerimiz iletilmiştir.

- 16 Mart 2007 tarihinde hakkında disiplin soruşturması açılan sendika şube başkanımız Fehmi Türkan ile ilgili Konfederasyonumuzdan görüş talep eden Ardahan Valiliği Tarım İl Müdürlüğü'ne görüşlerimiz gönderilmiştir.

- 19 Mart 2007 tarihinde Çalışma Ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Dış İlişkiler Ve Yurtdışı İşçi Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nden ILO tarafından 2008 yılı Genel Araştırması olan "Kamu Sözleşmelerinde Çalışma Şartları'na İlişkin 94 sayılı Sözleşmesi" hakkında ILO'ya gönderilmek üzere hazırlanan ülke raporunun bir örneğinin konfederasyonumuza gönderilmesi talep edilmiştir.

- 23 Mart 2007 tarihinde Maliye Bakanlığı Muhasebat Genel Müdürlüğü'ne Banka Promosyonlarına ilişkin yazı gönderilmiştir.

- 5-6 Nisan 2007 tarihlerinde gerçekleşecek olan 11. Tüketici Konseyi toplantısına katılım sağlanmıştır.

- 12 Nisan 2007 tarihinde Eğitim Sen'in "Eşit, Parasız, Bilimsel Eğitim" talepleriyle düzenlediği, 24-27 Kasım 2005'te düzenlediği "Büyük Eğitimci Yürüyüşü" üzerine açılan davada Genel Başkanımız ve BTS eski Genel Başkanı hakkında istenen hapis cezası ile ilgili ITUC, ETUC ve ILO'ya dayanışma çağırısı gönderilmiştir.

- 17 Nisan 2007 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün , iş sağlığı ve güvenliği alanında bilgi akışını sağlamak ve sürdürmek üzere kurulan Avrupa İş Sağlığı ve Güvenliği Ajansı'nın (OSHA) faaliyetlerini bilgilendirilmeleri ve ulusal ağ yapısının güçlendirilmesi konusunda yapılan toplantıya Basın Yayın Sekreterimiz ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katılmıştır.

- 12 Nisan 2007 tarihinde, sendikamız Eğitim Sen'in , 24-27 Kasım 2005'te düzenlediği "Büyük Eğitimci Yürüyüşü"nın ardından, aralarında Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul ve Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'in de bulunduğu 11 sendika yöneticimiz hakkında açılan davanın sonucuyla ilgili olarak, ETUC Genel Sekreteri John Monks, ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder ve ILO Genel Direktörü Juan Somavia'ya Dayanışma Çağırısı gönderilmiştir.

- 3 Mayıs 2007 tarihinde Çalışma Genel Müdürlüğü'ne toplu görüşme sürecine ilişkin yetki tespitinde karışıklıkların yaşanmaması ve yetki tespiti ile ilgili yasal süreçlere uyulması gerektiğini dile getiren resmi bir yazı gönderilmiştir.

- 10 Mayıs 2007'de İç İşleri Bakanlığına Kırklareli Valisi Sayın Hüseyin Avni COŞ'un sendikal faaliyetlerimizi yürüten sendika yöneticilerimiz üzerinde artan baskılarını kınayan ve acilen tedbir alınması gerektiğini dile getiren resmi bir yazı gönderilmiştir.

- 11 Mayıs 2007 tarihinde Devlet Personel Başkanlığı'na YİK gündem

önerimiz gönderilmiştir.

- 16 Mayıs 2007 tarihinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı M. Ali Şahin'e 2007 yılında yapılacak toplu görüşmelere ilişkin "toplular sözleşme çağrımızı yineleyen resmi bir yazı gönderilmiştir.

- 16 Mayıs 2007 tarihinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin ile yapılan görüşmeye Konfederasyonumuz Başkanı, Genel Sekreterimiz, Mali Sekreterimiz, Basın Yayın Sekreterimiz, Kadın Sekreterimiz ve Hukuk TİS ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz katılmıştır.

- 29 Mayıs-15 Haziran tarihlerinde Cenevre'de gerçekleşen 96. ILO Çalışma Konferansı'nda sunulmak üzere, DİSK ve Birleşik Metal İş sendikası ile ortak bir bülten hazırlanmıştır. 11 Haziran 2007 tarihinde Konferans'ta Türkiye adına konuşacak olan TÜRK-İŞ Genel Başkanı Salih Kılıç'ın konuşmasında yer vermesini istediğimiz görüşlerimizi dile getiren bir metin hazırlanmış ve kendisine iletilmiştir.

- Sendikal mücadelede yaşanan hak ihlallerinin düzenli takibi ve yapılacaklar konusunda ilkinin 9 Mart 2007 tarihinde yaptığımız toplantının ikincisi 8 Haziran 2007 Cuma günü sendikalarımızın Hukuk, TİS Sekreterleri ve hukukçularıyla Genel Merkezimizde yapıldı.

- 13 Haziran 2007 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na Emekli Sandığı, Bağ-Kur ve Sosyal Sigortalar Kurumu'na ait bir kısım Mallarının Satışı ve Hazineye Devri hakkında bilgi istemek amacıyla yazı yazılmıştır.

- 14 Haziran 2007 tarihinde toplanacak Yüksek İdari Kurul'a Konfederasyonumuz Hukuk, TİS Ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca, EĞİTİM SEN Genel Sekreteri Emirali Şimşek, KÜLTÜR SANAT SEN Mali Sekreteri Mirzali Tanrıverdi, TÜM BEL SEN Genel Sekreteri Mümtaz Başer, KESK Hukuk Danışmanı Av. Öztürk Türkdoğan katılmıştır.

- Toplu sözleşme çerçevesinde, sendikalarımızın alan sorunlarını ele alıp gündem oluşturmak üzere Sendikalarımızın Hukuk ve TİS Sekreterleri ile 13 Temmuz 2007 Cuma günü toplantı yapıldı.

- 23 Temmuz 2007 tarihinde, Maliye Bakanlığı Muhasebat Genel Müdürü Ömer DUMAN ile banka promosyonları ve aidat listeleri ile ilgili sorunlar hakkında bir görüşme yapıldı. Çeşitli çabalarımız sonucu promosyonlara ilişkin genelge yayınlanmıştır.

- 8 Ağustos 2007 tarihinde Mehmet Ali Şahine Toplu görüşme sürecine ilişkin yazı gönderilmiştir.

- 7 Eylül 2007 tarihinde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na "geçici ve gezici mevsimlik işçilerin sorunları" ve "Polatlı'da soğan toplamaya gelen onbinlerce tarım işçisi ve çocukları" hakkında görüş ve önerilerimiz gönderilmiştir.

KESK adına oluşturulan inceleme komisyonu :Kamuran KARACA - KESK MYK ÜYESİ, Sezai KAYA, TARIM ORKAM-SEN GENEL BAŞKANI, Şükrü DURMUŞ, TARIM ORKAM-SEN MYK ÜYESİ, Abbas KOLUAÇIK, SES MYK ÜYESİ'nden oluşmuştur.

- 25 Ekim 2007 tarihinde ÇSGB'na Üçlü Danışma Kurulu'nda dile getirilecek olan görüşlerimiz iletildi.

- 30 Ekim 2007 tarihinde Brüksel'de İtalya'dan CISL, Bulgaristan'dan PODKREPA ve CITUP ile KESK'in ortaklaşa yürüttüğü "Özelleştirmeler ve Sendikaların Yaklaşımı" konu başlıklı çalışmanın ikinci toplantısı gerçekleştirilmiştir. Konfederasyonumuz adına Basın Yayın Sekreterimiz ve Hukuk, TİS ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz katılmışlardır.

- 5 Kasım 2007 tarihinde ETUC Genel Sekreteri John Monks'a ve ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder'e 3 Kasım 2007 tarihinde "Özgür, Demokratik ve Eşitlikçi bir Türkiye" talebiyle gerçekleştirdiğimiz miting hakkında bilgilendirme mektubu gönderilmiştir.

- 15 Kasım 2007 tarihinde Devlet Personel Başkanlığı'na "Kamu Görevlilerinin İş Sağlığı ve Güvenliği Hakkında Kanun Tasarısı" taslağı hakkındaki görüşlerimiz gönderilmiştir.

- 16 Kasım 2007 tarihinde Üçlü Danışma Kurulu'na 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık sigortası Yasası'nda değişiklik öngören taslak hakkında; Konfederasyonumuz, TMMOB ve TTB'nin görüşlerini yansıtan rapor gönderilmiştir.

- Sendikamız HABER SEN avukatı Özcan TİK hakkında, bir üyemiz adına PTT Genel Müdürlüğü aleyhine açtığı davada cevabi yazıya verdiği cevap yazısı nedeniyle dava açılmıştır. İlk duruşması 19 Kasım 2007 tarihinde yapılan davaya sendikalarımızın TİS, Hukuk Sekreterleri ile avukatlarından uygun olanların katılımı için örgüte yazı yazıldı.

- 30 Kasım-2 Aralık 2007 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleşen ASF Hazırlık toplantısına KESK adına Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz ve Mali Sekreterimiz katılmıştır.

- 7 Aralık 2007 tarihinde, ITUC'a 10 -12 Aralık 2007 tarihinde Cenevre'de düzenlenen Dünya Ticaret Örgütü Genel Konseyi için Türkiye'deki Uluslararası Düzeyde Kabul Görmüş Temel Çalışma Standartları hakkında hazırladığı rapora ilişkin KESK'in görüş ve önerileri gönderilmiştir.

- 22 Ocak Pazartesi günü "14 Aralık Eylemi" nedeniyle gönderilen para cezaları ve soruşturmalara karşı başvurulacak hukuksal yollar ve 2006 yılı hak ihlalleri raporunu değerlendirmek üzere genel merkez hukuk sekreterleri ve sendika avukatları ile KESK genel merkezinde toplantı yapılmıştır.

- Çalışma ve Sosyal güvenlik Bakanlığı'nın İş Sağlığı ve İş Güvenliği-

ne ilişkin olarak sürdürdüğü çalışmalara KESK'i temsilen YAPI YOL-SEN Genel Başkanı Bedri TEKİN katılmıştır. Yine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın hazırladığı İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kanunu Tasarısı Taslağı görüş ve önerilerini sunmaları için örgüte yazı gönderilmiştir.

- 23–25 Ocak 2008 tarihlerinde İstanbul'da İtalya'dan CISL, Bulgaristan'dan PODKREPA ve CITUP ile KESK'in ortaklaşa yürüttüğü çalışmanın final konferansı olan “Özelleştirmeler ve Sendikaların Yaklaşımı” konulu düzenlediğimiz Konferansa KESK adına Genel Başkanımız, Genel Sekreterimi, Basın Yayın Sekreterimiz, Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz, Mali Sekreterimiz ve Kadın Sekreterimiz katılmıştır.

- Sendikal mücadelede yaşanan hak ihlallerinin düzenli takibi ve yapılacaklar konusunda yapılan toplantıların dördüncüsü 8 Şubat 2008 Cuma günü saat 11.00'de sendikalarımızın Hukuk, TİS Sekreterleri ve hukukçularıyla Genel Merkezimizde gerçekleştirildi.

- SES MYK Üyesi Meryem ÖZSÖĞÜT'ün, 22 Şubat 2008 Cuma günü yapılan duruşmasına sendika yöneticilerimizin ve hukuk bürolarımızdan avukatların katılımı sağlandı.

- 15 Şubat 2008 tarihinde Sendikamız SES Merkez Yönetim Kurulu üyesi Meryem Özsöğüt'ün durumu ile ilgili ILO'ya yazı gönderildi.

- Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi'nin İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Tasarısı Taslağı üzerinde görüş ve önerileri almak üzere gerçekleştirdiği toplantılara katılım sağlandı.

- Sendikamız SES MYK Üyesi Meryem ÖZSÖĞÜT'ün 25 Mart 2008 Salı günü yapılan ikinci duruşmasına katılım sağlandı.

- 14 Mart 2008 tarihinde yapılan iş bırakma ile ilgili olası idari soruşturmalara karşı savunma örneği hazırlanarak örgüte gönderildi.

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünce 02-03 Haziran 2008 tarihlerinde Ankara'da “Özel Risk Grubunda Yer Alan Kadın Çalışanların İşyerinde Korunması” konulu seminere katılım sağlanmıştır.

- 1 Mayıs 2007 kutlamalarına katılım için çağrı yaptıkları gerekçesiyle Genel Başkanımız ve şube yöneticilerimiz hakkında 2911 sayılı yasaya muhalefet ettiği iddiasıyla İstanbul/Sultanahmet Adliyesi 14. Asliye Mahkemesi'nde açılan davanın 15 Mayıs 2008 tarihindeki duruşmasına katılım sağlanmıştır.

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 4688 sayılı yasada değişiklik yapacağına bilgisinin alınması üzerine Konfederasyonumuz bütünlüğü içinde hazırlıklar yapılmıştır. 21.05.2008 tarihinde yapılan Üçlü Danışma toplantısında görüşlerimiz ifade edilmiştir. Yine 24.05.2008 tarihinde Bakanlıkta yapılan Teknik Komite toplantısına Hukuk Danışmanımız Öztürk Türkoğan

ve Uzmanımız İsmet Aslan katılarak toplu sözleşme ve grev hakkımızı içeren yeni bir yasa talebimizi ve önerilerimiz dile getirmişlerdir.

- 05.06.2008 tarihinde yapılacak olan Yüksek İdari Kurul toplantısı için gündem önerilerimiz Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilmiştir.
- Haziran 2008'de yapılacak olan ILO toplantısında dile getirilmek üzere görüşlerimiz Türk-İş Başkanlığı'na bildirilmiştir.

2005-2008 HUKUKSAL ÇALIŞMALARIMIZ

► KESK Yönetim Kurulu üyelerinden Hasan Hayır'ın Sosyal Güvenlik Kurumu Yöneticiliğine seçilmesi üzerine Türkiye Kamu Sen ve bağlı sendikalar ile yandaş bazı basın organlarında çıkan haberlerle ilgili olarak gazetelere tekzip gönderilerek Türk Kamu Sen temsilcileri hakkında Kırıkkale, Adana, Sakarya ve Bartın'da tazminat davaları açıldı. Kırıkkale ve Sakarya mahkemeleri davayı reddettiler, kararlar temyiz edildi. Bartın Asliye Hukuk Mahkemesi, Türk Kamu Sen temsilcisinin KESK ve Hasan Hayır için toplam 3.000YTL tazminat ödemesine, Adana 4. Sulh Hukuk Mahkemesi ise, Türk Kamu Sen temsilcisinin KESK ve Hasan Hayır için toplam 3.000 YTL tazminat ödemesine karar verdi. Kararlar kesinleşti.

► Türk Eğitim Sen başkanı Şuayip Özcan'ın, Rize, Kaçkar TV de KESK ve Eğitim Sen hakkında, yasadışı örgütlerle ilişki kuran konuşması nedeniyle Rize Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunulmuştur.

Rize Sulh Ceza mahkemesinde devam eden davada mahkeme, sözlerin suç niteliğinde olduğunu ancak TCK'da düzenlenen hakaret suçunun mağdurunun tüzel kişi olamayacağı gerekçesiyle sanığın beraatine karar vermiştir. Karar, tarafımızca temyiz edilmiştir.

► Basın açıklaması amacı ile yapılan bazı toplantılara katılan KESK yöneticileri Abdurrahman Daşdemir ve Fevzi Ayber ile ilgili olarak Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından, Kabahatler Yasasına aykırılık gerekçesiyle verilen para cezaları, Ankara 9. Sulh Ceza mahkemesine itiraz edilerek iptal ettirilmiştir.

► Toplu İş Sözleşmesi talebine yanıt verilmemesi nedeniyle Ankara 10. İdare mahkemesinde açılan dava, Anayasada toplu görüşme hakkının dü-

zenlendiği gerekçesiyle reddedilmiştir.

► Isparta Valisi Şemsettin Uzun hakkında, 17/3/2006 tarihinde bir okul açılışı sırasında KESK ve Eğitim Sen üyelerini, vatan haini olarak suçladığı konuşması ile ilgili olarak suç duyurusunda bulunulmuş, Isparta Cumhuriyet Savcılığının takipsizlik kararı vermesi üzerine, Burdur Ağır Ceza Mahkemesine itiraz edilmiş ancak itiraz istemimiz de kabul edilmeyerek hakkında bir kamu davası açılmamıştır.

Aynı fiil nedeniyle Isparta 2. Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan tazminat davası da, Vali'nin sözlerinin KESK'i hedef almadığı savunmasına itibar edilerek reddedilmiştir.

► Uğur Kaymaz davası ile ilgili olarak basın açıklaması yapan KESK Eskişehir şube yöneticileri ve temsilcilerine 2911 sayılı Yasaya muhalefet suçlaması ile açılan Eskişehir 2. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davada sanıkların savunması üstlenilmiş, dava beraatla sonuçlanmıştır.

► Kocaeli İli'nde 2006 yılında yapılmak istenen basın açıklamasına katılan KESK'e bağlı sendika yöneticilerine 2911 sayılı Yasaya muhalefet suçlaması ile açılan davada sanıkların savunması üstlenilmiş, dava beraatla sonuçlanmıştır.

► Kocaeli ilinde 2007 yılında yapılmak istenen basın açıklamasına katılan KESK merkez yönetim kurulu üyesi Fevzi Ayber ve KESK'e bağlı sendika yöneticilerine 2911 sayılı Yasaya muhalefet suçlaması ile açılan davada sanıkların savunması üstlenilmiş olup dava halen devam etmektedir.

► 30 Mayıs 2006 tarihinde, KESK ve bağlı sendika yöneticilerinden oluşan yakınıcıların da aralarında bulunduğu sendika temsilcileri ve üyelerinin, TBMM'de görüşülen Genel Sağlık Sigortası ile ilgili yasa hakkında yapılacak ortak basın açıklaması eylemi sırasında güvenlik güçlerinin saldırısına maruz kalmaları nedeniyle güvenlik görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur.

İşleme koymama kararı verilmesi üzerine bu karara itiraz edilmiş itirazın da reddedilmesi üzerine iç hukuk yolları tüketildiğinden zarar gören KESK yöneticileri Fevzi AYBER ve Abdurrahman DAŞDEMİR ile BES yöneticileri Murat İŞERİ ve Hüseyin GÖLPINAR adına İnsan Hakları Avrupa Mahkemesine başvurulmuştur.

► 29 Ağustos 2005 tarihinde toplu görüşme süreci ile ilgili olarak Kızılay'da yapılmak istenen basın açıklaması engellenerek KESK'e bağlı sendika yöneticisi ve üyelerinden oluşan sekiz kişi hakkında Ankara 20. Asliye Ceza mahkemesinde açılan 2911 Sayılı Yasaya muhalefet davasının savunması üstlenilmiş, dava beraatla sonuçlanmıştır.

► 2005 yılında yapılan Toplu Görüşme sonuçlarına şerh koyarak, Uzlaş-

tırma Kuruluna başvurması ve Uzlaştırma Kurulu'nun, KESK'in başvurusunu, toplu görüşme sonucunda taraflar arasında bir mutabakat metninin imzalanmış olduğu gerekçesi ile, esasa girilmeden usul açısından reddetmesi üzerine Ankara 10. İş mahkemesinde 2005/1168 Esas sayılı dava açılmış ancak dava, ret ile sonuçlanmıştır. Yargıtay'ın onama kararından sonra dava Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne taşınmıştır. Dava AİHM'de devam etmektedir.

► Mersin'de BES tarafından vergi dairesinde yaşanan sorunlarla ilgili bir basın toplantısına katılan KESK genel başkanı İsmail Hakkı Tombul hakkında Mersin Asliye Ceza Mahkemesinde 2911 sayılı Yasaya muhalefet suçundan açılan dava, beraatla sonuçlanmıştır.

► 1 Mayıs 2007 eylemine çağrı yaptığı için yasadışı eylemi teşvik suçlamasıyla KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul hakkında İstanbul Asliye Ceza Mahkemesinde devam etmektedir.

► 24 Kasım 2006 Öğretmenler günü nedeniyle eğitimde yaşanan sorunlara dikkat çekmek amacıyla yapılan basın toplantısı engellenerek KESK genel başkanı İsmail Hakkı Tombul ve birçok KESK'e bağlı sendika yöneticisine 2911 sayılı yasaya muhalefet suçlamasıyla Ankara 28. Asliye Ceza mahkemesinde açılan dava, mahkûmiyetle sonuçlanmış olup, karar Yargıtay'a temyiz edilmiş bulunmaktadır.

► Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'ne aitken Özelleştirme İdaresi başkanlığına devredilen Emekli Sandığı'na ait Çelik Palas Otel'i'nin satışı işlemlerine karşı Danıştay'da dava açılmıştır. Davalar halen devam etmektedir.

► 17 Nisan 2007 tarihli resmi gazetede yayınlanan Kamu Sosyal Tesislerine ilişkin tebliğe karşı dava açılmıştır. Danıştay 5. Daire 2007/3837 E, kaydında devam ediyor.

► SGK Yönetim Kurulunun 6.5.2007 tarih ve 2007/191 sayılı kararı ile SGK taşınmazlarının satılmak üzere Maliye Bakanlığına devrine dair işlemin iptali ve yürütülmesinin durdurulması için dava açılmıştır. Danıştay 10. Dairesinin 2007/7819 E kaydında devam ediyor.

► 7.1.2006 tarihli resmi gazetede yayınlanan Harcırah Kanunu tebliğinin iptali için açılan davada, yasal düzenlemeler nereni ile konusuz kalmıştır.

► Sosyal Güvenlik Yasasına karşı Aralık 2005 tarihinde çıkarılan afişlerin Ankara'da asılması ile ilgili verilen idari para cezası Ankara 11. Sulh Ceza Mahkemesinin 2006/114 Müt. Sayılı ve 24.04.2006 tarihli kararı ile kaldırılmıştır.

► Öğretmen İlknur Birol'un memuriyete geri dönmesi ile ilgili üç yıl ara ile üç ayrı dava açılmıştır.

SENDİKAL HAK İHLALLERİ TABLOSU 2005-2007

1- Sendikaya ve Sendikal Faaliyete Müdahale				
a- Tüzük Nedeni ile Kapatma Davası	Eğitim-Sen (Tüzük değişikliği yapılmak zorunda kalındığından, dava konusuz kaldı)	Tüm Bel Sen (dava red)		
b- Tüzük Nedeni ile Sendikaya Yazılı Uyarı	KESK, SES, EĞİTİM SEN, DİVES, TÜM BEL SEN, ESM, BTS, KÜLTÜR SANAT SEN, HABER SEN (Bu süreç nedeni ile henüz bir dava açılmış değil)			
c- Sendika Temsilcilik Odasının Kapatılması veya İlan Panolarının Kaldırılması veya Sınırlandırılması	Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğünün 13 Kasım 2006 tarihli 2006/113 sayılı genelgesi ile tüm Hastanelerde (yaklaşık 800 hastane) sendika ilan panoları sınırlandırılmıştır.	Çankaya Belediyesinde 2006 yılında Tüm Bel Sen'in Temsilcilik odası kapatılmıştır.	13 işyerinde ihlal yaşandı.	02.04.2008 tarihinde ESM'nin sendikal çalışması için önceden tahsis ettiği Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın Salonu, sonradan bahane ileri sürülerek kapatılmıştır.
d- Sendika işyeri yetki tespitinin engellenmesi veya müdahale edilmesi	Tüm Bel Sen hizmet kolu yetkisi,	Çok sayıda işyeri yetkisi		

e- Toplu iş sözleşmesine uyulmaması	Tüm Bel Sen-Siirt Belediyesi (Sayıştay kararı) Tüm Bel Sen-Çorlu Belediyesi (Sayıştay kararı)	Tüm Bel Sen- Bakırköy Belediyesi Tüm Bel Sen- Güngören Belediyesi (Sayıştay kararı) Tüm Bel Sen- Diyarbakır B. Belediyesi (Sayıştay kararı)	Tüm Bel Sen- Esenyurt Belediyesi Tüm Bel Sen- Büyükçekmece Kiraç Belediyesi (Sayıştay)	
2- Sendikâl Faaliyet veya Toplantı Nedeni ile Verilen İdari Para Cezaları	KESK Tüzelkişiliği adına bir, yöneticiler adına 3 kez SES 'ten 9 kişi için toplam 1.476 YTL 5 Temmuz 2006 günü Çalışma Bakanlığı önünde protesto yapan KESK ve Sendika Yöneticilerinden 40 kişiye Kabahatler Kanunu gerekece gösterilerek idari para cezası verildi.	Haber Sen Mardin temsilcisine hafta sonu tatilinde katıldığı 3 Kasım 2007 mitingi nedeniyle 1/30 oranında ayıktan kesme cezası verilmiş, sözleşmenin feshi istenmektedir. Adana PTT Başmüdürlüğü'nde 16 Haber Sen üyesine basın açıklamalarına katıldıkları; sendika yöneticileri ve 6 üyeye de değişik bahanelerle ikaz cezaları verilmiştir.	ESM Genel Başkanı'na sendikal eylem nedeniyle para cezası	
3- Sendikâl Faaliyetler Nedeni ile Haklarında Dava Açılanlar				

a- Adli Soruşturması devam edenler	KESK ve Tüm sendikalar- dan 103 kişi	BTS'den 200 kişinin iş bırakmalar nedeni ile açılan ceza davaları devam ediyor.	Eğitim Sen'den yaklaşık 80 kişi; 2911 sayılı kanuna muhalefetten yargılanıyor	BES'ten 5 kişi
b- Ceza Davası Devam Edenler	13-17 Kasım 2006 Van-Ankara, Edirne-Ankara Sağlıkta Yıkımı Durdurulam Yürüyüşü nedeni ile 18 Kişi hakkında 2911 sayılı kanuna muhalefetten ceza davası devam ediyor. 14 Aralık 2006 tarihli bütçeden emekçilere pay talepli iş bırakma nedeni ile 2911 sayılı kanuna muhalefetten 11 kişi hakkında ceza davası açıldı. Beraatla sonuçlandı. Diğer tüm örgütlerden dolayı geçmişten gelen devam eden davalarda yargılananlar 131 kişi			

<p>c- Hapis Cezası Verilenler</p>	<p>26.11.2005 tarihli Eğitim Sen'in büyük eğitimci yürüyüşü eylemi nedeni ile 2991 sayılı kanuna muhalefetten KESK Başkanı İsmail H. Tombul, BTS eski Başkanı Fehmi Kutan'a 15 ay hapis cezası verildi. Aynı davada Bedri Tekin, Bülent Kaya, Özgür Bozdoğan, Abdullah Çiftçi, Murat Kahraman, Emir Ali Şimşek, Alaattin Dinçer, Köksal Aydın, Erkan Sümer'e 1 yıl 6 ay hapis cezası verilmiş, bu cezalar ertelenmiştir. Yargılama yargıtay'da devam ediyor.</p>	<p>SES Diyarbakır Şube Başkanı Salih Aydeniz'e TCK 220/8. maddeden 10 ay hapis cezası verilmiştir. Ses Diyarbakır Şube yöneticisi Vahap Günay'a 3713 sayılı yasanın 7/2. maddesi uyarınca 10 ay hapis, Eğitim Sen Şanlıurfa Şube yönetici ve üyelerinden Mehmet Kutlu, Hasan Kılıçoğlu, Filiz Parlakçı, Metin Ok, İbrahim Ayhan, Enver Ete, Mehmet Dede, Hüseyin Öztürk hakkında 2911 sayılı kanuna muhalefetten 1 yıl 3-6 ay arasında hapis cezaları ve para cezaları verilmiştir.</p>	<p>SES Mersin Şube Başkanı Yılmaz Bozkurt, Eğitim Sen Şube Başkanı Orhan Yıldırım, BES Şube Başkanı Gürsel Şenşafak Sığınır'a 2911 sayılı kanuna muhalefetten 15 ay hapis cezası verilmiştir. Samsun ESM Şube Başkanı Yusuf İnci, Eğitim-Sen Şube Başkanı Nezir Kell ve Yapı Yol Sen Şube Başkanı Adem Kocaoğlu'na 2911 sayılı kanuna muhalefetten 15 ay hapis cezası verildi. ESM Denetleme Kurulu üyesi Hüseyin Ser'e TCK 301. maddeden 5 ay hapis cezasına YTL para cezasına çevrilerek verilmiştir.</p>	<p>Tüm Bel Sen Giresun Şube Başkanı Ferda Öztürk basın açıklaması nedeni ile 11 ay hapis cezası verildi. Eğitim Sen Tunceli Şube Başkanı M. Hanefi Bekmezci TCK 301. maddeden hapis cezası verilmiştir. Tüm Bel Sen'den Satı Burunucu Çali ile BES'ten Ahmet Turan'a 2005 Nevroz Tertip komitesinde olmaları nedeniyle verilen hapis cezaları para cezalarına çevrilmiştir.</p>
-----------------------------------	--	---	---	---

4- Sendikal Faaliyet Nedeni ile Disiplin Soruşturması Geçirenler					
a- Soruşturması Devam Edenler	Eğitim Sen'den 65 kişi, 36 kişi				
b- Disiplin Cezası Alanlar	Eğitim Sen'den 93 kişi, 2 kişinin işine son verildi (dava devam ediyor) SES'ten 40 kişi, Haber Sen'den 13 kişi ESM'den 3 kişi	BTS'den 130 kişi maaş kesim cezası BES'ten iki kişinin işine son verildi(Dava ile geri döndü) 37 kişi			
5- Sendikal Faaliyetler Nedeni ile Sürgün Edilenler	SES'ten 60 kişi, Tüm Bel Sen'den 6 kişi, Eğitim Sen'den 7 kişi BTS'den 2 kişi, BES'ten 7 kişi				
6- Sendikal Faaliyetlerde veya eylem ve etkinliklerde Fiziksel Saldırıya Uğrayanlar	17 kişi	Haber Sen İstanbul Avrupa Yakası Şubesi yöneticisi, 1 Mayıs 2008'de gözaltına alınmıştır.			

ITUC HAK İHLALLERİ RAPORLARI

ITUC (Kasım 2006'ya kadar ICFTU) her yıl bağlı üye sendikalarından aldığı raporlar ışığında düzenli olarak "Yıllık Sendikal Hak İhlalleri Araştırma"sını yayınlamaktadır. Konfederasyonumuz, sendikalarından gelen bilgiler çerçevesinde ITUC'a düzenli olarak bir önceki seneyi kapsayan yasalarda ve uygulamada yaşanan hak ihlallerini her yılın Ocak-Şubat döneminde göndermektedir.

Son 3 yıl içinde 4688 sayılı Yasa'da ILO sözleşmelerine aykırılık taşıyan ve sendikal hak ihlali içeren maddelerinde herhangi bir değişme olmadığından gönderdiğimiz raporların Yasalarla ilgili hak ihlalleri kısmı aynen korunmuştur. 4688 sayılı Yasanın hak ihlali içeren maddeleri ve 2005, 2006 ve 2007 yıllarını kapsayan uygulamaya ilişkin hak ihlalleri aşağıda belirtilmiştir.

Yıllık Sendikal Hak İhlalleri - KESK

Genel Değerlendirme

Türkiye'de hayat standardı ve çalışma yaşamı koşullarındaki olumsuzluklar ve sendikal hakların yasalarda ve uygulamalardaki ihlalleri hala devam etmektedir. Her ne kadar Hükümet demokratikleşme sürecine dair kimi olumlu değişiklikler yapıyor görünse de, bu değişiklikler hiçbir şekilde kamu emekçilerinin çalışma yaşamına, işçilere, gençlere, kadınlara, kısacası toplumun hiçbir kesimine yansımamaktadır.

Bununla beraber, 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle yürürlüğe konan anti-demokratik uygulamalar ve yasal düzenlemeler devam etmektedir. Hatta askeri müdahaleden 20 yıl sonra bile, yeni hazırlanan yasalar ve düzenlemeler bu anlayışın hala devam ettiğinin kanıtlarıdır. Bu yasalardan biri de 2001

yılında yürürlüğe giren 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendika Kanunudur.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun, Türkiye'nin onayladığı uluslararası sözleşmelerin doğrultusunda hazırlandığı iddia edilmiştir. Ancak, 4688 sayılı Yasa, Türkiye tarafından onaylanan uluslararası sözleşmelerle açıkça aykırılık taşımaktadır. Türkiye'nin onayladığı sözleşmeler:

- İnsan Hakları Evrensel Bildirisi
- Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi
- Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı
- 87, 98 ve 151 sayılı ILO Sözleşmeleri

Bu uluslararası sözleşmeler Türkiye tarafından onaylandığı için Anayasal olarak bağlayıcıdır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının 90. maddesi gereğince, bu sözleşmeler iç hukukun bir parçasıdır ve diğer yasalarla çelişme durumunda öncelikle uygulama zorunluluğu vardır. Dolayısıyla, ulusal mahkeme kararlarına da temel teşkil etmektedirler.

4688 sayılı Yasa, ILO'nun birçok kuralını ihlal etmektedir.

a) Yasa'nın 3. maddesinde, "Kamu Görevlileri", "adaylık veya deneme süresini tamamlamış olan kamu görevlileri" olarak tanımlanmaktadır. Bu durum 87 sayılı ILO Sözleşmesinin tüm çalışanların sendikaya üye olma haklarının var olduğunu belirten 2. maddesine aykırılık taşımaktadır.

b) "Sendika üyesi olamayacaklar" başlıklı Yasa'nın 15. Maddesi, 87 sayılı ILO Sözleşmesinin 2., 3/2. ve 9. maddelerini ihlal etmektedir. Bu kapsamda yer alan binlerce kamu emekçisi örgütlenme haklarından yoksun bırakılmışlardır. Ayrıca bu yasa; yasaların, garanti altına alınmış hakların kullanılmasını engelleyemeyeceğini ve engellemek için de uygulanamayacağını belirten aynı sözleşmenin 8. maddesiyle çelişmektedir.

c) Yasa'nın 20. maddesi gereği kamu emekçilerinin herhangi bir siyasi partiye üye olması yasaklanmıştır.

d) Yasa kapsamında grev hakkı da kamu emekçileri için yasaklanmıştır. Bu durum 151 Sayılı ILO Sözleşmesinin 9. maddesini ihlal etmektedir.

e) Yasa'nın 28. Maddesinin başlığı "Toplu Görüşmenin Kapsamı"dır. Bu maddede, toplu görüşme şu şekilde tanımlanmaktadır: "Toplu görüşme; kamu görevlileri için uygulanacak katsayı ve göstergeler, aylık ve ücretler, her türlü zam ve tazminatlar, fazla çalışma ücretleri, harcırah, ikramiye, lojman tazminatı, doğum, ölüm ve aile yardımı ödenekleri, tedavi yardımı ve cenaze giderleri, yiyecek ve giyecek yardımları ile bu mahiyette etkinlik ve verimlilik artırıcı diğer yardımları kapsar".

Yasa'da, toplu pazarlık hakkı yerine "toplular görüşme" tanımlanmıştır. Bu

yolla, toplu görüşmelerdeki tüm hakları ve yetkiyi Bakanlar Kurulu'na vermektedir. Bu madde, toplu sözleşme hakkının yer aldığı ve bu hakkı düzenleyen 98 sayılı ILO Sözleşmesinin 4. maddesini açıkça ihlal etmektedir. Türkiye 4. maddedeki "işçiler ve iş verenler" deyiminin kamu görevlilerini kapsamadığını savunmaktadır. Bu konuda; Türkiye, ILO ve AHİM kararlarını dikkate almamaktadır.

f) Yasa'nın 30. maddesindeki "Her hizmet kolunda en çok üyeye sahip sendika ile bunların bağlı oldukları konfederasyonlar toplu görüşme yapmaya yetkilidir" düzenlemesi, toplu pazarlığın taraflarının belirlenmesi özgürlüğünü ve dolayısıyla gönüllük ilkesini ve toplu pazarlık özgürlüğünü de garanti altına alan 98 sayılı ILO sözleşmesinin 4. maddesini ihlal etmektedir.

■ Ocak – Aralık 2005 dönemi

• Türkiye'de sendikaların birer sosyal taraf olarak kabul edilmediği görüşündeyiz. Hükümet sendikaları ve sosyal tarafları birer danışma organı olarak değerlendirmektedir. Yüksek İdare Kurulu örneğinde olduğu gibi birçok kurul işlevsiz hale getirilmiştir. Hükümet kamu hizmetleri alanında ve toplumsal yaşamda ciddi etkilere sahip olacak yasalar hakkında sendikaları bilgilendirmekten ve sendikalara danışmaktan kaçınmaktadır. Örneğin Hükümet Kamu Personeli Yasa Tasarısı ve Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Güvenlik Yasa Taslağına ilişkin olarak sendikalar bilgilendirilmekle birlikte, sendikaların temel eleştiri noktaları dikkate alınmamış, yasalara ilişkin olarak sendikalara danışılmamıştır. Oysa, bu yasal düzenlemeler ile kamu hizmetleri ciddi bir değişime uğrayacak, esnek istihdam artacak, performans sistemi getirilecek, sosyal güvelik sisteminde ciddi değişimler olacak, kamu sektörü, eğitim ve sağlık sistemi özelleştirilecek ve bugüne kadar elde ettiğimiz bir çok hakkımız elimizde alınacaktır.

• Üye sendikalarımızdan TÜM BEL SEN'in 12-13 yıldır yaklaşık 130 belediyede toplu sözleşme yapmıştır. Ancak hükümet, grev ve toplu sözleşme hakkını kamu emekçileri için tanıyacağını ifade etse de, İçişleri Bakanlığı tarafından yazılan bir yazı ile, yapılan bu toplu sözleşmelerin uygulanmaması konusunda belediyelere baskı yapmaktadır. Sözleşmeler sonrasında yapılan ödemeler de geri istenmektedir.

• 15-30 Ağustos 2005 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmelerde Türkiye Kamu Sen ve Memur Sen devletin sendika aidatlarını ödemesini önermiş ve bu öneri kabul edilmiştir. Bu öneri mutabakat metninde şöyle yer almıştır: "Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi". KESK'in mutabakat metnine şerh koyduğu bu öneriye göre, kamu görevlilerinin işvereni olarak hükümet üyelerin

aidatlarını ödeyecektir. Bunun anlamı hükümetin sendikalar üzerindeki denetimini ve hegemonyasını artırması demektir.

- Hükümet, 2005 yılındaki toplu görüşmeler sonrasında imzalanan mutabakat metninin pek çok maddesini uygulamamak konusunda ısrar etmektedir. Memnu haklarının kazanan pek çok üyemizin görev yerlerine geri dönmeleri engellenmektedir.

- Hukuki yaptırımların dışında, üyelerimize ve sendikalarımıza yönelik polis şiddeti ciddi bir sorundur. 29 Ağustos 2005 tarihinde toplu sözleşme ve grev hakkını savunmak için KESK tarafından basın açıklaması düzenlenmiştir. Polis basın açıklamasına panzerle ve biber gazı ile müdahalede bulunmuştur. Gösteri sonrasında Ankara Cumhuriyet Savcısı 7 yönetici hakkında, 2911 sayılı yasayı ihlal etmekten, hapis istemiyle Ankara Asliye Mahkemesinde dava açmıştır.

- 26 Kasım 2005 tarihinde, Eğitim-Sen tarafından, parasız, bilimsel ve demokratik eğitim için düzenlenen “Büyük Eğitimci Yürüyüşü” ne polis tarafında müdahalede bulunulmuştur. Ülkenin çeşitli illerinden mitinge katılma için gelen öğretmenler, Ankara'nın girişinde durdurulmuş ve mitinge katılmalarına izin verilmemiştir. Polisin şiddetli müdahalesi sonrasında ikisi ağır yaralı olmak üzere 17 öğretmen hastaneye kaldırılmış, on öğretmen de gözetimine alınmıştır.

- Eskişehir’de Uğur Kaymaz davasını izleyen 6 yönetici hakkında dava açılmıştır.

- Tunceli Festivalinin yasaklanması kararını eleştiren Hüseyin Sert hakkında, TCK 301 maddeyi ihlal ettiği gerekçesi ceza davası açılmıştır.

■ Ocak – Aralık 2006 dönemi

- Sendikal hak ve özgürlükler temel insan hakları bağlamında değerlendirilmesi ve güvence altına alınması gereken haklar arasında yer alır. Ancak, ülkemizde sendikal hak ve özgürlükler tam anlamıyla güvence altında değildir. Sendikalarımıza üye olan çok sayıda kamu emekçisinin ve sendika temsilcisinin sendika üyelikleri nedeniyle görev yerleri değiştirilmekte ya da cezai yaptırımlara maruz kalmaktadır. 2006 yılında, 8 kamu emekçisi sürgün edildi, 246 kamu emekçisi hakkında disiplin soruşturması- idari ve adli soruşturma dahil- bulunmaktadır, toplu halde yapılan 8 basın açıklamasına müdahale edildi ve fiziksel saldırı yaşandı, sendikal yetki bir çok kez gasp edildi, bir çok kez toplu sözleşmeyi zayıflatan yasama gerçekleşti, 4 kamu emekçisi para cezasına çarptırıldı, 137 kamu emekçisi tutuklandı, 38 kamu emekçisi hakkında dava açıldı, bunlardan 2 kişi hapis istemiyle yargılanıyor, 4 kamu emekçisi hapis cezası aldı, 4 farklı iş yerinde panonun kullanılması

engellendi, 3 sendikamız hakkında tüzüklerini değiştirmeleri yönünde yargı yoluyla baskı uygulandı, bunlardan bir tanesi hakkında sendikayı kapatma talebiyle dava açıldı, 3 iş yeri temsilciliği zor kullanarak boşalttırıldı. Sendika üyelerinin ve temsilcilerinin görev yerlerinin istemleri dışında değiştirilmesi örgütlenme hakkını güvence altına alan ILO'nun 151 sayılı sözleşmesinin 4. maddesine aykırılık teşkil etmektedir.

- Üye sendikalarımızdan TİM BEL SEN 12-13 yıldır yaklaşık 130 belediyede toplu sözleşme yapmıştır. Ancak hükümet, grev ve toplu sözleşme hakkını kamu emekçileri için tanıyacağını ifade etse de, İşçileri Bakanlığı tarafından yazılan bir yazı ile, yapılan bu toplu sözleşmelerin uygulanmaması konusunda belediyelere baskı yapmaktadır. Sözleşmeler sonrasında yapılan ödemeler de grev istenmektedir.

- 15-30 Ağustos 2006 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmelerde, Hükümet 2005 yılında gerçekleşen toplu görüşmelerdeki tavırına devam ettiğinden, bu sene KESK toplu görüşmelerden çekilmiştir. Toplu görüşmeler sonunda kararların yine hükümet tarafından tek taraflı olarak verilmesi KESK haklılığını kanıtlamıştır.

- 26 Kasım 2005 tarihinde, Eğitim-Sen tarafından, parasız, bilimsel ve demokratik eğitim için düzenlenen “Büyük Eğitimci Yürüyüşü” ne polis tarafında müdahalede bulunulmuştur. Ülkenin çeşitli illerinden mitinge katılma için gelen öğretmenler, Ankara'nın girişinde durdurulmuş ve mitinge katılmalarına izin verilmemiştir. Polisin şiddetli müdahalesi sonrasında ikisi ağır yaralı olmak üzere 17 öğretmen hastaneye kaldırılmış, 10 öğretmen de gözaltına alınmıştır. Dava halen devam etmektedir.

- Eskişehir'de Uğur Kaymaz davasını izleyen 6 yönetici hakkında dava açılmıştır. Dava sonucu, beraat etmişlerdir.

■ Ocak – Aralık 2007 dönemi

- 15-30 Ağustos 2005 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmelerde Türkiye Kamu Sen ve Memur Sen devletin sendika aidatlarını ödemesini önermiş ve bu öneri kabul edilmiştir. Bu öneri mutabakat metninde şöyle yer almıştır: “Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi”. KESK'in mutabakat metnine şerh koyduğu bu öneriye göre, kamu görevlilerinin işvereni olarak hükümet üyelerinin aidatlarını ödeyecektir. 15-30 Ağustos 2007 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmelerinde de Türkiye Kamu Sen ve Memur Sen sendika aidat yardımlarının 10 YTL'ye çıkartılmasını kabul etmişlerdir. Bunun anlamı hükümetin sendikalar üzerindeki denetimini ve hegemonyasını daha da artırması demektir. Bu durum, hükümetin “yandaş” sendikalar lehine ayrımcılık

politikasıyla beraber değerlendirildiğinde 2005 yılından 2007 toplu görüşmelerine kadar geçen sürede, diğer konfederasyonların üye artışlarındaki temel etkenlerden biridir.

- 15-30 Ağustos 2007 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmeler öncesinde, ILO komite kararlarını da dikkate alarak ve ILO sözleşmelerine referans vererek toplu sözleşme hakkımızın kullanılması yönündeki talebimizi yineledik. Hükümete bu konuda çağrı yapmamıza rağmen, çağrımıza bir cevap alamadık. Bir önceki raporumuzda belirttiğimiz gibi 2006 yılı toplu görüşmelerinde 4688 sayılı Yasa'nın 30. maddesi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından ihlal edilmiş ve yolsuzluk yapılmıştır. Yetkili olacak sendikanın üye sayısı tespit sürecinde, sendikalar tarafından bakanlığa verilmesi gereken belgelerin son teslim tarihinden 20 gün sonra belgeler gönderilmiştir. Gönderilen belgelerin sahte olduğu ortaya çıkmıştır. Bu süreçte şeffaflık ilkesine uyulmamıştır. Ankara 15. İş Mahkemesi, 26 Temmuz 2007 tarihli gerekçeli kararında da yapılan bu usulsüzlüğü ve yolsuzluğu kanıtlamıştır. KESK'bağlı TÜM BEL SEN'in yetkili olduğuna karar vermiştir. 15-30 Ağustos 2007 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmelerde, Hükümet 2006 yılında gerçekleşen toplu görüşmelerdeki tavrına devam ettiğinden ve TİS ve Grev hakkımızı tanımadığından Konfederasyonumuz bu seneki toplu görüşmelere katılmama kararı almıştır. Toplu görüşmeler sonunda kararların yine hükümet tarafından tek taraflı olarak verilmesi KESK'in haklılığını kanıtlamıştır.

- 2005 yılında Konfederasyonumuza bağlı Eğitim Sen'in, düzenlediği demokratik yürüyüşümüzün ardından yaşanan hak ihlallerini daha önce de birçok kez raporlarımızda dile getirmiştik. Özet olarak, bu yürüyüşe katıldıkları için aralarında Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul ve Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer'in de bulunduğu 11 sendika yöneticimiz hakkında dava açılmıştı. 9 sendika yöneticimizin cezası ertelenirken, daha önce ertelenmiş cezaları bulunan KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul ve BTS eski Genel Başkanı Fehmi Kütan'ın cezası Yargıtay'da (üst mahkeme) onanırsa, önceki cezalarla birlikte infaz edilecek ve bu infaz sonucu hapse gireceklerdir. Dava dosyası halen temyizde beklemektedir. Aynı şekilde o yürüyüşe katıldıkları gerekçesiyle yüzlerce üyemiz hakkında açılan davalar devam etmektedir.

- Sendika temsilcilerimiz ve sendika üyelerimiz sendikal faaliyete katıldıkları gerekçesiyle görevlerine son verilmektedir. Bir örnek vermek gerekirse, son olarak 2007 Mart ayında BES üyesi Hülya Çağlar ve Zülbiye Aygün "siyasi ve ideolojik amaçlı" sendika yayınları dağıttıkları gerekçesiyle görevlerinden alınmıştır. Dava açılmış, dava sonucunda sonra yürütmeyi durdurma karar çıkmış olmasına rağmen çok uzun süre görevine başlatılmamıştır. 2007 Eylül ayında tekrar görevine başlamıştır.

- KESK'e bağlı Yapı Yol Sen'in 1998 yılında yapmış olduğu iş bırakma eylemi nedeniyle, hükümet sendikamıza para cezası vermişti. Üye Sendikamız bu hukuk dışı uygulamaya itiraz ederek önce iç hukuk yollarına, ardından da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurmuştu. AİHM, 17 Temmuz 2007 tarihinde davayı sonuçlandırarak, davamızda haklı olduğumuza ve ceza olarak ödediğimiz paranın devlet tarafından tazminine karar vermiştir. AİHM kararında, Türkiye Cumhuriyetinin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11. Maddesi'ni ihlal ettiğini ve iç düzenlemeleri buna göre yapmadığını belirtmiştir. Tüm bu yasal süreçlere ve uyarılara rağmen, hükümet bu konuda gerekli adımları atmamaktadır.

- Örgütlenme özgürlüğü ve sendikal faaliyetler önündeki engeller ve baskılar çeşitli boyutlarda devam etmektedir. Kırklareli Valiliği tarafından uzun süredir sendika yönetici ve üyelerimize baskı uygulamakta, sendikal çalışmalar engellenmek istenmektedir. Konfederasyonumuza bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Kırklareli Şube yönetim kurulu üyeleri ve işyeri temsilcileri Kırklareli Valisi ve Kırklareli İl Sağlık Müdürü tarafından sendikal faaliyetleri engellemek amacıyla sürgün edilmiş ve disiplin cezası ile cezalandırılmışlardır.

- Toplantı ve gösteri hakkımız sık sık engellenmekte, müdahale edilmektedir. 15-17 Ocak 2008 tarihleri arasında Konfederasyonumuzun gerçekleştirdiği İstanbul-Ankara Yürüyüşü eyleminde, Ankara'da TBMM önüne gitmemiz engellenmiştir.

- 2007 Haziran ayında Eğitim Sen Mardin Şubesi üyesi Nurullah Tunç hakkında çocuğunu mazeretsiz doktora götürüp işe gelmediği için disiplin soruşturması açılmıştır. Bu soruşturmayı gerekçe gösterilerek devlet memurluğundan çıkarılmıştır. Aynı ceza sendikal faaliyetlere katıldığı gerekçe gösterilerek Eğitim Sen üyesi Ayhan Kurtulan'a da verilmiştir.

- 4 Mart 2007 tarihinde Konfederasyonumuza bağlı EĞİTİM SEN'İN Sakarya şubesi kimliği belirsiz kişilerce kundaklanmıştır. Kundaklama üzerine olay yerinde inceleme yapan yetkililerde kundaklama olayını doğrulamıştır. Bunu üzerine Konfederasyonumuz, Sendika genel merkezimiz ve şube yöneticilerimiz ile üyelerimizin katıldığı olayı protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması düzenlenmiştir. Eylem sırasında basın açıklamasına müdahale eden bir kişi polislerce tutuklanmıştır. Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuş, kundaklamayı gerçekleştiren 2 kişi hakkında dava açılmıştır. Dava halen devam etmektedir.

- Şanlıurfa ilinde gerçekleştirilen bir etkinlik gerekçesiyle, ROJ TV adlı televizyon kuruluşunun ana haber bülteninden aranan ve televizyona sözlü demeç veren EĞİTİM SEN genel Başkanı Alladin Dinçer hakkında savcılık soruşturma başlatmıştır.

- Konfederasyonumuza bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) MYK üyesi Meryem ÖZSÖĞÜT 08.01.2008 tarihinde evine yapılan baskınla gözaltına alınmış, 11.01.2008 tarihinde ise tutuklanmıştır. Meryem ÖZSÖĞÜT'ün tutuklanmasına yapılan itiraz Ankara 11. ağır ceza mahkemesi tarafından reddedilmiştir. Meryem ÖZSÖĞÜT yasadışı örgüt üyesi olmak ve bu örgütün propagandasını yapmakla suçlanmaktadır. Ancak sendika avukatımız tarafından hazırlık dosyasında yapılan incelemede Türkiye Yargıtay'ının da yerleşik içtihatları da göz önüne alınarak yasadışı örgüt üyeliği ile ilgili hiçbir delil bulunmadığı ifade edilmiştir. Meryem ÖZSÖĞÜT duyarlı bir sendikacı olması nedeniyle öteden beri polis tarafından izlenmekte ve taciz edilmekteydi. Nitekim bu hususlarla ilgili devam eden soruşturma ve davalar bulunmaktadır. Meryem ÖZSÖĞÜT halen Ankara Sincan Kadın Kapalı Cezaevinde C-1 bölümünde hücrede tutulmaktadır. Çok uzun bir süre hakkında dava açılmadı. Bunun üzerine Konfederasyonumuz ve sendikamız SES'in girişimleriyle, 22 Şubat 2008 tarihinde ilk dava görülecektir.

- Sendikal hak ve özgürlükler temel insan hakları bağlamında değerlendirilmesi ve güvence altına alınması gereken haklar arasında yer alır. Ancak, ülkemizde sendikal hak ve özgürlükler tam anlamıyla güvence altında değildir. Sendikalarımıza üye olan çok sayıda kamu emekçisinin ve sendika temsilcisinin sendika üyelikleri nedeniyle görev yerleri değiştirilmekte yada cezai yaptırımlara maruz kalmaktadır.

2007 yılında, 8 kamu emekçisi sürgün edildi. 32 kamu emekçisi hakkında disiplin soruşturması- idari ve adli soruşturma dahil- bulunmaktadır. Ancak Aralık 2006'da Konfederasyonumuz tarafından düzenlenen üretimden gelen gücün kullanılması biçimindeki eyleme sevk olarak katıldığı için Türkiye genelinde birçok üyemiz hakkında soruşturma açılmıştır.

Ek olarak, Siyasi bir tarafından düzenlenen "Türkiye'nin sorunları ve çözüm yolları" konulu konferansa katıldıkları için bazı üyelerimiz hakkında soruşturma açılmıştır. Bu iki etkinlik nedeniyle haklarında soruşturma açılan üyelerimiz sayısı tam bilinmemektedir.

32 kişiden 14'ü, PTT'de çalışan bir arkadaşlarının ölümüyle sonuçlanan soygunu protesto etmek için basın açıklaması düzenlemiş, bu gerekçeyle haklarında disiplin soruşturması başlatılmıştır. 18 kamu emekçisi para cezasına çarptırıldı.

121 kamu emekçisi hakkında dava açıldı, bunlardan 22 kişi hapis cezasına çarptırıldı. Birçok farklı iş yerinde sendikal faaliyetlere müdahale edilmekte, 2 üyemiz sendikal faaliyetlerinden dolayı işten çıkarılmıştır. Birçok basın açıklamasına müdahale edildi ve fiziksel saldırı yaşandı, sendikal yetki bir çok kez gasp edildi, bir çok kez toplu sözleşmeyi zayıflatan yasama gerçekleşmiştir.

Burada sendikal özgürlüklerle ilgili uluslararası sözleşmelerden bahsettikten sonra uluslararası sözleşmelerin- iç hukukumuzdaki yerinin ne olduğu olgusunun açıklanması gerekmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 90/5 maddesi gereği “usulüne uygun yürürlüğe konulmuş uluslararası anlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasa’ya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi’ne başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası antlaşma hükümleri esas alınır.”

Anayasa’nın anılan bu hükmü gereği ülkemiz tarafından onaylanan uluslararası sözleşmeler iç hukuk açısından tüm idareleri ve mahkemeleri bağlayıcı özellik taşımaktadır. Bunun aksi şekilde hareket etmek Anayasa’ya aykırılık teşkil eder.

Bu amir Anayasal hükmünden de anlaşılacağı gibi, Uluslararası Sözleşmeler “kabul”, “onay” ve “yürürlüğe sokulma” ile birlikte iç hukukumuzda yaratılmış diğer normlar gibi kanun haline gelir. Hatta, iç hukukta yaratılmış diğer kanunlardan farklı olarak, çelişki halinde Uluslar arası Sözleşmeler esas alınır. Bu çerçevede, hükümet uluslararası sözleşmelerin (ILO, Avrupa Sosyal Şartı gibi) gereklerini yerine getirmeli ve sendikal hak ve özgürlüklerin sağlanması için gerekli adımları atmalıdır.

14. BÖLÜM:

**ULUSLARARASI
İLİŞKİLER
DAYANIŞMA
VE MÜCADELE**

ULUSLARARASI SENDİKALAR KONFEDERASYONU (ITUC) İLE İLİŞKİLER

KESK, üyesi olduğu üst örgüt ITUC'u her yıl düzenli olarak Türkiye'de KESK'in fiili ve meşru sendikal mücadelesine karşı yapılan engellemeler, baskılar, sorunlar ve sendikal hak ihlalleri ile ilgili olarak bilgilendirmiştir. Bu bilgilendirmeler ışığında, her yıl ITUC yayınladığı Sendikal Hak İhlalleri Araştırması'nda kamu emekçilerinin karşılaştığı sendikal hak ihlalleri, hakların sınırlandırılması, yasalardaki mevcut durum ve KESK'in değerlendirmeleri detaylı bir şekilde yer almıştır. Her yıl düzenli olarak göndermiş olduğumuz sendikal hak ihlalleri raporları Hukuk çalışmaları bölümünde yer almaktadır.

Her yıl düzenli olarak ITUC'a rapor sunmanın yanında, dönem dönem düzenlediğimiz eylemlerde karşılaştığımız şiddet ve baskılar, sendikalarımız hakkında açılan davalar, toplu görüşme süreçlerinde yaşanan hukuk dışı ve sendikal anlayış dışı gelişmelerden de ITUC, ETUC ve ILO düzenli olarak bilgilendirilmiştir. Kimi zaman KESK'in talepleri doğrultusunda ITUC ve ETUC ilgili makamlara protesto mektupları göndermiştir.

■ Konfederasyonumuzun Kasım 2005'teki Eğitim-Sen'in "Büyük Eğitimci Yürüyüşüne" yönelik polis baskısını protesto etmek için, ICFTU, ETUC ve ILO'ya gönderilen mektuba cevaben, ICFTU'nun 02 Aralık 2005 tarihinde Recep Tayyip Erdoğan'a göndermiş olduğu protesto metni aşağıdadır:

►► **Sayın Başbakan,**

Dünyada 152 ülkede, 234 üye sendika ile 148 milyon işçinin örgütlendiği ICFTU, 26 Kasım 2005 Cumartesi günü Ankara'da eğitimcilerin gerçekleştiren

diği barışçıl gösterinin, şiddetli bir biçimde bastırılmasını protesto etmektedir. Edindiğimiz bilgilere göre, 17 öğretmen bu saldırı sonucu yaralanmış ve 10 kişi de gözaltına alınmıştır.

Bu gösteri, ICFTU'nun üye konfederasyonlarında KESK'e bağlı, Türkiye'nin en büyük öğretmen sendikası Eğitim-Sen tarafından düzenlenmiştir. Bu barışçıl gösteri, sosyal hakları, daha iyi çalışma koşullarını ve laik, bilimsel eğitimi savunmak için düzenlenmiştir. Gösteri sırasında polis, sendika temsilcilerinin konuşma yapmasını engellemiştir. Öncesinde ise, ülkenin farklı bölgelerinden bu gösteriye katılmak için Ankara'ya gelen binlerce öğretmenin kente girişi engellenmiş ve giriş yolları kapatılmıştır. Sonrasında yaşanan arbede sırasında polis, göz yaşartıcı bomba ve panzer kullanarak bu kuvvetli direnişe müdahale etmiştir. Çok sayıdaki polis, helikopterler ve silahlı araçlar ile desteklenmiştir.

Sayın Başbakan, eminiz ki, Eğitim-Sen'in, tüzüğünde anadilde eğitimi savunduğu için kapatılma tehdidi altında olduğunu ve bu nedenle mahkemeye verildiğini hemen hatırlayacaksınız. Tekrar belirtmek isteriz ki, Türkiye parlamentosunun yaptığı son düzenlemeler ile uluslar arası hukukun ve sözleşmelerin anayasa üstünde olması nedeniyle, Eğitim Sen'in tüzüğü hiçbir şekilde Türkiye Anayasasını ihlal etmemektedir. Kanımızca, tüzüğü nedeniyle Eğitim-Sen'e açılan dava, Türkiye'nin onaylamış olduğu, ILO'nun 87 ve 98 sayılı sözleşmelerini ihlal etmektedir.

Bununla birlikte, yaşanan onca sıkıntıya rağmen Eğitim-Sen, tüzüğündeki maddeyi değiştirerek, iyi niyetini ve anlaşmaya varma isteğini ortaya koymuştur. Ancak, Eğitim-Sen'e yönelik insafsız dava, kapatma tehlikesi giderek zayıflamış olmasına karşın, devam etmiştir. Bunun yanı sıra 26 Kasım'da gerçekleşen olaylar, sendikanın meşru sendikal çalışmalarını rahatlıkla yürütme imkanının olmadığını göstermektedir.

ICFTU, bu durumdan ve olayların gidiş seyrinden büyük endişe duymaktadır. Bu endişe, aynı zamanda, Avrupa Komisyonu Genişlemeden sorumlu üyesi Olli Rehn tarafından da ifade edilmiştir. Edindiğimiz bilgiye göre, sayın Rehn olayların ardından hemen, barışçıl gösterinin bastırılması konusunda Avrupa Komisyonu'nun endişelerini vurgulamıştır. Sayın Rehn, polisin göstericilere yönelik tutumun çok üzücü olduğunu belirtmiş ve yetkilileri, Türkiye'de sendikal hakların ve ifade özgürlüğünün geliştirilmesi konusunda uyarmıştır.

ICTU bir kere daha, Türkiye'nin, onaylamış olduğu ILO'nun 87 ve 98 sayılı sözleşmeleri gereğince uygulamak zorunda olduğu, örgütlenme özgürlüğü, ifade özgürlüğü, toplu pazarlık hakkı gibi temel sendikal hakların önemi üzerinde vurgu yapmaktadır. Barışçıl göstericilere yönelik şiddetin uygulanması, bir sendika hakkında tüzüğü nedeniyle insafsızca kovuşturma başlatılması ve hatta sendikanın kapatılma tehlikesi altında olması (ki bu iptal edilmiştir), hiçbir şekilde bu temel hakların korunmadığını göstermektedir.

Bu nedenle, acilen gözüaltına alınan 10 kişinin serbest bırakılması ve Türkiye’de temel sendikal hakların tam olarak sağlanması için gerekli önlemleri almanızı istiyoruz.

Genel Sekreter, Guy RYDER

■ 11 Kasım 2005 tarihinde ICFTU Asya Masası Biriminden P. Kamalam, T. Kamu Sen ve Memur Sen’in ICFTU’ya üyelik başvuruları konusunda KESK MYK üyeleri ile görüşmüştür. ICFTU her iki konfederasyonun da üyelik başvurularını üyelik kriterlerine uymadığı gerekçesiyle reddetmiştir. ICFTU’nun 29 Haziran 2006 tarihinde Türkiye Kamu Sen’e ve Memur Sen’e göndermiş olduğu ICFTU’ya üyelik başvurusuyla ilgili ret mektubu:

► **Sevgili Akyıldız/Aksu,**

ICFTU’ya üyelik konusunda yapmış olduğunuz başvurunuz, 20-22 Haziran 2006 tarihlerinde Brüksel’de gerçekleşen 125. Yönetim Kurulu toplantısında değerlendirilmiştir.

ICFTU’nun 15-16 Kasım 2005 tarihleri arasında Türkiye’de gerçekleştirdiği görüşmelere ilişkin sunulan raporun ve elde edilen dokümanların, görüşlerin, gazete haberlerinin değerlendirilmesi sonucunda, Yönetim Kurulumuz, Türkiye Kamu-Sen’in ve Memur-Sen’in, ICFTU’nun üyelik kriterlerine uymadığına ve başvurunun daha fazla değerlendirilmeyeceğine karar vermiştir.

Genel Sekreter, Guy RYDER

■ TÜM BEL-SEN’in yetki davasına ilişkin göndermiş olduğumuz metne istinaden, ICFTU tarafından, 07.08.2006 tarihinde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’a, ETUC’a, KESK’e ve PSI’a gönderilen mektup aşağıda belirtilmiştir. Metin, ICFTU’nun web sayfasında da yayınlanmaktadır.

► **Sayın Başbakan,**

Ülkenizin de dahil olduğu 156 ülke ve bölgede, 241 bağlı sendika ile 155 milyon üyeye sahip Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU), kabinenizin Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikasının (Tüm Bel-Sen) toplu sözleşme görüşmelerine katılma hakkını engelleme tarzını kesin bir ifadeyle protesto etmektedir. Tüm Bel-Sen, üyemiz Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonunun (KESK) üye sendikası olması nedeniyle ICFTU’nun da üyesi konumundadır.

ICFTU bugüne kadar, son yedi yıldır, Sendikal Hak İhlalleri Yıllık Raporu

runun Türkiye bölümüne, “Hükümetlerin, sendikaların toplu pazarlık hakkını inkar etmek amacıyla sendikaların üyelik sayılarını değiştirdiğine veya üyelik sayılarında usulsüzlüklerin olduğunu iddia ettiğine” ilişkin Türk sendikalarının raporlarını yazmak zorunda kalmıştır. Ne yazık ki, benzer bir mağduriyet, gelecek yılın Yıllık Raporuna dahil edilecek gibi görünüyor.

Edindiğimiz bilgiye göre, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınız, Tüm Bel Sen tarafından, 22 Haziran, 3 Temmuz 2006 tarihlerinde toplu pazarlık statüsü için yetki sürecine ilişkin yapılan bilgi talebine ve 30 Haziran tarihinde Bakanlığınızın kararına ilişkin yapılan itirazlara cevap vermemiştir.

Ancak Tüm Bel-Sen’in itirazları yerinde itirazlardır. ILO’nun 98 sayılı Örgütlenme ve Toplu Pazarlık sözleşmesinde belirlenen ilkelere aykırı olarak, Türkiye’de bir sendikanın toplu pazarlık yetkisi için başvuruda bulunabilmesi için o sektördeki en büyük sendika olması gerekmektedir. Bu nedenle, Bakanlığınız, her yıl sendikalardan üye sayılarını içeren bir rapor sunmasını istemektedir. Kamu sektöründe bu raporların en geç 31 Mayıs tarihine kadar iletilmesi gerekmektedir. Bundan sonra Temmuz ayının ilk haftası, Bakanlığınız tarafından “resmi” üye sayıları yayınlanmaktadır. Bu yıl, Memur-Sen’e bağlı Ben Bir-Sen sendikasının lehine Tüm Bel-Sen’in toplu pazarlık yetkisi kabul edilmemiştir.

Bununla birlikte, Ben Bir-Sen’in, ilgili bilgileri bir ay gecikme ile 30 Haziran tarihinde Bakanlığınıza sunarak kanuna aykırı davrandığı anlaşılmaktadır. Ayrıca, Tüm Bel Sen’in sunduğu verilerin ve Tüm Bel-Sen’in kopyasını elde ettiği Ben Bir Sen bilgilerinin ışığında, 870 Tüm Bel Sen üyesi “resmi” üye sayılarına kaydedilmediği, buna karşın Ben Bir Sen’in örgütlü olduğu 9 kurumun iki kere sayılması sonucunda toplam üye sayısında 958 kişinin fazladan kaydedildiği anlaşılmaktadır. Bunun sonucunda, toplam 26,130 üye temelinde Ben Bir-Sen’in “resmi” olarak Tüm Bel-Sen’den 60 kişi fazla üyeye sahip olması nedeniyle, Tüm Bel-Sen’in toplu pazarlık yetkisini elde etmesi engellenmiştir.

Sayın Başbakan, sizin de kabul edeceğiniz üzere, toplu pazarlık görüşmelerinin dışında tutmak için sendikaların üye sayılarının üzerinde oynanması demokratik hükümet ile bağdaşmamaktadır. Görülmektedir ki Tüm Bel-Sen, resmi otoritelere karşı eleştirel tutumu nedeniyle, hedef olmaktadır. Zira, sendikaya yönelik baskılar Sendikal Hak İhlalleri Yıllık Raporunun son baskısında da yer almıştır. Özellikle raporda, “son 12 yıldır KESK üyesi Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikasının (Tüm Bel-Sen) belediyelerle yapmış olduğu 130’dan fazla toplu sözleşmenin uygulanmaması için İçişleri Bakanlığı yetkililerinin yerel otoriteler üzerinde baskı kurduğu” ifadesi yer almaktadır.

Toplu sözleşmelerin dikkate alınmaması için yerel otoriter üzerinde baskı kurulması ve sendikaların üye sayılarına hile karıştırılması, Türkiye’nin onay-

lamış olduğu 87 (örgütlenme özgürlüğü) ve 98 (toplu pazarlık) sayılı ILO sözleşmelerinin açık ihlalidir. Bu nedenle, Türk yetkililerinin Tüm Bel-Sen'in toplu pazarlık yetkisini yadsımayı sürdürmesi durumunda, ICFTU, bu durumu ILO Örgütlenme Özgürlüğü Komitesine bildirme konusunda tereddüt etmeyecektir.

Genel Sekreter, Guy RYDER

■ Konfederasyonumuz, Eğitim-Sen'in "Büyük Eğitimci Yürüyüşü"ne katıldıkları gerekçesiyle Konfederasyon Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul dahil sendika yöneticilerimize verilen hapis ve para cezaları ile ilgili ITUC, ETUC ve ILO'ya mektup göndermiştir. Konfederasyonumuzun göndermiş olduğu mektuba istinaden, 19 Nisan 2007 tarihinde ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder ve ETUC Genel Sekreteri John Monks ortak imza ile Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a, bir protesto mektubu göndermiştir. Mektup ayrıca, Brüksel'deki Türkiye Büyükelçiliğine, Brüksel'deki AB Türkiye Ofisine ve AB Genişlemeden Sorumlu Komiser Sayın Olli Rehn'e de gönderilmiştir. Bu mektup, aynı zamanda, ITUC'nun web sayfasında da yayınlanmaktadır.

►► **Sayın Başbakan,**

Türkiye dahil 154 ülkedeki 307 üyesiyle 168 milyon çalışanı temsil eden Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), ve Avrupa çapında 60 milyon çalışanı temsil eden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC), 11 Türk sendika lideri hakkında yürütülen ve hapis cezası ile sonuçlanabilecek yasal işlemleri şiddetle kınamaktadır.

2 Aralık 2005 tarihinde ITUC sizlere, öğretmenlerin 26 Kasım 2005 tarihinde düzenledikleri sendika gösterisine yönelik şiddetli baskıyı protesto eden bir yazı yazmıştı. Eylem sonucunda, meşru sendikal haklarını kullandıkları için 17 öğretmen yaralanmış ve 10 kişi de gözaltına alınmıştı.

Bu gösteriden sonra, ITUC üyesi olan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve bağlı sendikalarında bulunan toplam 11 yönetim kurulu üyesi hakkında dava açılmıştır. Haklarında dava açılanlar; KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, Yapı Yol Sen Genel Başkanı Bedri Tekin, Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, BES eski Genel Başkanı Bülent Kaya, SES Genel Başkanı Köksal Aydın, BTS Genel Başkanı Fehmi Kütan, Eğitim Sen Genel Sekreteri Emirali Şimşek, Eğitim Sen Ankara 1 Nolu Şube Başkanı Özgür Bozdoğan, Eğitim Sen Ankara 2 Nolu Şube Başkanı Abdullah Çiftçi, SES Genel Sekreteri Erkan Sümer ve Eğitim Sen Ankara 1 Nolu Şube yöneticisi Murat Kahraman'dır.

İsmi geçen kişiler hakkında, 1 yıl 3'er ay hapis ve 407'şer YTL hapis cezası verilmiştir. 9 sendika yöneticisinin cezası ertelenirken, KESK Genel Başka-

nı İsmail Hakkı Tombul ve BTS eski Genel Başkanı Fehmi Kutan'ın cezaları ertelenmemiştir. Eğer bu cezalar Yargıtay tarafından onanırsa, iki sendika başkanı da hapse gireceklerdir.

Sayın Başbakan, meşru sendikal haklarını kullandıkları için sendika liderlerini hapse göndermek kesinlikle kabul edilemezdir. Gerçekleştirdikleri gösteri tam olarak yasaldir ve barışçıl bir biçimde düzenlenmiştir. ITUC ve ETUC olarak, sendika özgürlüğü ve örgütlenme ve toplu pazarlık özgürlüğü gibi temel sendikal haklara gösterilmesi gereken saygının önemi üzerinde bir kez daha durmak isteriz.

ITUC ve ETUC bir kere daha, Türkiye'nin, onaylamış olduğu ILO'nun 87 ve 98 sayılı sözleşmeleri gereğince uygulamak zorunda olduğu, örgütlenme özgürlüğü, ifade özgürlüğü, toplu pazarlık hakkı gibi temel sendikal hakların önemi üzerinde vurgu yapmaktır. Barışçıl gösterilere yönelik şiddetli baskı ve sendika liderleri hakkında açılan insafsızca ceza davaları bu haklara olan saygıyla açıkça ters düşmektedir.

Bu nedenle, sizlerden yukarda bahsi geçen sendika liderleri hakkında açılan davaların biran önce düşmesi için ve Türkiye'de sendikal hakların tam olarak uygulanması için gerekli önlemleri almanızı istiyoruz.. Aksi taktirde, Cenevre'deki ILO Örgütlenme Özgürlüğü Komitesine bu konuyu şikayet etmekten başka seçeneğimiz kalmayacaktır. Bu durum açıkça, Avrupa Birliği'ne giriş sürecindeki müzakerelerde özellikle Sosyal Politika ve İstihdam konulu 19. Fasıl başlığıyla ilgili olarak AB tarafından alınacak pozisyonda Türkiye'nin pozisyonuna zarar verecektir.

ITUC Genel Sekreteri, Guy Ryder

ETUC Genel Sekreteri, John Monks

■ Konfederasyonumuz tarafından hazırlanan ve iletilen bilgiler ışığında, ITUC 18 Eylül 2007 tarihinde "Sendikalı Çalışanlara Yönelik Şiddet Eylemleri" başlıklı bir rapor yayınlamıştır. Raporun genel çerçevesi ve KESK ile ilgili kısımları aşağıda özetlenmiştir:

►► **Sendikalı Çalışanlara Yönelik Şiddet Eylemleri Raporu**

"Yıllık işçilere yönelik şiddet araştırmasına göre 2006'da toplam 144 sendikacı işçi haklarını korurken öldürüldü, 800'ü ise halen yaralarından ya da işkence yüzünden acı çekmekte. 379 sayfalık raporda ayrıntılı olarak 5,000 tutuklama ve 8,000 işten çıkarılma gözler önüne seriliyor. Ve tüm bu rakamlar sendikalı işçilere yöneltilmiş şiddet eylemleri için geçerli. Hükümetleri tarafından hapsedilmiş yeni 484 işçi de rapora eklenmiş durumdadır"

ITUC raporuna göre Türkiye'deki Sendikal Hak İhlalleri

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), "Sendikal Hak İhlalleri Raporu"nda, "Türkiye'de özel sektör işverenin kanunları göz ardı ederek sendikaları zayıflatmak ve yok etmek için işçileri işten çıkardığı" ileri sürüldü. ITUC tarafından her yıl hazırlanan "Sendikal Hak İhlalleri Raporunun" Türkiye ile ilgili bölümünde, gerek özel gerekse kamu sektöründe sendikal hareketin çeşitli zorluklarla karşılaştığı savunuldu.

Raporda, Türkiye'de çalışma hayatı ve sendikal haklara ilişkin kanunların uluslararası standartlara uygun hale getirilmesine yönelik hiçbir ilerleme kaydedilmediği öne sürüldü. 4688 Sayılı Kamu Çalışanları Sendikaları Kanunu'na göre avukatların, Milli Savunma Bakanlığı ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nde görev yapan sivil personelin, ceza kurumlarında çalışan personelin, özel güvenlik personelinin, rektörler ve yüksek okul yöneticilerinin sendikalara üye olamadığı belirtilen raporda, bu konudaki düzenlemenin, yaklaşık 450 bin kamu çalışanını ilgilendirdiği bildirildi. 2821 Sayılı Sendikalar Kanunu'nun grev konusunda ayrıntılı sınırlamalar içerdiği ifade edilen raporda, 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nun da sendika üyeliğinden istifada noter şartını zorunlu kıldığı kaydedildi.

Grev hakkı ile ilgili olarak; ILO Örgütlenme Özgürlüğü Komitesinin 2822 sayılı kanunun toplu pazarlık prensiplerine uygun bir şekilde düzenlenmesi ve grev hakkına riayet edilmesi tavsiyesine rağmen bu konuda harekete geçilmediği savunulan raporda, gerek işçi gerekse memur sendikalarının grev hakkı konusunda ciddi sınırlamalara tabi olduğu ifade edildi. Kamu görevlilerinin toplu pazarlık hakkına sahip olmadığı belirtilen raporda, kanunun, toplu sözleşme yerine, "toplular görüşmeleri" öngördüğü ve grev hakkının tanınmadığı hatırlatıldı. Bu durumun ILO'nun 98 sayılı sözleşmesinde yer alan toplu pazarlık tanımına uymadığı ifade edilen raporda, kanunun, "karar alma gücünü hükümete bıraktığı" savunuldu. İşçi sendikalarının toplu sözleşme görüşmelerine başlaması ile greve kadar olan sürecin çok uzun olduğu kaydedilen raporda, sendikaların bu süreçte birçok prosedürü yerine getirmeleri gerektiği ifade edildi.

Raporda, yer alan diğer tespitler ise şöyle: '*İş Güvencesi Yasası'nın uygulanabilmesi için iş yerinde çalışan işçilerin sayısı en az 30 olmalıdır. Taşeronluk ve süreli iş sözleşmeleri gibi uygulamalar sonucu iş yerlerinin yüzde 95'inde çalışan sayısı 30'un altındadır. Sendikal haklara riayet etmeyen işverenlere uygulanan para cezaları çok düşüktür ve bu sebeple caydırıcı olmamaktadır. Fakat geçen yıl Ceza Kanunu'nda yapılan değişikliklerle bu durum düzeltilmeye çalışılmıştır.*

Avrupa Komisyonu tarafından Türkiye'nin AB'ye katılımı nedeniyle Kasım 2006'da hazırlanan İlerleme Raporu'nda sendikal hakların tesisi konusunda problemlerin devam ettiği belirtilmektedir. Kamu sektöründe örgütlü olan

KESK ve üyelerinin tüzüklerine müdahalede bulunulmuştur. Özel sektör iş-vereni kanunları göz ardı ederek sendikaları zayıflatmak ve yok etmek için sendikal faaliyetlerinden ötürü işçileri işten çıkartmaktadır. Sendikal faaliyetlerinden dolayı işten çıkartılan işçilerin işe geri dönme hakları bulunsa da, uygulamada mahkeme kararları işverenlere sadece tazminat ödemeyi zorunlu kılmaktadır.

Çalışanlar sendika üyelikleri nedeniyle ayrımcılığa tabi tutulmakta ve sırf bu yüzden diğer şehirlere tayin edilmektedirler. Sendikal faaliyetler dolayısıyla 2006 yılında 15 kamu çalışanı başka iş yerlerine tayin edilmiş, 402 kamu çalışanı disiplin cezası almış, 4 kamu çalışanı hapse mahkum edilmiş, 131 kamu çalışanı mahkemece suçlu bulunmuş ve 9 kamu çalışanı da para cezasına tabi tutulmuştur. 2 kamu sendikasının tüzüklerini değiştirmeleri istenmiştir. 14 değişik iş yerinde sendikaların bürolarını kullanmaları engellenmiş ve 3 sendika bürosu yasal sendikal faaliyetlerini hayata geçirirken zorla boşaltılmıştır. KESK'in "toplu pazarlık" kavramının yer aldığı tüzüğe Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca müdahale edilmektedir. Bakanlığa göre bu kavram Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda yer alan "toplu görüşme" kavramı ile bağdaşmamaktadır. Bakanlık, Kültür Sanat-Sen, ESM, Haber-Sen ve SES gibi sendikalardan da tüzüklerini değiştirmelerini istemiştir. KESK üyesi Tüm Bel-Sen tarafından belediyelerde son 12 yıldır imzalan 130'un üzerindeki toplu sözleşmelerin uygulanmaması için yerel idarelere baskı yapıldığı belirtilmektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) sendika lehine karar vermesine rağmen bakanlık bu politikasından vazgeçmemiş ve 8 belediyede imzalanan toplu sözleşmeler ihlal edilmiştir."

■ ICFTU 19. Kongresi ve ITUC'un Kuruluş Kongresi

KESK'in üyesi olduğu ICFTU, uluslararası boyutta 1949 yılından beri faaliyet gösteriyor. Konfederasyon, 156 ülkedeki 241 üyesiyle 155 milyon çalışanı temsil ediyor. 1920 yılında kurulan WCL, 116 ülkedeki 144 üye örgüte ve özellikle üçüncü dünya ülkelerinde olmak üzere 26 milyon üyeye sahip bulunuyor.

Küreselleşen sermayeye karşı emeğin küresel mücadelesinin temelleri, Japonya'nın Miyazaki kentinde, Aralık 2004'te gerçekleştirilen ICFTU 18. Genel Kurulu'nda atıldı. Genel kurulda, küreselleşme nedeniyle gelecekte sendikal hareketin karşı karşıya kalacağı, giderek karmaşıklaşan ve artan sorunlar ele alındı. Bu çerçevede, ICFTU'nun var oluş değerleri, ilkeleri ve amaçlarına dayanarak çalışanların çıkarlarının daha iyi korunması için daha yeni ve etkin küresel araçların değerlendirmeye alınması benimsendi.

Bu karar ve beraberinde getirdiği gelişmelerin sonucu olarak sendikalarının uluslararası düzeyde faaliyet gösteren iki örgütü, Uluslararası Hür İşçi Sendi-

kaları Konfederasyonu (ICFTU) ve Dünya Emek Konfederasyonu (WCL) 1-3 Kasım 2006 tarihleri arasında Viyana'da gerçekleştirilen kongre ile "küresel emek mücadelesi" için birleşerek Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'nu (ITUC) kurdu. Kongreye Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır

Küreselleşmeyi temelden değiştirmeyi hedefleyen ITUC'un, başka bir küreselleşme için sürdürülebilir kalkınma için ekonomik, sosyal ve çevresel unsurların birleştirilmesi, işçilerin temel haklarına evrensel olarak saygı duyulmasının garanti altına alınması, insan onuruna yakışır işin herkes için oluşturulmasını hedeflemiştir. ITUC, yoksulluğun sona erdirilmesi ve ulus içinde ve uluslararası eşitsizliğin büyük ölçüde azaltılmasını, eşit gelir dağılımıyla büyümenin desteklenmesini öngörmüştür.

AVRUPA SENDİKALARI KONFEDERASYONU (ETUC) İLE İLİŞKİLER

KESK, üyesi olduğu Uluslararası Örgütlerden ETUC ile ilişkilerini olanakları çerçevesinde yurtdışındaki toplantılara katılma, ikili görüşmeler yapma, raporlar sunma şeklinde devam ettirmiştir. Konfederasyonumuz, ETUC'a sendikal hak ihlalleri konusunda, gerçekleştirdiğimiz eylem ve etkinlikler ile ilgili rapor ve yazı göndermiştir. Konfederasyonumuzun kimi konularda hükümete baskı yapma talepleri üzerine ETUC, ilgili makamlara protesto mektupları göndererek KESK'in taleplerini desteklediğini belirtmiştir.

ETUC Yönetim Kurulu Toplantıları

■ Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, 19-20 Ekim 2005 tarihleri arasında ETUC (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) Yönetim Kurulu toplantısına katılmıştır. Toplantıda Avrupa Anayasası, işyerinde kadına yönelik şiddet, Aralık 2005'te gerçekleşen 6. WTO Konferansı, daha çok ve iyi iş olanakları gibi ana başlıkların tartışıldığı ETUC Yönetim Kurulu toplantısı sonrasında, ETUC yöneticileri, Avrupa Komisyonu temsilcisi ve KESK, DİSK, TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ genel başkanlarından oluşan heyet ile bir toplantı gerçekleştirilmiştir. Türkiye'nin AB giriş müzakereleri sürecinin sosyal politika ve sendikal bakış açısından değerlendirildiği bu toplantıda Türkiye'deki sendikal sorunlar ve örgütlenme özgürlükleri üzerinde durulmuştur. Toplantıda Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul aşağıdaki raporu sunmuştur:

► **Sosyal Politika ve Sendikal Haklara Yönelik KESK'in Görüşü (19-20 Ekim 2005)**

AB'ne tam üyelik sürecinin başlamasıyla birlikte sendikal haklara ve örgüt-

lenme özgürlüğüne ilişkin sosyal politika alanı giderek daha önemli konular haline gelecektir. Sosyal politika alanındaki uygulamalar dikkate alındığında, Türkiye'nin sendikal haklar ve örgütlenme konusunda oldukça geri bir noktada olduğunu söylememiz mümkün. Ülkemiz sosyal politikalar ve sendikal hak ve özgürlüklerin kullanımı konusunda henüz yeterli bir düzeyde değildir. Bu konuda önemli zorluklar ve alınması gereken mesafeler vardır. Nitekim, Avrupa Komisyonu tarafından 6 Ekim 2004 tarihinde açıklanan İlerleme Raporu, sendikal hak ve özgürlükler açısından ve genel olarak sosyal politika konusunda önemli saptamalar içermektedir. İlerleme Raporu'nda yapılan kapsamlı ve sistematik bir değerlendirmede, Türkiye'deki sendikal hakların Kopenhag Kriterleri'ne uygun olmadığı, sosyal politika alanında topluluk müktesebatının gereklerini yerine getirmekten uzak olduğu vurgulanmıştır. İlerleme Raporu'nda sendikal ve sosyal haklar ile ilgili en çarpıcı bölümünü, Türkiye'nin hala ILO standartlarının çok gerisinde olduğunun saptanması oluşturmaktadır.

Sendikal hakların ve özgürlüklerin kullanımına yönelik getirilen kısıtlamalar ve yasaklar hala varlığını devam ettirmektedir. 1980 askeri darbesi ile birlikte örgütsüzleştirilmiş bir toplu modeli öngörülmüş ve sendikalar ciddi saldırılara maruz kalmıştır. Bugüne kadar Türkiye, sendikal haklar konusunda yaşanan sınırlamalara ve yasalara ilişkin olarak uluslararası platformda ILO tarafından ciddi eleştiriler almıştır. Bununla birlikte, sendikal hakların korunması ve özgürlüklerin sağlanması konusunda AB normları çerçevesinde kısmi düzenlemeler gündeme gelmiş ancak bu düzenlemeler uygulama alanı bulmamıştır.

Ülkemiz istihdam yapısı, vasıflı işçi, taşeron işçi ve kamu emekçisi olmak üzere kendi içinde bölünmüş bir yapıya sahiptir. Enformel sektör hızla gelişmiş, fason üretimde çalıştırılan taşeron işçi sayısı giderek artmıştır. İşçi sınıfı bünyesinde yaratılan bu bölünmeye paralel olarak, ülkemizde çalışanlar için iki ayrı yasal düzenleme yoluna gidilmiştir. Ancak KESK, bütün çalışanların ortak bir yasa etrafında örgütlenmesi ve tüm emekçiler için ortak sendikal hakların sağlanması gerektiğini düşünmektedir.

Buna göre işçi sendikaları 2821 ve 2822 sayılı yasalar çerçevesinde faaliyetlerini sürdürmektedir. Kamu sektöründe örgütlü olan memur sendikalarını faaliyetleri ise 2001 yılında kabul edilen 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu ile düzenlenmektedir. Kamu emekçilerinin tüm itirazlarına rağmen 2001 yılında yürürlüğe konulan 4688 sayılı yasa temel sendikal hak ve özgürlükleri güvence altına almak ciddi eksiklikleri olan, toplu sözleşme ve grev hakkını içermeyen bir yasadır. Bugüne kadar 4688 sayılı yasa ve sosyal politika alanındaki düzenlemeler ILO ve diğer uluslararası örgütler tarafından eleştirilmiştir. KESK'in 4688 sayılı yasaya ve sendikal haklar konusunda dayatılan kimi sınırlamalar ilişkin eleştirileri kısaca aşağıda maddeler halinde

belirtmiştir:

1- Yasada toplu sözleşme hakkı kabul edilmeyip, toplu görüşme sistemi düzenlenmiştir. Toplu görüşme sistemini düzenleyen 4688 sayılı yasanın 28. maddesi, toplu pazarlık hakkını öngören ILO'nun 98 sayılı sözleşmesinin 4. maddesine, ILO'nun 151 sayılı sözleşmesine ve Avrupa Sosyal Şartı'nın 6. maddesine aykırıdır.

2- Yasa kamu emekçileri için grev hakkını öngörmemektedir. Bilindiği üzere grev hakkı da tüm çalışanlar için ILO'nun 98 sayılı sözleşmesinde ve Avrupa Sosyal Şartının 6. maddesinde düzenlenmiş ve güvence altına alınmıştır.

3- Sendikal hak ve özgürlükler temel insan hakları bağlamında değerlendirilmesi ve güvence altına alınması gereken haklar arasında yer alır. Ancak, ülkemizde sendikal hak ve özgürlükler tam anlamıyla güvence altında değildir. Sendikalarımıza üye olan çok sayıda kamu emekçisinin ve sendika temsilcisinin sendika üyelikleri nedeniyle görev yerleri değiştirilmekte ya da cezai yaptırımlara maruz kalmaktadır. Sendika üyelerinin ve temsilcilerinin görev yerlerinin istemleri dışında değiştirilmesi örgütlenme hakkını güvence altına alan ILO'nun 151 sayılı sözleşmesinin 4. maddesine aykırılık teşkil etmektedir.

4- 4688 sayılı yasa gereğince 500.00 kamu emekçisi örgütlenme hakkından mahrum bırakılmıştır. Buna göre 4688 sayılı yasanın 15. maddesi gereğince Silahlı Kuvvetler mensupları, Millî Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında çalışan sivil memurlar, ceza infaz kurumlarında çalışan kamu görevlileri vb. sendikalara üye olmaz ya da sendika kuramaz. Yasanın bu maddesi ILO'nun 87 sayılı sözleşmesinin 2., 3. ve 9. maddelerini ihlal etmektedir.

5- Gerek 4688 sayılı yasa gerekse de Kamu Personeli Yasa Tasarısı kamu görevlileri için siyaset ve grev yasağı getirmektedir. İlgili yasalar ILO'nun 151 sayılı sözleşmesinin 9. maddesini ihlal etmektedir.

6- Örgütlenme özgürlüğü ve hakkı birçok alanda sınırlandırılmıştır. Bunun için en temel örneği EĞİTİM SEN davası oluşturmaktadır. ETUC ve Avrupa Komisyonu bu konuda daha önce bilgilendirildiği üzere, EĞİTİM SEN'e karşı tüzüğünde ana dilde eğitimi savunduğu için kapatma davası açılmıştır. ILO'nun 87 sayılı sözleşmesinin 3. maddesinde "çalışanların ve işverenlerin örgütleri tüzük ve iç yönetmeliklerini düzenlemek, temsilcilerini serbestçe seçmek, yönetim ve etkinliklerini düzenlemek ve iş programlarını belirlemek hakkına sahiptirler" denilmektedir. EĞİTİM SEN'e karşı açılan dava ILO'nun 87 ve 151 sayılı sözleşmelerini ihlal eden bir uygulamadır.

7- Türkiye'de sendikaların birer sosyal taraf olarak kabul edilmediği görülmektedir. Hükümet sendikaları ve sosyal tarafları birer danışma organı olarak

değerlendirmektedir. Yüksek İdare Kurulu örneğinde olduğu gibi birçok kurul işlevsiz hale getirilmiştir. Hükümet kamu hizmetleri alanında ve toplumsal yaşamda ciddi etkilere sahip olacak yasalar hakkında sendikaları bilgilendirmekten ve sendikalara danışmaktan kaçınmaktadır. Örneğin Hükümet Kamu Personeli Yasa Tasarısı ve Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Güvenlik Yasa Taslağına ilişkin olarak sendikalar bilgilendirilmekle birlikte, sendikaların temel eleştirisi noktaları dikkate alınmamış, yasalara ilişkin olarak sendikalara danışılmamıştır. Oysa, bu yasal düzenlemeler ile kamu hizmetleri ciddi bir değişime uğrayacak, esnek istihdam artacak, performans sistemi getirilecek, sosyal güvelik sisteminde ciddi değişimler olacak, kamu sektörü, eğitim ve sağlık sistemi özelleştirilecek ve bugüne kadar elde ettiğimiz bir çok hakkımız elimizde alınacaktır.

8- Üye sendikalarımızdan TÜM BEL SEN'in 12-13 yıldır yaklaşık 130 belediyede toplu sözleşme yapmıştır. Ancak hükümet, grev ve toplu sözleşme hakkını kamu emekçileri için tanıyacağını ifade etse de, İşçileri Bakanlığı tarafından yazılan bir yazı ile, yapılan bu toplu sözleşmelerin uygulanmaması konusunda belediyelere baskı yapmaktadır. Sözleşmeler sonrasında yapılan ödemeler de geri istenmektedir.

9- 15-30 Ağustos 2005 tarihlerinde hükümetle gerçekleştirilen toplu görüşmelerde Türkiye Kamu Sen ve Memur Sen devletin sendika aidatlarını ödemesini önermiş ve bu öneri kabul edilmiştir. Bu öneri mutabakat metninde şöyle yer almıştır: "Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi". KESK'in mutabakat metnine şerh koyduğu bu öneriye göre, kamu görevlilerinin işvereni olarak hükümet üyelerin aidatlarını ödeyecektir. Bunun anlamı hükümetin sendikalar üzerindeki denetimini ve hegemonyasını artırması demektir.

Burada sendikal özgürlüklerle ilgili uluslararası sözleşmelerden bahsettikten sonra uluslararası sözleşmelerin- iç hukukumuzdaki yerinin ne olduğu olgusunun açıklanması gerekmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasınının 90/5 maddesi gereği "usulüne uygun yürürlüğe konulmuş uluslararası anlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasa'ya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası antlaşma hükümleri esas alınır." Anayasa'nın anılan bu hükmü gereği ülkemiz tarafından onaylanan uluslararası sözleşmeler iç hukuk açısından tüm idareleri ve mahkemeleri bağlayıcı özellik taşımaktadır. Bunun aksi şekilde hareket etmek Anayasa'ya aykırılık teşkil eder.

Bu amir Anayasal hükmünden de anlaşılacağı gibi, Uluslararası Söz-

leşmeler “*kabul*”, “*onay*” ve “*yürürlüğe sokulma*” ile birlikte iç hukukumuzda yaratılmış diğer normlar gibi kanun haline gelir. Hatta, iç hukukta yaratılmış diğer kanunlardan farklı olarak, çelişki halinde Uluslar arası Sözleşmeler esas alınır. Bu çerçevede, hükümet uluslararası sözleşmelerin (ILO, Avrupa Sosyal Şartı gibi) gereklerini yerine getirmeli ve sendikal hak ve özgürlüklerin sağlanması için gerekli adımları atmalıdır.

■ 7–8 Aralık 2006 tarihinde Brüksel’de gerçekleşen ETUC Yönetim Kurulu Toplantısına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır. Toplantıda, PERC (Birleşik Avrupa Bölge Komitesi) tüzüğü, iş yerinde şiddet ve tacize yönelik müzakereler, 2007 yılı toplu pazarlık dosyası, yeni finans kapitalizmi, kadın çalışanlar için iş ve yaşam dengesinin kurulmasına yönelik yaklaşımın oluşturulması, büyüme ile orantılı olarak yeni işlerin yaratılması konuları tartışılmıştır.

■ 10 Mayıs 2007 tarihinde Brüksel’de gerçekleşen ETUC Yönetim Kurulu toplantısına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır. Yönetim Kurulu toplantısı öncesinde, Genel başkanımız, ETUC Genel Sekreteri John Monks, ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder ve ILO Türkiye masasından yetkilerle “Kamu Emekçilerinin Sendikal Hakları, Yasalarda ve Uygulamalarda Sendikal Hak İhlalleri” ile ilgili görüşme yapmış, Konfederasyonumuz tarafından hazırlanan raporu sunmuştur. Toplantıda 21-24 Mayıs 2007 tarihinde gerçekleşecek olan 11. ETUC kongresi ile ilgili son bilgilendirmeler yapılmış, Strateji ve Eylem Planı üzerine görüşmeler yapılmış, toplumsal cinsiyet eşitliğinin ana plan ve programlara yerleştirilmesi için ETUC şartı üzerine karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

ETUC tarafından gönderilen protesto mektupları

■ Konfederasyonumuzun, Türkiye’deki sendikaların üye aidatları ile ilgili 20 Nisan 2006 tarihinde ETUC Genel Sekreteri John Monks’a göndermiş olduğu yazı üzerine; ETUC, 24 Mayıs 2006 tarihinde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’a aşağıda yer alan mektubu göndermiştir.

► Sayın Başbakan,

Türkiye’den üye örgütlerimiz, ILO ve AB standartlarına aykırılık teşkil eden iki önemli konu hakkında bizi bilgilendirmiştir. Bunlardan ilki, DİSK tarafından sunulan Gıda-İş sendikasının kapatılmasına ilişkin rapor diğeri ise, KESK tarafından sunulan, üye aidatları yoluyla idari makamların sendikalar ve üyelerine müdahale etmesine ilişkin rapordur.

Bildiğiniz üzere, Avrupa Sosyal Modelinde, sendikalar önemli sosyal tarafları arasında yer almaktadır. Sendikalar, yöneticilerini seçme ve sendikaya bağlılığının bir ifadesi olan sendika aidatları konusunda özgür olmalıdır. İdari makamlar bu konuda yetkili değildir ve bu alana müdahale edemezler.

Sayın Başbakan, ETUC, Hükümetinizin Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde göstermiş olduğu çabayı çok takdir etmektedir. Umuyoruz ki hükümetiniz, parlamentonuzun büyük çoğunluğu ile, yukarıda belirtilen uluslararası standartlar çerçevesinde Türk hukukunun düzenlenmesi için gerekli olan bütün adımları atacak, sendikalara ve üyelerine yönelik müdahalelerden sakınacaktır.

Genel Sekreter, John MONKS

■ Konfederasyonumuz 2 Haziran 2006 tarihinde ETUC'a genel sağlık sigortası süreci ile ilgili bir mektup göndermiştir. Yazımız üzerine 15 Haziran 2006 tarihinde ETUC Konfederal Sekreteri Joel Decallion'un Konfederasyonumuza aşağıdaki mektubu göndermiştir.

►► **Sevgili meslektaşım,**

2 Haziran 2006 tarihinde göndermiş olduğunuz mektubunuza geç cevap verdiğim için çok üzgünüm. Ne yazık ki bu aralar çok sık yolculuk yapıyorum.

İki konuda görüşlerimi bildirmek isterim:

1. *Sendikal haklar ve özellikle gösteri ve grev hakkı Avrupa Sosyal Modeli'nin temel unsurların birisidir ki; Türkiye, AB sürecinde bu koşulları yerine getirmek zorundadır. Barışçıl gösterileri bastırmaya yönelik resmi makamlar tarafından uygulanan her tür şiddeti ya da gündemdeki temel toplumsal sorunlara ilişkin sendikaların görüşlerini ifade etmelerine yönelik engellemeleri kınıyoruz. İfade özgürlüğü, AB müktesebatında da yer aldığı üzere, temel haklar arasında yer almaktadır.*

Bize göndermiş olduğunuz mektubunuzu, üyelik kriterleri çerçevesinde değerlendirilmek üzere, AB Genişlemeden Sorumlu Genel Direktörlüğüne iletteceğim.

2. *Toplumsal olarak kabul edilebilir bir çözümün bulunabilmesi için, sağlık sigortası ve emeklilik sistemi gibi çalışma ve yaşam koşullarıyla bağlantılı olan bütün sorunların, sosyal taraflar tarafından karşılıklı olarak tartışılması ve müzakere edilmesi gerekir. ETUC, meşru eylemlerinizi desteklemeye devam edecektir.*

Konfederal Sekreter, Joel Decallion

■ Konfederasyonumuz, ETUC'a Eğitim-Sen'in "Büyük Eğitimci Yürüyüşü"ne katıldıkları gerekçesiyle Konfederasyonumuz Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul dahil sendika yöneticilerimize verilen hapis ve para cezaları ile ilgili bir yazı göndermiştir. 19 Nisan 2007 tarihinde ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder ve ETUC Genel Sekreteri John Monks ortak imza ile Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a bir protesto mektubu göndermiştir. Mektup ITUC ile ilişkiler kısmında yer almaktadır.

■ ETUC, Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartını onaylayan ancak 5. ve 6. maddelerindeki çekincelerini kaldırmayan Türkiye'yi eleştiren bir mektubu 24 Eylül 2007 tarihinde Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'e ve Dışişleri Bakanı Ali Babacan'a göndermiştir. Mektubu aynı zamanda Genişlemeden Sorumlu AB Komiseri Olli Rehn'e, Sosyal İşler AB Komiseri'ne, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri'ne, Avrupa Konseyi İnsan Hakları ve Yasal İşler Genel Direktörü'ne, Avrupa Konseyi Sosyal Şartlar Yönetim Sekreteri'ne, Sosyal Haklar Avrupa Komitesi Başkanı'na, Sosyal Şart Hükümet Komitesi Üyeleri'ne ve Türkiye'de ETUC üyesi örgütlerin Genel Sekreterleri'ne de göndermiştir.

►► **Sayın Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Bakanlar,**

ETUC Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nin Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı'nı (GGASŞ) 27 Haziran 2007 tarihinde onaylamasından memnuniyet duymaktadır. GGASŞ, Avrupa çapında özellikle sendikal haklar özelinde temel sosyal hakların korunmasını garanti eden en temel araçlardan biri olarak değerlendirilmektedir.

Ancak, ETUC doğrudan sendikal hakların korunması ile ilgili olan GGASŞ'in 5. ve 6. maddelerinin de Türkiye tarafından onaylanmamasından duyduğu derin hayal kırıklığını ve endişesini de iletmek ister. ETUC, 5. ve 6. maddelerinin GGASŞ'nin en temel maddelerinden olduğunu düşünmektedir. Sendikal hakların etkili bir biçimde korunması, Türkiye dahil Avrupa çağındaki tüm devletlerin temel sosyal haklarını ilgilendiren herhangi bir politikanın temel köşe taşı oluşturmalıdır.

Hem ETUC Hem ITUC ne yazık ki hala Türk üye örgütlerinden özel ve kamu sektöründeki sendikal hak ihlallerine ilişkin düzenli olarak bilgi almaktadır.

ETUC, Şartın belli başlı maddelerinin kabul edilmemesi ve 5. ve 6. maddelerinin de Türkiye dahil birkaç ülke tarafından hala onaylanmamasına ilişkin Sosyal Haklar Avrupa Komitesi'nin 7. raporunda (Eylül 2000) belirtilen noktaları tekrar vurgulamak istemektedir. Raporda; "Komite, 5. ve 6. maddelerin tamamını yada bir kısmını onaylamayan ülkelerin Avrupa'da istisna oldukları-

nı gözlemlemiştir” denilmektedir. Aslında, AB’ye son süreçte katılan yeni üye devletler de dahil (GG) ASS’nin neredeyse tüm imzacıları bu temel maddeleri onaylamışlardır. Sosyal Haklar Avrupa Komitesi; “bütün yasal sistemlerce kabul edilen bu nokta devletlerin tarihsel geçmişlerinden bağımsız olarak çok kolay açıklanabilir: örgütlenme ve toplu pazarlık hakları toplu olarak demokratik bir toplumun işleminin temel faktörlerinden ve piyasa ekonomisinin de önemli unsurlarını oluşturmaktadırlar. Bu nedenle, 5. ve 6. maddeler Şartın en temel/değişmez maddelerindedir” demektedir.

Bu nedenle, ETUC’un da tam desteğiyle, Sosyal Haklar Avrupa Komitesi Hükümetlerden 5. ve 6. maddelerin onaylanmasını sağlayacak gerekli düzenlemelerin en yakın zamanda yapılmasını beklemektedir.

ETUC, 5. ve 6. maddelerin Türkiye tarafından onaylanmamasını kaçırılmış bir fırsat olarak değerlendirmektedir. Bu nedenle; ETUC Türkiye’yi; durumunu yeniden gözden geçirmesine ve sadece GGASS’ın bu maddelerinin değil ancak ilgili Toplu Şikayetler protokolünün de olabildiği kadar çabuk nasıl onaylanacağına ilişkin araştırmaya çağırmaktadır.

Genel Sekreter, John Monks

■ ETUC 2007 yılında Taksim’de gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin bir dayanışma mesajı göndermiş ve ertesi gün yaşanan olayları kınayan da bir basın açıklaması yapmıştır. İlgili metinler aşağıdadır.

►► 1 Mayıs 2007 Mesajı

İstanbul Taksim Meydanı’nda gerçekleşen katliamın 30. yıl dönümü olması nedeniyle, bu yıl özel bir önem taşıyan 1 Mayıs vesilesiyle sizleri selamlamak istiyorum.

Avrupa’da genelinde emekçiler; sendikal hareketin kazanımlarına dikkat çekmek için; adalet, eşitlik ve insanlık onuru için hayatlarını feda edenleri anmak için; bir araya geliyorlar. 1 Mayıs’ın emekçiler ve onların sendikaları için özel bir gün olarak tanınmasına ve 30 yıl önce yaşanan korkunç olayların bütünüyle araştırılmasına ilişkin sendikal taleplerinizi sahipleniyoruz.

ETUC, uluslararası sözleşmelerde ve anlaşmalarda, özellikle AB katılım sürecinin önemli bir parçası olarak görülen Avrupa Birliği Temel Haklar Anlaşmasında yer alan sendikal hakların ve diğer insan haklarının kazanılması yolundaki Türkiye Sendikal Hareketi’nin çalışmalarını kararlı bir şekilde desteklemektedir.

Lütfen, Türkiye emekçileri adına, en iyi dileklerimizi kabul edin.

Genel Sekreter, John Monks

►► ETUC Basın Açıklaması

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC), 34 kişinin öldüğü 1 Mayıs 1977'nin 30. yıldönümünde, İstanbul'da bir anma düzenlemek isteyen yüzlerce sendika üyesinin ve sendika yöneticilerinin gözaltına alınmasını kesinlikle onaylamamaktadır.

ETUC Genel Sekreteri John Monks, yaptığı açıklamada, "barışçıl bir gösteri düzenleyen sendikacıların tutuklanması ve yüzlerce göstericiye göz yaşartıcı gaz kullanılarak müdahale edilmesi kabul edilmez."dedikten sonra "basının olayları izlemesi ise polis tarafından açıkça engellenmiştir" diye ekledi.

ETUC üyesi sendikalar ve örgütler yaşananların Türkiye'yi geçmişe götürmesinden endişe ediyorlar.

■ ETUC XI. Kongresi

Avrupa'nın 36 ülkesinden, 81 sendikal konfederasyonun üye olduğu ve yaklaşık 60 milyon işçiyi temsil eden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun (ETUC) 11. Olağan Kongresi "Sosyal Avrupa, Dayanışma ve Sürdürülebilir Kalkınma" başlığı altında İspanya'nın Sevilla kentinde 21-24 Mayıs 2007 tarihleri arasında gerçekleşti. Kongre'ye Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır.

İspanya Devlet Başkanı Jose Luis Rodriguez Zapatero'nun da katıldığı Kongre'de, strateji ve eylem planı çerçevesinde "sosyal diyalog", "aktif istihdam politikaları", "fırsat eşitliği" ve "esneklik-güvenlik" gibi konular üzerine tartışmalar yürütüldü. AB Komisyonun Mart 2007 tarihinde yayınladığı Yeşil Kitap üzerine şekillenen tartışmalarda özellikle "esneklik-güvenlik" tanımı ve gereklilikleri üzerine tartışmalar yürütüldü. ETUC Genel Sekreteri Monks, Avrupa Temel Haklar Sözleşmesi'nin "AMA-sız ve EĞER-siz Bir Biçimde" Avrupa genelinde yasal zemine taşınması gerektiğini belirtti.

ETUC Genel Sekreteri John Monks kongrede yaptığı konuşmada, Avrupa'da sendikaların bugün bir dizi karmaşık sorunla karşı karşıya olduğunu belirtti. Monks, "Güvencesiz çalışmanın yaygınlaşması, küreselleşme, sosyal gelişmeye yönelik inancın yitirilmesi sendikaların önündeki en önemli engeller. Bu engellere karşı ETUC güçlü bir şekilde; daha güzel ve daha iyi bir Avrupa için mücadele etmeli" dedi. Monks konuşmasında ayrıca; ETUC'un daha fazla ve daha iyi istihdam, sosyal diyalog mekanizmalarının geliştirilmesi, işçilerin katılımının güçlendirilmesi, sürdürülebilir kalkınma için çalışmalar yapması gerektiğini vurguladı.

Kongre'de ayrıca "Daha Güçlü Avrupa Sendikaları için Hücum", "Yeni Finans Kapitalizmin meydan okuduğu Avrupa Sosyal Modeli", "Avrupa Emek

Piyasası: Herkesi Kapsayan ve Nitelikli Çalışma Koşulları”, “Avrupa Parasal Birliğinde (EMU) Ücret Politikaları”, “Avrupa, Sosyal Diyalog Alanı, Toplu Pazarlık ve İşçilerin Katılımı”, “Sürdürülebilirlik ve İstihdam” konulu tartışmalar yapıldı.

Kongre’de ayrıca kuruluş ilkelerine olan taahhüdünü bir kez daha yinelediğini belirten ve “daha güçlü sendikalar için Hücum” başlığı altındaki eylem ve strateji planının yer aldığı bir “Sevilla Manifestosu” kabul edilmiştir.

Kongre’de ETUC Genel Başkanı İsveçli kadın sendikacı Wanja Elisabeth Lundby-Wedin seçildi. 4 yıl boyunca başkanlık görevini yürütecek olan Lundby-Wedin, 1952 yılında doğdu. 2000 yılından beri 1.831.000 üyesi olan İsveç Sendikalar Konfederasyonu Landsorganisationen i Sverige LO’nun başkanlığını yürütüyor. John Monks’un Genel Sekreterliğe devam edeceği yönetim kurulunun diğer üyeleri; Maria Helena Andre, Reiner Hoffmann, Walter Cerfeda, Joël Decallion, Jozef Niemiec, Catelene Passchier.

ETUC, Kongresinde ayrıca 21-22 Haziran 2007 tarihinde Brüksel’de gerçekleşen olan AB Zirvesi öncesinde Avrupa Temel Haklar Şartı’nın yasal olarak bağlayıcı bir hale gelmesi için AB liderlerine bir çağrı yapma ve bu konuda bir kampanya düzenleme kararı almıştır.

ETUC İle Yapılan Diğer Çalışmalar

■ 27-29 Ekim 2005 tarihleri arasında Brüksel’de gerçekleşen ETUC Ulusal Uyum Komisyon Toplantısına, Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir, Mali Sekreterimiz Dilek Adsan, Hukuk, TİS ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca ve Basın Yayın Sekreterimiz Hasan Hayır katılmıştır.

■ 19-20 Ocak 2006 tarihlerinde Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir ETUC tarafından Brüksel’de düzenlenen “İşe Bağlı Stres” konulu seminere katıldı. Seminer sonrası 23 Ocak 2006 tarihinde Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir, ETUC Genel Sekreteri John Monks ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Konfederasyonumuzun ve sendikalarımızın tüzüklerine yönelik müdahalesi ve sürgünler hakkında bir görüşme gerçekleştirmiştir.

■ 8 Mart 2006 tarihinde, KESK Tüzüğü’nün değiştirilmesine ilişkin Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından KESK’e gönderilen yazının bir kopyası ve SES’in tüzüğünde değiştirilmesi istenen maddeler ETUC Genel Sekreteri John Monks’a iletilmiştir.

■ 13 Eylül 2006 tarihinde, daha önce Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonuna sunulan metin ETUC Genel Sekreteri John Monks’a ve AB’nin Genişlemeden sorumlu Komiseri Olli Rehn’e iletilmiştir.

AVRUPA SOSYAL FORMU (4-7 Mayıs 2006)

4. Avrupa Sosyal Forumu (ASF) 4-7 Mayıs 2006 tarihleri arasında Yunanistan'ın başkenti Atina'da gerçekleşti. Türkiye'den, KESK'ten ve Sendika Genel Merkezlerimizden geniş katılım sağlanan ASF'ye Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir, Hukuk, TİS ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca, Basın Yayın Sekreterimiz Hasan Hayır, Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ve Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

5000'in üzerinde katılımcının kayıtlı olduğu Forum'da Avrupa'nın farklı bölgelerinden aktivistleri Tarık Ali, Samir Amin, Walden Bello, Alex Callinicos gibi isimlerle bir araya gelmiştir. Toplamda 200'den fazla seminer ve 60 kadar atölye toplantısı gerçekleştirildi. Bu toplantıların yaklaşık 50'sinde Türkiyeli konuşmacılar ve hareketler de yer aldı. 4-5-6 Mayıs günleri üç değişik zaman aralığında panel ve atölye çalışmaları yapıldı.

Forumda, Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, "Orta Doğu Barış Sürecinde Avrupa'nın ve Toplumsal Güçlerin Rolü" başlıklı seminerde, Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir "Güvencesiz Koşullarda Göçmen Emeği ve Mücadelesi" başlıklı seminerde, Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe, "Kamu Hizmetlerinin Özelleştirilmesi" başlıklı seminerde, Mali Sekreterimiz Dilek Adsan, "Neoliberal Kapitalizm Sürecinde Kadınlar ve Çalışma Koşulları-Güvencesi çalışma koşulları, işsizlik ve sosyal dampinge karşı mücadele edebilmek için gerekli olan sendikal stratejiler ve eylemler nedir?" başlıklı seminerde, Hukuk, TİS ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca "İşçi Sınıfına Yönelik Neoliberal Saldırıları ve Uluslararası Kolektif Mücadelenin Önemi" başlıklı seminerde bir sunuş gerçekleştirmişlerdir.

Sosyal forumda Irak savaşı ve savaş karşıtı mücadele deneyimleri, Fransa'da iş yasasının geriletilmesi, çevre, kadın, küresel ısınma, neoliberalizme karşı mücadele, Ortadoğu konusu vb. başlıklı onlarca konuşma yapıldı. Forum boyunca onbinlerce insan "Baska bir dünya mümkün!" mesajını verdi. 6 Mayıs 2006 Cumartesi günü kent merkezinde gerçekleştirilen yürüyüşle sona erdi. Yürüyüşe katılan yaklaşık 50 bin kişi, "Yankee Go Home", "ABD, Ortadoğu'dan Defol" sloganları ile ABD Büyükelçiliği önünde protesto gösterilerinde bulundu.

Katılım sağlanan ASF hazırlık toplantıları

4. ASF için hazırlık toplantısı 5-8 Ocak 2006 tarihlerinde Viyana'da gerçekleştirilmiştir. Toplantıya KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz

Fevzi Ayber katılmıştır.

5. ASF için ilk hazırlık toplantısı 3–5 Kasım 2006 tarihinde Frankfurt'ta gerçekleşmiştir. Toplantıya KESK adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katıldı.

Bir sonraki ASF hazırlık toplantısı 30-31 Mart, 1 Nisan 2007 tarihlerinde Portekiz'in Lizbon kentinde yapıldı. Toplantılara 12'si Türkiye'den olmak üzere, 23 ülkeden 133 kişi katıldı. Toplantıya KESK adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmıştır. Üç gün süren toplantılarda bir çok ağ ve çeşitli metodoloji çalışma grupları bir araya geldi. Yapılan asamble toplantılarında bir sonraki ASF'nin yerine karar verildi ve bir sonraki ASF'ye dönük olarak prensiplerden oluşan bir metin hazırlandı. 5. ASF'nin 17-21 Eylül 2008 tarihinde Malmö'de (İsveç) yapılmasına karar verilmiştir.

30 Kasım 1-2 Aralık 2007 tarihlerinde Türkiye'deki ASF hazırlık toplantısı İstanbul'da Bilgi Üniversitesi Dolapdere Kampusu'nda yapıldı. Toplantıya Avrupa'nın onlarca ülkesinden 200 sosyal hareket temsilcisi katıldı. KESK adına ise Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca ve Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır. Toplantıda KESK adına açılış konuşmasını Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca yapmıştır.

1 Aralık 2007 Cumartesi günü Mali Sekreterimiz Dilek Adsan "Metodoloji Oturumu"nda kolaylaştırıcı olmuştur. 2010'da yapılacak 6. ASF'yi İstanbul'da yapma önerisi de toplantıda tartışıldı.

23-24 Şubat 2008 tarihinde Berlin'de gerçekleşen bir sonraki ASF hazırlık toplantısında ise bu öneri netlik kazanmış ve 2010 yılındaki 6. ASF'nin Türkiye'de yapılmasına karar verilmiştir. ASF'nin konu başlıklarının belirlendiği 4-8 Haziran 2008 tarihlerinde Kiev'de gerçekleşen ASF hazırlık toplantısına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ve Hukuk, TİS, Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca katılmıştır.

TÜRKİYE SOSYAL FORMU (30 Eylül-1 Ekim 2006)

I. Türkiye Sosyal Forumu 30 Eylül – 1 Ekim 2006 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilmiştir. Forumu; Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir, Basın Yayın Sekreterimiz Hasan Hayır, Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ve Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

"Başka Bir Dünya, Başka Bir Avrupa, Başka Bir Türkiye Mümkün" şiarıyla iki gün boyunca Türkiye'den emek ve meslek örgütleri, sivil toplum kuruluşla-

rı, sosyal hareketler, yabancı konuklar ve binlerce kişi seminerlerde ve atölyelerde ortak sorunlarını tartışmışlardır.

Neo-liberal politikalara, savaşımlara, ayrımcılığa karşı kendi alternatiflerini, çözüm önerilerini paylaştılar. KESK, Türkiye Sosyal Forumunun örgütlenmesine büyük katkı sağlamış ve emek harcamıştır. Forum Darphane-i Amire (büyük ve küçük salon), İstanbul Tabip Odası 1. ve 2. salon, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Toplantı Salonlarında toplam 40 farklı konu başlığı altında seminer ve atölye düzenlenmiştir.

TSF'nin ilk günü TMMOB Yönetim Kurulu İkinci Başkanı adına Hüseyin Yeşil, TSF Koordinasyonu adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe, KESK adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, DİSK Genel Sekreteri Musa Çam, İngiltere Sosyalist İşçi Partisi adına Alex Callinicos, Yeni Kıbrıs Partisi adına Murat Kanatlı ve 4. ASF Örgütlenme Komitesi adına Yunan sendikacı Rudi Rinaldi'nin açılış konuşmaları yapmıştır.

TSF sürecinde, Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir "Neoliberal politikaların sendikal harekete etkileri ve alternatif çözüm önerileri" başlıklı seminere, Basın Yayın Sekreterimiz Hasan Hayır "Yerel Yönetimler ve Demokrasi" başlıklı seminere, Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe "Piyasa ve Devlet Kısılcığında Eğitim" başlıklı seminere, Mali Sekreterimiz Dilek Adsan "Kadın Emeli ve İstihdam Politikaları" başlıklı seminere konuşmacı olarak katılmışlardır.

Diğer sosyal forumlar sürecinin bir parçası olan Türkiye Sosyal Forumunda, Amerikan emperyalizmine, neo-liberal politikalara, kapitalist küreselleşmeye, savaşımlara, din, etnik, köken, cinsiyet ayrımcılığına, faşizme, özelleştirmelere, yoksulluğa, yolsuzluza, doğanın tahribatına, yabancılaşmaya, yozlaşmaya karşı seslerini ve alternative çözüm önerilerini paylaşmak için biraraya gelen binlerce kişi mücadelelerini, sokaklarda, iş yerlerinde, okullarda, yaşamın tüm alanlarında sürdüreceklerini bir kez daha kanıtlamış oldular.

II. Türkiye Sosyal Formu için düzenlenen hazırlık toplantılarına ve alt grup toplantılarına KESK adına Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe katılmaktadır.

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO) İLE İLİŞKİLER

93. ILO Konferansı (31 Mayıs - 16 Haziran 2005)

31 Mayıs-16 Haziran 2005 tarihleri arasında 93. ILO Konferansı Cenevre'de gerçekleştirilmiştir. Konferansa Konfederasyonumuz adına Ge-

nel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır. ILO'nun uluslar arası konferansında, zorla çalıştırma uygulamaları, yeni iş olanaklarının yaratılması, çalışma yaşamında güvenliğin sağlanması ve ILO Genel Müdürü Juan Somavia tarafından “küresel iş krizi” olarak tanımlanan sorunun aşılması için yapılması gerekenler tartışılmıştır.

ILO Sözleşmelerinin uygulanmasına yönelik ülkelerin tartışıldığı Standartların Uygulanması Komitesi'nin Türkiye gündeminde, komitenin işçi temsilcisi Tom Etty 4688 sayılı yasanın toplu sözleşme ve grev hakkını tanınmamasını, kamu emekçilerine yönelik sendikal hak ihlallerini eleştirmiş, Eğitim Sen'in kapatılma davasının ILO Uzmanlar Komitesi tarafından dikkatle izlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Komitenin toplantısında Eğitim Sen'e yönelik açılan kapatma davasının sendika özgürlüğüne yönelik temel bir ihlal olduğu belirtilmiştir. Konferansta Eğitim Sen'in kapatılma davasıyla ilgili olarak ICFTU Sendikal Haklar Birimi Başkanı ve Eğitim Entersyonel'i (EI) temsilci ile görüşülmüştür.

95. ILO Konferansı (31 Mayıs - 16 Haziran 2006)

31 Mayıs-16 Haziran 2006 tarihleri arasında 95. Konferansı Cenevre'de gerçekleştirilmiştir. Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır. 95. ILO Konferansında Konferans için hazırlanan küreselleşen iş piyasasındaki son gelişmelerin değerlendirildiği “İş dünyasında değişiklik” konulu raporu ile, iş piyasasında açılan yeni iş imkânlarının bir kesime çok büyük imkânlar sunarken, bir kesimin haklarını da tamamen ortadan kaldırdığına dikkat çekildi. Raporun ön sözünde ILO Genel Direktörü Juan Somavia, Günümüzün ekonomik düşüncesinin, çalışmayı basit bir üretim aracı olarak görmesi üzerine görüş bildirmiştir.

Konferansta Türkiye, ILO Standartlarının Uygulanmasına İlişkin Aplikasyon Komitesinde tartışılmamıştır. Geçen yılki Aplikasyon Komitesinde özellikle Eğitim-Sen davası örneğinde sendikal özgürlükler konusu tartışılmış, hükümete eleştiriler yöneltmiştir. Ancak Türkiye bu komitenin gündemine alınmamıştır.

ILO Konferansında CGIL Uluslar arası İlişkiler Sekreteri Frank Benzi ile bir görüşme yapılmıştır. Bu görüşmede, CGIL ve KESK'in Türkiye'de sendikal hareket ve AB gündemi bağlamında ortak seminerlerin düzenlemesi üzerinde anlaşmaya varılmıştır.

96. ILO Konferansı (31 Mayıs - 16 Haziran 2007)

31 Mayıs-15 Haziran tarihlerinde Cenevre'de gerçekleşen 96. ILO Çalışma Konferansı'nda KESK adına katılım sağlanamamıştır. Ancak Konferans'ta sunulmak üzere KESK, DİSK ve DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş sendikası ile ortaklaşa bir bülten hazırlanmıştır. Standartların Uygulanması Komitesi, ILO'nun

87 No.lu Sözleşmesi olan "Sendikalaşma Özgürlüğü ve Örgütlenme Hakkının Korunması" başlığında Türkiye hakkında bir karar almıştır. Kararda; Hükümetin sendikal faaliyetlere müdahalesi, polis tarafından sendikal faaliyetler karşısında gösterilen şiddet ve sendikacıların tutuklanması, hükümetin sendikaların tüzük ve kurallarına müdahale etmesi, sayıca çok olan kamu emekçilerinin sendikaya üye olamamaları gibi konulara değinilmiştir. Kararda ayrıca Hükümetten, ulusal yasal mevzuatın Sözleşmeye uyumlu hale getirilmesi için gerekli adımların atılmasında yardımcı olacak bir ILO Üst Düzey Heyetini kabul etmesi rica edilmektedir.

97. ILO Konferansı (28 Mayıs- 13 Haziran 2008)

28 Mayıs-13 Haziran tarihlerinde Cenevre'de gerçekleşecek olan 97. ILO Çalışma Konferansına KESK adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul ve Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katılım sağlayacaklardır. Konferans öncesinde ILO Sözleşmelerin ve Tavsiye Kararlarının Uygulanması Uzmanlar Komitesinin sendikaların gönderdikleri raporlar doğrultusunda 97. ILO Konferansı için hazırladığı ve Türkiye Hükümetinden bir sonraki raporunda değinmesini istediği konuların yer aldığı bir ülke raporu hazırlamıştır. 87, 98 ve 111 sayılı ILO Sözleşmelerinin değerlendirildiği raporun özeti aşağıda sunulmuştur:

» ILO Sözleşmelerinin ve Tavsiye Kararlarının Uygulanması Uzmanlar Komitesi Rapor Özeti-Türkiye

Sivil özgürlükler:

- 1- 8 Mart 2005 tarihindeki eylemle ilgili polis şiddeti
- 2- 26 Kasım 2005 tarihindeki Eğitim-Sen Eylemi için verilen yasak ve sonrasında açılan davalar
- 3- 30 Mayıs 2006 tarihinde sosyal güvenlik reformu protestosu eyleminde yaşana polis şiddeti
- 4- kimi kamu kurumlarında sendika ile ilgili afişlerin vs.. asılmasına uygulanan yasak

Komite, Hükümetten bir sonraki raporunda, polisin uyguladığı şiddet ile ilgili Polis müdahalesinin kamu düzenine gerçek bir tehdidin olduğu durumlarla sınırlanmasını ve gösteriyi kontrol ederken aşırı şiddetten kaçınmasını garanti altına alacak önlemleri belirtmesini rica eder.

Yasama:

Komite, 5620 sayılı kanunun 4 (2). Maddesinin 4688 sayılı yasanın 3. maddesini değiştirdiğini ifade eder ve böylece sözleşmeli çalışan kamu çalışanlarının da sendikaya üye olabileceğini belirtir.

Komite yıllardır 4688 sayılı yasanın değiştirilmesini talep etmektedir. Komite, Hükümetten bir sonraki raporunda, 4688 sayılı, 2821 ve 2822 sayılı yasaların değiştirilmesi için spesifik bir zaman çizelgesi hazırlamasını rica etmektedir. Komite herhangi bir gecikme yada erteleme olmadan bunların geçmesini ve yeni yapılacak yasalarda da komite kararlarının tam olarak dikkate alınmasını ve ulusal yasanın Sözleşme ile aykırılık taşımamasını rica etmektedir.

87 sayılı Sözleşmenin 2. maddesi:

Komite 4688 sayılı yasanın 3. maddesine referans vererek (yaklaşık 500000 kamu emekçisinin sendikaya üye olamaması), Hükümetten bir sonraki raporunda, hiçbir çalışan arasında ayrımcılık yapmadan, çalışanların sendika kurma ve istedikleri sendikaya üye olabilmesini garanti altına alacak önlemleri belirtmesini rica etmektedir.

Komite, Yapı Yol Sen'in üye kaybı konusuyla ilgili Hükümetten aşağıda yer alan değişiklikleri yapmasını rica etmektedir:

(i) sendikanın hangi faaliyet koluna göre kurulacağını belirleyen, 4688 sayılı Kamu Görevlileri kanununun 5. maddesi ile birlikte Sendikaların faaliyetlerinin kollarını belirleyen düzenlemeyi; bu kollarının herhangi bir bakanlıkla, yerel yönetimler dahil, bölümle yada hizmetle sınırlandırılmayacağını garanti edecek şekilde değiştirmek

(ii) “kamu çalışmaları, inşaat ve köy hizmetleri” olarak adlandırılan faaliyet kolunun içindeki şikayete konu olan yapı Yol Sen üyelerini, kendi görevleri ve istekleri doğrultusunda Yapı Yol Sen'e üye olarak kalabilmelerini uygun kılabilmek için 2 Ağustos 2005 tarihli düzenlemeyi (Sendikaların faaliyetlerinin kollarını belirleyen düzenlemeyi değiştiren) değiştirmek

(iii) 4688 sayılı Kamu Görevlileri kanununun 16. maddesini, sendika liderinin başka bir faaliyet koluna transfer olduğu, işten çıkarılması yada işini herhangi bir nedenle bıraktığı gerekçesiyle sendika ofisinin kapatılmayacağını garanti edecek şekilde değiştirmek

KESK ve KESK'e bağlı sendikaların tüzüklerine devlet müdahalesi ile ilgili; Komite hükümetten sendikaların tüzüklerine yapılan müdahaleyi sonlandırmasını ve bir sonraki raporunda ilgili konularda devam eden yasama sürecinin sonuçları ile ilgili de bilgilendirme yapmasını rica etmektedir. Aynı zamanda Komite Hükümetten bir sonraki raporunda 4688, 2822 ve 2821 sayılı yasalarda gerekli değişikliğin yapılarak sendikaların iç işleyişlerine müdahaleyi önleyecek önlemleri de belirtmesini rica etmektedir.

4688 sayılı yasanın 10. maddesi ile ilgili; Komite hükümetten bir sonraki raporunda bu maddeyi değiştirmek için alınan önlemleri ve sendikalara bu konuda karışılmasını garanti altına alacak önlemleri belirtmesini rica etmektedir.

Kamu hizmetlerinde grev hakkı ile ilgili olarak; 4688 sayılı yasanın 35. maddesine referans verilerek; Komite, grev yasağının devlet adına yetki kullanan ve kimi önemli hizmetlerde bulunanlarla sınırlandırılması gerektiğini belirtmektedir. Hükümetten bir sonraki raporunda kamu sektöründe bir personel reformu yaparak 35. maddenin bir önceki cümlede belirtilen şekilde değiştirilmesini ve 4688 sayılı taslak yasayı kendilerine gönderilmesini rica etmektedir.

Doğrudan rica,

4688 sayılı yasanın 37. maddesi ile ilgili, Komite Hükümetten 4688 sayılı yasanın 3. maddesinin uygulamadaki sonuçları hakkında bilgi vermesini ve kamu çalışanlarının kendi seçtikleri konfederasyona üye olmasını engelleyecek bir durum karşısında da maddenin değiştirilmesini rica etmektedir.

98 sayılı ILO Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Sözleşmesi

Kamu sektöründeki toplu pazarlıkla ilgili, "toplu pazarlığın tanımı, kapsamı ve gerçekleşme şekli dahil tüm konularla ilgili olarak Komite Hükümetten mali yetkililerin yanında müzakerelere doğrudan katılan iş verenlerin durumunu açıklamasını bir kez daha rica eder.

4688 sayılı Yasanın 34. maddesi ile ilgili olarak, Komite Hükümetten bu maddenin uygulanışı hakkında bilgi vermesini ve bu maddenin toplu pazarlıkları onaylamak için yetkililere keyfi bir güç vermek için kullanılmadığını garanti altına almasını rica eder.

Komite bir kez daha Hükümetten yukarıda bahsedilen tüm yorumları dikkate alarak 4688 sayılı Yasanın 3. ve 15. maddesini gözden geçirmesini ve bunu bir sonraki raporunda belirtmesini rica etmektedir.

ILO İle İlgili Yapılan Diğer Çalışmalar

■ 2 Eylül 2006 tarihinde 96. ILO Konferansında ve 31 Ağustos 2007 tarihinde 97. ILO Konferansında gündeme alınması ve tartışılması için ILO Standardları Uygulama Komitesine Türkiye'deki sendikal yaşama ilişkin Konfederasyonumuzun görüşlerini içeren rapor gönderilmiştir.

■ 10 Eylül 2006 tarihinde, İstanbul'da ILO Türkiye Temsilciliği tarafından gerçekleşen "Küreselleşme Düzeyinde İstihdam Stratejileri" Bakanlar Kurulu Toplantısının resepsiyonuna Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katıldı.

■ 96. ILO Konferansı sonrası ILO Aplikasyonu Komitesi, Üst Düzey bir ILO Heyetinin Hükümetten yetkililerle görüşülmesini rica etmiştir. Türkiye Hükümeti tarafından ILO Komitesinin ricasının kabulünün ardından, 28-30 Nisan 2008 tarihinde ILO Genel Merkezi Standardlar Bölümü Başkanı Cleopatra Doumbia-Henry ve ILO Genel Merkezi Standardlar Bölümü Hukuk

Danışmanı Maria Marta Travieso Türkiye'ye gelmiştir. Hükümet yetkilileri ile görüşen heyet daha sonra 28 Nisan 2008 tarihinde Konfederasyonumuzu ziyaret etmiş ve Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul ile konuyla ilgili görüşme yapmıştır.

YURTDIŞINDA KATILIM SAĞLANAN TOPLANTILAR

■ 5-8 Temmuz 2005 tarihlerinde Roma'da gerçekleşen İtalyan Sendikaları Konfederasyonunun (CGIL) 15. Olağan Genel Kongresine KESK adına Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katılmıştır.

■ 1-4 Aralık 2005 tarihlerinde Dünya Sendikalar Federasyonunun (WFTU) 15. Dünya Kongresine KESK adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır.

■ 25 Ocak 2006 tarihinde İsveç İnsan Haklarını Destekleme Komitesi tarafından İsveç'te düzenlenen ana dilde eğitim konferansına KESK adına Basın Yayın Sekreterimiz Hasan Hayır katılmıştır.

■ 1-4 Mart 2006 tarihleri arasında Marzo / İtalya'da yapılan CGIL'in 15. Ulusal Kongresine KESK adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır.

■ 2-7 Mart 2006 tarihleri arasında Yeni Delhi'de NTUI Ulusal Sekreterliğinin katılımı ile gerçekleşen toplantıya KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber katılmıştır.

■ 22-26 Mayıs 2006 tarihleri arasında Berlin'de gerçekleşen Alman Sendikalar Konfederasyonunun (DGB) 18. Olağan Federal Kongresine KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber katılmıştır.

■ 6 Haziran 2006 tarihinde, ETUC Yönetim Kurulu toplantısından sonra gerçekleşen, AFETT, TUTB, ETUCO Olağanüstü Genel Kuruluna KESK adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katılmıştır.

■ 12-16 Haziran 2006 tarihleri arasında Granable/ Fransa'da gerçekleşen Fransız Demokratik Emek Konfederasyonunun (CFDT) 46. Olağan Kongresi'ne Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca katılmıştır.

■ 15-16 Haziran 2006 tarihinde İstanbul'da gerçekleşen EMCEF (Avrupa Maden, Kimya ve Enerji Çalışanları Federasyonu) Genel Kuruluna Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katıldı.

■ 6-8 Ekim 2006 tarihinde Kıbrıs'ta düzenlenen KTAMS Kongresine KESK adına Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katılmıştır.

■ 16-20 Kasım 2007 tarihlerinde Suriye/Şam'da gerçekleşen Suriye Arap Cumhuriyeti Genel Sendikalar Federasyonu'nun (GFTU) 25. Kongresine KESK adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul ve Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

■ 25-30 Kasım 2007 tarihlerinde Yunanistan/Atina'da gerçekleşen Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu'nun (ADEDY) 33. Kongresine KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber katılmıştır.

■ 5-6 Şubat 2008 tarihinde Bakü'de gerçekleşen Azerbaycan Sendikaları Konfederasyonu (AHİK) 3. Kurultayına KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber katılmıştır.

■ 14-16 Şubat 2008 tarihinde Lizbon'da gerçekleşen Portekiz İşçileri Genel Konfederasyonun (CGTP-IN) 11. Kongresine KESK adına Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katılmıştır.

TÜRKİYE'DE YAPILAN GÖRÜŞMELER

■ 11 Mayıs 2006 tarihinde İsveç Sendikası TCO Konfederasyonumuzu ziyaret etmiş, birlikte yapılabilecek çalışmalar değerlendirilmiştir.

■ 8 Eylül 2006 tarihinde, KESK Genel Merkezi'nde Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonunun talebi üzerine gerçekleşen toplantıya, Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonu temsilcileri ile birlikte Genel Başkanımız, Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz ve Hukuk Danışmanımız katıldı. Kasım ayında açıklanmış olan AB İlerleme Raporu üzerine; Kamu emekçilerinin sendikal hakları ve 2006 Toplu Görüşme sürecine ilişkin KESK'in önerilerini ve değerlendirilmesini içeren bir rapor sunulmuştur.

■ 26 Eylül 2006 tarihinde Amerika'dan ve Kanada'dan gelen sendikacıların(AFL-CIO, SEIU, UNITE-HERE ve BCGEU) ve sivil toplum örgütü temsilcilerinin (ACORN, WORC, DART ve Gamaliel) Türkiye'yi ziyaretinde gerçekleşen toplantıya KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber katılmıştır.

■ Dublin Yaşamı ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Vakfı'nın Türkiye'yi ziyareti kapsamında 29 Kasım 2007 tarihinde TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, DİSK ve KESK'in katıldığı TÜRK-İŞ Genel Merkezinde gerçekleşen görüşmeye KESK adına Basın Sekreterimiz Hasan Hayır katılmıştır.

■ 23 Ocak 2008 tarihinde ITUC sendikal haklar ofisi ile de birlikte çalışmalar yürüten merkezi Belçika'da bulunan Uluslar arası Barış Kurumu adına gelen Pascale Boosten ile Türkiye'deki sendikal hak ihlalleri üzerine KESK adına Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz Fevzi Ayber görüşmüştür.

■ 28 Mayıs 2008 tarihinde KESK Genel Merkezinde Küba Büyükelçiliği Müsteşarı Regla Gonzales Küba'daki ve Türkiye'deki son gelişmeler üzerine fikir alışverişinde bulunmak üzere Konfederasyonumuzu ziyaret etmiş ve KESK adına Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir ile görüşmüştür.

EĞİTİM SEN'İN KAPATILMA DAVASINA İLİŞKİN ULUSLARARASI ÇALIŞMALAR

Konfederasyonumuz, Eğitim-Sen'in kapatılma davasıyla ilgili olarak üyesi olduğumuz ICFTU ve ETUC'u bilgilendirerek onlardan bu konuda gerekli girişimleri yapmaları rica edilmiştir. bu çerçevede, öncelikle 27 Mayıs 2005 tarihinde ICFTU Genel Sekreteri Guy Ryder ve EI Genel Sekreteri Fred Van Leeuwen, ILO Genel Direktörü Juan Somavia'ya Türkiye hükümeti ile bu konuda ilişkiye geçilmesi ve müdahale edilmesi için bir rica mektubu göndermiştir.

■ ICFTU ayrıca 6 Haziran 2005 tarihinde, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e, Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'e, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu'na, ve Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyon üyesi Gil Robles'e mektup göndermiştir. Mektupta Anayasa Mahkemesi'nin 25 Mayıs 2008 tarihli kararını protesto ettiklerini ve bu kararın ILO'nun 87 ve 98 sayılı sözleşmelerine aykırılık taşıdığını dile getirmiştir.

■ ICFTU Genel Sekreteri Guy Ryder ve ETUC Genel Sekreteri John Monks aynı mektubu 7 Haziran 2008 tarihinde AB Genişlemeden Sorumlu Komisyon Üyesi Olli Rehn'e de göndermişlerdir. Bu mektuba istinaden Komisyon üyesi Olli Rehn'in 24 Haziran 2008 tarihinde ETUC Genel Sekreteri John Monks'a göndermiş olduğu mektubu ICFTU Sendikal Haklar Birimi 18 Temmuz 2005 tarihinde Konfederasyonumuza göndermiştir.

Avrupa Komisyonu Genişlemeden Sorumlu Komiseri Olli Rehn'in 24 Haziran 2005 tarihinde, ETUC Genel Sekreteri John Monks'a Eğitim Sen davasına ilişkin göndermiş olduğu mektup:

► Sevgili John Monks,

Eğitim Sen davasına ilişkin 7 Haziran 2005 tarihinde bize göndermiş olduğunuz mektup için teşekkür ederiz.

Avrupa Komisyonu Eğitim Sen'in kapatılmasına yönelik mahkeme kararına ilişkin kaygı duymaktadır. Yargıtay tarafından verilen karar, Ankara 2 nolu İş Mahkemesinin Eğitim Sen davasına ilişkin vermiş olduğu kararların iptali niteliğindedir. İş Mahkemesi, Anayasa'nın Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi

ile uygun olarak değerlendirilmesi gerektiğini hükme bağlamış olmakla beraber, Eğitim Sen'in kapatılmasına ilişkin karar Anayasanın 10. ve 11. maddelerine aykırılık teşkil etmektedir.

Aynı zamanda mahkemenin kararı Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) Sözleşmelerini ihlal etmektedir. Komisyon ILO Sözleşmelerinin etkin olarak uygulanması gerektiğini şiddetle savunmaktadır ve bundan sonraki ILO Yürütme Organı'nın Türkiye'de örgütlenme özgürlüğü ve örgütlenme hakkının korunmasına ilişkin görüşlerini dikkate alacaktır.

Komisyon bundan sonra Eğitim Sen davasına ilişkin tartışmaları değerlendirecek ve sosyal diyalogun önemine dikkat çekecektir. Türkiye'de sendikal haklara ilişkin uygulamaların değerlendirilmesi anlamında, Komisyon işçi haklarının ve AB müzakere sürecinde temel ilkeler olarak değerlendirilen sosyal hakların gözetilmesi yönünde vurgu yapmaya devam edecektir. Türkiye'deki sendikal haklara ilişkin durum, 2005 Kasım ayında yayınlanacak olan raporda değerlendirilecektir.

Avrupa Komisyonu Adına Olli Rehn

■ ICFTU Genel Sekreteri Guy Ryder'in, 8 Ağustos 2008 tarihinde Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a "Eğitim Sen'in kapatılma tehlikesi altında olduğuna ilişkin göndermiş olduğu protesto metni:

► Sayın Cumhurbaşkanı ve Başbakan,

Dünyada 154 ülkede, 233 sendikayı ve 145 milyon sendikalı çalışanı temsil eden ICFTU (Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu), Yargıtay'ın Eğitim Sen'in kapatılmasına ilişkin verdiği karardan büyük endişe duymaktadır. Yargıtay, anadilde eğitimi savunan Eğitim Sen tüzük maddesinin Anayasanın 3 ve 42. Maddelerini ihlal ettiğini düşünmektedir.

Ancak 3 Temmuz 2005 tarihinde gerçekleştirilen Eğitim Sen Olağanüstü Kongresinde, delegelerin önemli bir bölümü Tüzükte yer alan bu maddenin kaldırılmasına karar vermiştir. Bu nedenle ICFTU, sendikanın kapatılmasına ilişkin açılan davanın yasal bir zeminin bulunmadığını düşünmektedir. Bununla birlikte Eğitim Sen, davanın acilen incelenmesi için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvuruda bulunmuştur.

ICFTU, Hükümetinizi Eğitim Sen'e karşı açılan davanın durdurulması için müdahalede bulunması ve Türkiye'de uluslararası insan haklarının ve sendikal hakların güvence altına alınması konusunda uyarılmaktadır.

Genel Sekreter, Guy Ryder

■ Bu çerçevede, Konfederasyonumuz tarafından, 17 Ağustos 2005 tarihinde, ICFTU Genel Sekreteri Guy Ryder'a, ETUC Genel Sekreteri John Monks'a ve ILO Genel Direktörü Juan Somavia Yargıtay'ın Eğitim Sen davasına ilişkin verdiği gerekçeli kararı ve davanın seyrini içeren bilgi metinleri gönderilmiştir. ETUC ve ICFTU Genel Sekreterlikleri bu metnin bir örneğini AB Genişlemeden Sorumlu Komisyon Üyesi Olli Rehn'e, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyon Üyesi Gil Robles'e iletmış ve Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a ve Devlet Bakanı M. Ali Şahin'e protesto metinleri göndermiştir.

■ Aynı tarihte ICFTU Sendikal Haklar Birimi, üye konfederasyonlarına Eğitim Sen davasına ilişkin bilgi mektubu ve ülkelerindeki Türkiye elçiliklerine göndermeleri için "Eğitim Sen Model" mektubunu göndermiştir. Bu model mektubunun birer örneklerini de Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyon üyesi Gil Robles'e ve AB Genişlemeden Sorumlu Komisyon Üyesi Olli Rehn'e de göndermişlerdir:

►► **Sevgili meslektaşlarım,**

25 Mayıs 2005 tarihinde Yargıtay, ICFTU'yu üyesi KESK'e bağlı, Eğitim Enternasyonel'i (EI) üyesi Eğitim-Sen'in kapatılmasına karar vermiştir. O tarihten itibaren gündeme gelen yeni gelişmeler, bu ileti ile gönderilen ekte yer almaktadır.

Lütfen ekte yer alan model mektubu, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a, Avrupa Birliği Genişleme Politikası Komisyon Üyesi Olli Rehn ve Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyon Üyesi Gil-Roble'e gönderiniz. Ne yazık ki metnin Fransızca ve İspanyolca çeviri bulunmamaktadır. Lütfen, model metni mümkün olan en kısa zamanda ilgili üç kişiye, ICFTU'ya ve eğer mümkünse ülkenizdeki Türkiye elçiliklerine gönderiniz.

ICFTU Sendikala Haklar Birimi, Janek Kuczkiewicz

■ ITUC tarafından hazırlanıp üye örgütlerine gönderilen "Eğitim Sen Model Mektubu" aşağıdadır. Bu çerçevede ITUC üye örgütlerinin bu mektubu Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a iletilmesi öngörülmüştür.

►► Sayın Başbakan,

Ülkenin en büyük sendikalarından olan Eğitim-Sen'in kapatılmasına ilişkin 25 Mayıs 2005 tarihinde Yargıtay tarafından verilen karardan (üye sayısı) işçinin temsilcisi örgütümüz (sendikanın adı) büyük endişe duymaktadır. Yargıtay, Eğitim Sen'in tüzüğünde yer alan ana dilde eğitime ilişkin

hükümün Anayasanın 3. ve 42. Maddelerini ihlal ettiğini düşünmektedir.

Bununla birlikte, 3 Temmuz 2005 tarihinde Eğitim Sen delegelerinin çoğunluğu düzenlenen Olağanüstü Kongre’de, ilgili hükümün tüzüklerinden çıkartılması için oy kullanmıştır. Bu gelişme nedeniyle, Eğitim Sen kapatılması için açılan davanın ve sendikanın kapatılmasının yasal zemininin kalmadığını düşünüyoruz. Eğitim Sen konunu acilen görüşülmesi için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurmuştur.

İmza

(ITUC Üye örgütü)

■ AB Genişlemeden Sorumlu Komisyon Üyesi Olli Rehn bu mektuba istinaden ETUC Genel Sekreteri John Monks’a gönderdiği metinde, Eğitim Sen davasının sendikal özgürlükler bağlamında 8 Kasım 2005 tarihinde açıklanacak Komisyon Raporunda inceleneceğini belirtmiştir. Konfederasyonumuz 17 Ağustos 2005 tarihinde Eğitim Sen davasındaki son gelişmelere ilişkin olarak ETUC’a ikinci kez bilgilendirme yazısı göndermiştir. Bunun üzerine ETUC Genel Sekreteri John Monks, 22 Ağustos 2005 tarihinde, Konfederasyonumuz’un gönderdiği mektuba istinaden, AB Genişleme Politikası Komisyon üyesi Olli Rehn’e gönderdiği ikinci mektubu:

►► **Sayın Komisyon Üyesi Rehn,**

Size, 24 Haziran 2005 tarihli ve D (2005) 372 sayılı göndermiş olduğunuz, Eğitim Sen davasındaki son gelişmeleri dikkate alan mektubunuza teşekkür etmek için yazıyorum.

Ekte yer alan, KESK Başkanı Dr. Tombul’un Eğitim Sen davasına ilişkin bize göndermiş olduğu mektubunda da göreceğiniz üzere, Eğitim Sen delegelerinin önemli bir bölümü, Türkiye Anayasasını ihlal ettiği ileri sürülen, ana dilde eğitim hakkını savunan tüzük maddesini olağanüstü kongrelerinde değiştirmek için oy kullanmıştır. Buna karşın, Eğitim Sen halen idari otoriteler tarafından kapatılma tehlikesi altındadır.

Mahkemenin yaklaşımı sendikaların temel özgürlük hakları ile çelişmesinin yanı sıra, artık sendikanın kapatılmasına ilişkin verilmiş olan mahkeme kararının herhangi bir yasal zemini kalmamıştır. Bu nedenle dava reddedilmelidir.

Avrupa Birliğinin ana ilkeleri arasında yer alan temel işçi haklarının ve sosyal hakların korunmasına yönelik ısrarınızı ve bunun AB’ye giriş sürecindeki önemini ifade eden görüşlerinizi Türkiye’ye iletmenizi umut ediyoruz.

Genel Sekreter, John Monks

İKİLİ İLİŞKİLER ve EĞİTİM ÇALIŞMALARI

Konfederasyonumuz, kuruluşundan bu yana ilişkide olduğu ve ortaklaşa çeşitli eğitimler ve seminerler düzenlediği sendikalar ile bu dönemde de birçok etkinlik gerçekleştirmiştir.

Düzenlenen eğitim ve seminerlerin planlanmasında ve yürütülmesinde Uluslar arası İlişkiler Sekreterliği, Eğitim ve Örgütlenme Sekreterliği ile kadın alanına ilişkin olarak da Kadın Sekreterliği ile ortaklaşa bir çalışma yürütmüştür.

İsveç Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu (TCO) ve İsveç Sendikaları Konfederasyonu (LO) ile İlişkiler

Konfederasyonumuzun kuruluş yıllarından bugüne dek ilişkisini sürdürdüğü İsveç sendikalarından TCO ve LO ile ilişkilerimiz bu dönemde de devam etmiştir.

Konfederasyonumuz KESK, TCO ve LO ile birlikte Türkiye’den DİSK, TÜRK-İŞ, ve HAK-İŞ ile 2007 yılında başlayan ve halen devam eden “Çalışma Yaşamında Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, İş Sağlığı ve Güvenliği” başlığı altında ortaklaşa bir eğitim çalışması yürütmektedirler. Bu çalışma ile;

- Sendikal alanda faaliyet gösteren eğitimcilerin ve sendikacıların toplumsal cinsiyet eşitliği ile iş sağlığı ve güvenliği konularındaki etkinliklerini ve verimliliklerini artırmak,
- Tüm Konfederasyon ve eğitimcilerin cinsiyet eşitliği ile iş sağlığı ve güvenliği konularında ortak bakış açıları ve eylem planları oluşturmalarını sağlamak,
- Konfederasyonların cinsiyet eşitliği ile iş sağlığı ve güvenliği konularında kullandıkları eğitim yöntemlerinin ve araçlarının güncellenmesini sağlamak ve
- İşyeri temsilcilerinin bu yeni yöntem ve araçlarla işyeri temsilcilerinin cinsiyet eşitliği ile iş sağlığı ve güvenliği konularında eğitilmesini sağlamak amaçlanmaktadır.

Bu çalışma çerçevesinde ilki 1-5 Ekim 2007 tarihinde ikincisi 7-10 Nisan 2008 tarihlerinde olmak üzere Ankara’da iki eğitim semineri düzenlenmiştir.

Bu çalışmanın diğer ayağı ise Ağustos 2008’de yapılması öngörülen İsveç’e yapılacak olan çalışma ziyareti. Bu ziyaretin amacı ise toplumsal cinsiyet eşitliği ile iş sağlığı ve güvenliği konularında İsveç’te uygulanan politikaları yerinde gözlemlemektir.

Alman Sendikalar Birliği (DGB) ile ilişkiler

Konfederasyonumuz kuruluşundan bu yana sürdürdüğü ikili ilişkilerine DGB ile bu dönemde de devam etmiştir. Bu döneme DGB ve Konfederasyonumuz, DİSK, TÜRK-İŞ, ve HAK-İŞ ile birlikte bir uzmanlar eğitimi çalışması yürütmüştür. DGB üyesi sendikaların temsilcilerinin katıldığı bu seminerlerde karşılaştirmalı olarak Almanya ve Türkiye’deki sendikaların çalışma hayatına ve sendikaların duruşlarına ilişkin görüş alış verişinde bulunulmuştur.

Seminerlerde başlıca konular olarak ;Avrupa sosyal modeli, Avrupa’da“sosyal diyalogun” tarihsel gelişimi, ülkeler ve sendikalar açısından “sosyal diyalogun” değerlendirilmesi, Türkiye’de ve Almanya’da ücret politikasının belirlenme süreçleri ve uygulama alanları, ortak karar alma mekanizmaları, AB ile Türkiye ilişkilerinde Türkiye’deki sendikaların duruşu ve süreci değerlendirmeleri, Emeğin serbest dolaşımı özelinde AB’ye son süreçte üye olan ülkelerin karşılaştıkları sorunlar, uluslar arası dayanışma ve mücadele zeminlerinin güçlendirilmesine yönelik görüş ve öneriler, kamu hizmetlerinin ve servislerinin özelleştirilmesi, kamu-özel ortaklığı ve sendikal stratejiler, yeterlilik sistemleri, mesleki nitelikte Avrupa kriterleri ve Avrupa sitemi, geçici işler, zor ve sigortasız işler üzerine karşılıklı olarak deneyim aktarımı, göç problemi ve Almanya’da yaşayan Türkiye vatandaşlarının ve diğer ülke vatandaşlarının karşılaştığı sorunlar tartışılmıştır.

Mart 2007’den bu yana devam eden seminerler, 3-4 Nisan 2008 tarihinde DGB başkanı Micheal Sommer’in katılımıyla sona ermiştir. DGB başkanı Micheal Sommer, DGB Uluslar arası İlişkiler Sekreteri Wolfgang Lutterbach’ın, KESK Genel Sekreteri Abdurrahman Daşdemir, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, TÜRK-İŞ Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve HAK-İŞ Genel başkanı Salim Uslu’nun katıldığı kapanış seminerinde karşılıklı görüş alış verişinde bulunulmuştur. Seminerin sonunda çalışma hayatının iyileştirilmesi ve sendikal hakların geliştirilmesi yönünde ortak bir deklarasyon imzalanmış ve bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurulmuştur.

İtalyan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (CISL), Bulgaristan Emek Konfederasyonu (PODKREPA) ve Bulgaristan Bağımsız Sendikalar Konfederasyonu (CITUB) ile ilişkiler

Konfederasyonumuz KESK, İtalya’daki sendikalarla geçmişte kurduğu ilişkiyi bu dönemde de devam ettirmiştir. Bu dönemde İtalya’dan CISL, Bulgaristan’da CITUP ve PODKREPA ile birlikte ortak bir çalışma yürütmüştür. Karşılaştirmalı olarak hem Türkiye’de, hem İtalya’da hem de Bulgaristan’da özelleştirme süreçlerinin incelenmesi, farklı ve ortak yanlarımızın açığa çıkarılması çalışmamızın ana konusuydu. Kamu hizmetlerinin ve kurumlarının özelleştirilmesi, özelleştirmelerin yarattığı sonuçlar, bu süreçlerde sendikala-

rın nasıl bir mücadele yürüttükleri, devletin özelleştirme sorunsalına yaklaşımı üzerine ülke raporları hazırlanmıştır.

Konfederasyonumuz tarafından hazırlanan Türkiye raporu Sendika Genel Merkezlerimizin konuya ilişkin gönderdikleri raporlara referans verilerek hazırlanmıştır. Bu ülke raporları bir sentez haline dönüştürülmüş ve Türkiye, İtalya ve Bulgaristan'da yaşanan özelleştirme süreçlerinin ortak ve farklı yanları açığa çıkarılmıştır.

Hazırlanan ülke raporları ve sentez rapor 23-25 Ocak 2008 tarihinde İstanbul'da düzenlenen bir konferans ile tartışmaya açılmıştır. Konferansta konuya ilişkin sunumlar yapılmış ve üzerinden tartışma yürütülmüştür. Konferansa Konfederasyonumuz adına Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul, Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir, Basın Yayın Sekreterimiz Hasan Hayır, TİS, Hukuk ve Uluslar arası İlişkiler Sekreterimiz Kamuran Karaca, Mali Sekreterimiz Dilek Adsan ve Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe ile birlikte Sendika Genel Merkezlerimizden ve İstanbul şubelerinden bir çok üyemiz katılmıştır.

■ Sendikal Örgütlerde Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin geliştirilmesi üzerine Eğitim Çalışması

Konfederasyonumuz, İtalya'dan CISL, Romanya'dan; CNSRL-FRATIA, Cartel Alfa, BNS, CSDR, Bulgaristan'dan PODKREPA ve Türkiye'den DİSK, TÜRK-İŞ, ve HAK-İŞ ile ortaklaşa "Sendikal Örgütlerde Toplumsal cinsiyet eşitliği politikalarının ana plan ve programlara yerleştirilmesinin geliştirilmesi" konusunda kadın sendikacılarla bir eğitim çalışması yürütmektedir.

Toplumsal cinsiyet /fırsat eşitliğinin; örgütlerin siyasi öncelikleri arasına alınmasını öngören, bu çerçevede kadın yapılarının geliştirmesini ve bilgi değiş tokuşunun sağlanmasını amaçlayan bu çalışmada sendikalardan gelen kadın temsilciler sendikalardaki kadın varlığı üzerine siyasi yaklaşımları inceleyerek sendikal yapılarda kadınların katılımını güçlendirecek pratikler üzerine çalışma yürütmektedirler. İlki 7-9 Mayıs 2008 tarihinde Sofya'da gerçekleşen seminere Konfederasyonumuz adına Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katılmıştır.

**FOR
SOLIDAR**

15. BÖLÜM:

BASIN
YAYIN
FAALİYETLERİ

BASIN YAYIN ALANINDAKİ ÇALIŞMALAR

KESK Genel Merkezi'nin geçtiğimiz dönem başlarında İstanbul'dan Ankara'ya taşınmış olması, basın-yayın faaliyetlerinin baştan aşağı yeniden organize edilmesi ihtiyacını da beraberinde getirmiştir. İstanbul'daki yerleşik basın-yayın ilişkileri ve alt-yapısının yerine Ankara'dan yeniden bir örgütlenme süreci yaşanmıştır.

KESK'in basın-yayınla organlarıyla olan ilişkisini üst seviyeye çıkartabilmek amacıyla geçtiğimiz dönemde özel bir çaba harcanmıştır. Genel Başkanımız bu dönem içerisinde zaman zaman ulusal çapta yayın yapan gazete ve televizyon kanalı idarecileriyle özel görüşmeler yaparak KESK'in eylem ve etkinliklerinin medyada görünürlüğünü artması için çalışmıştır. Bunun yanısıra basın yayın organlarının sendika ve kitle örgütleriyle ilgilenen muhabirleriyle yakın ve samimi bir ilişki geliştirilmiştir.

Geçtiğimiz dönem içerisinde yapılan basın açıklamaları ve bilgilendirme duyuruları hem ulusal hem de yerel basına hızla iletilmiş, Sendikalarla yakından ilgilenen köşe yazarlarına özel olarak iletilmiştir

Bu çabalar sonucunda başta Genel Başkanımız olmak üzere, Yönetim Kurulu üyelerimiz sıklıkla medya organlarında yer bulmuştur. Basın Yayın organlarından KESK, kamu emekçilerinin gerçek temsilcisi olarak algılanmış ve temsil imkanı bulmuştur.

Geçtiğimiz dönemde Konfederasyonumuz için etkin ve kullanışlı bir internet sitesinin oluşturulması üyelerimizden gelen en büyük taleplerden birisiydi. Bu ihtiyaca cevap verebilmek üzere, üyelerimizden gelen öneriler ve sendikal yaşamın ihtiyaçları doğrultusunda tasarladığımız yeni web sitemiz 2007 yılı Mart ayı başından bu yana hizmet vermeye başlamıştır.

KESK'in örgütsel yaşamı ve gündelik faaliyetleri adına her türlü bilgi ve belgeye ulaşılabilir hale getirilen sitemiz sıklıkla güncellenmiştir. Bu çalışmalar sonucunda KESK'in internet sitesine olan ilgi de artmıştır. 1 Mayıs 2007 ile 30 Nisan 2008 tarihleri arasında geçen 1 yıllık dönemde www.kesk.org.tr adresinden yayın yapan internet sitemiz 2.250.000 (iki milyon iki yüz elli bin) kez tıklanmıştır.

KESK'in medyadaki görünürlüğünü takip etmek ve sendikal alanda yaşanan gelişmelerden daha hızlı haberdar olabilmek amacıyla 2006 yılından itibaren profesyonel medya takip sistemine geçilmiştir. Türkiye çapında yazılı ve görsel basının taranarak KESK ve üye sendikalarla ilgili haberlerin derlendiği bu sistemden KESK ve bağlı tüm sendikalarımız internet üzerinden yararlanabilir hale gelmiştir. Burada derlenen haberler dijital ortamda depolanarak etkin bir Basın Yayın Arşivi oluşturulmuştur.

BASIN AÇIKLAMALARIMIZ

Kamu emekçilerinin kitlesel örgütü olan KESK, Türkiye'de emekçilerin bir asıra varan mücadele deneyimleri üzerinden yükselen, 13 yıllık bir örgütsel geçmişe sahiptir.

KESK bu dönem içerisinde Türkiye'deki emek hareketinin ve toplumsal muhalefetin en önemli aktörlerinden biri olmuştur. KESK'in fiili meşru mücadele geleneği ve bu mücadelede yarattığı sendikal ve demokratik değerler tüm Türkiye için nirengi noktası olmuştur.

Sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını benimseyen KESK, üyelerinin ekonomik ve çalışma hayatına dair sorunları ile ülkemizin ve dünyamızın sorunlarını birarada ele alarak mücadele eder. Sömürünün, haksızlıkların, savaşın, yolsuzlukların, yoksulluğun, şiddetin, baskının karşısında emekten, demokrasiden, özgürlüklerden yana tavır alan KESK, bu tavrını üyeleri ve tüm kamuoyuyla paylaşır.

Gücünü üyelerinden, işyerlerinden ve fiili-meşru mücadele geleneğinden alan KESK, geçtiğimiz dönem içerisinde, gerek güncel gelişmelerle ilgili gerekse emeğin evrensel değerleri ve kazanımlarıyla ilgili görüşlerini çeşitli yollarla üyeleriyle ve kamuoyuyla paylaşmıştır.

Genel Başkanımız ve Yönetim Kurulumuz adına yapılan açıklamaların yanısıra, i kimi durumlarda da bilgilendirme amaçlı Basın Büromuz kanalıyla basın açıklamaları yapılarak, etkin bir iletişim imkanı yaratılmaya çalışılmıştır. Yazılı ve kitlesel basın açıklamalarının yanısıra, özel gündemlerle ilgili yapılan basın toplantıları da, kamuoyunun dikkatini KESK'e çekmekte önemli rol oynamıştır.

Geçtiğimiz Dönemde Yapılan Basın Açıklamaları:

26 Haziran 2005 tarihinde Genel Başkan, Danışma meclisinde ortaya konulan kamu emekçilerinin sorunlarına ve Türkiye'deki gelişmelere ilişkin olarak basın toplantısı düzenlemiştir.

4 Temmuz 2005 tarihinde, kanun gereği Ağustos ayında başlayacak olan 2005 Yılı toplu görüşmeleri öncesinde, hükümeti Toplu Görüşme yerine Toplu Sözleşme masasına davet eden "Hükümet Toplu Sözleşme Masasına Oturacağına Açıklamalıdır!" başlıklı yazılı basın açıklaması;

14 Temmuz 2005 tarihinde Yüksel Caddesinde Filistin Kervanı için basın açıklaması yapılmıştır.

15 Temmuz 2005 tarihinde bütün illerde "Sadaka Değil, Toplu Sözleşme" sloganıyla kitlesel basın açıklamaları yapılmıştır.

21 Temmuz 2005 tarihinde Uğur Kaymaz davasına yaşanan olaylara ilişkin olarak, Başkan İsmail H. Tombul tarafından, "Hükümet Uğur Kaymaz Davasında Yaşananlarla İlgili Üzerine Düşen Görevi Yerine Getirmelidir" başlıklı yazılı basın açıklaması yapılmıştır.

4 Ağustos 2005 tarihinde Genel Başkanımız ve MYK üyeleri Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok'u ziyaret etmiştir. Aynı tarihte KESK Genel Başkanımız İsmail H. Tombul ve TBB Başkanı Özdemir Özok, Anayasanın 90. maddesine ilişkin olarak ortak basın toplantısı düzenlemiştir.

12 Ağustos 2005 tarihinde yaklaşan toplu görüşmelere kamuoyunun dikkatini çekebilmek için "Yoksulluk, İşsizlik ve Adaletsizlik Büyüyor" başlıklı yazılı basın açıklaması yapılmıştır.

13 Ağustos 2005 tarihinde Mülkiyeliler Birliğinde sendikalarımızın Genel Başkanları ile birlikte basın toplantısı düzenlenmiştir. Bu basın toplantısında "İnsanca Yaşam Raporu-2005" slaytı gösterilmiştir.

17 Ağustos 2005 tarihinde Bayındırlık Bakanlığı önünde 17 Ağustos depremi yıldönümü ile ilişkilendirilen bir basın açıklaması yapılmıştır.

20 Ağustos 2005 tarihinde Kürt Sorunu etrafında yaşanan çatışmalarla ilgili "Silahlar Bir Daha Konuşmasın, Demokratik Adımlar Hızla Atılsın" başlıklı yazılı basın açıklaması yapılmıştır.

21 Ağustos 2005 tarihinde, devam etmekte olan toplu görüşmelerdeki tutumumuzu kamuoyuyla paylaşmak amacıyla "Taleplerimizde Haklıyız, Mücadelemizle Kazanacağız" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

22 Ağustos 2005 tarihinde toplu görüşmelerdeki taleplerimizle ilgili Millî Eğitim Bakanlığı önünde basın açıklaması yapılmıştır.

24 Ağustos 2005 günü Ankara Numune Hastanesi önünde kamu emekçisi kadınların taleplerini içeren bir basın açıklaması yapılmıştır.

29 Ağustos 2005 tarihinde toplu pazarlık masasını güçlendirmek için Başbakanlık önünde kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.

31 Ağustos 2005 tarihinde Genel Başkanımız, toplu görüşmelerde gelişen son durumu değerlendirmek amacıyla KESK'te bir basın toplantısı gerçekleştirmiştir.

1 Eylül 2005 tarihinde Dünya Barış günü nedeniyle Yüksel Caddesinde kitlesel bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

5 Eylül 2005 tarihinde Kürt Sorununa ilişkin çözüm önerilerimizi içeren "Demokratik Çözüm Esas Alınmalı, Bütün Toplumsal Kesimler Sağduyulu Davranmalıdır" başlıklı yazılı basın açıklaması yapılmıştır.

12 Eylül 2005 tarihinde "İstanbul Valiliği ve Emniyet Güçleri Hakkında Gerekli Yasal İşlem Yapılsın" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

19 Ekim 2005 tarihinde Genel Sekreterimiz KESK'te, Ankara 10. İş Mahkemesinin Uzlaştırma Kurulu kararına ilişkin basın toplantısı düzenlemiştir.

31 Ekim 2005 tarihinde "SSGSS Yasa Tasarısı ESK'de değil, Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulunda Tartışılı" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

10 Kasım 2005 tarihinde "Şemdinli'deki Bombalama Olayı" ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

12 Kasım tarihinde Şemdinli'deki olaylarla ilgili heyet oluşturulacağı basın açıklamasıyla duyurulmuştur.

14 Kasım 2005 tarihinde Göksel Kalaycı'nın öldürülmesiyle ilgili yazılı basın açıklaması yapılmıştır.

15 Kasım 2005 tarihinde "TELEKOM'a Sahip Çıkana Gözaltı" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

17 Kasım 2005 tarihinde, Mülkiyeliler Birliğinde, Şemdinli'de yaşanan olaylarla ilgili olarak, KESK Genel Başkanı İ. Hakkı Tombul, HAK-İŞ Genel Başkanı Salim Uslu, Memur Sen Genel Başkanı Ahmet Aksu, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı, DİSK Genel Başkan Yrd. Mahmut Seren, TTB 2. Başkanı Metin Bakkalcı ve TDHB Temsilcisi ortak bir basın açıklaması yapmıştır.

18 Kasım 2005 tarihinde "Aile Hekimliği Ticarethanesine Hayır, Düzce Mitingine Çağrımızdır" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

23 Kasım 2005 tarihinde Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe, kadına yönelik şiddetle mücadele günü dolayısıyla KESK'te basın toplantısı düzenlemiştir.

24 Kasım 2005 tarihinde Genel Başkanımız, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı, DİSK Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Seren ve TTB 2. Başkanı Metin Bakkalcı Eğitim-Sen'in Büyük Eğitimci Yürüyüşü için Eğitim-Sen Genel Merkezinde basın toplantısı yaptı.

25 Kasım 2005 tarihinde Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla KESK Merkez Kadın Komisyonu basın açıklaması yapmıştır.

2 Aralık 2005 tarihinde Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir KESK Şemdinli Heyeti'nin inceleme raporunu sunmak için KESK'te basın toplantısı yapmıştır.

10 Aralık 2005 tarihinde, Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe mitingi için Genel Başkanımız İsmail H. Tombul'un, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı'nın ve TTB 2. Başkanı Metin Bakkalcı'nın katılımı ile Yüksel cadde-sinde basın açıklaması yapılmıştır.

13 Aralık 2005 tarihinde 17 Aralık'taki Mitingle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

15 Aralık 2005 tarihinde 17 Aralık'taki Mitingine çağrı amacıyla bir kez daha basın açıklaması yapılmıştır.

19 Aralık 2005 tarihinde Cezaevlerine yapılan operasyonun yıldönümünde "Kanlı Operasyonun Sorumluları Yargılanmalıdır" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

6 Ocak 2006 tarihinde tüm illerde "Sefalet Ücreti Değil, Toplu Sözleşme" sloganı ile basın açıklamaları ve bordro yakma eylemleri gerçekleştirildi.

24 Ocak 2006 tarihinde "Uğur Mumcu'nun Öldürülmesinin Yıldönümüyle" ilgili basın açıklaması yapıldı.

2 Şubat 2006 tarihinde "Bugün Susarsak Yarın Çok Geç" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

4 Şubat 2006 tarihinde "AKP Hükümetini Hukuk Devleti İlkesine Uygun Davranmaya ve Çifte Standarda Son Vermeye Davet Ediyoruz!" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

9 Şubat 2006 tarihinde "Hükümetin Zam Aldatmacası" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

13 Şubat 2006 tarihinde toplu görüşmelerde mutabakat varmış gibi yansıtılması karşısında "KESK'in örgütlü gücünden korkanlar gerçekleri saklıyor" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

21 Şubat 2006 tarihinde AİHM'in Tüm Haber Sen'le ilgili kararıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

AHİM; Tüm Haber-Sen'in kapatılması kararı konusunda açılmış olan dava sonucunda kapatma kararını iptal etmiştir. Buna ilişkin olarak KESK'te 22 Şubat 2006 tarihinde basın toplantısı düzenlenmiştir.

27 Şubat 2006 tarihinde Emek Platformu bileşenleri olarak "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası" yasa tasarısına karşı milletvekillerine faks çekme eylemi gerçekleştirilmiştir.

27 Şubat 2007 tarihinde "Memur Sicil Affı"yla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

6 Mart 2006 tarihinde SSGSS Referandumu ile ilgili ortak basın açıklaması yapılmıştır.

20 mart 2006 tarihinde Isparta Valiliğinin KESK'e yönelik saldırı ve uygulamalarına karşı "Isparta Valisi Hukuk Tanımıyor" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

21 Mart 2006 tarihinde ek ödeme yasası ile ilgili olarak "Adaletsiz Tasarı Bir Türlü Geçemiyor!" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

22 Mart 2006 tarihinde "Sosyal Güvenlik ve Sağlık Hakkına Sahip Çık! Referanduma Katıl!" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

28 Mart 2006 tarihinde Kadın Sekreterimiz tarafından "Eşitlik Haklarımızı ve Geleceğimizi İstiyoruz" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

30 Mart 2006 tarihinde "Diyarbakır Olayları" ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

31 Mart 2006 tarihinde "Devlet Gündümlü Sendikacılıkta Bir Adım Daha" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

4 Nisan 2006 tarihinde Referandum 2006 sonuçlarını değerlendiren "insanlık ayağa kalkıyor" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

SSGSS Yasa Tasarısına ilişkin Referandum 2006 sonuçları ve taleplerimiz, 4 çağrıcı örgütün merkez yöneticileri tarafından TBMM'ne iletildi. Yapılan basın açıklaması ile hükümet uyarılmıştır.

12 Nisan 2006 tarihinde KESK, DİSK, TTB ve TMMOB Genel Başkanlarından oluşan heyetle birlikte içinde çocukların öldürülmesinin de olduğu yaşanan olayları ve sonuçlarını incelemek zere Diyarbakır'a gidilerek burada basın toplantısı düzenlenmiştir.

SSGSS Yasa Tasarısına karşı, 15 Nisan 2006 tarihinde birçok ilde AKP il binaları önünde basın açıklaması yapıldı.

SSGSS Yasa Tasarısının TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmesi üzerine KESK Danışma Kurulu üyelerimiz, DİSK, TTB, TMMOB'un illerden gelen temsilcileri 18 Nisan 2006 tarihinde, önlükler, flama ve dövizlerle Ankara'da

SSK Genel Müdürlüğü önünde buluşarak TBMM önüne yürümüşlerdir. Sembolik oy torbaları TBMM önüne konularak basın açıklaması yapılmıştır.

20 Nisan 2006 tarihinde “Bütün Ülke Olağanüstü Hal Rejimi ile Yönetilmek İstenmektedir” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

3 Mayıs 2006 tarihinde “Terörle Mücadele Yasa Tasarısı Geri Çekilsin” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

10 Mayıs 2006 tarihinde SSGSS yasasıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

15 Mayıs 2006 tarihinde “Hükümet Sosyal Güvenlik Yasasında Toplumla İnatlaşıyor” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

17 Mayıs 2006 tarihinde TMY Yasa Tasarısı’na karşı, tüm illerde “Terörle Mücadele Yasasına Hayır, Tasarı Geri Çekilsin!” talebiyle basın açıklaması yapılmıştır.

17 Mayıs 2006 tarihinde “Danıştay’a Yapılan Saldırı” ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

30 Mayıs 2006 tarihinde SSGSS Yasasına karşı KESK, Ziya Gökalp Caddesinde toplanarak TBMM’ye yürümüştür. Yürüyüş öncesi polisin engellemesi ve saldırısı gerçekleşmiştir. Saldırıya rağmen TBMM’ne yürünmüştür. EP bileşenleriyle birlikte TBMM Dikmen kapısı önünde toplanılarak basın açıklaması yapılmıştır.

6 Haziran 2006 tarihinde “Disiplin Cezaları Affedilmelidir” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

8 Haziran 2006 tarihinde ebflasyon karşısındaki kayıplarımızın telafisi için “Reel Kayıplar Telafi Edilmelidir” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

9 Haziran 2006 tarihinde “AKP, Kamu Emekçileriyle Oyun Oynayamaz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

15 Haziran 2006 Perşembe günü, tüm illerde “Ücret adaletsizliğine Hayır. Enflasyondan Kaynaklı Ücret Kaybımız Giderilsin! Ek Zam İstiyoruz” konulu basın açıklaması yapıldı.

28 Haziran 2006 tarihinde “Krizin Faturası Emekçiye” başlıklı bir basın açıklaması yapılmıştır.

Yerel yönetimler hizmet kolunda yetki sürecinde yaşanan usulsüzlüklere ilişkin, 30 Haziran 2006 Cuma günü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde basın açıklaması yapılmıştır.

1 Temmuz 2006 tarihinde “Sivas Katliamı” ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

13 Temmuz 2006 tarihinde Filistin'in işgaliyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

14 Temmuz 2006 tarihinde, tüm illerde, "Ücret Adaletsizliğine Hayır, Ek Zam İstiyoruz" talepli basın açıklamaları yapılmıştır.

ABD'nin İsrail eliyle sürdürdüğü vahşet ve soykırımı protesto etmek, Filistin ve Lübnan halkıyla dayanışmamızı göstermek amacıyla 26 Temmuz 2006 Çarşamba günü başta Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana olmak üzere çeşitli illerde basın açıklamaları yapılmıştır. Ankara'da İsrail Büyükelçiliği önüne yürünerek siyah çelenk bırakılmıştır.

17 Temmuz 2006 tarihinde "Hükümet Kamu Emekçisiyle Oyun Oynuyor" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

5 Ağustos 2006 tarihinde yaklaşan toplu görüşme süreci öncesinde Toplu Görüşmelere Yaklaşım ve Taleplerimizi içeren basın toplantısı yapılmıştır.

7 Ağustos 2006 tarihinde "Basın Özgürlüğü Önündeki Yasaklar Kaldırılmalı" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

8 Ağustos 2006 tarihinde "Sağlık Emekçilerinin Talepleri" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

12 Ağustos 2006 tarihinde "Bıçak Kemiğe Dayandı" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

16 Ağustos 2006 tarihinde toplu görüşmelerdeki tavrımızla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

18 Ağustos 2006 tarihinde "Hükümete ve Kamusen'e Uyarı" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

19 Ağustos 2006 tarihinde KESK'in eylem takvimiyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

24 Ağustos 2006 tarihinde KESK heyetinin toplu görüşmeleri terk etmesiyle ilgili Güven Park'ta basın açıklaması düzenlenmiştir.

Toplu Görüşmelerin son günü olan 29 Ağustos 2006 günü Kurtuluş Parkı'nın Kolej Kavşağı'nda toplanarak Ziya Gökalp Caddesi'ne doğru yürünmüş ve burada basın açıklaması düzenlenmiştir.

1 Eylül Dünya Barış Günüyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

1 Eylül 2006 tarihinde toplu görüşmelerle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

8 Eylül 2006 tarihinde Uzlaştırma Kurulu ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

13 Eylül 2006 tarihinde "Diyarbakırdaki patlama"yla ilgili basın açıklaması

yapılmıştır.

16 Eylül 2006 tarihinde “Toplu Görüşme Süreci” ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

19 Eylül 2006 tarihinde eğitim öğretim yılının başlamasıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

22 Eylül 2006 tarihinde Uzlaştırma Kurulu kararıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

3 Ekim 2006 tarihinde “Emekçilerin Ortak Çıkarları” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

11 Ekim 2006 tarihinde “Fransa, Düşünceyi İfade Etmeyi Suç Saymamalı” başlıklı bir basın açıklaması yapılmıştır.

3 Kasım 2006 tarihinde “Bütçeyi Emekçilerin Oyuna Sunuyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

3 Kasım 2006 tarihinde çeşitli illerimizde yaşanan sel felaketiyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

7 Kasım 2006 tarihinde, Genel Merkezimizde Kasım-Aralık dönemi eylem programına yönelik basın toplantısı yapılmıştır.

9 Kasım 2006 tarihinde Kadın Sekreterimiz tarafından “Bakan Söz Verdi. Taleplerimizin Takipçisiyiz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

13 Kasım 2006 tarihinde, KESK, TMMOB ve TTB ile birlikte “Bütçeyi Emekçilerin Oylarına Sunuyoruz” başlıklı Referanduma ilişkin ortak basın açıklaması yapılmıştır.

14 Kasım 2006 tarihinde “301. Madde Kaldırılınsın” talepli basın açıklaması yapılmıştır.

23 Kasım 2006 tarihinde “AİHM’den Tarihi Karar” başlıklı basın açıklaması yapıldı.

25 Kasım 2006 tarihinde kadına yönelik şiddetle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

23–27 Kasım tarihlerinde “Eşitlik Haklarımızı ve Geleceğimizi İstiyoruz” kampanyası altında, “Eşitlik Haklarımı İstiyorum, Yarın Değil Bugün” ibareli kokartlar ve kadına yönelik şiddete karşı iş yerlerinde kurdeleler takılarak, bildiriler dağıtılmıştır. 27 Kasım 2006 tarihinde, kampanya altında, PTT Başmüdürlüğü önünde, İstanbul’da Kadın Sekreterimiz Sevgi Göyçe’nin katılımı ile basın açıklaması yapılmıştır.

5 Aralık 2006 tarihinde, TBMM Dikmen kapısı önünde Referandum Türkiye sonuçları basın açıklaması ile kamuoyuna duyuruldu.

7 Aralık 2006 tarihinde “SGK ile İlgili Zorunlu Açıklama” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

12 Aralık 2006 tarihinde, 2007 Bütçesine yönelik olarak tepkimizi dile getirmek için IMF Türkiye Temsilciliği önünde basın açıklaması yapıldı.

14 Aralık 2006 tarihinde, Türkiye genelinde “İnsanca Yaşam İçin 14 Aralık'ta Hizmet Üretmeyeceğiz” eylemi yapılmıştır.

15 Aralık 2006 tarihinde 14Aralık Eylemiyle ilgili bir teşekkür açıklaması yapılmıştır.

16 Aralık 2006 tarihinde SSGSS yasasının anayasa mahkemesinden dönüşüyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

18 Aralık 2006 tarihinde Emek Platformu adına SSGSS ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

19 Aralık 2006 tarihinde cezaevi operasyonun yıldönümüyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

8 Ocak 2007 tarihinde Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in açıklamalarıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

16 Ocak 2007 tarihinde Emek Platformunun SSGSS yasasıyla ilgili değerlendirmelerini içeren bir basın açıklaması yapılmıştır.

19 Ocak 2007 tarihinde Hrant Dink'e yapılan suikastle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

5 Şubat 2007 tarihinde “Darbecileri Yargılayalım” başlıklı bir basın açıklaması yapılmıştır.

8 Şubat 2007 tarihinde “Ceylanpınar'da Ölen Biziz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

19 şubat 2007 tarihinde TCK 301. Maddesiyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

26 Şubat 2006 tarihinde “IMF Elini Cebimizden Çek” başlığıyla bir basın açıklaması yapılmıştır.

26 Şubat 2007 tarihinde IMF heyetinin Mart ayında Türkiye'ye gelmesi ile ve Stand by anlaşmasının gözden geçirilmesi ilgili olarak KESK adına Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir basın açıklaması yapmıştır.

6 Mart 2007 tarihinde Eğitim Sen Sakarya Şubesine yapılan saldırıyla ilgili “Saldırganlığa Boyun Eğmeyeceğiz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

7 Mart 2007 tarihinde “Vergi İndiriminde Emekçiler Kaybetti” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

7 Mart 2007 tarihinde, Şubat ayında hayatlarını kaybeden tarım işçisi

kadınlara destek amacıyla, Kadın Sekterimiz Sevgi Göyçe, Mali Sekreterimiz Dilek Adsan ve Sendika Genel Merkezlerimizin kadın yöneticileri Urfa Ceylanpınar'a giderek orada bir basın açıklaması yapmışlardır.

9 Mart 2007 tarihinde "Sağlıkçıların Eylemine Destek Oluyoruz" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

14 Mart 2007 tarihinde "Tıp Bayramında Çirkin Saldırı" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

19 Mart tarihinde Newroz öncesinde yükseltilmeye başlayan gerginlikle ilgili "Barış ve Kardeşlik İçin Gerginlikten Uzak Durulmalıdır" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

28 Mart 2007 tarihinde "Key Hesaplarında Biriken Alacaklarımız" ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

30 Mart 2007 tarihinde son süreçte yaşanan sendikal ihlalleri ve KESK'in eylem süreci hakkında bir basın açıklaması yapılmıştır.

30 Mart 2007 tarihinde "Uyarma ve Kınama Cezalarına Dava Yolu Açıldı" başlıklı basın açıklaması yapıldı.

2 Nisan 2007 tarihinde, KEY (Konut Edindirme Yardımı) Hesaplarının iç borç faizi üzerinden hesaplanarak derhal sahiplerine ödenmesi talebimizle ilgili Başbakanlık'a yürünerek basın açıklaması yapılmıştır.

12 Nisan 2007 tarihinde "Cumhurbaşkanlığı Seçimi" konusunda TMMOB ile ortak basın açıklaması yapılmıştır.

24 Nisan 2007 tarihinde 24-27 Kasım 2005 Büyük Eğitimci Yürüyüşü nedeniyle; 11 yöneticimize ceza verilmesi ile ilgili Adliye önünde basın açıklaması yapılmıştır.

1 Mayıs 2007 tarihinde İstanbul'daki saldırıları kınamak amacıyla Yüksel Caddesi'nde "İstanbul Emekçilere Kapatılmaz" başlıklı kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.

1 Mayıs 2007 tarihinde İstanbul'da yaşanan olaylarla ilgili "Olayların Sorumlusu Hükümdür, Valiliktir" başlıklı ortak basın açıklaması yapılmıştır.

3 Mayıs 2007 tarihinde erken seçim tartışmalarına dair "Mevcut Yasalarla Yapılacak Bir Erken Seçim Çözüm Olamaz" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

4 Mayıs 2007 tarihinde "Enflasyon Karşısında Eriyen Maaşlarımız Telif Edilsin" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

5 Mayıs 2007 tarihinde 1 Mayıs olaylarıyla ilgili olarak "Sorumlular Yargılanmalıdır" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

22 Mayıs 2007 tarihinde “Hükümet Kendi Hazırladığı KEY Yasa Taslağının İçeriğini Bile Çarpıtıyor” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

23 Mayıs 2007 tarihinde Ulus'ta yaşanan patlama ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

28 Mayıs 2007 tarihinde Ulus'taki patlama bahane edilerek PVSK'da yapılmak istenen değişikliklerle ilgili “Çözüm Polisin Yetkilerinin Artırılmasında Değil, Demokrasinin Sınırlarının Genişletilmesindedir” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

7 Haziran 2007 tarihinde “Ücret Adaletsizliğine Hayır, Ek Zam İstiyoruz” talepli basın açıklamaları yapılmıştır.

9 Haziran 2007 tarihinde Cumhurbaşkanlığı seçimleri etrafında derinleşen tartışmalara ilişkin tavrımızı ortaya koymak için “Nnasıl Bir Türkiye İstiyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

15 Haziran 2007 tarihinde “15-16 Haziran Direnişini Mücadelemizde Yaşatıyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

16 Haziran 2007 tarihinde Diyarbakır'daki patlamayla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

21 Haziran 2007 tarihinde toplumda estirilmeye çalışılan çatışma havasına karşı “Tek Çare Eşit Özgür ve Demokratik bir Ülkede Birarada Yaşamdır” başlıklı basın açıklaması beş örgütle birlikte İstanbul Taksim Gezi Parkında gerçekleştirilmiştir.

26 Haziran 2007 tarihinde seçimlere ilişkin TMMOB ile birlikte “Neoliberal Politikalara, Darbe Çığırkanlarına, IMF Partilerine Oy Yok” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

29 Haziran 2007 tarihinde SGK'da yaşanan gelişmelerle ilgili bilgilendirme amaçlı basın toplantısı düzenlenmiştir.

2 Temmuz 2007 tarihinde Sivas Katliamıyla ilgili basın basın açıklaması yapılmıştır.

5 Temmuz 2007 tarihinde “Enflasyon Oyunlarına Karnımız Tok, İnsanca Yaşayacak bir Ücret İstiyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

13 Temmuz 2007 tarihinde “Yoksulluğa Hayır, Ek Zam İstiyoruz” talepli bordo yakma eylemi ve basın açıklamaları yapılmıştır.

16 Temmuz 2007 tarihinde son dönemde Türkiye'de yaşanan gelişmelerle ilgili olarak TMMOB ile Mersin'de ortak basın toplantısı yapılmıştır.

20 Temmuz 2007 tarihinde “Promosyonların Tamamı Emekçilere Ödenmelidir” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

6 Ağustos 2007 tarihinde “Hükümeti Toplu Sözleşme Masasına Davet Ediyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

13 Ağustos 2007 tarihinde, 2008 Toplu Görüşme süreci kapsamında Toplu Sözleşme Taleplerimizle ilgili olarak basın toplantısı yapılmıştır.

15 Ağustos 2007 tarihinde Danışma Meclisi Üyeleri ve Ankara kitlesiyle birlikte toplu görüşmelerle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

17 Ağustos 2007 tarihinde toplu görüşme masasına oturmama gerekçelerimizi dile getirdiğimiz “Toplu Görüşmelerin Hikayesi, Neden Masaya Oturması” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

21 Ağustos 2007 Salı günü “Sözleşmeli Çalışmaya Hayır, Kadrolu ve İş Güvenceli İstihdam” talebiyle mağdur kişilerle (4/B, 4/C vb.) birlikte Güven Park’ta kitlesel basın açıklaması gerçekleştirilmiştir.

24 Ağustos 2007 Cuma günü tüm illerde taleplerimizi gündemleştiren basın açıklamaları yapılmıştır.

25 Ağustos 2007 tarihinde “Başbakan KESK’i İşbirlikçi ve Yandaş Sendikalarla Karıştırıyor” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

27 Ağustos 2007 tarihinde “Toplu Görüşmelerin Bitimine 2 Gün Kala Hükümet Oyalamaya Devam Ediyor” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

31 Ağustos 2007 tarihinde “Toplu Görüşme Değerlendirmesi” ile ilgili basın toplantısı yapılmıştır.

1 Eylül 2007 tarihinde 0ünya Barış Günüyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

4 Eylül 2007 tarihinde “Ortaoyununda Son Perde: Uzlaştırma Kurulu” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

10 Eylül 2007 tarihinde Polatlı’da eylemde olan tarım işçilerini durumuyla ilgili olarak “Mevsimlik Tarım İşçileri” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

12 Eylül 2007 tarihinde “Darbeciler Yargılansın, 12 Eylül Hukuku Toplumsal Yaşamımızın Her Alanından Çıkarılsın” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

10 Ekim 2007 tarihinde “Özgür, Demokratik ve Eşitlikçi bir Türkiye için 3 Kasım’da Ankara’dayız” başlıklı ortak basın toplantısı düzenlenmiştir.

17 Ekim 2007 tarihinde tırmanan şiddet ve linç girişimlerine karşı “Barış İçinde Birarada Yaşamak İstiyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

18 Ekim 2007 tarihinde “Hükümet Memur Maaşlarında Yine Bildiğini Okudu” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

22 Ekim 2007 tarihinde “Silahlar Sussun Yeni Ölümler Olmasın” başlıklı

basın açıklaması yapılmıştır.

25 Ekim 2007 tarihinde 3 Kasım mitingine çağrı amacıyla basın açıklaması yapılmıştır.

6 Kasım 2007 tarihinde YÖK'le ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

9 Kasım tarihinde Türk Telekom'daki grevle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

25 Kasım 2007 tarihinde Bütçeye ve SSGSS'ye ilişkin basın toplantısı düzenlenmiştir.

28 Kasım 2007 tarihinde "Polisin Yetkileri Kısıtlansın" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

30 Kasım 2007 tarihinde "ABD Ortadoğudan Defol" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

2 Aralık 2007 tarihinde "Sağlığımızdan ve Geleceğimizden Vazgeçmeyeceğiz" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

10 Aralık 2007 tarihinde "İnsan Hakları Günü" ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

16 Aralık 2007 tarihinde "Hükümet Fark Ödemelerinde Emekçileri Kandıramaz" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

23 Aralık 2007 tarihinde "Türkiye Sorunlarını Şiddetten Arındırılmış, Barışçıl Demokratik Zeminlerde Çözümlemelidir" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

24 Aralık 2007 tarihinde "Maraş katliamı" ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

5 Ocak 2008 tarihinde Diyarbakır'daki bombalama olayıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

8 Ocak 2008 tarihinde "Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

14 Ocak 2008 tarihinde SSGSS yasası ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

18 Ocak 2008 tarihinde evine yapılan bir baskınla gözaltına alınan SES MYK Üyesi Meryem Özsöğüt'le ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

19 Ocak 2008 tarihinde Hrant Dink'in öldürülüşünün yıldönümüyle ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

28 Ocak 2008 tarihinde Kütahya'daki tren kazasıyla ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

30 Ocak 2008 tarihinde “Din ve Vicdan Hürriyeti Türbana İndirgenemez” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

1 Şubat 2008 tarihinde tutuklanan SES MYK Üyesi Meryem Özsöğüt’ün serbest bırakılması talebiyle basın açıklaması yapılmıştır.

6 Şubat 2008 tarihinde Meclis önünde Türbana ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

12 Şubat 2008 tarihinde “Grevdeki TEGA İşçilerinin Yanındayız!” başlığıyla basın açıklaması yapılmıştır.

20 Şubat 2008 tarihinde Türkiye’nin her yerinde SSGSS yasınınin geri çekilmesi talebiyle kitlesel basın açıklamaları yapılmıştır.

21 Şubat 2008 tarihinde, TEGA, Tuzla ve Tekel’de yaşanan emekçi karşıtı uygulamalarla ilgili olarak “Hükümetin ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Emekçi Karşıtı Tutumunu Kınıyoruz!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

25 Şubat 2008 tarihinde “SSGSS Yasası Kamuoyu vicdanını sızlatmaktadır! Derhal geri çekilmelidir!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

26 Şubat 2008 tarihinde sınırötesi operayonun sona erdirilmesi için “Kürt Sorunu’nun Çözümü Sınırlarımızın Ötesinde Değildir!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

27 Şubat 2008 tarihinde Tuzla’da yaşanan ölümleri ve hükümetin duyar-sızlığını kınamak için “Tuzla’da Direnen Emekçilerin Mücadelesine Sahip Çıkıyoruz!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

10 Mart 2008 tarihinde Emek Platformuyla ortaklaşa SSGSS karşıtı ey-lemlerile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

13 Mart 2008 tarihinde “Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı Hakkında” Emek Platformu ortak kitlesel basın açıklamaları yap-mıştır.

15 Mart 2008 tarihinde AKP’ye açılan Kapatma Davası ile ilgili olarak “Çözüm; Demokrasi, Özgürlükler Ve Laiklik Mücadelesini Yükseltmekten Geçer!” başlıklı basın açıklaması düzenlenmiştir.

21 Mart 2008 tarihinde “Yaşasın Newroz, Yaşasın Barış, Yaşasın Halkla-rın Kardeşliği!” başlıklı basın açıklaması düzenlenmiştir.

22 Mart 2008 tarihinde Gazeteci İlhan Selçuk’un apar topar gözaltına alınmasını kınamak için “Gece Yarısı Baskını Gibi Gözaltı Kabul Edilemez!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

26 Mart 2008 tarihinde “SSSGSS Yasasında Tam Anlamıyla Toplumsal Uzlaşma Sağlanmadan Meclis Genel Kuruluna Götürülmemelidir!” başlıklı

basın açıklaması yapılmıştır.

27 Mart 2008 tarihinde SSGSS yasasının TBMM Genel Kurulu'na getirilmesi üzerine kitlesel basın açıklamaları yapılmıştır.

28 Mart 2008 tarihinde DİSK TMMOB TTB TDB ile birlikte bir basın toplantısı düzenlenerek SSGSS yasasına karşı mücadelenin sürdürüldüğü dile getirilmiştir.

1 Nisan 2008 tarihinde Meclis Önünde yapılacak eylem için Güven Park'ta toplanılmış fakat polisin buna izin vermemesi üzerine çıkan çatışma sonucunda Kızılay Meydanı işgal edilmiştir. Burada basına açıklamalar yapılmıştır.

2 Nisan 2008 tarihinde "1 Nisan'da Ankara Sokaklarında Yaşanan Görüntüler Akp'nin Demokrasi Anlayışının Aynasıdır!" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

4 Nisan 2008 tarihinde "Hükümet Yüksek Enflasyonun Hesabını İmf'e Değil, Emekçilere Vermelidir!" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

7 Nisan 2008 tarihinde Akdeniz Üniversitesi'nde çıkan yaşanan faşist saldırıyla ilgili "Eli Silahlı Saldırganların Üniversitede İşi Ne?" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

8 Nisan 2008 tarihinde DİK ve TÜRK İŞ ile birlikte "Sosyal Adalet, Eşitlik, Bağımsızlık Ve Demokrasi İçin 1 Mayıs'ta Omuz Omuzayız" başlıklı açıklama yapılmıştır.

10 Nisan 2008 tarihinden SSGSS yasasıyla ilgili TBMM Dikmen Kapısı önünde ortak basın açıklaması yapılmıştır.

15 Nisan 2008 tarihinde "Oylarınızla Geleceğimizle Oynadığınızın Farkında Mısınız?" başlığıyla faks eylemi yapılmıştır.

16 Nisan 2008 tarihinde "Ellerimizde 500 Bin Karanfile 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nı Çiçek Bahçesine Çevireceğiz!" başlıklı ortak basın açıklaması düzenlenmiştir.

16 Nisan 2008 tarihinde yaşanan gıda kriziyle ilgili olarak "Kapitalizmin Kar Hırsı 21. Yüzyılda İnsanları Açlık Sorunuyla Yüz Yüze Getirmiştir!" başlığıyla basın açıklaması yapılmıştır.

17 Nisan 2008 tarihinde "301. Madde Tümünden Kaldırılmalıdır!" başlığıyla basın açıklaması yapılmıştır.

17 Nisan 2008 tarihinde hükümetin 1 Mayıs'ı bayram ilan etmemesinin gerekçesi olarak Türkiye'de tatil sayısının çok olduğu yolundaki söylemine karşı "Türkiye'de Emekçiler Çok Çalışıyor" başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

28 Nisan 2008 tarihinde "İstanbul Valisi Güler, Açıklamalarıyla Gerginlik

Yaratmaya Çalışmaktadır” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

2 Mayıs 2008 tarihinde “1 Mayıs’ta Yaşananları Dünya İzledi! Başbakan Sorumluluktan Kurtulamaz!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

3 Mayıs 2008 tarihinde TTB Merkez Konseyi Başkanı Gencay Gürsoy’un gözaltına alınmasıyla ilgili “Baskılara Boyun Eğemeyeceğiz! Gencay Gürsoy Derhal Serbest Bırakılsın” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

8 Mayıs 2008 tarihinde “Herkes Sağık Ve Güvenli Gelecek Mücadelemiz Sürecektir!” başlığıyla basın açıklaması yapılmıştır.

22 Mayıs 2008 tarihinde “1 Haziran’da Kadıköy Meydanı’na Çağırıyoruz” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

26 Mayıs 2008 tarihinde “İstihdam Paketi Emekçilerin Değıl, Sermayenin Çıkarına Hizmet Ediyor!” başlıklı basın açıklaması yapılmıştır.

KESK-AR ARAŞTIRMALARI

İktidarı boyunca AKP Hükümeti’nin yapmayı en sevdiği şeylerden biri de rakamlarla oynamak oldu. Başbakan başta olmak üzere tüm bakanlar kameraların önünde hiçbir dayanağı olmayan açıklamaları gerçekmiş gibi göstermeye çalışmaktadır. bu saptırmaların yanısıra devletin resmi istatistik kurumu olan TÜİK’in araştırmaları ile gündelik yaşam arasında da derin bir uçurumun çığa çıkmış olması kamuoyunu gerçek anlamda bilgilendirecek emekten yana araştırmaları şart kılmıştır.

KESK-AR bu amaçla geçtiğimiz dönem içerisinde çok sayıda araştıma yaparak kamuoyuna duyurmuştur. bu araştırmalar emekçilerin yüzyüze kaldığı gerçekleri gözler önüne serdiği gibi, hükümetin çarpıtmalarını da gözler önüne sermiştir. KESK-AR tarafından yapılan araştırmalar basının büyük ilgisini görmüş ve her araştıma çok sayıda basın yayın organında yayınlanmıştır.

Geçtiğimiz Dönemde Yapılan Bazı KESK-AR Araştırmaları:

30 Eylül 2005 tarihinde “En düşük ücret 750 YTL değil, ek ödeme ile 649 YTL olacak” başlıklı araştıma;

14 Aralık 2005 tarihinde “Kamu Harcamalarının GSMH İçindeki Payı Küçülmeye Devam Ediyor” başlıklı araştıma;

15 Aralık 2005 tarihinde “Kamu Emekçisi Açlığa Mahkum” başlıklı araştıma;

16 Aralık 2005 tarihinde “Türkiye Büyüdü Ücretler Eridi” başlıklı araştıma;

ma;

8 Ağustos 2006 tarihinde “Son 25 Yılda Türkiye ekonomisi 3 kat büyüdü ama Kamu Emekçilerinin Ücretleri Yerinde Saydı” başlıklı araştırma;

11 Ağustos 2006 tarihinde “Emekçi Mağdur, Rantiye Zengin” başlıklı araştırma;

19 Ağustos 2006 tarihinde “İstihdam Az, Kamu Emekçisi Yoksul, Kaynak Yetersiz! Kamu Hizmetleri Çökertiliyor” başlıklı araştırma;

21 Ağustos 2006 tarihinde “IMF Emretti, Hükümetler Zulmetti” başlıklı araştırma;

29 Ağustos 2006 tarihinde “Ekonomiden En Az Payı Alan Kamu Çalışanı Türkiye’de” başlıklı araştırma;

7 Kasım 2006 tarihinde “Türkiye’nin Borç Stoku 2007 Bütçesi Kadar Arttı” başlıklı araştırma;

9 Kasım 2006 tarihinde “2007 Bütçesi Netlikten Uzak, Revizeye Açık Bırakılmıştır” başlıklı araştırma;

14 Kasım 2006 tarihinde “Emekçiler Yine Unutuldu(!)” başlıklı araştırma;

21 Kasım 2006 tarihinde “Kamu Hizmeti Değil, IMF Hizmeti” başlıklı araştırma;

24 Kasım 2006 tarihinde “2007 Bütçesindeki Öncelikler Sıralaması, Siyasal Tercihleri Ele Veriyor” başlıklı araştırma;

30 Kasım 2006 tarihinde “Vergi İndiren Hükümet, Öyle Mi Acaba? başlıklı araştırma;

20 Aralık 2006 tarihinde “Kamu Emekçileri Halkın %60’ından Daha Yoksul” başlıklı araştırma;

5 Nisan 2007 tarihli “Ekonomik Büyüme Kimin İçin?” başlıklı araştırma;

15 Mayıs 2007 tarihinde “Kamu emekçisi ekmeğinden oldu” başlıklı araştırma;

27 Haziran 2007 tarihli “Kamu Emekçisine Trajikomik Zam Günlük 1,17 YTL” başlıklı araştırma;

19 Temmuz 2007 tarihli “AKP İşsizlik Üretti, Hesaplama Yöntemi Gizledi” başlıklı araştırma;

28 Ağustos 2007 tarihli “Toplугörüşme Sistemi İflas Etti” başlıklı araştırma;

4 Eylül 2007 tarihinde “Bu Zamlarla Ne Alınır?” başlıklı araştırma;

24 Ekim 2007 tarihli “Çalışanına En Cimri Ülke Türkiye” başlıklı araştırma;

ma;

16 Kasım 2007 tarihli “Zengine Servet, Emekçiye Borç Yükü” başlıklı araştırma;

25 Şubat 2008 tarihli “Türkiye İşsizlikle Boğuşuyor” başlıklı araştırma;

6 Mart 2008 tarihli “İşsizlik Halkın Belini Büküyor!” başlıklı araştırma;

7 Mayıs 2008 tarihli “Kamu Emekçisinin Enflasyon Karşısında Yüzde 6 Reel Kaybı Var” başlıklı araştırma.

2006, 2007 ve 2008 yılı bütçeleriyle ilgili bütçe analizleri de KESK-AR tarafından incelenerek, kitapçık haline yayınlanmıştır.

TEKZİPLER

Geçtiğimiz Dönem içerisinde basın yayın organlarında KESK’le ilgili çok sayıda olumlu ve övgü dolu köşe yazısı ve haber yer almıştır. Bununla birlikte özellikle bazı “sağ eğilimli” basın yayın organlarında Kamu Sen ve Memur Sen’in de çabalarıyla KESK’i karalamaya yönelik bazı haberler ve yorumlar da yer almıştır. Bu haberlerden bazıları dava konusu olmuş ve KESK geçtiğimiz dönemde çok sayıda tazminat davası kazanmıştır.

Dava konusu etmediğimiz fakat KESK’le ilgili yanlış bilmeden veya bilinçli olarak yapılan yalan ve yanlış haberler de basın yayın sekreterliği tarafından titizlikle takip edilmiştir. Bazı yorumlarla ilgili tekzip yazıları gönderilirken, bazı köşe yazarları ile bizatihi görüşülerek bilgilendirilmiştir.

Geçtiğimiz Dönemde Gönderilen Bazı Tekzip Yazıları

27 Haziran 2006 tarihinde Star Gazetesi’nde yer alan “Sendikalarda Promosyon Yarışı” başlıklı haberle ilgili tekzip;

31 Ocak 2007 tarihinde Yeni Şafak Gazetesi’nde yayınlanan “DİSK’in Soluna Karşı KESK’in Solu” başlıklı haberle ilgili tekzip;

5 Eylül 2007 tarihinde Yeni Şafak Gazetesi’nde yeralan Hasan Köse imzalı “Sendikalar Sadece Aidat mı Toplar” başlıklı yazıyla ilgili tekzip;

7 Mayıs 2008 tarihli Anadolu’da Vakıf Gazetesi’nde yeralan Abdurrahman Dilipak’ın köşe yazısıyla ilgili tekzip;

7 Mayıs 2008 tarihinde Sendika.org internet sitesinde yayınlanan Ferda Koç imzalı “Evdeki Hesap Çarşıya Uymadı” başlıklı yazıyla ilgili tekzip;

28 Mayıs 2008 tarihinde Zaman Gazetesi’nde yeralan Emrullah Bayrak

imzalı “PKK barış mitingini sahiplenmek istiyor organizatörler ise karşı çıkıyor” başlıklı haberler ilgili tekliz;

YAYINLARIMIZ

KESK’in SESİ Gazetesi

KESK’in SESİ 60. Sayısı Temmuz 2005

KESK’in SESİ 61. Sayısı Ağustos 2006

KESK’in SESİ 62. Sayısı Nisan 2007

KESK’in SESİ 63. Sayısı Ağustos 2007

KESK’in SESİ 64. Sayısı Kasım 2007

KESK’in SESİ 65. Sayısı Mayıs 2008

Bildiri ve Broşürler

“Bugün Susarsak Yarın Çok Geç” Haziran 2005

“Yoksulluk, İşsizlik ve Adaletsizlik Büyüyor, Sorumlusu Kim!” Ağustos 2005

“Kamu Emekçilerinin Haklı Taleplerinden Taviz Vermedik” Eylül 2005

“Hiç Eskimeyecek Umutlarımızı Geleceğe Taşıyacağız” Aralık 2005

“Söyleyecek Sözümüz, Hayat Değiştirecek Gücümüz Var” Mart 2006

“Referandum 2006” Mart 2006

“Şimdi Eşitlik, Özgürlük, Adalet, Barış ve Kardeşlik Mücadelesi Daha Yarıcı” Mayıs 2006

“ASF’de KESK” Mayıs 2006

“Krizin Faturası Emekçiye” Haziran 2006

“Masa(l)lar Onların, İşyerleri ve Sokaklar Bizimdir” Eylül 2006

“Şiddet Kaçınılmaz ve Doğal Değildir” Kasım 2006

“İnsanca Yaşamak İçin 14 Aralık’ta Hizmet Üretmiyoruz” Kasım 2006

“Toplu Sözleşme İçin KESK’te Örgütleniyoruz” Mart 2007

“Siyasette Temsil, İstihdamda Eşitlik İçin, 8 Mart’ta Alanlara” Mart 2007

“Yoksulluğa, Irkçılığa ve Gericiliğe Teslim Olmayacağız” Nisan 2007

“TİS ve Grev Hakkımız Vardır, Kullanacağız” Ağustos 2007

“İnsanca Bir Yaşam Yürüyüşümüz Sürüyor” Eylül 2007

“Özgür-Demokratik ve Eşitlikçi Bir Türkiye İçin 3 Kasım’da Ankara’dayız” Ekim 2007

“Kadınların Şiddete İtirazı Var” Kasım 2007

Kitaplar

“Anayasa’nın 90. Maddesi TİS ve Grev Hakkı” Konferans Kitabı, Kasım 2006

“Kamu Hizmetlerinin ve İşletmelerinin Özelleştirme Süreçlerinde, Sosyal Taraların ve Endüstri İlişkilerinin Rolü” Konferans Kitabı, Haziran 2008

“Yok edilen Ayrımcılık Değil, Haklarımız! Seçeneğimiz Var” Sempozyum Kitabı, Haziran 2008

“Kamu Kaynaklarını Peşkeş Çekmeye Devam: Emekçiler Açlığa Mahkum”, 2007 Yılı Bütçesi Eleştirisi, Kasım 2006

“2008 Bütçesi’nde de Emekçilere Yer Yok” 2007 Yılı Bütçesi Eleştirisi, Ocak 2008

“TİS Taleplerimiz 2006” Ağustos 2005

“TİS Taleplerimiz 2007” Ağustos 2006

“2008 TİS Taleplerimiz” Ağustos 2007

Afişler

“İki Milyon Kamu Emekçisinin Sesiyiz ‘Görüşerek’ Oyalanmayacağız, Toplu Sözleşme Hakkımızı Kullanacağız” Ağustos 2005

“Kamu Personel Yasası, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası: Reform Değil Mayınlı Tarla” Ekim 2005

“Aile Hekimliği Ticarethanesine Hayır” Kasım 2005

“Şiddeti Onaylama Karşı Çık” Kasım 2005

“Geçmişten Geleceğe Mücadelemiz Sürüyor” Aralık 2005

“17 Aralık’ta Ankara’dayız! Demokratik Türkiye Halk İçin Bütçe” Aralık 2005

“Eşitlik Haklarımızı ve Geleceğimizi İstiyoruz. Yarın Değil Bugün” Mart 2006

“İki Milyon Kamu Emekçisinin Sesiyiz! Toplu Görüşme Hakkımız Vardır Kullanacağız!” Ağustos 2006“Referandum: Bütçeyi Oyluyoruz” Kasım 2006

“İnsanca Yaşam İçin 14 Aralık'ta Hizmet Üretmiyoruz” Aralık 2006

“Toplu Sözleşme İçin KESK'te Örgütleniyoruz” Şubat 2007

“Siyasette Temsil, İstihdamda Eşitlik İçin 8 Mart'ta Alanlara” Mart 2007

“Yoksulluğa, Irkçılığa ve Gericiliğe Teslim Olmayacağız” Nisan 2007

“Özgür ve Demokratik Bir Türkiye Younda Yeni Anayasa” Eylül 2007

“Özgür-Demokratik ve Eşitlikçi Bir Türkiye İçin 3 Kasım'da Ankara'dayız” Ekim 2007

“Yok Edilen Ayrımcılık Değil, Sosyal Haklarımız! Kadınların Seçeneği Var” Mart 2008

“Herkes İçin Sosyal Adalet, Bağımsızlık, Demokrasi; Özgürlük, Eşitlik, Barış” Nisan 2008

AKP hükümeti de, süregelen siyasi atmosferin de etkisiyle seçimler için hazırladığı belgeyi...

ÖZGÜRLEŞMEYİ İSTİYORUZ, HUKUKSAL VE YEREL YETKİLERİ...

AKP ve CHP arasındaki anlaşmazlıkların çözülmesi için...

AKP, bu anlaşmayı 'Türkiye'nin geleceği için...

...konusunda...

...konularını tartışarak...

Diğer yandan süregelen hukukun üstünlüğüne ilişkin tartışmaların...

...konusunda...

16. BÖLÜM:

**DİĞER
FAALİYETLER**

DİĞER FAALİYETLER

Toplantı, Ziyaret ve Etkinlikler

314

■ Geçtiğimiz dönemin başlarındaki öncelikli gündemlerimizden birisi Eğitim-Sen'e yönelik saldırılar oldu. Bu konu kapsamlı bir değerlendirmeye ele alındı. Süreç içerisinde çeşitli çalışmalar yapıldı. Sendikalarımızın bütün güçleriyle Eğitim-Sen'in eylem ve etkinlikleriyle bütünleşmesi kararı örgütümüze iletildi. Türkiye'deki emek örgütlerine, partilere, DKÖ'lere duyarlılık çağrısı içeren mektuplar gönderildi. Eğitim-Sen'in kapatılması davasıyla ilgili düzenlenen bölge mitinglerine katılım sağlandı. Eğitim-Sen'e yönelik kapatma davası ile ilgili olarak Meclis'te grubu bulunan partiler ve ilgili komisyonlarla görüşmeler yapılarak, yasa değişikliği yapılması talep edildi. Eğitim-Sen'in kapatılmasına yönelik demokratik tepkilerin ifade edilmesi amacıyla aydın, yazar, akademisyen ve sanatçılardan toplanan imzalar, İstiklal Caddesinde yapılan yürüyüşün ardından Başbakan'a gönderildi. Uluslar arası düzeyde de benzer girişimler yapıldı. 20 Haziran 2005 günü Eğitim Sen'e yönelik kapatılma davasına ilişkin olarak CHP Grup Başkan Vekili Kemal Anadol ile görüşülmüştür. 22 Haziran 2005, Eğitim Sen kapatılmasına yönelik "Örgütlü Toplum, Demokratik Türkiye" içerikli bildiri dağıtımına KESK MYK üyeleri katılmıştır.

■ 5 Ağustos 2005 tarihinde Genel Başkan ve beraberindeki heyet Türk Tabipler Birliğini ziyaret etmiştir.

■ 18 Ekim 2005 ve 18 Kasım 2005 tarihlerinde gerçekleştirilen "Olanakların Ortaklaştırılması ve Güncelleştirilmesi" konulu toplantılara Genel Sekreterimiz ve Basın Yayın Sekreterimiz katıldı.

■ Genel Sekreterimiz başkanlığında sendikalarımızın MYK üyelerinden

oluşturulan heyet, 2006 NEWROZ'unda yaşanan olayları yerinde incelemek üzere Diyarbakır'a gittiler.

■ “2006 Toplu görüşmelerine Yaklaşımımız ve Yapılacak Hazırlıklar” la ilgili, Sendikalarımızın Genel Sekreterleriyle, Genel Sekreterimiz tarafından 9 Ağustos 2006 tarihinde toplantı yapılmıştır.

■ 11 Ağustos 2006 tarihinde Doç. Dr. Aziz Konukman ve sendika uzmanlarımızın katılımı ile Toplu Görüşmelere hazırlık toplantısı yapıldı.

■ 9 Eylül 2006 tarihinde Mali Sekreterimiz Manisa/Turgutlu'daki tarım işçilerini ziyaret etti.

■ 29 Ekim 2006 tarihinde alevi Dernekleri Federasyonu'nun Adana'da düzenlediği etkinliğe Genel Başkanımız katıldı.

■ 30 Ekim 2006 tarihinde yaşanan sel felaketi ile ilgili KESK Şubeler Platformu üzerinden bölgelerde yardımın sağlanması için dayanışma ağı oluşturulmaya çalışıldı.

■ 13 Kasım 2006 tarihinde Genel Sekreterimiz ve Mali Sekreterimiz başkanlığında, Diyarbakır Demokrasi Platformu üyelerinin de katılımıyla oluşturulan heyet sel felaketi ile ilgili incelemelerde bulunmak için Batman'ı ziyaret etti.

■ 18 Kasım 2006 tarihinde “Olanakların Ortaklaştırılması ve Güncelleştirilmesi” konulu toplantıların ikincisi yapıldı.

■ 5-6-7-8 Aralık 2006 tarihlerinde KESK MYK üyeleri; Ankara, İstanbul, Adana, Diyarbakır, Van, Mersin, Bursa, Antalya Samsun ve Zonguldak illerinde 14 Aralık Eylemi Hazırlıklarına katılmışlar ve çalışmalar yürütmüşlerdir.

■ Genel Sekreterimiz ve Eğitim-Sen Genel Başkanı 17 Aralık Mitingi dönüşünde Bergama'da trafik kazası geçiren kamu emekçilerini ziyaret etti.

■ F Tipi cezaevlerine yönelik Behiç Aşçı ve arkadaşlarının başlattığı eylemin kamuoyuna yönelik faaliyetlerinde konfederasyonumuz yer almıştır. Gerekli diplomatik görüşmelere katılmış ve açlık grevindekiler ziyaret edilmiştir. TTB'nin F Tipi cezaevleri ile ilgili hazırladığı rapor; KESK, DISK, TMMOB ve İstanbul Barosu Başkanı imzası ile Adalet Bakanlığı'na gönderildi ve randevu talebinde bulunuldu.

■ 18 Mayıs 2007 tarihinde TMMOB Yönetim Kurulu Başkanlığı'na, 22 Temmuz 2007 günü yapılan genel seçimler sürecinde “Yoksulluğu, Irkçılığa, Gericiliğe Teslim Olmayacağız” bakışıyla; “Eşitlikten, Özgürlükten, Demokrasiden, Barıştan ve Laiklikten Yana Bir Türkiye” yaratılmasına ilişkin sempozyum, panel, miting ve benzeri etkinliklerin hayata geçirilmesini değerlendirmek ve planlamak amacıyla, (emek ve meslek örgütleriyle) toplantı çağrısında bulunulmuştur.

■ 30 Mayıs 2007 tarihinde Devlet Personel Başkanlığı Dış Paydaş Anket Formu doldurularak gönderilmiştir.

■ 23 Ağustos 2007 tarihinde Türk Diş Hekimleri Birliği Başkanı CELAL KORKUT YILDIRIM'a "İNSANCA YAŞAM İÇİN TOPLU SÖZLEŞMEYE YÜRÜYORUZ" talepli yürüyüşümüze destek verilmesi için yazı gönderilmiştir.

■ 23 Ağustos 2007 tarihinde toplu görüşmeler süreci hakkındaki görüşlerimizi paylaşmak üzere MEMUR-SEN GENEL BAŞKANI Ahmet AKSU ve BASK Genel başkanı Resul AKAY ile görüşülmüştür.

■ 16 Kasım 2007 günü gerçekleştirilen Üçlü Danışma Kurulu'na Genel Başkanın yurtdışında olması nedeniyle Genel Sekreterimiz katılmıştır.

■ SSGSS yasa tasarısı Kasım sonu Plan ve Bütçe Komisyonu, Aralık başı ise Meclis gündeminde yer alması nedeniyle; 19 Kasım 2007 Pazartesi günü saat: 14.00'de Konfederasyonumuz Genel Merkezinde Sendikalarımızın Genel Sekreterlerinin katıldığı bir toplantı düzenlendi.

Sendikalarımızın Eylemleri

■ 23 Haziran 2005 tarihinde Haber Sen'in Türk Telekom'un özelleştirilmesine karşı düzenlediği basın açıklamasına KESK MYK'sı katılmıştır.

■ 30 Haziran 2005 tarihinde ESM yöneticileri ve KESK Başkanı ve MYK'sı Seydişehir Eti Alüminyum fabrikasının kapatılmasına karşı Seydişehir'e giderek destek ziyareti gerçekleştirmiştir.

■ 1 Temmuz 2005 tarihinde Haber Sen'in Telekom'un özelleştirilmesine karşı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önünde gerçekleştirdiği eyleme katılım çağrısı yapılmış, KESK MYK' sı da katılmıştır.

■ BES'e açılan dava ile ilgili yapılan basın toplantısına KESK MYK'sı katılmıştır.

■ 7 Ağustos 2005 tarihinde toplu sözleşmelere ilişkin durum tespiti yapmak için Tüm Bel Sen'in Otel İçkale'de düzenlediği kahvaltılı basın toplantısına Genel Başkanımız ve MYK üyeleri katılmıştır.

■ 14 Kasım 2005 tarihinde Şemdinli'de meydana gelen olaylar için oluşturulan Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir'in başkanlığındaki KESK heyeti Şemdinli'ye gitmiştir.

■ 13-14 Aralık 2005 tarihlerinde Genel Başkanımız ve Genel Sekreterimiz Urfa ve Diyarbakır'da KESK'in kuruluş etkinliklerine katıldı.

■ 26 Mayıs 2006 tarihinde Çorum Şubeler Platformunun düzenlediği etkinliğe Genel Başkanımız katıldı.

■ Kırklareli Valisi Hüseyin Avni Coş'un, uzun süre sendika yöneticilerimiz ve sendikal faaliyetlerimiz aleyhine anti demokratik tutum ve yaklaşımlar sergilemesi üzere konuya ilişkin sendikamız SES'in 24-30 Mayıs 2007 tarihleri arasında gerçekleştirdiği faks çekme eylemine katılım sağlanması için örgüte yazı gönderildi.

■ 29 Haziran 2006 ve 13 Temmuz 2006 tarihlerinde, Diyarbakır'da tutuklanan sendikacıların duruşmasına KESK ve sendikalarımızın MYK üyeleri katıldı.

■ Konfederasyonumuzun çağrısıyla, İstanbul Şubeler Platformu'nun organize ettiği "İRAK-FİLİSTİN-LÜBNAN İŞGAL ALTINDA, ABD VE İSRAİL'İ DURDURALIM" mitingi 20 Ağustos 2006 tarihinde İstanbul Kadıköy Meydanı'nda yapıldı. Mitinge Genel Başkan ve MYK üyeleri katıldı.

■ 22 Eylül 2006 tarihinde, "Sağlıkta yıkım politikalarına karşı" sendikamız SES tarafından Samsun'da düzenlenen mitingde Genel Başkanımız katıldı.

■ 26 Kasım 2006 tarihinde, sendikamız SES'in İzmir'de yaptığı "Sağlık Haktır, Sağlıkta Yıkımı Durduralım" bölgesel mitingine Genel Başkan ve Genel Sekreterimiz katıldı.

Paneller, Söyleşiler

■ 28-30 Mayıs 2005 tarihinde Diyarbakır Belediyesi'nin düzenlediği "Uluslar arası Barış Sempozyumu"na Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katıldı.

■ 14 Haziran 2005 tarihinde KESK'te, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü Temsilcisi Çiğdem Ünal, Hoolanda ISAG (İşçi Sağlığı ve Güvenliği) Projesi temsilcisi Paul Bienans ve Hak-İş Danışmanı'nın katılımıyla ISAG Projesi hakkında Genel Başkanımız, Eğitim ve Örgütlenme Sekreterimiz ve Basın Yayın Sekreterimiz ile birlikte bir toplantı düzenlenmiştir.

■ 28 Ağustos 2005 tarihinde Genel Başkanımız Dikili'de gerçekleştirilen Barış, Demokrasi ve Emek Şenlikleri kapsamında düzenlenen "AB Sürecinde Sendikal Haklar" başlıklı konferansa katıldı.

■ 2 Şubat 2006 tarihinde gerçekleştirilen Barış Derneği etkinliklerine Genel Başkanımız ve Basın Yayın Sekreterimiz katıldı.

■ 22 Ağustos - 27 Ağustos 2006 tarihlerinde Dikili/İzmir'de gerçekleşen "Dikili Barış, Demokrasi ve Emek Şenlikleri"nde düzenlenen "Çalışma Hayatımızda Sorunlar ve Yeni Ufuklar - Yeni Umutlar" konulu seminere Genel

Başkanımız Dr. İsmail Hakkı Tombul katıldı.

■ 9 Eylül 2006 tarihinde Malatya'da düzenlenen Kürt Sorunu ve Barış konulu panele Genel Sekreterimiz katıldı.

■ 10 Eylül 2006 tarihinde, İstanbul'da ILO Türkiye Temsilciliği tarafından gerçekleştirilen "Küreselleşme Düzeyinde İstihdam Stratejileri" Bakanlar Kurulu Toplantısının resepsiyonuna Genel Başkanımız İsmail Hakkı Tombul katıldı.

■ 19 Eylül 2006 tarihinde Ankara'da Türk-İş tarafından gerçekleştirilen "Uluslar arası Filistin ve Lübnan İşçi ve Halkları ile Dayanışma Konferansı"na Genel Başkanımız katıldı

■ 23 Aralık 2006 tarihinde İzmir'de "Kürt Sorununa Barışçıl Çözüm" konulu panele Genel Başkanımız katıldı.

■ 6 Ocak 2006 tarihinde Kocaeli'nde Eğitim-Sen tarafından düzenlenen "Ortadoğu, Türkiye ve Barış" konulu panele Genel Başkanımız katıldı.

■ 13-14 Ocak 2007 tarihinde gerçekleştirilen "TÜRKİYE BARIŞINI ARIYOR" Konferansının çağırıcıları arasında yer alındı, MYK üyelerinin büyük bölümü katıldı, Genel Başkan konuşmacılar arasında yer aldı.

■ 20 Ocak 2007 tarihinde, Gebze'de sendikamız Eğitim-Sen tarafından düzenlenen "Ortadoğu-Türkiye ve Barış" paneline Mali Sekreterimiz Dilek Adsan katıldı.

■ 22-23 Eylül 2007 tarihinde TMMOB tarafından İstanbul'da düzenlenen "Mühendislik, İstihdam ve Ücretlendirme" Sempozyumuna KESK adına Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katılmıştır.

■ 16 Kasım 2007 günü gerçekleştirilen Üçlü Danışma Kurulu'na Genel Başkanın yurtdışında olması nedeniyle Genel Sekreterimiz Abdurrahman Daşdemir katılmıştır.

■ SSGSS yasa tasarısı Kasım sonu Plan ve Bütçe Komisyonu, Aralık başı ise Meclis gündeminde yer alması nedeniyle; 19 Kasım 2007 Pazartesi günü saat: 14.00'de Konfederasyonumuz Genel Merkezinde Sendikalarımızın Genel Sekreterlerinin katıldığı bir toplantı düzenlendi.

■ 24 Kasım 2006 tarihinde yapılan SGK Olağanüstü Genel Kurulu'ndan sonra oluşan Yönetim Kurulu'nun 5'i seçilmiş (işçiler, kamu çalışanları, işçi emeklileri, BAĞ-KUR çalışanları ve işverenler), 3'ü hükümet tarafından atanmış 8 YK üyesi ile ilk toplantısını 28.11.2006 tarihinde yapmıştır. Toplantı hakkında ve o güne kadar yapılan çalışmalar konusunda örgüte bilgilendirme yazısı gönderilmiştir.

■ 6 Aralık 2007 tarihinde Meclis Sağlık ve Aile Komisyonu toplantısında yasa tasarısı ile ilgili değerlendirmelerimiz Komisyona ve Çalışma Bakanı'na

bir kez daha iletilmiştir. Çalışma Bakanı'nın daveti üzerine 10 Aralık 2007 tarihinde yapılan toplantıda bir kere daha görüş ve önerilerimiz iletilmiştir.

■ 8 Aralık 2007'de hem birçok ilde hem de merkezi olarak Konfederasyonumuzun kuruluş yıldönümü etkinlikleri yapıldı.

■ 28.12.2006 Perşembe günü yapılan Üçlü Danışma Kurulu Toplantısı'na Konfederasyonumuz Genel Başkan Dr. İsmail Hakkı Tombul, Hukuk ve TİS Sekreteri Kamuran Karaca ve Hukuk Danışmanı Öztürk Türkddoğan katılmıştır. Toplantıda 5510 sayılı SSGSS yasası ile ilgili son gelişmeler değerlendirilmiştir.

Resmî Görüşmeler

■ 29 Haziran 2005 tarihinde Genel Başkan ve beraberindeki heyet Başbakan yardımcısı ve devlet bakanı M. Ali Şahin ile Başbakanlık binasında görüşmüştür.

■ 2 Ağustos 2005 tarihinde Genel Başkanımız Türk İş Genel Başkanı Salih Kılıç'ı ziyaret etmiştir.

■ 5 Ağustos 2005 tarihinde Genel Başkan ve beraberindeki heyet Türk Tabipler Birliğini ziyaret etti.

■ 9 Ağustos 2005 tarihinde CHP Grup Başkanvekili Haluk Koç KESK'i ziyaret etti.

■ 9 Aralık 2005 tarihinde, toplu görüşme süreci, memnu hakların iadesi, sürgünler ve Kamu Personel Yasası hakkında, Genel Başkanımız ve Genel Sekreterimiz Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin ile görüştü.

■ 1 Eylül 2005 tarihinde, Kürt sorununun barışçıl bir ortamda demokratik yollardan çözümü için Genel Başkan İsmail H. Tombul, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı, TTB 2. Başkanı Dr. Metin Bakkalcı, T. Diş Hekimleri Birliği Merkez Konsey üyesi Sülha Alpay'dan oluşan bir heyet TBMM Başkanı Bülent Arınç ile bir görüşme gerçekleştirdi.

■ 15 Şubat 2006 tarihinde Genel Başkanımız ve Genel Sekreterimiz Urfa Valisi ile Urfa sürgünleri hakkında görüştü.

■ 25 Nisan 2006 tarihinde SSGSS, Sürgünler, Kadrolaşma başta olmak üzere çeşitli konularda Konfederasyonumuzun görüşleri Cumhurbaşkanına sunuldu.

■ 19 Haziran 2006 tarihinde KESK MYK olarak Başbakan Yardımcısı M. Ali Şahin ile "sendikal mücadele önündeki engeller ve toplu görüşme dönemi-ne ilişkin" bir görüşme yapıldı.

■ 10 Temmuz 2006 tarihinde KESK MYK olarak Anayasa'nın 90. maddesi, toplu sözleşme ve grev hakkına ilişkin konularda Anayasa Mahkemesi Başkanı ile bir görüşme yapıldı.

■ 12 Temmuz 2006 tarihinde TİS ve Grev Hakkına ilişkin MYK olarak YÖK Başkanı ile görüşme yapıldı. 13 Temmuz Perşembe günü de aynı konularda Danıştay Başkanı ile görüşüldü.

■ Referandum ve 14 Aralık Eylemi ile ilgili emek ve meslek örgütleri ve siyasi parti Genel Başkanları ile görüşmeler yapıldı.

■ 16 Mayıs 2007 tarihinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin ile yapılan görüşmeye Konfederasyonumuz Başkanı, Genel Sekreterimiz, Mali Sekreterimiz, Basın Yayın Sekreterimiz, Kadın Sekreterimiz ve Uluslararası İlişkiler Sekreterimiz katılmıştır.

17. BÖLÜM:

RAPORLAR

MALİ RAPOR

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu 16/04/2005-31/05/2008 Tarihleri Arası Gelir-Gider Tablosu

GİDERLER					
	2005 YILI *3	2006 YILI	2007 YILI	2008 YILI	GENEL TOPLAM
YÖNETİCİ ÜCRET- LERİ	97.725,74	196.709,52	200.218,98	87.298,78	581.953,02
SEYAHAT GİDER- LERİ	60.265,28	72.193,95	74.240,51	47.861,54	254.561,28
MYK KONK. VE YEMK GİD.	1.614,50	76,49			1.690,99
HUKUKİ DANIŞ. GİD.	38.216,30	28.654,23	33.452,21	13.650,90	113.973,64
BAKIM ONARIM GİD.	42.835,27	807,23	1.958,80	198,00	45.799,30
TEL. HABERLEŞ. GİD.	40.643,62	29.346,04	28.589,68	15.736,56	114.315,90
POSTA KARGO GİD.	3.774,22	2.095,58	491,54	343,05	6.704,39
PERSONEL ÜC- RETLEİ	169.624,66	77.817,86	117.434,98	57.678,39	422.555,89
TEMSİL AĞIRL. GİD. * 1	12.205,85	11.889,45	23.451,69	12.027,17	59.574,16
BİNA AİDAT GİD.	2.603,00	300,00	325,00	150,00	3.378,00
BİNA YAKIT GİD.	1.120,00	3.420,00	3.310,00	2.070,00	9.920,00
GENEL KURUL GİD.	91.953,31				91.953,31

KIRTASIYE GİD.	10.369,76	8.646,18	16.409,18	10.364,16	45.789,28
MAHKEME MASR. GİD.	613,86	600,00	2.524,70	359,29	4.097,85
BANKA İŞL.GİD.	681,43	114,91	130,12	250,14	1.176,60
ŞEHİRİÇİ ULAŞIM GİD.	4.694,02	3.329,37	4.513,95	3.474,00	16.011,34
MUTFAK TEMİZLİK GİD.	9.083,44	2.888,15	4.235,27	1.866,38	18.073,24
DAYANIŞMA GİD.*2	16.915,00	186.621,78	16.975,00	5.530,00	226.041,78
DIĞER ÇEŞİTLİ GİD.	10.242,75	2.732,08	471,81	161,43	13.608,07
VERGİ RESİM HARÇLAR	1.133,25	4.476,81	3.789,42	738,20	10.137,68
ARA. OTOP.KÖPR. GEÇ.GİD.	29,50	226,00	175,50	169,00	600,00
ARAÇ YAKIT GİD.	4.358,09	4.719,09	5.560,74	2.172,48	16.810,40
ARAÇ TAMİR BAKIM GİD.	1.552,37	4.376,10	3.785,25	1.220,51	10.934,23
BİLG.PARÇA BAKIM GİD.	2.065,06	2.751,12	2.159,12	382,34	7.357,64
DANIŞMA MEC GİD.	3.647,10				3.647,10
KONGRE GİD.	11.856,29				11.856,29
BASIM YAYIN MATBAA GİD.	93.710,14	80.097,33	95.990,59	41.052,08	310.850,14
ELEKTRİK VE SU GİD.	10.535,67	2.668,92	2.977,60	2.178,81	18.361,00
EYLEM ETKİNLİK GİD.	20.873,41	14.337,90	17.803,67	8.464,00	61.478,98
GÜNLÜK GAZETE GİD.	1.418,60	1.272,55	1.301,85	626,35	4.619,35
SSK İŞVEREN PİRMİ	12.169,57	11.919,12	17.765,56	9.199,76	51.054,01
SSK İŞSİZLİK İŞVR. PAYI	1.248,13	1.222,62	1.822,29	943,67	5.236,71
İLAN VE REKLAM GİD.	4.359,20	7.403,00	3.296,79	7.151,39	22.210,38
MUHASEBE VE MÜŞAV.GİD.	4.535,49	6.637,45	8.849,90	3.612,20	23.635,04
PROJE ORG.KONK. ÇEVİRİ				108.500,82	108.500,82
SEN.KONF.KATIL. GİD.				4.400,00	4.400,00
ITUC/ETUC ÜYE. AİDAT GİD.			6.568,24	3.728,02	10.296,26
KUR FARKI GİD.		176,32			176,32

AVRUPA SOSY. FORUM GİD.		11.553,01			11.553,01
DEMİRBAŞ BAK. ONARM.GİD.		150,00			150,00
KİRA GİDERLERİ	12.921,77				12.921,77
ULUSLAR ARASI YOL GİD.	7.502,58				7.502,58
DAVA İCRA VE NOTER.GİD.	906,19				906,19
MYK FARK ÖDE-MELERİ	1.098,20				1.098,20
PERSONEL TICKET ÖD.	5.060,00				5.060,00
PERSONEL MAVİ KART ÖD.	2.350,00				2.350,00
MYK E.SANDIĞI KESNKLERİ.	5.750,81				5.750,81
İNTERNET GİD.	697,02				697,02
MYK SOSYAL YARD.GİD.	1.140,02				1.140,02
ÇEVİRİ GİD.	59,00				59,00
SPONSORLUK GİD.	888,53				888,53
ÖZEL SİGORTA GİD.	1.773,00				1.773,00
REKLAM TANITIM GİD.	1.740,75				1.740,75
KASKO/HASAR GD.	6.991,50				6.991,50
HUKUK VE TİS. ULUS SEKR.G	10,00				10,00
KÜÇÜK DEMİRBAŞ ALIM.	25.692,14	105,00	139,00	2.632,00	28.568,14
DİVESE YAPILAN YARD.	14.128,69	6.859,30	595,00		21.582,99
GİDERLER TOP-LAMI	877.384,08	789.194,46	701.313,94	456.191,42	2.824.083,90

*1 2007 yılı Temsil Ağırlama giderlerini oluşturan tutar Basın toplantılarında verilen yemek,kahvaltı, Danışma Meclisi ve Danışma Kurulu salon ve ikram giderleri toplamından kaynaklanmaktadır.

*2 2006 yılı dayanışma giderleri toplamı olan 186.621,78 YTL'nin 183.691,43YTL'lik kısmı bir önceki faaliyet dönemine ait Konfederasyonumuza bağlı üye sendikalarımızın ödenti borçlarınının 3568 sayılı yasa gereği ilgili hesapların yıl sonu kapanış işlemlerinde borç devredilemeyeceğinden dolayı dayanışma giderlerine aktararak kapatılmıştır.

*3 Karşılaştırmalı mali tablolarda yer alan 2005 yılı gider toplamı içerisinde 01.01.2005-15.04.2005 tarihli önceki dönem faaliyet giderleri toplamı da mevcuttur.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu**16/04/2005-31/05/2008 Tarihleri Arası Gelir-Gider Tablosu**

GELİRLER					
	2005 YILI	2006 YILI	2007 YILI	2008 YILI	TOPLAM
SENDİKA AİDATLARI	777.706,58	630.121,83	735.525,00	298.565,00	2.441.918,41
DIĞER GELİRLER		15.469,67	20.330,45	67.275,75	103.075,87
FON SATIŞ KARLARI			2.648,04	727,47	3.375,51
PROJE GELİRLERİ				106.705,52	106.705,52
HUKUK FONU GELİR				2.250,00	2.250,00
GELİRLER TOPLAMI	777.706,58	645.591,50	758.503,49	475.523,74	2.657.325,31
GELİRLER TOPLAMI	777.706,58	645.591,50	758.503,49	475.523,74	2.657.325,31
GİDERLER TOPLAMI	877.383,22	789.194,46	701.313,94	456.191,42	2.824.083,04
GELİR-GİDER FARKI	-99.676,64	-143.602,96	57.189,55	19.332,32	-166.757,73

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu**16/04/2005-31/05/2008 Tarihleri Arası Gelir-Gider Tablosu**

GİDERLER		
	ÖNCEKİ DÖNEM	CARİ DÖNEM
YÖNETİCİ ÜCRETLERİ		581.953,02
SEYAHAT GİDERLERİ	184.530,48	254.571,28
MYK KONK.VE YEMEK GİD.		1.690,99
HUKUKİ DANIŞ. GİD.	65.783,77	113.973,64
BAKIM ONARIM GİD.	12.202,82	45.799,30
TEL. HABERLEŞ.GİD.	109.723,96	114.315,90
POSTA KARGO GİD.	8.051,64	6.704,39
PERSONEL ÜCRETLERİ	320.882,41	422.555,89
TEMSİL AĞIRL.GİD.	19.841,65	59.574,16
BİNA AİDAT GİD.	18.576,15	3.378,00
BİNA YAKIT GİD.		9.920,00
GENEL KURUL GİD.	32.684,02	91.953,31
KIRTASIYE GİD.	40.943,15	45.789,28
MAHKEME MASRAFLARI	16.304,40	4.097,85
KIDEM TAZMİNATI ÖD.	4.368,00	
BANKA İŞL.GİD.	1.012,91	1.176,60
ŞEHİRİÇİ ULAŞIM GİD.	13.437,64	16.011,34
MUTFAK TEMİZLİK GİD.	22.883,80	18.073,24
DAYANIŞMA GİD.	43.274,54	226.041,78

FINANSMAN GİD.	24,10	
GYK TOPLANTI GİD.	110,00	
DİĞER ÇEŞİTLİ GİD.		13.608,07
VERGİ RESİM HARÇLAR		10.137,68
ARA. OTOP.KÖPR.GEÇ.GİD.	787,00	600,00
ARAÇ YAKIT GİD.		16.810,40
ARAÇ TAMİR BAKIM GİD.		10.934,23
BİLG.PARÇA BAKIM GİD.		7.357,64
DANIŞMA MECL.GİD.		3.647,10
KONGRE GİD.		11.856,29
BASIM YAYIN MATBAA GİD.	173.326,98	310.850,14
ELEKTRİK VE SU GİD.	13.097,06	18.361,00
EYLEM ETKİNLİK GİD.	128.745,89	61.478,98
GÜNLÜK GAZETE GİD.	4.754,60	4.619,35
SSK İŞVEREN PİRİMİ		51.054,01
SSK İŞSİZLİK İŞVR.PAYI		5.236,71
SSK GECİKME ZAMMI	5.284,97	
STOPAJ GECİKME ZAMMI	3.914,03	
KİRA GECİKME	2.076,13	
BİLGİ İŞLEM GİD.	4.736,00	
YILLIK GAZETE ABONELİĞİ	429,77	
İLAN VE REKLAM GİD.	8.565,60	22.210,38
MUHASEBE VE MÜŞAV.GİD.	19.080,29	23.635,04
PROJE ORG.KONK.ÇEVİRİ G.		108.500,82
SEND.KONF.KATILIM GİD.		4.400,00
ITUC/ETUC ÜYELİK AİDAT GİD.	41.699,77	10.296,26
DAYANIŞMA FONU GİD.	25.226,00	
EĞİTİM FONU GİD.	2.779,00	
KUR FARKI GİD.		176,32
AVRUPA SOSY. FORUM GİD.		11.553,01
DEMİRBAŞ BAK.ONARM.GİD.		150,00
KİRA GİDERLERİ	119.218,97	12.921,77
ULUSLAR ARASI YOL GİD.	84.033,79	7.502,58
DAVA İCRA VE NOTER.GİD.	8.380,08	906,19
NOTER GİD.	16,19	
MYK FARK ÖDEMELERİ	70.877,18	1.098,20
PERSONEL TICKET ÖD.		5.060,00
PERSONEL MAVİ KART ÖD.		2.350,00
MYK E.SANDIĞI KESKLERİ.		5.750,81

İNTERNET GİD.	3.568,01	697,02
MYK SOSYAL YARD.GİD.		1.140,02
ÇEVİRİ GİD.	289,98	59,00
SPONSORLUK GİD.	888,53	888,53
ÖZEL SİGORTA GİD.	1.287,00	1.773,00
MYK GİDERLERİ	271.023,25	
REKLAM TANITIM GİD.		1.740,75
KASKO HASAR GİD.		6.991,50
KÜÇÜK DEMİRBAŞ ALIM.	173,65	28.568,14
DİVESE YAPILAN YARD.		21.582,99
GİDERLER TOPLAMI	1.908.895,16	2.824.083,90

GELİRLER		
	ÖNCEKİ DÖNEM	CARİ DÖNEM
SENDİKA AİDATLARI	2.396.478,09	2.441.918,41
DİĞER GELİRLER	29.736,35	103.075,87
FON SATIŞ KARLARI	32.524,71	3.375,51
PROJE GELİRLERİ		106.705,52
HUKUK FONU GELİRL.		2.250,00
FAİZ GELİRLERİ	2.774,40	
GELİR TOPLAM	2.461.513,55	2.657.325,31
GELİRLER TOPLAMI	2.461.513,55	2.657.325,31
GİDERLER TOPLAM	1.908.895,16	2.824.083,04
GELİR-GİDER FARKI	552.618,39	(-)166.757,73

KAMU EMEK SENDİKASI
AYRINTILI GELİR TABLOSU
31/12/2005

(Milyon TL)

AÇIKLAMA			
A-BRÜT SATIŞLAR			
3-Diğer Gelirler	777.706,58	777.706,58	777.706,58
C-NET SATIŞLAR			
BRÜT SATIŞ KARI VEYA ZARARI		777.706,58	777.706,58
E-FAALİYET GİDERLERİ (-)	(877.383,22)	(877.383,22)	
3-Genel Yönetim Giderleri (-)			(99.676,64)
FAALİYET KARI VEYA ZARARI			(99.676,64)
OLAĞAN KAR VEYA ZARAR			(99.676,64)
DÖNEM KARI VEYA ZARARI			(99.676,64)
DÖNEM NET KARI VEYA ZARARI			(99.676,64)

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu
01/01/2005 - 31/12/2005 Tarihleri Arası Gelir-Gider Tablosu

GİDERLER		GELİRLER	
SENDİKA GİDERLERİ	877.384,08	SENDİKA GELİRLERİ	777.706,58
1 - YÖNETİCİ ÜCRETLERİ	97.725,74	1 - SENDİKA ÖDENTİ GELİRLERİ	742.605,76
2 - SEYAHAT YOL HARCIRAH GİDERLERİ	60.265,28	2 - KASKO HASAR GELİRLERİ	7.434,00
3 - MYK KONAKLAMA GİDERLERİ	1.614,50	3 - SEBEBİ BELLİ OLMAYAN GELİRLER	79,53
4 - HUKUKİ DANIŞMANLIK GİDERLERİ	38.218,30	4 - DİĞER ÇEŞİTLİ GELİRLER	27.587,29
5 - BAKI ONARIM GİDERLERİ	42.835,27		
6 - TELEFON VE İNTERNEX GİDERLERİ	40.643,62		
7 - POSTA KARGO GİDERLERİ	3.774,22		
8 - PERSONEL GİDERLERİ	169.824,66		
9 - TEMSİL İKRAM AĞIRLAMA GİDERLERİ	12.205,85		
10 - BINA AİDAT GİDERLERİ	2.603,00		
11 - BINA YAKIT GİDERLERİ	1.120,00		
12 - GENEL KURUL GİDERLERİ	91.953,31		
13 - KIRTASIYE GİDERLERİ	10.369,76		
14 - MAHKEME MASRAFLARI	613,86		
15 - BANKA İŞLEMLERİ GİDERLERİ	681,43		
16 - ŞEHİRÇİ ULAŞIM GİDERLERİ	4.694,02		
17 - MUTFAK VE TEMİZLİK GİDERLERİ	9.083,44		
18 - DANIŞMA GİDERLERİ	16.915,00		
19 - DİĞER ÇEŞİTLİ GİDERLER	10.242,75		
20 - VERGİ RESİM HARÇLAR	1.133,25		
21 - ARAÇ OTOYOL KÖPRÜ GEÇİŞ GİD	29,50		
22 - ARAÇ YAKIT GİDERLERİ	4.358,09		
23 - ARAÇ TAMİR BAKIM GİDERLERİ	1.552,37		
24 - BİLGİSAYAR PARÇA BAKIM GİDERLERİ	2.065,06		
25 - DAYANIŞMA MECLİSİ GİDERLERİ	3.647,10		
26 - KONGRE GİDERLERİ	11.856,29		
27 - BASIN YAYIN MATBAA GİDERLERİ	93.710,14		
28 - ELEKTRİK SU GİDERLERİ	10.835,67		
29 - EYLEM ETKİNLİK GİDERLERİ	20.873,41		
30 - GÜNLÜK GAZETE GİDERLERİ	1.418,00		
31 - SSK İŞVEREN PRİM	12.169,57		
32 - SSK İŞSİZLİK İŞVEREN PAYLARI	1.248,13		
33 - İLAN REKLİM GİDERLERİ	4.359,20		
34 - MUHASEBE MUŞAVİRLİK GİDERLERİ	4.535,49		
35 - KİRA GİDERLERİ	12.921,77		
36 - ULUSLARARASI YOL GİDERLERİ	7.502,58		
37 - DAVA İÇRA NOTER	906,19		
38 - YÖNETİCİ FARK ÖDEMELERİ	1.098,20		
39 - PERSONEL TICKET ÖDEMELERİ	5.060,00		
40 - PERSONEL MAVİ KART GİD	2.350,00		
41 - MYK EMEKLİ SANDIĞI KESİNTİLERİ	5.750,81		
42 - İNTERNET GİDERLERİ	697,02		
43 - MYK SOSYAL YARDIM	1.140,02		
44 - ÇEVİRİ GİDERLERİ	59,00		
45 - SPONSORLUK GİDERLERİ	888,53		
46 - ÖZEL SİGORTA GİDERLERİ	1.773,00		
47 - REKLAM TANITIM GİDERLERİ	1.740,75		
48 - KASKO HASAR GİDERLERİ	6.991,50		
49 - SEKRETERLİK GİDERLERİ	10,00		
51 - KÜÇÜK DEMİRBAŞ ALIMLARI	25.692,14		
56 - DİVES ŞEHİRÇİ ULAŞIM GİDERLERİ	86,00		
57 - DİVES POSTA KARGO	361,25		
58 - DİVES EYLEM ETKİNLİK GİD	9.960,00		
59 - DİVES TEMSİL İKRAM GİD	318,10		
60 - DİVES ŞEHİRLER ARASI YOL	609,00		
61 - DİVES ÖRGÜTLENME GİDERLERİ	877,73		
62 - DİVES KİRA GİDERLERİ	1.800,00		
63 - DİVES ÇEVRE TEMİZLİK GİDERLERİ	118,61		
TOPLAM	877.384,08	TOPLAM	777.706,58
GELİR GİDER FARKI		GELİR GİDER FARKI	99.677,50
GENEL TOPLAM	877.384,08	GENEL TOPLAM	877.384,08

KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI
31/12/2006 TARİHLİ AYRINTILI BİLANÇO

AKTİF (VARLIKLAR)	(YTL)	PASİF (KAYNAKLAR)	
AÇIKLAMA		AÇIKLAMA	
I-DÖNEN VARLIKLAR		I-KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR	
A-Hazır Değerler	21.264,33	B-Ticari Borçlar	9.002,70
1-Kasa	1.562,38	1-Satıcılar	9.002,70
3-Bankalar	19.701,95	F-Odenecek Vergi ve Diğer Yükümlülük	7.431,67
H-Diğer Dönen Varlıklar	3.024,98	1-Odenecek Vergi ve Fonlar	3.032,55
6-Personel Avansları	3.024,98	2-Odenecek Sosyal Güv. Kesintileri	4.399,12
DÖNEN VARLIKLAR TOPLAMI	24.289,31	KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR TOPLAMI	16.434,37
II-DURAN VARLIKLAR		III-OZKAYNAKLAR	
A-Ticari Alacaklar	265,72	D-Geçmiş Yıllar Karları	450.987,66
5-Verilen Depozito ve Teminatlar	265,72	E-Geçmiş Yıllar Zararları (-)	-103.655,37
D-Maddi Duran Varlıklar	153.600,88	F-Dönem Net Karı (Zararı)	-174.434,98
4-Tesis, Makine ve Cihazlar	4.059,08	OZKAYNAKLAR TOPLAMI	172.897,31
5-Taahhütler	37.557,00		
6-Demirbaşlar	111.984,80		
E-Maddi Olmayan Duran Varlıklar	6.825,44		
1-Haklar	120,51		
5-Ozel Maliyetler	6.704,93		
H-Diğer Duran Varlıklar	4.350,33		
DURAN VARLIKLAR TOPLAMI	165.042,37		
AKTİF (VARLIKLAR) TOPLAMI	189.331,68	PASİF (KAYNAKLAR) TOPLAMI	189.331,68
GENEL TOPLAM	189.331,68	GENEL TOPLAM	189.331,68

KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI
AYRINTILI GELİR TABLOSU
31/12/2006

AÇIKLAMA	(YTL)	
A-BRÜT SATIŞLAR		
1-Yurtiçi Satışlar	630,121.83	645,591.50
3-Diğer Gelirler	15,469.67	645,591.50
C-NET SATIŞLAR		645,591.50
BRÜT SATIŞ KARI VEYA ZARARI		
E-FAALİYET GİDERLERİ (-)		645,591.50
3-Genel Yönetim Giderleri (-)	(789,194.46)	(789,194.46)
FAALİYET KARI VEYA ZARARI		(143,602.96)
OLAĞAN KAR VEYA ZARAR		(143,602.96)
J-OLAĞANDIŞI GİDER VE ZARARLAR (-)		
3-Diğer Olağandışı Gider ve Zarar. (-)	(30,832.02)	(30,832.02)
DÖNEM KARI VEYA ZARARI		(174,434.98)
DÖNEM NET KARI VEYA ZARARI		(174,434.98)

KESK KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU		31/12/2007 TARİHLİ AYRINTILI BİLANÇO		PASİF (KAYNAKLAR)	
AKTİF (VARLIKLAR)		(YTL)			
ACIKLAMA					
I-DÖNEN VARLIKLAR					
A-Hazır Değerler		34.667,39			
1-Kasa	482,34				
3-Bankalar	34.185,05				18.492,20
H-Diğer Dönen Varlıklar	47.928,54				9.300,09
6-İş Avansları	2.203,54				
6-Personel Avansları	45.725,00				
DÖNEN VARLIKLAR TOPLAMI		82.595,93			27.792,29
II-DURAN VARLIKLAR					
A-Ticari Alacaklar		265,72			
5-Verilen Depozito ve Teminatlar	265,72				276.552,68
D-Maddi Duran Varlıklar	163.656,71				-103.655,37
4-Tesis, Makine ve Cihazlar	4.059,08				
5-Taahhütler	37.557,00				
6-Demirbaşlar	122.040,63				
E-Maddi Olmayan Duran Varlıklar	7.010,46				
1-Haklar	305,53				
5-Özel Maliyetler	6.704,93				
H-Diğer Duran Varlıklar	4.350,33				
DURAN VARLIKLAR TOPLAMI		175.283,22			230.086,86
AKTİF (VARLIKLAR) TOPLAMI		257.879,15			257.879,15
GENEL TOPLAM		257.879,15			257.879,15
ACIKLAMA					
I-KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR					
B-Ticari Borçlar					
1-Satıcılar	18.492,20				
F-Odenecek Vergi ve Diğer Yükümlülük.	3.632,76				
1-Odenecek Vergi ve Fonlar	5.667,33				
2-Odenecek Sosyal Gov. Kesintileri					
KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR TOPLAMI					276.552,68
III-ÖZKAYNAKLAR					
D-Geçmiş Yıllar Karları					
E-Geçmiş Yıllar Zararları (-)					
F-Dönem Net Karı (Zararı)					
ÖZKAYNAKLAR TOPLAMI					-103.655,37
PASİF (KAYNAKLAR) TOPLAMI					57.189,55
GENEL TOPLAM					230.086,86

KESK KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU
31/12/2007 TARİHLİ AYRINTILI GELİR TABLOSU

(YTL)

AÇIKLAMA

D-SATIŞLARIN MALİYETİ (-)	758.503,49	
4-Diğer Satışların Maliyeti (-)	758.503,49	
BRÜT SATIŞ KARI VEYA ZARARI		758.503,49
E-FAALİYET GİDERLERİ (-)	-701.313,94	
3-Genel Yönetim Giderleri (-)	-701.313,94	
FAALİYET KARI VEYA ZARARI		57.189,55
OLAĞAN KAR VEYA ZARAR		57.189,55
DÖNEM KARI VEYA ZARARI		57.189,55
DÖNEM NET KARI VEYA ZARARI		57.189,55

KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU	
TAHMINİ BÜTÇE GİDERLERİ	
SEYAHAT GİDERLERİ	350.000,00
POSTA-TELEFON-HABER GİD.	170.000,00
MUTFAK-YEMEK GİD.	26.000,00
PERSONEL GİD.	590.000,00
MYK ÜCRET GİD.	800.000,00
BASIN YAY.MATBAA GİD.	435.000,00
MALİ MÜŞAVİRL.GİD.	33.000,00
HUKUKİ DANIŞM.GİD.	160.000,00
ELEKTRİK-SU D.GAZ GİD	40.000,00
ULUSLAR.SENDİKA AİDAT GİD.	15.000,00
EYLEM ETKİNLİK GİD.	86.000,00
DEMİRBAŞ ALIMLARI	40.000,00
TAŞIT BİNA-BAK.ONARIM GİD.	40.000,00
GENEL KURUL GİD.	130.000,00
KIRTASIYE GİD.	65.000,00
İLAN REKLAM GİD.	31.000,00
TEMSİL AĞIRLAMA GİD.	85.000,00
DİĞER GİDERLER	25.000,00
TOPLAM	3.121.000,00
KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI KONFEDERAYONU	
TAHMINİ BÜTÇE GELİRLERİ	
AİDAT GELİRLERİ	3.000.000,00
DİĞER GELİRLER	121.000,00
TOPLAM	3.121.000,00

2005 YILI SENDİKA AİDAT TABLOSU											
SENDİKA ADI	Eyl.05			Eki.05			Kas.05			Ara.05	
	Ö.MIKTARI	ÖDENEN	ÖDENEN	Ö.MIKTARI	ÖDENEN	ÖDENEN	Ö.MIKTARI	ÖDENEN	ÖDENEN	Ö.MIKTARI	ÖDENEN
EĞİTİM SEN	32.158,08	82.158,08	81.774,00	31.774,00	81.774,00	32.140,00	32.140,00	31.118,00	31.118,00	31.118,00	31.118,00
SES	8.887,85	12.965,00	10.000,00	8.138,85	10.000,00	8.501,25	10.500,00	9.242,80	6.500,00	6.500,00	6.500,00
T.BELSEN	5.186,64	2.000,00	0,00	5.186,64	0,00	5.186,64	0,00	5.186,64	0,00	0,00	0,00
BES	4.037,25	3.000,00	0,00	3.685,20	0,00	4.174,30	3.000,00	4.056,15	3.000,00	3.000,00	3.000,00
Y.YOL SEN	1.456,24	0,00	0,00	1.456,24	0,00	1.456,24	0,00	1.456,24	0,00	0,00	0,00
ESM	1.945,41	2.000,00	2.000,00	1.898,55	2.000,00	1.891,59	2.000,00	1.881,40	1.800,00	1.800,00	1.800,00
T.ORK.SEN	1.360,65	1.500,00	1.500,00	1.335,25	1.500,00	1.304,40	0,00	1.402,60	2.000,00	2.000,00	2.000,00
HABER SEN	2.091,73	0,00	0,00	2.035,59	0,00	1.990,19	0,00	1.997,89	2.200,00	2.200,00	2.200,00
BTS	995,70	0,00	0,00	842,50	0,00	1.298,60	0,00	995,90	0,00	0,00	0,00
KÜLTÜR SEN	810,00	225,00	225,00	837,50	225,00	850,00	225,00	866,25	225,00	225,00	225,00
DİVES	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

2006 YILI SENDİKA AIDAT TABLOSU

SENDİKA	Oca.06		Şub.06		Mar.06		Nis.06		May.06		Haz.06	
	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N
EĞİTİM SEN	30.621,00	30.621,00	28.503,00	28.503,00	33.067,00	33.067,00	31.668,00	31.668,00	32.329,00	32.329,00	32.286,00	32.286,00
SES	9.135,00	5.550,00	9.135,00	8.506,00	9.135,00	8.000,00	9.135,00	8.841,00	9.135,00	8.841,00	9.135,00	8.400,00
TÜM- BELSEN	6.405,22	0,00	6.405,22	5.000,00	6.405,22	3.000,00	6.405,22	1.500,00	6.405,22	2.500,00	6.405,22	2.000,00
BES	4.534,92	0,00	4.534,92	0,00	4.534,92	0,00	4.534,92	0,00	4.534,92	0,00	4.534,92	0,00
Y.YOL SEN	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00
ESM	2.239,51	1.900,00	2.239,51	1.800,00	2.239,51	1.900,00	2.239,51	1.950,00	2.239,51	2.200,00	2.239,51	2.300,00
T.ORK. SEN	1.529,80	0,00	1.529,80	0,00	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.400,00
HABER SEN	1.728,86	1.100,00	1.728,86	0,00	1.728,86	2.200,00	1.728,86	1.100,00	1.728,86	1.100,00	1.728,86	1.100,00
BTS	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00
KÜLTÜR SEN	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00
DİVES	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

2006 YILI SENDİKA AİDAT TABLOSU

SENDİ- KA	Tem.06		Ağu.06		Eyl.06		Ekim 06		Kasım 06		Ara.06	
	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E M E M İ K T A R I	Ö D E N E N	Ö D E M E M İ K T A R I
EĞİTİM SEN	32.200,00	32.200,00	32.600,00	32.600,00	42.050,00	42.050,00	30.996,00	30.996,00	34.786,00	34.786,00	35.553,19	35.553,19
SES	9.135,00	10.800,00	9.135,00	11.100,00	9.135,00	13.900,00	9.135,00	10.860,00	9.135,00	12.003,61	9.135,00	12.018,18
TÜM- BELSEN	6.405,22	5.000,00	6.405,22	3.000,00	6.405,22	3.500,00	6.405,22	3.500,00	6.405,22	3.586,86	6.405,22	3.705,99
BES	4.534,92	2.000,00	4.534,92	0,00	4.534,92	4.000,00	4.534,92	4.000,00	4.534,92	5.000,00	4.534,92	5.000,00
Y.YOL SEN	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00	1.801,19	0,00
ESM	2.239,51	2.250,00	2.239,51	2.900,00	2.239,51	2.350,00	2.239,51	2.250,00	2.239,51	2.400,00	2.239,51	2.450,00
T.ORK. SEN	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.900,00	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.400,00	1.529,80	1.400,00
HABER SEN	1.728,86	1.100,00	1.728,86	0,00	1.728,86	1.600,00	1.728,86	0,00	1.728,86	0,00	1.728,86	2.200,00
BTS	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00	1.085,06	0,00
KÜLTÜR SEN	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00	1.005,86	0,00	1.005,86	450,00	1.005,86	225,00	1.005,86	225,00
DİVES	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

2007 YILI SENDİKA AIDAT TABLOSU

SENDİ- KA	Oca.07	Şub.07	Mar.07	Nis.07	May.07	Haz.07
	Ö DEME MIKTARI	Ö DENEN MIKTARI	Ö DEME MIKTARI	Ö DENEN MIKTARI	Ö DEME MIKTARI	Ö DENEN MIKTARI
EĞİTİM SEN	33.440,00	36.563,00	37.043,00	37.752,00	36.950,00	37.785,00
SES	10.609,75	10.609,75	10.609,75	10.609,75	10.609,75	10.609,75
TÜM- BELSEN	7.206,34	7.206,34	7.206,34	7.206,34	7.206,34	7.206,34
BES	5.784,96	5.784,96	5.784,96	5.784,96	5.784,96	5.784,96
YAPYOL SEN	2.354,62	2.354,62	2.354,62	2.354,62	2.354,62	2.354,62
ESM	2.497,53	2.497,53	2.497,53	2.497,53	2.497,53	2.497,53
T. ORKM SEN	1.607,48	1.607,48	1.607,48	1.607,48	1.607,48	1.607,48
HABER SEN	1.969,40	1.969,40	1.969,40	1.969,40	1.969,40	1.969,40
BTS	1.299,57	1.299,57	1.299,57	1.299,57	1.299,57	1.299,57
KÜLTÜR SEN	1.234,05	1.234,05	1.234,05	1.234,05	1.234,05	1.234,05
DİVES	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

2007 YILI SENDİKA AİDAT TABLOSU

SENDİKA ADI	Tem.07		Ağu.07		Eyl.07		Ekim 07		Kasım 07		Ara.07	
	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN
EĞİTİM SEN	37.494,00	37.494,00	37.494,00	37.494,00	37.686,00	37.686,00	36.805,00	36.805,00	38.123,00	38.123,00	37.253,00	37.253,00
SES	10.609,75	12.788,00	10.609,75	13.403,00	10.609,75	13.403,00	10.609,75	12.744,00	10.609,75	14.309,00	10.609,75	13.879,00
T Ü M - BELSEN	7.206,34	0,00	7.206,34	3.500,00	7.206,34	3.000,00	7.206,34	3.500,00	7.206,34	0,00	7.206,34	3.500,00
BES	5.784,96	5.758,00	5.784,96	5.870,00	5.784,96	5.639,00	5.784,96	6.145,00	5.784,96	6.126,00	5.784,96	5.990,00
YAPYOL SEN	2.354,62	0,00	2.354,62	0,00	2.354,62	0,00	2.354,62	0,00	2.354,62	0,00	2.354,62	0,00
ESM	2.497,53	2.450,00	2.497,53	2.500,00	2.497,53	1.500,00	2.497,53	2.000,00	2.497,53	2.500,00	2.497,53	0,00
T. ORKM SEN	1.607,48	1.500,00	1.607,48	1.500,00	1.607,48	1.500,00	1.607,48	1.500,00	1.607,48	1.500,00	1.607,48	1.500,00
HABER SEN	1.969,40	2.500,00	1.969,40	0,00	1.969,40	0,00	1.969,40	2.500,00	1.969,40	0,00	1.969,40	0,00
BTS	1.299,57	0,00	1.299,57	0,00	1.299,57	0,00	1.299,57	0,00	1.299,57	0,00	1.299,57	0,00
KÜLTÜR SEN	1.234,05	200,00	1.234,05	200,00	1.234,05	200,00	1.234,05	200,00	1.234,05	200,00	1.234,05	200,00
DİVES	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

2008 YILI SENDİKA AIDAT TABLOSU											
SENDİKA ADI	Oca.08		Şub.08		Mar.08		Nis.08		May.08		
	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	ÖDEME MİKTARI	ÖDENEN	
EĞİTİM SEN		36.995,00		36.995,00		36.114,00		36.915,00		39.890,00	
SES		0,00		27.747,00		14.393,00		13.777,00		0,00	
TÜMBELSEN		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00	
BES		5.870,00		6.000,00		6.026,00		6.068,00		5.925,00	
YAPI YOL SEN		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00	
ESM		2.400,00		0,00		2.500,00		2.500,00		2.400,00	
T . O R K A M SEN		0,00		0,00		1.500,00		0,00		2.500,00	
HABER SEN		2.500,00		3.750,00		2.500,00		0,00		2.500,00	
BTS		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00	
K Ü L T Ü R SEN		200,00		200,00		200,00		200,00		0,00	
DİVES		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00	

2005-2007 TARİHLERİ ARASI KONFEDERASYONA BAĞLI SENDİKALARIMIZIN BORÇ ALACAK DURUMU				
SENDİKA- NIN ADI	ÖDEMESİ GEREKEN AİDAT	ÖDENEN AİDAT	BORÇ	ALACAK
EĞİTİM SEN	1.155.585,97	1.255.585,97		100.000,00
SES	320.831,40	386.348,79		65.517,39
TÜM BEL SEN	210.018,48	56.292,85	153.725,63	
BES	163.293,87	105.863,00	57.430,87	
YAPI YOL SEN	62.975,88	0,00	62.975,88	
ESM	74.857,99	65.200,00	9.657,99	
T.ORKAM SEN	51.248,06	39.000,00	12.248,06	
HABERSEN	63.760,05	36.700,00	27.060,05	
BTS	38.860,67	0,00	38.860,67	
KÜLTÜR- SEN	34.427,02	6.600,00	27.827,02	
DİVES	0,00	0,00	0,00	
GENEL TOPLAM	2.175.859,39	1.951.590,61	389.786,17	165.517,39

KESK DENETLEME KURULU RAPORU

Kamu emekçilerinin fiili meşru mücadele süreci sonucu kurulan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu(KESK), memur zihniyetini yıkararak, devletle geleneksel bağı kırarak, örgütlülüğü bağımsızlaştırarak yeni bir emek hareketi olarak ortaya çıktı ve gelişti.

344

KESK'in kurumsallaşmasını takip etmek, saptanan eksiklikleri zamanında ortaya çıkarmak ve giderilmesini sağlamak, yetkili organlarınca alınan kararların uygulanıp uygulanmadığını takip etmek, gerekli uyarıları yapmak amacı ile; 13-14-15 Mayıs 2005 tarihinde gerçekleştirilen 2.Olağan Genel Kurulda Seçilerek göreve başlayan Denetleme Kurulumuz 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikası Yasası'nın 27' inci KESK Tüzüğü'nün 16' ncı maddesi, Sendikalar Kanununun 47'nci maddesi uyarınca çıkarılan Tüzüğü'nün mali ve diğer ilgili hükümleri, diğer mevzuat ile kabul görmüş muhasebe ilke ve standartlarına göre KESK Genel Merkezinde olağan denetimlerini yapmış ve denetim raporlarını KESK Merkez Yürütme Kuruluna sunmuştur.

Denetleme Kurulumuz KESK' in 16/04/2005-31/05/2008 hesap dönemi ve diğer etkinlikleri yakından takip etmiş; başta KESK Tüzüğü'nün amaçları ve ilkeleri, II. Olağan Genel Kurul Kararları, KESK Merkez Yürütme Kurulu kararları, idari ve mali yönden, 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikası Yasası ve bu yasaya bağlı mevzuat olmak üzere; Türk Ticaret Kanunu, Vergi Usul Kanunu ve diğer kanun ve yönetmelikler çerçevesinde MYK'nın iş ve işlemleri defterleri ve belgeleri incelemiştir.

Ayrıca denetim tebliğlerinde belirlediğimiz hususların yerine getirilip getirilmediğini titizlikle takip etmiştir. Görev süresince KESK Merkez Yürütme Kurulundan üye sendikaların denetlenmesine ilişkin herhangi bir talep gelmediğinden üye sendikaların denetlenmesi yapılmamıştır.

KESK Yönetim Kurulunun çalışmaları detaylı olarak Çalışma Raporunda belirtmiştir. Gerçekleştirilen faaliyetlerin bazıları ve denetleme çalışmalarımızın sonuçları aşağıda kısaca değerlendirilmiştir.

2. Olağan Genel Kurulda seçilen KESK Yönetim Kurulu 18.05.2005 tarihinde devir-teslim işlemlerini yaparak görevi devir aldığı, yönetim kurulu arasında görev paylaşımının yapıldığı, gerekli komisyonların kurulduğu, çalışmaların mevcut yasa, tüzük, genel kurul kararları ve çalışma programı doğrultusunda yürütüldüğü, Danışma Kurulu ve Danışma Meclisi toplantılarının yapıldığı, bu kurullarda alınan karar ve eğilimlerin dikkate alındığı,

MYK'nın uyum içinde çalıştığı, düzenli olarak yapılan toplantılarda kararların genellikle oybirliği ile alındığı, üç yıllık çalışma süresinde gündemli toplantılar yaptığı, bu toplantılarda alınan kararların karar defterine yazıldığı ve uygulandığı,

Genel Kurul Kararı gereği KESK Genel Merkezi'nin Ankara'ya taşınması sürecinin, örgütsel inisayatif geliştirme, tasarruf vb. açılardan olumlu sonuçlarının gözlemlendiği, KESK'e üye sendikaların, KESK'in irade ve inisiyatifinde hareketle demokratik bir işleyişi esas aldığı, ilişkilerin örgütsel bütünlük içerisinde sürdürüldüğü, alınan kararların uygulandığı, Üye sendikalar ziyaret edilerek sürece ilişkin bilgi alış verişinde bulunulduğu, ihtiyaç duyulan konularda üye sendikaların sekreterlikleri ile toplantıların yapıldığı,

Emek Platformu ve diğer demokratik kitle örgütleri ile ortak eylemlik ve etkinlikler ile emeklilerin ve gençlerin örgütlenmesine yönelik çalışmalar yapıldığı, savaş karşıtı eylem ve etkinlikler düzenleyerek eylemlere kitlesel olarak katıldığı,

Tutulması zorunlu olan defterlerin tasdik ettirildiği, defter dosya ve kayıtların usulüne uygun olarak tutulup işlendiği, yazışmaların zamanında yapıldığı ve desimal sisteminin oluşturulduğu, Arşivin yeniden düzenlendiği ayrıca KESK ile ilgili tüm haberlerin düzenli olarak CD'lere aktararak arşivlenmesine başlandı,

KESK'e ait gelir ve giderlerin yasa, Tüzük ve Genel Kurul Kararları ile bütçe esasları ve MYK kararlarına uygun olduğu, harcamalarda azami tasarrufa uyulduğu, muhasebe sisteminin bilgisayar ortamında tutulduğu, mali müşavirden danışmanlık desteği alındığı, muhasebe hesap planının Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca çıkarılan muhasebe sistemi uygulama genel tebliğince belirlenen tek düzen hesap planına göre izlendiği, Konfederasyonumuzun gelirleri ve diğer kıymetlerinin, usulüne göre kayıtlarda, kasada ve bankalarda değişik hesaplarında bulundurularak değerlendirildiği, harcamaların dayanakları olan belgelerle yapıldığı, tutulması gereken kayıtların günü gününe ve bakiye vererek, temiz ve düzenli bir şekilde tutulduğu Tediye (ödeme), tahsil ve mahsup fişlerinin düzenlenmesinin usulüne uygun olduğu,

yapılan harcamaların, kanunlar ve ilgili yönetmelikler, Tüzük ve Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararlarına uygun olduğu,

İhtiyaç duyulan personelin alındığı, halen 7 personelin çalıştığı, çalışanların tümünün sigortalı olduğu, iş sözleşmelerinin yapıldığı, sigorta primlerinin zamanında ve düzenli olarak yatırıldığı, ICFTU, ETUC aidatlarının yatırıldığı KESK “Eğitim ve Danışma Fonu” paylarının ilgili hesaplarda izlendiği,

II. Olağan Genel Kurulun ardından her işkolunun kendi özelinde geliştirdiği eylem ve etkinlikleri ortaklaştırmak amacıyla, KESK’e üye sendikaların yönetim kurulu üyelerinin katılımı ile toplantıların yapıldığı, yapılan toplantıda, eylem ve etkinliklerin Konfederasyonumuz bütünlüğü içinde ortaklaştırılması ve toplam eylem gücünün açığa çıkarılması üzerinde durulduğu, İşkollarının eylem programlarının bütün örgütle ortaklaştırılması yönünde görüş birliğine varıldığı, üyelerinin ekonomik ve özlük sorunları ile ilgili etkinlik ve eylem sürecinin devam ettiği,

MYK’nın hazırlamış olduğu çalışma ve iş programı doğrultusunda;

Demirbaş eşyanın korunduğu, demirbaş alım ve terkin işlemlerinin usulüne uygun yapılmakta olduğu, Demirbaş Eşya Defterinin noter tasdikli olarak yenilendiği ve demirbaşların 32 sıra no’ya kadar kayıtlara geçirildiği, Demirbaş Defteri’ne Yönetim Kurulu kararlarının, fatura tarih ve numarası ile demirbaşın fiyatının ve demirbaş benzerlerinden ayıracak belli başlı karakteristiklerinin işlendiği,

Kitap, broşür, gazete, afiş, bildiri vb. yayınların zamanında çıkartılarak üye sendikalara ulaştırıldığı,

Web sitesinin yeniden oluşturulduğu, sunucu firmasının değiştirilerek kapasitesinin artırıldığı ve sürekli güncelleştirildiği, Genel Merkezlerin ve üyelerimizin çeşitli konularda WEB üzerinden de bilgilendirildiği, KESK-AR merkezince güncel ekonomik gelişmelerin izlendiği ve diğer verilerle birlikte kamuoyuna duyurulduğu, bir yayın kuruluşu ile yapılan anlaşma sonucu ulusal ve yerel basında sendikalarla ilgili haberlere anında ulaşmanın sağlandığı, üye sendikaların genel merkezlerinin de bu hizmetten yararlandırıldığı,

Toplu Görüşme sürecine ilişkin olarak, uluslararası sözleşmelerin ve Anayasanın 90’ıncı maddesi gereğince toplu görüşmelerin toplu sözleşme olarak ele alınmasının gerektiği, AİHM kararlarına Hükümetin uymasının zorunluluğu ve en son olarak da 4688 sayılı yasada değişikliklerin gündeme getirilmesi üzerine Üçlü Danışma toplantısında da Konfederasyonumuzun bu konudaki ısrarının dile getirildiği, eylem ve etkinliklerin sürdürüldüğü,

KESK’in fiili ve meşru sendikal mücadelesine karşı yapılan engellemeler, baskılar, sorunlar, eylemlerde karşılaşılan şiddet ve sendikal hak ihlalleri,

sendikalarımız hakkında açılan davalar, toplu görüşme süreçlerinde yaşanan hukuk dışı ve sendikal anlayış dışı gelişmelerle ilgili olarak ITUC, ETUC ve ILO'yu düzenli olarak bilgilendirdiği, bu bilgilendirmeler sonucu ve KESK'in talepleri doğrultusunda ITUC, ETUC'un Başbakan dahil ilgili makamlara protesto mektupları gönderdiği, Cenevre'de 31 Mayıs-16 Haziran 2005 tarihleri arasında toplanan 93. ILO Konferansına KESK Genel Başkanı İsmail H. Tombul'un katıldığı, ILO'nun uluslar arası konferansında: Küresel kriz, zorla çalıştırma uygulamaları, yeni iş olanaklarının yaratılması, çalışma yaşamında güvenliğin sağlanması vb sorunlar için yapılabilecek çalışmaların tartışıldığı, ILO Sözleşmelerinin Standartların uygulanmasına yönelik olarak 4688 sayılı yasada toplu sözleşme ve grev hakkının tanınmamasının ve kamu emekçilerine yönelik sendikal hak ihlallerinin eleştirildiği, Eğitim Sene yönelik açılan kapatma davasının sendika özgürlüğüne yönelik temel bir ihlal olduğu ve ILO tarafından izlenmesi gerektiğinin ifade edildiği, Eğitim Sen' in kapatılması ile ilgili sürecin Cenevre de yapılan ILO toplantısına taşındığı, 100 ülkeden gelen delegelerin bu konuda bilgilendirildiği,

Aralık 2007 tarihinde, ITUC'a 10 -12 Aralık 2007 tarihinde Cenevre'de düzenlenen Dünya Ticaret Örgütü Genel Konseyi için Türkiye'deki Uluslararası Düzeyde Kabul Görmüş Temel Çalışma Standartları hakkında hazırlanan rapora ilişkin KESK'in görüş ve önerilerinin iletildiği,

4-7 Mayıs 2007 tarihleri arasında gerçekleşen Avrupa Sosyal Forumu'nda; 'İstihdam Politikaları, İşsizlik ve İşsizliğin Emek Örgütlerine Yansıması', 'Sağlıkta Özelleştirme ve Sosyal Güvenlik', 'Eğitim Hakkı', 'Emek Örgütlerinin Kalıcı Barış ve Demokrasinin Kazanılmasındaki Rolü', 'Yükselen Milliyetçilik, Göç ve Emek Örgütlerinin Rolü', 'Emek Örgütlerinin Neo-Liberalizme Karşı Mücadelesi ve Ortak Sendikal Mücadelenin Örülmesi', 'Yerel yönetimler ve Demokrasi' konulu seminerlerin ETUC bünyesindeki sendikalarla ortaklaştığı,

Uluslararası ilişkiler alanında da çeşitli ülkelerin sendikaları ile ilişkilerin geliştirildiği, Küresel ölçekte bir araya gelen muhalefet dinamiklerinin içinde yer aldığı çeşitli konularda uluslar arası toplantılara katıldığı, Yunanistan'da yapılan Avrupa Sosyal Forumu'na yaklaşık 90 kişilik KESK üyesi ve yöneticileriyle katılımın sağlandığı,

Çeşitli konularda ulusal ve uluslar arası panel, sempozyum vb. etkinliklerin düzenlendiği bu çalışmaların kitaplaştırılarak üye sendikalara gönderildiği,

TİS sürecine ilişkin; TİS hakkını kullanmak için taleplerimizi üyelerimiz, emekliler ve diğer emekçilerle birlikte buluşturacak şekilde, yerlerinde özgül şartlara uygun inisiyatif kullanarak işyeri eylem ve etkinliklerin örgütlendiği, saldırı yasaları, örgütlenme ve yetki konularında bölge toplantılarının düzenlendiği, Toplu Görüşme süreçlerinde her yıl düzenli olarak TİS kitapçıkları hazırlanarak dağıtımının yapıldığı, eylem ve etkinliklere katılımın sağlanması

için çaba gösterildiği, 1 Mayıslar ve savaş karşıtı eylem ve etkinliklerin örgütlendiği ve aktif olarak katılım sağlandığı,

Kadın sorunlarına ilişkin kampanyalar, toplantılar ve eylemler düzenlendiği, Ulusal ve uluslar arası düzeyde kadın örgütleri ile ilişkilerin geliştirildiği Kadın sorunları ile ilgili sempozyumun düzenlenerek kitaplaştırıldığı, Kadına yönelik şiddetin simgeleştiği olaylara karşı eylem ve etkinliklerin örgütlendiği, kitap broşür bildiri vb materyallerin hazırlandığı, 25 Kasım, 8 Mart etkinliklerinin örgütlendiği ve aktif olarak katıldığı,

Toplu Görüşme süreci kapsamında “Sözleşmeli Çalışmaya Hayır, Kadrolu ve İş Güvenceli İstihdam” talebiyle mağdur kişilerle (4/B, 4/C vb.) birlikte Ankara’da bir eylemin gerçekleştirildiği,

12 Eylül Anayasasının kaldırılması için “Özgür ve Demokratik bir Türkiye Yolunda Yeni Anayasa”nın tartışılması ve tartışılması için DİSK, TMMOB, TÜRMOB, TTB, TDB, TEB ile ortak bir platformun oluşturulduğu,

3 Kasım 2007 tarihinde yapılan “Özgür Ddemokratik ve Eşitlikçi bir Türkiye” mitingi ile sokaklara taşan ırkçı şoven sokak eylemlerine karşı barış talebinin bir kez daha kamuoyuna ifade edildiği,

Yürütmesinde Konfederasyonumuzun da yer aldığı Türkiye Barış Meclisi tarafından organize edilen ve 1 Haziran 2008 tarihinde İstanbul Kadıköy Meydanı’nda gerçekleştirilen “Yeter Kürt Sorununda Demokratik Çözüm İstiyoruz” mitingine katılım sağlandığı,

Hukuki sorunlarla ilgili, hukuki süreçlerin örgütsel ve bireysel olarak takip edildiği, bunun için 2 Avukatla sözleşme imzalandığı,

16/04/2005-31/05/2008 Dönemi Mali Durumu

Gelir Toplamı	:2.657.325,31
Gider Toplamı	:2.824.083,04
Gelir Gider Farkı	:(-)166.757,73

31/05/2008 Tarihi İtibari İle Nakit Durumu

Kasa	: 5.618,10 YTL
Bankalar	: 36.335,61 YTL
Üye sendikalardan Ödenti Alacak Toplamı	: 389.786,17 YTL
Üye Sendikalara Ödenti Fazlası Borç Toplamı	: 165.517,39 YTL *
Cari Borç Toplamı	: 23.933,04 YTL

olduğu görülmektedir.

(*16/04/2005-31/05/2008 Tarihleri arasında Eğitim Sen'den ödenti fazlası olarak toplam 100.000,00 YTL SES'ten ödenti fazlası olarak toplam 65.517,39 YTL alınmıştır.)

Genel Kurula ve Seçilecek Yönetim Kurulu'na Önerilerimiz

Yönetim Kurulu'nun uyumlu çalıştığı, KESK Tüzüğü'nün verdiği yetki çerçevesinde çalışma döneminde amaç ve ilkelere uygun davrandığı, tassaruf ve kurumsallaşma konusunda yoğun çaba gösterdiği görülmüştür.

KESK bugün içine girdiği krizi aşmaya çalıştığı, kamu çalışanları hareketinin kendisiyle birlikte emek hareketinin de krizini aşabilecek nitel ve nicel birikime sahip olduğu, kamu emekçileri hareketinin içinde yaşadığı krizi aşabilmesi aynı zamanda emek hareketinin krizini de aşmasına hizmet edecek ortak çalışanlar yasası talebi etrafında ortak eylem ve ortak örgütlenme yaratma mücadelesinden geçeceği, hem hareketin yeniden inşası ve gelişmesi hem de emek hareketinin ortak mücadelesi için temel kalkış noktasının iş yeri örgütlülükleri ve birimlerinin olması gerektiği,

Temel kamusal hizmetlerin metalaştırıldığı, piyasalaştırıldığı süreçte kamusal hizmetin alıcısı olan yurttaşlarla, hizmeti veren konumunda bulunanlar olarak, kamusal hizmetleri ve etkinliğinin artırılmasını savunan ortak bir mücadele pratiğinin önemli bir sıçrama yaratacağının bilinciyle, yalnız kendi üyeleri ve üyelerinin alanlardaki sorunları ile ilgilenen bir anlayışı değil, kamusal hizmetlerden yoksun kalan geniş halk kesimlerine seslenen, birlikte örgütlenmeyi ve işkollarının ILO kararları ve uluslar arası sözleşmelere uygun olarak ele alınmasını talep eden bir çalışma tarzının daha da geliştirilmesinin gerektiği,

Ayrıca KESK'in kamu emekçilerinin muhalif üst örgütü olduğu gerçeğinde hareketle, üye sendikalarımızın ve üyelerin Konfederasyona daha çok sahip çıkmaları, henüz örgütsüz durumdaki geniş kamu emekçisinin bağlı bulunduğu hizmet kolunda örgütlenmesi için bir program doğrultusunda daha çok çalışılması güdümlü sendikaların teşhir edilmesi, fiili ve meşru sendikacılık çizgisinde ısrarcı olunması, grev ve toplu sözleşme hakkının kazanılması, ülkenin demokratikleştirilmesi ve barış için bugüne kadar yapılan çalışmalar ve verilen mücadelenin gelecek dönemde de aynı duyarlılık ve kararlılıkla sürdürülmesi,

Kadın üyelerin sendikaların karar ve yönetim organlarında daha çok yer almaları için pozitif destek politikalarının geliştirilmesi,

Yayınlanan gazete veya dergilerin süreli hale getirilmesi,

KESK' e üye sendikaların üye ödentilerini aksatmaması; bunun için KESK'e üye sendikaların ödentilerinin her ay banka talimatı ile KESK hesabına aktarılmasının sağlanması,

Üyelik ödentilerini ödeyemeyen DİVES, ESM, KÜLTÜR SANAT-SEN, TARIM ORKAM-SEN, BTS VE YAPIYOL-SEN'in borçlarının silinmesi için Genel Kurul kararının alınması,

Bütün hizmet kollarında yetkili sendika olunması amacı ile sürekli örgütlenme çalışması yapılması, bu konuda veri tabanı oluşturulması ve pilot uygulamaların yapılması, kuralsız istihdam biçiminde çalıştırılanların örgütlenmesine yönelik faaliyetlerin daha aktif yürütülmesi,

KESK'in zorunlu giderlerinin karşılanabilmesi için %5 olan üye ödenti oranınının 4688 sayılı yasanın 25' inci maddesi uyarınca genel kurul kararı ile yeniden belirlenmesi,

Denetleme kurulu, Disiplin kurulu ve mali işler yönetmeliklerinin oluşturulması gerektiği görüşündeyiz.

KESK Yönetiminin mali ve idari yönden denetlenmesi sonucunda; Merkez Yönetim Kurulunun İbra edilmesini Genel Kurulun takdirine saygı ile öneririz.

KESK DENETLEME KURULU

Mehmet KARTAL

Mustafa KOL

M. Ekber IŞIK

Başkan

Yazman

Üye

Abdullah TUNALI

Nurcan OKÇU

Üye

Üye

KESK DİSİPLİN KURULU RAPORU

15 Mayıs 2005 tarihinde gerçekleştirilen KESK 2. Olağan Genel Kurulunda kurul iradesince seçilen disiplin kurulumuz, KESK Tüzüğü gereğince 22.05.2005 tarihinde ilk toplantısını gerçekleştirerek, görev dağılımı yapmış ve çalışmalarına başlamıştır.

Kurulumuz periyodik olarak 10.09.2005, 20.01.2006, 22.04.2006, 26.08.2006, 25.11.2006, 20.01.2007, 10.03.2007, 02.06.2007, 15.09.2007, 12.01.2008, 12.04.2008, 22.03.2008, 12.04.2008 ve son olarak ta 31.05.2008 tarihlerinde rutin toplantılarını gerçekleştirmiştir.

Bizden önceki disiplin kurulunun hazırladığı KESK DİSİPLİN KURULU TÜZÜĞÜ taslak çalışmasına son şekli verilerek KESK Yönetim Kurulu'na sunulmuş ve yürürlüğe konmuştur.

Disiplin kurulumuz çalışmalarını:

1. KESK tüzüğü amaç ve ilkeleri,
2. KESK'e bağlı sendikaların işleyiş ve çalışmaları,
3. Kurulun zorunlu defterlerinin tutulması ve kurula gönderilen bildirimlerin görüşülmesi çerçevesinde yürütmüştür.

Disiplin kurulumuz görev süresi içerisinde 10.09.2005 günlü toplantısında ESM üyesi Nuri DOĞAN'ın verdiği dilekçe ile ilgili araştırma ve incelemelerini yapmış, dilekçede belirtilen konular çerçevesinde işleyişe aykırı bir işlem görülmemiş ve kendisine cevap yazılmıştır.

Keza 20.01.2007 tarihli toplantımızda, KESK Merkez yönetim kurulunun disiplin kurulumuza gönderdiği 13.12.2006 tarih ve 2006-692/02-46 sayılı yazıları incelenmiş, KESK MYK yedek üyesi Tekin YILDIZ'ın, üyeliği devam etmekteyken KESK dışında yeni bir oluşum olan Birleşik Büro-iş adlı bir sendikanın oluşumunda ve yönetim kurulunda yer aldığı, KESK'in tüzük, program ve genel ilkelerine aykırı davrandığı, KESK'e bağlı olmayan bir sendikada görev aldığı ve bunu basın yoluyla da teyit ettiği sabit görüldüğünden, 10.02.2007 tarihli toplantımızda, disiplin kurulu yönetmeliğimizin 21. maddesi gereğince üyelikten temelli çıkarılması için GENEL KURULA SEVK edilmesine kurulumuzca oy birliğiyle karar verilmiştir.

Karar yazısı kişiye ve KESK MYK' ya yazıyla bildirilmiştir. KESK Yönetim Kurulu'nun kurulumuza gönderdiği 2008-189/01-21 Sayı ve 19.03.2008 tarihli yazısı üzerine 14 Mart 2008 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen SSGSS eylemi sırasında yaşanan olumsuzluklarla ilgili araştırma ve soruşturmalar yürütülmüş; alınan tanık ifadeleri doğrultusunda ilgili kurullarla yazışmalar yapılmış ve soruşturma devam etmektedir.

Görev süremiz içerisinde kurulumuza intikal eden ve KESK disiplin kurulunun disiplin kovuşturmasını gerektirecek başka bir durum teşekkül etmemiştir.

Üç yıllık görev süremiz boyunca, KESK içerisinde disiplin kurulumuza sevk olunan olay ve durumların asgari düzeyde olması, KESK bileşenleri içinde yer alan sendikaların doğru tarzda görev yaptıkları gerçeğini bir kez daha açığa çıkarmıştır. Örgüt içerisinde formel ve informal ilişkilerin doğru tarzda olduğu, örgütsel davranış tarzının yakalanması noktasında önemli bir gelişme olarak görülmesi gerekmektedir.

Demokrasinin, eleştiri ve öz eleştiriye açık; demokratik kişiliğin yarattığı saygı ve sevginin ön plana çıktığı, farklılıkların zenginlik, çoğulculuk ve katılımcılığın değer olarak görüldüğü bir KESK geleneği yaratılmasında oldukça önemli bir aşamaya gelindiği görülmüştür.

KESK Disiplin Kurulu Başkanı ve üyeleri olarak:

1. Ülkenin demokratikleşmesi, halkların kardeşliğinin tesisi ve korunmasına, KESK'in bir emek cephesi hareketi olarak daha fazla katkı sunmasını,
2. Mücadelesinde bütün halk katmanlarını kapsayacak şekilde sınıf, bölge, cinsiyet ve etnik ayırım yapmaksızın, mücadelecilik bir sendikacılık modeli izlemesini,
3. Emperyalizme, faşizme, ırkçılık ve şovenizme karşı sınıfsal, ilerici ve demokratik bir mevzi yaratmasını,
4. Eylem ve etkinliklerini, Emek platformunu harekete geçirerek öncü, önder rolünü üstlenerek yaşama geçirmesini temenni eder, yeni yönetime başarılar dileriz.

Disiplin Kurulu çalışma raporunu genel kurula arz ederiz.

KESK DİSİPLİN KURULU

M.Refik İMAMOĞLU

Başkan

Rıza EREL

Yazman

Hüseyin COŞKUN

Üye

17. BÖLÜM:

EKLER

EK 1- 2005 Yılı Toplu Görüşmeleri

A- Emin Pazarcı Köşe Yazısı: "5 YTL'nin Gücü"

Tercüman, 3 Eylül 2005

5 YTL'nin gücü

Pazarlıklarda son güne gelinmişti. Bütün memurlar, geçtiğimiz pazartesi günü saat 14:00'te yapılacak toplantıyı bekliyorlardı.

Bir telefon trafiği başladı. ..

Ak Parti Genel Merkezi devreye girdi.

Kamu-Sen yetkilileri, saat 10:00'da Balgat'taki **Ak Parti Genel Merkezi'**ne geldiler. Genel Başkan Yardımcısı Şükrü Ayalan'ın odasına girdiler.

Kamu Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız, "Memur-Sen pasif kalıyor" iddiasında bulundu:

- **KESK'in** size karşı tavrı ortada. **Memur-Sen** de onlarla etkili mücadele edemiyor. **KESK'e** karşı bir tek **Kamu-Sen** mücadele edebilir. Ancak, bizim bu mücadeleyi verebilmemiz için de desteğe ihtiyacımız var.

Ayalan sordu:

- Ne tür bir destek istiyorsunuz?

Akyıldız cevap verdi:

- **Türkiye'de sendika üyesi** olan memurla olmayan arasında hiçbir ücret farkı yok. Bu da sendika üyeliğini olumsuz etkiliyor. Doğal olarak pek çok memur sendikaya üye olmuyor. Çünkü, **üyelik aidatı** verseler de vermeler de aynı haklardan yararlanıyorlar.

Akyıldız, bu durumun tabanda yakınmalara sebep olduğunu söyledi.

Sendika üyesi memurlara ek ödeme yapılmasını istedi.

Ardından da teklif somut hale getirildi:

1) **Sendikaya üye** olan memurlara **sendika ikramiyesi** verilsin.

2) **Bu da olmazsa**, memurların sendikalara ödedikleri aidatları devlet karşılasın. Maaşlarına ödedikleri aidat kadar ek ödeme konulsun.

Ayalan teklife sıcak baktı...

Konfederasyon yetkililerinin ya-

nında **Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin'i** aradı:

- **Arkadaşlar** yanımdalar. **Bugün** yapılacak toplantıda **uzlaşma arzuları** var. **Getirdikleri talebi** ben makul karşıladım.

Hükümet de bu talebe "tamam" dedi...

Aynı gün saat 14:00'te de memurlarla **Hükümet** arasındaki "mutabakat metni" imzalandı. Eğer **Kamu-Sen'in** talebi karşılanmasaydı, imza sıkıntıyla girecekti.

Mutabakat metni ortada:

Düğümü, sendika üyesi memurlara verilen **5 YTL** çözdü. Çünkü, **üyelik desteği** için memur başına sadece **5 YTL** ayrıldı.

5 YTL ile iki paket sigara bile alınıyor.

Ama yaptığı iş büyük!

Üyelik aidatları devlet tarafından karşılandığı için, doğal olarak sendika üyesi memurların sayısı artacak. En azından sendikaların üye sayısındaki erime sona erecek.

Olayın perde arkasında ise, çok önemli bir hesap daha var...

Bugün, memurların sadece yüzde 50'si sendikali. Yansı da sendika dışında.

Sendikasız memurların büyük bölümü sol görüşlü değil. Siyasi tercihleri farklı yönlerde. Durum bu olunca, **KESK** dışındaki sendikaların tercih edebilecekler. Büyük bir bölümü **Kamu-Sen** veya **Memur-Sen'e** kaydını yaptıracak

KESK genleyecek...

Diğer memur sendikaları atağa geçecek.

5 YTL, mevcut tabloyu **KESK** aleyhine iyiden iyiye artıracak.

Üstelik, şimdiki memur maaşlarına en azından böyle bir kalem girmiş oldu. Sendikalar, önümüzdeki dönemde bastırıp, bu miktarı daha da artırabilirler.

Gördünüz mü **5 YTL'nin** gücünü?

Koskoca bir sıkıntıyı çözdü ve **Hükümet'i** rahatlattı.

EK 1-B**Mutabakat Metni ve KESK'in Şerhi****MUTABAKAT METNİ**

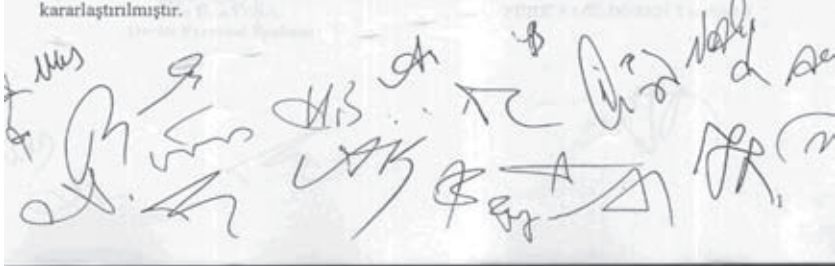
Toplantı Tarihi : 29.08.2005
Toplantı Yeri : Başbakanlık (2 No.lu Toplantı Salonu)
Toplantının Konusu : Toplu Görüşme.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümlerine göre yapılan 2005 yılı toplu görüşmeleri, Kamu İşveren Kurulu ile yetkili sendikalar ve bağlı buldukları konfederasyonların katılımı ile 15-29 Ağustos 2005 tarihleri arasında yapılmıştır.

Toplantı sonucunda; 2006 yılında kamu görevlilerine sağlanacak mali ve sosyal haklara ilişkin olarak mutabakata varılan hususlar aşağıda yer almaktadır.

- 1- Aylık katsayılar kullanılmak suretiyle Ocak ayında %2.5 ve Temmuz ayında %2.5 oranlarında memur aylıklarına genel zam yapılması,
 - 2- Genel zamma ilaveten çeşitli adlarla ek ödeme almayan kurumlarda çalışan yaklaşık 1.377.000 memura (temsil ve görev tazminatı alanlar ile kadro karşılığı sözleşmeli personel hariç) Ocak ayından itibaren 40 YTL ve Temmuz ayından itibaren ise bu meblağa 40 YTL daha ilave edilerek 80 YTL denge tazminatı ödenmesi, (Döner sermayeli kuruluşlarda aylık döner sermaye payı 40 ve/veya 80 YTL'nin altında olan personel için aylık en az döner sermaye ödemesi ise ilgili kurumun havuzundan karşılanmak üzere bu tutarlara eşitlenecektir.) denge tazminatı ödenmesi öngörülen personelin kapsamına ilişkin çalışmalarında konfederasyon temsilcileriyle görüşülmesi,
 - 3- Ayrıca, aile yardımı ödeneği gösterge rakamının 1.250'den 1.450'ye çıkarılması,
 - 4- Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi,
 - 5- 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi sözleşmeli personelin ücret skalasına ilişkin ayarlamalar ile sosyal yardımlar konusunda ilgili kamu idareleri tarafından çalışması yapılması,
- kararlaştırılmıştır.

Ayrıca, hizmet kolları itibariyle yetkili sendikalarca karşılaşılan sorunlara ilişkin olarak iletilen talepler ve ekte yer alan çalışma şartlarını ilgilendiren talepleri içeren rapor üzerinde toplu görüşme tutanakları göz önünde bulundurulmak suretiyle komisyon çalışmalarına devam edilmesi, özelleştirme uygulamalarının sonuçları ile ilgili komisyon raporundaki tespitlerin, toplantı tutanakları göz önünde tutularak takip edilmesi kararlaştırılmıştır.

Kamu İşveren Kurulu üyeleri ile yetkili sendika ve bunların bağlı buldukları konfederasyonların temsilcileri tarafından düzenlenen işbu mutabakat metni ve ekleri 29.08.2005 tarihinde birlikte imza altına alınmıştır.

EKLER :

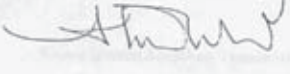
Ek-1: Çalışma şartlarını ilgilendiren hususlara ilişkin rapor

Ek-2: Özelleştirme uygulamaları sonucu personel sorunlarına ilişkin talepler

Mehmet Ali ŞAHİN
Devlet Bakanı ve
Başbakan Yardımcısı

Prof. Dr. Ömer DİNÇER
Başbakanlık Müsteşarı

Hasan Basri AKTAN
Maliye Bakanlığı Müsteşarı

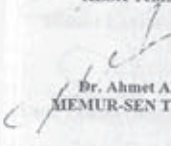

Dr. Ahmet TIKTIK
D.P.T. Müsteşarı

İbrahim H. CANAKCI
Hazine Müsteşarı

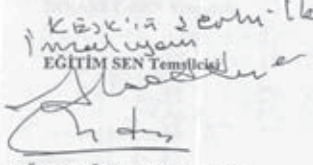

Jale Ü. AYGÜL
Devlet Personel Başkanı

Bircan AKYILDIZ
TÜRKİYE KAMU-SEN Temsilcisi
Heyet Başkanı

Dr. İsmail Hakkı TOMBUL
KESK Temsilcisi

Dr. Ahmet AKSU
MEMUR-SEN Temsilcisi

TÜRK BÜRO-SEN Temsilcisi

KESK'in Eğitim-SEN Temsilcisi

TÜRK SAĞLIK-SEN Temsilcisi

EK 1-C

Uzlaştırma Kuruluna Başvuru Dilekçemiz

UZLAŞTIRMA KURULU BAŞKANLIĞI'NA

15-29 Ağustos 2005 tarihleri arasında, Kamu İşveren Kurulu ile yetkili sendika ve konfederasyonları arasında yapılan toplu görüşmelerde konfederasyonumuz ve yetkili 3 sendikamız tarafından mali ve sosyal haklarla ilgili bazı konularda uzlaşma sağlanamamış olup, kamu görevlilerinin özlük haklarını ilgilendiren çeşitli konularda ise kısmi uzlaşma sağlanmıştır.

Toplu görüşmelerin başladığı 15 Ağustos 2005 günü oturma düzeni nedeni ile T. Kamu Sen ve Kamu İşveren Kurulu arasında yaşanan sorun nedeni ile görüşmeler tek taraflı olarak Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin tarafından ertesi güne ertelenerek, toplu pazarlık hukukunun daha ilk günden işlemeyeceği kanaati oluşturulmuştur.

16 Ağustos 2005 günü Konfederasyonumuz ve Memur Sen Konfederasyonu Başkanları tarafından önce ayrı ayrı ardından da ortak imzalı gündem önerilmiş, Yüksek İdari Kuruldan gelen gündem önerileri de dikkate alınarak gündem aşağıdaki gibi belirlenmiştir. (Ek 1)

- 1- Tanışma
- 2- 2004 yılı toplu görüşme sonuçlarının değerlendirilmesi
- 3- Kamu Personel Rejimi çalışmaları hakkında bilgi sunumu,
- 4- Mali ve Sosyal Haklar
 - a. Kamu çalışanları arasındaki ücret farklarının kaldırılması,
 - b. Eşit işe eşit ücret
 - c. Kurumlar arası ücret dengesizliğinin giderilmesi,
 - d. Kamu görevlileri için uygulanacak her türlü zam ve tazminatların vb günün koşullarına uygun hale getirilmesi
 - e. Geçmiş yılların reel kayıplarının değerlendirilmesi,
- 5- Hizmet kolları itibarı ile kamu sendikalarınınca iletilecek diğer sorun ve aksaklıkların giderilmesi,
- 6- KEY (Konut Edindirme Yardımı) hesaplarının görüşülmesi,
- 7- Özelleştirme uygulamaları
- 8- Diğer çalışma konuları

Yukarıdaki gündemin belirlenmesiyle birlikte TİS taleplerimizi içeren dosyamız Kamu İşveren Kurulu üyelerine dağıtılmıştır. (Ek 2) Hizmet kolları ile ilgili gündemin görüşüldüğü günde de yetkili sendikalarımız Eğitim Sen, Tüm Bel Sen ve Kültür Sanat Sen Genel Başkanları hizmet kollarına ilişkin taleplerini kamu işveren kuruluna ifade etmiştir. (Ek 3)

Gündemle ilgili yapılan tartışmalardan sonra kamu görevlilerinin toplu sözleşme ve grev hakkının uluslararası sözleşmelerden doğan bir hak olduğu konfederasyonumuz tarafından açık bir şekilde ifade edilmiş ve Kamu İşveren Kurulunun bu hakka uygun olarak süreci işletmesi gerektiği ifade edilmiştir. Ancak bu hakkın kullanılması ile ilgili Anayasal ve yasal değişiklik yapılması gerektiği Kamu İşveren Kurulu tarafından ifade edilerek talebimiz kabul edilmemiştir.

Gündem gereği 2004 yılı toplu görüşme sonuçlarının değerlendirilmesine geçilmiştir. Konfederasyonumuz öncelikle 2004 yılında Kamu İşveren Kurulu tarafından yazılı, Sayın Başbakan tarafından da sözlü olarak kamuoyuna açıklanan kamu çalışanlarının grevli – toplu sözleşmeli sendikal haklarının kullanması yönündeki engellerin kaldırılması, kamu çalışanlarına siyaset hakkı verilmesiyle ilgili gerekli düzenlemelerin yapılması konusundaki taahhütleri hatırlatarak, bunların gereğinin yerine getirilmediği ifade etmiştir. Kamu İşveren Kurulu Başkanı Sayın Mehmet Ali Şahin ise hükümet tarafından verilen bu taahhüdün yerine getirileceğini, önümüzdeki yasama yılında meclis açılınca gündeme gelecek anayasa değişikliği paketinde bu hususların yer alacağını ifade ederek taahhüdün devam ettiğini ifade etmiştir.

2004 yılı toplu görüşme sonuçlarının değerlendirilmesiyle ilgili olarak bir komisyon kurulmuş ve komisyon raporunu bir sonraki toplantıya sunmuştur. Komisyon raporunun sonuç kısmında Kamu İşveren Kurulu ve hükümet tarafından yerine getirilmesi gereken 30 konu başlığı ile ilgili olarak kamu personel rejimi çalışmaları ve Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısına atıf yapılması konfederasyonumuz tarafından kabul edilmediğinden, komisyon raporu imzalanmamıştır. 2004 yılı mutabakat metnine göre yerine getirilmesi gereken hususlarla ilgili olarak kamu işveren tarafı kendisinin Kamu Personel Rejimi çalışmaları ekseninde sorunu çözmeye çalıştığını belirtmesi nedeni ile konfederasyonumuz geçen yıl varılan mutabakatın gereği gibi yerine getirilmediği sonucuna varmıştır. Komisyon raporu sonuçlandırılmamıştır. (Ek 4)

Gündem gereği hükümet tarafından hazırlığı yapılan ve konfederasyonların bilgisi bulunmayan Kamu Personel Kanun Taslağı ile ilgili olarak konfederasyonlara taslak metin sunulması bilgisi verilmiştir. Konfederasyonumuz 2005 yılı toplu görüşmelerin gündeminde Kamu Personel Rejimi tartışmalarının yer alamayacağını, iş güvencesini içermeyen, toplu sözleşme ve grev hakkını düzenlemeyen, esnek istihdam ve çalışmayı getiren, performansa dayalı ücret sistemini uygulamaya çalışan bir düzenlemeyi kabul etmeyeceğini açıkça

ifade etmiştir.

Gündem gereği mali ve sosyal hakların görüşülmesine geçilmiştir. Her yıl olduğu gibi bu yıl da Kamu İşveren Kurlu toplu görüşme masasına hiçbir hazırlık yapmadan gelmiştir. Bu durum konfederasyonumuz tarafından eleştirilmiştir. Yapılan tartışmalardan sonra konfederasyon taleplerinin değerlendirilmesi ve Kamu İşveren Kurulunun hazırlık yapması amacıyla taraflar arasında bir çalışma yapılması kararlaştırılmıştır. Maliye Bakanlığı temsilcileri tarafından bu hususla ilgili olarak hazırlanan dosya taraflara sunulmuştur. (Ek 5)

Mali ve sosyal haklarla ilgili çalışmalar devam ederken diğer gündem maddelerinin de görüşülmesine geçilerek, hizmet kolları itibarı ile yetkili sendikalarca iletilen sorunların değerlendirilmesine geçilmiştir.

KEY hesaplarının tasfiyesiyle ilgili olarak Kamu İşveren Kurulu, hazırlanan yasa tasarısı hakkında taraflara bilgi verilmiş ancak yasa tasarısı metnini vermemiştir.

Özelleştirme ve özelleştirme sonucu mağdur edilen kamu çalışanlarının sorunlarının görüşülmesi amacıyla bir komisyon kurulmuştur. Komisyon bir günlük bir çalışma sonucu hazırladığı raporu taraflara sunmuştur. (Ek 6)

Gündem gereği diğer çalışma konuları içerisinde yer alan hususlarla ilgili olarak ikinci bir komisyon kurulmuş olup, komisyon tespit raporunu taraflara sunmuştur. (Ek 7)

Toplu görüşmelerin yapıldığı son gün yapılan tartışmalardan sonra hazırlanan mutabakat metnine göre;

1- Aylık katsayıların kullanılması suretiyle Ocak ayında %2.5 ve Temmuz ayında %2.5 oranlarına memur aylıklarına genel zam yapılması,

2- Genel zamma ilaveten çeşitli adlarla ek ödeme almayan kurumlarda çalışan yaklaşık 1.377.000 memura (temsil ve görev tazminatı alanlar ile kadro karşılığı sözleşmeli personel hariç) Ocak ayından itibaren 40 YTL ve Temmuz ayından itibaren bu meblağa 40 YTL daha ilave edilerek 80 YTL denge tazminatı ödenmesi,

3- Aile yardım ödeneği gösterge rakamının 1.250'den 1.450'ye çıkarılması,

4- Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi,

5- 399 sayılı KHK'ya tabi sözleşmeli personelin ücret skalasına ilişkin ayarlamalarla sosyal yardımlar konusunda ilgili kamu idareleri tarafından çalışma yapılması kararlaştırılmıştır.

Ayrıca hizmet kolları itibarı ile yetkili sendikalarca karşılaşılan sorunlara ilişkin olarak iletilen talepler ve mutabakat metni ekinde yer alan çalışma şartlarını ilgilendiren talepleri içeren rapor ile özelleştirme uygulamalarının sonuçlarıyla ilgili komisyon raporundaki tespitlerin takip edilmesinin kararlaştırıldığı ifade edilmiştir. (Ek8)

Konfederasyonumuz toplu görüşme mutabakat metninin 1. ve 2. maddesindeki oran ve miktarların yeterli olmadığı, 4. maddesindeki düzenlemenin işverenin sendikalar üzerindeki etkisini arttıracığından dolayı kabul etmediğini, 3. ve 5. maddeleri kabul ettiğini, uzlaştırma kuruluna başvuru hakkını saklı tutarak şerhli olarak imzalamıştır.

Konfederasyonumuz toplu görüşme süreci boyunca kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla çeşitli araştırmalar yapmıştır. Bu araştırmalar dilekçemiz ekinde yer almaktadır. (Ek 9)

Mutabakat metnine ilişkin itirazlarımız ve şerhimizin dayanakları aşağıda belirtilmiştir.

1- Konfederasyonumuz en az ücret alan kamu çalışanın temel ücretinin (aylığının) 950 YTL, kira yardımının aylık 260 YTL, çocuk yardımının aylık 105 YTL, aile yardımının aylık 171 YTL, doğum yardımının 950 YTL, yiyecek yardımının aylık 60 YTL, ulaşım yardımının aylık 60 YTL, yılda 2 ikramiye, harcırahların günlük 45 YTL ve 631 sayılı KHK'ya göre verilmesi gereken görev tazminatının yaygınlaştırılmasını talep etmiştir.

a. Konfederasyonumuz bu taleplerini belirlerken, Türk – İş'in açıkladığı aylık açlık ve yoksulluk sınırı rakamlarını, DIE'nin Türkiye hane halkı ortalama harcamasını ve diğer istatistiklerini, kamuda çalışan işçilerin ortalama ücretlerini dikkate alarak belirlemiştir. Konfederasyonumuz görüşmeler sürecinde temel ücretin Türkiye ortalama hane halkı harcaması olan 889 YTL'ye indirilebileceğini, Kamu İşveren Kurulundan olumlu teklifler gelmesi halinde bu rakamı 800 YTL'ye indirebileceğini ifade etmiştir. Temel ücretin 800 YTL olarak belirlenmesi halinde 631 sayılı KHK'nın uygulanmayabileceğini ifade etmiştir. Oysa Kamu İşveren Kurulunun teklif ettiği rakamlarla en az aylık alan kamu çalışanın aylığı Ocak 2006'da 595 YTL, Temmuz 2006'da 649 YTL olacağı şeklindedir. Bu haliyle bile aylık 800 YTL'ye ulaşmadığından teklif kabul edilmemiştir.

b. Konfederasyonumuzun temel ücret dışındaki diğer talepleri görüşmeler sürecinde revize edilerek, kira yardımının aylık 134 YTL, aile yardımının aylık 105 YTL, çocuk yardımının aylık 105 YTL, doğum yardımının 950 YTL, yiyecek ve ulaşım yardımının aylık 60'ar YTL, 2 ikramiyenin ise asgari ücretten verilmesini teklif etmiştir. Ancak görüşmeler sonucunda sadece aile yardım ödeneğinde kısmi bir artış sağlanmış, diğer sosyal haklarla ilgili tekliflerimizin hiçbir kabul edilmediği gibi görüşülmemiştir bile.

c. Kamu İşveren Kurulunun 2006 yılı için $2.5 + 2.5 = 5.1$ 'lik tekli eşit işe eşit ücreti sağlamaya dönük olmadığı gibi, ücretleri reel olarak da korumamaktadır. Aynı zamanda kamu işçileriyle imzalanan toplu iş sözleşmesindeki artış oranlarının da altında kalmaktadır. Bilindiği gibi 2005 yılı kamu toplu iş sözleşmeleri çerçeve anlaşma protokolüne göre 2005 yılında %10'un altına düşmemek kaydıyla seyranen 120,00 YTL kamu işçisine artış yapılmıştır. Ayrıca 2006 yılı için $3+3$ olmak üzere %6.2 zam yapılmıştır. Oysa kamu çalışanınin ortalama maaşına göre (2005 yılı ortalama maaşı 799 YTL'dir.) kamu çalışanınin ortalama ücreti 80 YTL artmıştır. Kamu çalışanınin ortalama ücretine göre hükümetten 40 YTL alacaktır. 2005 yılında kamu işçisiyle kamu çalışanınin arasında bu kadar büyük bir farkın yaratılması hükümetin eşit işe eşit ücret sağlama gibi bir gayretinin olmadığı açık göstergesidir. Ayrıca ortalama kamu işçisi aylığının 1202,00 YTL olduğu, ortalama kamu çalışanınin aylığının ise 799 YTL olduğu gibi ücret sisteminde eşitlikten bahsetmek mümkün değildir. (Ek 10)

d. Kamu işveren kurulunun teklif ettiği yüzdelik artışla beraber ek ödemenin kamu çalışanlarının reel kayıplarını karşılamaktan uzak olduğu açıktır. Orta vadeli mali plana göre 2006'da gayri safi milli hasıla içindeki personel payının %6.56, 2007'de %6.37, 2008'de %6.04 olduğu tespit edilmişken, kamu çalışanlarının reel kayıplarının giderek büyüyeceği açıktır. Bu durum büyümenin kamu çalışanlarına kesinlikle yansıtılmayacağını açıkça göstermektedir. 2004 yılında personel payının GSMH içindeki oranı %6.75 iken, 2005'te bu rakam %6.63'e inmiştir. AKP hükümeti döneminde kamu personelinin GSMH içindeki payının giderek azalması bu hükümet zamanında büyümenin kamu çalışanına yansıtılmadığının açık bir göstergesidir. Ayrıca IMF ile hükümet arasında imzalanan 3 yıllık stand – by anlaşması hükümetin kamu çalışanlarının aylıklarını iyileştiremeyeceğinin açık bir kanıtıdır. Sosyal amaçlı bir bütçesi ve programı olmayan hükümetin kamu çalışanlarını aldatmaya hakkı bulunmamaktadır. (Ek 11)

e. Kamu İşveren Kurulunun ek ödeme adı altında denge tazminatı vermesi ayrı bir kalem olarak ücretlere yansıtılacağından, emekliliğe yansımaları olmayacaktır. Dolayısıyla çalışırken alınan ücretlerin emekli karşılık ve keseneklerinin ödenerek emeklilik maaşında ve ikramiyesinde değerlendirilmesine dair konfederasyonumuz görüşüne aykırı bir teklif olduğundan, bu yönüyle de teklif eleştirilmiştir.

f. Denge tazminatı adı altında önerilen 40 + 40 ek ödemenin, ek ödeme alan kuruluşlarda verilen ek ödemeyle kıyaslamasını yaptığımızda, ek ödeme alan kuruluşlarda ortalama en az 200 YTL'den başlayan ek ödeme oranları bilinmesine rağmen, ek ödeme almayanlara 40 + 40 teklif edilmesi eşitliği sağlamaktan uzaktır. Konfederasyonumuz kamudaki tüm döner sermayelerin ve fonların genel bütçeye alınarak, buradaki kaynağın kamu çalışanlarının tümünün maaşına yaptıkları işe uygun olarak dağıtılmasını teklif

etmiştir. Ancak bu teklifimiz kabul görmemiştir.

g. Kamu işveren kurulunun önerdiği maaş zamları ve ek ödemenin enflasyona karşı korunması ile ilgili herhangi bir hükmün yer almaması olası enflasyon durumlarında ücretlerin eriyeceği sonucunu şimdiden göstermektedir. Kamu işveren kurulu birkaç yıldan beri ücretleri enflasyona karşı korumak için gerekli düzenlemeleri bütçe yasalarında yer vermemektedir.

h. Kamu işveren kurulunun teklif ettiği mali haklarla ilgili teklifinin kabul edilmesi bir yana, 3 yıldır uzlaştırma kurulu kararlarının uygulanmaması nedeniyle meydana gelen kayıpları dahi telafi etmemektedir. (Ek 12)

2- Toplu görüşme mutabakat metninde, sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesiyle ilgili hususa yer verilmesi işveren devletin sendikalar üzerindeki etkisini arttıracak gibi sendikaların devletten bağımsızlığı ilkesine de gölge düşürmüştür. Konfederasyonumuzun bu hususu kabul etmesi sendikal anlayışı nedeni ile mümkün değildir.

Kamu İşveren Kurulu ile anlaşamadığımız mali haklarla ilgili taleplerimiz dikkate alınarak karar vermesini kurulunuzdan talep etmekteyiz.

Gereğini arz ederim.

Dr. İsmail H. TOMBUL
KESK Genel Başkanı

EK 1-D

Uzlaştırma Kurulu Kararı

KARAR NO: 2005/1

Kamu İşveren Kurulu ile yetkili kamu görevlileri sendika ve konfederasyonlarının 15-29 Ağustos 2005 tarihleri arasında 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 28 vd. maddeleri uyarınca yürüttükleri toplu görüşmeler sonucu düzenlenen mutabakat metnini, şerh koyarak imzalayan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu Başkanı tarafından yapılan 01 Eylül 2005 tarihli başvurusu ve Kurul Başkanının çağrısı üzerine Uzlaştırma Kurulu 06 Eylül 2005 tarihinde Yüksek Hakem Kurulu Başkanı Osman Güven Çankaya'nın başkanlığında Üniversitelerarası Kurul'ca seçilen üyeler Prof. Dr.Turgut Tan, Prof.Dr.Fevzi Devrim, Prof.Dr.Kadir Arıcı ve Prof.Dr. Eyüp Bedir'in iştiraki ile Yüksek Hakem Kurulu toplantı salonunda toplanmıştır.

Kurulumuz öncelikle başvurunun usul açısından değerlendirilmesi konusunda karar almıştır. Usul konusunda açılan tartışma sonucunda, Kurulumuz toplu görüşme' sonucunda taraflar arasında bir mutabakat metninin imzalanmış olduğunu dikkate alarak, aşağıdaki gerekçelerle, esasa girilmemesine oy çokluğu ile karar vermiştir:

1. Uzlaştırma Kurulu'nun görevleri Anayasa (m.53), 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu ve Kurum İdari Kurulları, Yüksek İdare Kurulu ve Uzlaştırma Kurulunun Teşkilî ile Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmelik ile düzenlenmiştir.

2. Anayasa'ya (m.53) göre, "...Toplu görüşme sonunda anlaşmaya varılırsa düzenlenecek mutabakat metni taraflarca imzalanır. Bu mutabakat metni, uygun idari ve kanuni düzenlemenin yapılabilmesi için Bakanlar Kurulunun takdirine sunulur. Toplu görüşme sonunda mutabakat metni imzalanmamışsa anlaşma ve anlaşmazlık noktaları da taraflarca imzalanacak bir tutanakla Bakanlar Kurulunun takdirine sunulur. Bu fıkranın uygulamasına ilişkin usuller kanunla düzenlenir." 4688 sayılı Yasa'nın 34 ve 35.maddelerine göre de, Uzlaştırma Kurulu'nun göreve başlayabilmesi için, toplu görüşme süresi sonunda tarafların anlaşmaya varamamış ve dolayısıyla bir mutabakat metni imzalanmamış olması gerekmektedir.

3. Kurulumuza sunulan dosya incelendiğinde, taraflarca bir mutabakat metninin imzalanmış olduğu, ancak kamu görevlilerini temsilen toplantıya katılan 14 üyeden üç üyenin imzalarının yanına şerh koydukları görülmektedir.

Yasal düzenlemeler incelendiğinde toplu görüşmenin iki tarafı olduğu; tarafların eşit sayıda üye ile toplu görüşmeye katılmasının esas alındığı anlaşılmaktadır

4688 sayılı Yasa'nın ilk düzenlemesinde en çok temsili haiz konfederasyonun çalışanları temsil etmesi esası benimsenmiş iken, daha sonra yapılan değişiklikle en fazla temsile esas sendikaların ve 'konfederasyonların da katılımı sağlanmıştır. Ancak, görüşmelerin iki taraflı olması ve kamu çalışanları tarafına en çok temsili haiz kamu çalışanları konfederasyonun başkanının başkanlık yapması esasında bir değişiklik olmamıştır.

4. 4688 sayılı Yasa'da toplu görüşmenin yürütülmesine ilişkin bir düzenleme bulunmamakta, görüşmelerin hangi esaslar içinde yapılacağıın taraflarca belirleneceği (m.33) öngörülmektedir. Ancak, dosyanın incelenmesinden tarafların bu konuda herhangi bir esas belirlemedikleri anlaşılmaktadır.

5. Mutabakat metninin oluşması için taraflara mensup üyelerin oybirliğinin gerektiğine ilişkin bir hükmün Yasa'da bulunmaması bir yana; Yasa'nın 34.maddesinin gerekçesinde "...toplular görüşme sonucu düzenlenecek mutabakat zaptının geniş bir uzlaşmaya dayandırılması da amaçlanmıştır" denilmektedir.

Kamu görevlilerini temsilen toplantıya katılan üyelerden yalnız üçünün, mutabakat metnini bazı konulara ilişkin şerh koyarak imzalanmaları geniş bir mutabakatın varlığını ortadan kaldırmamaktadır.

Kaldı ki, yukarıda da belirtildiği gibi, toplu görüşme süresi sonunda anlaşmaya varılamaması halinde, mutabakat metni değil, anlaşmazlık konularını belirleyen bir tutanak düzenlenmesi ile yetinilmesi gerekirdi.

Açıklanan gerekçelerle yapılan başvuru ile ilgili işin esasına girilmemesine oyçokluğu ile karar verilmiştir.

BAŞKAN

Osman Güven ÇANKAYA (Muhalif)

ÜYELER

Prof. Dr. Turgut TAN - Prof. Dr. Kadir ARICI

Prof. Dr. Fevzi DEVRİM - Prof. Dr. Eyüp BEDİR

KARŞI OY

Uzlaştırma Kurulunca ön mesele olarak kabul edilen hususlar, taraflarca düzenlenen 29/08/2005 tarihli mutabakat metni başlıklı belgenin 4688 sayılı Yasanın 34'üncü maddesine uygun mutabakat metni olup olmadığı, Kurula başvuran ve belgeyi muhalefetle imzalayan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonunun başvuru yetkisinin bulunup bulunmadığı noktalarındadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki bir belge başlığı ile değil tüm metin ve imza-

ları konan karşı oylarla birlikte değerlendirilir. Somut olayda kamu görevlileri adına kimin taraf olduğunun belirlenmesi önem arz etmektedir.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 29'uncu maddesi "Taraflar" başlığını taşımakta, birinci fıkrada "Toplu görüşmenin tarafları, kamu adına KAMU İŞVEREN KURULU, kamu görevlileri adına HER HİZMET KOLUNDA KURULU YETKİLİ KAMU GÖREVLİLERİ SENDİKALARI ile bunların bağlı bulunduğu KONFEDERASYONLARDIR." denilmektedir.

Yasanın bu düzenlemesine göre Kamu İşverenleri Kurulu tek olarak taraf olduğu halde, kamu görevlileri her hizmet kolunda kurulu yetkili kamu görevlileri sendikaları ile bunların bağlı buldukları konfederasyonlar her biri ayrı olmak üzere çoğul olarak taraf belirlenmiştir.

30'uncu maddede bunun belirlenme usulü açıklanmıştır. Buna göre tespit edilen ve görüşmelere katılan yetkili sendika ve konfederasyonlara birbirini temsil etme yetkisi verilmemiştir.

Yasa ve yönetmelikte görüşme ve oylama şekli belirlenmemiştir. Taraflar, görüşmelerin başlangıcında yasanın 33/son maddesi gereğince, görüşmelerin hangi esaslar içinde yapılacağını da karara bağlamamışlardır.

Yasanın 29/1 maddesinin açık lafzı gereği görüşmelere katılan yetkili sendika ve konfederasyonların ayrı ayrı taraf kabul edilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Böyle olunca 29/8/2005 tarihli belgeye 1, 3 ve 4'üncü maddeler yönünden itirazı bildiren, bu konuda Uzlaştırma Kuruluna başvuracağını kararın altına yazan ve Uzlaştırma Kuruluna başvuran konfederasyon yönünden yasanın 34'üncü maddesi gereğince düzenlenmiş bir mutabakat metninin varlığından söz edilemez. Nitekim Kamu İşveren Kurulunca Kurulumuza mutabakat metninin tamamlandığı yolunda bir itirazda da bulunulmamıştır.

EK 1-E**Uzlaştırma Kurulu Kararına Karşı Dava Dilekçemiz**

ANKARA NÖBETÇİ İŞ HAKİMLİĞİ'NE

(İhtiyati Tedbir Taleplidir)

DAVACI : Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu

DAVALI : Uzlaştırma Kurulu Başkanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Merkez Binası, Yüce-tepe, ANKARA

D. KONUSU :Uzlaştırma Kurulu Başkanlığının müvekkil Konfederasyon başvurusunu usulden reddine dair kararının iptali ile bu karara ihtiyati tedbir konulması istemidir.

T. TARİHİ :08.09.2005

AÇIKLAMALAR

Öncelikle iş bu davanın mahkemenizin görev alanına girdiğini belirtmek isterim. 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 43. maddesinde, bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde 2821 sayılı Sendikalar Kanununun öncelikle uygulanacağı belirtilmiştir. 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 63. maddesinde, bu kanunun uygulanmasından doğan bütün uyuşmazlıklar iş davalarına bakmakla görevli mahkemelerde çözümleneceği açıkça ifade edilmektedir. Bu nedenle iş bu dava mahkemenizde açılmıştır.

1. Müvekkil Konfederasyon 4688 sayılı kanuna göre faaliyette bulunmakta olup, kendisine bağlı Eğitim Sen, Tüm Bel Sen ve Kültür Sanat Sen'in hizmet kolunda yetkili sendika olmaları nedeni ile 15 -29 Ağustos 2005 tarihleri arasında Kamu İşveren Kurulu ile Yetkili sendika ve bunların bağlı olduğu Konfederasyonlar arasında yapılan toplu görüşmelere katılmıştır. (EK 1)

2. Müvekkil Konfederasyon 29.08.2005 tarihli toplu görüşme tutanağını 1. ve 2. maddesindeki oran ve miktarların yeterli olmadığı, 4. maddesindeki düzenlemeyi işverenin sendikalar üzerindeki etkisini artıracığından kabul etmediğini, 3. ve 5. maddeyi kabul ettiğini, T. Kamu Sen'in KESK'i temsil edemeyeceğini, Uzlaştırma Kurulu'na başvuru hakkını saklı tutacağını belirten beyanı ile şerhli olarak imzalamıştır. (EK 2)

3. Müvekkil Konfederasyon 4688 Sayılı Kanunun 35. maddesinde belirtilen süre içerisinde 1 Eylül 2005 günü Uzlaştırma Kurulu'na başvurmuştur. (EK 3)

4. Uzlaştırma Kurulu, Yüksek Hakem Kurulu Başkanlığında (Yargıtay 9. Hukuk Dairesi Başkanı) Hakim Osman Güven Çankaya, Üniversitelerarası kurulca seçilen üyeler; Dokuz Eylül Üniversitesi İ.İ.B.F. Maliye Bölümü Öğretim üyesi Prof. Dr. Fevzi Devrim, Gazi Üniversitesi İ.İ.B.F. Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri öğretim üyesi Prof. Dr. Eyüb Bedir, Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim üyesi Prof. Dr. Turgut Tan, Gazi Üniversitesi İ.İ.B.F İş Hukuku Öğretim üyesi Prof Dr. Kadir Arıcı'dan oluşmaktadır.

5. Uzlaştırma Kurulu 6 ve 7 Eylül 2005 tarihlerinde yaptığı iki günlük toplantı sonucunda KESK'in başvurusunu usul açısından değerlendirerek, toplu görüşme sonucunda taraflar arasında bir mutabakat metninin imzalanmış olduğunu dikkate alarak, esasa girilmemesine Kurulu Başkanının muhalefeti ile oy çokluğu ile karar vermiştir. (EK 4)

İPTAL SEBEPLERİ

Uzlaştırma Kurulu kararı usul ve yasaya, uluslar arası sözleşmelere aykırıdır.

1. Uzlaştırma Kurulu kararının 2 numaralı gerekçesinde, Uzlaştırma Kurulunun göreve başlayabilmesi için toplu görüşme süresi sonunda tarafların anlaşmaya varamamış ve dolayısıyla bir mutabakat metni imzalanmamış olması gerektiği belirtilmektedir.

Müvekkil Konfederasyon ve yetkili üç sendikasının şerhleri karşısında bir mutabakattan bahsetmek hukuken imkansızdır. Örneğin, geçen yıl 30.09.2005 tarihli mutabakat metni imzalanmış, ancak yetkili sendika ve konfederasyonlar şerhli olarak imzaladıkları için başvurdukları Uzlaştırma Kurulu başvurularını kabul ederek, işin esasına geçmiş ve karar vermişti. (EK 5) Kaldı ki bu yıl bu kararı veren üyeler Kurul Başkanı hariç geçen yıl da görev yapmışlardır. Kurum üyelerinin geçen yıl imzaladıkları kararın üzerinden bu yıla kadar geçen sürede herhangi bir hukuki ve fiili yeni bir durum yaşanmadığı halde, bu yıl farklı bir karar vermeleri Kurul üyelerinin amaçları açısından da hukuka aykırı davrandıklarını göstermektedir.

Uzlaştırma Kurulu Başkanı muhalefet gerekçesinde de yasanın 29/1. maddesinin açık lafzı gereği görüşmelere katılan yetkili sendika ve konfederasyonların ayrı ayrı taraf olması gerektiği kanaatinde olduğunu belirterek, bu durumda 29.08.2005 tarihli belgeye 1, 2 ve 4. maddeler yönünde itirazı bildirilen, bu konuda Uzlaştırma Kurulu'na başvuracağını kararın altına yazan ve Uzlaştırma Kurulu'na başvuran konfederasyon yönünden yasanın 34. maddesi gereğince düzenlenmiş bir mutabakat metninin varlığından söz edilmeyeceğini, Kamu İşveren Kurulunca da Uzlaştırma Kurulu'na mutabakat metninin tamamlandığı yolunda bir itiraz da bulunulmadığını ifade etmiştir.

2. Uzlaştırma Kurulu kararının 3 nolu gerekçesinde 4688 Sayılı yasanın ilk düzenlemesinde en çok temsili haiz konfederasyonun çalışanları tem-

sil etmesi esasının benimsenmişken, daha sonra yapılan değişiklikle en fazla temsile esas sendikaların ve konfederasyonlarının da katılımının sağlandığını, ancak görüşmelerin iki taraflı olması ve kamu çalışanları tarafına en çok temsile haiz kamu çalışanları konfederasyonunun başkanının başkanlık etmesi esasında bir değişiklik olmadığını belirtmiştir.

Uzlaştırma Kurulu yukarıda belirtilen bu gerekçesinde adete fahiş hata yapmıştır. Profesörlerden oluşan Kurul üyelerinin 4688 sayılı kanunun ilk çıktığı tarihten günümüze kadar geçen sürede toplu görüşme ile ilgili tarafları düzenleyen 29. maddede, 30. maddenin 1. fıkrası, 31. , 32. , 33. ve 34. maddelerde hiçbir değişiklik olmadığını bilmeleri gerekmektedir. Kanun çıktığı günden beri hizmet kolu esasına göre örgütlenmiş sendikalar ve bunların bağlı olduğu konfederasyonlardan yetkili olanlarla toplu görüşme yapılacağı açıkça ifade edilmektedir. Ayrıca, toplu görüşmeyi düzenleyen Anayasamızın 53. maddesinde sendikalar ve üst kuruluşlarının idare ile amaçları doğrultusunda toplu görüşme yapacakları açıkça ifade edilmiştir. Uzlaştırma Kurulu'nun bu gerekçesinin hukuki dayanağı olmadığı gibi tamamen bir faraziye dayanan gerçek dışı bir gerekçe olduğu ortadadır. En çok üyesi olan konfederasyonun Heyet Başkanı sıfatı tamamen semboliktir. Şayet Uzlaştırma Kurulu gerekçesi gerçek olsaydı, 4 yıldır yapılan toplu görüşmelerde sadece Başbakan tarafından görevlendirilen Devlet Bakanı ile en çok üyesi olan konfederasyon başkanının imzalarının yetkileri olması gerekirdi. Ancak böyle bir durum söz konusu olmamıştır. Gerek Anayasa gerekse de 4688 sayılı kanun hizmet kolunda örgütlü sendikaları ve onların bağlı olduğu konfederasyonları ayrı ayrı taraf kabul etmiştir.

3. Uzlaştırma Kurulu kararının 4 nolu gerekçesinde 4688 sayılı yasada toplu görüşmenin yürütülmesine ilişkin bir düzenlemenin bulunmadığı, görüşmelerin hangi esaslar içinde yapılacağına taraflarca belirleneceğinin öngörüldüğünü, ancak dosyanın incelenmesinde tarafların bu konuda herhangi bir esas belirlemediklerinin anlaşıldığı ifade edilmektedir.

Toplu görüşmeler başladığı zaman her yetkili sendika ve bağlı olduğu konfederasyonlar ayrı ayrı taraf kabul edilerek gündem önerileri alınmış ve buna dayanılarak toplu görüşmeler yürütülmüştür. Toplu görüşme sonucunda da tıpkı geçen yıl olduğu gibi tek tutanak tutularak taraflar anlaşamadıkları hususları şerh koyarak imza etmişlerdir. Dolayısıyla toplu görüşmelerin yürütüldüğü esaslar bellidir. Uzlaştırma Kurulunun Müvekkil Konfederasyonun başvurusu üzerine, Konfederasyonu ve Kamu İşveren Kurulunu ayrı ayrı çağırarak toplu görüşmelerle ilgili bilgi alması ve Devlet Personel Başkanlığından toplu görüşme tutanaklarını getirip incelemesi gerekirken, bu işlemleri yapmayarak çalışma usulüne de aykırı davranmıştır. Ayrıca iddia edildiği gibi görüşmelerin hangi esaslar içersinde yapılacağına karara bağlanmaması karşısında, Kamu İşveren Kurulu'nun da Müvekkil Konfederasyonun şerh metnine herhangi bir itirazının olmaması karşısında Uzlaştırma Kurulu'nun

kendi kendine yeni kurallar koyması oldukça zorlama bir yorumdur.

4. Uzlaştırma Kurulu kararının 5 nolu gerekçesinde, 4688 Sayılı yasanın 34. maddesinin gerekçesine atıf yapılarak, kamu görevlilerini temsilen toplantıya katılan üyelerden yalnız üçünün mutabakat metnini bazı konulara ilişkin şerh koyarak imzalamaları geniş bir mutabakatın varlığını ortadan kaldırmayacağı belirtilerek, anlaşmazlık konularını belirleyen bir tutanağının düzenlenmesi ve yetinilmesi gerektiği belirtilmektedir.

Uzlaştırma Kurulu 4688 Sayılı yasanın 34. maddesinin gerekçesini yanlış yorumlamıştır. Gerekçede belirtilen mutabakat zaptının geniş bir uzlaşmaya dayandırılmasının fikri tamamen anlaşma konuları ile ilgilidir. Oysa burada her biri ayrı ayrı tüzel kişiliğe sahip yetkili sendikalar ve müvekkil Konfederasyonun adeta tüzel kişilikleri hiçe sayılarak basit çoğunluğun mutabakat metnini imzalamasının yeterli olduğu sonucu çıkmaktadır. Böyle bir yorum hayatın olağan akışına ters düştüğü gibi, başta Medeni Kanunumuzda düzenlenen tüzel kişilerin hakları olmak üzere toplu pazarlık hukukunun en temel aktörü olan sendika ve konfederasyonları önemsemek anlamına gelmektedir.

Uzlaştırma Kurulu Başkanının muhalefet gerekçesinde belirtildiği gibi 4688 Sayılı Kanunun 29. maddesinde yapılan düzenlemeye göre Kamu İşveren Kurulu'nun tek taraf olduğu halde her hizmet kolunda kurulu yetkili kamu görevlileri sendikaları ile bunların bağlı buldukları konfederasyonların her birinin ayrı olmak üzere çoğul taraf olarak belirlendiği, 30. maddede bunun belirlenme usulünün açıklandığı, buna göre tespit edilen ve görüşmelere katılan yetkili sendika ve konfederasyonlara birbirini temsil etme yetkisinin verilmediği ifade edilmiştir.

5. Uzlaştırma Kurulu kararı Anayasanın 53. maddesi ve 4688 sayılı kanuna aykırı olduğu gibi Anayasanın 90. maddesi gereğince usulüne uygun olarak yürürlükte bulunan uluslar arası sözleşmelere de aykırıdır.

3847 sayılı kanunla kabul edilen ve 25.02.1993 tarih ve 21507 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 08.01.1993 tarih ve 93/3967 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ekindeki 87 sayılı Sendika Özgürlüğüne ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına ilişkin ILO Sözleşmesinin 3. maddesinde çalışanların ve işverenlerin örgütlerinin tüzük ve iç yönetmeliklerini düzenlemek, temsilcilerini serbestçe seçmek, yönetim ve etkinliklerini düzenlemek ve iş programlarını belirlemek hakkına sahip olduğunu, kamu makamlarının bu hakkı sınırlayacak veya bu hakkın yasaya uygun şekilde kullanılmasına engel olacak nitelikte her türlü müdahaleden sakınması gerektiğini, 11. maddesinde Uluslararası Çalışma Örgütünün her üyesinin, çalışanların ve işverenlerin örgütlenme hakkını serbestçe kullanmalarını sağlamak amacıyla gerekli ve uygun bütün önlemleri almakla yükümlü olduğu ifade edilmiştir.

5834 sayılı kanunla kabul edilen ve bu kanunla 14 Ağustos 1951 tarih ve

7884 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ILO'nun 98 sayılı Teşkilatlanma ve Kolektif Müzakere Hakkı Prensiplerini Uygulanmasına Müteallik sözleşmesinin 4. maddesinde, çalışma şartlarını kolektif mukavelelerle tanzim etmek üzere işverenler veya işveren teşekkülleri ile işçi teşekkülleri arasında ihtiyari müzakere usulünden faydalanılmasını ve bu usulün tam bir surette geliştirilmesini teşvik etmek ve gerçekleştirmek için lüzumu halinde milli şartlara uygun tedbirlerin alınması gerektiği açıkça ifade edilmiştir.

3848 sayılı kanunla kabul edilen ve 25.02.1993 tarih ve 21507 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 08.01.1993 tarih ve 93/3967 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ekindeki 151 sayılı Kamu Hizmetlerin Örgütlenme Hakkının Korunması ve İstihdam Koşullarının Belirlenmesi Yöntemlerine ilişkin sözleşmenin giriş bölümünde bu sözleşmenin 87 ve 98 sayılı sözleşmelerdeki hakları gözönüne alıp, bu hakları gözeterek bu sözleşmenin kabul edildiği belirtilerek, sözleşmenin 8. maddesinde çalışma koşullarının belirlenmesi ile ilgili olarak ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünün ulusal koşullar uygun olarak taraflar arasında görüşme yoluyla veya ilgili tarafların güvenini sağlayacak şekilde kurulan arabuluculuk, uzlaştırma veya tahkim gibi bağımsız ve tarafsız mekanizmalardan yararlanılarak araştırılacağı ifade edilmiştir.

6366 sayılı kanunla kabul edilen ve 19 Mart 1954 tarih ve 8662 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 11. maddesinde örgütlenme hakkı düzenlenmiştir. Müvekkil sendikanın taraf kabul edilmeyerek, başvurusunun reddedilmesi örgütlenme özgürlüğünün ihlali anlamına da gelmektedir.

3581 sayılı kanunla kabul edilen ve 14 Ekim 1989 tarih ve 20312 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 7 Ağustos 1989 tarih ve 89/14434 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ekindeki Avrupa Sosyal Şartının birinci bölümünde tüm çalışanların örgütlenme ve toplu pazarlık hakları olduğu açıkça ifade edilmiştir. Çekince konulamayan birinci bölümdeki bu düzenlemeye rağmen, Uzlaştırma Kurulunun bu usul hatası kararı açıkça hukuka aykırıdır.

4867 sayılı kanunla kabul edilen ve 11 Ağustos 2003 tarih ve 25196 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2003/5923 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ekindeki BM Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslar arası Sözleşmenin 8. maddesinde sendika kurma hakkı, örgütlenme hakkının kullanılması ve grev hakkı başta olmak üzere bu hakların ILO'nun 98 sayılı sözleşmesinde yer alan güvencelere aykırı düşebilecek bir tarzda taraf devletlere yasa çıkarma ve uygulama imkanı verecek şekilde tasarrufta bulunma yetkisi vermeyeceği ifade edilmiştir.

4868 sayılı kanunla kabul edilen ve 21 Temmuz 2003 tarih ve 25175 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2003/5851 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ekindeki BM Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslar arası Sözleşmenin 22. maddesinde, sendika kurma, sendikal faaliyette bulunma hakları düzenlen-

miş olup, bu hakkın kullanılmasında İLO'nun 98 sayılı sözleşmesine aykırı taraf devletlerin yasama tasarrufları yapmasına veya yasaları bu güvencelere aykırı tarzda uygulamasına yetki vermeyeceği ifade edilmiştir.

Uzlaştırma Kurulu'nun esasa girmeyerek, usulden Konfederasyonumuzun başvurusunu reddetmesi yukarıda belirtilen ILO'nun 87, 98 ve 151 sayılı sözleşmeleri ile diğer Uluslar arası sözleşmelerde düzenlenen hakların açıkça ihlali anlamına gelmektedir. Anayasanın 90. maddesi karşısında Kurulun böyle bir karar vermesi yani uluslar arası sözleşmeleri hiç değerlendirmeye almayarak karar vermesi kurul üyelerinin amaç yönünden de hukuka aykırı davrandıklarını göstermektedir.

6- Uzlaştırma Kurulunun konfederasyonumuzun başvurusunu usulden reddetmesinin altında yatan nedenlerden birinin de, Kamu İşveren Kurulu ile T.Kamu-Sen ve Memur-Sen arasındaki imzalanan mutabakat metninin 4. maddesinde yer alan, "sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telefi amacıyla 5.00 YTL ilave ödeme yapılması sağlayacak düzenlenmeye gidilmesi" olduğunu düşünmekteyiz. Basında da yer aldığı gibi T. Kamu-Sen ile AKP ve Hükümet arasında toplu görüşme masası dışında gerçekleştirilen görüşmelerde sendika aidatlarının devlet tarafından ödenmesi ile ilgili Kamu-Sen talebinin kabul edilmesiyle mutabakat metninin imzalandığı anlaşılmaktadır. Bu durum Türkiye sendikal hareketinde Devlete açıktan bağımlılığı geliştireceği gibi ILO'nun 87, 98 ve 151 Sayılı sözleşmelerinde düzenlenen Devletin veya İşverenin mali açıdan sendikaları desteklememesi kuralına da aykırıdır. Müvekkil Konfederasyonun bu olumsuz durumu değiştirmeye yönelik girişimlerinden biri olan Uzlaştırma Kuruluna başvurusunun usulden reddedilmesi bizce Kurul üyeleri üzerinde kimi çevrelerin etkisinin olduğunu göstermektedir.

İHTİYATİ TEDBİR NEDENLERİ

Uzlaştırma Kurulu oyçokluğu ile müvekkil Konfederasyonu taraf kabul etmemesi ve anlaşma olmadığı halde anlaşma varmış gibi kabul ederek, başvurusunu usulden reddetmesi Anayasanın 53. maddesi ile 4688 sayılı kanuna aykırı olduğu gibi Anayasanın 90. maddesi uyarınca usulüne uygun olarak yürürlükte bulunan İLO sözleşmeleri ve uluslar arası diğer sözleşmelere de aykırıdır. Açıkça hukuka aykırı olan bu karara tedbir konulmadığı takdirde 4688 sayılı kanunun 35. maddesinde öngörülen süreç işleyemeyecektir. Buna göre kanunun 35. maddesinde uzlaştırma kurulunun kararı üzerine taraflar yeniden bir araya gelerek değerlendirme yapacağı ve bu karar üzerine anlaşmaya varılan veya anlaşmaya varılamayan konuların bir tutanak düzenlenerek Bakanlar Kuruluna sunulacağı ifade edilmektedir. 4688 sayılı kanunda öngörülen süreç toplu görüşmelerin bütçe tasarısının TBMM'ye sunulmadan önce sonuçlanmasıdır. Ayrıca 1.885.000 kamu çalışanı ile yaklaşık 1.500.000 emekliyi ve aileleri ile birlikte 10.000.000 insanı ilgilendiren

bir sürecin bu kadar hukuka aykırı işletilmesine izin verilmemesi gerektiğine inanmaktayım.

Bütün bu nedenlerden ötürü açıkça hukuka aykırı olan ve biran önce durdurulması gereken bu karara ihtiyati tedbir konulması gerekmektedir.

HUKUKSAL NEDENLER: HUMK, Anayasa, Uluslar arası Sözleşmeler, 4688 ve 2821 sayılı kanunlar ve diğer yasal mevzuat.

DELİLLER: Ekteki belgeler ve diğer yasal deliller.

İSTEM SONUCU: Uzlaştırma Kurulu kararına ihtiyati tedbir konularak iptal edilmesine, yargılama harç ve giderleri ile avukatlık vekalet ücretinin davalı kurul üzerine bırakılmasına karar verilmesini saygı ile arz ve talep ederim. 09.09.2005

Av. Öztürk TÜRKDOĞAN

EK 2-

2007 Yılı Mali ve Sosyal Hak Taleplerimiz

	MEVCUT	TEKLİF	AÇIKLAMA
Taban Aylık Kat-sayısı	0,54711	0,64711	Taban aylıkta 100 YTL artış (%18,27) istenmektedir
Aylık Katsayı	0,04373	0,05247	%20 artırılmaktadır.
Yan ödeme Kat-sayısı	0,01387	0,02774	Yan Ödeme katsayısı %100 artırılmaktadır
Ek Ödeme Göstergesi	1850	3810	Ek Ödeme 80 YTL'den 200 YTL'ye yükseltilmektedir
Özel Hizmet Tazminatı			Ö.H. Tazminatları din ve emniyet sınıfı hizmetlerinde olduğu gibi 100 YTL artacak şekilde 21 puan artırılmaktadır
Kıdem Aylık Göstergesi	20	30	% 50 arttırılmaktadır.
Aile Yardımı (Eş) Göstergesi	1500	3580	65,50 YTL'den, 188 YTL'ye çıkarılmaktadır
Çocuk Yardımı Göstergesi	250	2000	10,93 YTL'den, 105 YTL'ye çıkarılmaktadır
Kira Yardımı		150 YTL	Lojmanda oturan kamu görevlisi 100 m2 için 150 YTL vermektedir. Ödediği kira miktarının 300 YTL'den düşmesinden sonra kalan 150 YTL'nin lojmanda oturmayan kamu görevlisine ödenmesi istenmektedir
İkramiye			Asgari ücret tutarında yılda iki ikramiye istenmektedir
Yiyecek Yardımı Göstergesi		1675	Aylık 88 YTL istenmektedir
Ulaşım Yardımı			Aylık abonman bilet ücreti istenmektedir
Ek Ders Göstergesi	140-150	218-228	Ek Ders ücreti 6,5 YTL'den 10 YTL'ye çıkarılmaktadır
Fazla Çalışma Ücreti	Saati 80 YKr		Kamu görevlisinin 1 saatlik ücreti istenmektedir
Nöbet Ücreti (Saat) Göstergesi	20-60		Kamu görevlisinin 1 saatlik ücretinin %50 artırımlı olarak ödenmesi istenmektedir
Harcırah (Gündelik)	17-18 YTL	35 YTL	Derece ayrımı yapılmadan günlük 40 YTL verilmesi istenmektedir
Seyyar Görev Tazminatın (Gündelik)	6-6,50 YTL	15 YTL	Derece ayrımı yapılmadan günlük 15 YTL verilmesi istenmektedir
Öğrenim Hazırlık Ödeneği	425,00 YTL	1 maaş tutarı	Öğretmenlerin yanı sıra okullarda görev yapan diğer personele de kendi maaşları tutarında ödenmesi istenmektedir
Doğum Yard. Göstergesi	2500	5000	Yeni doğan bebeğin ihtiyaçlarının karşılanması için %100 artırılmaktadır
Giyecek Yardımı			Günün koşullarına uygun olarak kaliteli giyecek bedeli üzerinden ödenmelidir
Gelir Vergisi Dilimleri	15-20-27-35-	10-15-22-30	Ücretliler için ikili tarifeye geçilerek, 5 puan indirim yapılması istenmektedir
YHS Ek Gösterge			YHS ek gösterge tablosu konmalıdır

EK 3-

2008 Yılı Mali ve Sosyal Hak Taleplerimiz

	MEVCUT	TEKLİF	AÇIKLAMA
Taban Aylık Katsayısı	0,62804	0,72804	Taban aylıkta 100 YTL artış (% 15,9) istenmektedir
Aylık Katsayı	0,04835	0,05802	%20 artırılmaktadır.
Yan ödeme Katsayısı	0,01533	0,03066	Yan Ödeme katsayısı %100 artırılmaktadır
Ek Ödeme Göstergesi	1850	4153	Ek Ödeme 89 YTL'den 241 YTL'ye yükseltilmektedir
Özel Hizmet Tazminatı			Ö.H. Tazminatları 140 YTL artırılmaktadır
Kıdem Aylık Göstergesi	20	30	% 50 arttırılmaktadır.
Aile Yardımı (Eş) Göstergesi	1500	3600	72,52 YTL'den, 208,87 YTL'ye çıkarılmaktadır
Çocuk Yardımı Göstergesi	250	2000	12,08 YTL'den, 116,04 YTL'ye çıkarılmaktadır
Kira Yardımı		217 YTL	Lojmanda oturan kamu görevlisi 100 m2 için 158 YTL vermektedir. Bu miktarın 375 YTL'den düşmesinden sonra kalan 217 YTL'nin lojmanda oturmayan kamu görevlisine ödenmesi istenmektedir
İkramiye			Asgari ücret tutarında yılda iki ikramiye
Yiyecek Yardımı		1895	Aylık 110 YTL istenmektedir
Ulaşım Yardımı			Aylık abonman bilet ücreti istenmektedir
Ek Ders Göstergesi	140-150	175-185	Ek Ders ücreti 6,7 YTL'den,10,15YTL'ye çıkarılmaktadır
Fazla Çalışma Ücreti	Saati 85 YKr		Kamu görevlisinin 1 saatlik ücreti istenmektedir
Nöbet Ücreti (Saat) Gösterge	20-60		Kamu görevlisinin 1 saatlik ücretinin %50 artırımlı olarak ödenmesi istenmektedir
Harcırah (Gündelik)	19-20 YTL	45 YTL	Derece ayrımı yapılmadan günlük 45 YTL verilmesi istenmektedir
Seyyar Görev Tazminatı	7- 7,50 YTL	20 YTL	Derece ayrımı yapılmadan günlük 20 YTL verilmesi istenmektedir
Öğrenim Hazırlık Ödeneği	425,00 YTL	1 maaş tutarı	Öğretmenlerin yanı sıra okullarda görev yapan diğer personele de ödenmelidir
Doğum Yard. Gösterge	2500	5000	Yeni doğan bebeğin ihtiyaçlarının karşılanması için %100 artırılmaktadır
Giyecek Yardımı			Günün koşullarına uygun olarak kaliteli giyecek bedeli üzerinden ödenmelidir.
Gelir Vergisi Dilimleri	15-20-27-35-	10-15-22-30	Ücretliler için ikili tarifeye geçilerek, 5 puan indirim yapılması istenmektedir
YHS Ek Gösterge			YHS ek gösterge tablosu konmalıdır
Görev Tazminatı		3000-10000	Danıştay İDDK kararı gereği tüm kamu emekçilerine verilmesi istenmektedir.

EK 4-

KESK Dönemsel Mücadele Programı/Haziran 2005

Yönetim Kurulumuz, 17 Haziran 2005 tarihinde gerçekleştirdiğimiz Danışma Meclisi'nde açığa çıkan görüşler doğrultusunda, önümüzdeki dönemde yürüteceğimiz mücadelenin temel başlıklarını ve yönelimlerini aşağıdaki biçimde değerlendirmiştir. Bu programa ilişkin dönemlerini içeren ayrıntılı mücadele takvimi daha sonra örgütümüze iletilecektir.

Türkiye küresel kapitalizme eklenme sürecinin sancılarını yaşarken; devletin yeniden yapılandırılması operasyonlarının somut başlıklarını "reform" adı altında gündeme getirilen yasal düzenlemeler oluşturmaktadır. Kamu hizmetlerini ticarileştirmeyi, bu hizmetleri özel şirketlerin kar alanı haline getirmeyi ve devleti sosyal yükümlülüklerinden arındırmayı hedefleyen girişimler, sadece kamu emekçilerini değil bütün yoksul kesimleri olumsuz etkileyecek bir niteliğe sahiptir. Kamu yönetimi temel kanunu, yerel yönetimler yasaları, gelir idaresinin yeniden yapılandırılması, personel rejimi reformu çalışmaları, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri gibi girişimler, bütünlüklü bir neo-liberal saldırının parçalarını oluşturmaktadır. AKP hükümeti, bir yandan kamu hizmetlerini piyasaya açarken; diğer yandan TÜPRAŞ, TELEKOM başta olmak üzere IMF'nin özelleştirme programını uygulamaktadır.

IMF ile yapılan son stand-by anlaşması da öncelikle Türkiye'nin borçlarının ödenmesi hedefini esas alırken; buna bağlı olarak yapısal reformların hayata geçirilmesini öngörmektedir. Borçların ödenebilirliğini garanti altına almayı hedefleyen yüzde 6.5'lik faiz dışı fazlanın da ücretlerin düşürülmesi, sosyal hakların ve çiftçiye sunulan desteklerin kısılması, kamu hizmetlerine ve yatırımlarına ayrılan payların düşürülmesiyle sağlanmak istenmektedir. 26 Nisan'da IMF'ye sunulan Niyet Mektubunda da "personel giderleri, temel harcamalar içerisinde Avrupa Birliği ülkelerinde olduğundan çok daha büyük pay almaktadır" ifadesine yer verilerek, ücret ve istihdam yapısının kapsamlı bir gözden geçirmeye tabi tutulduğu ve bu çalışmanın yıl sonuna kadar tamamlanacağı belirtilmiştir.

Hükümetin önümüzdeki 3 yıla yönelik ekonomik göstergeleri belli olmuştur. Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu gereğince orta vadeli bütçelemeye geçilecektir. 2006-2008 yıllarını kapsayan Orta Vadeli Program gereğince 2006 yılı için yıllık TÜFE artış hızının yüzde 5, 2007 ve 2008 yılları için yüzde 4 olarak hedeflendiği görülmektedir. Programda kamu kesiminde ücret ve aylıkların enflasyon oranında artırılacağı ifadesi, 2006 yılı için kamu emekçilerine yüzde 5 ücret zammının öngörüldüğünü göstermektedir. Konfe-

derasyonumuz, bu yönelimler üzerinden belirlenen 2006 yılı bütçesini kabul etmeyecektir. Gerek orta vadeli program, gerekse personel rejimi ve sosyal güvenlik “reformu” çalışmaları, toplu sözleşme müzakerelerinin konusu olması gereken her türlü hususun, önceden belirlenmek istendiğinin bir göstergesidir.

Yüksek İdari Kurul toplantısında da Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer, Kamu Personel Rejimi Kanun tasarısı taslağına yönelik çalışmaların yıl sonuna kadar tamamlanacağını; 2006 yılı başında veya gecikme söz konusu olursa, 2007 yılında yasalaşacağını ifade etmiştir. Bakanlar Kurulu’nda son biçimi verilen taslak, Konfederasyonumuzun girişimlerine rağmen gönderilmemiş olmakla birlikte, iş güvencesiz ve esnek istihdamın esas alındığı bilinmektedir. Söz konusu yasa tasarısı taslağı, sadece iş güvencesini ortadan kaldırmamakta; tüm mali ve sosyal hakları yeniden belirlemeyi esas almaktadır. Kamu Personel Rejimi Kanunu tasarısı taslağı ve Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun tasarısı birlikte değerlendirildiğinde; kamu emekçilerinin emeklilik ve sağlık haklarının tehlikede olduğu da ortadadır. SSGSS Kanun Tasarısıyla emeklilik yaşı kademeli olarak yükseltilmekte; prim ödeme süreleri artırılmakta ve emekli aylığı oranları düşürülmektedir. Sözleşmeli istihdamın esas alınmasıyla birlikte emekliliğin de “hayal” olacağı görülmektedir.

AKP hükümeti, Anayasa’nın 90. maddesinde yapmış olduğu değişikliği ise, yok sayma eğilimindedir. Uluslar arası sözleşmelerin üstünlüğünü kabul eden Anayasa değişikliğiyle, Konfederasyonumuzun toplu sözleşmeli-grevli sendikal hak ve özgürlükler talebinin hukuksal dayanakları daha da güçlenmiştir. Ancak hükümet, bu konuda hiçbir adım atmazken; 2004 yılında imzalanan mutabakat metninde de “grev, siyaset ve toplu eylem ve hareketlerde bulunma yasaklarının Anayasa ve diğer kanunlarda yapılacak değişiklikler çerçevesinde değerlendirilmesi”, “Toplu sözleşme konusunun Anayasa değişikliği kapsamında değerlendirilmesi” hükümleri de mevcuttur. Hükümet mutabakata varılan hususların birçoğunu yaşama geçirmediği gibi, çıkardığı Başbakanlık Genelgesi’nde de mutabakat dışı değişikliklere gitme yolunu seçmiştir. Hükümet, kamu personel rejiminde hedeflediği değişiklikleri yaşama geçirdikten sonra, toplu sözleşme ve grev hakkını sınırlandırılmış ve etkisizleştirilmiş bir biçimde gündemine alma hesabı içindedir. Konfederasyonumuz, toplu sözleşmeli/grevli sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin derhal kaldırılması mücadelesini ve kongre kararlarımıza uygun bir biçimde çalışanların ortak örgütlenmesine yönelik çabalarını sürdürecektir.

Düşünce ve ifade özgürlüğü ile sendikal hak ve özgürlükler önündeki engeller hem yasal hem de uygulama düzeyinde ciddi ihallere yol açmaktadır. Saldırı, sendikaları dağıtmaya/etkisizleştirmeye ve iç işleyişlerine müdahale anlamına gelen bir anlayışla sürdürülmektedir. Devleti ve toplumu yeniden yapılandırma projesinde, sendikal örgütleri etkisiz kılabilmenin araçları

değişik biçimlerde devreye konulmaktadır. Sürgün, soruşturma ve cezalar, Urfa'da yaşanan örneklerde olduğu gibi mevcut yasal düzenlemeleri bile hiçe sayarak uygulanmaktadır. Yine Eğitim-Sen'e açılan kapatma davası, çok açık bir biçimde Konfederasyonumuzu ve mücadelemizi hedef alırken; emek ve demokrasi güçlerine bir gözdağı niteliği taşımaktaydı. Demokratik kuralları çiğneyerek açılan ve siyasi bir nitelik taşıyan dava sürecini, bütün emek örgütlerinin birleşik mücadelesine dönüştürme çabaları hedeflenen sonuçları üretmedi. Ancak demokratik tepkilerimiz ve tutumumuz, örgütsel bütünlüğümüzün korunduğunu, oynanmak istenen oyunun bozulduğunu bir kez daha gösterdi. Yıllardır büyük özveri ve kararlılıkla kurduğumuz örgütümüzün kapatılmasına izin vermeyeceğimiz, kurulan tuzağa düşmeyeceğimiz ise bütün kesimler tarafından iyi bilinmelidir.

Halkı ve emekçileri bekleyen önemli bir tehdit de, ABD emperyalizminin bölgeyi yeniden düzenlemeye yönelik işgal sürecinde Türkiye'nin tehlikeli bir rol oynamaya zorlanmasıdır. AKP hükümetinin, ABD'yle "stratejik ortaklık" vurgusunu sürekli yapması, üsleri kullandırması ve hatta Kafkasları, Orta Asya'yı, Doğu Akdenizi de kapsayan Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'ne tam destek verdiğini açıklaması; Suriye ve İran'ı da içine alacak muhtemel gelişmelerde, Türkiye'yi tehlikeli bir mecraya, işbirlikçiliğe sürüklüyor.

İç demokrasinin ve kalıcı bir barış ortamının yerleşmemiş olması da, ülkemizin bölgedeki konumunu ve politik yönelimlerini olumsuz etkileyen bir gerçeklik olarak beliriyor. AKP hükümetinin, Kürt Sorunu'nun demokratik ve barışçıl çözümüne yönelik adım atmaktan kaçınması, sorunu bireysel kültürel haklarla sınırlı ele alması, sorunu "çözumsuzlüğe" itiyor. Son dönemde bölgede başlayan operasyonlar ve çatışmaların yoğunlaşması, toplumun tüm kesimlerinin kaygılarını büyütüyor. Çatışma dönemlerinin yarattığı siyasal, ekonomik ve sosyal tahribatın faturasını ödemek zorunda kalan emekçiler ve halkın, artık yeni bir çatışma ve gerilim ortamına tahammülü kalmamıştır. Çatışma ortamına son verilmesi, barışın ve demokrasinin kalıcı hale getirilmesi ihtiyacına dikkat çeken 150 imzalı Aydınlar Bildirgesi, Danışma Meclisimiz tarafından olumlu bir girişim olarak değerlendirilmiş ve geliştirilmesi gereğine dikkat çekilmiştir. Çok kimlikli, çok kültürlü, özgürlükçü ve çoğulcu bir yapılanmanın hayat bulması; devletin sorunun çözümü için adım atması; silahlı çatışmalar yerine barışçıl ve eşitlikçi bir yönelimin benimsenmesi, demokratikleşmede önemli bir adım olacaktır. Bu nedenle Konfederasyonumuz, yükseltilmeye çalışılan ırkçı-şoven dalgaya ve çatışma ortamına karşı, bugüne kadar olduğu gibi Kürt Sorunu'nda barışçıl ve demokratik bir çözümü savunmaya, üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmeye devam edecektir.

AKP hükümetinin son dönemde giderek belirginleşen muhafazakar kimliğinin de demokratik hak ve özgürlükleri olumsuz etkilediğini görmek gerekir. Hükümet yetkililerinin kimi tutum ve söylemleri, demokratik kültürden ve evrensel değerlerden yoksun bir anlayışa işaret ediyor. Bunda, AKP hükü-

metnin toplumsal desteğinin aşınmaya başlaması ve tabanının diğer sağ-
muhafazakar kesimlere kaymasını engelleme kaygısı da etkili oluyor.

82 Anayasa üzerinde, 1995 ve 2001 yıllarında çelişkili de olsa olumlu sayılabilecek kısmi revizyonlarla birlikte toplam 8 değişiklik yapılmış olmasına rağmen, 12 Eylül hukukunun ana yönelimlerinin halen varlığını sürdürdüğü görülmektedir. 12 Eylül hukukuyla ciddi bir hesaplaşmanın yaşanması ve bu anlayışın ürünü olan somut Anayasal ve yasal düzenlemelerin yerine özgürlükçü ve demokratik düzenlemelerin tarafların katılımıyla hazırlanması zorunlu görünmektedir.

Konfederasyonumuz, ana başlıklarıyla belirlediği temel sorun alanlarına ilişkin mücadele hattını, uluslar arası boyutta da ele alınmasını zorunlu görmektedir. Sermayenin küreselleşmesi sürecinin dayattığı neo-liberal düzenlemeler ile savaş ve çatışmalar, sadece Türkiye’li emekçileri değil; bütün dünya halklarını ve emekçilerini olumsuz etkilemektedir. Sermaye, bütün kurum ve kurallarıyla dünya çapında örgütlüdür. Emekçilerin ve diğer tüm mağdur kesimlerin de gerek ülke düzleminde gerekse sınırları aşan bir biçimde ortak mücadele, dayanışma ve işbirlikleri geliştirmesi zorunludur. Bu nedenle Konfederasyonumuz uluslar arası emek hareketiyle ilişkilerini pekiştirme çabasını sürdürecektir ve yine 2006 yılında gerçekleştirilmesi planlanan Türkiye Sosyal Forumu’nda da aktif rol üstlenecektir. Diğer yandan Konfederasyonumuz, Genel Kurulumuzun aldığı karar doğrultusunda AB sürecine ilişkin müzakereleri izleyecektir. Konuyla ilgili bir komisyon oluşturulacak ve Konfederasyonumuz emekçilerin talepleri doğrultusunda bir mücadele hattı izleyecektir.

Danışma Meclisimiz, örgütsel durumumuzu değerlendirerek; yaşanan kimi eksikliklere dikkat çekmiştir. İşyerleriyle kurulan bağın güçlendirilmesi zorunluluğuna dikkat çekilmiş; ortak mücadele anlayışının zorunluluğu vurgulanırken, örgütsel ilişkilerin bu anlayışa uygun bir biçimde örülmesinin önemi ifade edilmiştir.

KESK bütünselliği içinde ortak mücadelenin öneminin gerektirdiği dayanışma ilişkilerinin de her biçimiyle yaşam bulması gerekliliği de Danışma Meclisimizin ortak eğilimi olarak belirlemiştir. Yine sendikalarımız ve şubelerinin, ortak fiziki mekanları ve olanakları değerlendirmesinin, ekonomik ve örgütsel açıdan yararlı olacağı görüşü belirlemiştir. Bu nedenle Yönetim Kurulumuz, yıl sonuna kadar koordineli bir çalışmayla olanakların ortak kullanılmasına ilişkin girişimlerde bulunacaktır.

Yönetim Kurulumuz, önümüzdeki süreçte yukarıda ana hatlarıyla ifade ettiğimiz sorun alanlarına yönelik olarak aşağıdaki mücadele hattının esas alınmasına karar vermiştir. Bugüne kadar sendikalarımızın işkolları özelinde yürüttükleri mücadelenin anlamlı ve önemli olduğu; ancak verilen mücadelenin Konfederasyonumuz bütünlüğü içinde ortaklaştırılması zorunluluğu,

Danışma Meclisimiz tarafından da vurgulanmıştır. Dolayısıyla aşağıdaki program, sermayenin bütünsel saldırıları karşısında Konfederasyonumuzun bütünlüklü ve ortak mücadele programı olarak değerlendirilmelidir. Diğer yandan bu mücadelenin diğer emek örgütleriyle ortaklaştırılması çabası da önümüzdeki dönemde sürdürülecektir. Ayrıntılı dönemsel takvim ise daha sonra iletilecektir:

1) Başta Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı ve özelleştirmeler olmak üzere, sermayenin ihtiyaçlarını esas alan yeniden yapılandırma politikaları, kamu emekçilerini, işçileri, emeklileri ve toplumun bütün yoksul kesimlerinin haklarını tehdit etmektedir. Konfederasyonumuz, başta Emek Platformu olmak üzere emek ve demokrasi güçlerinin ortak ve birleşik mücadelesini sağlama, ortaklaşma çabasını göstermeye devam edecektir. Konfederasyonumuz, Emek Platformu'nu toplantıya çağırmıştır ve bu toplantıda, SSGSS Tasarısına ve özelleştirmelere karşı yürüteceği mücadeleyi ortaklaştırma çabasını gösterecektir. Konfederasyonumuz bu doğrultudaki mücadelesinden vazgeçmeyecektir. Bu dönemde örgütümüz, özelleştirmelere karşı lokal düzeydeki mücadeleleri ortak ve birleşik mücadeleye çevirme çabasını göstermeye devam edecektir.

2) Konfederasyonumuz TİS görüşmelerinde öne süreceği talepleri ve süreci, 4688 Sayılı Yasa ve Ağustos ayında 15 gün ile sınırlı bir içerikte ele almayacaktır. Bugünden başlattığımız bir hazırlık ve örgütsel birikim sürecinin ardından Aralık 2005 yılına kadar süren bir mücadele programı öngörülmektedir. Toplu sözleşme müzakerelerinde de ifade edilecek olan taleplerimizin ana başlıkları aşağıdaki biçimdedir :

a) 2004 yılında imzalanan mutabakat metninin gereğinin yerine getirilmesi ve hükümetin bu konuda açıklama yapmasının istenmesi,

b) Anayasa 90. madde değişikliğiyle de hukuksal dayanakları güçlenen toplu sözleşmeli-grevli sendikal hak ve özgürlüklerimizin önündeki engellerin kaldırılması ve 2005 yılı görüşmelerinin toplu sözleşme müzakereleri olduğunun hükümet tarafından kabul edilmesi,

c) Ücretlerin ve bütün çalışma koşullarının toplu sözleşme müzakereleri yoluyla belirleneceğinin hükümet tarafından açıklanması;

d) Başta Kamu Personel Rejimi Kanun Tasarısı Taslağı ve SSGSS olmak üzere gündemdeki yasal düzenlemelerin geri çekilmesi;

e) Eğitim-Sen'i kapatma davasında da görüldüğü gibi, düşünce ve ifade özgürlüğü ile örgütlenme hakkına yönelik ihlallerin ve engellerin kaldırılması,

f) Özelleştirmelerin durdurulması, kamu hizmetlerini ticarileştirme girişimlerine son verilerek; kamu hizmetlerinin ücretsiz, eşit, nitelikli ve yaygın

bir biçimde verilmesi,

g) Kamu emekçilerinin siyaset yapma hakları önündeki engellerin kaldırılması,

h) Başta 2006 yılı bütçesi olmak üzere ekonomik tercihlerin sermayeden yana değil, halktan yana bir içerik taşıması.

Örgütsel hazırlık dönemi (Temmuz-15 Ağustos)

Kamu emekçilerini gündemdeki yasal düzenlemeler, taleplerimiz ve hükümetin tutumu hakkında bilgilendirerek; işyerlerini esas alan ve kitlesel mücadeleyi hedefleyen bir hazırlık yürütülecektir. Toplu sözleşme müzakerelerine kadar sendikalarımızın kendi işkolları üzerinde yoğunlaştıracağı işyeri faaliyetleri esas alınmalıdır. Hükümetin tutumu teşhir edilmeli; mutabakat sağlanan hususlara uymadığının altı çizilmelidir. Yine hükümetin bir yandan toplu görüşmeler yoluyla kamu emekçilerini oyalama, diğer yandan Kamu Personel Rejimi Kanunu hazırlıkları yoluyla iş güvencemizi ve kazanılmış haklarımızı elimizden alma girişimine; SSGSS kanun tasarısının yarattığı tehditlere dikkat çekilmelidir. Kamu Personel Kanunu tasarısı taslağına karşı her türlü demokratik ve meşru direnme hakkımızın kullanılacağı işyerlerinde bilince çıkarılmalıdır.

Etkili ve sonuç alıcı eylemleri örgütleyebilmek amacıyla, işyerleriyle kurulan ilişkinin zenginleştirilmesine ve pekiştirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Bu dönemde Konfederasyonumuz tarafından çıkarılacak özel sayıların yaygın olarak dağıtılması, standlar açılarak taleplerimizin kamuoyu ile paylaşılması, işyeri toplantılarının hızlandırılması önemlidir. Konfederasyonumuzun hazırlanmış olduğu anketin işyerlerinde dağıtılması ve tartışılması, taleplerimizin gündemleşmesinde önemli bir araç olacaktır. Konfederasyonumuzun belirlediği mücadele programına uygun bir biçimde işkollarına özgü sorunların ve taleplerin de sendikalarımız tarafından gündemleştirilmesi ve işyerlerinde hareketliliğin yaratılması gerekmektedir. Tüm işyerlerinin yeniden ele alındığı, örgütsel bağın pekiştirildiği/canlandırıldığı, taleplerimizin ve örgütümüzün işyerlerinde öne çıktığı bir hazırlık yürütülmelidir. İşyerlerini esas alan örgütsel güç biriktirme ve hazırlık sürecinde Yönetim Kurulumuz, sendikalarımızın taleplerini karşılama konusunda her türlü çabayı gösterecektir.

Ayrıca Temmuz ayında, sendikalarımızın Ankara şubelerinin ve özelleştirme mağduru diğer emek örgütlerinin katılımıyla, Ankara'da özelleştirme karşıtı bir eylem gerçekleştirilecektir.

a) Toplu sözleşme müzakereleri ve sonrası

Ana taleplerimizle ve hükümeti sorumlu davranma çağrısıyla, müzakere masasına oturulacaktır. Ağustos ayında başlayacak eylem ve etkinliklerimiz, Sonbahar aylarını da kapsayan bütünlüklü bir anlayışla ele alınacaktır. He-

defimiz, hazırlıkları iyi tamamlanmış, zamanlaması iyi planlanmış ve gündemi belirleyecek eylem ve etkinlikleri örgütlemektir. Eylemlere üyelerin kitlesel katılımının sağlanması; eylem ve etkinliklerin işyerlerinde gündem haline gelmesi göreviyle karşı karşıyayız. Bu dönemde her türlü meşru ve demokratik eylem ve etkinlik (yazılı ve görsel materyallerin işyerlerinde yaygın bir biçimde kullanılması, işyeri eksenli eylemler, basın açıklamaları, iş yavaşlatma ve iş bırakmalar, mitingler vb.) yapılacaktır. 3-4 Eylül tarihlerinde gerçekleştirmeyi planladığımız Danışma Kurulu toplantısında da geliştirilen öneriler ışığında, mücadelemizin derinleştirilmesi hedeflenmektedir. Tasfiye yasalarına ve 2006 yılı bütçesine yönelik taleplerimiz doğrultusunda diğer emek örgütleriyle ortaklaşma çabasına Sonbahar aylarında da devam edilecektir.

b) İl-bölge toplantıları (15 Eylül-30 Eylül)

Örgütsel birikimi açığa çıkarma, motivasyonu artırma ve kamuoyu desteği sağlama amacıyla il ve bölge toplantıları, etkinlikleri yapılacaktır. Konfederasyonumuz Eylül ayının ikinci yarısındaki çalışmaların, örgütlenme ve mücadele eksenli bir anlayışla yürütülmesini önemli görmektedir. Kitlesel bir mücadeleyi açığa çıkarabilecek, örgütsel güçlenmeyi esas alacak, mevcut üyelerin sürece aktif katılımını sağlayacak ve yeni üye kazanımlarıyla mücadeleyi güçlendirecek bir çalışmanın, merkezi bir planlamayla yürütülmesi hedeflenmektedir.

İşyeri ziyaretleri, geniş katımlı işyeri toplantıları, standlar açılması, üye toplantıları gibi örgütsel bağımızı güçlendirecek etkinlikler düzenlenecektir. Yine yerel medya olanaklarından azami ölçüde yararlanılması; basın açıklamaları, basın toplantıları, panel ve söyleşiler yoluyla da kamuoyunun desteği alınmaya çalışılacaktır. Diğer demokratik kitle örgütleriyle yerel ilişkilerin geliştirilmesi ve mücadelemize katılımlarının sağlanması da önemli görünmektedir.

c) 1 Eylül Dünya Barış Günü

Barış ve demokrasi talepleri doğrultusunda önümüzdeki süreçte de Konfederasyonumuz üzerine düşen görev ve sorumluluğun bilinciyle hareket edecektir. Barış ve demokrasi girişimlerinin zenginleştirilmesine örgütsel katkı sunulacaktır. 1 Eylül Dünya Barış Günü etkinlikleri de aynı anlayışla ele alınacaktır.

d) Demokratikleşme ve 12 Eylül

12 Eylül hukukunun sona erdirilmesi ve demokratikleşme çabalarının hayata bulması talebiyle yürütülecek eylem ve etkinliklerde de Konfederasyonumuz tarihsel sorumluluklarının gereğini yerine getirecektir.

EK 5-**KESK Dönemsel Mücadele Programı/Haziran 2006**

Yönetim Kurulumuz; 17-18 Haziran 2006 tarihinde gerçekleştirdiğimiz Danışma Meclisi'nde açığa çıkan görüşler doğrultusunda, önümüzdeki dönemde yürüteceğimiz mücadelenin temel başlıklarını ve yönelimlerini aşağıdaki biçimde değerlendirmiştir.

Türkiye, AKP Hükümeti eliyle sürdürülen programla küresel kapitalizme eklemlenme sürecini yaşarken; devletin yeniden yapılandırılması operasyonlarının somut başlıklarını "reform" adı altında gündeme getirilen yasal düzenlemeler oluşturmaktadır. Kamu hizmetlerini ticarileştirmeyi, bu hizmetleri özel şirketlerin kar alanı haline getirmeyi ve devleti sosyal yükümlülüklerinden arındıran girişimler, sadece kamu emekçilerini değil, bütün yoksul kesimleri olumsuz etkileyecek bir niteliğe sahiptir. Birbiri peşi sıra çıkarılan; Yerel Yönetimler Yasaları, Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri gibi uygulamalar, bütünlüklü bir neo-liberal saldırının parçalarını oluşturmaktadır. AKP hükümeti, kamu hizmetlerini piyasaya açarak; IMF'nin özelleştirme programını uygulamaktadır.

Uygulanan IMF programı, öncelikle Türkiye'nin borçlarının ödenmesi hedefini esas alıyor. Buna bağlı olarak yapısal "reformların" hayata geçirilmesini öngörüyor. Borçların ödenebilirliğini garanti altına almayı hedefleyen yüzde 6.5'luk faiz dışı fazlanın da ücretlerin düşürülmesi, sosyal hakların ve çiftçiye sunulan desteklerin kısılması, kamu hizmetlerine ve yatırımlarına ayrılan payların düşürülmesiyle sağlanmak istenmektedir.

Hükümet, ekonomi de pembe tablo çizmeyi sürdürürken, dövizde yaşanan %20'yi aşan devalüasyon ve ilk beş ayda resmi olarak açıklanan % 5 'i bulan enflasyon emekçilerin, yoksul halkın günlük yaşamda kriz yaşadığını gösteriyor.2006 yılı için kamu emekçilerine verilen %5'lik zammın şimdiden erimesine karşın, ek zam talebimiz görmezden geliniyor. Konfederasyonumuz, gerek IMF patentli açıklamalar, gerekse buna bağlı olarak gelişen hükümetin yönelimi üzerinden gelişecek uygulamalar ve 2007 bütçesini kabul etmeyecektir. Hükümet, toplu sözleşme konusu olması gereken konuları önceden belirlemek istemektedir.

AKP hükümeti, Anayasa'nın 90. maddesinde yapmış olduğu değişikliği, yok saymaya devam etmektedir. Uluslar arası sözleşmelerin üstünlüğünü kabul eden Anayasa değişikliğiyle, Konfederasyonumuzun toplu sözleşmeli-grevli sendikal hak ve özgürlükler talebinin hukuksal dayanakları daha da güçlenmiştir. Danıştay. 1. Daire'sinin Ulukışla Belediyesi'nde uygulanan

toplusözleşme için verdiği karar, AHİM'in kapatılan Tüm Haber Sen için verdiği karar haklılığımızı bir kez daha kanıtlamıştır. Hükümet, bu konuda hiçbir adım atmamıştır.

2004 yılında imzalanan mutabakat metninde de “grev, siyaset yapma ve toplu eylem ve hareketlerde bulunma yasaklarının Anayasa ve diğer kanunlarda yapılacak değişiklikler çerçevesinde değerlendirilmesi”, “Toplu sözleşme konusunun Anayasa değişikliği kapsamında değerlendirilmesi” hükümleri de mevcuttur.2005 yılı toplugörüşmeler döneminde bu konular tekrar teyit edilmesine karşın Hükümet mutabakata varılan hususların birçoğunu yaşama geçirmemiştir. Hükümet, kamu personel rejiminde hedeflediği değişiklikleri yaşama geçirdikten sonra, toplu sözleşme ve grev hakkını sınırlandırılmış ve etkisizleştirilmiş bir biçimde gündemine alma hesabı içindedir. Konfederasyonumuz önümüzdeki dönem; toplu sözleşmeli/grevli sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin derhal kaldırılması mücadelesini ve kongre kararlarımıza uygun bir biçimde çalışanların ortak örgütlenmesine yönelik somut adımlar atacaktır.

Üretim süreçlerindeki değişim, emek hareketinin geldiği süreç, yeni bir döneme evrilmeyi zorunlu kılmaktadır. Aynı işyerinde farklı statülerle çalışanların, iş yeri sorunlarından başlayarak sürece ortak müdahale etmesinin olanakları yaratılacak, aynı sendikal örgütte buluşmanın adımları atılacaktır. Bu durum, aynı zamanda aşağıdan yukarıya doğru yeni bir sendikal kültür ve odak yaratmanın ilk adımı olacaktır. KESK'in, yasal sınırlarla düşünmeden, süreci örgütleme birikimi, gücü, iradesi ve kararlılığı vardır.

Düşünce ve ifade özgürlüğü ile sendikal hak ve özgürlükler önündeki engeller hem yasal hem de uygulama alanında devam etmektedir. AB süreci tartışmalarında büyük iddialarla açılan “demokratikleşme paketleri” ile ortaya çıkan kimi gelişmeler ya uygulanmıyor ya da TBMM'nde kabul edilen “Terörle Mücadele Yasası” gibi yasalarla geri adım atılıyor.

Bu gelişmeler, demokratikleşmenin ancak iç demokrasi güçlerinin biriktirdiği mücadele/talep ile mümkün olduğunu göstermektedir.

Saldırıları, sendikaları dağıtma/işlevsizleştirme ve iç işleyişlerine müdahale anlayışıyla sürdürülmektedir. Yönetici-üyelerimizin sürgünlerinin yoğunlaşması, tüzüklerimize müdahale niyetleri bu anlayışın sonuçlarıdır.

Halkı ve emekçileri bekleyen önemli bir tehdit de, ABD emperyalizminin bölgeyi çıkarları doğrultusunda yeniden düzenlemeye yönelik işgal sürecinde; Türkiye'nin bu projede (GOP), tehlikeli bir rol oynamaya zorlanmasıdır. AKP hükümetinin, ABD'yle “stratejik ortaklık” vurgusunu sürekli yapması, üsleri kullandırması ve hatta Kafkasları, Orta Asya'yı, Doğu Akdeniz'i de kapsayan Genişletilmiş Ortadoğu Projesi'ne tam destek verdiğini açıklaması; Suriye ve İran'ı da içine alacak muhtemel müdahalelerle, Türkiye'yi tehlikeli

bir mecraya ve işbirlikçiliğe sürüklüyor.

KESK emek mücadelesinin, demokrasi mücadelesiyle iç içe geçtiğinin bilincindedir. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da anti-emperyalist/anti-kapitalist mücadele ve demokrasi mücadelesinin öznesi olmaya devam edecektir.

İç demokrasi ve sorunların barışçıl ortamda, demokratik yollardan çözüme anlayışının yerleşmemiş olması da ülkemizin bölgedeki konumunu ve politik yönelimlerini olumsuz etkiliyor. AKP Hükümetinin; Kürt sorununun demokratik ve barışçıl çözümüne yönelik adım atmaktan kaçınması sorunu çözümsüzlüğe itiyor. Topluma giydirilmek istenen ırkçı – şoven – gerici kimlik linç kültürünün gelişmesine yol açıyor. Son dönemde Kürt sorunu etrafında çatışmaların tekrar başlamasıyla, -önceki yıllara göre- halkların kavgası riski daha da artıyor. Çatışma dönemlerinin yarattığı siyasal, ekonomik ve sosyal tahribatın faturasını ödemek zorunda kalan emekçiler ve halk, çatışmalı ortamın sonlandırılmasını istiyor. KESK her zaman olduğu gibi bundan sonrada Kürt sorununu barışçıl ortamda demokratik çözümünü savunmaya ve mücadeleye devam edecektir.

AKP Hükümetinin; son dönemde giderek belirginleşen muhafazakâr kimliği, gerici kadrolaşmayı yoğunlaştırması – tabanına mesaj vermek için de olsa- İslami retoriği, politik malzeme olarak daha sık kullanır hale gelmesi, başka bir gerilim noktasını oluşturuyor.

Cumhurbaşkanı seçimi tartışmalarıyla başlayan, Cumhuriyet Gazetesi ve Danıştay'a saldırılarla yoğunlaşan gelişmeler laik-anti laik saflaşmasını körüklüyor. Siyasal alanda; halkın günlük yaşamındaki sorunları için söyleyecek sözü olmayanların, siyasal stratejilerini “rejim tartışmaları” üzerine kurmasının da bu gerilimde önemli rolü vardır.

KESK tam da bu ortamda; Türkiye’de hiç kimsenin kimliği, kültürü, inancından dolayı mağdur edilmediği, dinin devleti yönetme girişimlerinin olmadığı, devletin de hiçbir dini ve mezhebi finanse etmediği, demokratik bir ortamda bir arada yaşamı savunmaya devam edecektir.

KESK bu gelişmelerin esas olarak 12 Eylül faşizminin ırkçı- şoven – gerici bir toplum yaratma anlayışının sonucu olduğunun bilincindedir. Her alanda 12 Eylül hukuku ve yarattığı kültür, hakimiyetini sürdürmektedir. KESK 12 Eylülle hesaplaşmayı önemli bir görev olarak görür.

Konfederasyonumuz, ana başlıklarıyla belirlediği temel sorun alanlarına ilişkin mücadele hattını, uluslar arası boyutta da ele alınmasını zorunlu görmektedir. Sermayenin küreselleşmesi sürecinin dayattığı neo-liberal düzenlemeler ile savaş ve çatışmalar, sadece Türkiyeli emekçileri değil; bütün dünya halklarını ve emekçilerini olumsuz etkilemektedir. Sermaye, bütün kurum ve kurallarıyla dünya çapında örgütlüdür. Emekçilerin ve diğer tüm mağdur

kesimlerin de gerek ülke düzleminde gerekse sınırları aşan bir biçimde ortak mücadele, dayanışma ve işbirlikleri geliştirmesi zorunludur. Atina'da yapılan Avrupa Sosyal formuna etkin katılım sağlayan Konfederasyonumuz, uluslararası emek hareketiyle ilişkilerini pekiştirme çabasını sürdürecektir. Ekim 2006 yılında düzenlenecek olan Türkiye Sosyal Formu'nda aktif rol üstlenecektir.

Danışma Meclisimiz, yetki-örgütlenme sürecini tüm boyutlarıyla değerlendirmiştir. Üretim süreçlerinde yaşanan değişim ve parçalanma, istihdamın farklılaşması; Hükümetin kamudaki kadrolaşma zihniyeti, sahte ve hileli üye kayıtlarıyla yetkiyi "yandaş sendikalara" vermesi, KESK'e karşı tutumunun yarattığı etkinin yanı sıra, iç örgütsel eksikliklerimize de dikkat çekmiştir.

İşyerlerimizle bağın güçlendirilmesi, işyeri çalışmalarına ağırlık verilmesi, işyerlerinde çalışanların gündeminin örgütümüz gündemine etkin biçimde taşınması zorunludur.

KESK bütünselliği içinde ortak mücadelenin öneminin gerektirdiği dayanışma ilişkilerinin, her biçimiyle yaşam bulmasının gerekliliği de Danışma Meclisimizde bir kez daha ifade edilmiştir. Yine sendikalarımız ve şubelerinin, ortak fiziki mekânları ve olanakları değerlendirmesinin, sadece ekonomik değil, aynı zamanda ortak duygu gelişimi ve örgütsel açıdan yararlı olacağı görüşü belirlemiştir. Bu nedenle Yönetim Kurulumuz, koordineli bir çalışmayla olanakların ortak kullanılmasına ilişkin girişimleri sürdürecektir.

Yönetim Kurulumuz önümüzdeki süreçte, yukarıda ana hatlarıyla ifade ettiğimiz sorun alanlarına yönelik olarak aşağıdaki mücadele hattının esas alınmasına karar vermiştir. Bugüne kadar sendikalarımızın işkolları özelinde yürüttükleri mücadelenin anlamlı ve önemli olduğu; ancak verilen mücadelenin Konfederasyonumuz bütünlüğü içinde ortaklaştırılması zorunluluğu, Danışma Meclisimiz tarafından da vurgulanmıştır. Dolayısıyla aşağıdaki program, sermayenin bütünsel saldırıları karşısında Konfederasyonumuzun bütünlüklü ve ortak mücadele programı olarak değerlendirilmelidir. Diğer yandan bu mücadelenin diğer emek örgütleriyle ortaklaştırılması çabası da önümüzdeki dönemde sürdürülecektir.

Yaşanan gelişmeler örgütümüzün olağanüstü koşullardan geçtiğini göstermektedir. Şimdi yapılması gereken bu koşullara yanıt olacak, sendikal krizin aşılmasına olanak sağlayacak yeni örgütsel iddia ve hedeflerimizin belirginleştirilmesi, yönetici kadrolarımızın etkin çalışmaya motive olması önemlidir.

2006 yılı sonuna kadar ana hatlarıyla belirlenmiş olan program, Konfederasyonumuzun bütünlüklü ve ortak mücadele programı olarak değerlendirilmelidir. Ana temamız örgütlenmedir. Programın her aşamasında yapılacak çalışmalar, eylem ve etkinlikler, KESK' in örgütsel yapısını güçlendirmeye hizmet etmelidir. Programın uygulanmasında göstereceğimiz yeni çalışma

biçimlerini, yeni bir çalışma tarzıyla kararlılıkla sürdürdüğümüzde, hedeflerimize ulaşacağız.

Bu dönem; KESK 'in, emek ve demokrasi mücadelesinde hak ettiği etki gücüne erişmesi temel hedefimizdir.

Önümüzdeki dönemin gündemini oluşturacak en önemli alanlar ve Taleplerimiz;

İş Güvencesi;

Çalışma yaşamında, esnek çalışmanın değişik biçimlerinin, geleceğimizi tehdit eden bir hale geldiği açıktır. Kadrolu, sözleşmeli, ücretli, taşeron çalışanı gibi statü farklılığından kaynaklı ayrımcılık, performans dayalı ücretlendirme, uzmanlaşma ve kariyer sınavları vb iş ilişkilerinde yaratılan farklılıklar; emekçilerin birlik ve dayanışması ile sendikal örgütlenmeyi engelleyen rekabetçi tutumlar, en önemli sorunlar olarak emekçilerin geleceğini tehdit etmektedir.

Bu nedenle; iş güvenceli-kadrolu istihdam öne çıkarılacaktır. İŞ GÜVENCELİ ÇALIŞMA talebimizde ısrarcı olmak, önceliklerimizdendir.

Ekonomik Taleplerimiz ve BÜTÇE;

Ücretlerimizdeki erimenin giderilmesi, insanca yaşayacak temel ücretin belirlenmesi için bu dönem temel hedefimiz, Toplu Sözleşmeyi hayata geçirmek olacaktır.

İnsanca yaşayacak düzeyde temel ücret, Toplu Sözleşme müzakerelerinde başlıca taleplerimizden birisi olacaktır.

Bütçenin hazırlık döneminde ise sermaye ve IMF'nin direktifleri doğrultusunda değil, halktan yana bir bütçe hazırlanması mücadelemiz Toplu Sözleşme talebimizle birleştirilecektir.

Demokratikleşme;

Demokratikleşme içerikli taleplerimiz, önümüzdeki dönemin de önceliklerindedir.

Konfederasyonumuz, ilkelerinden taviz vermeden, demokratikleşme mücadelesini gündeminde tutmayı sürdürecektir.

TİS Hakkının Kullanılması ve GREV:

Türkiye'nin imzaladığı uluslar arası sözleşmeler ve Anayasa'nın 90. maddesi ve sürdürdüğümüz mücadelenin yarattığı meşruiyet, TİS hakkımızın olduğunu göstermektedir. Önümüzdeki süreçte de işkollarımızda toplu sözleşmeler yapma ısrarımızı ve çağrılarımızı sürdüreceğiz. TİS talebimiz olumlu yanıtlanmadığında ise grev yapma hakkımızı kullanacağız.

Mücadele Programı üç aşamalı olarak sürdürülecektir.

1. DÖNEM: HAZIRLIK VE TİS SÜRECİ (HAZİRAN – AĞUSTOS)

Kamu emekçilerinin gündemindeki yasal düzenlemeler, (SS ve GSS, Personel Yasası, Özelleştirmeye Çalışmaları, Çalışma Yasaları/ Sendikalar Yasasındaki Değişiklikler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası, TMY vb) ücret talepleri ve işyerlerine özgü taleplerimiz mücadelemizin öncelikli talepleri olacaktır.

Mücadelemizi halkla birleştireceğimiz işsizlik, yoksulluk, sağlık ve eğitim hakkı, asgari ücret, tarımın sorunları, kadın, genç ve emeklilerin talepleri, çevreye ilişkin talepler de gündemimizin önemli başlıkları olacaktır. Bunlara yönelik propaganda ve ajitasyona (sözlü-yazılı) ağırlık verilecektir.

Sendikalarımızın işkollarının bağlı olduğu ilgili kurumlarına, TİS çağrıları yapılacaktır. TİS çağrıları, işkollarının merkezi ve yerel birimlerinde açıklamalara dönüştürülecektir.

Sendikalarımızdan Eğitim Sen ve SES, Üniversitelerde TİS imzalamak için çaba gösterecek ve kamuoyu ile paylaşacaktır. KESK ile birlikte, YÖK Başkanlığıyla görüşme gerçekleştirilecektir. Görüşme sonrası atılacak somut adımlar, Ağustos ayına denk getirilmelidir.

Yine, sendikamız Tüm Bel Sen, bu döneme denk gelecek şekilde TİS imzalama töreni planlamalıdır. Temmuz ayı maaş döneminde (14 Temmuz 2006) ek zam talepli açıklamalarımız tüm illerde sürdürülecektir. Bu açıklamalarda, bazı illerimizde Yönetim Kurulu üyelerimiz ve sendikalarımızın MYK üyeleri yer alacaktır.

“TİS Hakkımız Vardır” içerikli, ilgili tarafların (toplumun çeşitli kesimlerinin, emek örgütlerinin yöneticilerinin, akademisyenlerin ve hukukçuların) katılımıyla KONFERANS yapılacaktır. 05-12 Ağustos 2006 tarihleri arasında yapılacak bu konferansta TİS yapma hakkımız kamuoyu ile paylaşılacaktır.

TİS öncesinde illerde; panel, konferans, şenlik v.b. etkinlikler yapılmalı, yaz aylarında; yerel etkinliklerde program almak, programlarda bileşen olmak, yaratıcı etkinlikler örgütleyerek KESK' i yaşamın her alanına taşımak örgütlerimizin görevleri arasındadır. Bu dönemde, afiş, özel sayı ve kokart hazırlanacak, araç olarak kullanılmak üzere gönderilecektir.

Öncesinde başlattığımız ve program süresince sürdüreceğimiz; Toplu görüşmenin mantığı/anlayışına, diğer Konfederasyonların tutumuna ve Hükümetin politikalarına yönelik teşhir çalışmalarına, bu toplugörüşme döneminde de ağırlık verilecektir. Toplu görüşme dönemi, taleplerimizin ve tutumumuzun geniş kamuoyunda haklılığının benimsendiği bir araç olarak değerlendirilecektir.

Çalışan kadınların sendikalardaki örgütlülük düzeyini artırmaya yönelik

olarak KESK Kadın Sekreterliği öncülüğünde geliştirilen kampanya, bütün dönemlere yayılarak önünüzdeki sürecin öne çıkan etkinliklerinden biri olacaktır.

Bu dönemde KESK; iddiaları, ilkeleri ve emekçilerin talepleri doğrultusunda işyeri eylemleri, yürüyüşler, mitingler yaparak kitlesi ve diğer emekçilerle buluşacaktır. Hedefimiz; hazırlıkları iyi yapılmış, zamanlaması ve planlaması uygun, eylem ve etkinlikleri örgütlemektir.

Ayrıca, dönemin ihtiyaçları üzerinden çeşitli diplomatik girişimler ve destek ziyaretleri yapılacaktır.

2. DÖNEM (EYLÜL – KASIM)

Eylül ayının 2. yarısından başlayan ve Kasım ayına kadar sürecek olan il gezileri programı yapılacaktır. İL GEZİLERİMİZ; Örgütsel birikimi açığa çıkarma, örgütsel eksiklikleri giderme, yeni dönem iddialarımızı, hedeflerimizi, örgütlenmeye ilişkin strateji ve taktiklerimizi örgütümüzle buluşturma, motivasyonu artırarak güçlü örgüt- kitlesel mücadele hedefine ulaşmayı esas alan bir planlama üzerinden yapılacaktır.

Örgütsel güçlenme, kitlesel mücadeleyi açığa çıkararak hak almayı hedefleyen bir anlayışla ele alınacaktır. Tüm örgüt; bütünlüklü il gezileri programına bağlı olarak sendikal faaliyetlerini yürütecektir.

3. DÖNEM (KASIM – ARALIK)

Örgütümüz, BÜTÇE sürecine müdahil olacak ve TİS ısrarını sürdürecektir. Öncesinde yapılan çalışmaların birikimleri üzerinden, “İnsanca Yaşam ve Çalışma Koşulları İçin TİS Yapmak İstiyoruz” talepli, Kasım ayı sonu veya Aralık ayı başında “İŞ BIRAKMA” eylemi yapılacaktır.

Yapılacak olan iş bırakma eylemine ilişkin hazırlık çalışmalarına, tüm örgütlerimiz seferber olacaktır. İş bırakma eyleminin tarihlendirilmesi daha sonra belirlenecek ve açıklanacaktır. Sürgün ve kadrolaşmaya karşı, KESK bütünlüğü içerisinde eylem ve etkinlikler yapılacaktır.

Dönemsel programın her aşamasında demokratik taleplerimizi içeren tutumumuz ve mücadele tarzımız, önceki yıllardaki bakış açımızla bugünü birleştiren biçimde sürdürülecektir. Bu süreçte de; 1 Eylül Dünya Barış Günü etkinlikleri, 12 Eylül 'e karşı yapılacak eylemler ile demokratik talepleri içeren her türlü eylem ve etkinliklerin aktif katılımcısı ve düzenleyicisi olacaktır.

Bütün bunlarla birlikte KESK; dönem içerisinde ekonomik, siyasi, sendikal ve sosyal yaşama ilişkin gelişmelere gerekli tutumu alacak ve müdahil olacaktır.

Her döneme ilişkin eylem planı ve takvimleri dönem başında belirlenerek örgütümüze iletilecektir.

EK 6-

KESK Dönemsel Mücadele Programı/Şubat 2007

27/28 OCAK 2007 tarihlerinde yapılan KESK 5. Dönem 3. Danışma Kurulu Toplantısı sonuçları, 10 ŞUBAT 2007 tarihinde örgütümüze gönderilmiştir. Danışma Kurulu sonuçlarında; mevcut durum ve önümüzdeki döneme ilişkin politikalarımıza ağırlıklı olarak vurgular yapılmıştır. Danışma Kurulu Sonuçları üzerinden aşağıdaki program çıkarılmıştır.

Önümüzdeki dönemin gündemini oluşturacak en önemli alanlar ve Taleplerimiz;

- Örgütlenme Programına İlişkin:

Sendikalar; neo-liberal saldırılar karşısında, kendilerini istenilen düzeyde yenilememeleri ve geliştirememelerinden kaynaklı olarak nicel ve nitel anlamda bir krizi yaşamaktadırlar. Ülkemizdeki neo-liberal politik saldırının yanı sıra, şoven gerici iktidarlar ve bu iktidarların örgütsel mücadelemize yönelik saldırıları, iktidar olanaklarıyla büyüttükleri yandaş-güdümlü sendikaların manipülasyonları ile birleştirilerek sürdürülmektedir. Konfederasyonumuzu, bu dönemde olumsuz anlamda en çok etkileyen saldırılardan biri de bu olmuştur. İş kollarımız, bu olumsuz etkilenme karşısında yeterli tutum alamadıklarından, zamana yayılan sayısal azalmayı yaşamaktadırlar. Değişik dönemlerde yapılan örgütlenme faaliyetlerinin, istenilen düzeyde içselleştirilmemesi sonucunda, istenen hedeflere ulaşılamamıştır.

Sendikalarımızın; çalışmalarındaki olumsuzluğun en önemlilerinden biri de örgütlenme dönemlerini, kendileri ile sınırlı, konfederal bütünlükten uzak, kolektifleşmemiş faaliyetler biçiminde sürdürmeleridir. Bu yaklaşım, Konfederasyonumuz bütününde hedeflenenin gerçekleşmesini engellemiştir. Geride bıraktığımız dönem, örgütün birikimlerini etkili ve rasyonel kullanamamasından kaynaklı ÖRGÜTÜN ÖRGÜTLENMESİ vurgusuyla bir faaliyet planlayarak hayata geçirilmiştir.

Eylül-Ekim aylarına yayılan bu sürecin olumlu sonuçları, 14 Aralık eyleminde açığa çıkmıştır. Bu olumlu değerler üzerinden örgütümüzün, önümüzdeki süreçte kendini, niteliklerinden ve mücadele kararlılığından ödün vermeden çoğunluk sendikası olmayı esas alan, yoğunlaştırılmış örgütlenme faaliyetini planlaması, kaçınılmaz bir zorunluluktur.

TOPLU SÖZLEŞME iddiasını gerçekleştirme mücadelesinin birincil faaliyeti, çoğunluk sendikası olmak olarak algılanmalıdır. YOĞUNLAŞTIRILMIŞ ÖRGÜTLENME faaliyetimiz, aynı zamanda tartışarak fikri hegemonyasını yarattığımız çalışanların ortak örgütlenmesinin de fiilen hayata geçeceği bir dönem olacaktır.

Bu nedenle;

1- Her sendikamız, dönemsel olarak hazırladığı faaliyet programını ve her etkinliği örgütlenmeye hizmet etme ve yeni üye kazanmayı esas alacak şekilde planlayacaktır.

2- Sendikalarımız, iş kollarındaki sayısal verilerden yola çıkarak toplamda ortalama % 15–20'lik bir üye artışını hedefleyecektir.

3- KESK'in "TOPLUSÖZLEŞME İÇİN KESK'TE ÖRGÜTLENİYORUZ" afişi broşür, bildiri ve rozetlerin yanı sıra; her sendika, bu içeriğe paralel olarak iş kolu çalışanlarını ve beklentilerini dikkate alan afiş ve materyaller hazırlayacaktır. Materyallerimizin, örgütlenme süresince ulaşılmadık işyeri kalmayacak şekilde dağıtımı yapılacaktır.

4- Metropol iller başta olmak üzere 14–15 büyük il, içerdiği çalışan sayısının yoğunluğu dikkate alınarak örgütlenme faaliyetlerinde özel olarak planlanmalıdır. KESK MYK üyeleri, sendikalarımızın talepleri ve ihtiyaç dâhilinde ya da çalışmayı bütünlemek anlamında bu sürece dâhil olacaklardır.

5- Dönem faaliyet programının startı, en etkili biçimde basın ve yayın organlarında yer alacak şekilde planlanmalıdır. Yeni üyelere rozet takma, ortak örgütlenme kapsamında farklı kategorilerde istihdam edilmiş emekçileri fiili üye yapma vb. her işkolu kendi çalışma alanına giren (statüsü ne olursa olsun) emekçileri üye yaparak basın açıklamaları ve toplantılarla süreci başlatacaktır. Bu dönemde, merkezi olarak hem de illerde yerel basın yayın kuruluşları etkili kullanılacaktır.

6- Bütün bu çalışmalar süresince iş yerlerindeki sendikal üyelikler, Mayıs ayının ilk haftasına kadar olan süreçte dikkatlice izlenerek usulsüzlüklere fırsat verilmemelidir.

7- Sendikalarımızın özellikle bu dönemde dayanışma içinde olmaları önemlidir. Sendikalarımızdan herhangi birisinin, bir ilde örgütlenme faaliyetini sürdürecektir kadrosunun olmaması durumunda; örgütü olan sendikalarımız tarafından söz konusu iş kolları da çalışma alanı içinde değerlendirilecektir.

8- Her sendikamızın eylem ve etkinlik programına, KESK bütünlüğü içinde sahiplenilip en kitlesel ve en etkili şekilde katılım sağlanacaktır.

9- KESK öncülüğünde başlatılacak, kadınların sendikal örgütlenme sürecine katılımını sağlayıcı faaliyetler, her türlü olanak sağlanarak iş kollarımızın örgünlüklerini de esas alan bir şekilde bütünlüklü olarak sürdürülecektir.

10- Bütün süreç boyunca yoğunlaştırılmış örgütlenme programı, KESK öncülüğünde, sendika örgütlenme sekreterlerinden oluşan komite tarafından koordine edilecektir. Bu koordinasyon, örgütlenme programının yürütülmesinden sorumlu olacak ve periyodik olarak toplanıp gelişmeleri değerlendiren sonuçları sendika merkezleriyle paylaşacaktır.

• Çalışma Yaşamının Kurlsızlaştırılması ve İş Güvencesi;

Çalışma yaşamı, adım adım kurlsızlaştırılmaktadır. Esnek çalışmanın değişik biçimleri, geleceğimizi tehdit eder hale gelmiştir. Kadrolu, sözleşmeli, ücretli, taşeron çalışanı gibi statü farklılığından kaynaklı ayrımcılık, uzmanlaşma ve kariyer sınavları vb iş ilişkilerinde yaratılan farklılıklar; emekçilerin birlik ve dayanışması ile sendikal örgütlenmeyi engelleyen rekabetçi tutumlar, bu dönemde çalışma yaşamına ilişkin en önemli sorunları olarak emekçilerin geleceğini tehdit etmektedir.

Önümüzdeki dönemde; iş güvenceli-kadrolu istihdam, tüm işyerlerimizde öne çıkarılacak, İŞ GÜVENCELİ ÇALIŞMA, işyerlerindeki tüm çalışanlar açısından mücadeleyi ve örgütlenmeyi ortaklaştıracağımız öncelikli taleplerimizden biri olacaktır. Devlet Memurları Kanunu ile tamamlanmak istenen bu sürece, işyerlerinde şimdiden başlatılacak bir çalışma üzerinden kitlesel tepki örgütlenecektir. İşyerlerinde, her statüden emekçilerin temsil edileceği mücadele birliklikleri oluşturulmaya başlanacaktır. Her statüden emekçinin örgütlenme taleplerine, güven artırıcı yanıtlar verilecektir. 4-B, 4-C vb gibi parçalı istihdam edilenler örgütlenecektir.

Mücadelenin ve örgütlenmenin ortaklığını sağlayacak bu dönemin en önemli propaganda araçlarından biride SS ve GSS' nin tümüyle geri çekilmesi, hak kayıplarına uğramadan yeni haklara ulaşılması, öz olarak sosyal güvenlik ve sağlıklı yaşam öne çıkaracağımız talebimizdir. Mücadelenin toplumsal desteğini sağlama ve kitleselleşme açısından yeni bir fırsat doğmuştur. SS ve GSS ile ilgili olarak bu dönemde de bilgilendirme – aydınlatma çalışmalarına hız verilecek, emekçilerin gündemine taşınacaktır.

• Ekonomik ve Sosyal Taleplerimiz;

Ücretlerimizdeki erimenin giderilmesi, insanca yaşayacak temel ücretin belirlenmesi için bu dönem temel hedefimiz, Toplu Sözleşmeyi hayata geçirmek olacaktır.

İnsanca yaşayacak düzeyde temel ücret, Toplu Sözleşme müzakerelerinde başlıca taleplerimizden birisidir. Performansa dayalı ücretlendirme, ek ödemeler adı altındaki çeşitli ödemeler, işyerlerindeki rekabeti artırmakta ve parçalanmayı-bölünmeyi hızlandırmaktadır.

Temel ücretin yükseltilerek ücretlerin en üstte eşitlenmesi, bunun üzerinden diğer ekonomik-sosyal taleplerin öne çıkarılmasınının TİS 'in başlıca konusu olmasında ısrarlı olacağız.

• TİS hakkının kullanılması ve GREV:

Türkiye'nin imzaladığı uluslar arası sözleşmeler ve Anayasa'nın 90. maddesi ve sürdürdüğümüz mücadelenin yarattığı meşruiyet, TİS hakkımızın olduğunu göstermektedir. Ayrıca, TÜM BEL SEN'in bugüne kadar yaptığı toplu

sözleşmeler ile ilgili AHİM'de kazandığı davalar göz önüne alındığında, TİS hakkının uygulanmasında yasalar ve hukuk açısından bir engelin olmadığı görülmektedir. Şimdiden; başlıca temel taleplerimiz üzerinden Tüm kurumları, TİS'e davet edeceğiz. Çağrılarımız, işkollarındaki sendikalarımız tarafından da yapılacaktır.

TİS görüşmelerine ve TİS çağrımıza olumlu yanıt alamadığımız takdirde, grev yapma hakkımızı kullanacağımızı ilan edeceğiz.

Bu gündem üzerinden, yaz döneminde alan eylemleri yaygınlaştırılacaktır.

• Demokratikleşme;

2007 yılı; içerdiği iki seçim ve bu iki seçimin de kendini gerici-milliyetçi otoriter değerler üzerinden dayatıyor olması, emek ve demokrasi güçleri açısından farklı bir cepheyi zorunlu kılmaktadır. Bu cepheyi bilince çıkarıcı eylem, etkinlik ve ajitasyonlar dönemsel programımızın tümüne yayılarak geliştirilmelidir. Özellikle bu dönemde tehlikeli bir tırmanış gösteren saldırgan, milliyetçi-şoven dalgaya karşı etkili bir mücadeleyi toplumsal muhalefetin diğer dinamikleriyle birlikte geliştirmek tarihi bir zorunluluktur.

Demokratikleşme içerikli taleplerimiz, önümüzdeki dönemin de önceliklerindedir. Konfederasyonumuz, ilkelerinden taviz vermeden, demokratikleşme mücadelesini gündeminde tutmayı sürdürecektir.

Türkiye'nin demokratikleşmesinin temel çıkmazlarından biri olan Kürt sorununda çözümsüzlük ve şiddette ısrar devam etmektedir. Özellikle son dönemde; bir olanak olarak açığa çıkan ve Türkiye'yi bir barış iklimine sürükleyebilecek barış girişimlerinin yoğunlaştığı bu dönemin gelişmelerini etkili ve kalıcı sonuçlarla buluşturmak, dönemsel olarak temel yükümlülüklerimizden biridir. Halkların kardeşçe bir arada yaşamasına hizmet edecek bir tutum, Barış talebinin dile getirilmesi ile sürdürülecektir. Düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki tüm engellerin kaldırılması vb diğer demokratik taleplerle de birleştirilerek, emek, meslek örgütleri ve diğer demokrasi güçleriyle birlikte her türlü eylem-etkinliklerin içinde yer alınacak ve çalışmalar örgütlenecektir.

• Siyasal Durum ve Seçimler Süreci;

Yakınlaşan seçim süreci, ülkedeki milliyetçi-gerici-ırkçı argümanlarla neo-liberal politikaları uygulayanlar ya da uygulamaya talip olanlar arasına sıkıştırılmaya çalışılacaktır.

Cumhurbaşkanlığı seçimi de dâhil seçim sürecine giderken; emek-demokrasi-barış-eşitlik-özgürlük-kardeşlik istemimiz sürekli öne çıkarılacaktır. Emek cephesinden oluşturulacak bir programla, dayatılacak ikilemler arasına sıkışmadan üçüncü bir yol açma zemini güçlendirilecektir.

Mücadele Programı 2 Aşamalı Olarak Dürdürülecektir:

• 1.DÖNEM: Örgütlenme Çalışmaları (MART- MAYIS)

Çalışmalarımızın ana teması örgütlenmedir. Bu dönemde yürütülecek her çalışma, **GÜÇLÜ ÖRGÜT- KİTLESEL MÜCADELE** hedefine yönelecektir. Her işkolunda en çok üyeye sahip sendika olma iddiamız öne çıkarılacaktır. Öncelikle örgütlerimiz güçlendirilecek, planlı-programlı ve kolektif bir irade ile örgütsüzlerin örgütlenmesine(statü farkı gözetmeden) yoğunlaşılacaktır.

15 MAYIS, tevkifatlar üzerinden işyeri yetkileri özenle takip edilecek, iş yerlerinde yetkili sendika temsilciliğinin belirlenmesinde usulsüzlüklere fırsat verilmeyecektir.

İşyeri esaslı çalışmalar hızlandırılacaktır. Üyelikler, istifalar, yer değiştirme ve emekliliklerin kayıt işlemlerinin takibi aylık olarak yapılacaktır. Sendikalarımıza bağlı şubeler, tüm illerde koordineli olarak örgütlenme çalışmalarını sürdürecektir. İş kolları arasında dayanışma, yardımlaşma ve birlikte iş yapmanın önündeki tüm engeller bu dönem hızla kaldırılacaktır. Bu dönemde, merkezde yapılacak olan koordinasyon toplantıları ile sürece müdahale edilecektir.

Konfederasyonumuz bütünlüğünde iş yerlerinde il, ilçe ve ülke genelinde yapılacak her türlü eylem ve etkinliklere kitlesel katılım esas alınacaktır.

Öncelikle kadınlar ve gençliğe yönelik faaliyetler olmak üzere iş kollarımızdaki emekçileri içine katan kültürel ve sanatsal etkinlikler yaygınlaştırılacaktır.

Çevre ve doğaya duyarlılığımız; tüm çalışmalarımızın önemli bir parçası olarak değerlendirilecektir.

Bu dönemde:

8 Mart, savaş karşıtı eylem ve etkinlikler, 21 Mart, 1 Mayıs temel taleplerimizin öne çıkacağı eylem günleri olarak değerlendirilecektir, güncel gelişmelerle ilişkilendirilmek üzere anlamına uygun bir biçimde kitlesel katılımlar sağlanacaktır.

8 Mart, kadınların eşit ve özgür yaşam taleplerinin tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de ifadesini bulduğu bir gündür. KESK'li kadınlar diğer kadın kuruluşlarıyla birlikte, günün anlam ve önemine uygun etkinliklerde, örgütleyici ve katılımcı olarak yer alacaklardır. Yoğunlaştırılmış örgütlenme faaliyeti sürdüreceğimiz bu dönemde, kadın üye sayısının artırılmasına özel bir önem verilecektir.

KESK; Ortadoğu'da kan ve gözyaşının süreklileşmesi, bölge kaynaklarının talan edilmesiyle sonuçlanan işgalin sona erdirilmesi, bölgenin bütününde barış taleplerinin yükseltilmesi, halklar ve inanışlar arasında kardeşliğin,

eşit ve özgür temelde bir arada yaşamı savunma temelinde düzenlenecek savaş karşıtı eylem ve etkinliklerin örgütleyicisi ve katılımcısı olacaktır.

Herkeşçe bilinen güç odakları tarafından kışkırtılan, halkların bir arada yaşama zeminini ortadan kaldıran, bunun için de milliyetçiliği her alanda derinleştiren eylem yönelimlerinin teşhiri ve önüne geçilmesi için bu yıl NEW-ROZ; barış, kardeşlik ve eşitlik şiarıyla örgütsel bir sahiplenme, etkili ve aktif bir katılımı kutlanacaktır.

Ülkemizde neo-liberalizmin; emekçilerin birliğini dağıtmaya, parçalamaya, hatta karşı karşıya getirmeye çalışan saldırılarına karşı 1 Mayıs, emekçilerin en geniş katılımını sağlamaya dönük bir perspektifle örgütlenecektir. 1 Mayıs tarihsel karakterinin yanı sıra, özellikle Hrant DİNK cinayetiyle zirveye çıkan ırkçı faşist saldırganlığa karşı bir arada, kardeşçe, eşit ve özgür temelde yaşama şiarıyla kutlanacaktır.

Yine KESK; bu dönem içinde Türkiye'nin demokratikleşmesi, çatışmalı ortamın sona erdirilmesi çerçevesinde geliştirilen girişimlerin açığa çıkardığı ve "Türkiye Barışını Arıyor Konferansı"nın sonuçları üzerinden somutlaşacak eylem ve etkinliklerin örgütleyicisi ve katılımcısı olacaktır.

Sendikalarımızın yapacakları iş kollarına özgü her türlü eylem ve etkinlikleri, Konfederasyonumuzun bütünlüklü faaliyeti olarak algılanacak, tüm sendikalarımız tarafından sahiplendirilerek güçlendirilecektir.

Kamu emekçilerinin gündemindeki yasal düzenlemeler, (SS ve GSS, Personel Yasası, Özelleştirme Çalışmaları, Çalışma Yasaları/ Sendikalar Yasasındaki Değişiklikler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası, Düşünce ve İfade Özgürlüğünü engelleyen yasalar vb) emekçiler içerisinde yaygın olarak tartışmaya açılacaktır.

Mücadelemizi halkla birleştireceğimiz; işsizlik, yoksulluk, sağlık ve eğitim hakkı, asgari ücret, tarımın sorunları, kadın, gençlik ve emeklilerin talepleri, çevreye ilişkin talepler gündemimizin önemli başlıkları olacaktır. Bunlara yönelik propaganda ve ajitasyona (sözlü-yazılı) ağırlık verilecektir.

Çalışan kadınların sendikalardaki örgütlülük düzeyini artırmaya yönelik olarak KESK öncülüğünde geliştirilen çalışmalar, bütün dönemlere yayılarak, önünüzdeki sürecin öne çıkan etkinliklerinden biri olacaktır.

2. DÖNEM: Toplu Sözleşme ve Siyasal Sürece İlişkin Çalışmalar (HAZİRAN - EYLÜL)

MAYIS ayında belirlenecek olan yetki tespitleri yakından izlenecek, gerekli tedbirler zamanında alınacaktır. Mayıs ayında başlatacağımız ek zam taleplerine ilişkin basın açıklamalarımız, tüm illerde yaygınlaştırılacaktır. SS ve GSS'ye yönelik, şimdiden hazırlıklar yapılarak gündeme geldiğinde etkili karşı koyuş örgütlenecektir.

İşyerlerinde İŞGÜVENCESİ talebi üzerinden aydınlatma çalışmaları ile birlikte işyeri faaliyetleri yapılacaktır. Bu faaliyetlerle TİS taleplerimiz gündeme taşınacaktır.

TİS dönemi içinde, illerde ve merkezi olarak alan eylemleri yapılacaktır.

Bu süreçte Konfederasyonumuz; 1 Eylül Dünya Barış Günü etkinlikleri, 12 Eylül 'e karşı yapılacak eylemler ile demokratik talepleri içeren her türlü eylem ve etkinliklerin aktif katılımcısı ve düzenleyicisi olacaktır.

Bütün bunlarla birlikte KESK; dönem içerisinde ekonomik, siyasal, sendikal ve sosyal yaşama vb gelişmelere yönelik gerekli tutumu alacak ve sürece müdahil olacaktır.

Her döneme ilişkin eylem planı ve takvimleri, dönem başında belirlenerek örgütümüze iletilecektir.

EK 7-

**“Nasıl Bir Cumhurbaşkanı İstiyoruz?”
Gazete İlanı/Nisan 2007****SÖYLEDİK BİR KERE DAHA SÖYLÜYORUZ:****BİZ, NEOLİBERALİZME, GERİCİLİĞE VE İRKÇILIĞA
KARŞI EMekten VE HALKTAN YANA TAVİR
ALACAK BİR CUMHURBAŞKANI İSTİYORUZ!**

Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde -halkın günlük yaşamına yeterince değmeden- sürdürülen tartışmalar, yönetenler arasındaki iktidar çatışmasının yansımalarıyla, toplumu laik-anti laik ekseninde kamplaşmaya itiyor. Yaşanan bu tartışmalar örgütleri ve bireyleri bu kamplaşmanın bir tarafı olmaya zorluyor.

Emek ve meslek örgütlerinin görevi ve sorumluluğu; bu saflaşmanın dışında emekten, halktan yana bir çözüm oluşturmak ve bu ekseninde bir gücü açığa çıkarmaktır.

Cumhurbaşkanı, Anayasa'da yazılı olduğu biçimiyle TBMM'de seçilecektir. Oysa "Cumhur"un yani "Halk"ın başkanını seçecek parlamentonun yapısı temsil özürdür. AKP toplam seçmenin %25'inin oyuyla parlamentoda %65 çoğunluk sağlamıştır. AKP bu antidemokratik temsile dayanarak Cumhurbaşkanını tek başına belirlemek istemektedir. Bu süreçte bütün toplum Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ağzından çıkacak Cumhurbaşkanı adayının adını beklemektedir. Ve ne yazık ki bunun adı da "milli irade" olacaktır. AKP'nin bu süreci, halkın %75'inin iradesini karşısına alarak, tek başına belirleme isteği demokratik değildir.

Diğer yandan, %10'luk seçim barajını savunup "Bu Parlamento Cumhurbaşkanı'nı seçemez" demek de başka bir çelişkidir. Yapılması gereken en kısa zamanda siyasi partiler yasasının ve seçim yasasının değiştirilmesi ve barajların kaldırılmasıdır.

12 Eylül Anayasası'nda Kenan Evren için belirlenen "Cumhurbaşkanı'nın görev, yetki ve sorumlulukları" demokratik parlamenter sistemle uyumsuzdur. Yetkileri tartışılmadan, bu yetkileri kimin kullanacağını tartışmak da, yetkileri kullanmaya talip olmak da kabul edilebilir bir durum değildir ve sorunu çözmeyecektir. Anayasa değişikliğine gidilerek, Cumhurbaşkanı'nın yetkileri sınırlandırılmalıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde sorun laiklik ekseninde "Rejim Sorunu" olarak sunulmakta, konu Recep Tayyip Erdoğan ismine indirgenerek tartışılmaktadır. Oysa toplumun muhafazakârlaştırılması, 12 Eylül'ün ortaya koyduğu politikaların doğrudan bir sonucudur. Bu politikaları sistematik

biçimde uygulayarak "Siyasal İslam"ın gelişmesine katkı sunanların bugün laiklikten söz etmesi ironiktir. Oysa laiklik karşıtları ile mücadele 12 Eylül ile hesaplaşmaktan geçmektedir.

Biz gericilik ve gericiliğin beslendiği 12 Eylül uygulamalarının devamından yana olanlar arasında bir tercih yapmayacağız. Başta 12 Eylül olmak üzere bütün darbelerin öncelikli mağduru emekçiler ve halk olmuştur. Anti demokratik yönelimlerin karşısında olmak her demokratın öncelikli görevidir.

Cumhurbaşkanı Taraf Olmalıdır!

Biz, neo-liberalizme, gericiliğe ve ırkçılığa karşı eşitlikten, özgürlükten, laiklikten, demokrasiden yani emekten ve halktan yana tavır alacak bir Cumhurbaşkanı istiyoruz.

Biz, emperyalizme karşı tam bağımsızlıktan yana tavır alacak bir Cumhurbaşkanı istiyoruz.

Biz yurttta ve dünyada barıştan yana tavır alacak bir Cumhurbaşkanı istiyoruz.

Biz, kırk katır, kırk satır dayatmalarına karşı "Özgür ve Demokratik Bir Türkiye" diyoruz.

Biz tüm demokrasi güçlerini, hepimize dayatılan bu karanlığı birlikte yırtmaya ve dağıtmaya davet ediyoruz.

KESK Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu

TMMOB Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

TTB Türk Tabipleri Birliği

EK 8-**“Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe Mitingi”
Konuşma Metni/17 Aralık 2005**

Merhaba Arkadaşlar.

Merhaba mücadele arkadaşlarım, işçiler, sağlıktaki özelleştirmeye isyan eden sağlık emekçileri, “emperyalizmin değil halkın mühendisi olmak istiyoruz” diyen mühendisler, sendikalarının kapatılmasına yiğitçe direnen, bilimsel, demokratik, laik eğitimi savunan eğitim emekçileri, nitelikli ücretsiz kamu hizmeti diyen kamu emekçileri hepinize merhaba.

Merhaba gençler, kadınlar.

Toprağına, yaşamına, geleceğine sahip çıkan ve bugün burada kefenleri ile bulunan Eşmeliler, İnay köylüleri. İşsizler, öğrenciler sizleri sevgiyle selamlıyorum.

Hepiniz, hepimiz “Demokratik Türkiye, Halk İçin Bütçe” mitingine hoş geldiniz, hoş geldik.

Yalnız bugünü değil, geleceği istemek için, yalnız yeryüzünü değil gökyüzünü istemek için buradayız. Yıllarca alanlarda, “biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız” diye haykırdık. Geleceğimizi birlikte örmek için çocuklarımızla beraber alanlardayız. Çocuklarımızı sevgiyle kucaklıyorum.

Biz bugün, yalnız kendimiz için değil, çocuklarımız için bağımsız, demokratik, eşit ve özgür bir Türkiye istemek için bir araya geldik. Çünkü bunu hak ediyoruz. Çünkü biz insanız.

Nitelikli, eşit, parasız eğitim ve sağlık istiyoruz. İş güvencesi istiyoruz. Bağımsız ve onurlu bir ülkede yaşamak istiyoruz. Hak ediyoruz bunları.

Hak ettiklerimizi istemek, almak için buradayız. Hak ettiğimize inanıyorsa ses verin arkadaşlar. İnanıyor muyuz? İnanmak kazanmanın yarısı değil, tamamıdır. İnanan kazanır.

Sevgili Arkadaşlar,

Özelleştirmelere, işten çıkarmalara karşı direnen işçi arkadaşlar sizleri selamlıyorum. Sizleri selamlıyorum, örgütlenme ve hak aramanın fedailerini, kamu emekçisi mücadelede arkadaşlarım.

12 Eylül faşizminin yasakçı, yasaklayıcı zihniyetini nasıl dağıtıp kamu emekçisine örgütlenme yolunu açtıysak, nasıl ki grevli toplu sözleşmeli sendikalar hak mücadelesini Türkiye'nin gündemine taşıdıysak, bugün de demokratik Türkiye ve halk için bütçe talebinin yılmaz savunucuları olacağımızdan kimsenin kuşkusu olmasın.

Sizlere selam olsun kendisini düşlerinin büyüklüğü kadar özgür hissedener. Özgürlük, eşitlik ve adalet tutkunları, yoksullar, dışlanmışlar, yufka yürekliiler, iyiler, namuslular, talana, yolsuzluğa, hırsızlığa bulaşmayanlar, alınlarının teri kadarını isteyenler, boğazından hak etmediği lokma geçmeyenler, bir kelebek ömrü kadar kısa ama bir ömre bedel yaşayanlar hepinizi selamlıyorum.

Dostlar,

Şimdi burada, bir karara varmak zorundayız. Bu ülke kimin? Bu ülke F tipi cezaevlerini kuranların mı, yasakçıların, anti demokratik uygulamaları dayatanların mı, gerici, ırkçı hezeyanlarla etnik, mezhepsel katliamlara, linçlere kalkışanların mı, bu ülke 12 Eylülcülerin mi, FBI, CIA şefleri önünde selam duranların mı?, IMF'cilerin, kara paracıların, din bezirganlarının mı? HAYIR! Bu gün burada haykırıyoruz. Bu ülke bizimdir.

Bu ses Anadolu'nun semalarında yankılandığı zaman. Bu ses kamu emekçilerinin arasında, bu ses F tipi duvarlarında, bu ses çok kimlikli, çok kültürlü, eşit, özgür ve demokratik bir Türkiye isteyenlerin kalbinde yankılandığı zaman... İşte o zaman çocuklarımıza mutlu yaşayacakları bir ülke bırakmanın kıvancına erişmiş olacağız.

Arkadaşlar,

KESK'in mücadele tarihi, istemenin, direnmenin, azimli ve kararlı olmanın tarihidir ama aynı zamanda KESK süreci, örgütlü olmanın öneminin ve sonucu değiştirme gücünün sınılandığı bir deneyimdir. Siyasetin öznesi olmanın, siyasette motor işlevi görmenin yolu iş ve yaşam alanlarında var olmaktan, buralarda güçlü olmaktan geçmektedir.

Önce iş yerlerimizi hak etmeliyiz, önce alanları hak etmeliyiz, önce emekçilerin birliğini hak etmeliyiz, sendikal krizi aşacak çabayı birlikte örgütlemeliyiz. Kendi alanımızda rüştümüzü ispat etmek, ülke geneline ve genel siyasete dönük girişimlerimizin kolaylaştırıcısı, ikna edicisi olacaktır.

Bugün emek örgütlerinin demokrasi ve emek merkezli politik duruşu, mücadele alanı ve konularında elde edeceği kazanımlarla politik iddiaya yakışır bir düzeye çıkacaktır.

KESK'in tarihi bunu anlatır. Bizlerin, emek örgütlerinin başka bir tarife ihtiyacı olduğunu düşünmüyorum.

Sevgili arkadaşlar,

Durumun farkındayız. Bütçe üzerine onlarca sözcük sıralamanın bir faydası yok. Hepimiz nasıl bir hayat sürdürdüğümüzü biliyoruz. Her geçen gün yoksullaştığımızın farkındayız. Her gün soframızdaki bir dilim ekmeğin azaldığına tanık oluyoruz. Yaşam standardımız düşüyor, temel haklarımızdan yoksun bir hayata mahkum ediliyoruz. Savaş, silahlanmaya, banka kurtarmalara,

hortumculara, yolsuzluklara para bulanlar emekçiye bulamıyor.

Bu bir tercihtir arkadaşlar. İş başına geldiğinden bu yana AKP, yoksulların değil, zenginlerin hükümeti olduğunu aymazca ortaya koymaktan geri durmuyor.

İşte bütçe bunun ifadesidir. 2006 bütçesi zenginlerin hayatını düzenleyecek, bizlerin hayatını ise çekilmez hale getirecektir.

Bu bütçede eğitime 16; sağlığa 7,5; yatırıma 12 katrilyon ayrılırken, faize 46; silahlanmaya 15 katrilyon ayrılıyor. Bizim hayatımıza kast edenlere gereken yanıtı veriyoruz burada. Yağma yok, istediğiniz gibi at oynatamazsınız.

Bu bütçede, Kamu emekçileri, işçiler emekliler, gençler, kadınlar, çocuklar işsizler var mı? Soruyorum arkadaşlar bu bütçe de halk var mı? Yok! Çünkü bu bütçe IMF bütçesidir. Bu bütçe işverenlerin, TUSİAD'ın bütçesidir. Bu bütçe borç ve faiz bütçesidir. Bu bütçe barışın değil, savaşın bütçesidir. Bu bütçe sosyal güvenliği yok edenlerin, emeklilerin üç kuruşuna göz dikenlerin, eğitimi ve sağlığı özelleştirenlerin bütçesidir. Halk bu bütçede kendisini aramasın.

Emekçiler, ezilenler geleceğine dair bir umut arıyorsa, bu bütçeye ve bütçeyi yapanlara değil; alanlara baksın, buraya baksın, Sıhhiye meydanına baksın. Sesimize ses, soluğumuza soluk katsın.

Elinizi verecek bir el arıyorsanız, başınızı yaslayacak bir omuz istiyorsanız, omuz omuza vermenin sizi daha güçlü kılacağına inanıyorsanız, kimi zaman bir dosta, bir arkadaşına ihtiyaç duyuyorsanız, dayanışmaya, yardımlaşmaya, birlikte üretmeye, birlikte yaşamaya hazırsanız, kalbinizin kapısını dostlarınıza açın. Bakın o zaman nasıl yeniden yaratılıyor. Bakın o zaman nasıl aşkla örüyoruz ülkemizi yeni baştan.

Arkadaşlar,

Ücretlerimiz eriyor, işyerleri kapanıyor, işsizlik büyüyor. Vergi yükü çalışanların sırtındayken, sermayeye katrilyonlarca kaynak aktarılıyor. Tarıma destek kaldırılıyor, Yolsuzlukların üzeri örtülüyor, çeteciler aklanmaya çalışılıyor, çürüme her alana yayılıyor. Rantiyenin hizmetindeki AKP iktidarı "bildiğini okumaya", işsizliğe, yoksulluğa, yolsuzluğa "imza atmaya" devam ediyor. Böylesi bir iktidarla yaşamamız mümkün mü? IMF memurluğuna soyunan bütün siyasi iktidarlar eninde sonunda iflas etmiştir. AKP iktidarının sonu da bellidir.

Değerli Arkadaşlar,

Şemdinli'de yaşanan olayları hepimiz izledik. Yabancı gelmedi hiçbirimize. Anlaşıldı ki, birileri Susurluk'tan Şemdinli'ye köprü kurmaya çalışıyor. Birileri de, halkları birbirine düşürmeye çalışanları, savaştan, çatışmadan beslenenleri aklamaya çalışıyor. Şemdinli halkı alışık olduğumuz bir tezgahı açığa

çıkardı. Dikkatinizi çekmek istiyorum. Şemdinli’de “iyi çocuklar” ortaya çıktı.

Biz “iyi çocukları” çok iyi biliriz. 1 Mayıs 1977’de Taksim meydanında işçileri katleden, 12 Eylül öncesi yüzlerce devrimciyi, yurtseveri katledenler de “iyi çocuklar”dı. Yüzlerce “faili meçhulü”, bin operasyonu gerçekleştirenler de “iyi çocuklar”dı. Şemdinli’de tezgahlanan savaş kışkırtıcılığı Trabzon’da, Eskişehir’de, Sakarya’da yaşanan linç girişimlerinden ayrı bir yere oturtulamaz. Bunun adı ırkçılıktır, savaş kışkırtıcılığıdır, farklı kimliklere, kültürlere karşı gösterilen tahammülsüzlüktür. Demokrasiyi içine sindirememektir.

Susurluk’tan Şemdinli’ye kurulmak istenen köprüyü, başlarına yıkılım arkadaşlar. Çünkü biz din, dil, ırk, renk ayrımı yapmadan, her insanın haklarıyla eşit düzeyde var olacağı bir toplumsal yaşamı örmek istiyoruz. Ortak sorunların birleştirdiği insanları ortak paydanın dışına çıkartmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Ortak mücadele ekseninde, hak ve özgürlükler için bir arada kalmayı, farklılıklarımızla bir arada kardeşçe yaşamayı istiyoruz. Son günlerde başbakan tarafından bir çimento tartışması başlatıldı. Soruyorum sayın Başbakan’a, Kardeşlik, insan sevgisi, eşitlik ve adaletten güç alan, zengin yoksul ayrımının olmadığı, otoritenin, itaatın hükmünü yitirdiği, güce tapmanın yerini aşka ve insana inanmanın aldığı bir toplumsal yaşama duyulan özlemden daha iyi bir çimento olabilir mi?

Biz ne bir tarikatın müridi ne de bir başkasının “iyi çocuğu” olacağız, Doğularımızla, yanlışlarımızla, iyi ya da kötü yönlerimizle, hak ve özgürlüklerimizle, başkalarının hak ve özgürlüklerine göstereceğimiz tahammül ya da tahammülsüzlükle yani kısacası bütün insan olma hallerimizle bu ülkede özgür bir birey olarak yaşamak istiyoruz.

Değerli Mücadele Arkadaşlarım,

Dün, Orhan Pamuk davasında yaşanan olayları izlemiştinizdir. Görüşlerine katılın ya da katılmayın, sorun bu değil. Bu gibi davalar Türkiye demokrasisi için bir turnusol kağıdı işlevi görmektedir. Zaten, her hangi bir konuda görüşlerini açıkladığı için bir insanın yargı önüne çıkartılmasının neden olduğu demokrasi ayıbı, günlerdir sürdürülen linç kampanyası ve mahkeme binası önünde yaşananlarla ayyuka çıkmıştır.

Bugün Orhan Pamuk’a sahip çıkmak, demokrasiye sahip çıkmaktır, bir ülkenin aydınına, aydınlık geleceğine sahip çıkmaktır. Gelecek, ne savaştan beslenenlerin ne düşmanlığı körükleyenlerin, ne de statükoyu savunanların olacaktır. Türkiye, birileri direnmeye çalışsa da, mücadelemizle değişecek, demokratikleşecektir.

Sevgili Arkadaşlar,

Çalışma yaşamında halen 12 Eylül yasaları hüküm sürüyor. Sendikal Ö-

gütlenme, Toplu İş Sözleşmesi ve grev hakkı önündeki engeller kaldırılmalı, demokratik bir çalışma hayatı sağlanmalıdır. Kamu Personel Yasa Tasarısı ile iş güvencemiz ortadan kaldırılıyor, esnek istihdam öngörülüyor, kamu hizmetleri piyasalaşılıyor.

Bunu kabul edecek miyiz? Bu tasarı gündemleştğinde alanları dolduracak, hizmet üretmeme dahil her tür eylemi gerçekleştireceğiz. Sosyal Sigortalar ve GSS Yasa Tasarısı ile yetmiş milyonun sağlık hakkı yok sayılıyor, emeklilik mezarda bile hayal oluyor. Bu tasarıya karşı emek platformunun kararlarını yerine getireceğimizden hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

Mücadele ettiğimiz, hak aradığımız için baskı sürgün ve cezalara maruz kalıyoruz. Ama onlara inat, gittiğimiz her yerde düşüncemizin tohumlarını toprağa atıyor, filizlenmesi için mücadele ediyoruz. Baskı ve sürgünler derhal durdurulmalıdır. Cezaevlerinde ve yaşamın her alanında 12 Eylül hukuku aşılmalıdır.

Emekten yana bir bütçe mümkündür. Böyle bir bütçe için öncelikle IMF ve Dünya Bankası'nın "Yapısal Uyum ve İstikrar Programları" reddedilmelidir. Ülke ekonomisiyle ilgili bütün kararlar, başta emek örgütleri olmak üzere toplumun örgütlü kesimlerinin katılımıyla alınmalıdır.

Yüksek gelir gruplarının lehine olan vergi afları son bulmalı; finansal işlemler, faiz gelirleri üzerindeki vergiler artırılmalı; emekçiler ve küçük esnaf üzerindeki vergi yükü azaltılmalı; zenginlere servet vergisi uygulanmalıdır. Kaynakların toplumsal ihtiyaçlara göre dağılımını ve kullanımını sağlayacak bir bütçe istiyoruz.

Sevgili arkadaşlar,

17 Aralık, kışın ortasında yaz güneşi gibi içimizi ısıtıyor. Sesiniz gökyüzünde bir güneş gibi parlıyor. Bu güneşin Türkiye'nin dört bir yerindeki yoksulları ısıtması lazım. Sesimizin Anadolu'da yankılanması lazım. Onlar Susurluk'tan Şemdinli'ye köprü kurmaya çalışıyor. Bizim buradan Şemdinli'ye sesimizi duyurmamız lazım. F tipindeki arkadaşlarımıza sesimizi duyurmamız lazım. Egeli, Karadenizli çiftçilere sesimizi duyurmamız lazım. Güneşimizin işsizleri ısıtması lazım.

Bu soğukta emekli maaşı kuyruklarındaki amcaların, teyzelerin bizim güneşimizin sıcaklığı dışında bir başka şansları yok. Sözün özü; Biz olmasak gökyüzü, biz olmasak üzüm, biz olmasak üzüm göz, kömür göz, ela göz; biz olmasak göz ile kaş, öpücük, nar içi dudak; biz olmasak ray, dönen tekerlek, yıkanan buğday, ayın onbeşi; Biz olmasak Taşova'nın tütününü, Kütahya'nın çinisi, yani bizsiz; Anne dizi, kardeş dizi, yar dizi güzel değildir. O halde haydi; Dost dost ille kavgal!

EK 9-**“Özgür-Demokratik ve Eşitlikçi bir Türkiye Mitingi” Konuşma Metni/3 Kasım 2007**

Özgür, demokratik ve eşitlikçi bir Türkiye yaratma çağrımıza destek verenler; “geleceğimizi neoliberal politikalara, milliyetçi histerilere, savaş çığırtkanlığına, dinci-gericiliğe teslim etmeyeceğiz” diyenler; şiddete ve savaşa karşı aklın ve yüreğin sesini duyuralım diyenler; yoksulluğa, ırkçılığa ve gericiliğe hayır diyenler, hepiniz hoş geldiniz!

Ülkemizin geleceğini karartmaya çalışanlara inat, Türkiye'nin aydınlık, umutlu ve huzurlu geleceğini göstermek için biraradayız. Bu ülkenin aydınlık, namuslu ve dürüst insanları, gençler, kadınlar, işçiler, işsizler, emekçiler, kamu çalışanları, emekliler, çiftçiler, köylüler, mühendisler, mimarlar, hekimler, öğrenciler hepiniz hoşgeldiniz!

Edirne'den, Ardahan'dan, Muğla'dan, Hakkari'den, Antalya'dan, Bartın'dan, Türkiye'nin dört bir yanından, eşitlik, özgürlük, demokrasi, adalet, laiklik, bağımsızlık, demokratik çalışma yaşamı, sosyal haklarımız, barış ve birarada yaşamı savunmak için bu alanda yan yana gelen tüm yurttaşlarımız hepiniz hoşgeldiniz!

Gözlerini kâr hırsı, iktidar arzusu, linç kararı bürüdüğü için bizleri görmeyenler görsün diye şimdi bayraklarımızı daha yukarı kaldıralım; kulaklarını satış pazarlıkları, beyaz saray buyrukları, savaş borazanları tıkadığı için sesimizi duymayanlar duysun diye ısıklarımızı ve alkışlarımızı daha da yükseltelim!

Bugün, sıhhiye meydanında yükselen bu ses, ülkemizin geleceğini kendi çıkarları için şekillendirmeye çalışanlara, ülkemizi karanlığa sürüklemeye çalışanlara yanıt olsun. Bizler, ülkemizin ve geleceğimizin elimizden çalınmasına sessiz kalmayacağız!

Dostlar!

Türkiye'nin geleceği açısından büyük önem taşıyan günler yaşıyoruz. Her zamankinden daha fazla özgürlüğe, eşitliğe, adalete, kardeşliğe ve barışa ihtiyaç duyduğumuz bu dönemde, “yeni anayasa” tartışmaları büyük önem taşıyor.

Çünkü anayasalar, toplumsal yaşamı şekillendiren temel belgedir. Anayasa üzerine yapılan tartışmalar, aslında nasıl bir ülkede yaşamak istediğimize dair tartışmadır. Dolayısıyla yıllardır başka bir ülke istiyoruz diyen buradaki onbinler, anayasa tartışmalarının asıl tarafıdır!

Bizler yıllardan beri, 12 Eylül darbecilerinden hesap sorulmadan, başta anayasa olmak üzere tüm 12 Eylül hukuku tasfiye edilmeden, umutlu bir ge-

leceğe adım atamayacağımızı dile getirdik!

Dostlar!

Bundan yaklaşık 25 yıl önce, 7 kasım 1982'de, 12 eylül'ün cuntacı generalleri nezaretinde hazırlanan 1982 anayasası, tam çeyrek asırdır, hayatlarımızı karartmaya devam ediyor.

Türkiye, darbe anayasasını, tam çeyrek asırdır, alnında kara bir leke, boynunda yağlı bir urgan, sırtında büyük bir kambur gibi taşıyor! Bu utançtan kurtulmanın vakti çoktan gelmiştir!

Neo-liberal ekonomik programlarıyla sosyal yapımızı çökerten, kişisel hak ve özgürlüklere getirdiği baskılarla hayatlarımızı zindan eden, türk-islam sentezi ideolojisiyle muhafazakâr bir yaşam tarzını dayatan, tek tipçi anlayışıyla kültürel, kimliksel ve inançsal zenginliklerimizi yoketmeye çalışan mevcut anayasayı yırtıp atmak ve 12 eylül'ün tahribatını giderecek bir mücadele yürütmek hepimizin boynunun borcudur.

Ancak, akp'nin hazırlıklarını yürüttüğü sözüm ona "yeni" anayasa, bırakın 12 eylül hukukunu yırtıp atmak, onun bizlere dayattığı neo-liberal ve muhafazakâr yaşam tarzını daha da perçinlemeye çalışmaktadır.

Kapalı kapılar ardında yürütülen anayasa hazırlıklarından basına yansıyan taslaklar gösterdi ki, akp, Türkiye toplumunun yıllardır özlemini duyduğu özgürlük ve demokratikleşme taleplerini karşılamak için değil, başta sermaye çevreleri olmak üzere kendi yandaşlarını mutlu etmek, onlara dikensiz gül bahçesi yaratmak için anayasa hazırlamaktadır.

Hazırlanan anayasa taslağıyla, neo-liberal politikalar kurumsallaştırılmak, özelleştirmeler anayasal bir statüye getirilmek, istemektedir, devlete piyasayı geliştirme vazifesi yüklemek istenmektedir. Bizler böyle bir anayasayı kabul etmeyeceğiz!

Akp yeni anayasayla, içinde geliştiği türk-islam sentezi anlayışına dayalı toplumsal ve kültürel yapıyı daha da muhafazakârlaştırmak istemektedir! Bilmelidir ki laiklik, çağdaş bir toplumsal düzenin vazgeçilmez bir unsurudur. Bu nedenle toplumsal yaşamın hiçbir alanında dinsel referanslı ayrımcılığın ve baskının yaşanmaması için kamu iradesi gereken önlemleri almalıdır. Her türden kültür, inanç ve inançsızlık, birisi diğerinin önüne geçirilmeden, hiçbirisi ötekileştirilmeden özgürce yaşanabilmelidir.

Bizler,

Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi kamusal hizmetleri toplumsallaştıran,

Örgütlenmenin önündeki engelleri kaldıran, halkın örgütlü yapılarıyla siyasete katılımını sağlayan,

Her türlü hak ve özgürlükleri kamusal güvence altına alan,

Türkiye'deki bütün kültür, kimlik ve inançların birini ötekinin önüne geçirmeden, birarada kardeşçe yaşamasını güvence altına alan

Bir anayasa istiyoruz!

Ve bizler, yeni bir anayasa'nın barış dolu topraklarda doğmasını istiyoruz! Şimdi, bu değerlere sahip çıkan tüm toplumsal kesimleri sürece birlikte müdahil olmaya davet ediyoruz.

Sevgili dostlar,

12 Eylül darbesi, sadece hukuksal düzenlemeleriyle değil, hayatımızın her alanına dair kurumsal düzenlemeleriyle de varlığını devam ettirmektedir. Bir kaç gün sonra, 6 Kasım'da, kuruluşunun 26. Yılında, Türkiye'nin her yanındaki üniversiteliler tarafından bir kez daha protesto edilecek olan yök, bu kurumların başında gelmektedir.

Ülkemizdeki anti-demokratik, baskıcı ve bilimsellikten uzak üniversite yapısının başlıca mimarı olan yök, derhal yok edilerek, özgür, bilimsel ve demokratik bir üniversite sisteminin kurulması gerekmektedir. Ferman devletinse, üniversiteler bizimidir diyen gençlerimize selam olsun.

Sevgili dostlar,

Bugün saymakla bitiremediğimiz 12 Eylül düzeninin en karanlık, en koşmuş, en kirli yüzü yine bir 3 Kasım günü susurluk yakınlarındaki bir kazayla ortaya serildi.

3 Kasım 1996'daki bu kazayla ortaya çıkan kirli bağlantılar, yıllarca hayatlarımızı kabaşa çeviren faili meçhul cinayetlerin, çete faaliyetlerinin, mafyatik ilişkilerin ipliğini pazara çıkarttı.

12 Eylül öncesinde ülkeyi bir iç savaşa sürükleyen kanlı tezgâhların düzenleyicileri, anlarca aydınımızın hayatını verdiği cinayetlerin faileri, maraş'ta, çorum'da sivas'ta, gazi'de düzenlenen katliamların sorumlu ilişkileri o kazayla bir kez daha ortaya çıktı.

Kazadan sonra artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak diyenler, unutsa ve unutturmaya çalışsa da, bizler asla unutmayacağız! Bizleri yakanları, bizleri vuranları, bizleri katledenleri asla unutmayacağız, unutturmayacağız!

Sevgili dostlar,

3 Kasım bir de AKP'nin 2002 yılındaki seçimlerle iktidara gelişinin yıldönümü!

Aradan geçen 5 yıl içinde akp hükümeti, toplumsal ve ekonomik hayatımızı köklerinden sarsacak adımlar atmıştır. Gündelik çıkarlar adına atılan bu adımların hayatlarımızda yaratacağı tahribat, önümüzdeki günlerde daha net ortaya çıkacaktır.

Yegâne ekonomi politikası ülke zenginliklerini satmak olan siyasi iktidar, cumhuriyet tarihinin en büyük borçlanmalarına imza atarak ülkemizin ekonomik geleceğini pamuk ipliğine bağlamıştır.

Sermayeye dost, halka düşman olan hükümet, halkı önce yiyecek ekmeğe muhtaç edip, ardından yardım poşetleri dağıtarak yoksulların onuruyla oynamaya çalışmaktadır. Bizler sadaka toplumu değil, sosyal bir devlet istiyoruz!

AKP hükümeti eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi toplumsal yapının temel direkleriyle adeta bir oyun hamuru gibi oynayarak, yarınlarmızı tehdit etmektedir.

Eğitimde gericici kadrolaşma ve bilim-dışı müfredatla yaratılan yozlaşma, özel dershanecilik ve özel okullar eliyle yaratılan ticari zihniyet gelecek nesilimiz açısından düşündürücü sonuçlar doğuracaktır.

Sağlık ve sosyal güvenlik alanında ise reform adı altında, çöküş programları hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Aile hekimliği komedisiyle, sevk zincirinin yok sayılmasıyla, sağlık ocaklarının kapatılma girişimleriyle başlatılan halkın sağlık hakkını gasp etme girişimi, "sosyal sigortalar ve genel sağlık sigortası" yasasıyla taçlandırılmak istenmektedir.

Bizler eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik gibi en temel haklarımızın piyasaya teslim edilmesine izin vermeyeceğiz!

Sevgili dostlar,

Hükümetin 5 yıllık iktidarı boyunca en tutarlı politikası ne oldu biliyor musunuz; emek düşmanlığı! Bugüne kadar Türkiye'de hiçbir hükümet emekçilerin alınterine bu denli göz dikmedi, bu güne kadar hiçbir hükümet emek ve meslek örgütleriyle bu denli uzlaşmaz olmadı, bugüne kadar hiçbir hükümet emekçilerinin taleplerine bu denli duyarsız olmadı!

Özelleştirme politikalarıyla işsizliği ve yoksulluğu arttıran, asgari ücretliye ölüm sınırında bir yaşamı reva gören hükümet, kamu emekçilerini de sefalet ücretlerine mahkûm etmiştir. 2008 yılı maaş zammını yüzde 2+2 olarak ön-gören bu hükümeti, kamu emekçileri asla affetmeyecek! Kamu emekçilerinin toplu sözleşme ve grev hakkını görmezden gelen bu hükümeti, kamu emekçileri asla affetmeyecek!

Kamu emekçilerinin insanca yaşam umutlarını elinden alan akp hükümeti, şimdi de kamu emekçilerinin geleceğine gözü dikmiştir. Hazırlığında oldukları kamu personel rejimi yasasıyla, tüm kamu çalışanlarının iş güvencesini elinden alarak, güvencesiz ve esnek istihdamı yerleştirmeye çalışmaktadır.

Hükümet gözünü kamu emekçilerinin geleceğine dikeceğininie, kamuda çalışan yüzbinlerceli sözleşmeli personelin yaşamına bakmalıdır. Kadrosu, güvencesi, geleceği olmadan kamuda çalıştırılan yüzbinlerce sözleşmeli ve

vekil akp hükümetinin ayıbıdır!

Bu ülkenin tüm emekçileri

Güvenli bir gelecek, Demokratik bir çalışma yaşamı, Örgütlenme özgürlüğü, Siyasete katılmak, Toplu sözleşme ve grev hakkını kullanmak, eşit işe eşit ücret almak İstiyor!

Yarınlarımıza güvenle bakabilmenin tek yolu, özgürlükleri, demokrasiyi ve eşitliği bu ülkenin her yanına ve toplumsal ilişkilerimizin her alanına ilmek ilmek işlemektir.

Sevgili dostlar!

Ülkemizde son dönemde kürt sorunu ekseninde yaşanan gelişmeler hepimizi üzmektedir. Bilinmelidir ki, atılan her bomba, patlayan her mayın, sıkılan her kurşun, sorunun çözümünü biraz daha güçleştirmektedir. Yaşanan bu olaylar üzerinden geliştirilen milliyetçi histeri ve linç kültürü, toplumu ayrıştırıp, bu topraklarda yüzlerce yıldır yan yana kardeşçe yaşayan halkları birbirine düşman edecektir.

Kürt Sorunu bu ülkenin sorunudur ve ancak kendi dinamikleriyle çözülebilir. Çözüme adım atabilmek için silahlar koşulsuz olarak susmalıdır. 8 asker biran önce serbest bırakılmalıdır. İhtiyacımız olan şey ne tezkere, ne de yeni bir olağanüstü hal uygulamasıdır. Bizim ihtiyacımız olan, barış içinde birarada yaşama iradesine sahip çıkarak, yükseltmektir. Sorunun barışçıl ve demokratik çözümü için siyasal bir irade ortaya konularak adım atılmalıdır.

Sevgili dostlar,

ABD emperyalizmi, kuzey afrika'dan güney asya'ya uzanan sınırlar içine alan "büyük ortadoğu projesi" ile bu bölgeleri ortak bir plan etrafında yeniden ve kendi çıkarları çerçevesinde yapılandırmak istiyor. Böylece söz konusu bölgeleri yeniden ve baştan aşağıya kendi siyasal hegemonyası altında tesis etmiş olacaktır.

Savaş makinası ABD'nin Dışişleri Bakanı Rice Türkiye'ye geldi. Başbakan erdoğan ise 5 Kasım'da Bush ile görüşecek. Bu görüşmelerde Türkiye'yi ortadoğu bataklığına çekerek bu projenin parçası haline getirmenin hesapları ve pazarlıkları yapılacak.

Ortadoğu halkları, ABD eliyle, savaşla, işgalle gelecek bir "özgürleşme" istemiyor. Ortadoğu halkları, hayatlarının pentagonda tasarlanmış planlar çerçevesinde dizayn edilmesini istemiyor. Ortadoğu halkları büyük ortadoğu projesini istemiyor.

Türkiye, bölgeyle ilişkilerini ABD'nin kanlı yıkım projeleri üzerine değil, bölgedeki tüm halklarla barış içinde kardeşe yaşama üzerine geliştirmelidir.

ABD'nin Ortadoğu'dan çekilmesi, Irak'ta süren işgalin son bulması, sava-

şın ve ölümlerin durdurulması, iran'ın irak olmaması için, barıştan ve halkların kardeşliğinden yana herkesle bir kez daha haykırıyoruz: ABD ortadoğu'dan defol!

Sevgili dostlar,

Gerçek anlamda özgürlük, demokratikleşme ve eşitlik:

Ülkemizdeki farklı kültür, kimlik ve inançların özgürce ifade edilmesinin sağlanmasıyla, Coğrafyamızda yaşayan tüm halkların birarada, kardeşçe yaşamasıyla, Toplumun her alanına sirayet etmiş cinsiyetçi anlayışın aşılmasıyla, Laikliğin kamusal iradenin güvencesi altına alınmasıyla, Düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki her türden engelin kaldırılmasıyla, Dış politikada barış ve kardeşlik ilişkilerinin yerleştirilmesiyle, Toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanunu, polis vazife ve yetkileri kanunu, kabahatler kanunu gibi yasal düzenlemelerin ortadan kaldırılmasıyla, Doğayla barışık, ekolojist bir dünya görüşünün yerleştirilmesiyle Halkın söz, yetki ve karar sahibi olması Mümkün olacaktır!

Sevgili dostlar!

Bizler hayatımıza çöreklenen darbe anayasasının, susurluk çetelerinin ve akp hükümetinin bizlere biçtiği geleceği kabul etmiyoruz. Bizler, başka bir yaşamın, başka türlü bir Türkiye'nin mümkün olduğunu biliyoruz. Bizler, şiddetin ve silahların teslim aldığı bir gelecek değil, umut dolu yarınlar istiyoruz! Bizler, sokakları, milliyetçi ve militarist hezeyanların değil, barışın, kardeşliğin, dostluğun ve birarada yaşam arzusunun kuşatmasını istiyoruz Bizler, baskıcı, totaliter, muhafazakâr değil, özgürlükçü ve eşitlikçi bir anayasa istiyoruz!

Düşlediğimiz özgür, demokratik ve eşitlikçi Türkiyeyi kurmak için bu miting bir başlangıç olsun! Şimdi bu inancı paylaşan herkes, omuz omuza, yan yana mücadeleyi örgütleme sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

Sokaklarında kardeşlik türkülerinin söylendiği bir Türkiye umuduyla, başta KESK, TMMOB VE TTB olmak üzere, burayı dolduran tüm kurumlar adına hepimize mücadelemizde kolay gelsin diyorum.

EK 10-

1 Mayıs 2007-30 Nisan 2008 Arası Medya Takip Raporu/Mayıs 2008

Bu rapora esas olan veriler D&D MedyaForum adlı medya takip şirketinin Türkiye çapındaki tüm basılı yerel ve ulusal gazeteleri günlük olarak tarayarak dökümlendiği bilgilerden oluşmaktadır.

Veriler 1 Mayıs 2007 ile 30 Nisan 2008 tarihleri arası dönemi kapsamaktadır.

Şirket incelediği gazetelerde, yer alan “KESK” ve “Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu” ibarelerini derlemektedir.

Şirket her ne kadar konfederasyon ile sendikalarının haberlerini süzmeye çalışsa da özellikle illerde yapılan KESK Şubeler Platformu haberlerini de KESK kategorisi içerisine almaktadır. Dolayısıyla bu veriler tam olarak güvenilir değildir. Bununla birlikte genel bir değerlendirme yapabilecek bilgileri sunmaktadır.

A) Son 1 yılda Gazetelerde Yer Alan Toplam Haber Sayıları

Ulusal Gazeteler:

Dağıtımı tüm Türkiye çapında yapılan gazeteler bu klasmanda ele alınmıştır.

Bu gazeteler: Akşam, Birgün, Bugün, Cumhuriyet, Evrensel, Güneş, H.O. Tercüman, Hürriyet, Milli Gazete, Milliyet, Posta, Radikal, Sabah, Sözcü, Şok, Star, Takvim, Taraf, Turkish Daily News, Türkiye, Vatan, Yeni Şafak ve Zaman gazeteleridir.

Bu gazeteler arasında yer alan Taraf Gazetesi yayın hayatına 2007 Kasım'ında başlamıştır. Gündem Gazetesi ise incelenen dönem içerisinde çok defa kapatılmış, farklı isimlerle çıkartılmış ve son dönemde hiç yayınlanmaz olduğu için verilerin sağlıklı olmaması nedeniyle inceleme dışında tutulmuştur.

Yerel Gazeteler:

Dağıtımı belli bölgeleri kapsayan gazeteler bu kapsamda ele alınmıştır. Neredeyse tüm illerin kendine ait bir ya da daha fazla yerel gazetesi vardır.

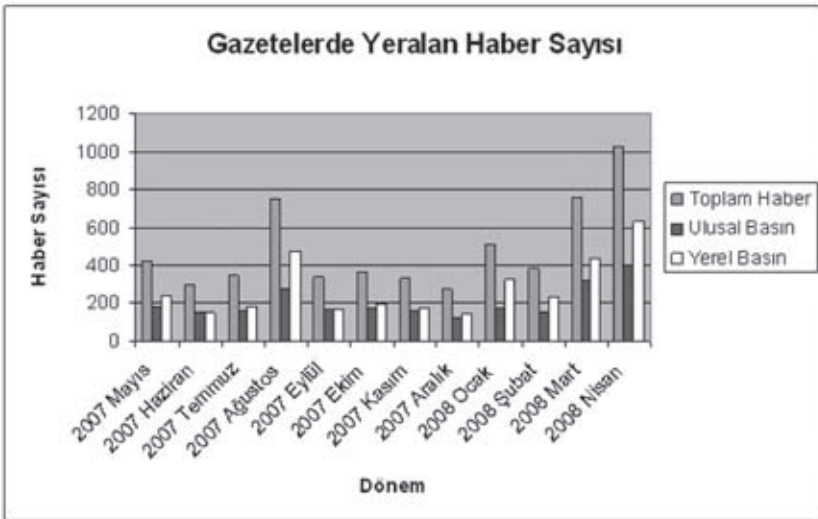
Bu gazetelerin büyük kısmı sadece o bölgenin yerel haberlerini yaparken, bir kısmı da tıpkı ulusal gazeteler gibi Türkiye'nin aktüel gündemine yönelik bir haber politikası izlemektedir.

KESK	Toplam Haber	Ulusal Basın	Yerel Basın
2007 Mayıs	422	180	242
2007 Haziran	301	151	150
2007 Temmuz	345	160	185
2007 Ağustos	753	275	478
2007 Eylül	337	167	170
2007 Ekim	366	173	193
2007 Kasım	332	158	174
2007 Aralık	273	127	146
2008 Ocak	506	179	327
2008 Şubat	384	148	236
2008 Mart	757	321	436
2008 Nisan	1029	399	630
TOPLAM	5805	2438	3367

Tablo 1. Gazetelerde yer alan toplam KESK haberleri sayıları

Tablo 1, 2007 yılının 1 Mayıs'ı ile 2008 Yılı 30 Nisan tarihi arasındaki 1 yıllık dönemde yerel ve ulusal gazetelerde yer alan KESK haberlerinin toplam sayılarını bildirmektedir.

Bu tablodaki rakamlardan ve bu rakamların şekillendirilmiş hali olan Grafik 1'den anlaşılacağı üzere 1 yıllık dönem içerisinde en fazla haber yapılan aylar, Ağustos, Mart ve Nisan Aylarıdır. Ağustos ayı Hükümet ile Konfederasyonlar arasında Toplu Görüşmelerin yapıldığı dönemdir. Bu ay sadece KESK'in değil, diğer konfederasyonların da yoğun olarak gazetelerde yer aldığı dönem olmuştur.

Diğer konfederasyonların bu dönemdeki haberleri Hükümetle yapılan görüşmelerin resmi açıklamaları olurken, KESK bu dönemde kendi örgütsel eylemleriyle ve kampanyalarıyla öne çıkmıştır.

Gazetelerde KESK haberlerinin yoğunlaştığı bir diğer ay da 22008 yılının Mart Ayı olmuştur. Bu dönem SSGSS yasaının Meclis Genel Kuruluna getirildiği ve buna karşı tüm Türkiye çapında eylemlerin yoğunlaştığı dönem olmuştur. 14 Mart'ta Emek Platformunun düzenlediği iş bırakma eylemi, tüm konfederasyonların isimlerinin gazetelerde anılmasına neden olsa da, daha sonraki dönemde KESK'in ısrarlı mücadelesi, gazete haberlerindeki yerini de arttırmıştır.

1 yıllık dönem boyunca gazetelerde yer alan KESK haberlerinin en yüksek olduğu dönem 2008 yılı Nisan ayı olmuştur. Nisan ayının başlarında SSGSS yasaının Meclis Genel Kurulunda görüşülmesi ve kanunlaştırılması, bu dönemde çok sayıda eylemi de beraberinde getirmiştir.

KESK'in tüm illerde örgütlediği iş bırakma eylemi ve çeşitli basın açıklamaları gazetelerde yoğun olarak yer almıştır. Nisan Ayının sonlarına doğru ise 1 Mayıs gündeme oturmuş ve KESK'in DİSK ve Türk İş ile birlikte İstanbul'daki 1 Mayıs etkinliğinin Taksim'de kutlayacağını açıklaması, KESK haberlerinin artmasına neden olmuştur.

Diğer memur konfederasyonları hem SSGSS karşıtı mücadeleyi bıraktıkları hem de 1 Mayıs'a dair herhangi bir hazırlıkları olmadığı için gazetelerde yer alma düzeyleri en altlara inmiştir.

B) 1 Yıllık Dönemde Gazetelere Göre Haber Sayıları

İncelenen 1 yıllık dönem içerisinde toplam tirajı 5 Milyon dolayında olan ulusal gazeteler içinde KESK haberinin yer almadığı gazete yoktur. Bu dönemde Ulusal Gazetelerde yer alan aylık haber sayıları Tablo 2'de gösterilmektedir.

KESK	2007 Mayıs	2007 Haziran	2007 Temmuz	2007 Ağustos	2007 Eylül	2007 Ekim	2007 Kasım	2007 Aralık	2008 Ocak	2008 Şubat	2008 Mart	2008 Nisan	TOPLAM
A k - şam	2	0	2	4	0	1	1	2	2	0	2	6	22
Birgün	39	35	30	49	45	55	40	42	42	38	56	71	542
Bugün	6	2	3	10	3	3	1	1	4	1	4	6	44
Cumhuriyet	19	6	17	21	17	13	17	11	23	17	39	49	249

Evrensel	53	57	42	49	49	59	45	42	48	46	77	88	655
Güneş	4	6	5	6	4	2	1	4	3	1	9	8	53
H. O. Tercüman	2	2	8	15	2	2	2	1	2	3	6	7	52
Hürriyet	3	3	3	5	4	4	1	3	4	7	10	13	60
Milli Gazete	3	7	8	16	4	4	3	1	5	2	6	3	62
Milliyet	7	2	3	7	7	7	6	1	8	7	15	15	85
Posta	4	1	3	10	0	1	3	0	2	2	11	7	44
Radikal	9	9	9	12	14	9	5	1	10	10	20	22	130
Sabah	3	2	1	8	3	1	8	2	0	2	8	9	47
Sözcü			8	20	2	2	0	0	3	2	8	9	54
Star	3	2	3	5	3	2	4	1	0	1	3	5	32
Şok	4	4	4	3	0	0	1	2	3	0	4	3	28
Takvim	3	1	6	10	2	2	1	2	5	1	5	13	51
Taraf							3	4	7	4	13	23	54
Türkish-Daily-News	0	5	1	5	2	0	2	2	2	0	2	9	30
Türkiye Gazetesi	4	1	0	4	0	2	2	0	1	0	2	6	22
Vatan	2	3	1	4	3	1	8	1	3	2	12	14	54
Yeni Şafak	5	2	1	4	1	1	2	1	1	1	1	8	28
Zaman	5	1	2	8	2	2	2	3	1	1	8	5	40

Tablo 2. Gazetelere göre KESK Haberleri sayısı

KESK'le ilgili gazetelerde çıkan haberlerin gazetelere göre dağılımı Tablo 2'den daha ayrıntılı olarak incelenebilmektedir. Mayıs, Ağustos, Ocak, Mart ve Nisan Ayları tüm gazetelerde KESK haberlerinin daha sıklıkla yer aldığı gözlenebilmektedir.

Hem tablo 2'deki rakamlar, hem de aynı rakamlardan derlenen ve 1 yıllık dönemde KESK haberine yer veren gazeteleri gösteren Grafik 2'den anla-

şılacağı üzere gazeteler arasında KESK haberlerine yer verme bakımından büyük bir uçurum vardır. Sol eğilimli gazeteler açık ara KESK haberlerine daha fazla yer vermektedir.

Evrensel, Birgün, Cumhuriyet gazeteleri KESK haberlerine yaygın bir yer vermektedir. Bu üç gazetenin toplam tirajı 100 bin civarındadır. Bu ilk halkayı takiben Taraf, Radikal ve Milliyet Gazeteleri gelmektedir.

Bu gazetelerin toplam tirajı ise 300 bin dolayındadır. Yani KESK haberleri yaklaşık 500 bin toplam tirajlık gazetelerde düzenli olarak yer bulmaktadır. Bu rakam toplam gazete tirajlarının yüzde 10'una denk gelmektedir.

Ana akım medyada ve sağ eğilimli gazetelerde ise KESK haberleri daha çok ülke gündemiyle örtüşen haberlerde ve ekonomik araştırmalarla yer almaktadır.

Ülke gündemini yakından ilgilendiren konularda verilen hızlı refleksler ve düzenli olarak yapılan sektör araştırmaları tüm gazeteler tarafından dikkate alınmaktadır.

C) Diğer Konfederasyonlarla Karşılaştırma

SENDİKA	2007 Mayıs	2007 Haziran	2007 Temmuz	2007 Ağustos	2007 Eylül	2007 Ekim	2007 Kasım	2007 Aralık	2008 Ocak	2008 Şubat	2008 Mart	2008 Nisan	TOPLAM
KESK	180	151	160	275	167	173	158	127	179	148	321	399	2438
Kamu-Sen	55	74	81	296	175	108	111	66	122	38	216	64	1406
Memur-sen	41	42	48	297	137	60	14	43	65	40	80	48	915

Tablo 3. Konfederasyonların 1 yıl içerisinde gazetelerde yer alan toplam haberleri

Tablo 3'te ayrıntıları görülebileceği üzere 1 yıl içerisinde ulusal gazetelerde yer alan haber sayıları toplamında KESK açık ara diğer iki konfederasyondan fazladır. Hatta KESK haberlerinin sayısı diğer iki konfederasyonun toplamından bile daha fazladır.

Memur Sen'in bu dönem içerisinde bu kadar az sayıda medyada yer alması, söz konusu konfederasyonun hükümet yanlısı tutumunun gözler önüne serilmesi bakımından ibret vericidir.

Toplu görüşmeler döneminde hükümetle yan yana poz vermekten başka hiçbir şey yapmayan söz konusu Kamu Sen ve Memur Sen, yılın diğer aylarında adeta kabuklarına çekilerek, emekçilerin taleplerini dillendirmekten kaçınılmaktadırlar.

**YOKSULLUĞA
IRKÇILIĞA VE GERİCİLİĞE
TESLİM OLMAYACAĞIZ!**

eşit, özgür, bağımsız ve demokratik
bir ülkede, birarada yaşam için

**1 MAYIS'TA
ALANLARDAYIZ**

KESK
1995

BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA

**HERKES
İÇİN**

SOSYAL ADALET
BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASI
ÖZGÜRLÜK
EŞİTLİK
BARİŞ

KESK
1995

MİTİNG

'AİLE HEKİMLİĞİ' TİCARETHANESİNE HAYIR!

20 KASIM 2005 DÜZCE - Heykel Önü - 13:00

MİTİNG

17 Aralık'ta Ankara'dayız!

DEMOKRATİK TÜRKİYE HALK İÇİN BÜTÇE!

DEMOKRATİK TÜRKİYE:

- Sendikal örgütlenme, TİS ve greve hakları bütündeki engeller kaldırılmak, demokratik bir çalışma hayatı sağlanmalıdır.
- Kamu Personel Yasa Tasarısı, Sosyal Sigortalar ve 655 Yasa Tasarısı başta olmak üzere tüm toplumsal yükümlülükler geri çekilmelidir.
- Banka sergisi ve cezaları durdurulmalıdır.
- Türkiye'ne çağul ve çokkültürlü yapısına uygun olarak Kültür varlığında demokratik çözüme öncelik hürriyet ve insan hakları alınmalıdır.
- Sürdürülebilirlikten şemdinli'ye kadar uzanan cezalar azaltılmalıdır.
- Çeşitlendirilmiş ve yasama her alanında 12 Eylül hukukuna ve anıl demokratik yasalara son verilmesi, "Terörle Mücadele Yasası" geri çekilmelidir.

HALK İÇİN BÜTÇE:

- Emekten yana bir bütçe mümkündür. Böyle bir bütçe için öncelikle IMF ve Dünya Bankası'nın "Yapısal Uyum ve İstikrar Programları" reddedilmelidir. Üzge ekonomisiyle ilgili bütün kararlar, başta emek örgütleri olmak üzere toplumun örgütlü kesimlerinin katılımıyla alınmalıdır.
- Kamu çalışanlarının başta ücretleri olmak üzere bütün hakları toplu pazarlık süreci ile belirlenmeli, çalışma yasaları demokratikleştirilmelidir.
- Yüksek gelir gruplarının kilitli olan vergi artırımları son bulmalı; finansal işlemler, faiz gelirleri üzerinden vergiler artırılmalı; emekliler ve küçük esnaf üzerinden vergi yükü azaltılmalı; zenginlere servet vergisi uygulanmalıdır.
- Kaynaklar savaşta ve savaşa değil, eğitime, sağlık ve sosyal güvenceye aktarılmalıdır.
- Kaynakların toplumsal ihtiyaçlara göre dağılımını ve kullanımını sağlayacak bir bütçe lityonust!

DİSK • KESK • TMMOB • TTB

12 EYLÜL ANAYASASI KALDIRILSIN!

ÖZGÜR ve DEMOKRATİK
BİR TÜRKİYE YOLUNDA
YENİ ANAYASA!

TARTIŞIYORUZ!
TARTIŞTIRIYORUZ!

ÖZGÜR-DEMOKRATİK ve EŞİTLİKÇİ
BİR TÜRKİYE İÇİN
3 Kasım'da Ankara'dayız!

EŞİTLİK!
ÖZGÜRLÜK!
BARİŞ!
ADALET!
DEMOKRASİ!
LAKMIZ!
DEMOKRATİK
ÇALIŞMA YASAMI!
SOSYAL HAKLARI!

KESK KAPALI İŞLERİN
KURUCUSU
KURUMSAL
KURUMSAL
KURUMSAL

TMMOB TÜRK MİLLİYETÇİ
KURUCUSU
KURUMSAL
KURUMSAL

TTB TÜRK
MİLLİYETÇİ
KURUCUSU
KURUMSAL

GEÇMİŞTEN GELECEĞE
**MÜCADELEMİZ
SÜRÜYOR!**

10.
YIL

YAŞASIN KESK!

KESK
1995

1995

BİZ DÜNYA KADINLARI
EŞİTLİK • ÖZGÜRLÜK • ADALET • DAYANIŞMA • BARIŞ İÇİN
YÜRÜYÜRÜZ!

9 Mayıs HAYDARPAŞA
10 Mayıs DOLMABAĞÇE
17 Ekim ANKARA

İKİ MİLYON KAMU EMEKÇİSİNİN SESİYİZ

'GÖRÜŞEREK'
OYALANMAYACAĞIZ

TOPLUSÖZLEŞME
HAKKIMIZI KULLANACAĞIZ!

KESK
1995

İKİ MİLYON
KAMU EMEKÇİSİNİN

SESİYİZ!

KESK
1995

TOPLUSÖZLEŞME
HAKKIMIZ VARDIR
KULLANACAĞIZ!

"KAMU PERSONEL YASASI"
"SOSYAL SİGORTALAR ve GENEL SAĞLIK SİGORTASI YASASI"

**REFORM DEĞİL
MAYINLI TARLA!**

İstisnai istihdam
Performans sistemi
Sıncılandırılabilirlik
Emek çalışma
İstihdam azaltılabilirliği
Siyaset yasası
Çalışma koşulları
Yatırımların artırılması
Mazarda emeklilik (68 yaş)
Emeklilikte istifade
Kadro dışı, abdestemeli istihdam
İstihdamın artırılması
Ek sağlık sigortası primi (%5)
Grev ve toplu eylem yasası
Emekli aylığı oranının düşürülmesi
(%50'ye kadar)
Sağlık katkısı ve katkı payı

KESK

KIYIM YASALARINA KARŞI MÜCADELEYE!

İNSANCA YAŞAM İÇİN 14 ARALIKTA HİZMET ÜRETİYORUZ

- TİS VE GREV HAKKI,
- ÇALIŞMA YAŞAMININ DEMOKRATİKLEŞMESİ,
- İŞ GÜVENCELİ İSTİHDAM,
- İNSANCA YAŞANACAK BİR ÜCRET,
- SAĞLIK VE EĞİTİME YETERLİ BÜTÇE,
- HERKESE PARASIZ, EŞİT, ULAŞILABİLİR,
NİTELİKLİ KAMUSAL HİZMET İÇİN

**14 ARALIKTA
HİZMET ÜRETİYORUZ**

REFERANDUM
13 KASIM - 1 ARALIK 2006

BÜTÇEYİ OYLUYORUZ !

- HALKIN DEĞİL, SERMAYE VE RANTİYENİN İHTİYAÇLARINI ÖNGÖREN,
- YOKSULLUK VE YOLSUZLUĞU ARTTIRAN,
- İNSANCA YAŞACAK ÜCRETİ ÇOK GÖREN,
- ÜCRET VE ÇALIŞMA KOŞULLARINI TEK TARAFLI BELİRLEYEN,
- EĞİTİME YETERLİ BÜTÇE, OKULUMUZA ÖDENEK AYIRMAYAN,
- SAĞLIKTA YIKIMA NEDEN OLAN,
- TİS VE GREV HAKKINI ENGELLEYEN.

IMF BÜTÇESİNE HAYIR !

SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI YASA TASARISI'NA

HAYIR

REFERANDUM
27 mart - 1 nisan 2006

KESK'İN SESİ

www.kesk.org.tr • e-posta: kesk@kesk.org.tr

YOKSULLUĞA, IRKÇILIĞA VE GERİCİLİĞE TESLİM OLMAYACAĞIZ!

Eşit, Özgür, Bağımsız ve Demokratik Bir Ülkede Birarada Yaşam İçin

I MAYIS'TA ALANLARDAYIZ!

Yine herkes eşikteki bir krizden bahseder oldu. Siyasiler cumhurbaşkanlığı seçimlerini kriz olarak yorumluyor, iktisatçılar ekonomide büyük bir krizin gelmekte olduğunu söylüyor, stratejistler Ortadoğu'da krizin derinleşeceğini vurguluyor. Yıllardır yakamızdan düşmüyor kriz...

Tüm bu krizlerin temelinde tek bir neden yatıyor: kapitalizmin krizi. Yıllardır ülkemizi yönetenlerin yanlış politikaları, bizleri içinden çıkılmaz bir kriz döngüsünün içine attı.

Uluslar arası sermayenin neo-liberal politikalarını baş tacı yapanlar ekonomik krizin asil mimarlarıdır. Yıllarca ülkenin zenginliklerini haraç mezat satanların, ülkeyi hortumculara ve soygunculara peşkeş çekenlerin krizin nedeni olarak "cari açığı" gösterip faturasını emekçilere ödetmeye hakkı yoktur. Açığı yaratan özelleştirmeci zihniyetin ekonomi politikalarının ta kendisidir.

Kamunun zenginliklerini satarak başladıkları özelleştirmelerde sıra kamunun toptan tasfiyesine geldi. Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik gibi en temel kamusal hizmetler birer birer piyasaya açılmaya çalışılıyor.

Ülkemizin çeşitli yerlerinde ebeveynler çocuklarını gönderecek okul bulamazken, derslere girecek öğretmen bulunamazken, hükümet eğitim alanında tek bir yatırım yapmamaktadır. Özellikle yoksul kesimler en temel sağlık hizmetlerine bile ulaşamazken, hükümet sağlığı paralı hale getirmeyi ve sağlık ocaklarını kapatmayı yegane sağlık politikası olarak görmektedir. Üstelik, reform adı altında milyonlarca insan sosyal güvenlik dışına itilerek güvencesizliğe ve geleceksizliğe mahkum edilmektedir. Toplumsal yaşamı temellerinden sarsan sosyal krizi yaratan neden, yıllardır hükümetler değişse de aynı kalan IMF buyruğu ekonomi politikalarıdır.

Uluslararası sermayenin tüm emirlerini harfiyen yerine getiren hükümetlerin kulaktan emekçi halkın taleplerine daima kapalı olmuştur. Darbe mirası 12 Eylül hukuku, en temel demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasına bile engeldir. Yıllarca emeğin karşılığını alma mücadelesi veren emekçileri, öğrenim hakkına ve üniversitesine sahip çıkmaya çalışan öğrencileri, her alanda ayrımsız eşitlik isteyen kadınlar, Türkiye coğrafyasının tüm renkleriyle, tüm kültürleriyle birarada kardeşçe yaşamasını isteyenleri yasa zoruyla, polis şiddetiyle bastırınlar, ülkeyi içine sürükledikleri krizlerin hesabını vermekten korkmaktadır.

Yıllardır faili meçhullerle, politik cinayetlerle, yargısız infazlarla ve en son olarak linç girişimleriyle devam eden hukuksuzluk, 12 Eylül hukukunun ikiz kardeşidir. Hayatlarımızı birer karabasana çevirmeye çalışanlara izin veremeyeceğiz. Ölüme karşı yaşamı, sömürüye karşı emeği savunmaktan hiçbir zaman geri durmayacağız. Barıştan, adaletten, özgürlüklerden, demokrasiden, halkların kardeşliğinden yana çıkan sesimizi bir an olsun kısmayacağız.

İlk kez 1856'da Avustralyalı taş ve inşaatçıların 8 saatlik günü talebiyle başladıkları eylem, emekçilerin birik, mücadele ve dayanışma yolunda atılan önemli bir adım olarak dünya çapında emekçilerin mücadelesine büyük katkı sağlamıştır. 1866'da Amerika'da, Şikago'da sendikalar kongresinde alınan kararla yüz binlerce emekçinin genel grevine dönüştürülen 1 Mayıs, 1890 yılından itibaren tüm dünya emekçilerinin bayramı olarak kutlanmaya başlanmıştır. Dikizimizde kimi zaman resmî işçi bayramı olarak kabul edilmiş, kimi zaman yasaklanmıştır. 8 saatlik günü talebiyle başlayan 1 Mayıs, aradan geçen yıllar içinde emekçilerin sorunlarını, taleplerini ve mücadele azimlerini dile getirdikleri uluslararası mücadele günü olarak kutlanılmaktadır.

MAYIS

30. yılında 1977 I Mayıs Katliamının sorumlularını açığa çıkarılmadan, Maraş'ın Çorum'un sorumlularını bulunmadan, 12 Eylül Darbecileri yargılanmadan, politik cinayetler aydınlığa kavuşturulmadan, çetelerin kirliliği dağıtılmadan, Kürt sorununda barışçıl demokratik bir çözüm yolunda adım atılmadan gerçek bir demokrasiden söz edilmesi imkânsızdır.

İktidar, IMF güdümlü neoliberal politikalara teslim oldukça, emekçilerin taleplerini bastırabilmek için zorbalığını da arttırmaktadır. Artık kaybedenin hep emekçiler olduğu bu yazı-tura oyununu bozmanın vakti gelmiştir. Bu ülkenin emekçilerinin taleplerini IMF'nin buyruklarının önüne geçirmenin tam zamanıdır.

Bu ülkenin emekçileri;

- Savaş, işgal ve ölüm,
- Yoksulluk ve yolsuzluk,
- Gerici, ırkçı ve şoven politikalar,
- Kölelik yasaları, hak gaspları,
- Sözleşmeli, iş güvencesiz, sosyal hakları olmayan çalışma yaşamı,
- Esnek ve kurlsız çalışma,
- İşyeri huzurunu bozan ayrıcalıklı-aynımcı politikalar,
- Cinsiyetler arasında eşitsizlikler,
- Performansa dayalı ücretlendirme,
- Emekçileri birbirine düşüren rekabet yasaları İSTEMİYOR!

Bizler;

- Düşünce ve ifade özgürlüğünün önündeki engellerin kaldırılmasını,
- Halkların eşit, özgür, demokratik bir Türkiye'de bir arada yaşamasını,
- Haklarımızın ve özgürlüklerimizin güvence altına alınmasını,
- Toplusözleşmeli, Grevli Sendikal Hak ve Özgürlüklerimizi Kullanmak İSTİYORUZ!

I Mayıs, bugüne dek, sermayenin sömürücülüğüne karşı, emeğin; savaş çığartkanlığına karşı barışın; baskılara karşı özgürlüğün; düşmanlığa karşı kardeşliğin; kâr hırsına karşı sosyal adaletin; yobazlığa karşı aydınlığın; teksesliliğe karşı kültürel çeşitliliğin sesi olmuştur.

Tüm dünya emekçilerinin "uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma" günü olan I Mayıs'ta, emperyalizme ve faşizme karşı Kamu Emekçilerinin güçlü sesini duyurabilmek ve tüm dünya çapında emekçilerin haykışlarıyla buluşabilmek için Türkiye'nin her yerinde alanlarda olacağız.

YAŞASIN EMEKÇİLERİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ

YAŞASIN I MAYIS!

KESK'İN SESİ

AĞUSTOS 2007 • Özel Sayı • www.kesk.org.tr

TİS VE GREV HAKKIMIZ VARDIR, KULLANACAĞIZ!

Uzun yıllardır sürdürdüğümüz mücadelenin meşruiyeti, Toplu İş Sözleşmesi ve Grev hakkımızın kullanılmasını gerektirmektedir. Sanıldığı gibi, toplu sözleşme ve grev hakkımıza ilişkin yasal bir engel yoktur. **Engel AKP hükümetinin siyasi tercihidir.**

İşte yasal dayanaklar:

Anayasa'nın 90. Maddesinde yapılan değişiklik gereği, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasası'nın uluslararası sözleşmelere aykırı hükümleri yerine, Türkiye'nin onayladığı uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan, toplu sözleşme ve grev hakkına ilişkin hükümlerin uygulanması, anayasal zorunluluktur.

Bu temel anayasal dayanağın yanısıra, AİHM'in sendikaların başvuruları sonunda vardığı emsal niteliğindeki kararlar da Toplu Sözleşme ve Grev hakkımızı vurgulamaktadır. Örneğin, Gaziantep Belediyesi ile KESK/TÜM BEL SEN arasında 1993 yılında yapılan toplu sözleşmenin uygulanmaması nedeni ile sendikamızın açtığı dava 21 Kasım 2006 günü sonuçlanmış ve AİHM'in 34503/97 sayılı kararında, yapılan toplu sözleşmenin ILO sözleşmeleri uyarınca kabul edilmesi ve gereğinin yerine getirilmesi belirtilmiştir. Türkiye AİHS'nin 11. Maddesini ihlalden mahkûm edilmiştir.

Benzer bir şekilde, KESK/YAPI YOL SEN'in AİHM'de açtığı başka bir dava, 26 Haziran 2007'de karara bağlanmış olup, kararda, AİHS 11. Maddesi gereği Türkiye Cumhuriyeti'nin sendikal hak ve özgürlükleri garanti ettiği, bunun da toplu pazarlık ve toplu eylem hakkını içerdiğini ancak devletin bu taahhüdüne uygun olarak davranmadığı, iç düzenlemelerini buna göre yapmadığı dille getirilmektedir. Aynı kararda, çalışanların ILO'nun 87 sayılı sözleşmesinde ve AİHS'de sözü edilen hak ve özgürlükleri kullanmasının doğal olduğunu, devletin kamu çalışanları ile olan ilişkisi nedeni ile kamu çalışanlarının toplu eylem yapma haklarının olduğunu belirtilmiş ve iş bırakan işçi çalışanlarına verilen para cezalarının hukuka aykırı olduğuna karar verilerek maddi ve manevi tazminata hükmedilmiştir. **Bu kararlardan sonra kamu emekçilerinin toplu pazarlık ve grev hakkı ile ilgili tartışmalar kesin olarak bitmiştir.**

Hükümet "toplular görüşmede" neden ısrar ediyor?

- Hükümet emekçilere büyümeyen pay vermek istemiyor;
- IMF'in önüne koyduğu, açlığa ve yoksulluğa mahkûm eden ekonomik programı sorunsuz şekilde devam ettirmek istiyor;
- Kuralları kendisi belirlemek, son sözü kendisi söylemek istiyor;
- Emekçileri oyalama taktiğine ortak arıyor;
- Faiz ödemelerini garantiye almak istiyor.

Diyoruz ki;

Mali, sosyal, siyasi haklarımızın korunmasının ve çalışma koşullarımızın iyileştirilmesinin yegane yolu toplu sözleşme ve grev hakkımızın kullanılmasıdır.

2008 YILI İÇİN NE İSTİYORUZ?

- KESK** TİS ve grev hakkının kullanılmasını,
 - KESK** En düşük temel ücretin 1150 YTL olmasını,
 - KESK** Kamu görevlilerinin mali ve sosyal haklarının iyileştirilmesini,
 - KESK** Kamu görevlilerinin çalışma koşullarının ve ilişkilerinin kuralsızlaştırılmasına son verilmesini,
 - KESK** Çalışma yaşamında kadına yönelik ayrımcılığın giderilmesini,
 - KESK** Key hesaplarının tasfiyesinde alacaklarımızın gerçek faizle ödenmesini,
 - KESK** Çalışanların ortak örgütlenmesini içeren yasal düzenlemenin yapılmasını,
 - KESK** Kamu Personel Rejimi Kanununun tasfiyesinin ve SSGSS'nin tümüyle geri çekilmesini,
 - KESK** Kamu kurum ve kuruluşlarında yaşanan siyasi kadrolaşmanın durdurulmasını,
 - KESK** Kamudaki sözleşmelerin (4/b, 4/c, 4924'lüler ve vekillerin) kadroya alınmasını, iş güvencesinin sağlanmasını,
 - KESK** Özelleştirilen kamu kuruluşlarının yeniden kamu hizmeti verecek şekilde düzenlemeye tabi tutulmasını,
 - KESK** Özelleştirmeler sonucu mağdur olan emekçilerin mağduriyetlerinin giderilmesini,
 - KESK** Görev tazminatının, en düşük ücret alan kamu emekçilerinden başlamak üzere tüm kamu çalışanlarına uygulanmasını,
 - KESK** Ek ödeme adaletsizliğinin giderilmesini,
 - KESK** Gelir vergisi dilimlerinin emekçiler için 5 puan indirilmesini,
 - KESK** Kamu emekçilerinin siyaset yapma yasağının kaldırılmasını,
 - KESK** 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu gibi antidemokratik yasaların kaldırılmasını, örgütlenme özgürlüğünün sağlanmasını,
 - KESK** Evrensel değerlerle toplumsal yaşamımızı buluşturmaya zemin hazırlayacak çalışma yaşamını demokratikleştirecek, özgürlüğü, demokratik bir anayasa hazırlanmasını,
- istiyoruz...

Toplu sözleşmeli, grevli, sendikal hak ve özgürlükler için kararlı ve onurlu mücadelemize devam ediyoruz. Fıllı ve meşru mücadele anlayışımızla TİS ve grev hakkımızı kullanacağız...

Tüm emekçileri; eğitim, sağlık, sosyal güvenlik başta olmak üzere tüm alanlarda herkese eşit, ücretsiz, nitelikli ve ulaşılabilir kamu hizmeti ve insanca yaşanacak bir ücret için verdığımız mücadelede birlikte olmaya ve KESK'e bağlı sendikalarda örgütlenmeye davet ediyoruz...

EK 12-

KOKARTLARIMIZDAN

430

